

In Eumenidibus v. 386 pro ἥμιους legendum est ἤτυμος.

Eduard Fraenkel

AESCHYLI

TRAGOEDIAE

EDIDIT

FRIDERICUS HENRICUS BOTHE

VOLUMEN POSTERIUS

AGAMEMNON. CHOEPHOROE. EUMENIDES.

LIPSIAE

SUMTIBUS LIBRARIAE HAHNIANAE

MDCCCXXXI.

ASHMOLEAN
OXFORD
MUSEUM

POETAE SCENICI
GRAECORUM

RECENSUIT, ET ANNOTATIONIBUS SIGLISQUE METRICIS, IN MARGINE SCRIPTIS, INSTRUXIT

FRIDERICUS HENRICUS BOTHE

VOLUMEN DECIMUM,

QUOD CONTINET AESCHYLI ORESTEAM.

LIPSIAE
SUMTIBUS LIBRARIAE HAHNIANAE
MDCCCXXXI.

H.L.
FLEISCHER

POETAE SCENICI
GRAECORUM

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

A

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσει [1]) τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ [2]). ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ Χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ· Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, ὡς καὶ ἔκπληξιν ἔχον, καὶ οἶκτον ἱκανόν [3]). ἰδίως [4]) δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα

Annotationes. 1) Frustra Bl. et alii: *πορθήσοι.*

2) vide annott. ad fabulae versum 8. —

3) sic A, R, T. Steph. et vulgo edd.: *ὡς καὶ ἔκπληξιν καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν.* „suspicor H. Stephanum vocem *ἐμποιεῖν* de suo addidisse. *ἔκπληξιν ἔχον* recte dicitur pro *ἐκπλ. παρέχον:* vid. Duker. ad Thuc. 2, 41.“ *Bl.* sic etiam Well.

4) *proprie*, vel Blomfieldio interpretante *peculiariter*, quae vocabula natura sua et bono et malo sensu dicuntur. bono hic Schol. usurpavit τὸ *ἰδίως*, et similiter, monente Bl., Scholia minora Sophoclis Ajac. 815. (761.): *τοῖς ἐπειγομένοις πρὸς θάνατόν ἐστιν ἴδιον αποθνήσκειν ἐν σιωπῇ· ἐκτυφλοῦνται γὰρ καὶ ἀφαιροῦνται τοὺς λογισμοὺς τῷ πάθει τῆς λύπης. ὁμοίως καὶ τοῖς ποιηταῖς ἐστιν ἴδιον εἰσάγειν ἄλλους διηγουμένους τὸν τρόπον τοῦ θανάτου τῶν ἀποθνησκόντων.* eo in loco *ἴδιον* significat id, quod quis tanquam proprium sive solenne sibi facit ratione. quoniam vero

ἐπὶ σκηνῆς [5]) ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ, τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε [6]). πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἑνὶ κεφαλαίῳ [7]), τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

sunt quae nec via nec ratione fiunt more multorum velut proprio, hinc *ἰδίως* fieri etiam illa dicuntur, quae fiunt *temere* atque *insolenter*. vide annott. ad Aristoph. Equ. 400, Soph. Trach. 266. etc.

5) quomodo *ἐπὶ σκηνῆς*, qui introierit relicta scena? hanc difficultatem superare sibi videbatur St. scribendo *ὑπὸ σκηνῆς* secundum ista Philostrati in vita Apollonii Tyanaei: *τὰ ὑπὸ σκηνῆς ἀποθνήσκειν ἐπενόησε* (Aeschylum dicit), *ὡς μὴ ἐν φανερῷ σφάττοι*. Sed ab oculis spectatorum remota vereor ut *τὰ ὑπὸ σκηνῆς* dici possint, malimque et hic et ap. Philostratum scribi *ἄπο σκηνῆς*, quemadmodum *ἄπο ῥυτῆρος*, *ἄπο γνώμης*, *ἄπο τρόπου* et similia dicuntur, quae fere depravant librarii, ut solent minus trita; idque eo facilius, quo similioribus litterarum ductibus hae praepositiones scribuntur in libris. mirabatur grammaticus, Agamemnonem post scenam interfici, Cassandram autem non interfici, ita ut ejulantem eam audiant spectatores, sed mortuam tantum monstrari. quod cur fecerit Tragicus, non est difficile intellectu. aliam ingressus viam Bl.: „Ut mihi quidem videtur,“ inquit, „Agam. in scena trucidatur; in ea tamen parte, quae sit ex oculis Chori remota, adeo ut spectatoribus actio quasi duplex ante oculos sistatur. ex hac parte Clytaemnestra maritum occidens per fores conspicitur; ex illa Chorus senilis ante aedes regias dubitat pavetque. dum incerti haesitant, egreditur regina, Agamemnonis cadavere intra januam conspicuo, ad quem digitum intendens ait 1290.: „*οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς πόσις.*“ verum etsi exempla quaedam scenae bipartitae supersunt ap. hos poëtas (vide Aristoph. Acharn. 1029, Plaut. Most. 701.), tamen eo artificio Aeschylum usum esse, nullo indicio, quod quidem certum sit, cognoscitur, estque sane verisimilius, Agamemnonis et Cassandrae cadavera elata vel projecta esse extra aedes. Orestes ap. Eurip. Electra 260.: *ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;* cui respondet soror: *ἔκυρσεν, ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.* cf. Eurip. Androm. 1113, Herc. fur. 532, 833, et Hom. Odyss. 3, 258. seqq.

6) Florent. liber: *ἀπέδειξε*.

7) *paucis*, *summatim*. recentiorum locutio. Xenophon id dixit *ἐν κεφαλαίῳ* Cyrop. 6, 3, 8. *E Bl.* Clarissimus S., de originibus fabulae hujus disserens: „Agamemnonem,“ inquit, „a Clytaemnestra ejusque adultero eodem die, quo redierit in patriam, occisum esse, Homerus auctor fuerat. cui si credimus, Agam. ad bellum Trojanum proficiscens uxorem probo cuidam et spectatae fidei viro, eique *ἀοιδῷ*, commendaverat, cujus monitis non magis quam ipsa animi sui indole, utpote quae per se bona esset, Clytaemnestra sublevata diu fortiter restitit Aegisthi precibus, ad indignum adulterii facinus eam sollicitantis. postea vero Aegisthus istum *ἀοιδὸν* in desertam insulam deportavit, eoque sibi ad expugnandam reginae pudicitiam viam munivit (Odyss. 3. v. 264. seqq.). quam cum deinde sibi morigeram habuisset, consilium cepit Agamemnonis, cum primum rediisset, insidiis interficiendi (Odyss. 4, 91.). itaque duobus auri talentis conduxit speculatorem, qui reditum Agamemnonis observaret. is totum fere annum excubias agens, diligenterque ne visum suum effugeret cavens, tandem, ubi eum procul advenientem conspexerat, illico Aegistho nuntiavit. re

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ [8]), ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι ...

comperta Aegisthus 20 robustos homines in insidiis disposuit, regemque convivio exceptum adortus est; pugnaque inter utriusque socios coorta et Agam. trucidatur, et socii ab utraque parte mutuis caedibus conficiuntur (Odyss. 4, 512. seqq.). tristem hunc vitae exitum ipse Agam. Ulyssi flebiliter narrat, ad Inferorum sedes delapso (Odyss. 11, 405. seqq.). — hanc Homericam rei narrationem Aeschylus multis modis immutavit. Aesch. enim Iphigeniae mactatione Clytaemnestram, ut maritum ulcisceretur, incensam esse perhibet; hanc autem fabulam Hom. prorsus ignorat. Aesch. Agamemnonis reditum ab excubitore, cui Clytaemnestra hoc negotium dedisset, observari fingit; Hom. ab Aegisthi speculatore, pecunia ad eam rem conducto. Aesch. caedem Agamemnonis in ipsius aedibus perpetratam ostendit, Hom. contra in Aegisthi domo occisum eum esse narrat. Aesch. in balneo, singulari quodam strategemate, indusio scil., quod manicas non haberet, irretitum ipsius Clytaemnestrae manu occisum; Hom. autem inter convivium ab delecta manu armatorum insidiis circumventum esse dicit. Pindarus Pyth. 11, 26. Agamemnonem a Clytaemnestra Amyclis una cum Cassandra interfectum scribit; utrum vero illud ira propter filiam a patre immolatam accensa, an adulteri monitis adducta, fecerit, in dubio relinquit.

„Scenam dramatis Argis esse ante regias Agamemnonis aedes, Aesch. ipse diserte notavit. ac speculator ille quidem in tecto palatii excubiarum causa constitutus erat; Chorus vero et reliquae personae in platea sive area ante regis palatium partes suas agebant. —"

8) ita Meursius in Aeschylo p. 2., quem tamen errasse monet Bl., cum scripsit Ὀλ. ὀγδοηκοστῇ, ἔτει δ'. Plut. Lysia: γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ, κατὰ τὸ δευτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, h. e. ante Chr. nat. 459.

de praestantia hujus tragoediae adscribam verba viri illustris, Guilelmi Humboldtii, quae leguntur in prolegomenis anno 1816. germanice ab ipso versae Agamemnonis p. 3. seqq. sic igitur arbiter ille litterarum artiumque dignissimus: „Unter allen Werken der griechischen Bühne kommt keines dem Agamemnon an tragischer Erhabenheit gleich. Sooft man dies wundervolle Stück von neuem durchgeht, empfindet man tiefer, wie bedeutungsvoll jede Rede, jeder Chorgesang ist, wie alles Einzelne, wenn gleich äusserlich scheinbar locker verbunden, innerlich nach Einem Punkte hinstrebt, wie jeder aus zufälliger Persönlichkeit geschöpfte Bewegungsgrund entfernt ist, wie nur die grössesten und dichterischsten Ideen die überall waltenden und herrschenden sind, und wie der Dichter dergestalt alles bloss Menschliche und Irdische vertilgt hat, dass es ihm gelungen ist, das reine Symbol des menschlichen Schicksals, des gerechten Waltens der Gottheit, des ewig vergeltenden Verhängnisses, hinzustellen, das unerbittlich Schuld durch Schuld solange rächt, bis ein Gott mitleidsvoll die zuletzt begangene versöhnt.

„Dike und Nemesis, die beiden reinsten Götterbegriffe des Alterthums, an welche der einfach erhabne Sinn der Griechen die ganze Weltregierung knüpfte, so dass unter ihrer Leitung Begebenheit sich aus Begebenheit entwickelte, sind es, auf denen der ganze Sinn und Begriff der Dichtung ruht. Die früheste geschichtliche Ueberlieferung gestaltete sich in dem glücklichen griechischen Geiste von selbst zum Stoffe der Kunst; ein Vorzug, der wohl hauptsächlich der in ihrem ersten Ursprung dichterischen Sprache zuzuschreiben ist, da die Form immer die Materie besiegt, die nur, wo jene mangelhaft ist, sich in ih-

μέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

rer rohen Unbeholfenheit hervordrängt; die Ereignisse in Argos, in Theben, in Ilion, scheinen sich an einander zu reihen, wie der gelungenste Flug der Einbildungskraft sie auf der Bühne zu ordnen vermöchte. Das Geschlecht der Pelopiden gehört vorzugsweise zu diesen, ohne alle vergängige Bearbeitung, dichterischen Stoffen. Eine Reihe schwerer Blutschuld folgt von Myrtilos Ermordung an auf einander; Atreus und Thyestes Zwist, die Schlachtung der Kinder des letzteren, Iphigenias Opfer, Agamemnons Ermordung; jeder der Strafbaren handelt weniger durch sich selbst als vom Verhängniss getrieben, um Werkzeug der Strafe und der Rache zu seyn; endlich ahndet Orestes den Tod des Vaters an der eignen Mutter, und nun setzen zwei heilende Gottheiten dem Frevel ein Ziel, versöhnen ihn, beschwichtigen die Eumeniden, und verbannen auf immer den „Wahnsinn des Wechselgemords“ aus dem Hause der Plistheniden. Aeschylos Trilogie Agamemnon, die Choephoren und die Eumeniden, durchlaufen den ganzen letzten Theil dieser gräuelvollen Frevel, aber schon Agamemnon allein enthält, in Erinnerung und Andeutung, die ganze Folge von ihrem Ursprunge an, die Kassandras Weissagungen auf die erhabenste Weise an einander knüpfen. Auch dass Orestes diesem Verderben den Gipfel aufsezzen wird, verkündigt sie, so dass das aufgeregte Gemüth schon in diesem Stück allein die Beruhigung findet, ohne die jede künstlerische Wirkung ihre wahre Auflösung vermisst. Neben der Frevelreihe der Pelopiden geht, nicht ohne Schuld von allen Seiten, der Krieg vor Ilion und die Zerstörung der Stadt her. Paris hat durch die Entführung der Helena das Verderben über Troja gebracht; Agamemnon und Menelaos haben für die Beleidigung ihres Hauses ganz Griechenland in den Kampf geführt, haben „unwilligen Muth den zum Tod Hinwandernden geweckt,“ und viele für das Weib eines Andren Gefallene deckt feindlicher Boden. Diese doppelte Reihe von Ereignissen, von denen die eine nur den argeiischen Königsstamm angeht, die andre ganz Griechenland und Asien, Alles, was die damalige Welt Grosses kannte, umfasst *), verknüpft das Opfer der Iphigenia, und ausser allem diesem wird das Haupt Agamemnons von der Last des Glücks, den bedeutendsten und langwierigsten Krieg, den man bis dahin erfahren hatte, beendigt zu haben, durch das Gewicht der Zerstörung einer Stadt uralter Macht und Reichthums, den Untergang eines grossen und weitgepriesenen Königsstammes, niedergedrückt. So ist der zurückkehrende König, wie er seine Heimath betritt, wie mit nicht zu überspringenden Netzen umstellt. Väterschuld und eigne, heimlich schleichender Volkshass und Neid des Schicksals, ziehen ihn unerrettbar ins Verderben, und er fällt mehr vom Verhängniss als dem Arm seines Weibes, das selbst wieder einem gleichen Geschicke entgegengeht“ etc.

*) de hac re praeclare Humboldtius p. 12.: „Der einzelnen Handlung des Stücks ist — und darauf beruht grossentheils seine so mächtige Wirkung — ein ungeheuerer Hintergrund gegeben. Von der ersten Scene an bis zum Erscheinen Agamemnons steht der ganze troische Krieg mit allem Verderben, das er über einzelne Familien Griechenlands brachte, und allem Glanze, mit dem er die Nazien verherrlichte, dem Zuschauer lebendig vor Augen; eine Fackelreihe verbindet in einer glanzvollen Nacht Asien und Europa. —“

quod attinet ad unitatem temporis, ea jam antiquitus desiderata est in hac fabula. Schol. ad 292.: τινὲς μέμφονται τῷ ποιητῇ, ὅτι αὐθήμερον ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας ἥκοντας. cui respondet Bl., non eadem nocte et Trojam captam esse, et Agamemnonem domum rediisse, videri apud Aeschylum, sed inter visas faces et praeconis adventum tantum temporis elapsum fingi, quantum ad transvectionem classis Graecorum sufficeret; quam fortasse ob causam interjectos esse prolixos cantus, qui actionem quodammodo interrumperent. fabulam noctu incipere; quod ex prologo satis intelligi. praesertim ex 21. postquam speculator e scena discesserit, aliquantum temporis effluere, antequam fiat Chori parodus: nam senes statim loqui de sacrificiis dudum a Clytaemnestra instauratis 88. seqq., et jam mane illuxisse, quando regina in scenam prodeat (251., 292.): quo illud saltem ostendi ait, Aeschylum non finxisse Agamemnonem eadem nocte reversum, qua Troja capta sit. idque etiam cum ex aliis argumentis manifestum esse, tum ex iis, quae narret Talthybius adusque 605. et sequentes versus. expendi autem mereri, num Chorus scenam reliquerit post v. 338., vel post 427., quo spectatores facilius aliquod tempus praeteriisse sibi persuaderent; cujusmodi μετάστασιν seu discessionem Chori fieri in Sophoclis Ajace. Pollux 4, 108.: καὶ ἡ μὲν εἴσοδος τοῦ Χοροῦ πάροδος καλεῖται, ἡ δὲ κατὰ χρείαν ἔξοδος, ὡς πάλιν εἰσιόντων, μετανάστασις. „quin et in Eumenisin," inquit, „scena subito a Delphis ad Athenas transfertur, ubi non tantum loci mutatio, sed etiam temporis lapsus, contra id, quod verisimile est, fingitur. quidquid de hac quaestione statuamus, certe minus in hac parte peccavit Aeschylus quam Shakespearius noster, qui inter duos fabulae actus 20. annos interposuit." ita vir doctissimus, cujus tamen rationibus, quamvis haud contemnendis, probabilior illa est, quam adfert Humboldtius l. l. p. 14., τὸ λυρικὸν praevalere in hac tragoedia, more prisco, itaque majores quam alias esse hic partes Chori, solo cantu suo, sine actione, affectus commoventis spectatorum, interpositis tamen semel atque iterum personis praeclare fictis morumque minime dubiorum, sed iis tamen, quae singulae potius appareant, quam arctius conjunctae, et magis quietae ac tranquillae quam commotae vehementius, ita ut simul modo musico et πλαστικῷ afficiatur animus; quam artium diversissimarum potentissimarumque consociationem alienam esse a poësi hodierna, nec usquam alibi quam ap. Aeschylum et Pindarum adeo magnam atque efficacem.

de Orestea videndus etiam humanissimus Welckerus libro germanico, quem saepe laudo, de trilogia Aeschylea p. 445. usque ad 452.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

Annotatio. legitur in libris *ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ:* sed assentior Stanlejo, qui nomen ex argumento tragoediae petitum esse censet; nam apud ipsum quidem Aeschylum nullum est, apud Senecam autem Agamemnone Eurybatis, alterius praeconum Agamemnonis, quos novimus ex Homero (Il. α΄, 320. sequ.). commemoravit St. Herodoti locum, qui est libro 7. c. 134., de ira Talthybii propter occisos a Lacedaemoniis Darii praecones, qua de re videndus est etiam Paus. Lacon. 12. Herod. l. l.: *ἐν γὰρ Σπάρτῃ*, inquit, *ἐστὶ Ταλθυβίου ἱρόν· εἰσὶ δὲ καὶ ἀπόγονοι, Ταλθυβιάδαι καλεόμενοι, τοῖσι αἱ κηρυκηΐαι αἱ ἐκ Σπάρτης πᾶσαι γέρας δίδονται.* Paus. autem Ach. 23. Aegii urbis memorabilia recensens et ibi et Spartae monumentum dicit esse Talthybii, et sacra ei fieri utroque loco. hinc intelligas, Talthybii majorem fuisse dignitatem, cujus causa ejus potius quam Eurybatis vel alius praeconis nomen posuerit scriptor argumenti. sed hoc utut est, non aberrasse me a vero arbitror, cum *τὸ Ταλθυβίου* delevi.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥ. Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων i. tr.
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν κυνὸς δίκην
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.

Annotationes ad Agamemnonem. Vers. 1. monuit S., poëtam nostrum hujus excubitoris animum Agamemnoni fidum ac benevolum effinxisse, nec cogitandum esse de speculatore, quem Aegisthus pretio conduxit; callide autem curasse Tragicum, ut hic famulus non quidem ignarus esse illicitae reginam inter et Aegisthum consuetudinis, nec tamen quidquam de insidiis regi structis rescivisse videretur: quo minus spectatorum studium rem gerendam per se ipsos cognoscendi refrigesceret. — *θεοὺς μὲν* etc. queritur homo in tecto palatii constitutus annuarum excubiarum molestias.

2. *μῆκος.* h. e. *μήκει, χρόνῳ. πόνων μῆκος ἐτείας φρουρᾶς, laborum per tempus annuae custodiae.* Schol.: *τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτ. φρ.* Soph. Antig. 416.: *σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα*, h. e. *non multis, sed breviter.* quo usu idem eadem tragoedia 363.: *ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ*: nec alia ratione *οὐδὲν μέγεθος, οὐδένα τρόπον* et similia dicuntur. Bl.: jam annum excubias egerat. Hom. Odyss. δ', 524.: *τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὅν ῥα καθεῖσεν Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν Χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν, Μή ἑ λάθοι παριὼν, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.* sed ap. Aesch. excubiator unus est ex Clytaemnestrae famulis. — *κοιμώμενος* pertinet ad verba *κυνὸς δίκην.* *Σδ.*: *τὸ κοιμώμενος οὐκ ἐπὶ ὕπνου· πῶς γὰρ ἂν καὶ φρουροῖ καὶ ἄστρα βλέποι ὁ ὑπνῶν; ἀλλ' ἐπὶ ἁπλῆς ἀνακλίσεως, ἵνα ᾖ ὁ φύλαξ οὗτος κοιμώμενος καθὰ καὶ κύων ἐν φυλακῇ νυκτερινῇ.* cf. 12.

3. *ἄγκαθεν. κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν. τουτέστιν ἄνωθεν, ἐξ ἀρχῆς.* *Σπ.* hoc quidem sensu *ἄγκαθεν* ponitur nonnunquam, de quo vidd. Phrynichus p. 116., Thom. Mag. p. 79., Wessel. ad Herod. p. 80.; sed h. l. significat *desuper*, ut Eum. 375. et alias. *E Bl.*

5. — 7. descriptio solis et lunae, ex quibus sideribus pendet anni temporum computatio. *Σπ.*: *δυνάστας. τοὺς δυναμένους παρὰ τὰ ἄλλα σημῆναι τοὺς καιρούς. principes*, deos. Pythagorae haec scholam sapere ait St., censentis, *deum animum esse per naturam rerum*

καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ ξύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖν
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω

omnem intentum et commeantem, ut ait Cic. de N. D. 1, 11. idem ibidem: *Alcmaeo Crotoniates* (Pythagoreus) *soli et lunae reliquisque sideribus, animoque praeterea, divinitatem tribuit.* cf. Aristot. de Anima 1, 2. Macrobius Sat. 1, 23. de Physicis: *θεοὺς enim*, inquit, *dicunt sidera et stellas.* cf. Cic. de N. D. 2. etc. Virg., annotante S., Georg. 1, 5.: *vos, o clarissima mundi Lumina, labentem coelo quae ducitis annum, Liber et alma Ceres.* idem S. monuit, solem *δεσπότην κόσμου* appellari a scriptore Orphicorum hymnorum, 7, 16. „Genes. 1, 16.: fecit enim deus duo illa luminaria magna: luminare majus ad praefecturam diei, et luminare minus ad praefecturam noctis, et stellas.“ *Bl.* scilicet non solum noctu, sed etiam interdiu servabat hic vigil. — *φθίνωσιν* proprie dictum est: vide Pers. 209.

8. *καὶ νῦν, etiam nunc*, ut antea. hujus *φρυκτωρίας* ratio accurate describitur 253. seqq.; de cujusmodi signis, praesertim militaribus, quorum ap. Polybium et Historicos mentio fit, docte disseruit Gabr. Bredovius in ephemeridibus germ. *Der Musaget* et ad Thuc. 3, 80. — *ξύμβολον, σύνθημα, signum.* cf. 287. etc.

10. *ἁλ. βάξιν, famam expugnationis.* „Theb. 602.: *ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας.* passive *ἁλώσιμος* cum alibi dicitur, tum ap. Xenoph. Mem. Socr. 3, 11, 11.“ *E Bl.* cf. Soph. Phil. 819. — S.: „*ὧδε — κέαρ.* sic enim (quod si contigerit,) *spero fore, ut mulieris viriliter ferocientem* (malim *virilia consilia agitantem*) *animum vincam*; h. e. spero me effecturum, ut, cum audiverit, maritum expugnata Troja mox ad patrios lares reversurum, ab illa licentia in posterum abstineat, maritoque potius quam adultero obsequatur. quod verum esse, magis etiam e v. 31. seqq. colligitur, ubi fidus regi speculator se domini collapsam rem domesticam hoc nuntio accepto restituturum affirmat.“ — minus placet aliquot scriptorum et Robertelli lectio, quam Abreschius aliique probant, haec: *κρατεῖ — ἐλπίζον*, h. e. *sic enim jubet mulier corde virili praedita, expectans* (Trojae expugnationem), ut Bl. interpretatur. si quid mutandum esset, potius scriberem cum Heathio *κρατεῖν — ἐλπίζει*: sed toti orationi vigilis aptior est vulgata scriptura, prout eam exposuit S. *Σπ.: ἀνδρόβουλον. τὸ μεῖζον ἢ κατὰ γυναῖκα βουλευόμενον, γενναῖον.* (Phrynichus Appar. Soph. p. 19.: *ἀνδρόβουλος γυνή. ἡ ἀνδρὸς βουλεύματα βουλευομένη, ἀνδρὸς δὲ τοῦ κατ' ἔπαινον λεγομένου.* Soph. ap. Stob. 73. p. 311. Grot.: *κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή.* Vellejus 1, 1.: *Electra virilis animi femina.* cf. Eurip. Or. 1176. sequ., Sallust. B. C. 26. *E Bl.*) *ἢ κατὰ ἀνδρὸς βουλευόμενον. Σπ.* St. quoque: *viro insidiantem*, improbante Bl., nec sane id intelligendum est, sed fortis Clytaemnestrae animus, quae se pro viro gessit, tot annos absente marito domum regnumque Argivorum administrans. eidem tamen impudicitiam exprobrans *γυναικοβούλους μήτιδας φρενῶν* tribuit Chorus Choëph. 616.

12. *νυκτίπλαγκτος, qui noctu excitat, vel errare facit.* Choëph. 522.: *νυκτιπλάγκτων δειμάτων.* 749.: *καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων.* (*νυκτίπλαγκτος εὐνὴ* est *cubile, ubi quis non dormit, sed potius discurrit*, germ. *ein unstätes Nachtlager*. S. cf. 302.) *ἔνδροσον, rore madefactam.* similiter 498. seqq. *Bl.*

εὐνὴν, ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην,
ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων,
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός. —
ὦ χαῖρε, λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον

13. ὀνείροις οὐκ ἐπ. ἣν ὄνειροι οὐκ ἐπισκοποῦσι, quam somnia non respiciunt seu curant, cui non congruunt. ita Soph. Aj. 902.: βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος, *clamantis carmen congruum huic calamitati.* hoc modo etiam μέλειν dicitur figurate, velut ap. Euripidem Hel. 184.: Ἰλίου κατασκαφὰν, Πυρὶ μέλουσαν δαΐῳ, et Iphig. T. 594.: κατολοφύρομαι σὲ, τὸν χερνίβων Ῥανῖσι μελόμενον αἱμακταῖς. cf. Matth. ad Eurip. Med. 1165.

15. τὸ μή. h. e. ὥστε μὴ, ut Eurip. Hipp. 49. cf. 508, annott. ad Aristoph. Lys. 1123. etc.

16. hyperbaton, ut S. annotavit. procedit oratio a verbis εὖτ' ἂν δὲ usque ad ἐμήν, ibi autem insistit, per parenthesin dictis illis φόβος — ὕπνῳ: tum priore constructione resumta ὅταν δ' ἀείδειν etc. usque ad finem decurrit. — δοκῶ, cogito, volo. cf. infra 1526, Aristoph. Plut. 1182. etc. — μινυρίζεσθαι proprie dicuntur avium pulli, μίνυροι, ipsaeque aves, velut ap. Soph. Oed. Col. 629.; sed frequens est verbi usus figuratus: vide Aristoph. Eccl. 880., ubi Schol.: μινυρομένη, ἀντὶ τοῦ ἠρέμα ᾄδουσα, et Callim. L. P. 119., quae loca protulit Bl. idem μινύρεσθαι nonnisi media voce usurpari monuit, μινυρίζειν autem (Aristoph. Vesp. 219, Av. 1321.) activa (vid. Dawes. Misc. crit. p. 316.). „ut a μινύρος (1050.) μινύρομαι," inquit, „sic a κινύρος κινύρομαι, de qua voce vide Theb. 113. compositum διαμινύρομαι extat Aristoph. Thesm. 100. in hunc locum accidit observatio Scholiastae Comici ad Nub. 701.: φρονρὰς ᾄδων. οἱ φρουροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ διὰ τὸ παραμυθεῖσθαι αὐτῶν τὴν ἀγρυπνίαν ᾖδον. commode Butlerus addit locum Lucretii 5, 1404. Strabo 16, 17. de Troglodytis: καὶ διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν ποιμνίων χάριν, ᾠδῇ τινι χρώμενοι."

17. ἀντ. ἄκος. *remedium, quod fit cantando.* confertur Eurip. Med. 1120.: εἶτ' ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν Κωκυτὸν, „i. e.," inquit Bl., „κωκυτὸν, ὃς μέλπεται ἀντίος ὀλολυγῆς." ἐντέμνων, *adhibens*, quemadmodum τέμνειν et ex eo composita vel derivata verba τροπικῶς dici solent. vide interpp. ad h. l., Suppl. 719. etc.

19. dolet vicem domus Agamemnoniae, jam non a potentissimo rege Graecorum (Thuc. 1, 9.), sed ab adultera ejus conjuge, administratae.

21. ὀρφναίου, *tenebricosi*, h. e. nocturni, nocte conspecti.

22. δεῖ διαστήματος ὀλίγου ἐνταῦθα, εἶτα ἀνακραγεῖν, ὡς θεασάμενον τὸν πυρσόν. Σχ. λαμπτήρ, *fax*, proprie *laterna*. Pollux 10, 116.: ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λαμπτὴρ ὁ λυχνοῦχος. cf. Bl. et, quos laudavit, Schol. Soph. ad Ajac. 273., Valck. ad Ammon. p. 146., aliosque. ἡμερ. φάος, *diurnam lucem*, h. e. prosperitatem luci diurnae similem. cf. infra 461. Pers. 273.: ἐμοῖς

φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει τῆσδε συμφορᾶς χάριν!
ἰοὺ ἰού!
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι·
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.

μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα, Καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. quae loca protulit St.

23. πιφ. *ostendens*. cf. Pers. 623, Choëph. 277. — χορῶν κατάστασιν, *chororum constitutionem*, recentiores dixerunt χοροστασίαν, velut Callim. L. P. 66. κατάστασιν νόμου dixit Soph. Aj. 1159, κακῶν Eurip. Hipp. 1235. (νυκτὸς scriptor Rhesi 109.) *E Bl.*

26. τορῶς. μεγαλοφώνως. Σχ. cf. Prom. 584. etc.

27. ἐπαντ. ὡς ἐπὶ ἄστρου ἢ σελήνης. Σχ. *exsurgentem*. conferunt Cho. 280, Eurip. Herc. fur. 955. (κεχυμένος ἐπαντέλλει), Phoen. 105. (ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων, *attollens*.) — annotavit St., Trojam media nocte captam esse secundum Eurip. Hecub. 871. et Virg. Aen. 2, 265.

28. ὀλ. vox media: quare additur εὐφ. cf. Theb. 248., infra 526, 1004, Soph. Trach. 188, Eurip. Med. 1120, Aristoph. Av. 748. notus ὀλολυγὼν ranarum marium, ὅταν ἀνακαλῶνται τὰς θηλείας πρὸς τὴν ὀχείαν, ut inquit Aristot. H. A. 4, 9.

29. ἐπορθ. *acuta voce accinere*. vide infra 535, 1006, Pers. 968.

30. ἑάλωκεν sensu passivo. vide Matth. gr. gr. §. 222. πρέπει, *conspicuus est*. cf. 214, Pers. 216.

31. φροίμιον χορ. *praesultator ero choreae*. προοίμιον seu φροίμιον (*Vorgang*, ab οἶμος. *Both.*) non solum est citharoedorum (*das Vorspiel*), sed etiam saltatorum (*der Vortanz*). significat igitur, se ipsum publicae ovationis initium facturum. S. figurate, neque uno modo, vox usurpatur Theb. 7. et saepe alias. vide, monente Bl., Schaeferi Melet. crit. p. 29.

32, 33. εὖ πεσόντα, *fausta*. metaphora a talis. Σχ.: τρὶς ἕξ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἄκρως εὐτυχούντων, ἐπεὶ καὶ τοῖς κυβευταῖς οὐκ ἔστι πλείω τούτων εὐθυβολῆσαι. ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι, Sophoclis hunc versum esse dicit Euripidis Schol. ad Or. 585. ibi Tragicus ille: γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν, Μακάριος αἰών· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ, Τά τ' ἔνδον εἰσὶ τά τε θύραζε δυστυχεῖς. idem Elect. 1033.: τύχη γυναικῶν εἰς γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ, Τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέχομαι βροτῶν. neque alio pertinent haec et similia Eurip. Hel. 1033. τό τ' ἄθλιον κεῖν' εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι, Orest. 1113. ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ. dure nonnulli εὖ retulerunt ad θήσομαι, quamvis et proprie et figurate dicitur εὖ τίθεσθαι. de proverbio τρὶς ἓξ βάλλειν Zenobius, annotante St., Adagg. cent. 4, 23.: ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβους. ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν Μυρμηκανθρώποις. κεῖται δ' ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνευόντων· τὸ μὲν γὰρ τρὶς ἓξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἧτταν. παλαὶ γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις, καὶ οὐχ, ὡς οἱ νῦν, δυσί.

γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί!
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν (οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν)· ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.
XO. δέκατον μὲν ἔτος τόδ', ἐπεὶ Πριάμου a. d.

plura de hac re vide ap. Bl. idem φρυκτωρίαν interpretatur *facis accensum;* minus recte St. *speculationem.* Hesych.: φρυκτωρία· πυρκαϊά, πυρσεία, λαμπὰς, καῦσις. cf. Harpocrat. v. φρυκτωρεῖν et Thuc. 2, 94.; 3, 22, 80., quae loca protulit Bl. cf. annott. ad 8.

34. εὐφιλῆ, *dilectissimam.*

35. βαστ. *tenere*, *contrectare.* Suidas: βαστάσαι οὐ τὸ ἆραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι. Eurip. Alc. 889.: ξὺν θ' ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω, Φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων. cf. interpp. ad Cyclop. 362.

36. βοῦς ἐπὶ γλ. μέγας. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι. ἄλλως. παροιμία ἐπὶ ἀλάλων. ἢ βάρος ἐπίκειται. ἢ φοβοῦμαι ζημίαν ἐπικεισομένην μοι. Σπ. metus homini causa tacendi, non corruptio, ut qui fido sit in Agamemnonem animo. annotavit S. „Suidas: βοῦς ἐπὶ γλώττης· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι, ἢ διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου, ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν ἐγκεχαραγμένον, ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τοὺς παῤῥησιαζομένους. (hoc vix credibile, vereorque ne confictum sit a Grammatico, cum nescio quis dixisset, bovem, h. e. nummum sive argentum, incidisse in linguam hominis corrupti. *Both.*) eadem habet Hesych. cf. etiam Pollucem 9. 5. 62. Athen. 12, 12. e Menandri Piscatoribus, ubi quosdam exules Heracleotas induxerat, hunc versum affert: παχὺς γὰρ ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα, quem Casaub. in eandem sententiam interpretatur. (porco donato corruptus fuerit ille, de quo id dixit Comicus. *Both.*)" S. cf. Theogn. 813. sequ.

37. εἰ φθογγὴν λάβοι. similiter, monente Abresch., Eurip. Androm. 888. δόμους φθέγμα ἔχοντας dixit. cf. Hippol. 1028. etc.

38. ὡς — λήθομαι. *nam iis, qui haec cognita habent, lubens equidem loquor; ignorantibus vero eorum, quae vidi, obliviscor*, i. e. me oblitum esse fingo; quod eodem recidit ac Plautinum illud Mil. glor. 2, 6, 88.: *nae tu hercle, si te di amant, linguam comprimes Posthac; etiam illud, quod scies, nesciveris; Ne videris, quod videris.* cf. Theb. 226. hanc interpretationem firmat Herodoti locus 4, 43.: τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὔνομα ἑκὼν ἐπιλήθομαι. Eurip. Hipp. 443.: ἐν σοφοῖσι γὰρ Τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλά. *E Bl.*

40. ingreditur Chorus senum nobilium, sive senatorum, Argivorum (228 sequ., 761.), de Agamemnonis fortuna sollicitorum cum propter diras Thyesteas (982.), tum Iphigeniae immolationem et Calchantis olim vaticinium ambiguum. accedit, postquam Clytaemnestra eos certiores fecit de expugnatione Trojae, metus odii popularis ob bellum mulieris causa susceptum longinquum et multorum civium caedibus funestum. denique ipsi reginae diffidunt senes, Aegisthi consuetudine corruptae; quam suspicionem apertius explicant tum, cum Agamemnon redux aedes intravit. „has igitur sollicitudinis Chori et varias multiplicesque causas, et diversas pro occasione dicendi significationes, mirifice Aeschylus per omnes Chori partes sparsit, itaque temperavit, ut parem in hoc genere artificii e recentioribus Tragicis praeter Shakspearium habeat fortasse neminem. in primo

μέγας ἀντίδικος, Μενέλαος ἄναξ,
ἠδ' Ἀγαμέμνων, a.
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου a. d.
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
τῆσδ' ἀπὸ χώρας a.
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν, a. par.
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες ἄρη, a. d.

autem ingressu Chori vel hoc senum, praesidio urbis relictorum, personis convenientissimum est, quod inde a quo Agam. ad bellum Trojanum profectus sit decimum jam annum volvi queruntur. est vero universa illa oratio v. 40. seqq. admirabiliter ficta, nec quidquam habet, quod a dicentium personis absonum sit, aut ab eorum conditione et fortuna discrepet. cum enim senilis est ipsa loquacitas; tum in excubiis nihil fere habebant boni senes, quo vigiliarum laborem ac molestiam solarentur, praeter confabulationem de bello Graecorumque rebus gestis" etc. S. annum intellige decimum non absolutum, sed ineuntem. quippe non nisi novem anni perfecti transierunt; de quibus interpretatus est Calchas portentum illud de dracone 8 pullos cum matre devorante Ovid. Met. 12, 21.: *atque novem volucres in belli digerit annos.* Hom. Il. 2, 326.: ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν, Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα, Ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν. — expeditionem illam a Graecis verno tempore fuisse susceptam, maxime est probabile, praesertim cum ap. eos moris esset mare claudere ab autumno ad tempus vernum, verno aperire, ut Hesiodus Theophrastus aliique testantur. — *St.* ἐπεὶ ἀφ' οὗ. Hesych. ubi vid. annot. cf. Soph. Ajac. 461 etc. *Abresch.*

41. ἀντίδικος, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς δίκαις ἐχθρῶν. Σχ. cf. Aristoph. Nub. 756. revera Menelaus, rapta Helena, jus suum postulaverat, legatus Trojam missus cum Ulysse; vide Iliad. γ', 205, 6.

43. διθρόνου etc. δικρατεῖς Ἀτρείδας dixit Soph. Aj. 241., quia uterque Atridarum rex fuit, ut monent interpp. cf. 110. est autem hic genitivus causae: *par Atridarum validum honore duplicis a Jove dati imperii.* vide Matth. gr. gr. §. 348. etc.

44. ζεῦγος, συνωρὶς, ἀπήνη, non modo jumentorum, sed etiam hominum dicitur. Eurip. Herc. fur. 1295.: ζεῦγός γε φίλιον. idem insolentius Troad. 886. dixit τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν. cf. Bl. et, quos laudavit, Valck. ad Eurip. Phoen. 331. (298.) aliosque.

45. χιλ. numerus rotundus, quem poëtae usurpare solent. „Varro de R. R. 2, 1.: *si, inquam, numerus non est ut sit ad amussim, ut non est, cum dicimus mille naves iisse ad Trojam.* et recte quidem monet: etenim Hom. 1186 ponit, Plut. (ut Thuc. 1, 10., ubi vid. Dukerus. *Both.*) mille ducentas, alii aliter." *St.* στόλον ἦραν, ut Pers. 747. etc. αἴρειν, *proficisci*, legitur ap. Thuc. 2, 12. *E Bl.*

48. ἐκ θυμοῦ. οὐ γὰρ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ θυμούμενοι. Σχ. quod Plauto Capt. 2. sc. 3, 27. *corde et animo et viribus persequi* dicitur, alibi autem similiter *ex animo*, h. e. serio, nec perfunctorie. cf. St., cui vox κλάζοντες ad comparationem subsequentem pertinere videtur. Hesych.: κλάζοντες, κραυγάζοντες. cf. 146, Theb. 353.

τρόπον αἰγυπιῶν, a.
οἵτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων a. d.
ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦνται,
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη a.
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες· a. par.
ὕπατος δ' ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων, a. d.
ἢ Πάν, ἢ Ζεὺς, a.
οἰωνόθροον γόον ὀξυβόαν a. d.
τῶνδε μετοίκων ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν. a. par.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων a. d.
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος

49. *αἰγ.* Etym. M.: *αἰγυπιός· οἱ μὲν εἶδος ἀετοῦ· οἱ δὲ τὸν γῦπα ἐξεδέξαντο*, secundum Schol. Hom. ad Iliad. η', 59. Aelian. N. A. 2, 46.: *τοὺς αἰγυπιοὺς, ἐν μεθορίῳ γυπῶν ὄντας καὶ ἀετῶν.* cf. Schol. Soph. Ajac. 169. qui haec annotavit, Bl.: „respicere videtur," inquit, „partim ad Iliad. π', 428.: *οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι, Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται*, partim ad Odyss. π', 216.: *κλαῖον δὲ λιγέως ἀδινώτερον ἤτ' οἰωνοὶ Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσίτε τέκνα Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεεινὰ γενέσθαι.* Moschus 4, 23. in re simili: *ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς Ποτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.*"

50. *ἐκπατ. τοῖς ἔξω τῆς ὁδοῦ· πάτος γὰρ ἡ ὁδός.* — *Σπ.* Erotian.: *ἐκπατίῃ, ἐκτρόπως. immensis doloribus.*

51. *ὕπατοι, ἤγουν ὑπεράνω, τῶν λεχέων.* — *Σπ. στροφ. in gyros circumaguntur.* simile compositum est *τροχοδινοῦμαι* Prom. 859. *Bl.*

52. *ἐρεσσ.* frequens variique usus metaphora. similiter Eurip. Iph. T. 264. *πτεροῖς ἐρέσσει*, Virg. Aen. 6, 19. *remigio alarum*, etc. cf. Bl. h. l., nos ad Pers. 964, Theb. 798, Suppl. 501.

53. Hesych.: *δεμνιοτήρη πόνον Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, καθότι οἱ νεοσσοὶ ἔτι τοιοῦτοί εἰσιν, ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν, μηδέπω πέτεσθαι δυνάμενοι. πόνον δὲ τὸν περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν.* de pullis nidos servantibus interpretatur, ego potius de vulturibus. vide Virg. Georg. 4, 511. seqq. St. recte Stanlejo assentiuntur S et Bl. ceterum cf. 1387.

54. *ὀρτ. τῶν μηδέπω πετομένων νεοττῶν. Σπ.* deminutivum ab *ὀρταλίς*. Hesych.: *ὀρτάλιχοι. οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοί· καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες.* cf. Schol. Aristoph. Ach. 819, Theocr. 13, 12. etc. *E Bl.*

55. vulturum miseretur Apollo, quia augurum deus; Pan, quia venatorum; Jupiter, quia tyrannorum. *St.* at tyrannis hic nihil negotii. intelligendus potius est *Ζεὺς σωτὴρ* sive *ἐλευθέριος*.

58, 59. *τῶνδε μετ. ἐπὶ τῶν μετοικισθέντων νεοσσῶν. παραβ. τοῖς παραβήσασι καὶ μετοικίσασιν αὐτούς.* (iis, qui delictum admisere, raptoribus avium. cf. 695, Theb. 703. etc.) *Σπ. ὑστερ. Ἐρινὺν*, quae Sophocli (?) *ὑστερόποινος*, Horatio (Od. 3, 2, 32.) *pede Poena claudo*. St. *ὑστερόποινον ἄταν* dixit Cho. 379. cf. Bl.

60. *ὁ κρείσσων*, utpote deus. vide ann. ad Prom. 877.

61. *ξένιος Ζεύς*. cf. 834.

Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου,
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος, θήσων a.
Δαναοῖσιν Τρωσί θ' ὁμοίως. a. par.
ἔστι δ' ὅπῃ νῦν ἔστι· τελεῖται δ' a. d.
* ἐς τὸ πεπρωμένον, οὔθ' ὑποκλαίων,
* οὔθ' ὑπολείβων, οὔτε δακρύων,

62. πολ.: τῆς πολλοὺς μνηστῆρας ἐσχηκυίας. Σχ. quin potius viros. Lycophr. 851.: τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης. τῷ Μενελάῳ, inquit Steph. de Urb., locum istum explicans, Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δηϊφόβῳ γαμηθεῖσα. alibi πεντάλεκτρον Θυάδα Helenam vocat idem Lycophron. (ob raptum Thesei et Pirithoi. vide Hygin. fab. 79. etc.) — St.

63. γυιοβαρῆ. βαρέα καὶ μὴ ἐῶντα ἀνανεῦσαι τοὺς πίπτοντας.

64. dicitur de iis, qui luctantes vel proeliantes in genu procumbunt. Casaub. contulit Pers. 863. Simonides epigr. 74.: Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλὸν, ὅς ποτε Πίσῃ Ἑπτάκι νικήσας εἰς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν. Pausan. 10, 26. de Polygnoti tabula: Ἀστύνομον — πεπτωκότα ἐς γόνυ ὁ Νεοπτόλεμος ξίφει παίει. E Bl.

65. διακν. confectae, fractae. cf. Prom. 94. Schol.: ἐν προτ. κυρίως ταῖς πρὸ γάμου θυσίαις, νῦν δὲ ταῖς πρὸ τῆς ἁλώσεως μάχαις. minus ποιητικῶς S. intelligit initia proeliorum, hastis jactatis fieri solita; frigideque Bl.: „scilicet hoc vult poëta,“ inquit, „deum immissurum esse pugnas, qua lucta, qua jaculatione, i. e. cominus eminus, pugnandas.“ vertas licet germanice: *bei den Voropfern.* cf. 200. et Schneideri lex. gr. v. προτέλειος, item 648.

66. edd.:
κάμακος, θήσων Δαναοῖσι
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι etc.

male distracto altero ἔστι, quod arcte cohaeret cum praegressis verbis ἔστι δ' ὅπῃ νῦν, nec recte disjunctis belligerantium populorum nominibus, et, quod maximum est, neglecta ipsius orationis conversione, quae optime significatur anapaesto paroemiaco; ne dicam, raro id metri genus usurpari non finita sententia. — Δαναοῖσιν Guelf., A, R, Bl., Well.

68. ἔστι δ' ὅπη νῦν ἔστι. *sunt haec, ut sunt. Das ist nun, wie es ist.* formula lepide probantis, cujusmodi multae reperiuntur ap. scriptores. conferri jubent interpp. infra 1173, Cho. 778, Eum. 676, Soph. Oed. Col. 239, Eurip. Med. 955. etc. Schol.: παρὰ τὸ (Apollon. Rhod. 2, 344.) καὶ τὸ μὲν ὥς κε πέλει, τὼς ἔσται (ἔσσεται).

69. οὔθ' ὑποκλαίων. τὸ τὶς λείπει. Σχ. cf. Matth. gr. gr. §. 294, 2. malim autem ἀποκλαίων, quod et aptum sententiae est, et usitatum. scripsisse videntur ὑποκλαίων, ut ὑπολείβων. quanquam ipsum ὑπολείβων suspectum est, longeque convenientius huic orationi ἀπολείβων, quod vereor ne restituendum sit. has praepositiones confundi solere, nemo nescit. sane omni reprehensione careret haec scriptura οὔτ' ἀποκλαίων, οὔτ' ἀπολείβων, *nec plorans, nec libans;* cujus scripturae sensus debilis inest in vulgata, cum eo non significando solum, sed etiam declarando opus sit, ut in re gravissima et quae maxime intersit Chori.

ἀπύρων ἱερῶν a.
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει. a. par.
ἡμεῖς δ' ἀτίτᾳ σαρκὶ παλαιᾷ a. d.
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν, ἰσχὺν a.
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις· a. d.
ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνάσσων a.
ἰσόπρεσβυς, ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ, a. d.

71. Schol.: τῶν θυσιῶν τῶν Μοιρῶν καὶ τῶν Ἐριννύων, ἃ καὶ νηφάλια καλεῖται. huic auscultantes St. aliique Furiarum sacra intellexerunt, quae νηφάλια quidem erant, h. e. ὑδρόσπονδα, ut Porphyrius interpretatur de Abstin. Σ., sed minime fiebant igne non adhibito, ut monuit Bl. Eumen. 106 Clytaemnestra, Eumenidas compellans: ἦ πολλὰ μὲν δὴ, inquit, τῶν ἐμῶν ἐλείξατε Χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα, Καὶ νυκτὶ σεμνὰ δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς Ἔθυον. nec aliorum deorum, praesertim majorum gentium, qui hic dicuntur, sacra erant ἄπυρα. Schol. Pindari Ol. 7, 88.: τοῦ κυριωτάτου πρὸς τὰς θυσίας ἐπελάθοντο· οὐκ ἔχοντες γὰρ πῦρ ἀνῆλθον εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔνθα οἱ βωμοὶ etc. sunt igitur h. l. ἄπυρα ἱερὰ intelligenda sacra *nulla*, quia sacra fieri sine igne haud solent, ὀργαὶ autem ἀπύρων ἱερῶν sunt irae deorum ob sacra non facta; quales iras non unius numinis novimus ex fabulis. ejus rei memoriam Chorus adhibens deterret homines ab impietate. Humboldt.: *Wie nun es ist, so Ist's, aber es führt das Geschick es zum Ziel. Nicht Weinen versöhnt, nicht Klagegestöhn, Nicht Jammern, den nie auslöschenden Zorn Ob des Opfers vermisseter Flamme.* quae interpretatio quomodo ad Paridem et nescio quae neglecta ab eo sacrificia pertineat, ut Blomfieldio visum est, non intelligo.

72. ἀτ. *intentas, vehementes.* Timaeus: ἀτενής. ἢ ὁ τῷ ἤθει εὔθυς καὶ ἀκλινής, ἢ ὁ σκληρὸς καὶ ἀνύπεικτος πρὸς ὃ χρὴ ὑπεῖξαι. *E Bl.*

73. ἀτίτᾳ, *inhonorata.* alibi ἄτιστος dicitur, velut Eumen. 837. σαρκὶ, *corpore.*

74. *defecti laude auxilii atque usus, qui nostrorum fuit olim* in bellis. possumus etiam ἀρωγὴν exponere virtutem bellicam, a consequente. cf. 79. τότε, *olim*, ut Soph. El. 254, Aristoph. Plut. 1113. etc. anguste St. *in illa* (Trojana) *expeditione derelicti.*

76. νέμοντες, possidentes, habentes.

77 — 79. *nam et juvenilis medulla dominans in pectore senilis est* (h. e. juvenile olim robur nostrum consenuit), *Martiusque vigor ex loco suo excessit, et decrepita aetas marcido jam flore tripedes it vias* etc. μυελὸς dictum τροπικῶς, ut, monente Bl., Hom. Odyss. β', 290. et ν', 108.: οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν, ubi vox μυελὸς producit primam, quam corripiunt Tragici. ἄρης, ut Suppl. 670, Soph. El. 1176, Eurip. Phoen. 131., quae loca Bl. commonstravit. οὐκ ἔνι χώρᾳ, ut Callim. h. in Delum 191.: ἔστι διειδομένη τις ἐν ὕδατι νῆσος ἀραιὴ, Πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δέ οἱ οὐκ ἔνι χώρᾳ, Ἀλλὰ παλιρροίῃ ἐπινήχεται. Xenophon Oec. 8, 3.: ἢ ὅτι τοῖς μὲν ὅπου ἔτυχεν ἕκαστον καταβέβληται, τοῖς δὲ ἐν χώρᾳ ἕκαστα τεταγμένα κεῖται, quo sensu etiam κατὰ χώραν dicitur cum alibi, tum ap. Aristoph. Plut. 363, Equ. 1254.

τό θ' ὑπεργήρων φυλλάδος ἤδη
κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει. a. par.
σὺ δὲ, Τυνδάρεω a.
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα, a. d.
τί χρέος; τί νέον; a.
τί δ' ἐπαισθομένη, τίνος ἀγγελίας a. d.
* πειθοῖ, περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,

80. *τὸ ὑπεργήρων*, *aetas decrepita*, ut *τὸ νέον*, *juventus*, ap. Eurip. Androm. 180, *τὸ ξυγγενὲς* pro *ἡ ξυγγένεια* Prom. 39. etc. vide Bl.

81. *κατ.* Hesych.: *κατακάρφει. ἀφανίζει, ξηραίνει.* — simillimum illud Archilochi ap. Hephaest. p. 35.: *οὐκέθ' ὅμως (ὁμῶς. Both.) θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ ἤδη.* — *Bl.* *τρίποδας — στείχει.* ita describi solent senes. notum aenigma Sphingis *ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, — Καὶ τρίπον.* praeterea conferunt Eurip. Troad. 270. *τρίποδα βροτὸν* dixit Hesiodus Opp. 531. etc.

82. *ἀρείων. ἀρείων τις*, aliquis ita comparatus, ut modo dixit, senex.

83. *ἡμερόφαντον*, *quod interdiu apparet*, non *νυκτίφοιτον* (Prometh. 636.), ut vera somnia. „poëtis mos est, cum tropum paulo audaciorem adhibent, epithetum adjungere, quod notionem ejus circumscribat ac definiat. res exemplis patebit. in Prometheo 781. grypas vocat noster *Ζηνὸς κύνας*, metaphoram tamen quodammodo corrigit adjiciendo *ἀκραγεῖς*, *canes quidem, sed canes non latrantes.* Theb. 64. exercitum vocat *fluctum*, sed adjicit *χερσαῖον.* ibidem 82. pulvis dicitur *nuntius*, sed *ἄναυδος.* ibidem 801. Charontis cymbam dicit *θεωρίδα*, sed statim subjicit *τὰν ἀστιβῆ 'πόλλωνι*, ad discrimen verae *θεωρίδος.* Choëph. 491. vestem, qua Agamemnon irretitus est, Orestes vocat *πέδας*, sed *ἀχαλκεύτους*, *pedicas, non ex metallo factas*" etc. audaciores tamen nonnunquam poëtae cautionem istam negligunt; velut ap. Eurip. Phoen. 1451. Oedipus se ipse appellat *πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον, ἢ Νέκυν ἔνερθεν, ἢ πτανὸν ὄνειρον.* (cf. ibid 1052. et annott. ad eum locum, item indices Euripidis atque Aristophanis v.) *ὡς*, *velut*, intelligendum. — Schol.: *ἀλαίνει. ἀλᾶται.*

84. *σὺ δέ.* intelligendum *εἰπὲ*, ut *εἴπῃς* ap. Aristoph. Nub. 84. ellipsis familiaris.

86. *τί χρέος; quid rei est?* ut Eurip. Heracl. 96. et Apoll. Rhod. 3, 12. idem valet *τί χρῆμα;* Prom. 296. et alibi. *E Bl.*

87, 8. *τί ἐπαισθ.* *quo praeterea* (praeter adhuc cognita) *audito.* *τίνος ἀγγ. πειθοῖ*, *quo nuntio credito.* *περίπεμπτα*, *circumcirca mittendo.* S.: *cujus nuntii fiducia sacrificia huc illuc missa*, h. e. per omnia urbis altaria distributa, *peragis?* — *θυοσκινεῖς*, *sacrificas.* *ἅπαξ λεγόμενον*, ni fallor, fortasse Aeschylus dedit *θύος κινεῖς*, *sacra facis vel fieri jubes:* nam compositum verbum scribendum esse videtur *θυοκινεῖν*, ut *θυοδόκος*, neque huc pertinet *θυοσκόος*, quod a *σκέω* derivandum est. T, edd. Colon. et Bl.: *θυοσκεῖς*, quod Benlejum probasse ait Butlerus. Hesych. corrupte: *θυοσκεῖν. ἱεροῖς παρέχεσθαι, ἢ θεοῖς.*

89. seqq. duo genera deorum *ἀστυνόμων* erant: *χθόνιοι*, quales

ὑπάτων, χθονίων, a.
τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων, a. d.
βωμοὶ δώροισι φλέγονται· a. par.
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης a. d.
λαμπὰς ἀνίσχει, a.
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ a. d.
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
* πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ. a. par.
* τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν a. d.
καὶ θέμις αἰνεῖν a.
παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης, a. d.
ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον,

Pluto, Furiae, ὕπατοι, quales Jupiter etc.; quorum alii coelestes, alii foro praeerant, v. g. Mercurius et Apollo. — verte igitur: *deorum urbem tenentium*, scil. *superorum, inferorum, coelestium et forensium.* 448. seqq. Talthybius (?) compellat Jovem ὕπατον χώρας, et θεοὺς ἀγωνίους, et Ἑρμῆν, qui ἀγοραῖος erat etc. *Bl.*

93. seqq. οὐρ. *in coelum elata.* Hesych.: οὐρανομήκη. ὑψηλὸν λίαν. — λαμπὰς, *flamma sacrificii.* λαμπὰς ἀνίσχει πελάνῳ, *extollitur flamma libo*, h. e. ex libo. sed malim auctore Schol.: πελάνων μ. βασιλείων: vide Soph. Oed. R. 170. et de confusis ι et ν litteris finalibus verborum (nam ι, quod nunc subscribunt, olim adscribebatur) Schaeferi Melett. crit. p. 109., nos ad Soph. Oed. Col. 1395, Ajac. 538. etc. μυχόθεν βασ. *ex penetralibus regiis allato.* — φαρμασσ. *medicata, perfusa.* Schol.: χρίσματος ἁγνοῦ. τοῦ ἐλαίου. μυχόθεν. λείπει κομιζομένων. (χρίματος Med. R, Bl. A: χρήματος. vulgo χρίσματος. Callim. Lav. Pall. 16.: οὐ γὰρ Ἀθαναία χρίματα μικτὰ φιλεῖ. et ibidem 25.: λιτὰ λαβοῖσα Χρίματα.) S.: „χρίσμα (χρῖμα) est oleum, quo flamma quasi inungebatur. hoc ab usu *sanctum* seu *castum*, ab natura *molle* seu liquidum, a puritate *sincerum* (ἄδολον), non adulteratum, dicitur.“ — παρηγορίαις, *fomentis.* St.

98. huic scripturae non congruit παιών τε γενοῦ. scribendum procul dubio est λέξεις. sic plane Soph. Ant. 84.: ἀλλ' οὖν προμηνύσεις γε τοῦτο μηδενὶ Τοὔργον, κρυφῆ δὲ κεῦθε, ubi vide annotata. Oedip. R. 1437.: λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων. α et ει sexcenties inter se permutata sunt in libris. — *de his rebus dices nobis, quae dici posint, quaeque nos probare fas sit.* causam sacrificiorum in templis arisque omnibus scire cupit Chorus, sed regina seque dignam, non mortem Agamemnonis nuptiasque Aegisthi celebrandas, sed victoriam salvumque reditum regis et Argivi exercitu.

100. παιών· ἰατρός. Hesych. cf. 1134. idem est παιὰν, quod temere sollicitatur. Eurip. Hipp. 1312., καί μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι etc.

101. *quae nunc quidem interdum infesta seu malevola nos invadit.* S. cf. 1060.

102. h. e. interprete Vunderlichio Obss. crit. p. 100.: τοτὲ δ' ἐκ θ. φαίνουσα ἀγανὰ οὖσα. cf. Soph. Antig. 441. *nunc a sacrificiis propitiam se ostendens spes* etc.

* τὴν θυμοβόρον λυποφρένα.
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν hex. her. στ.
ἐκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει da. pent.
πειθὼ μολπᾶν da. d.
ἀλκᾷ ξύμφυτος αἰών, ph.
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας as., i. h. et a. par.

104. ita codex Farnesianus. ceteri scripti et priscae edd.: τὴν θυμόφθορον λύπης φρένα. ponendum esse arbitror τὴν θυμοβόρον λιπόφωνον, *animi edacem, mutam.* summus dolor mutus. λιπόφωνος dictum ut λιπόπνοος, λιπόφθογγος. mutatio non operosa: nam, de ι et υ litteris facile confundendis ne dicam, forte exaratum λιπόφονον, mox λιπόφρονον et λιπόφρενα, quemadmodum ο et ρ (vide 226. et annotata ad 130.), itemque α et ου, permutari scimus in codd., emendatores male feriatos impulisse videtur, ut scriberent λιπόφρενα, λυπόφρενα, λύπης φρένα.

105. δυνατός εἰμι εἰπεῖν τὸ συμβὰν αὐτοῖς σημεῖον ἐξιοῦσιν. ὅδιον. τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὀφθέν. Σχ. ὅδιον κράτος, *robur*, seu *fiducia*, *quae ab omine viso in itinere ducebatur.* cf. 147. et Prom. 474. αἴσιον, *faustum, bene ominatum.* Pind. Nem. 9, 43. αἰσιᾶν οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν. Callim L. P. 123.: γνωσεῖται δ' ὄρνιθας, ὃς αἴσιος etc. ubi vid. Spanhem. E *Bl.*

106. ἐκτελ. *virorum excellentium.* Well. tra hujus vocis significatio τροπική, quae causa mutandi fuit Stanlejo, Casaubono et aliis. proprie ἐκτελῆ νεανίαν dixit Eurip. Ione 712. emendatoribus illis placuit ἐντελέων, *magistratuum*, principum. Suidas: ἐντελεῖς, ἄρχοντας. Hesych.: ἐντελέστατοι, ἐντιμότατοι. cf. Bl. — miror adhuc esse, qui mordicus teneant vulgatam scripturam καταπνέει, qua numeri evertuntur. Guelf. καταπνείει, Flor. et Farnes. καταπνεύει, S aliique recte καταπνείει. Hom. Il. β', 536.: μένεα πνείοντες Ἄβαντες etc.

107, 8. μολπᾶν debetur Blomfieldio, ἀλκᾷ Schützio, qui tamen ne ipsi quidem sententiam hujus loci perspexerunt, nedum ut ceteri editores perspexerint, ap. quos legitur secundum vett. libros μολπὰν, ἀλκὰν etc. praeterea Bl. haec infuscavit sic scribendo: — μολπᾶν, ἀλκὰν ξύμφυτον, *suadelam canticorum*, ut reddidit verba πειθὼ μολπᾶν, *robur senectae proprium* dici ratus, S autem nuper edidit ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει πειθὼ μολπὰν ἀλκᾷ σύμφυτος αἰὲν, quod est ipso interprete: *adhuc enim divinitus immissa cantum inspirat fiducia, semper potentiae cognata.* nempe duo tantum verba illa emendanda erant; quo facto procedit oratio ἔτι γὰρ αἰὼν ξύμφυτος ἀλκᾷ καταπνείει θεόθεν πειθὼ μολπᾶν, *nam adhuc viribus conjuncta aetas divinitus inspirat fiduciam canticorum.* de Schütziana emendatione vide annotata superius ad 97.

109. ἥβας St. et recentiores, quod praebent optimi libri MSS. Aristophanis Ran. 1215, cum vulgatae etiam illius edd. habeant ἥβαν, ut Aeschylei codd. ν et ς litteras permisceri solere, nemo ignorat. — hoc metro 114. quoque utitur hic noster, Soph. autem Oed. R. 171. libri sine vi et gratia:

ὅπως Ἀχαιῶν
δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας,

vel ἥβαν. anapaestus paroemiacus per se vereor ut locum habeat in canticis.

ξύμφρονα ταγὰν, πέμπει ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι da. hex.
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν, da. t.
οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν, da. t. h.
ὁ κελαινὸς, ὅ, τ' ἐξόπιν ἀργίας, a. d. log.
φανέντες ἴκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου, sim. 110.

110. *δίκας πράκτορι.* (vulgata olim lectio.) *τῷ δίκην εἰσπραξόμενῳ.* Schol. — sic Eum. 319. *πράκτορες αἵματος*, Soph. El. 896.: *φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός.* sed in h. l. simplice sensu accipere malim, ut Soph. Trach. 814.: *Κύπρις — τῶν δ' ἐφάνη πράκτωρ.* de figura, quae masculinum cum feminino *χερὶ* copulat, cf infra 148, 603, Eum. 315, Soph. Oed. 81, Phil. 1389, Trach. 815, Eurip. El. 926, Hemsterhus. ad Lucian. t. 1. p. 285. *Bl.*

111. *θούριος*, *acer*, ut avis rapax. cf. ann. ad 113. et Theb. 42. — *Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν.* Troada. Apollodorus 3, 12, 1.: *Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθράκην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντιπέρα ἤπειρον ἦλθε. ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεῦκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεῦκροι προσηγορεύοντο.* eadem regio et Cho. 130. et mox 127. (quod sensit Bl.) vocatur *Τρωΐα*, ex quo nomine ortum per contractionem *Τροία*, a Troë, de quo itidem Apollodorus l. l.: *οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν τὴν μὲν χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε.*

112. *οἰων. βασιλεύς.* Pindaro Pyth. 1, 13. *ἀρχὸς οἰωνῶν.* Hor. Carm. 4, 4, 2.: *cui rex deorum regnum in aves vagas Permisit.* — *Bl.* Plinius H. N. 10, 3.: *ex his* (avibus), *quas novimus, aquilae maximus honos, maxima et vis.* Aristot. H. A. 8, 20, 2., ab emendatione Schneideri: *τὸν τῆς μαντείας πρόεδρον* (libri *πρόσεδρον*) *ἀετόν.* cf. Cho. 252. sequ.

113. de hisce aquilis Aristot. H. A. 9, 22, 1.: *τῶν δ' ἀετῶν ἐστι πλείονα γένη· ἓν μὲν ὁ καλούμενος πύγαργος (ὁ ἐξόπιν ἀργίας)· οὗτος κατὰ τὰ πεδία καὶ τὰ ἄλση καὶ περὶ τὰς πόλεις γίγνεται· ἔνιοι δὲ καλοῦσι νεβροφόνον αὐτόν· πέτεται δὲ καὶ εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὴν ὕλην διὰ τὸ θάρσος, τὰ δὲ λοιπὰ γένη ὀλιγάκις εἰς πεδία καὶ εἰς ἄλση φοιτᾷ.* (*falco fulvus* Linn.) — *ἕτερος δὲ μέλας τὴν χρόαν καὶ μέγεθος ἐλάχιστος καὶ κράτιστος τούτων. οὗτος οἰκεῖ ὄρη καὶ ὕλας, καλεῖται δὲ μελαναετὸς καὶ λαγωφόνος· ἐκτρέφει δὲ μόνος οὗτος τὰ τέκνα καὶ ἐξάγει· ἔστι δὲ ὠκυβόλος καὶ εὐθήμων, καὶ ἄφθονος, καὶ ἄφοβος, καὶ μάχιμος, καὶ εὔφημος· οὐ γὰρ μινυρίζει, οὐδὲ λέληκεν. falco melanaëtos* Linn.; plerisque tamen hodie haec non diversa esse videntur aquilarum genera, sed melanaëton marem, pygargum autem feminam, esse putant. „— Achilles ap. Hom. huic aquilae (melanaëto) comparatur Il. φ', 252.: *αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος, Ὅσθ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.* — Agamemnon *μελαναέτῳ* propter fortitudinem, Menelaus *πυγάργῳ* comparatur, quasi imbellis et uxorius.“ *St.*

114. Timaeus: *ἴκταρ, ἐγγύς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι.* vid. ibi Ruhnkenius. proverbium *οὐδ' ἴκταρ βάλλει* extat ap. Plat. Polit. 9. p. 575, C. et Thomam Mag. v. *ἴκταρ.* cf. Eum. 1000. — *χερὸς ἐκ δορ.* *a dextra;* quem horum verborum sensum esse primus monuit Schneiderus in indice Xenoph. Hist. gr. v. *δόρυ.* sic ap. Teutonas *die Schwertseite, dextrum latus*, et propius Angli *the sword-arm*, quemadmodum *εἰς δόρυ* significat *dextrorsum*, et *ἐπ' ἀσπίδα* si-

παμπρέπτοις ἐν ἕδραισι, pher.
βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν, hex. her.
βλαβέντα λοισθίων δρόμων. i. d.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω! da. pent.

sinistrorsum. E Bl. ceterum notum est, ostenta dextra credita esse felicia. vide Brod. ad Eurip. Herc. fur. 887., Callim. h. in Apoll. 67., Nitschii librum germ., a G. G. S. Köpkio editum, de rebus gr. vol. 1. p. 694. etc. — *δ ο ρ ι π*. active, ut *πανάλωτος* 333., ubi videantur annotata.

115. seqq. *π α μ π*. (*late conspicuis.*) *τοῖς βασιλείοις.* *λ α γ ί ν α ν γ έ ν ν ὰ ν.* *τὸν λαγωόν.* *ἐ ρ ι κ.* *πολυκύμονα.* (a *κῦμα, τὸ γέννημα, ὡς ἐκ τοῦ κύημα κατὰ κρᾶσιν*, ut Eustath. scribit ad Iliad. *ζ*, 656, 57. cf. Bl.) *φ έ ρ μ α τ ι*, gestamine, onere, foetu. *β λ α β έ ν τ α. πρὸς τὸ σημαινόμενον τὸ β α β λ έ ν τ α.* (quasi dixisset *λαγωὸν.*) Schol. — de fecunditate leporum Aristot. de Generat. anim. 4, 5. circa finem: *τοῦτο γὰρ ἐπικυΐσκεται τὸ ζῶον· οὔτε γὰρ τῶν μεγάλων ἐστὶ, πολυτόκον τε* etc. cf. ejusdem H. A. 5, 8, 5., Problem. 10, 7., Herod. 3, 8. et quos praeterea testes citarunt interpp., item Plin. H. N. 8, 55. et 10, 63. — *β λ α β έ ν τ α*, *impeditum quo minus ultimum cursum perficerent.* ita Bl., qui comparavit Homericum Odyss. *α'*, 195. *ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου*, *impediunt illum ne iter suscipiat.* cf. Schneideri lex. gr. v. *βλάπτω.*

118. *ἐπειδὴ ὁ αἴλινος καὶ ἐπὶ θρήνου λέγεται, φησὶν, ὅτι ἐν τάξει ὕμνου αὐτὸν λέγει.* Schol. Bl.: — Hesych.: *αἴλινος· ὕμνος, θρῆνος.* *aelinon exclama ob mala Atridis impendentia.* cf. 149. Soph. Aj. 586.: *αἴλινον, αἴλινον — ἥσει δύσμορος.* Eurip. Or. 1357.: *αἴλινον, αἴλινον ἀρχὰν θανάτου Βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ, Ἀσιάδι φωνᾷ* etc. cf. Callim. h. in Apoll. 20, Mosch. 3, 1. Athen. 14. p. 619, C.: *λίνος δὲ καὶ αἴλινος οὐ μόνον ἐν πένθεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ε ὐ τ υ χ ε ῖ μ ο λ π ῇ κατὰ τὸν Εὐριπίδην.* (Herc. fur. 343.) de Lino Hom. Il. *σ'*, 569.: *τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ Ἱμερόεν κιθάριζε, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε λεπταλέῃ φωνῇ.* et Hesiod. ibi ap. Eustath.: *Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἱὸν, Ὃν δὴ, ὅσοι βροτοί εἰσιν ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταὶ, Πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε, Ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσι.* cf. Conon. Narrat. 19., Herod. 2, 79. *E Bl.* Apollod. 2, 4, 9.: *ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς — κιθαρῳδεῖν ὑπὸ Λίνου. οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως· ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖος γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγεὶς ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε.* ap. Diodorum Sic. 3, 67. et hic Linus commemoratur, et alius antiquior, Cadmo aequalis. vid. ibi Wesseling. St.: alias *αἴλινος* est telam texentium cantilena, de qua Eustath.: *ἡ μέντοι ἐξ Ἐπιχάρμου χρῆσις, ἐθέλουσα τὸν αἴλινον ᾠδὴν τῶν ἱστουργούντων εἶναι, οὐ τὸν Λίνον τὸ κύριον ἐγκεῖσθαι τῷ αἰλίνῳ βούλεται, ἀλλὰ τὸ λίνον.* (cf. Schneideri lex. gr. v. *αἴλινος.*) — *τ ὸ δ' ε ὖ ν ι κ ά τ ω.* bene ominandi formula, ut et *τὸ δ' εὖ κρατοίη.* cf. Eurip. Iph. A. 349, Iphig. T. 531. etc. ejusmodi formulae sunt *ἀγαθῇ τύχῃ, ἔσται μὲν εὖ, καλῶς γένοιτο*, Romanis *bene eveniat, quod felix faustumque sit, feliciter fors fuat*, et similia. ceterum versus est quasi intercalaris, qualis, ni fallor, et iste, quem sugillat apud Aristoph. (Ran. 1196. seqq.) Euripides, *ἰήκοπον οὐ πελαθεὶς ἐπ' ἀρωγάν.* (cf. Theocr. 1, 64.; 2, 17; Virg. idyll. 8, 21. etc.)

κεδνὸς δὲ στρατόμαντις, ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς ἀντ.
Ἀτρείδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τἀρχάς,
οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
„χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
οἷον μήτις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ
προτυπὲν στόμιον μέγα Τρωΐας
στρατωθέν. οἴκοι γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ

119. *κεδνὸς*, *ἀγαθὸς* etc. *στρατ.* cf. 371. *δισσοὺς*, *διδύμους*. *λήμασι δισσοὺς*, *animis geminos*. St. Horat. Sat. 2, 3, 243.: *Quinti progenies Arri, par nobile fratrum, Nequitia et nugis pravorum et amore gemellum*. et Epist. 1, 10, 2.: *hac in re scilicet una Multum dissimiles, at cetera paene gemelli, Fraternis animis* etc. sic Dioscuri vocantur *δισσοί*, item Eteocles et Polynices, aliique: vide Eurip. Iphig. A. 685, Hel. 1537, Phoen. 1172, 1283.

120. putide quidam: *Ἀτρεῖδας*, quasi opus sit non modo versus, sed etiam pedes versuum aequari. examina, si tanti est, 105, 119; 110, 124 etc.

121. *τἀρχάς*. h. e. *τοι ἀρχάς*. perperam libri: *πομπούς τ' ἀρχάς*. *intellexit*, *leporum epulatores profecto esse duces exercitus*. nec deterius foret *πομπούς γ' ἀρχάς*. *ἀρχάς*, *magistratus*. Eurip., monente Bl., Phoen. 919.: *λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε*. cf. Xenoph. Cyrop. 8, 7, 6 etc.

122. *τεράζων*. *τὰ τέρατα διηγούμενος*. Schol.

123. *κέλ.* *profectio*, *expeditio*. Eurip. Iphig. T. 824.: *μακρὰ κέλευθα ναΐοισι δρασμοῖς*. simili sensu Bl. usurpari monuit vocab. *ὁδὸς* Prom. 332.

124, 5. *κτήνη*. *κτήματα*. Schol. plerumque *pecudes* significat. *δημ.* *opibus publicis* (*τοῖς δημίοις*) *abundantia*. *Fatum vero prius violenter diripiet ex turribus opes populares*. *ἀλαπ.* (frustra Bl. *Μοῖρα λαπάξει* secundum Theb. 47.) *inaniet*, *spoliabit*. *E Bl.*

126. *οἷον στόμιον* etc. male Farnes., T et alii *οἶον*, *tantum*, quo sensu *μόνον* dicitur, *οἶον* autem nusquam. *ἄγα* Herm. ap. Humboldtium et Elem. d. metr. p. 704., Bl. etc. libri *ἄτα*, quod in numeros peccat. Etym. M.: *ἄγα*. *φθόνος καὶ βασκανία*. Hesych.: *ἄγαις*, *ζηλώσεσιν*. *Αἰσχύλος Θρῄσσαις*. haec vocabb. etiam ap. Herod. 6, 61. confusa sunt, ut Bl. annotavit. de invidia deorum dictum est ad Pers. 82. *κνεφ.* vide seqq.

127. *προτυπὲν*, *jam ante* quam exercitus Trojam profectus est *percussum* invidia Dianae. *quale ne invidia divina obscuret jam ante percussum frenum magnum Trojae expeditione profectum*. Schol.: *οἷον μήτις ἄτα*. *μόνον μὴ προτυπὲν ὑπὸ θεῶν τὸ στρατευθὲν τῆς Τροίας στόμιον* (Prom. 285.), *ὅ ἐστι τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τροίας στρατευθὲν*, *ἄτη σκοτίσῃ*. male libri: *ἄτη σκοτίσῃς*. hoc scholio profecit Well. S autem monuit, exercitum Graecorum *στόμιον Τρωΐας* dici *τροπικῶς*. — legitur *Τροίας*, sed *Τρωΐας* metri gratia scribendum est, ut ostendi in annott. ad 113.

128. *οἴκοι* dedi pro *οἴκῳ*, quo quid faciant nesciunt viri docti praeter istos, qui etiam id sciunt, quod nesciunt. *οἴκοι* Humboldtio placuisse necesse est, qui haec in hunc modum

πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν,
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω!
* τόσσον περ εὔφρων καλὰ as., i. et cr. ἐπῳδ.
* δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων, as., 2 i. h.

reddiderit: *Heim Den geflügelten Hunden des Vaters Bleibt Groll Artemis tragend.* verum obscura est haec interpretatio, nec facile dicas, propriene an figurate vir doctissimus dixerit *heim*, οἴκοι. longe tamen pejus faciunt illi, qui οἶκον intelligunt domum Atridarum, quo sensu id vocab. per se dictum accipi nullo modo potest. imo figurate Aesch. dixit οἴκοι, *domi*, h. e. *secum*, *privatim*, οἰκείως: privatum enim propriumque hoc erat odium Dianae. Schol.: τῷ γὰρ οἴκῳ (h. h. οἴκοι) τῶν κυνῶν Διὸς, ὅ ἐστι τῶν ἀετῶν, ὀργίζεται Ἄρτεμις διὰ τὸ τὸν κύοντα λαγὼν ἀποκτεῖναι· λοχεία γάρ ἐστιν ἡ θεός. (Callim. h. in Dianam 20. etc.) Eurip. Troad. 625.: τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον Οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί. similiter Latini dicunt *domi* sensu τροπικῷ, nec aliter Persius Sat. 4, 52.: *tecum habita: noris, quam sit tibi curta supellex.*

129. cf. Prom. 781, 997.

130. αὐτ. σὺν αὐτῷ τόκῳ. Schol. *αὐτὸν καὶ τὸν τόκον, una cum foetu. E Bl.* — πτάκα, *leporem.* Hesych.: πτάξ. πτακὶς, πτὼξ, δειλός. Phot.: πτάκες. δειλοὶ τροπικῶς. sic scribendum: nam libri habent ὀπτικῶς, litteris τ et ρ raptis a vicinis similibus ι et ο, τὸ τ autem rursus orto ex π praegresso. formam notiorem πτὼξ Bl. cum alibi legi monuit, tum Eum. 326. et ap. Theocr. 1, 110. Aelian. N. A. 7, 47.: τῶν μὲν δὴ λαγῶν λαγιδεῖς· ὁ δὲ τέλειος, καὶ πτῶκα αὐτὸν φιλοῦσιν ὀνομάζειν οἱ ποιηταί.

133. sic libri vett. Farnes. Vict. et plerique recentiores: τόσον περ εὔφρων ἁ καλὰ, ut Diana vocetur κατ' ἐξοχὴν ἁ καλά, quod profecto ἀπροσδιόνυσον. scribendum esse arbitror τόσον περ εὔφρων χαλᾷ δρόσοις, *tantum* (Diana) *propitia indulget catulis* etc., tantum eos diligit ac tutatur. apte ut cum maxime χαλᾷν dicitur dea paulo acrior et ad iram atque severitatem propensa, qualem multis ex fabulis novimus Dianam. vide Callim. h. in Dian. 260 seqq. et ibi interpp. solet autem hoc verbum figurate dici. Eurip. Hecub. 388.: χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις. et Ione, 577.: εἴκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν. et fragm. incert. 30.: φρονήματος χάλα. κ et χ litteras misceri non est novum. — quod attinet ad τόσσον, desunt exempla ejusmodi formarum apud Tragicos, ubi metrum eas non requirit. nolui tamen mutare veterem scripturam, praesertim in cantico.

134. libri vett.: δρόσοισιν ἀέλπτοις. Flor.: ἀέπτοις. Farnes. et Vict. ἀέπτοισι, quae videtur esse correctio. Schol.: ἀέπτοισι. τοῖς ἕπεσθαι τοῖς γονεῦσι μὴ δυναμένοις. ἄλλως. τοῖς μὴ δυναμένοις πτῆναι. haec vox non caret analogia, ut quibusdam visum est, sed auctoritate, cumque similis figurae sint in codd. antiquis litterae Λ et Α (vide Eurip. Herc. fur. 1262. etc.), facile ΑΛΠΤΟC mutari potuit in ΑΛΠΤΟΙC, cui mox corrector substituisse videtur, quod posset intelligi, ΑΕΛΠΤΟΙC. merito igitur hoc placuit Schützio, qui interpretatur τοὺς ἀάπτους eos, quos tangere seu laedere non licet, metu scil. leonum. sane scribendum esse censeo δρόσοις ἀάπτοις. — Schol.: δρόσοις. τοῖς νεογνοῖς. — Etym. M. p. 377, 37. v. ἕρσαι: — ἕρση γάρ ἐστιν ἡ δρόσος. καὶ Αἰσχ. ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους κέκληκε, μεταφορά-

πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις. da. t.
θηρῶν ὀβρικάλοισι. τερπνὰ gl. h.
* τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι gl. pol. h.
δεξιὰ μὲν, στρουθῶν, κατάμομφα δὲ, φάσματα. da. pent.
ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα, sim. 134.
μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενηΐδας da. hex.

ζων (fort. μεταφορίζων) τοῦτο. ex h. l. St. restituit λεόντων, cujus loco MSS. Aeschylei, certe vetustiores, habent ὄντων, vitio, ni fallor, scripturae continuae, cumque, omissa littera simili, primum μαλεῶν, deinde μαλεὸν, scribi coepisset pro μαλερῶν. (μαλεόνλεόντων, μαλεόντων, μαλεονόντων etc.) vide ann. ad 130. — Schol.: μαλερῶν, φθαρτικῶν. cf. Pers. 61.

135. ἀγρ. Hesych.: ἀγρονόμων. ἐν ἀγροῖς διαγόντων. cf. Hom. Odyss. ζ', 106, Soph. Oed. R. 1046; Antig. 739. φιλ. mammas appetentibus, lactentibus. cf. 647. E Bl.

136. ὀβρ. Hesych.: ὀβρικάλοις. τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις. Photius: ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα. τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκύμνα (σκυμνία) etc.

137. scribamus αἰτεῖν sensu imperativi. duces et ipsum exercitum Graecorum deos precari jubet, ut haec ostenta rata esse velint. ordo: αἰτεῖν κρᾶναι τούτων φάσματα, στρουθῶν, (ὄντα) ξύμβολα δέξια μὲν, κατάμομφα δέ. Schol.: δέξια διὰ τὴν νίκην, κατάμομφα διὰ τὸν χόλον Ἀρτέμιδος.

138. libri: δέξια μὲν, κατάμομφα δὲ, φάσματα στρουθῶν, impingente se verbo φάσματα tribus consonis, quae sequuntur. Farn. et Flor.: τῶν στρουθῶν, metro insolito; nec dubium quin haec sit emendatio Grammatici, qui uno tenore dici putaret τούτων τῶν στρουθῶν, cum prisco more primum pronomen illatum sit, deinde additum nomen ἀσυνδέτως et velut per epexegesin. malui autem transpositione uti quam delere vocab. στρουθῶν, quod fecit Bl. auctore Porsono Advers. p. 157., qui στρουθοὺς sublectos esse arbitratur ap. Hom. Il. β', 311. seqq. nam quod στρουθοὺς non nisi passeres vocari putat, fallitur. Schol.: στρουθῶν. τῶν ἀετῶν. Eustath. ad Il. β', 300.: ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ μὲν τοιαύτη στρουθὸς εἰδικῶς οὕτω λέγεται· ἔστι δὲ ἄλλως ἡ γενικὴ λέξις. J. G. Vossius de Idolol. 3, 86., monente ipso Bl.: „quandoque vox στρουθὸς generalem habet significationem, ac gravioribus alitibus competit.“ στρουθοὺς καταγαίους struthiocamelos nominant Herod. 4, 175., Athen. 4, 145. E, 200. F, Pollux 1, 135.; eosdem τοὺς ἐν Λιβύῃ στρουθοὺς seu λιβυκοὺς στρουθοὺς cum alii, tum Aristot. H. A. 9, 16, 1., et στρουθοὺς τὰς μεγάλας Xenophon Anab. 1, 5, 2. atque Aelianus de N. A. 2, 27., qui his opponit τὸν μικρὸν στρουθὸν, vulgarem passerem. vide Schneiderum et interpp. ad Xenophontis l. c.

139. ἰήϊον — Παιᾶνα. ὡς μάντιν. (male codices: μάντις.) Schol. imo: ὡς ἰατρὸν, sive ἀλεξίκακον. Apollon. lex. Hom.: ἤϊος. ὁ Ἀπόλλων, ἀπὸ τῆς τοξείας. ἔνιοι δὲ ψιλῶς ἀπὸ τῆς ἰάσεως. ap. Hom. Il. ο', 365, et υ', 152. aliam formam ἠΐος reperiri monuit Bl. cf. Soph. Oed. R. 154. etc.

140. sequ. ἄπλοιαι ἀντίπνοοι, navigandi difficultates ob reflantes ventos, dicuntur ἐχενηΐδες, quae naves retinent velut ἐχενηΐς, piscis, quem naves retardare putarunt veteres. de quo prudens et αὐτόπτης Aristot. H. A. 2, 10, 3.: ἔστι δ' ἰχθύδιόν τι τῶν πετραίων, ὃ καλοῦσί τινες ἐχενηΐδα, καὶ χρῶν-

ἀπλοίας τεύξῃ, da. d. h.
σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον, hex. her.
νεικέων τέκτονα σύμφυτον, gl.
οὐ δεισάνορα· μίμνει γὰρ φοβερὰ, παλίνορσος, sim. 142.
οἰκονόμος, δολία, μνάμων, μῆνις τεκνόποινος."
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαξεν

ται τινες αὐτῷ πρὸς δίκας καὶ φίλτρα. ἔστι δὲ ἄβρωτον. τοῦτο δ' ἔνιοί φασιν ἔχειν πόδας, οὐκ ἔχον, ἀλλὰ φαίνεται διὰ τὸ τὰς πτέρυγας ὁμοίας ἔχειν ποσί. imprudens Plinius H. N. 32, 1 magno hiatu: „Ventum est," inquit, „ad summa naturae exemplorumque per rerum ordinem, et ipsum sua sponte occurrit immensum potentiae occultae documentum, ut prorsus nec aliud quaeri debeat, nec par aut simile possit inveniri, ipsa se vincente natura, et quidem numerosis modis. quid enim violentius mari ventisve et turbinibus et procellis? quo majore hominum ingenio in ullá sui parte adjuta est quam velis remisque? addatur his et reciproci aestus inenarrabilis vis, versumque totum mare in flumen. tamen omnia haec pariterque eodem impellentia unus ac parvus admodum pisciculus, echeneïs appellatus, in se tenet. (codd. Paris. 2. et alii ap. Harduinum: in se tenuerat. scribendum arbitror: ipse temperat.) ruant venti licet et saeviant procellae: imperat furori, viresque tantas compescit, et cogit stare navigia; quod non vincula ulla, non ancorae pondere irrevocabili jactae. infrenat impetus, et domat mundi rabiem nullo suo labore, non retinendo, aut alio modo quam adhaerendo" etc. cf. Oppian. Hal. 1, 212., Suidam h. v. aliosque. novit autem Linnaeus echeneïdum duo genera; alterum, quod veteri nomine vocat remoram (echeneïdem remoram); alterum echeneïdem naucraten; quorum utrumque in maribus fluviisque Indicis invenitur. et remora quidem, quam dicit Aristoteles (germ. *der kleine Saugfisch*) ad longitudinem pedis et dimidii pervenit, naucrates vero (germ. *der Schiffhalter*) ad 4 pedum. utrumque genus et alios pisces et naves adsugere solet, idque denticulis, quos habet, recurvis tam fortiter, ut rumpi potius quam divelli possit, nec raro accidat, ut multae echeneïdes navigium minutum simul aggressae remorentur.

142. sequ. ἑτέραν, *aliam* ac qua opus est, mutatam in pejus, κακὴν, infaustam. vide Valck. diatr. Eurip. p. 112., Eurip. Herc. fur. 1129. etc. Schol.: ἄδαιτον. ἣν οὐδεὶς ἐδαισεν. (τέκτονα feminino junctum est; de quo vide ann. ad 110.) σύμφυτον. συγγενικήν.

144. δεισ. *virum* seu *maritum revcrita*. libri: δεισήνορα. scripsi δεισάνορα, quemadmodum ap. hunc nostrum aliosque legitur στυγάνωρ (in ipso senario Prom. 702.), φιλάνωρ, μεγάνωρ, ἀστεργάνωρ, τριάνωρ, quam terminationem horum adjectivorum a Doribus accepisse videntur Attici, ut verborum Ἀθάνα, δαρὸς, κυναγὸς et aliorum, de quibus Porsonus ad Eurip. Or. 26, nos ad Soph. Aj. 37. etc. significat autem vates immolationem Iphigeniae.— Schol.: καλ. ἡ ἐξ ὑστέρου ὁρμωμένη. Phot. et Etym. similiter interpretantur ὀπισθόρμητον. dicitur sero ulta Agamemnonem ira Clytaemnestrae. — epitheta epithetis accumulavit, quod παθητικόν.

145. οἰκ. domestica. Bl: τεκν., *poenam ob filiam exigens.*

146, 7. vulgo: ἀπέκλαγξεν. dedi ἀπέκλαξεν secundum Medic., Guelf., A, in quibus libris legitur ἀπέκλαι-

μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμόφωνον — adon.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω! — da. pent.
Ζεὺς ὅστις ποτ' ἐστὶν — dm. h. στ. α'.
(εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένῳ, — as., cr. d. et i.
τοῦτό νιν προσεννέπω), — t. d. c.
οὐκ ἔχω προσεικάσαι, πάντ' ἐπισταθμώμενος, — as. 2 t. d. c.
πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος — da. pent.

ξεν. α, αι, αν, saepe permiscentur: vide Bast. Epist. crit. ad Boisson. p. 20, nos ad Eurip. Cycl. 110, Aristoph. Ran. 521. etc. cf. 48. et de forma κλάγγειν inferius 181. ἀπ. *pronuntiavit*. Bl. vide 48., 160. et de verbo ὁδίων 105. μόρσιμα, fatalia, funesta. ἀπ' ὀρν. ὁδίων, *propter alites in itinere visas.*

149. cf. 118.

150. ὅστις ποτ' ἐστίν. διάφορος γάρ ἐστιν ἡ περὶ τοῦ θείου δόξα. Schol. cavebant vett., ut erant religiosi, ne deos nomine, quod ipsis displiceret, appellando eorum odia incurrerent; qua de re St. conferri jussit P. Victorium Var. Lectt. 13, 2. et, quos ille laudavit, Euripidem cum Troad. 846. seqq., tum ap. Clem. Strom. 5., p. 581. ed. Paris., Platonem Philebo 5., Plinium H. N. 2, 7. (? *illud, quidquid est, summum.*) cf. Bl.

150 — 167. his rebus, qua gestis, qua gerendis, mirabilibus magnam Jovis, h. e. summam divinam, potentiam agnoscens Chorus negat, omnibus perpensis, se reperire, quisnam tandem sit Jupiter nisi Jupiter: nam hoc sane modo abjiciendum esse inutile illud onus sollicitudinis de eo, quis revera sit deus; nec magis se id conjectura assequi ait, quis ante Jovem bellica audacia pollens excelluerit; qui vero post Jovem extiterit (mundi imperium affectans), eum ab Jove devictum periisse; sed ipsum Jovem si quis propense celebret victorem, illum omnino sanae mentis laudem (φρένας 161.) consecutorum esse; Jovem, qui sapere doceat homines, qui magistram eis det experientiam. deorum quoque valentissimorum gratia effici, ut per somnum animis instilletur poenitentia ex recordatione damnorum, quibus plecti soleant malefactores, utque vel nolentes sibi temperare discant et ad frugem corrigantur. haec horum sententia est recte interpunctorum: nam vulgo plene distinguentes interpretes post verba προσεννέπω, ἐτητύμως, τυχὼν, σωφρονεῖν, et contra virgulis post βρύων et πρὶν ὤν, nesciunt quo se vertant, et a proposito alius alio longius aberrant. solus Schol. aliquid vidit, qui ita exponere incipiat hunc locum: ἐγὼ, φησί, πάντα ἐρευνῶν καὶ πάντα ἐξετάζων ὡς ἐν σταθμῷ τινι οὐκ ἔχω ὅμοιόν τι εὑρεῖν τῷ Διΐ. sed quae hisce addit, etiam ipsa sunt nugatoria.

151. τόδε, hoc, nomen Ζεύς.

153. ἐπιστ. *ad amussim expendens.* a στάθμη, *amussis.* — Bl.

154. ita Glasg. et alii. libri: τόδε μάταν. Farn. inepte: εἴγε μάταν. illud olim fuerit τόδε τὸ μάταν (ἄχθος), quae est interpretatio. — quod ad sententiam attinet, Jovem nihil aliud esse nisi Jovem, simpliciter dixit Aeschylus, more quorundam philosophorum, quod alii splendidis verborum imaginibus exornarunt; velut Eurip. Pirith. 2., summum deum allocutus: σὲ τὸν αὐτοφυῆ, inquit, τὸν ἐν αἰθερίῳ Ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ', Ὃν πέρι μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία

χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως· t. d. c.
οὐδ', ὅστις πάροιθεν ἀντ. α΄.
ἦν μέγας παμμάχῳ θράσει βρύων.
οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὄν·
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακτῆρος οἴχεται τυχών·
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν,

Νὺξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄστρων Ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει. idem plane Herc. fur. 1336: *δεῖται γὰρ ὁ θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεὸς, Οὐδενός.* nec aliud significat Plato Timaeo p. 28., deum appellans *τὸ ὂν μὲν ἀεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον,* mundum autem *τὸ γιγνόμενον μὲν, ὂν δὲ οὐδέποτε.* — *εἰ — ἐτητύμως.* h. e.: quandoquidem haec secreta frustra rimantur. cf. ann. ad 150. seqq. *ἐτητύμως, vere, serio.* cf. 620 etc.

156. *οὐδ' ἔχω προσεικάσαι.* Titanas dici putat Schol., nec male, idem tamen: *θράσει βρύων. ὁ Τυφώς.* sed hoc haud dubie pertinet ad verba *ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ* (v. 159.), *qui post genitus est*, etc. et Typhonem nominans Grammaticus *κατ' ἐξοχὴν* intellexit Gigantas, qui Jovem oppugnasse credebantur, ut antea ipse Jupiter Titanas. apte vero Saturnus dicitur *ὁ πάροιθεν μέγας παμμάχῳ θράσει βρύων.* Hesiodus Theog. 459.: *καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο, Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν οὐρανιώνων Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληΐδα τιμήν.* cf. ibidem 167. seqq. Apollodorus 1, 1, 4. de Titanibus: *τούς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς, καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν. ὁ δὲ τούτους μὲν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν δήσας καθεῖρξε* etc.

158. libri vett.: *οὐδὲν λέξαι πρὶν ὢν, οὐδὲν λέξαι πρὶν ἂν, οὐδέν τι λέξαι πρὶν ὢν,* quod postremum placuit Stanlejo, ita haec reddenti, obscure quidem: *nihil dictu existens prius.* paulo rectius ad sensum, metroque restituto, S.: *οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὤν.* „hoc refertur," inquit, „ad 156., significatque, deos illos imperio dejectos nihil de futuro rerum eventu praedicere posse." verum id nunc non agitur. mitto alios. haud cunctanter dedi *οὐδὲν ἂν λέξαι (τις) πρὶν ὄν*, itaque sensum, ni fallor, horum restitui. magnifice enim Jovis dignitatem poëta efferens nec quidquam ante illum fuisse dicit, et post exortos adversarios ab ipso victos periisse: quapropter, qui Jovis numen colat et ab eo praeclare gesta celebret, illum sapientiae laudem consecuturum esse.

159. *ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ.* vide ann. ad 156. Schol.: *τριακτ. νικητοῦ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις ἀποτριαζόντων ἐπὶ ἐλπίδι νίκης.* Schol. Phot. et Suidas: *τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν, ἢ τρὶς τροχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον. οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς.* cf. Bl. ad h. l. et Schwenk. ad Eum. 525., quosque conferri jussit locos similes Choëph. 327. *οὐκ ἀτρίακτος ἄτα*, et Eurip. Or. 417. *διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι.*

160. *προφρόνως* propense, libenter, nec invite. St.: *alacriter.* — *ἐπινίκια.* h. e. *ἐπινικίοις.* vid. Matth. gr. gr. §. 423. Soph. El. 653.: *τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια.* Proclus, monente Bl. (Hephaest. Gaisford. p. 384.): *ὁ δὲ ἐπινίκιος ὑπ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς νίκης τοῖς πρωτεύουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγράφετο.* Pindar. Nem. 4, 127.: *ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς.* Sueton. Nerone, c. 43: *cantaturum epinicia.* — *κλάζων.* vide 146.

161. *φρενῶν, laudis sapientiae.*

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα, τῷ πάθει μάθος as., 2 t. d. c. στ. β'.
θέντα κυρίως ἔχειν. t. d. c.
στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας as., dm. et i.
μνησιπήμων πόνος, καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν, as., cr. t. et i.
δαιμόνων δήπου χάρις, t. d. c.
βίαια σέλμα σεμνὸν ἡμένων. i. tr. br.

vide ann. ad Theb. 753, Eurip. Or. 764, Soph. El. 587 etc. — τὸ πᾶν, πάντως. cf. Xenoph. Cyrop. 1, 6, 13, ubi additum ἐν παντὶ ἔργῳ, Aristoph. Av. 396., Viger. 3. ed. Lips. p. 22.

162. φρ. ὁδ. *ducentem in viam, ita ut sapiant* (ὡς φρονεῖν). — τῷ πάθει etc. Schol.: παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω. (Hesiod. Opp. et D. 218. Hom. Il. ρ', 32., annotante S: ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.) proverbium, de quo Bl. evolvi jussit Herod. 1, 207., Plat. Symp. p. 272. ed. Bip. (καὶ μὴ, κατὰ τὴν παροιμίαν, παθόντα γνῶναι), Soph. Oed. Col. 143. (?), Casaub. ad Pers. p. 26., Matthiaei Miscell. philol. 2. p. 4. Jovem sanxisse dicit legem illam, ut iis, quae passi simus, h. e. experientia, doceremur. cf. 222.

164, 5. τῷ ἁμαρτάνοντι τοῦτο συμβαίνει. Schol. cf. ann. ad 150. seqq. „στάζει. Herod. 9, 3.: ἀλλά οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἵμερος τὰς Ἀθήνας δεύτερα ἑλέειν.“ *Bl.* στάζειν πρὸ καρδίας (*praecordia circumfundere*) dicitur dolor; qua imagine saepe utitur Aesch., ut graves animi affectus cor quasi inundare sive in cor stillare dicantur (metaphora etiam Latinis usitata. *Both.*), propter sanguinis scil. effusionem, ejusque in corde nimiam repletionem. cf. 1007. Cho. 181.: ἐμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον Χολῆς. μνησιπήμων πόνος est angor e recordatione seu conscientia malorum facinorum. — ἐν ὕπνῳ, quod, qui atrox facinus commisere, sine cura quiescere non possunt. cf. Cho. 30. seqq. — gravissima autem est sententia, nec tamen gravior quam verior, καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν: homines enim, divinam facinorum ultionem experti, *inviti*, h. e. alia nulla ratione dociles, et cum sensu doloris, quo melius caruissent, sapere discunt. δαιμόνων χάρις est *Jovis gratia*, seu *donum*. pluralis pro singulari usurpatus, ut passim ap. poëtas: vide Prom. 149. seqq., Cho. 51. — *E S.* σωφρονεῖν, τὸ σωφρονεῖν, σωφροσύνη. de omisso articulo vide Eurip. Phoen. 468, Herc. fur. 20., Herm. ad Viger. ann. 20. etc.

166. perperam libri: — σωφρονεῖν. δαιμόνων δέ που χάρις etc., cum χάρις appositum sit τῷ σωφρονεῖν, gratiaque deorum fieri dicatur, ut homines revocentur a sceleribus. δὲ pro δὴ scriptum est, ut alibi saepe: vide indices Euripidis atque Aristophanis, item Anthologiae Palat. et Porsoni ad editas ab eo fabulas Euripideas. sic autem nos jam olim, et βίαια pro βιαίως, quae illius interpretatio est, sequente versu; quod quidem Schützio quoque nunc placuit; neque aliud est Turnebianum βίαιος, α et ος confusis, ut solet fieri. — Schol.: σέλμα. τὸν ζυγόν. ὑψίζυγος γὰρ ὁ Ζεύς. similis est locutio σέλμα σεμνὸν ἧσθαι Romanae, qua summi magistratus reip. dicebantur *in puppi sedere* et *clavum tenere*. nec raro hac metaphora usus est Aesch., velut infra 1494. sequ. et Prom. 149. ἧσθαι cum casu quarto, ut ἐφέζεσθαι, Eum. 449., et ἐφῆσθαι ibidem 412. Soph., monente Well., Aj. 239.: θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον.

καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν, ἀντ. β'.
μάντιν οὔ τινα ψέγων,
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων
παλιρρόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις,
πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι sim. 134. στ. γ'.
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι

168. ὁ πρέσβυς. Agamemnon. sic etiam infra vocatur 183. et 469. Schol.: μείζων γὰρ Μενελάου. de constructione verborum vide 183.

169. *vatem nullam ob causam* (οὔ τινα], h. e. οὔ τι), h. e. *nequaquam vituperans.* minus recte scribitur οὔτινα conjuncte.

170. ἐμπαίοις. ἐμπεσούσαις. (Odyss. φ', 400.: κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης, ubi significari videtur is, qui παίεται ὑπὸ κακῶν. cf. 319. *E Bl.*) συμπνέων. συμφωνῶν, καὶ οὐκ ἀνθιστάμενος. *casibus cedens.*

171. κεν. *vasa* navium *exhauriente.* Aristoph., annotante Bl., Plut. 835.: αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν. Schol.: νηῶν (νηὸς) ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα. (Odyss. 329.) τροπικῶς, opinor, κεναγγία dicitur exinanitio vasorum corporis humani: nam falli videtur Galenus ap. Toës. Oecom. Hippocr. p. 332., cum ait: κενεαγγείην — τὴν τῶν ἀγγείων (intelligit autem vasa corporis) κένωσιν· τοῦτο γὰρ ἡ κενάγγεια σημαίνει κυρίως τε καὶ πρώτως, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀσιτία κενεάγγεια πολλάκις εἴρηται. quanquam similiter Pollux 6, 31.: τὸ πρᾶγμα πεῖνα, καὶ τὸ ῥῆμα πεινῆν. Πλάτων δὲ ὁ Κωμικὸς καὶ κεναγγεῖαν (Bl.: κεναγγίαν) εἴρηκε, Ξενοφῶν δὲ βούλιμον, καὶ Ἀριστοφάνης δὲ τὸν Πειραιᾶ μὴ κεναγγίαν ἄγειν. et Antiatticista Sangerm. p. 104.: κεναγγίαν. τὴν πεῖναν. Πλάτων Συμμαχίᾳ. — βαρύνοντο dixit, ubi expectes βαρύνετο: sed vide Soph. Trach. 188, Matth. gr. gr. §. 301. etc.

172. Χαλκ. στενόπορθμον appellat Eurip. Iph. A. 156, ubi vide annotata. „πέραν, *terram e regione sitam.* Etym. M. p. 79. de adverbiis, quae ex obliquis nominum casibus derivantur: καὶ ἡ πέρα, τῆς πέρας, τῇ πέρᾳ, τὴν πέραν. infra 1086: πόντου πέραν (h. e. κατὰ πέραν) τραφεῖσαν. Herod. 4, 44.: ἐκ μὲν δὴ Θάσου διαβαλόντες πέρην. nec dubium quin πέρα posteriore longa fuerit dativus ejus vocabuli.“ *E Bl.* Suppl. 238.: ἐκ πέρας Ναυπακτίας. quem locum tractans hujus non memineram: alioqui asterisco abstinuissem. quaerendum de nomine suburbii Constantinopolitani, an huc pertineat (πέρα, h. e. lingua hodiernorum Graecorum πέρα ἀπὸ τὸν λιμένα).

173. παλ. *fluctu refluo madentibus.* Euripi reciprocationes in proverbium abiisse monet Bl. vide ann. ad Eurip. Iphig. A. 10. ubi et de *Aulide* dictum est. cf. ejusdem tragoediae 118, Eurip. El. 955 etc.

174. ἀπὸ Στρυμόνος. h. e. *venti boreales*, interdum dicti Στρυμόνιοι ἄνεμοι. cf. Larcher. ad Herod. 8, 118. Callim. h. in Del. 26.: Στρυμονίου Βορέαο. *E Bl.* de Strymone fl. vide Suppl. 231, Pers. 470. Θρηκίας πνοὰς dixit inferius 593.

175. κακ. ἐπὶ κακῷ ποιοῦσαι σχολάζειν. Schol. — κακ., νήστιδες, *quae ingratum otium et famem afferunt navigantibus*, ita ut vel in portu manere cogantur, vel maria pererrantes quovis potius perveniant quam quo volunt. νήστιδας δύας dixit 1498. δύσορμοι βρ. ἄλαι, *importuosi hominum errores.*

βροτῶν ἄλαι, ναῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς, as., 2 an.
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι ant. d. h.
τρίβῳ, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων, as., i. cr. i.
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ i. d. br.
χείματος ἄλλο μῆχαρ βριθύτερον πρόμοισι as., 2 an. chor.
μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτροις chor. t. h.
ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας δάκρυ μὴ κατασχεῖν, as., ion. a min. d. et i. h.
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· ἀντ. γ'.
„βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,

176. frustra nonnulli: νεῶν, cum versus iambicus loco tertio ferat spondeum. nec recte editores, pedes nobis propinantes pro versibus:
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν τε καὶ π. ἀφ.,
et in antistropha:
βαρεῖα δ', εἰ
τέκνον — ἄγαλμα.
aliunde satis notum genus metri usurpavi, quod constat duobus anacreonteis, ne versuum, qui hisce respondent, prior in medio verbo δαΐξω mihi finiendus esset. — πεισμάτων, *retinaculorum*. confer Pers. 94. Schol. contulit Iliad. β', 135.: καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται.

177. παλιμμήκη. *praelongum*. Schneider. in lex. gr.: παλιμμήκης, *doppelt* (so) *lang*, *sehr lang*. Hesych.: παλίσκιος, σύσκιος, σκοτεινὸς, ζοφώδης· τὸ γὰρ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ.

178. τρίβῳ. *viae*, *itineri*. profectionis longum tempus facientes, h. e. eam in longum tempus extrahentes. — κατ., *carpebant*, velut lanam (Schol. Aristoph. ad Ach. 293.), *consumebant*. cf., jubente Bl., Soph. Aj. 674., Eurip. Phoen. 1075, Herc. fur. 280 etc. — ἄνθος. Prom. 7 etc. — Ἀργείων correpta media, ut γεραιὸς ap. Tyrtaeum et Eurip. Hipp. 148. aliaque hujusmodi. cf. ann. ad Pers. 932.

180. ordo: ἄλλο (τι) βριθ. (ὡς) μῆχαρ. μῆχαρ, *remedium*. Suppl. 862, 541. — Schol.: βριθ. ἐπαχθέστερον. „Hesych.: βριθύ. ἰσχυρὸν, μέγα, βαρύ. cf. Iliad. ε', 745." *E Bl.* προμ., proceribus, principibus. cf. 372, Suppl. 796.

181. ἔκλαγξεν. cf. 146. „προφ. *exprobrans*, ducibus exprobrans Dianae iram, nondum placatam. Hesych.: πρόφερε. ὀνείδιζε. cf. Iliad. γ', 64. — βάκτροις. baculis, *sceptris*: nam sceptra tum bacula erant, clavis (aureis vel deauratis) distincta. vide Iliad. α', 245., unde haec imago petita est." *E Bl.*

182. potest hoc genus etiam haberi pro illo, quod Soph. adhibuit plus semel, compositum ex anacreonteo et i. h. idem ionicum a min. d. anacreonteo junxit Phil. 658.

183. hic apodosin incipere animadvertit S., suntque verba inde a 169. velut παρενθέτως dicta, τὸ δὲ autem resumendo filo servit orationis, ut ap. Eurip. Bacch. 454, El. 82. seqq.

184. κήρ. τιμωρία. Schol. *calamitas*. St.

185. δαΐξω, *dissecabo*, mactabo. Cho. 894.: κάρανα δαΐξας. cf. Iliad. η', 247. et Theb. 850. — ἄγαλμα,

μιαίνων παρθενοσφάγοισι
ῥείθροις πατρῴους χέρας βωμοῦ πέλας.
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι, ξυμμαχίας ἁμαρτών; —
πανσανέμου γὰρ θυσίας παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ
* περιόργως ἐπιθυμεῖν θέμις! — εὖ γὰρ εἴη."
ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον, as., 2 i. h. στ. δ'.
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν i. d.
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω. sim. 192.

ornamentum, deliciae. vide infra 660, Prom. 453, Suppl. 168.

189. λιπόναυς. *desertor classis*, Attice λιπόνεως, teste grammatico Sangerm. p. 412. ed. Becker. λιποναύταν dixit Theocr. 13, 73. ejusmodi composita cum ex aoristo, tum ex themate fieri monuit Bl., velut λειπανδρεῖν, λειποναύτιον etc. — ξυμμ. ἁμ., *socios amittens*. Eurip. Androm. 368.: ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίου etc.

190. πανσανέμου — θέμις! *scilicet sacrificium, quod ventos sedet, virgineumque sanguinem vehementi ira expetere fas est.* ironice dictum, quo Diana tangitur.

191. ὀργᾷ περιόργως ἐπιθυμεῖν. quid hoc sibi vult, aut quis ita locutus est Graecorum? comparant vulgatam olim Prom. 919. scripturam τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον, quam S emendavit; item Homericum Il. η', 97. αἰνόθεν αἰνῶς, quod huc non pertinet. nec dicitur περίοργος, περιόργως, sed περιοργής, περιοργῶς, quod quidem obtrudens Bl. laterem lavat. quid multa? scribendum est περιέργως, mutatione facillima, cum similes sint ε et ο litterae in libris, ut passim monuimus in hisce annotationibus. περίεργον Hesychio valet περιττὸν, ἢ στρεβλὸν, *immodicum, vel pravum*. Demosth. Phil. 4. p. 143. conjunxit verba περίεργον et μάταιον, annotante Zeunio ad Vigerum 9, 7, 9. Longus 3. p. 76.: καὶ ἦν ἐς πᾶν ἔργον περιεργότερος, quod male Bl. sollicitavit. dicitur igitur Diana prae ira immodice seu prave cupere immolationem Iphigeniae. — Schol.: εὖ γὰρ εἴη. καλῶς ἀποβαίη. *igitur bene eveniat.* vox bene ominantis, cum fati necessitate se coactum videt facere id, a quo abhorret.

192. „λέπαδνον proprie est lorum, quo equi ad jugum vel ad temonem alligantur." S. cf. Pers. 168. Schol.: ἀντὶ τοῦ ἠναγκάσθη ποιεῖν τροπαίαν μεταβολήν. (malim τροπαίαν καὶ μεταβ.)

193. τροπαία (sc. αὔρα. *Bl.*) est ventus, qui flatu converso e mari in terram revertitur. Aristot. Probl. 26, 5.: ἔστιν ἡ τροπαία οἷον ἀναστροφὴ τῆς ἀπογείας. Plin. 2, 43.: *qui quidem cum e mari redeunt, tropaei vocantur; si pergunt*, apogaei. *St.* cf. Theb. 671.

194. sq. τόθεν — μετέγνω. *exinde mutato consilio decrevit audacissimum facinus suscipere.* Hermann. — hoc dicit Aesch., Agamemnonem, postquam semel necessitatis jugum subierit et impiam filiae immolationem decreverit, jam velut omni exuta humanitate ne audacissimum quidem, quod in mortales cadat, facinus (τὸ παντότολμον βροτοῖς) reformidasse, quemadmodum usu venire soleat, ut, ex quo primum homines misero insaniae ac furoris morbo correpti sint, audaciam sumant et ad turpissima quaeque consilia delabantur. Itaque Agamemnonem non modo innocentem filiam immolari jussisse, sed eo vecordiae processisse, ut ipse mactare eam sustineret.

βροτοῖς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. as., i. d. br. et t.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι as., ant. et t.
θυγατρός, γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν as., an. et i. h.
καὶ προτέλεια ναῶν. an. chor.
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους ἀντ. δ'.
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειον
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς·
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην,

196. frustra nonnulli: *μετέγνω*. *βροτοὺς θρασύνει γὰρ* etc., cum recte dicatur *παντότολμον βροτοῖς*, *θρασύνει* autem significatione verbi neutrius usurpatum sit, ut ap. Soph. El. 859. cf. ann. ad Soph. Philoct. 622. etc.

197. posset etiam hic versus haberi pro ejusmodi asynarteto, qualis est praegressus. sed diversa et ipsius et *ἀντιστρόφου* caesura est nec eadem indoles, ut aliud metri genus facile agnoscas. sunt autem similes formae ap. Soph., ex ejusmodi iambis et choriambis dim., item dochmiis et anacreonteis, compositae. cf. 218. firmant hanc rationem sententiae, cum sic verba gravissima *πρωτοπήμων* et *παντὶ θυμῷ* ipsa incisione versuum extollantur.

199. *γυν. πολ.*, *belli ad poenas ob mulierem raptam persequendas suscepti.* — *ἀρωγὰν καὶ προτ. ναῶν.* accusativi appositionis, de quibus vide Matth. gr. gr. §. 426, 1., nos ad Eurip. Phoen. 211, Soph. Oed. R. 570. etc.

200. *προτ. ναῶν. sacrificia pro classe* (et fausta ejus profectione) *oblata.* cf. 65, 648. *Bl.* Clytaemnestra ap. Senecam Agam. 163.: *lustrale classi Doricae peperi caput. E S.*

201, 2. *preces vero* (Iphigeniae) *et voces patrem invocantes vitamque virgineam nihili fecerunt belli cupidi principes.* St. sed *αἰῶνα παρθ.* vel audacter et suo more dixit preces Iphigeniae, quibus vitam orabat, qua ratione haec verba seorsim accipienda sunt; vel potius vertendum est *preces de vita virginea.* qui usus accusativi explicatur in annotatis ad Soph. Antig. 198; nec aliter intelligendus 209. languide Bl. et alii: *παρθ. τ'.*

203. *βραβῆς. arbitri, duces.* vide Pers. 275. totus locus conferendus cum Lucret. 1, 85. *Bl.*

204. *ἀόζοις*, *popis*, sacerdotum ministris, qui victimas feriebant. proprie vox significat coquos. Hesych.: *ἄοζοι. μάγειροι, ὑπηρέται, θεράποντες, ἀκόλουθοι. Καλλίμαχος.* idem: *ἀοζήσω. διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίαις. E St.* cf. hanc descriptionem cum Polyxenae mactatione Eurip. Hecub. 496. seqq. *Bl.*

206. *περιπ. περιεσκεπασμένην.* Schol. Soph. Ant. 1125.: *τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον.* significatur veste obvolutum caput virginis. Eurip., monente Bl., Hecub. 417.: *κόμιζ', Ὀδυσσεῦ, μ', ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις.* cf. Orest. 266, Markland. ad Eurip. Suppl. 97. — *παντὶ θυμῷ, strenue.*

207, 8. *προν. προνενευκυῖαν.* (*pronam. τροπικῶς* dixit Eurip. Androm. 709. E *Bl.*) *ἀέρδην* (ab

στόματός τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. as., i. h. et dm. στ. ε'.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα sim. 192.
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων as., i. et t.
ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ, i. d. h.
πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν as., i. h. et i. d. br.
θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις as., i. et cr.
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους sim. 192.
ἔμελψεν· ἁγνὰ δ' ἀταύρωτος as., i. h. et ant.
αὐδᾷ πατρὸς φίλου τριτόσπονδον as., i. d. br. et ant.
εὐπότμων αἰῶνα φίλως ἐτίμα. sapph.

ἀείρειν). βαστακτικῶς. καλλ. εὐμόρφου. (Theb. 500.) Schol.

209. *propter diras* (Iphigeniae) *domo infaustas.* „cavebat Ag., ne Iphigeniae forte dirae aut imprecationes exciderent, quae damnum essent generi suo illaturae." S. cf. 1284.

210. χαλινῶν, *frenorum*, h. e. vittarum, seu veli, quo obvolvi jussit os filiae, ne ejularet. Bl.: ἀν. μένει, *vi vocem comprimente.*

211. κρόκου βαφάς. *vestem croco tinctam*, more virginum nobilium. „Antigone Euripidea de se Phoen. 1411.: στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς." *E Bl.* instar commentarii est locus ille Hecubae Eurip. 533.: λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Ἔῤῥηξε λαγόνος ἐς μέσον, παρ' ὀμφαλόν, Μαστούς τ' ἔδειξε στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος Κάλλιστα, καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Ἔλεξε etc.

213. βέλει φιλ., *telo misericordiam movente.* tropus usitatus, cujus multa exempla protulit Bl. vide infra 661, Suppl. 894. etc. Hesych.: ὀμμάτειος πόθος. — ἐκ τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίγνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν. καὶ (Σοφοκλῆς) ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς · ὀμματοπάλογχά · (scribendum esse arbitror ὄμμαθ' ἀπαλόλογχά) φησιν.

214. sequ. πρ. θ' ὡς ἐν γραφαῖς. *et conspicua* (30.) *ut in picturis*, h. e. ut imago picta. Schol.: διὰ τὸ κάλλος, ἢ διὰ τὸ ἀφωνητεῖν. Chaeremon ap. Athen. 13. p. 608. B., annotante Bl.: τῆς δ' αὖ χόρεια λαγόνα τὴν ἀριστερὴν Ἔλυσε, γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασι Ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε. — προσενν. θέλουσ'. *haud secus ac si principes sacrificantes alloqui vellet*, quod tamen ei non licebat. ἐπεὶ — ἔμελψεν. hoc ideo additur, ut appareat, quo modo Iphigenia familiariter adspicere principes Graecorum, quasi allocutura, potuerit: non ignotos enim compellasset, cum saepe in patris coenaculis opiparis (κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους. Aristoph. Pac. 745.: κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις. *Both.*) post coenam, ad quam illi duces invitati essent, cantasset. S.

217. ἀταύρ. ἄζευκτος, παρθενική. Schol. cf. Aristoph. Lys. 217.

218, 9. αὐδᾷ, voce, *cantu.* obiter corrigamus Hesiodum Theog. 48., ubi adhuc legi miror λήγουσαί τ' ἀοιδῆς, quod in numeros peccat, quidquid argutantur viri doctissimi, cum ponendum sit λήγουσαί τ' αὐδῆς, quae verba inter se permutari non est insolitum; velut Scut. Herc. 395., qui locus huic simillimus est, vulgati quidem codd. hoc habent καί τε παν-

τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἐννέπω· ἀντ. β'.
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι
μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον·
τὸ δὲ προκλύειν, ἢ λύσις, προχαιρέτω·

ἡμέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν, at uterque Juntinus liber ostendit ἀοιδὴν, υ et οι confusis, ut fieri nonnunquam monuimus in annotatis ad Aristoph. Nub. 177. seqq. — deinde libri Aeschylei: τριτ. εὔποτμον αἰῶνα, sententia ταυτολόγῳ, nec salvo metro. dedi εὐπότμων, ut intelligatur *vita plena tertiarum libationum propter felicitatem* (εὔποτμα). Schol.: τριτ. πολλὰς θυσίας ποιοῦντα, καὶ εὐωχίας, καὶ συμπόσια. „τριτόσπονδος αἰὼν est *sors vitae, quae tertiam libationem facere permittit*, (?) i. e. quae sub tutela Διὸς σωτῆρος est, (?) cui tertia libatio fiebat. *perfecta felicitas*. (?) Plato Philebo p. 95, A.: τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι. ubi Schol. p. 43. ed. Ruhnken.: ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. ἐκιρνῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς, καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον Ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Σωτῆρος, ὡς ἐνταῦθά τε, καὶ δὴ καὶ ἐν Πολιτείᾳ. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ Τέλειον, ὡς Εὐριπ. Ἀνδρομέδᾳ καὶ Ἀριστοφ. Ταγηνισταῖς. cf. Hesych., Phot., Eumen. 756, Suppl. 27. etc. dum tertia libatio fiebat, paeana aliquis canebat. Antiphanes ap. Athen. 15. p. 692, F.: Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο, Μεγάλην Διὸς σωτῆρος ἄκατον ἦρέ τις. Pherecrates sive quis alius ib. p. 685, A.: ἔγχει, κἀπιβόα τρίτον παιᾶν', ὡς νόμος ἐστίν." E Bl. φίλως ἐτίμα, *grate celebrabat*. cf. 295.

220. ipsum sacrificium narrare veretur Chorus, διὰ τὸ ἀπάνθρωπον εἶναι τὴν σφαγὴν, inquit Schol.; neque id erat hujus loci. apte descripsit Eurip. Iph. Aul. 1390. seqq.

221. τέχναι. *vaticinandi peritia*. vide infra 1021, 1095. *Bl.* omissis rebus tum gestis Chorus ad contemplationem eorum, quae futura sunt, conversus haud irrita fore dicit, quaecunque Calchas vaticinatus sit; nec tamen illa se agere, nec velle praescire, quae dies afferat, ne praematuro dolore crucietur. Schol.: ὁ γὰρ προγινώσκων τὸ μέλλον καὶ προστενάζει.

222. δίκα, *jus fasque*. lege naturae atque divina sancitum esse ait, ut experti cognoscamus futura. cf. 162.

223. ἐπιῤῥέπει, *appendit*, dat cognoscere futura. Eum. 886.: οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει Μῆνίν τιν' ἢ βλάβην στρατῷ. cf. Bl. alio sensu inferius dictum est ἐπέῤῥεπε 639.

224. Medic.: τὸ δὲ πρ. ἐπιγένοιτ' ἂν ἡ λύσις προχαιρ., et similiter alii libri vett. primus T male: ἐπεὶ γένοιτ' ἄν. pessime Glasg.: ἤλυσις. vulgo tamen nunc legitur: τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἤλυσις, προχαιρέτω, quae nec sensum habent et metrum evertunt. solus Bl. restituit genuinam vocem λύσις, sed reliqua magis etiam corrupit. Hermannus autem ap. Humboldtium recte quidem delevit verba ἐπεὶ γένοιτ' ἂν, nec tamen etiam ipse profecit scribendo τὸ προκλύειν δ' ἤλυσιν προχαιρέτω, quod ita reddidit Humb.: *Voraus das Ende vernehmen sey mir fern!* certa emendatione posuisse mihi videor τὸ δὲ προκλύειν, ἢ λύσις, προχαιρέτω, *praescire autem, quae sit solutio*, h. e. finis harum rerum, *valeto*. valeat talis scientia. ita Soph. Trach. 1105. μόχθων τῶν ἐφεστώτων λύσιν dixit, et, monente Bl., El. 186. ἀνάλυσιν κακῶν. cf. Oedip. R. 868. verbis ἢ λύσις adscriptum interpretandi gratia ἐπιγένοιτ' ἂν in ipso versu positum est,

ἴσον δὲ τῷ προστένειν·
τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν
εὔπραξις, ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον
Ἀπίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος.
ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος· i. tr.
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ut solet fieri, idque ne loco quidem suo. hinc illae lacrimae.

225. *προστένειν.* Prom. 674.: *πρό γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ.* Thuc. 2, 39.: *τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν. E Bl.*

226. *αὐγαῖς* debetur Hermanno: nam in libris vel *αὔταις* legitur, vel *αὐταῖς*, quorum neutro hic opus est. *αὐγαῖς* dictum pro *αὐγαῖς ἡλίου*, ut ap. Eurip. Alc. 641, 842. — *σύνορθρον* scribendum esse vidit Well. (*σύνορθρον αὐγαῖς, simul cum matutinis diei radiis*), cum Vict. et recentiores libri habeant *σύναρθρον*, Medic. autem Guelf. et priscae edd. *σύνορθον* vel *σὺν ὀρθὸν*, *ρ* littera rapta, ni fallor, ab *ο* simili: vide supra 104. et ann. ad 180. *σύναρθρον* St. vertit *consonum*, Bl. *connexum, congruens*, metaphora ab ossium junctura, cujus usus exempla desidero. *σύνορθρον* fortasse est *ἅπαξ λεγόμενον*, sed formatum *ἀναλογικῶς* aptissimumque. Schol.: *τορόν. φανερόν. τὸ πεπρωμένον φανερὸν ἥξει.*

227. *τἀπὶ τούτοισιν*, *quod ad futura attinet.* Eurip. Iph. A. 388.: *τἀπὶ τοῖσι δ' ἐξάρχου κακᾷ* etc. *Bl.*

228, 9. *τόδ' ἄγχιστον. τὸ συγγενικόν.* Schol. h. e. Argis natum, *Argivum.* (alias *cognatum* significat, velut Soph. El. 1040. et ap. Eurip. Troad. 48.) seu potius *proximum*, ut Soph. Oed. R. 866., quae Blomfieldii ratio est: „quia Agamemnon," inquit, „et principes Argivorum abierant. Schol: *μονόφρουρον, ἐπειδὴ μόνοι γέροντες ἐφύλασσον τὴν Ἑλλάδα.* quod in Persia quoque factum fuisse ait Aesch. in Persarum prologo, ut senes regni custodes relinquerentur." *τόδε*, ut Chorus de se ap. Eurip. Or. 1221.: *παραμένει γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναΐδῶν πόλει.* conf. 761, 1279. — *Ἀπίας γαίας*, Peloponnesi, et per metonymiam regni Argolici, quae est pars ejus. conf. annott. ad Suppl. 103. — „*ἕρκος*, ut *ἕρκος Ἀχαιῶν* ap. Hom. Il. η', 211." *Bl.* — his recitatis prodeuntem Clytaemnestram conspiciens salutat Chorus.

231. *ἀρχ.*, *regis*, quo sensu haec vox legitur ap. Eurip. Iph. T. 1194, Thuc. 1, 132., aliisque locis, quae Bl. commemoravit, monens tamen, frequentius ea significari *auctorem alicujus rei*, seu bonae, seu malae, velut Soph. Oed Col. 60., Plat. Cratyl. p. 54. ed. 2. Basil. etc.

233. hyperbaton: nam ordo hic est: *σὺ δ' εἴτε κεδνὸν πεπυσμένη εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς, εἴτε μὴ, κλύοιμ' ἂν* etc.

234. *εὐαγγ. ἐλπ.*, *spe in bono nuntio posita.* intelligit autem sperandum Agamemnonis reditum. — *θυηπ.* *sacrificas.* cf. 87. seqq.

235. *εὔφρων*, *benevolus erga te.* cf. 243. — *E Bl.* similiter Chorus Pers. 152.: *εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.* — Schol.: *οὐδὲ σιγ. φθόνος. εἰ μὴ θέλεις εἰπεῖν, οὐ μεμψαίμην ἄν.*

ΚΛ. εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φής; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν. ἦ τορῶς λέγω;
ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
ΧΟ. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;

236, 7. γένοιτο καλὴ ἡμέρα, ὥσπερ ἡ νύξ. Schol. ap. Paroemiarum scriptores non extat. — ἕως — πάρα. nox ferat faustam diem. noctem diei matrem dicit, ut et postea 251. quippe ex antiquorum sententia tenebrae luce priores. Orphicus hymnus Noctis: Νύκτα θεῶν γενέτειραν ἀείσομεν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν. (Hesiodus Theog. 123.: ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο, Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο, Οὓς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα. Hyginus fab. principio: *Ex Caligine Chaos, ex Chao et Caligine Nox, Dies, Erebus, Aether*. Both.) hinc Thales cuidam sciscitanti, quid prius extiterit, nox an dies, Nox, inquit, una die prius. V. Diog. Laërt.: πρὸς τὸν πυθόμενον, τί πρότερον ἐγεγόνει, νὺξ ἢ ἡμέρα, ἡ νὺξ, ἔφη, μιᾷ ἡμέρᾳ πρότερον. quin etiam Athenienses dies ab occasu solis computabant, teste Gellio 3, 2. inde plerisque gentibus temporum per noctes numeratio. de Germanis Tacitus: *nec dierum numeros, ut nos, sed noctium computant; sic constituunt, sic condicunt. nox ducere diem videtur.* idem de Gallis refert Caesar libro 6. belli Gallici, de Numidis Nicolaus Damascenus, de aliis alii. *E St.* hinc νυχθήμερον dicebant, non ἡμερονύκτιον. — *Bl.*

240. πῶς φής; diffidentis esse monuit Bl. Eurip. Hel. 481.: πῶς φής; τίν' εἶπας μῦθον; αὖθίς μοι φράσον. cf. Soph. Oed. R. 705. etc. S.: „*quid ais? effugit verbum prae incredulitate*, h. e. adeo incredibilia sunt, quae narras, ut audita audivisse mihi non videar, sive *ut dicta tua aures praetervolaverint*." idem significans Livius 33, 32. in re non minore, libertate Graecis reddita a Romanis a. U. C. 556., ante Chr. nat. 196.: *audita, inquit, voce praeconis majus gaudium fuit quam quod universum homines caperent: vix satis credere se quisque audisse; alii alios intueri, mirabundi velut somnii vanam speciem; quod ad quemque pertineret, suarum aurium fidei minimum credentes, proximos interrogabant. revocatus praeco, cum unusquisque non audire, sed videre libertatis suae nuntium averet, iterum pronuntiaret eadem.* (cf. 291.) *tum ab certo jam gaudio tantus cum clamore plausus est ortus totiesque repetitus, ut facile appareret, nihil omnium bonorum multitudini gratius quam libertatem esse.* annotavit haec St. secundum P. Victorium V. L. 2, 4. cf. Plut. Flaminino c. 10. et ibi annotata a doctissimo Bährio.

242. ὑφέρπει, *subit*. cf. inferius 402. etc. *Bl.* comparavit St. Homeri δακρυόεν γελάσασα Il. ζ, 484., Xenophontis κλαυσίγελως Hellen. 7, 2, 9., Sophoclis γεγηθὸς δάκρυον El. 1165., denique Demeae Terentiani dictum *oh, lacrumo gaudio* Adelphis 3, 3, 55., ubi vid. Lindenbrog.

243. *credo te laetari: nam benevolentiam tuam oculus arguit.* κατηγορεῖ bono sensu, ut ap. Xenoph. Mem. Socr. 2, 4. (?) — S. idem Cyrop. 1, 4, 3.: ὅμως ἐμφαίνεταί τι νεαρὸν αὐτοῖς, ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν (ὀλιγοέτειαν), i. e. indicat. vid. Schäfer. indice Apoll. Rhod. p. 662. *Bl.*

ΚΛ. ἔστιν, τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὣς, κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης, λέγω.
ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
ΚΛ. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας·
* φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς

245. est certum horum indicium, *quidni? cum deus non mentiatur.* deum intelligit deum Vulcanum. cf. 252. interjectum est *τί δ' οὐχί;* ut Soph. Ant. 430.: *θανουμένη γὰρ ἐξῄδη, τί δ' οὔ; Κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας.* frequentius est *πῶς γὰρ οὔ;* quod Choëph. 752. aliisque locis legitur, ut monuit Bl. sunt haec minime dubitantium de re aliqua.

246. *εὐπ.* *apta ad persuadendum.* *σέβεις*, *magni facis*, aliquid illis tribuis.

247. *imo vero ego nunquam somno gravatae mentis opinionem seu visum acceperim vel probaverim.* S. Aristoph. Ran. 247.: *τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω;* sed vereor, ne sic reddendum sit: *nolo famam subire dormitantis mentis*, h. e. oscitantis, inertis, stultae. Eurip. Hel. 791.: *πῶς οὖν θανούμεθ', ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;* et Herc. fur. 287. *δόξαν κακὴν λαβόντας* etc.

248. *an vero rumor aliquis subitaneus te beavit?* *ἐπίανεν*, quod proprie est *pinguefecit sive saginavit*, hic et infra *τροπικῶς* inflatum laetitia animum significat. — *ἄπτερος.* „Hom. Odyss. ρ', 57.: *ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος*, h. e. Herodiano interprete *ἕτοιμος.* Hesych.: *ἄπτερος. αἰφνίδιος, παρὰ Ὁμήρῳ. ὁ προσφυής. ἢ ταχύς. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι.*" E Bl., quem vide, et Schneiderum lex. gr. h. v.

249. similiter, annotante Bl., Prom. 961.: *ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.* cf. 420.

250. *ποίου χρόνου*, *quo tempore.* vide sequ. versum, Musgrav. ad Eurip. Iph. A. 1449, Aristoph. Av. 982, Soph. Oed. Col. 862., Matth. gr. gr. §. 378, 2.

254. de hac *φρυκτωρίᾳ* vide supra 8. — *ἀγγάρου*, non *ἀγγέλου*, ut Aeschyli codd., habent Etym. M. p. 7., Eustath. ad Odyss. τ', p. 1854, 27., lex. Seguier. p. 325. ed. Becker. etiam Suidas: *ἄγγαροι*, inquit, *οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι· φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπε.* Herod. 8, 98.: *ὅσων ἂν ἡμερέων ἡ πᾶσα ὁδὸς, τοσοῦτοι ἵπποι τε καὶ ἄνδρες διεστᾶσι κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἑκάστην τεταγμένοι· τοὺς οὔτε νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, οὐ νὺξ, ἔργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν προκείμενον ἑωϋτῷ δρόμον τὴν ταχίστην. ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμὼν παραδιδοῖ τὰ ἐντεταλμένα τῷ δευτέρῳ· ὁ δὲ δεύτερος τῷ τρίτῳ· τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἤδη κατ' ἄλλον διεξέρχεται παραδιδόμενα, κατάπερ Ἕλλησι ἡ λαμπαδηφορίη, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρήϊον.* — hanc scripturam, a Cantero Stanlejo et aliis viris doctis merito commendatam, Glasguensis recentioresque editores in ordinem receperunt; nec dubia est vox *ἄγγαρος;* sed ut concedamus, *πῦρ ἄγγαρον* dici *ἀγγαρεῖον* (Matth. gr. gr. §. 429, 2.), et *φρυκτὸν ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς* esse *φρυκτὸν ἀγγά-*

ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἄθῳον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
* ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν,

ρου πυρὸς, quemadmodum illud Hermesianactis *μαλακοῦ πνεῦμ' ἀπὸ πενταμέτρου* et similia dicuntur, quae illustravit Gräfius ad Meleag. 47., tamen haec et ambigua sunt, cum verbum ἀγγάρου etiam per se intelligi possit, quasi dictum sit πυρσὸς πυρὸς ἀγγάρου, et minus proprie ἄγγαρον sive ἀγγαρεῖον πῦρ dicitur fax non ab angaro sublata, sed ἀγγάρῳ similis ejusque vicem praestans, quod recte dicitur ὑπάγγαρος, ut ὑπόροφος aliaque multa hujusmodi vocabula. quare ne nunc quidem me poenitet, quod olim hoc posuerim φρ. δὲ φρ. δεῦρ' ὑπαγγάρου πυρὸς Ἔπεμπεν, cum praesertim nemo nesciat, praepositiones ἀπὸ et ὑπὸ saepe inter se permutari: vide Schäfer. Melet. crit. p. 22., nos ad Eurip. Helen. 34. etc.

255. Ἑρμαῖον. ὄρος Λήμνου, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς. Schol. Soph. Phil. 1376.: πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἕρμαιον (sic ibi codd.: vide Lobeck. ad Phryn. p. 367. seqq.) παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ. de Lemno insula vide Melam 2, 7., Plinium 4, 23. etc. „λέπας, *rupes, promontorium*. Ammon. de diff. vocabb.: λέπας καὶ λεπὰς διαφέρει. λέπας μὲν γὰρ βαρυτόνως ἐστὶν ὄρους ἀπόσπασμα· λεπὰς δὲ ὀξυτόνως ἐν ταῖς πέτραις γινόμενον. vocem amabat Euripides: vide Phoen. 24." etc. *Bl.* cf. et inferius 270.

256. πανὸν pro vulgato φανὸν Glasg. et recentiores admiserunt auctore Athen. 15. p. 701, E. cf. Eurip. Ione 162. et 1188., ubi itidem lapsi sunt librarii et explicatores. ceterum πανὸς dictus pro luce facis.

257. ita Blomf. secundum Eustath. ad Il. β', p. 358, 42., ubi haec leguntur: ἀθῷος μὲν γὰρ κατά τινας προπερισπωμένος ὁ ἀζήμιος· Ζεὺς δὲ Ἄθῳος προπαροξυτόνως ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ τιμώμενος, ὅν, φασίν, ἔστι καὶ Ἀθώϊον κατὰ διαίρεσιν εἰπεῖν, ὁμοίως τῷ ἄρειος, ἀρήϊος. κατὰ μέντοι ἑτέρους, ὧν ἐστι καὶ Ἡρωδιανὸς, ἀνάπαλιν ὁ μὲν παρὰ τὸν Ἄθων Ζεὺς Ἀθῷος προπερισπασθήσεται κατὰ τὸ ἥρως ἡρῷος, Μίνως Μινῷος, γάλως γαλῷος, τὸ δὲ ἕτερον προπαροξυνθήσεται. ibidem Sophocles Thamyride: *Θρῆσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου.* vulgo tamen codd.: Ἄθωον. cf. ann. ad Aristoph. Nub. 1353. Strabo Excerpt. libri 7., 16.: ἔστι δ' ὁ Ἄθων ὄρος μαστοειδὲς, ὀξύτατον, ὑψηλότατον, οὗ οἱ τὴν κορυφὴν οἰκοῦντες ὁρῶσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πρὸ ὡρῶν γ' τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ ἀνατολῆς. cf. Mela 2, 2. circa finem, Plin. 4, 17. Hesych.: Ἄθωος. ὁ ἐπὶ Ἄθω τοῦ ὄρους ἱδρυμένος ἀνδριὰς, ὁ Ζεύς. idem: αἶπος — ὑψηλὸς τόπος, ἢ ὑλώδης.

258. ὑπερτελής τε. intell. ἐστὶ, quod est cum durius omittitur. vel scribendum, auctore Butlero: ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νώτισεν Ἰσχὺς etc. *et transiliens velut navigat mare fax* etc. sic Eurip. ap. Pollucem 7, 178.: κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θὴρ, μόνος. vid. Porson. praefatione Hecubae p. 32. similia νώτισε̄, νώτισε, νωτίσαι. — Schol.: νωτίσαι. ὑπερβῆναι. Bl.: „lux dicitur ire ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, ut ait Hom. Il. β', 159." significatus rarior hujus verbi. ap. Eurip. Phoen. 612. ἐνώτισεν est *per terga diffluit*, ut Bl. annotavit, Andromachae autem 1097. et ap. Soph. Oed. R. 185. νωτίζειν significat *terga dare*.

259. πορευτοῦ πρὸς ἡδονὴν, *lucis, quae grate atque optato proficiscitur.* πρὸς ἡδ., ut Prom. 481. etc.

πεύκης τὸ χρυσοφεγγὲς ὥς τις ἥλιος
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοποῖς·
ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος,
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί·
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέ πω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ δίκην

260. ita Bl. annotatione. libri: πεύκη, τὸ etc. abstulit, ni fallor, σ litteram τ similis, quae sequitur. certe τῷ ἰσχὺς λαμπάδος appositum πεύκη vehementer friget.

261. *Μακίστου*. Plinius H. N. 5, 31. extremo, ubi Lesbum insulam describit: *montes habet Lepethymnum, Ordymnum* (Ὄρδυμνον vocat Theophr. libr. 3. H. Pl. c. 18. *Harduin.*), *Macistum, Creonem, Olympum*. ceterum non sane intelligo, cur face Athoa opus fuerit, cum Athos mons pari propemodum intervallo absit ab insula Lemno atque haec a Lesbo, duplex autem inter hanc et montem illum spatium intercedat. nam quos alios montes Macistos dicat S. quam istum Lesbium, ignoro; nec verisimile est, quod in mentem venit Blomfieldio, eo nomine fortasse appellatum fuisse montem aliquem Euboeae, quoniam Macisto, oppido Elidensi, colonia deducta sit Eretriam, urbem ejus insulae, teste Strabone 10, 10. quodsi hallucinatus est Aeschylus, non mirum fecit, qui fuerit miles poëta, non geographus. quanquam Clytaemnestrae potius quam Aeschylo imputandum hoc quidquid est erroris censet amicus quidam meus, quae geographiam ignoraverit, more tum feminarum domi desidentium; quemadmodum Ionem ultro citroque errare faciat hic noster Prometheo pro insana, qualis fuerit. sed haec ille per jocum. — *σκοποῖς* recte edidit Bl., idque ipsum, non vulgatum σκοπαῖς, significat scriptura veterum librorum σκοπᾶς vel σκοπάς, οι et α inter se permutatis, ut saepe factum. usitate autem positus est pluralis pro singulari, siquidem uno tantum speculatore opus fuit quoque in loco; itaque singularem usurpavit in sequentibus et 286.

262. *ἀφρ. socorditer*, incuriose. Bl. et S.: ἀφραδμόνως, ut Pers. 390., quam formam et vetustiorem esse putant, et Atticam.

263. *παρ. ἀ. μέρος*, *neglexit nuntii partes*.

264. de Euripo vide ann. ad 173.

265. ita R, Bl. vulgo: *Μεσαπίου*. Virg. Aen. 7, 691.: *at Messapus, equûm domitor*. cf. Aen. 8, 6., Thuc. 8, 101.; 7, 33., Strab. 9. p. 414. ed. Siebenk., Aristot. H. A. 9, 32. etc. Strabo l. l.: ἐν τῇ Ἀνθηδονίᾳ (mendose Aristot. ἐν τῇ Παιονίᾳ etc.) Μεσσάπιον ὄρος ἐστὶν, ἀπὸ Μεσσάπου, ὃς εἰς τὴν Ἰαπυγίαν ἐλθὼν Μεσσαπίαν τὴν χώραν ἐκάλεσεν. Schol.: Μεσάπιον ὄρος μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Βοιωτίας. cf. Heynii excurs. 8. ad Aen. 7.

267. *ἐρείκης*, *ericae herbaceae* Linn., quam illi cremarunt *γραῖαν*, *veterem*, h. e. *aridam*, metaphora a personis satis usitata. vide Bl. — Schol.: *θωμόν*. σωρόν. „Moeris: θωμὸς Ἀττικῶς, ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. θημὼν Ἑλληνικῶς. ubi vid. Pierson.“ *Bl.* cf. Aristoph. Lys. 908.

268. *μαυρ. obscurata*, extincta. idem est μαυροῦν atque ἀμαυροῦν, de quo ad Pers. 200. cf. inferius 412.

269. sequ. Ἀσωποῦ. Pers. 757. de

φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων,
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος,
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χατίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
* φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς,

Cithaerone monte vide Soph. Oed. R. 406, Eurip. Phoen. 24. etc. — λέπας: 255.

271. ἐκδοχήν, *successionem.* vide Eurip. Hipp. 819. Thomas Mag.: οὐ μόνον διαδοχή, ἀλλὰ καὶ ἐκδοχή etc. cf. 285. πομποῦ, *ignis ignem deducentis*, sive *transmittentis*. Pers. 595. *E Bl.*

274. λίμνην Γοργ. Etym. M. p. 384, 32.: Ἐσχατιῶτις. λίμνη κειμένη μετὰ τὸν Ἰσθμόν. — ὕστερον δὲ Γοργῶπις ἐκλήθη ἀπὸ Γόργης, τῆς Μεγαρέως θυγατρός, γυναικὸς Κορίνθου, ἥτις, ἀκούσασα τὸν τῶν παίδων φόνον, περιαλγὴς γενομένη ἔῤῥιψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν λίμνην. cf. Hesych. v. Γοργῶπις. *E Bl.*

275. Αἰγ. ὄρος Μεγαρίδος. Schol.

276. χατίζεσθαι, *deesse*, desiderari. Heathii haec emendatio, quem fere secuti sunt recentiores. libri: χαρίζεσθαι. Casaubono et Stanlejo placuit ὤτρ. θεσμόν μοι χαρίζεσθαι π., cui scripturae colorem des collato versu 288. sed h. l. pronomen habet nescio quid abrupti atque abhorrentis a reliquis. *Bl.*: θεσμόν, *legem, quae successionem ignis regebat.* Hom. Odyss. ψ', 297.: ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.

277. ἀνδ. ἀναδαίοντες.

278. πώγωνα λέγει τὴν εἰς ὀξὺ λήγουσαν ἀκμὴν τοῦ πυρός· καὶ ὁ πώγων γὰρ εἰς ὀξὺ λήγει. — σημείωσαι δέ, ὅτι ἐκ τούτου ὠνομάσθη παρὰ τοῖς μετεωρολόγοις πωγωνίας ἀστήρ. (h. e. cometes, cum solem mane praevenit. vid. Harduin. ad Plin. H. N. 2, 22.) Schol. — Σαρ. πορθμοῦ. Strabo 8, 6., ed. Tauchnitz. 2. p. 195., ubi Argolidem describit: εἶθ' ὁ Σαρωνικὸς κόλπος· οἱ δὲ πόντον λέγουσιν (Eurip. Hipp. 1145.), οἱ δὲ πόρον, καθ' ὃ καὶ πέλαγος λέγεται Σαρωνικόν. καλεῖται δὲ πᾶς ὁ συνάπτων πόρος ἀπὸ τῆς Ἑρμιονικῆς καὶ τῆς περὶ τὸν Ἰσθμὸν θαλάττης τῷ τε Μυρτώῳ πελάγει καὶ τῷ Κρητικῷ. τοῦ δὲ Σαρωνικοῦ Ἐπίδαυρός τέ ἐστι καὶ ἡ προκειμένη νῆσος Αἴγινα etc. Bl.: Σαρ. π. κάτοπτον, *unde sinus Saronicus prospici potest.*

279. sequ. ὑπερβ. intell. ὥστε. φλέγουσαν φλόγα. — εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο. inepte repetito adverbio res, quae momento temporis facta est, velut retardatur et in partes distrahitur. languet etiam illud, quod St. aliique posuerunt, ἔστ' ἀφίκετο. quovis pignore contenderim, scribendum esse εὖ τ' ἔσκηψεν, εὖ τ' ἀφίκετο etc. *et feliciter lux emicuit, et feliciter pervenit ad Arachnaeum verticem.* Eurip. Iphig. A. 898.: ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη. et Antiopae fragm. 12.: γνώμῃ γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος etc.

281. Ἀρ. αἶπος. ὄρος Ἄργους. Schol.

κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτο ξύμβολόν τε σοὶ λέγω
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι,
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν· ὡς λέγοις πάλιν.

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταυτῷ κύτει
διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσεννέποις,
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες

283. οὐκ ἄπαππον. οὐ ξένον, ἀλλὰ συγγενές. Schol.

284. ἕτοιμοι, *expediti.* ita Farn., St. annotatione, Heath., Well. ἔτυμοι V, Cant., St., frequentissimo errore. perperam S. aliique: τοιοίδε τοί μοι. ordo: τοιοίδε νόμοι λαμπ. ἕτοιμοι, intellecto εἰσί. Bl.: „λαμπαδηφόροι proprie dicebantur cursores in certamine Panathenaïco, qui lampadas alius alii tradebant, in honorem Vulcani; unde metaphorae vis in h. l. perspici potest“ etc. imitabantur hae faces Agamemnoniae angarorum cursus (254.), quos etiam Herodotum (ann. ad 254.) λαμπαδηφορίαις Graecorum assimilasse monuit St., de quibus λαμπαδηφορίαις vide Aristoph. Ran. 131, 1026.

286. *vincit autem primus et ultimus cursor:* h. e. eum, qui in Ida, et postremum, qui in Arachnaeo colle flammam incendit, primo loco pono, quoniam absque illo quidem nullus fuisset nuntius, postremus autem nobis ejus laetitiam impertivit. manet in eadem allegoria a cursu lampadum. S.

287. ξύμβολον. cf. 8.

289. seqq. αὖθις, *postea*, ut Eurip. Or. 882. etc. Hesych.: αὖθις. μετὰ ταῦτα. *Bl.* διηνεκῶς, *ordine.* Hom. Odyss. δ', 836.: διηνεκέως ἀγορεύσω, *perspicue dicam.* protulit hunc locum Bl. cf. Odyss. η', 241. — ὡς λέγοις πάλιν, *itaque velim te illa repetere.* cf. ann. ad 240.

292. de reprehensione, in quam hic locus olim incurrit, vide ann. 8. ad argumentum fabulae.— ἔχουσι. κατέχουσι. similiter Teutones.

293. ἄμικτον, non mixtam, *dissonam.* πρέπειν, existere, oriri.

294. κύτει, *vasi.* Theb. 462.

295, 6. οὐ φίλως Farn., V, Canter., Well. οὐ φίλω auctore St. Glasg. et alii. margo Mitford.: κοὐ φίλω. cf. 219, Aristoph. Plut. 376. διχ. *discordantia inter se.* δίχα, *separatim*, h. e. diversas. Prom. 902., monente Bl.: ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα. Herod. 6, 109.: τοῖσι δὲ Ἀθηναίων στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα αἱ γνῶμαι. cf. inferius 1255. etc.

298. οἱ μέν. Trojani.

ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
τάσσει πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
ἀλλ', ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἤδη, τῶν θ' ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες ὣς, δυσδαίμονες,

299. *φυτ.*, *satorum.* *οὐ κατὰ τὸν φυτάλμιον Δία ἐνταῦθα ἡ ἐτυμολογία*, (hoc dicit, non eundem hic sensum habere vocab. *φυτάλμιος*.) *ἐκ τῆς φύτλης δὲ* (imo ex antiquo *φυτάλη*, ex quo illud contractum est, ut monuit Bl.) *γίνεται φυτάλιμος, ἤγουν φυτοσπόρος, καὶ μεταθέσει διὰ καλλιφωνίαν φυτάλμιος.* Schol.

300. *ἐξ ἐλ. δέρης*, *ex ore libero.*

301. *φιλτ.*, carissimorum, praesertim parentum, conjugum ac liberorum. vide Soph. Oed. R. 351, Eurip. Med. 16, Aristoph. Eccles. 965. etc.

302. *τοὺς δέ.* Graecos. *νυκτ. — πόνος*, *labor discurrendi noctu inter pugnandum.*

303. *νῆστις*, *jejunus* (labor), h. e. jejunorum militum. — *πρὸς ἀρ.* *ad jentaculum*, qui erat primus cibus, quem mane sumebant veteres. Odyss. *π'*, 2.: *ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ.* Xenoph. Cyrop. 6, 4, 1.: *τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρωῒ μὲν ὁ Κῦρος ἐθύετο, ὁ δ' ἄλλος στρατὸς ἀριστήσας* etc. capiebatur autem plerumque circa tertiam horam, teste Suida. hic noster Palamede ap. Schol. Venet. ad Iliad. *β'*, 381. aliosque: *σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα, Ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρία.* Phrynichus App. Soph. p. 23.: *τέσσαρας μὲν τροφὰς οἶδεν ὁ ποιητής —· ὁ δὲ Αἰσχύλος τρεῖς οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δειελινήν· οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν μὲν ἑωθινὴν, ἀκράτισμα, τὴν δὲ περὶ μεσημβρίαν, ἄριστον, τὴν δὲ περὶ ἑσπέραν, δεῖπνον, ἐξαιροῦντες τὴν δειελινήν.* verum *ἀκρατίζειν* nihil aliud erat quam frustum panis vino imbutum primo mane comedere, ad confirmandas vires stomachi, dum tempus *ἀρίστου* adesset. vid. Upton. ad Dionys. Halic. de Comp. verb. 3. p. 18. *E Bl.* cf. Nitschii librum germ., a G. G. S. Köpkio editum, de antiqq. gr., vol. I, p. 560. seqq.

304. *ἐν μέρει.* *alternis vicibus*, suo quisque ordine. cf. infra 1078, Choëph. 330. etc. — *Bl.* S: *nullo certo distributionis signo observato.*

305. *ὡς — πάλον.* h. e. *ὡς ἔτυχε*, nihil amplius: nam si proprie intelligendum esset, sors pro signo fuisset, nec poëta dixisset, rem factam esse *πρὸς οὐδὲν τεκμήριον.* Hesych.: *πάλος· κλῆρος. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι πρὸς τὴν αἵρεσιν τοῦ λαγχάνοντος. καὶ τὸ* (Bl. *κατὰ τὸ*) *κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρει πάλλον ἑλόντες.* plura Bl. ad Theb. 55.

307. ita St. S: *τῶν δ' ὑπ.* libri *τῶν ὑπ.* sed opus est copula.

308. inepte libri: — *ἀπαλλαγέντες, ὡς δυσδαίμονες Ἀφύλακτον* etc. jam olim scripsi *ἀπ. ὣς, δυσδαίμονες*, SIC *liberati*, *infelices*, h. e. infeliciter: neque enim bene liberati a pruinis roribusque nocturnis videntur Clytaemnestrae illi, quibus pernoctandum fuerit in peregrinis aedibus, non domi in patria. cf. 315. sequ. hanc emendationem pro sua venditans Well. ita scripsit: *ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπ. — ἀπαλλαγέντες ὣς δυσδαίμονες ἀφυλ.* etc.

ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς, θεῶν θ' ἱδρύματα,
οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν·
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
ποθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἄν', εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις·

309. ἀφύλ. *non actis excubiis* prae lassitudine, hostibusque vel caesis vel captis.

310. frustra Bl. et alii, auctore Valck. ad Eurip. Phoen. 1331.: εὖ σέβουσι. — πολ. θεοὺς, *deos urbem tuentes.* cf. Theb. 69.

311. ἱδρ., *delubra.* (466.) ipsi quoque dei dicuntur ἱδρύεσθαι, ut Bl. annotavit. vide Eurip. 33.

312. ἀνθαλοῖεν. egregia emendatio, quam merito Glasg. aliique comprobarunt. Bl.: ἀνθαλῷεν, quam formam putat esse Atticam, Homeri autem ἁλοίην. Iliad. χ', 253.: ἕλοιμί κεν· ἤ κεν ἁλοίην etc. codd.: αὖ θάνοιεν.

313. metuit Clyt., ne ad praedandum dilapsi milites ex improviso opprimantur. πρότερον, antequam deos peregrinos venerati sint et eorum favorem sibi conciliaverint.

316. διαύλου θάτερον. ἐπειδὴ ὁ δίαυλος δύο ἔχει σταδίους, ὧν τὸν ἕτερον διῆλθον ἤδη εἰς Τροίαν ἀνελθόντες, δεῖ λοιπὸν καὶ τὸν ἄλλον διελθεῖν, καὶ ὑπονοστῆσαι πρὸς τὸν οἶκον. Schol. κάμψαι κῶλον διαύλου, ut κάμψαι τὴν ἄκρην ap. Herod. 7, 122, 193., quod Aristoph. Ach. 96. dicit περὶ ἄκραν κάμπτειν, et figurate κάμπτειν βίον vel τέλος βίου, *vitae metam attingere*, ap. Soph. Oed. Col. 91., Eurip. Hipp. 79., κακὰ Eurip. Suppl. 732. etc. cf. 693. — δίαυλον τοῦ βίου dixit Alexis Stobaei 120. p. 491. cf. Bl. et, quem testem citavit, Spanhem. ad Callim. Lav. Pall. 23.

317, 8. ἀναμπλάκητος (Soph. Oed. R. 455, Trach. 112.), *qui non aberrat*, sed scopum attingit, a verbo ἀμπλακεῖν, cujus aoristus tantum usitatus est. vid. Bl., qui partem certe hujus sententiae perspexit, prorsus coecutientibus aliis interpretibus, praesertim illis, qui θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος, Pauwii commentum, adoptaverunt. vulgata sic reddideris: *quin*, *etiamsi* (εἰ: vide Aristoph. Ach. 527. etc.) *in diis* (310. — 312.) *nihil deliquerit exercitus, tamen piaculum ex caede interfectorum expergisci potest*, *etiamsi nova mala* (ob neglectos deos) *non acciderint.* Bl.: „tot hominum caedes diis merito iram commovere possit: τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοὶ ait Chorus infra 409, qui ideo exoptat μὴ εἶναι πτολίπορθος." εἰ bis illatum est in protasi, ut ap. Eurip. Suppl. 1035. — ἐγρηγ. figurate, ut ap. Aristoph. Lys. 290. Eurip., monente Bl., El. 41.: εὕδοντ' ἂν ἐξέγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος φόνον.

319. πρόσπαια. πρόσφατα. νῦν προσπαίσαντα καὶ προσκρούσαντα αὐτοῖς. Schol. Hesych.: πρόσπαιον· πρόσφατον, νέον. cf. 170.

τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχοῤῥόπως ἰδεῖν·
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.
ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις·
ἐγὼ δ', ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια,
θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι·
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ Νὺξ φιλία, a. d.
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα, a. par.
ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες a. d.
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν,
μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
* μέγα δουλείας a.
γάγγαμον, ἄτης παναλώτου! a. par.

321. τὸ εὖ. *id quod felix faustumque est.* cf. 118. *Bl.* — διχ. *ancipiti inclinatione*, metaphora a statera. μὴ διχ. ἰδεῖν, *non dubium sive incertum adspectu.* οὐ διχοῤῥόπως et infra legitur 721, 1158, et bis in Supplicibus. ἰδεῖν, monente Bl., ut Rhes. 357.: καλὸν, ὦ Θρήκη, Σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν!

322. hoc idem est ac si dixisset τὸ γὰρ εὖ εἱλόμην, *nam bonum eligo*, siquidem τὸ εὖ, quod superius esse optavit, recte dici potest πολλῶν ἐσθλῶν ὄνησις. εἱλόμην dictum, ut εἶπον ap. Eurip. Med. 257., ubi vide annott.

323. κατ' ἄνδρα — λέγεις, *pro sapiente viro benevole loqueris.* ita Soph. Ant. 724.: δράτω, φρονεῖτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών. Eurip. 638.: σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη. cf. Bl. et infra 831. Chorus non modo prudentiam reginae, verum etiam benevolentiam laudat. benevolum enim in suos animum prodere visa erat optando, ut ne peccato quodam graviore in deorum ultionem incurrerent. *E S.*

326. τιμώμενοι γὰρ θεοὶ ἠμείψαντο ἡμᾶς. Schol. recte S.: *non contemnenda enim praemia labores* Graecorum bellici *tulerunt* (expugnata Troja); *pretium non vile laboris partum est* (Ovid. Heroïd. 18, 162.). — scena exit Clytaemnestra, sive imperatum aliquid domi, seu potius obitum altaria per vicos disposita. vide 533.

327. — 338. hoc σύστημα ἐπιφθεγματικὸν appellat Schol. Hephaest. cap. 13.: ὅταν μὲν οὖν βραχέα ᾖ τὰ ἐπιφθεγματικά, τοῦτο (intell. τὸ ἐπιφθεγματικὰ καλεῖσθαι) πρόσεστιν αὐτοῖς μόνον· ἐὰν δὲ καὶ τηλικαῦτα ὥστε στροφὴν ἐκπληροῦν, καὶ προτετάχθαι μὲν τὴν τοῦ ποιητοῦ στροφὴν, ἐπεζεῦχθαι δὲ τὴν τῶν ἐπιφθεγμάτων, εἶτα πάλιν τὰ ἴσα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἔσται τὸ τοιοῦτον σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές.

327. Ζεῦ βασ. cf. Pers. 505.

328. *magnorum decorum auctor seu procuratrix*, victoriae, praedae opimae, et captivorum numeri innumeri. Bl.: κτεάτ., *in possessionem tradens.* a κτέαρ, *possessio*, unde κτεατίζω.

330. στεγ., *forte, validum.* μέγαν, *adultum.*

332, 3. sagaciter S. priore ed. haec verba in suspicionem nobis adduxit, quae si absint, perspicuitati nihil decedit, elegantiae autem nonnihil accedit: nam ἄτη πανάλωτος exquisite dicitur servitus nemini parcens, quibus verbis verisimile est τὸν τυχόντα explicandi gratia adscripsisse verbum proprium δουλείας, et

Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι,
τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ, μήθ' ὑπὲρ, ἄστρων
βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. a. par.
Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν ant. d. h. στ. α'.
πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσ' ὡς i. d. h.
ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις i. tr. c.
θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν as., i. h. et dm.

versificatorem μέγα, sublectum illud in vicinis. Pollux 10, 132.: Αἰσχύλος τὸ δύσλυτον κακὸν, ἢ δυσέλικτον, ἔφη γάγγαμον ἄτης παναλώτου. viden', hunc verba μέγα δουλείας non legisse in suis exemplaribus? nam si legisset, profecto non generatim dixisset κακὸν, sed servitutis calamitatem commemorasset. sane scribendum esse arbitror: — ὦ μήτε μέγαν,

μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
γάγγαμον ἄτης παναλώτου.

ceterum Aeschylus similiter dixit ἀπέραντον δίκτυον ἄτης Prom. 1055. Σχ.: γάγγαμον. δίκτυον. Oppianus Halieut. 3, 80.: γαγγάμαι, ἠδ' ὑποχαὶ περιηγέες, ἠδὲ σαγῆναι. — παναλώτου, *omnia capientis*, quam vim adjectivorum in τος desinentium explicuere Musgravius ad Soph. Trach. 537. (507.) et Porsonus ad Eurip. Hecub. 1117. (1075.). cf. Iphig. Aul. 906, supra 114. etc.

334. Δία ξένιον. cujus numen Paris violaverat hospitis uxore rapta. cf. 61. Suppl. 574. etc.

336. τόξον. ἤγουν τὴν τιμωρίαν, μεταφορικῶς. Schol.

337. ὑπὲρ adverbii significationem habet, valetque ὑπὲρ καιρὸν seu πέρα καιροῦ. (Eurip. Suppl. 729.) ὑπὲρ τὸν καιρὸν, *ultra id quod commodum est*, dixit Xenophon Mem. Socr. 1, 3, 6. ἄστρων βέλος est *fulmen*. Eurip. Hipp. 503.: οὔτε γὰρ πυρὸς, οὔτ' ἄστρων ὑπέρτερον βέλος, ubi vid. Valck. qui hanc viam interpretandi vidit, Bl., tamen eam inire noluit, sed in conjecturarum campo vagatur.

338. ἠλ. *vanum*, ab ἦλος, *fatuus* (Iliad. ο', 128.), unde ἠλίθιος et adverbium ἠλίθα, *incassum*. cf. Bl.

339. seqq. *Jovis ictum habentibus Trojanis dicere licet, se investigasse* (i. e. expertos scire), *hoc fecisse, hoc perfecisse* Jovem. Bl.: „πλαγὰν ἔχουσιν. locutio ex arena, ubi pugil vel gladiator, cum ab adversario percussus est, dicitur ἔχειν πληγήν. cf. inferius 1229." etc. mihi generatim vulnerati dici videntur πληγὴν ἔχειν, sicut πληγὴν λαμβάνειν ii, qui vulnerantur, aut deverberantur. vide Aristoph. Pac. 483. Antiatticista Sangerm. p. 111. ed. Becker.: πληγὴν ἔχων, ἀντὶ τοῦ τετρωμένος. Eurip. Androm. 1030.: τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει. Terentius Andr. 1, 1, 55. ἐλλειπτικῶς: *habet.* ubi Donatus: *sic dicitur de eo, qui letaliter vulneratus est.*

340. ita Pauw. libri ἐξιχνεῦσαι, versu pessumdato. αι elisum, ut ap. Eurip. Iph. T. 627, Aristoph. Ran. 648. etc.

341. οὐκ ἔφα τις. *negare solet nonnemo* (τὶς, germ. *mancher*: vide Matth. gr. gr. §. 487.), *deos curare illos, qui rerum sanctarum et inviolabilium decus conculcent; impius ille quidem.* „his verbis non designatur certa quaedam, v. c. Paridis, persona, sed universe notantur ii, qui divinam esse hominum curam et providentiam, improborumque facinorum ultionem, negabant." S.

342. ἀξ. μέλειν, *cura sua dignum putare.*

ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
as., 2 comp. ex i. et cr.
* *πέφανται δ' ἐκγόνοις ἀτολμήτων ἄρη* as., ant. et i. d.
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως, sim. 339.
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' as., i. et t.
ἀπήμαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν do. c.
εὖ πραπίδων λαχόντα· an. chor.
οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
as., 2 pher.
λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμὸν εἰς ἀφάνειαν. pri.
βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθὼ *ἀντ. α'.*

344. probat hoc primum exemplo filiorum Aegypti, quos avari patris culpa perdidit, cum eorum res supra modum florerent; deinde Paridis, qui tantum bellum incontinentia sua excitavit. *πέφανται*, *apparuit*, manifestum factum est, *ἐκγόνοις*, *per filios* etc. scripsi *ἐκγόνοις*, cum libri habeant *ἐγγόνους*. Stanlejo placuit *ἐγγόνοις*. de his verbis permutari inter se solitis vide Porson. ad Eurip. Phoen. 1122. (1036.), Soph. Ajac. 788, Aristoph. Equ. 735. quod item legitur, *ἀτολμήτων*, mutandum esse arbitrer in *ἀτολμήτως*.

345. *πνεόντων*. intelligitur unus Aegyptus, usu pluralis pervulgato. cf. 372. dicitur autem ille *bellum non audendum spirasse*, ut quod fratri ejusque filiabus intulerit. cf. inferius 1121.

346. *φλεόντων — βέλτιστον*, cum Aegypti opes mire et ultra quam satis erat affluerent, fugiente Danao, ipsique totum patris regnum cedente. nihilominus periisse dicit filios ejus propterea quod Aegyptus *ἀθίκτων χάριν ἐπάτησε*, consobrinarum nuptias expetens, et immani bello contra jus fasque fratrem adortus. Bl.: *φλέω*, *scaturio*, *abundo*. cf. 1303. Hesych.: *φλεῖ. γέμει, εὐκαρπεῖ, πολυκαρπεῖ.*

347. *ἔστω — λαχόντα.* hoc est illud, quod dixit Persius 3, 25.: *purum et sine labe salinum*, sive *πλοῦτος αὐτάρκης* ejus, qui nec damna fecit, nec aere alieno laborat. *volo rem non esse attritam, ita ut et negotiis suis gerendis sufficiat vir sanae mentis. ἐπαρκεῖν*, ut Eurip. Hecub. 933. *φίλοις ἐπαρκεῖν*, quem locum protulit Bl. cf. 1056.

350. *homini enim magnam*, seu venerandam, *Justitiae aram insolenter calcibus impetenti*, seu conculcanti, h. e. violanti, *divitiae nihil prosunt ad propulsandum interitum*. cf. 410. seqq. S. *ἔπαλξις πλούτου*, *propugnaculum divitiarum*, h. e. id, quo divitiae velut propugnant alicui, quemadmodum Soph. *δόξης ὠφέλημα* dixit Oed. Col. 224. cf. Bl. *πρὸς κόρον*, *insolenter*, more saturorum, dictum est ut *πρὸς βίαν*, *πρὸς ἡδονὴν* et similia. *Δίκας βωμὸν*, ut Eum. 541. Pindarus Isthm. 4, 52.: *ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, Πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.* quod ita reddidit eruditissimus Thierschius: *Auch solche, die kämpften, verhüllt ein dunkel Geschick, Eh sie dem Gipfel genaht.* vide Bl. et interpp.

352. *sed urget cogitque eum misera*, h. e. improba, *Fiducia* etc. prava noxiaque fiducia homines abripi dicit ad male faciendum; nec remedium ejus rei esse, nec contegi solere perniciem, sed velut facem diram elucere; ad modum vero vilis aeris hominem pravum, attritu atque allisione exploratum, apparere ni-

προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας,
ἄκος δὲ παμμάταιον· οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δὲ, φῶς αἰνολαμπὲς, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον, τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
μελαμπαγὴς τέλει δικαιωθεὶς, ἐπεὶ
διώκει, παῖς, ποτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόστριμμ᾽ ἄφερτον ἐνθείς.
λιτᾶν δ᾽ ἀκούει μὲν οὔτις
θεῶν, τὸν δ᾽ ἐπίστροφον τῶνδε
φῶτ᾽ ἄδικον καθαιρεῖ.
οἷος καὶ Πάρις, ἐλθὼν ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
ᾔσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός.

grum, h. e. malum, ut qui pueriliter avem volantem persequatur, civitati cladem intolerabilem afferens. *προβουλόπαις* esse videatur *πρόβουλος παῖς*, quemadmodum ap. Eurip. Or. 936. Proserpina audit *καλλίπαις θεὰ*, h. e. interprete Schol. Guelf. *ἡ καλὴ παῖς*, et Minerva *ἀμβροτόπωλος* Troad. 553. (517.), ubi plura id genus congesta sunt a Seidlero. sed rectius, ni fallor, Bl. secundum Schol.: „*προβουλόπαις ἄφερτος*,“ inquit, „*quae liberis pessime consulit.* ordo verborum hic est: *ἁ τάλαινα πειθὼ Ἄτας, προβ. ἄφερτος* — *Fati (imo Ates) vero suadela urget*, i. e. eos in exitium pellicit, *quae posteris intolerabili modo consulit*, i. e. quae praesentis lucri spe facit nocitura postmodo se natis.“ ipse Schol.: *πειθώ. τῆς δ᾽ ἄτης πειθὼ ἄφερτος καὶ ἀφόρητος καὶ βαρεῖά ἐστιν, ἥτις βιάζει αὐτοὺς, πρόνοιαν δῆθεν τοῦ πλουτίσαι τοὺς παῖδας ποιουμένη.* cadit hoc, ut quod maxime, in Aegyptum, qui Danaïdum nuptias conglutinare studuit, quo filii toto avito regno potirentur. vide Hygin. fab. 168.

354. *παμμ. prorsus irritum.* ita *πάμπρεπτος* supra 115. — *Bl. οὐκ ἐκρύφθη. non (enim) solet tegi* aut extingui. asyndeton *ἐπεξηγητικὸν*, ut ap. Euripidem Bacch. 237., Aristophanem Av. 841. etc.

355. *φῶς*, *ὡς φῶς*, ut 358. *παῖς*, *ὡς παῖς*. cf. de hac ellipsi Eurip. Phoen. 733, 1052, Aristoph. Plut. 294. etc. Bl.: „*αἰνολ. horrendum splendens.* sic ap. Virg. Aen. 10, 272. cometae *lugubre rubent.*“ Schützio tropus esse videtur ab incendio, longe lateque terribiliter resplendente. — *σίνος*, *noxa.* cf. 500.

356, 7. ordo: *τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς δικαιωθεὶς τέλει μελαμπαγής. μελαμπ.*, *cui nigror concretus est*, h. e. niger, obscurus, nec resplendens ut aurum, aeri admixtum. opponitur *φῶς αἰνολαμπές*.

358. monuit St., proverbiale esse *τὰ πετόμενα διώκειν*, quod Plato usurpavit Euthyphrone p. 4. et Aristot. Metaph. 3., ubi quidem significat res obscuras pervestigare. Persius Sat. 3, 6.: *an passim sequeris corvos testave lutove?* Salomon. proverb. 10, 4. (?): *qui nititur mendaciis, ille pascit ventos et sequitur aves volantes.* Hom. Il. ρ´, 75.: *σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων.* haec St. cf. Aristoph. Av. 168. seqq.

359. *πρόστριμμ᾽ ἐνθείς*, *detrimentum importans.*

360. *λιτᾶν*, *precum* viri improbi, cum eum facinoris sui poenitet.

361. *τὸν ἐπίστροφον τῶνδε*, *qui haec* (injusta et prava) *tractat*, iisque deditus est. *ἐπιστρέφεσθαι* dicuntur, qui aliquid curant: vide Soph. Philoct. 571, Eurip. Cycl. 285. etc.

364. *ξεν. τράπεζαν*, *mensam hospitalem.* mensae participatio san-

λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας — sim. 342. στ. β'.
κλόνους λογχίμους τε, — dm. h.
καὶ ναυβάτας ὁπλισμοὺς, — an.
ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν, — i. tr.
βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν, — ant. d.
ἄτλητα τλᾶσα. πολὺ δ' ἀνέστενον — i. tr. br.
τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται· — as., 2 i. h.
„ἰὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι! — as., i. h. et i. d. br.
ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες,
* πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος, ἀλοίδορος,
ἄδιστος, ἀφεμένων, ἰδεῖν· — i. d.

ctissimum fidei vinculum putabatur. Eurip. Hecub. 781.: κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί. Celsus ap. Orig. 2. p. 72.: ἀνθρώπῳ μὲν ὁ κοινωνήσας τραπέζης οὐκ ἂν αὐτῷ ἐπιβουλεύσειεν. proverbiale praeceptum est ap. Zenob. 1, 62. ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν. *E Bl.* violatum jus hospitii notatur: Paris enim a Menelao hospitio exceptus non erubuit tamen ejus uxorem rapere, ablatis etiam multis opibus. unde infra 473. dicitur ὄφλων ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην. cf. 634. S.

365, 6. λιποῦσα. ἡ γυνὴ, Helena. ἀστ. *civibus* Argivis. ἀσπίστ. — λογχίμους τε. *strepitus clypeatorum et hastatorum.* h. e. bellum, quod significatur etiam τοῖς ὁπλισμοῖς ναυβάταις. annotavit Bl. ad vocab. ἀσπίστορας, notiorem formam esse ἀσπιστήρ. λόγχιμος dictum ut δόκιμος, πόμπιμος, τρόφιμος, μόνιμος, aliaque similia, quae protulit idem vir doctus.

368. ἀντ. ἤγουν ἀντὶ προικὸς φθορὰν καὶ ἀπώλειαν κομίσασα. Schol. sic infra 399. ἀντήνορ σποδὸς, *cineres hominum loco.* similiter autem Eurip. Androm. 102.: Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν Ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν. *E Bl.*

369. ῥίμφα, *celeriter*, a ῥίμπτω Ionico. vide Bl. διὰ πυλᾶν, per fores aedium Menelai, quas aedes, non Priami, etiam 371. dici consentaneum est.

370. ἄτλητα τλᾶσα, *non audenda ausa.* — ἀνέστενον Flor. ceteri libri versu manco ἔστενον. cf. 485.

371. δόμων προφῆται, aedium regiarum vates, sive sacrorum interpretes, qui domi manebant, quando οἱ στρατομάντεις (119.) proficiscebantur cum exercitu.

372. πρόμοι, principes, Menelae. cf. 180, 345. etc.

373. στίβοι φιλ. viae sive vestigia virum amantis Helenae, cum pudica esset. cf. Eurip. Alcest. 914. seqq.

374. affecta. mirum, ni hoc dederat Aeschylus: πάρεστι σῖγ' ἐς ἀτίμους (στίβους φιλάνορας), ἀλ., ἄδιστος, ἀφεμένων (ὄντων τῶν στίβων τῶν φιλανόρων, intermissis viis illis, et velut obrutis amantis olim Helenae vestigiis), ἰδεῖν. *adstat* Menelaus *silens inhonoris, sine convicio suavissimusque adspectu, cum intermissa* ac neglecta *sint.* qui horum sententiam magna ex parte perspexit, S, etiam σῖγ' eruit, sed reliqua non magis quam ceteri interpretes videtur expedivisse. quod attinet ad nostram emendationem, ea perfacilis est, cum nemo nesciat, ει et α, itemque ο et ου, non raro inter se permutari in codd. sic εἰς, cujus loco metri gratia scripsi ἐς, mutatum est in ας, ἀτίμους autem in ἄτιμος, quemadmodum ἐφέδρους in ἔφεδρος ap. Eurip. Troad. 138., ἐφεστίους in ἐφέστιος Rhes. 199.; et id quidem eo proclivius fuit, quod

πόθῳ δ' ὑπερποντίας as., i. et cr.
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν. as., t. et i. h.
εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν ἔχθεται χάρις ἀνδρί, as., 2 pher.
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔρρει πᾶσ' ἀφροδίτα. pri.
ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες ἀντ. β'.
πάρεισιν φέρουσαι
δόξαι χάριν ματαίαν·
μάταν γάρ, εὖτ' ἄν, ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷν,
παραλλάξασα διὰ χερῶν

sequebantur eodem modo terminatae voces *ἀλοίδορος* et *ἄδιστος*, ad quem scopulum saepe alliserunt librarii. ita correctus versus asynartetus est, idque *τρίκωλος*, ut qui constet duobus iambis, medioque ionico a minore, cujus generis nunc esse putem Antigonae Sophocleae 757.

376. seqq. *prae desiderio autem transmarinae*, h. e. conjugis trans mare abreptae, *spectrum videbitur aedibus imperare*, h. e. ita intabescet dominus harum aedium Menelaus, ut umbrae quam hominis similior futurus sit. *pulchrarum enim* Helenae *statuarum venustas viro* nunc jam *exosa est*, *et oculorum imbecillitate*, quorum vis ingens fuit in viva, nulla vero est in statuis, *omnis amor perit*. quasi dicas: *und in der Augen Leblosigkeit erlischt alle Liebe*. oculorum defectum, qui in statuis exprimi non solebant, intelligit S. sed H. Voss.: *Jedes lieblichen Standbilds Wohlgestalt ist verhasst ihm. Nun ihr eigener Blick ihm fehlt, Hin ist ganz Afrodita.* et similiter Humboldtius. — *ὑπερποντίας*, *trans mare viventis*, quemadmodum Epaphus dicitur *πόρτις ὑπερπόντιος* Suppl. 41. vocab. *διαπόντιος* fere in rebus usurpari monuit Bl. Diodorus tamen 11, 37.: *τοὺς δὲ συμμάχους διαποντίους* etc. Plautus Most. 2, 2, 66.: *ego transmarinus hospes sum Diapontius*. — *κολοσσῶν*. Etym. M.: *κολοσσὸς σημαίνει καὶ τὸ εἴδωλον, κυρίως δὲ κολοσσοὶ λέγονται οἱ ὑπερμεγέθεις ἀνδριάντες*. Herod. 2, 130, 143, 153, 175, 176., Theocr. 22, 47., conferri jussit Bl., cui verbum hoc Ionicum videtur, rarissimumque ap. Atticos. *κολοσσικοὺς ἀνδριάντας* dixit Diodorus 1, 46., *κολοσσικὰ ἔργα* Strabo 1. p. 365. Plinius H. N. 34, 18.: *audaciae innumera sunt exempla. moles quippe excogitatas videmus statuarum, quas colosseas vocant, turribus pares* etc. S.: „probabiliter poëta fingit, Menelaum statuas habuisse uxoris formosissimae, quibus ille quidem delectaretur, quamdiu vivum earum exemplar possidebat, jam vero illo sibi erepto earum venustatem fastidiret, easque ut odiosas et molestas aversaretur.“ — *ἐν ἀχηνίαις*, h. e. *ἀχηνίαις*, *διὰ ἀχηνίας*. vide de hoc pleonasmo, si pleonasmus dicendus est, Soph. Oed. R. 80, 140, Eurip. Med. 814. etc.

380. *πενθήμων*, *luctificus*, eadem analogia formatur, qua *ἐλεήμων*, *νοήμων* et similia. Eurip. Alc. 345.: *ἐν δ' ὀνείρασι φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἄν*. Miltonus Sonnet 18.: *out o! as to embrace me she inclined, I waked, she fled, and day brought back my night. E Bl.*

381, 2. *ἀμέτρως* libri: *πάρεισι δόξαι φέρ.* Heath. et alii: *πάρεισιν*. *δόξαι*, *visus*, *species*, *imagines*.

383, 4. *δοκῶν*. nominat. consequentiae „quasi dicas: *μάταν γάρ ἐστιν, εὖτ' ἄν, δοκοῦντός τινος ἐσθλὰ ὁρᾷν, ὄψις παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβηκεν*.“ S. *παραλλ.* *quae praeteriit*. Eurip. Hipp. 889.: *πόνοι, παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν*, ubi vid. Monk. — *Bl. ἂν* illud

βέβακεν ὄφις οὐ μεθύστερον
πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις."
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη
τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα·
τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις
πένθεια τλησικάρδιος
δόμων ἑκάστου πρέπει.
πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
* οὓς μὲν γὰρ ἔπεμψεν οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται·

explicat Matth. gr. gr. §. 598, c. cf. Eurip. Hel. 545, Aristoph. Plut. 274. etc.

385. οὐ μεθ. non postea vel sero, sed *statim.*

386. ὀπ. ὕπνου κελ. *viis somnum comitantibus* seu *sequentibus.* „h. e. cum somnus abit, avolant etiam somnia." *Bl.*

387. ἐφεστίους Voss., St., S. cf. 757.

388. ὑπερβ., majora. Hesych.: ὑπέρβατον, ὑπερβαινόμενον.

389. vivide Chorus describit animum Argivorum, qui domi manserint; mortes militum apud Trojam; ex iisque mortibus conflatam Atridis, belli auctoribus, invidiam cum civium, tum ipsorum deorum. felices quidem nunc videri Atridas; sed fugiendas esse res nimis prosperas, quas aequi amans Jupiter ferire fulguribus soleat suis; seque laudare mediocritatem, quae neque urbes expugnet, neque in servitutem detrudatur; cum praesertim nemo adhuc pro certo sciat, verusne an vanus sit rumor ille de capta Troja, cui rumori Clytaemnestra muliebri fortasse credulitate aures praebuerit. τῶν συνηγμένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἁπάντων ἑκάστου τοῖς οἴκοις ὀδυνηρὰ πένθησις διαπρέπει. Schol. τὸ πᾶν. πάντως, ut ap. Aristoph. Av. 396. etc.

390. *luctus patiens*, quo sensu ταλακάρδιος dixit Hesiodus Scut. 424. et Soph. Oed. Col. 499. ταλαίφρων Soph. Aj. 840. et Ant. 39. cf. Bl. et, quem praeterea laudavit, Eustath. ad Il. ε, p. 593, 2.

392. ἧπαρ sedes affectuum. vide 698, Soph. Aj. 869, Rhes. 401. etc.

393. hiat versus. Glasg. aliique γάρ τις, sed hoc elegantius intelligitur. malim equidem οὓς μὲν γὰρ παρέπεμψεν. Soph. Phil. 1376.: πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἕρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ Στόνον. Xenoph. Exped. Cyri 4, 20.: ὁ δὲ παριὼν καὶ παραπέμπων τῶν πελταστῶν τοὺς ἰσχυροτάτους etc. simile simili offecit, nec semel hae voculae inter se permutatae sunt, quemadmodum ap. Eurip. Or. 128. ἴδετε γὰρ ἄκρας pro ἴδ. παρ' ἄ., itidemque Herc. fur. 1128. γάρ εἰμι pro πάρειμι et contra El. 589. παρ' αὐτὴν pro γὰρ αὐτὴν ponendum esse intellexerunt viri docti.

394. τεύχη καὶ σποδός, *vasa et cinis*, h. e. urnae cinerariae. ἓν διὰ δυοῖν. Iliad. η', 333.: ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς Τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. cf. sequentia, Odyss. ω', 72. seqq., Soph. El. 718. seqq. ibidem 1048.: φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ Τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾷς, κομίζομεν. etc. non alienus ab hac explicatione S. tamen in alteram propendet, quam fere probant interpretes, τεύχη intelligentes arma caesorum in proeliis, clypeum praesertim, quae superstites propinquis eorum domum mittere consueverint. Sed neque exempla illius usus protulit vir doctissimus, neque

ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων as., i. h. et dm. στ. γ'.
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς as., cr. d. et i.
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου φίλοισι as., 2 i. h.
πέμπει βαρὺ ψῆγμα δυσδάκρυτον,
ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους. Eurip.
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μέν, ὡς μάχης ἴδρις, i. t.
τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός. as., i. d. h. et an.
τάδε σῖγά τις βαΰζει, φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει as., 2 an.
προδίκοις Ἀτρείδαις. i. h.
οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος θήκας Ἰλιάδος γᾶς da. hex.

huc pertinere puto morem illum Lacedaemoniorum cadavera caesorum militum clypeis imposita domum mittendi, cum praesertim minime communem fuisse facile appareat. apud Homerum certe vestimenta atque arma caesorum in pyram conjecta simul cum cadaveribus cremantur, Iliad. ζ', 418, Odyss. λ', 74, ω', 67.

395. *nam Mars corpora* caesorum militum *auro permutans* more aevi Homerici. vide Iliad. ω', Feith. Antiqu. Hom. 4, 13., G. G. S. Köpke *über das Kriegswesen der Griechen* p. 228. — de δὲ causali vide ann. ad Eurip. Med. 616, Aristoph. Pac. 119. etc.

396. *libramque tenens in bello*, quod domi facere solent argentarii.

398. βαρὺ, *grave*, h. e. triste. Bl.: „ψῆγμα. ξύσμα, ἢ μικρὸν θρύμμα, κλάσμα. Hesych. *ramentum*. ψῆγμα auri dixit Herod. 1, 93." quem secutus interpunxi post verbum δυσδάκρυτον, ut ψῆγμα per se dicatur potius quam ψῆγμα σποδοῦ, quod nec aeque rectum est, siquidem cinis mortuorum mittebatur, non ramentum cineris, et eo minus efficax, quo magis perspicuum est, cum verba πυρωθὲν ψῆγμα obscuritate quadam tragica suspensum teneant animum lectoris; quae obscuritas additis demum verbis ἀντήνορος — εὐθέτους dispellitur. accedit, quod jam γεμίζων manifesto refertur ad ἀντήνορος σποδοῦ, quod aptissimum.

399. ἀντ. vide 368. *cineris pro viro redeuntis implens urnas habiles.* — libri: εὐθέτου, rapta σ littera a sequente verbo. recte Bigot., St., S et alii: εὐθέτους. S.: „λέβητας. non enim urnae tantum fictiles, verum etiam aereae aliisque ex metallis factae in usu erant. sic Patrocli ossa in auream phialam colligebantur Iliad. ψ', 253." Bl.: „εὔθετος, *facile disponendus*, *habilis*. Aeschylus Phoenissis ap. Polluc. 7, 91.: πέλυντρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις. Nicolaus ap. Stob. 14. p. 87. Grot.: οἶμαι δ' ἐμαυτὸν εὔθετον τοῖς πράγμασι." eodem propemodum sensu βραχὺ τεῦχος dixit Soph. l. l. ad 394.

401. διαὶ Herm. de Metr. p. 348., Bl., alii. monuit Bl., διαὶ bis legi in hac fabula, item in Choëphoris, et formam similem ὑπαὶ Choëph. 934, Eum. 416, Soph. Ant. 953. etc. cf. 798, Soph. El. 672.

402. βαΰζει, baubatur, mussitat. cf. Pers. 13, Aristoph. Thesm. 172, 853. — ὑπ' ἄλγος ἕρπει. tmesis. cf. 242.

403. προδ., defensoribus, propugnatoribus. Hesych.: πρόδικος, συνήγορος.

404. γᾶς, *urbis*. cf. Eurip. Phoen. 223. etc.

εὔμορφοι κατέχουσιν, ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.
pri.
βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ, ἀντ. γ'.
δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου μέριμνα
νυκτηρεφές· τῶν πολυκτόνων γὰρ
οὐκ ἄσκοποι θεοὶ, κελαιναὶ δ' Ἐριννύες χρόνῳ
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου
τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' ἀΐστοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά.
* τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
διόθεν κεραυνός.

405. *τὸ εὔμορφοι πρὸς πλείονα οἶκτον προσέθηκεν*, inquit Schol., cui assentitur S. Blomfieldio autem otiosum videtur hoc epitheton, nec nobis valde placet, cum venustas non multum faciat bellatoribus. nec tamen vel Triclinianum εὐμόρφως, vel Blomfieldii εὐμόρφους praetulerim, sed fieri potest, ut ἄμομφοι degeneraverit in εὔμορφοι, α et ευ, itemque μ et ρ, inter se permutatis, ut saepe factum est. ἄμομφος et ἄμορφος bis confusa sunt Eumenidibus. S.: nimirum fieri non poterat, ut omnium in hoc bello defunctorum ossa in patriam mitterentur; id principibus tantum viris, vel certe beatioribus, dabatur; reliquos haud procul ab eo loco, ubi pugnatum erat, sepultos esse constat. cf. 445. sequ. *ἔχοντας τὰς θήκας*.

406, 7. δημοκράντου Glasg., Bl. etc. libri δημοκράτου (δημοκρᾶτου), nec melius quidam conjectores. *gravis autem est civium rumor invidiosus, publicaeque* (dirae) *imprecationis debitum solvit.* εἰρωνικῶς. hoc, ni fallor, dicit, odia civium, diu celata, tandem erumpere solere in rumorem invidiosum, qui maxime timendus sit.

408, 9. ordo: *μέριμνα δέ μου μένει ἀκοῦσαί τι νυκτηρεφὲς, expectat vero cura mea audire aliquid nocte occultum.* ultionem divinam intelligit. cf. ann. ad 317. et 350.

411. παλιντυχεῖ Scal., Glasg. etc. Farn.: παλιντυχῆ. ceteri libri vett.: παλιντυχῆ. *τριβᾷ βίου*, exercitatione vitae, cursu vivendi.

412. *ἀμ.* obscurum, qui opponitur τῷ τυχηρῷ, *fortunato* ac celebri. cf. 268. *ἀΐστοις*, ἀγνώστοις, ignobilibus,

413. Heath. et alii, quos secutus est Bl.; ὑπερκόπως, fortasse recte. cf. ann. ad Eurip. H. f. 984. certius est ferri non posse ὄσσοις. St.: *injicitur enim oculis de coelo fulmen*, quod ineptum, haud vidi magis. nec alii melius, *magnanimi viri*, ut ait Comicus, *freti virtute et viribus superbi*, qui, dum scripturarum atque conjecturarum quisquilias magna diligentia enotant stipantque, correctionem nostram ὄσσαις ne dignam quidem habuerint quam commemorarent. at aptissime tamen poëta famas feriri dicit fulminibus Jovis, h. e. magnis improborum nominibus non modo homines, sed etiam deos invidere; cujusmodi sententiis nihil est frequentius apud scriptores. sic igitur scribendum esse etiamnum arbitror, quamvis Homericam vocem ὄσσαν, qua et Pindarus usus est, non invenio ap. Tragicos, non quo eam non usurpaverint, sed quia tot eorum scripta interciderunt. S.: *κλύειν εὖ, bene audire*, h. l. est *praedicari* ob divitias, opes, victorias. *βάλλεται* pro ἐπιβάλλεται.

κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον· μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.
πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου πόλιν διήκει θοὰ as., 2.
comp. ex i. et cr. ἐπῳδ.
βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος, t. d. c.
* τίς οἶδεν, ἤτοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος. i. tr.
τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν νέοισι as., 2 i. h.
πυρωθέντα καρδίαν as., ant. et cr.
ἔπειτ' ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν; as., dm. et i.
γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει as., i. et cr.

415. κρίνω, *praefero*, *optimum judico*. cf. Eurip. Med. 610. *Bl.* ἄφθονον ὄλβον, *fortunam absque invidia*, h. e. auream mediocritatem. — ὑπ' ἄλλων κατιδεῖν τὸν βίον est *sub aliorum dominatione vivere*.

417. ὑπὸ πυρὸς, *ex igne*, propter ignem. Matth. gr. gr. §. 592. etc.

418. libri ἐτητύμως, h. e. εἰ ἐτητύμως βάξις διήκει πόλιν, de quo minime dubitat Chorus. recte Bigot. et Bl. ἐτήτυμος.

419. μὴ alienum est, nec dubitandum quin ponendum sit μὲν, quae particulae confundi solent. vide doctissimi G. J. Bekkeri Specim. var. lectionum in Philostr. vit. Apollon. p. 91., quosque testes citavit, Jacobsium et Schäferum; item annotata ad Soph. Oed. Col. 1559. et Eurip. Androm. 250. μὲν per se dictum est, ut alias saepe, velut infra 507, ap. Eurip. Phoen. 605, Hipp. 294., aliisque locis. cf. Brunck. ad Soph. Trach. 844. Xenophon Exp. Cyri 3, 2, 13.: τοιούτων μέν ἐστε προγόνων etc. — θεῖον ψύθος, *divinum mendacium*, h. e. falsus rumor, a deo aliquo sparsus ad lactandum spe vana populum Argivum. Odyss. α', 281.: ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο, Ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν. Schol.: τὸ ψύθος σύστοιχον τῷ ψεύδει, ὡς καὶ τὸ ψυδρόν. ὅτι δὲ συγγενῆ τὸ δ καὶ τὸ θ, δῆλον. προϋπόκειται δὲ τὸ ψεῦδος. similiter Etym. M. p. 819, 13. et Eustath., quos laudavit Bl., collatis infra 897. et Callim. fragm. 184.

420. παιδνός. h. e. παῖς νέος, interprete Homeri Schol. ad Odyss. φ', 21. cf. Bl. et eo jubente Markl. ad Eurip. Iphig. T. 1270. (1163.). Hesych.: παιδνός. ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς τοῦ παιδὸς ἡλικίας. figurate dictum. cf. 249. — φρενῶν κεκ. *mente captus*. „Theocr. 223.: κεῖνός γ' ἄφρων ἐστὶ, νόον βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.“ *Bl.*

421. libri νέοις, metro minus usitato.

422. sequ. πυρ. *accensum*, scil. spe. Soph. Ajac. 449.: ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται, ubi vid. Musgrav. *Bl.*

423. de usu adverbiorum εἶτα et ἔπειτα, cum comitantur participia, vide Matth. gr. gr. §. 566, nos ad Soph. Oed. Col. 855, Aristoph. Plut. 794, 1000. etc. — „ἀλλαγᾷ λόγου, mutatione rumoris in contrariam partem.“ S. καμεῖν. intell. ὥστε.

424. γυν. αἰχμᾷ, mulieris bello, non virorum, quale hoc est, quod gerit Agamemnon.

πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. as., i. h. et i. d. br.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται ταχύπορος· i. t. c.
ἀλλὰ ταχύμορον γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος. as., t. d. et i. d.
ΧΟ. *τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων,* i. tr.
* *φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,*
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,

425. *πρὸ τοῦ φαν.*, *antequam res apparuit* sive explorata fuit. — *χάριν ξυν.* gaudium seu res laetas praedicare, quod fecit regina.

426. *πιθ.*, probabilis, ad persuadendum aptus. *ὁ θῆλυς ὅρος.* ἤγουν περιφραστικῶς ἡ γυνή, ὡς ταυτὸν ὂν γυναῖκα εἰπεῖν καὶ ὅρον αὐτῆς ἐκθεῖναι. Schol. eodem modo accipiendum esse videtur Blomfieldio, quod infra legitur 1038, ὅρους θεοπεσίας ὁδοῦ, nec alio pertinere dixerim ὅρους ἀγορᾶς ap. Aristoph. Ach. 675. addendum igitur ὅρος verbis illis periphrasticis, quae congessi in ann. ad Soph. Oed. Col. 772. prioris ed. ceterum cf. 531. seqq. — *ἐπινέμεται*, *grassatur*, procedit. — *ταχύπορος* — *ταχύμορος.* paronomasia. — cumulatis brevibus poëta expressit, ni fallor, levitatem atque mobilitatem muliebris ingenii.

427. *sed celeri morte praeconia famae a mulieribus facta pereunt.* Schol.: τὸ φημιζόμενον ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀνύπαρκτόν ἐστι, καὶ ταχέως φθειρόμενον, καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ διαμένον. — metrum a Plauto quoque usurpatum.

428 — 439. non Clytaemnestrae, ut in codd., sed Choro sive Coryphaeo haec tribuenda esse vidit Well., propterea quod per totam hanc scenam Clytaemnestra non loquitur; quam quidem domi nunc esse putat Chorus (524.). 440 quidem et sequens versus recte leguntur sub persona Chori.

429. versus malae notae, ut qui idem dicat quod superior, sed oratoris modo, non poëtae. nam poëticum est λαμπάδων φαεσφόρων, pedestre φρυκτωριῶν καὶ πυρὸς παραλλαγάς. quid dubitemus, haec illis adscripta esse a librario insulso, qui per se dictum genitivum λαμπ. φ. miratus accusativum requireret? de genitivo illo, qui minime inelegans est, vide Matth. gr. gr. 320. 2., nos ad Eurip. El. 401, Aristoph. Lys. 1058, Plut. 626. — *παραλλαγάς*, *vices.* hanc vocem non magis ego quam Bl. reperi ap. scriptores.

431. *ἐφήλ.* ἠπάτησεν, ut Hesych. interpretatur. ἀπὸ τοῦ φήληκος, τοῦ ἀώρου σύκου, inquit Lycophronis Schol. ad 785. cf. Eurip. Suppl. 230. φηλήτης legitur Rhes. 215. et Scaligero Blomfieldioque auctoribus ponendum est Choëph. 988. cf. Bl.

432. *κατάσκιον κλ. ἐλ.*, *ramis olivae obumbratum*, ideoque finiti belli jam certissimum indicem. *S.*

433. tropo audaci pulverem luti fratrem appellavit, ut fumum ignis Theb. 461., ubi vide annotata.

434. *ξύνουρος*, ab Ionica forma οὖρος, ut ἄπουρος, πρόσουρος, τηλουρός. contra Attice dicitur ὅμορος.

ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων . . .
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.
ΚΗ. ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών!
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ

E Bl. vicinus, h. e. affinis, germanus. δ ι ψ ί α. sic etiam Soph. 232, 399. Hesych.: *διψία κόνις*, *ξηρά*. *E S.* pulverem movet praeco festinans: ex qua festinatione colligit Clytaemnestra, eum afferre nuntium maximi momenti. τ ά δ ε, quae jam dicet, ὡς — πυρός. neque mutum fore ait praeconem, nec obscure et per faces significaturum, quid gestum sit.

435. familiariter additum est σοὶ pronomen; qua de re cum alios vide, tum Vigerum 4, 2.

437. τ ὸ χ α ί ρ ε ι ν, gaudium, rem laetam. S.: ἐ κ β ά ξ ε ι. *μᾶλλον ἐκβάζειν* est rem universe notam, singulas partes exponendo, copiosius eloqui. —

438. ἀ π ο σ τ., abominor. proprie Theocr. Epigr. 4, 14. dixit *ἀποστέρξαι Δάφνιδος πόθους*. cf. Bl. et Schneideri lex. gr. h. v. St.: vel laeta, inquit, nuntiabit hic praeco, vel illud, cujus mentionem abominor. mira veterum in parcendo a verbis male ominatis superstitio. Terent. Heaut. 2, 1, 16.: *tum quod dem ei, recte est: nam nil esse mihi religio est dicere.* Cic. Epist. 1, 12.: *multum interest te venire. exigua est enim spes reip.: nam nullam non licet dicere.*

441. φ ρ ε ν ῶ ν, *sapientiae*, *εἰρωνικῶς*: nam stultitiam sive insaniam intelligit. St.: κ α ρ π. in malam partem, ut Theb. 568.: *ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.*

442. peregre redeuntes terram salutabant. Agamemnon ap. Senecam Agam. 782.: *tandem revertor sospes ad patrios lares. O cara salve terra.* et ibidem Eurybates 392.: *delubra et aras coelitum et patrios lares Post longa fessus spatia, vix credens mihi, Supplex adoro.* cf. Plaut. Bacch. 2, 1. *E St.*

443. ita St. et Fourmontius *Hist. de l'Acad. des Inscript. tom.* 3. *p.* 81. libri *δεκάτῳ*, quod sunt qui magis Aeschyleum esse arbitrentur. credo, erit Aeschyleum, quod ne graecum quidem est hoc sensu: nam *δεκάτῳ φέγγει* nihil aliud significat quam *decima luce*, h. e. die. Eurip. Hecub. 32. *τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος*, *tertium jam diem suspensus animi*: et epigrammate ap. Athen. 2, 19.: *ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους*, *eadem luce fatali extinctos*, non *eodem anno*. nec *φέγγος ἔτους* dicitur, sed *ἡμέρας* sive *ἡλίου*, velut Hecub. 235., Troad. 813. permiscentur nonnunquam *ο ω* et *ου* in codd.; hic fons erroris. vide indicem, et cf. Schol. ad 495.

444. *ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγκυρῶν, ὧν πολλῶν ῥαγεισῶν εἰς τὸ ὕδωρ μία τις περισώζει τὴν ναῦν.* Schol. de hac metaphora Bl. conferri jussit Porsonum ad Orest. 68 et Aristoph. Equ. 1144. (*λεπτή τις ἐλπὶς ἐστ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα*), quem locum protulit Phrynichus App. Soph. p. 49, 27. aliena mihi videntur illa Sophoclis Oed. Col. 141. *κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.*

θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος·
νῦν χαῖρε μὲν, χθὼν, χαῖρε δ', ἡλίου φάος,
ὕπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη!
* ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι κἀπαγώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,

446. *μετέχειν* cum accus., ut Soph. Oed. Col. 1386. *ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως*.

448. *ὕπατος Ζεύς*, ut Rhes. 431.

449. *ἰάπτων*, *jaciens*. cf. Theb. 277, 511.

450. *ἦλθες ἀνάρσιος*. numerus vitiosus. ne nunc quidem dubito scribendum esse *ἄρσιος*, *commodus*, *εἰρωνικῶς*. ironiam non capientes scripsere *ἀνάρσιος*. margo Askew. *ἦσθ' ἀνάρσιος*, quam interpretationem temere admisit Bl.: nam ita h. l. et similibus exponere solent verba veniendi: vide Abresch., Soph. Oed. R. 1281. etc. verbo inverecundo abstinuit praeco.

451. *κἀπαγώνιος*. Schol.: *ἀπόμαχος*, quasi *κάπ.* esset *καὶ ἀπαγώνιος*, *certamine liberans*, ut Bl. reddidit, quod vocab. nusquam legi. imo est *καὶ ἐπαγώνιος*, *defensor in certaminibus*. St.: Apollinem inter *θεοὺς ἀγωνίους* (*ἐπαγωνίους*, sive *ἐναγωνίους*. S.) recenset etiam Supplicibus. (vide ann. ad principium ejus fabulae.) meminit et Eustath. ad illud Homeri Il. *ψ'*, 659.: *ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥσπερ ἀρίστω, Πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ* etc. ad illum igitur locum Eustath.: *Ἀπόλλωνος δ' ἐνταῦθα*, inquit, *μέμνηται ὁ ποιητὴς διὰ τὸ δοκεῖν ἐναγώνιον εἶναι καὶ αὐτὸν*, *ὁμοίως τῷ Ἑρμῇ*. vide sis etiam Plut. Sympos. 8. Qu. 4., ubi eundem Homeri locum profert, narratque, Apollini pugili a Delphis, cursori a Cretensibus et Lacedaemoniis, sacra fieri.

453. *τιμ.* *βοηθόν*. sic etiam Hesych. „Etym. M. p. 759, 1.: *τιμήοροι. ἥρωες καὶ ἔφοροι*. respicit ad Apoll. Rhod. 4, 1309.: *ἡρῶσσαι, Λιβύης τιμήοροι*. — est autem *ἀπὸ τοῦ τιμὴν ἀείρειν*. cf. infra 1166, 1210, 1455. forma contracta est *τιμωρός*.“ *Bl.*

454. *κηρ. σέβας*. in cujus clientela praecones sunt, quem tutorem et patronum suum venerantur. S. cf. Eurip. Suppl. 108, Heracl. 271. et ibi citatum Schol. Hom. ad Il. *α'*, 334., G. G. Köpke *über das Kriegswesen der Gr.* p. 254. seqq.

455. *ἥρως τε τοὺς πέμψαντας*. Dioscuros. Eurip. de Helena Or. 1594.: *Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος*. idem Elect. 923.: *κούροιν Διὸς, οἳ φλογερὰν Αἰθέρ' ἐν ἄστροις ναίουσι, βροτῶν Ἐν ἁλὸς ῥοθίοις Τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες*. cf. ibidem 1161. seqq., Iphig. T. 139, Hom. hymn. in Dioscuros, Theocr. 22, Horat. Od. 1, 12.

458. *σεμνοὶ θᾶκοι*, *venerandae sedes*, sedile regis in loco publico, ante fores ejus, marmoreum,

εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ!
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε (καὶ γὰρ οὖν πρέπει),
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον,
βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,

in quo insidens jus dicebat. Hesych.: θᾶκος. καθέδρα, θρόνος. Odyss. β', 14. de Telemacho, concione advocata: ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες. ibi Schol.: τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ θᾶκον λέγουσιν. ἔστι δὲ καθέδρα. Herod. 1, 14.: ἀνέθηκε γὰρ δὴ καὶ Μίδης τὸν βασιλήϊον θρόνον, ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκαζεν, ἐόντα ἀξιοθέητον. cf. c. 97. 6, 63.: ἐν θώκῳ κατημένῳ μετὰ τῶν ἐφόρων. σεμνοὺς dixit, ne intelligantur θᾶκοι, sive sedilia publica in oppidis, quo confabulandi gratia convenire solebant otiosi: vide Herod. 9, 94.; Xenoph. Hier. 7, 2.; Cyrop. 8, 7, 10.; Aristoph. Nub. 964. E Bl. etiam quaevis aliae sedes ita appellantur ap. Sophoclem, Aristophanem et alios, ἀπόκατος ap. Theophrastum Char. 14. — Schol.: ἀντ. οἱ εἰς ἀνατολὴν ὁρῶντες. Eustath. ad Odyss. ζ', p. 1562, 37.: ἀντήλιος. ἤγουν προσήλιος. h. e. *subdialis*. Hesych.: ἀντήλιοι θεοί· οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι. quorum deorum notissimus est Apollo ἀγυιεύς. Ionicum esse hoc voc., ut ἀπηλιώτης, monuit Eustath. l. l. Soph. Aj. 751.: οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους, ubi vidd. Lobeck. et interpp. lex. Seguier. p. 424, 25.: ἀπηλιώτης ἐν τῷ π, καὶ ἀντήλιος, καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἐπηλίς ἐστι παρὰ Ποσειδίππῳ. cf. Bl.

459. τοῖσιδ', *hisce*, quibus me excipitis. praeconi enim laeto laeti esse videbantur oculi deorum.

460. κόσμῳ, *ordine*, *rite*, ut decet. cf. 463. etc.

461. pulcre: deos hominesque absentia regis contristaverat; deos hominesque reditus exhilaraturus est. S. cf. 22.

462. τοῖσδ' ἅπασι. Choro et universae genti Argivorum.

464. Τρ. κατασκ. *qui Trojam subruerit*. St. proprie Aristoph. Nub. 1425. τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην. figurate etiam Soph. Phil. 953.: μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἑλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίᾳ. et Oed. Col. 1330.: τί σοι Πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται; conf. Theb. 46.

465. μακ. σπάθη. Schol. aliud est δίκελλα. Theo ann. ad Arat. Phaenom. pag. 2., monente Bl.: μάκελλα ἡ μονόθεν κέλλουσα· δίκελλα δὲ ἡ διχόθεν. μακέλην dixerunt Hesiodus Opp. et D. 470, Apoll. Rhod. 4, 1533, Theocr. 16, 32. (μακέλα). Aristoph. παρῳδῶν Av. 1156.: ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψει Δίκη, ubi Schol.: παρὰ τὸ Σοφόκλειον χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ. idemque Comicus Pace 228. simili commento per ridiculum Bello ingens mortarium tribuit ad conterendas urbes. — τῇ κατ. πέδον. manet in metaphora τῆς μακέλλης, nec aliter quam μεταφορικῶς intelligendum esse puto σπέρμα πάσης χθονὸς 467., quemadmodum σπέρμα Ἐρεχθειδᾶν, τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων, τὸ Ταντάλειον σπέρμα, παίδων σπέρμα, θνητῶν σπέρμα, σπέρμα κηρύκων, et similiter dicta reperiuntur ap. hos scriptores. vide Soph. Ant. 900, Eurip. Bacch. 35, Iph. T. 917, Med. 632, Danaës fr. 1., fr. incert. 221, et cf. Aristoph. Av. 111. aliosque locos.

466. similiter Pers. 763.

καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν. Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον·
ὄφλων γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε, καὶ πανώλεθρον
* αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον,
διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.
ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ!
ΚΗ. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

468. ζευκτ., *lorum jugale*. στόμιον supra 127. comparavit Bl.

469. πρέσβυς. cf. 168.

471. Πάρις γάρ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὔτε ληπτέον καὶ εἰς τὸ Πάρις· συνυπακούεται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπαγομένου. Schol. sic et Pindar. Pyth. 6, 47.: ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων. *St.* cf. Choëph. 292., Herod. 92, 26. cum annot. Schweighaüseri, et quos praeterea scriptorum interpp. ad testimonium citavit Bl., item Aristoph. Av. 661, Herm. ad Soph. Aj. 239, Philoct. 760. — συντελής figurate dicitur, ni faller, *affinis culpae*. „proprie συντελὴς est, *qui juxta cum aliis tributum pendit* (Harpocr., Suid.); deinde in genere *qui eandem operam praestat*: unde recte Aristid. Panath. p. 245.: τότε μὲν ἡμέρᾳ μιᾷ τῆς μάχης ὑστέρησαν Λακεδαιμόνιοι, ἐκείνῃ δὲ ἡμέρᾳ αὐτῆς ὑστέρησαν τῆς τροπῆς οἱ συντελεῖς, ubi Canterus vertit *socii*, et Schol. interpretatur συμπολεμοῦντες. idem tom. 3. p. 580. πηγὰς Νείλου συντελεῖς dicit, qui aquam ministrant fontes. hinc συντέλεια χρημάτων eidem tom. 1. p. 496. est *collatio*. pro *consortio* adhibuit noster Theb. 231.“ *Abresch.* S. Bl. aliique: *socia*, St. mire: *tota civitas*. sed H. Voss., ut nos: *denn Paris samt der Stadt, die mitverbrach.*

472. τὸ — πλέον. τοῦτο δηλοῖ, ὡς οὐ πλέον δέδρακεν ἢ πέπονθεν. Schol.

473. *cum enim et raptus* (Helenae) *et furti* (ablatarum opum: vide Iliad. γ', 282. etc.) *crimen sustineret, et praeda* (τοῦ ῥυσίου) *excidit, et patriam paternamque domum funditus evertit.* S. Timaeus: ὄφλειν. ἡττᾶσθαι ἐπὶ δικαστηρίῳ. ῥύσιον etiam pignus ablatum pro Hesione intelligi potest: vide Luctat. apud Barth. ad Stat. Ach. 1, 21.

475. barbarum est αὐτόχθονον. scribamus αὐτοχθόνων, h. e. ὑπὸ αὐτοχθόνων, *funditus perditum ab indigenis*, quemadmodum Sophocles Aj. 753. φωτὸς ἠπατημένη, Trach. 42. ὠδῖνας αὐτοῦ, et similia passim alii dixerunt. minus placet αὐτόκτονον, etsi haec verba confusa sunt ap. Lycophronem 714. ο et ω misceri solere in codd. nemo nescit. — Schol.: ἔθρισεν. ἐθέρισεν, ἔκειρε. — *demessuit*. St. satis usitata metaphora in utraque lingua. vide Bl.

479. ἐγύμνασεν, *exercuit, cruciavit*. cf. Prom. 567, 573.

480. nota sunt Homeri illud πολυθρύλλητον δακρυόεν γελάσασα, et similia. cf. Eurip. El. 123, Barnes. ad Herc. fur. 674. etc. Herod. 7,

ΧΟ. *τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένος.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ;
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν, τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ

45.: ἐνθαῦτα Ξέρξης ἑωϋτὸν ἐμακάρισε, μετὰ δὲ τοῦτο ἐδάκρυσε.

481: quomodo ἦτε, cum et unus nunc dicatur praeco, et 483., quo versu hic explicatur, πεπληγμένος, non πεπληγμένοι? Flor.: ἴστε. vel igitur ponendum est τ. ἄρ' ἴσθι τ. ἐπήβολος νόσου, vel, quod malim, τ. ἄρ' ἦσθα τ. ἐπήβολος νόσου. scribi coeperit ἦτε, ex quo ἐπήβολος mutatum fuit in ἐπήβολοι, quae mutatio facillima est. ἦσθα, ut ἐγύμνασεν, cui tempori minus respondet ἴσθι. quod Tyrwhitto aliisque placuit 483., πεπληγμένοι, minus probo, quia, ut dixi, unus tantum praeço agitur. ceterum haec non interrogari senserunt quidem Heath. Musgrav. et Bl.; nec tamen sententiam hujus loci satis videntur intellexisse. Heath.: *jucundum certe nacti hunc eratis morbum*. et 463.: *intellexeris, si eorum desiderio captus fueris, qui te vicissim desiderabant*, quasi haec sub conditione dicerentur. imo facete Chorus, postquam praeco dixit se amore patriae tam cruciatum fuisse, ut nunc lacrimandum sibi sit prae gaudio: *laeto igitur*, inquit, *hoc morbo affectus eras, quippe te vicissim amantium desiderio incensus*. νόσον, h. e. malum (Soph. Oed. Col. 504, Eurip. Ione 282. etc.), vocat amorem istum patriae, quoniam eo exercitus fuit praeco propter absentiam. Euripides Aristophaneus Thesm. 1054.: ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα Ἅπασίν ἐστιν, ἐμὲ δὲ πάντων τῆς κόρης Ταύτης ἔρως εἴληφεν. Bion, annotante Bl., idyll. 8, 1.: ὄλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται. haec est τερπνὴ νόσος illa, quam dicit Chorus.

482. ita S. et Bl. cf. Eum. 201, 598, quae loca protulit Bl. perperam libri: πῶς δή διδαχθεὶς — λόγου; — δεσπόσω τοῦδε λόγον, *hujus sermonis compos fiam*, h. e. eum intelligam. figurate dici solent verba δεσπότης, δεσπόζειν, ἄναξ, ἀνάσσειν.

484. — λέγεις; Heath. et alii. libri: — λέγεις.

485. ἀμ. *nubilam mentem* dixit Plautus Cist. 2, 1, 5., h. e. moestam. cf. 412, Choëph. 154. idem significat τὸ δύσφρον στύγος sequente versu.

486. recte Humboldt.: *Allein woher kam diesem Volke finstrer Gram?* στρατῷ, *populo*, ut Eum. 671, 686, Soph. El. 710, Eurip. Suppl. 587. cf. ann. ad Soph. Ant. 8. vidit hoc etiam Well.

488. miratur praeco, Chorum absente rege quenquam timuisse. cui respondet Chorus, se adeo sollicitum esse, ut vel mori cupiat. tecte autem adulterium Clytaemnestrae et grave Aegisthi imperium significat.

489. τὸ σὸν δή. ὧν ἐστι τὸ εἰρημένον ὑπὸ σοῦ (478.), τὸ τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς. Schol. τὸ σόν, *quod tu modo dixisti*. Plato Sophist. p. 233. B.: τὸ σὸν δὴ τοῦτο, σχολῇ ποτ' ἂν etc. Soph. Aj. 99.: τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ. Herod. 1, 86.: τὸ τοῦ Σόλωνος. Thuc. 3, 47.: τὸ Κλέωνος, *quod dixit Cleon* etc. cf. Soph. Aj. 1313.

490. εὖ γὰρ π. *bene enim res*

τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
στένοντες, οὐ λαχόντες, ἤματος μέρος; . . .
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν, πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν.
* ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι

gesta est apud Trojam; quae *mihi* causa fuit mortem optandi, ne in novas miserias inciderem. at *tu* cur mortem optes, sane nescio. quanquam hujus vitae ea conditio est, ut progressu temporis alia dicas bene habere, alia vero reprehendenda sint. (ταῦτα — κἀπίμομφα.) — ταῦτα, *haec*, hanc vitam.

491. τὰ μὲν — τὰ δὲ — *partim — partim*. Matth. gr. gr. §. 288, b. — εὐπετῶς, facile, *bene*. vox frequens ap. Xenophontem. δι' εὐπετείας dixit Eurip. Phoen. 237. idem Cyclope 504.: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.

493. δι' αἰῶνος, ut Choëph. 24., Eurip. Alc. 455., Lycophr. 969. Eurip. Hipp. 1362.: δι' αἰῶνος μακροῦ (*per longam vitam*) Πένθη μέγιστα δακρύων καρπουμένῳ. E Bl.

494, 5. δυσ. *graves excubias* intellexit St., sed rectius, opinor, S littorum importunitates, qui idem σπαρνὰς καὶ κακοστρώτους παρήξεις *raros appulsus*, idque *locis, in quibus nonnisi male strata invenirentur cubilia*, non male interpretatur cum Bl. et Schneidero in lexico gr. quibus incommodis opponuntur labores in terra exantlati 352. Schol.: σπαρνάς. ἀντὶ τοῦ σπανίους. (perperam libri σπανίως. vide 443.) καὶ τούτου γὰρ οὐ συνεχῶς ἀπηλαύομεν. τὸ δὲ παρήξεις ἀντὶ τοῦ παραδρομὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν. ab hac interpretatione Abreschius non abhorrens παρήξεις intelligi posse putat παρόδους, h. e. loca in navibus, navigantium commoditati inservientia, sive mansiones, ubi degebant; qua de re evolvi jussit Schefferi librum de Militia nav. in Addendis p. 320. sequ. sed perstabo equidem in sententia triumvirorum, quos laudavi.

496. στένοντες, λαχόντες. nominativi absoluti. οὐ λαχόντες, *non sortiti* illa, h. e. cum ne ista quidem nobis contigerant, portus importuni et mala cubilia. mire Well.: „*qua parte diei non suspiravimus, cum illa nobis non acciderint?* i. e. nulla parte diei illa nobis non acciderunt.“ — μέρος; aposiopesis. supplendum hoc vel quiddam simile οὐ λήξαιμ' ἄν. conf. 502. seqq. Soph. Oed. Col. 756. etc.

497. hyperbaton pro καὶ χέρσῳ. haud raro καὶ transponitur: vide Euripidis indicem h. v.

499. recte, opinor, S, nos olim, et Bl.: γῆς λειμωνίας, *terrae pratensis*, qualis erat regio Iliaca. Strabo 13, 1.: ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ τοὺς τόπους Ἰδαίας ὀρεινῆς δύο φησὶν (Demetrius Scepsius) ἀγκῶνας ἐκτείνεσθαι πρὸς θάλατταν, τὸν μὲν εὐθὺ Ῥοιτείου, τὸν δὲ Σιγείου, ποιοῦντας ἐξ ἀμφοῖν γραμμὴν ἡμικυκλιώδη· τελευτᾷν δ' ἐν τῷ πεδίῳ, τοσοῦτον ἀπέχοντας τῆς θαλάττης, ὅσον τὸ νῦν Ἴλιον. τοῦτο μὲν δὴ μεταξὺ τῆς τελευτῆς τῶν λεχθέντων ἀγκώνων εἶναι, τὸ δὲ παλαιὸν κτίσμα μεταξὺ τῆς ἀρχῆς· μεταλαμβάνεσθαι δ' ἐντὸς τό τε Σιμοείσιον πεδίον, δι' οὗ ὁ Σιμόεις φέρεται, καὶ τὸ Σκαμάνδριον, δι' οὗ Σκάμανδρος ῥεῖ. τοῦτο δὲ καὶ ἰδίως Τρωϊκὸν λέγεται, καὶ τοὺς πλείστους ἀγῶνας ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα ἀποδίδωσι· πλατύτερον γάρ ἐστι,

δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών . . .
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
* παροίχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,

καὶ τοὺς ὀνομαζομένους τόπους ἐνταῦθα δεικνυμένους ὁρῶμεν, τὸν Ἐρινεὸν, τὸν τοῦ Αἰσυήτου τάφον, τὴν Βατίειαν, τὸ τοῦ Ἴλου σῆμα. οἱ δὲ ποταμοὶ ὅ τε Σκάμανδρος καὶ ὁ Σιμόεις, ὁ μὲν τῷ Σιγείῳ πλησιάσας, ὁ δὲ τῷ Ῥοιτείῳ, μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ νῦν Ἰλίου συμβάλλουσιν, εἶτ' ἐπὶ τὸ Σίγειον ἐκδιδόασι, καὶ ποιοῦσι τὴν Στομαλίμνην καλουμένην. — cf. G. G. S. Köpkii librum germ. de re bellica Gr. p. 191. seqq. annotavit autem S, terras pratenses inprimis roscidas esse.

500. ἔμπεδον. τὸ ἑδραῖον. Schol. *noxa inhaerens*, vestibus inhaerendo nocens. Hesych.: σίνος. βλάβος. cf. 855, 646, 656. Nicander Ther. 1.: μορφάς τε σίνη τ' ὀλοφώϊα θηρῶν. *E Bl.*

501. τιθέντες, non τιθεῖσαι, figura πρὸς τὸ σημαινόμενον, quasi dixisset ὑετοὶ vel ὄμβροι. cf., si tanti est, ab aliis laudatos Matth. gr. gr. §. 436, 2., Musgrav. ad Eurip. Iph. T. 783. et Wernsdorf. ad Himer. Ecl. 13, 23. Nicander Ther. 329. καταψυχθέντος ἀκάνθης. — ἔνθηρον, *feram, hispidam.* conferunt Sophoclea Aj. 1126.: κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως, ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας, λυγρᾶς μνήματα Τροίας, quod vel maximum militiae incommodum videtur militibus Ajacis. notus est balneorum atque unguentorum magnus usus ap. vett. alio sensu ἔνθηρος πούς dicitur Philoctetis ap. Soph. Phil. 668.

502 — 505. cf. ann. ad 496. χειμ. οἰωνοκτόνον. *hiemem aves necantem.* S. h. e. intolerabilem: avibus enim (praesertim οἰωνοῖς, avibus rapacibus, quae sunt grandiores. *Both.*) minus quam ceteris animalibus nocere frigus videtur. — μεσημβρ. κοίταις. annotavit Abresch., significari meridiationes, quibus uti vett. solebant. Callim. Lav. Pall. 72.: μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἀσυχία. cf. Theocr. 1, 15. seqq. 7, 22. pontum dormire dixit etiam Simonides ap. Dion. Hal. περὶ συνθ. p. 258.: εὗδε, βρέφος, εὑδέτω δὲ πόντος, εὑδέτω ἄμετρον κακόν. — ἀκύμων, *sine fluctibus.* Eurip. Iph. T. 1336.: ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα Πόντου τίθησι νῶτα πορθμεύειν πλάτῃ. idem dixit ἀκύματος ap. Polluc. 10, 27.: ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ. *E Bl.* ἐν — πεσών. tmesis. cf. ann. ad 525.

506. παροίχεται πόνος· παροίχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθν. etc. *praeteriit labor; praeteriitque mortuis quidem ita, ut ne resurgere quidem cogitent.* ita si scripsit Aeschylus, promiscue omnibus jam praeteriisse dicitur labor, h. e. mortuis pariter ac superstitibus. at vero ex 509. intelligas, de solis mortuis h. l. dictum esse, ut quibus ibi et in sequentibus ὁ ζῶν et οἱ λοιποὶ Ἀργείων στρατοῦ opponantur. hinc incidit mihi suspicio scribendum esse παροίχεται πόνος, παροίχεται δ' εὖ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν, *praeteriit labor, praeteriitque gaudium mortuis* etc. h. e. res humanae nihil pertinent ad mortuos. quid eorum rationem habeamus viventes, fortunamque adversam defleamus, cum potius gaudendum sit re bene gesta? — jam significanter repetita est vox παροίχεται, et in re diversa, ut solent poëtae in hoc

τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ·
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιῤῥέπει,
ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
„Τροίαν ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος
„θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
„δόμοις ἐπασσάλευσαν, ἀρχαῖον γάνος."
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
ΧΟ. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
ἀεὶ γὰρ ἥβᾳ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.

genere. Eur. Androm. 1034.: φρούδη μὲν αὐδή, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω etc. — εὖ, *gaudium* sive res laetae, ut Eurip. Andr. 790.: θεοί σοι δοῖεν εὖ, Suppl. 762. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ, Herc. fur. 631. τὸ γὰρ εὖ Τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει etc. δὲ, δεῖ, δ' εὖ, et neglecto apostropho δεῦ, facile miscentur. posui hanc conjecturam in priore mea ed., nec poenitet. — de μὲν particula per se dicta vide 419.

508. τὸ μήποτ' etc. h. e. ὥστε μήποτ' —. vide 15.

509. τοὺς ἀναλ., consumtos, defunctos. Thomas Mag.: ἀνάλωσα καὶ ἀνάλωκα Ἀττικοί· τὸ δὲ μετὰ αὐξήσεως ταῦτα λέγειν, οἷον ἀνήλωσα καὶ ἀνήλωκα, κοινόν. cf. Bl. Schol.: χρὴ κατὰ συνεκδοχήν· ἤγουν τί δεῖ ψηφίζεσθαι περὶ τῶν ἀπολωλότων; St.: *quid opus est eos, qui perierunt, ad calculos revocare?*

510. τύχης παλ. *ob fortunam adversam.* St. de hoc genitivo vide 681. et Matth. gr. gr. §. 345., de verbo παλίγκοτος autem 769, 780, Suppl. 345. etc.; quod quidem vocab. proprie significat *contraria indole praeditum:* vide Bl. ad h. l., et de simili ἀλλόκοτος cum alios, tum Wyttenbachium ann. ad Plut. 927., ubi docuit, in ejusmodi compositis, κότον sonare universe *animum* sive *ingenium*, ut ὀργήν, cujus verbi vim propriam explicuit humanissimus Bährius ann. ad Plut. vit. Pyrrhi p. 162.

511. *imo dignas has fortunas censeo, quibus multum laetemur.* οὐ μόνον οὐκ ἄλγειν χρή τινα τῆς παλιγκότου τύχης, ἀλλὰ καὶ πολλὰ etc. causale est δὲ, quod sequitur: *siquidem nobis superstitibus* etc.

513. *exsuperat lucrum, damnum vero illud pendere haud aequiparat.* S. cf. Pers. 319.

516. — 518. inscriptio spoliorum, quam praeco cogitatione praecipit. S.: „ἀρχ. γάνος. vel quia inter illa spolia multa erant antiqua signa aliaque monumenta, vel quia olim ob vetustatem Graecorum templis ornamentum additura erant." γάνος. Pers. 456.

520. καὶ — ἐκπράξασα. *et, quae haec perfecit, Jovis gratia celebrabitur.* E S.

521. ἐκπρ. *ad finem perducens.* — πάντ' ἔχεις λόγον. εἴρηται λόγος (Eur. Or. 1175.). *dixi.* „Soph. Aj. 451.: πάντ' ἀκήκοας λόγον. cf. Valck. ad Herod. p. 469." *Bl.*

522, 3. νικώμενος pro νικᾶσθαι,

δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
ΚΛ. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρυκτωρῶν διὰ
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην·
ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον, εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.

ut monuit Abresch. cf. Matth. gr. gr. §. 550, 4. Schol.: *χαίρω ἐν τῷ μὴ ἀντιλογεῖν.* victus narratione tua non nego, Trojam expugnatam esse: nam dilucide id exposuisti, ut volui: quippe senibus semper viget cupido quaeque rite discendi. Schol.: *ἡβᾷ. τοῦτ' ἔστιν ἀκμάζει. ἐπιθυμοῦσι γὰρ μανθάνειν, ὧν οὐκ εἰς πεῖραν ἦλθον.*

524. *δόμοις, ἐν δόμοις, domi.*

525. *ξὺν δὲ πλ.* tmesis, quam inprimis hanc praepositionem pati solere ap. Atticos, exemplis prolatis docuit Bl. vide 504, Choëph. 458., Eurip. Hel. 105. etc. prae ceteris eam figuram amat Aeschylus, ut passim est videre. Schol.: *σὺν — ἐμέ. μεταδιδόναι μοι τῆς χαρᾶς.* etiam Clytaemnestram hoc gaudio impertire aequum censet Chorus, seque simul beari. qui cum in eo est, ut domo evocet reginam ad audiendum praeconis nuntium, ipsa prodit in scenam.

526. *ἀνωλ.* cf. 28.

529. *ἐν. objurgans.* Hesych.: *ἐνίπτειν. κακοῦν, ψέγειν, λοιδορεῖν.* Iliad. γ', 438.: *μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.* — *φρυκτ.* 32. *E Bl.*

531. *ἤγουν γυναικός ἐστι μετεωρίζεσθαι καὶ μέγα φρονεῖν ἀκούσασάν τι.* Schol. cf. 426. *πρὸς γυναικὸς, mulieris, muliebre* (St.), more mulierum. cf. inferius 1513, Matth. gr. gr. §. 372. etc.

532. *λόγοις τ. secundum ejusmodi sermones.* vid. Herm. ad Soph. Ant 687. (647.) *Well. πλαγκτὸς, mente capta.* Hesych.: *πλαγκτὴ, παράφρων, καὶ πεπληγμένη τὴν διάνοιαν. πλαγκτὸν, ἀνόητον, τὰς φρένας βεβλαμμένον, πλανώμενον.* S. Hermannus in dissert. de versibus spuriis ap. Aesch. p. 11.: „nihil est in his," inquit, „quod desideretur. non inepte tamen suspiceris, poëtam scripsisse *λόγοις — ἐφαινόμην, πεισθεῖσα τῷ φέροντι θέσκελον φάτιν:* addit enim hunc versum scriptor Christi patientis 75., qui, quod satis mirum est, solam ex Aeschyli fabulis Agamemnonem videtur cognitam habuisse." sed hanc interpretationem esse, et verbum *πεισθεῖσθα* sublectum 530., intellexit Bl.

533. *γυν. νόμῳ. more mulierum* in tali causa. cf. Theb. 165. sequ. etc. nam sic interpretari cum St. malim quam vel *muliebri jussu*, h. e. meo Clytaemnestrae, quae Schützli est sententia, vel *cantilena sacra*, ut placet Blomfieldio, qui conferri jussit Theb. 880.

535. *ἔλασκον, clamabant.* Hesych.: *λάσκειν, λέγειν, φθέγγεσθαι.* cf. 771, Eurip. El. 1138.: *βοὰν δ' ἔλασκε τάνδε.* *E Bl.*

536. *κοιμ.* bene monuit Butlerus, intelligendas esse acclamationes in

καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει
ἥκειν ὅπως τάχιστ', ἐράσμιον πόλει·
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
οἵαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου,

fine sacrificii, duoque participia conjuncta *εὐφημ.* et *κοιμ.* significare *κοιμῶντας ἐν εὐφημισμοῖς*, inter extinguendum acclamantes. germanice dicas: *lobpreisend weihrauchfressenden Süssduft'gen Stral zur Ruhe singend.* „eadem metaphora utitur Phrynichus ap. Athen. 15. p. 700., Polluc. 7, 178.: *ἔπειτ', ἐπειδὰν τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ.* Virgilii (Aen. 5, 743; 8, 410.) *sopitos suscitat ignes* contulit St." *Bl.*

537. *τὰ μάσσω*, *plura*, dictum est ut *τὰ πλείονα* ap. Eurip. Med. 581. (606.), ubi vid. Matth. cf. Pers. 413. Schol.: *τὰ μακρά.* St.: *prolixiora.*

538. constructio solennis verbi *πυνθάνεσθαι.* vide Aristoph. Ach. 204. sequ. Matth. gr. gr. §. 327, 2.

541. *τούτου*, *hujus*, quod jam dicet, *ἀπὸ — ἀνοῖξαι;* cf. Herm. ad Eurip. Alc. 890 (854). quanquam facilius est, *ὥστε* intelligi in istis verbis. necdum poenitet nos locum Euripideum aliter ac vulgo interpunxisse. *φέγγος.* sic *lumen gentium* dixit Cic. or. pro Sulla 11., *lumina civitatis* Cat. 3, 10. idem de Finn. 2, 22.: *hoc vestrum lumen est.* Liv. 1, 39.: *scire licet, hunc lumen quondam rebus nostris dubiis futurum.* ap. Graecos usitatius est verbum *φάος*, cum gaudium seu felicitatem significat *τροπικῶς.* — monuit S., hisce Aeschylum Clytaemnestrae malitiam, structas marito insidias falsa fidei ac probitatis specie tegentis, egregie expressisse. imprimis *χαρακτηριστικὸν* est, quod pudicitiam suam defendit mulier non accusatam; quo declaratur magna vis conscientiae.

543. *ταῦτα.* *διὰ ταῦτα.* vide Aristophanis indicem h. v., Matth. gr. gr. 471, 8. etc. minus recte St., quem sequuntur alii interpp.: *haec marito nuncies.*

544. *ἐρ.* *amabilem.* Xenoph. Symp. 8, 36.: *τῷ τὴν ψυχὴν ἐρασμίῳ.* Simonides carmine de mulieribus: *κείνῃ γὰρ οὔτι καλὸν, οὐδ' ἐφίμερον Πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνὸν, οὐδ' ἐράσμιον.* vox rarior ap. vett. poëtas. *E Bl.*

546. *κύνα.* *ἤγουν φύλακα.* Schol. *canem* se appellat, non indecora, ut tum tempora erant, metaphora, vigilantiam signante. S.

548. *σημ.* *sigillum.* — Euripidi *σήμαντρον.* Iph. T. 1263.: *δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι.* idem Hypsipyle ap. Eustath. ad Il. *ν'*, p. 959, 43.: *εὔσημα, καὶ σᾶ, καὶ κατεσφραγισμένα.* cf. Herod. 2, 121, 2.: *τῶν δὲ σημάντρων ἐόντων σόων, καὶ τοῦ οἰκήματος κεκλειμένου.* Harpocr.: *ἀσήμαντα. τὰ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενα ἀσφράγιστα. σημεῖα γὰρ ἔλεγον τὰς σφραγῖδας. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀντίου.* *E Bl.*

οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
* ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
KH. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
XO. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον·
σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ. Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥξει ξὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
KH. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
XO. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.

550. ἐπ. φάτιν. *malam famam*. S.

551. sic libri Aeschylei. Schol.: ὥσπερ οὐκ οἶδα τὰς βαφὰς τοῦ σιδήρου, οὕτως οὐδὲ ἡδονὴν ἑτέρου ἀνδρός. recte Grammaticus χαλκὸν intelligit σίδηρον (vide Schneideri lex. gr. v. χαλκός): ceterum non nauci est ejus interpretatio; nec meliora protulerunt recentiores, quicunque pro scriptura codicum propugnaverunt. recte, opinor, ille, qui Christum patientem conscripsit, et conjectura facta Auratus Pauwius, aliique: μᾶλλον ἢ χαλκὸς βαφάς. notum est enim, ferrum candens demersum in aquam στόμωσιν accipere. cogitanda igitur est regina dicere haec submissa voce et a Choro et praecone aversa, quos irridet contraria atque illi expectabant oratione. nam cum dicit, se alieni viri tam inexpertam esse quam ferrum tincturae, significat nimirum, adulterio se minime abstinuisse. quae sententia interpunctione juvabitur, si scribemus more recentiorum in hoc genere: ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς — μᾶλλον ἢ χαλκὸς βαφάς.

552. *talis quidem sui jactatio*, si quidem *veritatis plena* fuerit, *non dedecet ingenuam mulierem*. hoc dicto abeuntem reginam praeco prosequitur, quam hic e scena discessisse vel verba illa σπεύσω — δέξασθαι 540. satis declarant. *E S.*

554. *haec quidem tibi intelligenti*, ut ego intelligo, *rem dixit ita ut decet luculentos interpretes*, h. e. dilucide explicuit, quid rerum hic gestum sit vobis absentibus, modo tu verum hujus orationis sensum ironicum perspicias. subobscuro sermone ex industria Chorus utitur metu Clytaemnestrae et Aegisthi. similiter Well.

558. τῆσδε — κράτος. *hujus terrae*, Graeciae, *carus princeps*. *E S.*

559. λέγειν τὰ ψευδῆ καλὰ est *oratione exornare mendacia ita ut pulcra*, h. e. vera, *esse videantur*.

560. intelligendum ὥστε. id se posse negat praeco sic, ut ejusmodi fucatis mendaciis amici, h. e. senes chorici, fruantur in longum tempus: fieri enim non posse ut haec omni nota exercitui diu celentur.

561. sequ. *utinam sane vera* (non mendacia) *exornes oratione tua ita, ut bona esse appareat*: *neque enim facile occultari potest*, *si quis haec* (vera et bona) *disjungere studeat*. κεδνὰ idem τῷ καλὰ 559., quae verba speciem rerum dicendarum significant, qua videantur verisimiles, et ab auditoribus probentur. sensum formulae πῶς ἂν intellexit Butlerus, deliciasque facit Bl. in verbo δῆτα, quod cuivis orationi emphaticae convenit. Soph. Oed. R. 724.: πῶς ἂν

ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ;
ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ,
μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω.
ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;
ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδείς, ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;
ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν·
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων

μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; etc.

563. ἄφαντος. cf. 596, 630.

565. quaerit Chorus, utrum aperte et consulto Ilio solvens ab iis discesserit Menelaus, an tempestate, quae omnes afflixerit, disjectus sit. S.

566. κοινὸν ἔχθος, ut Choëph. 99., malint Casaub. Pearson. Vauvill.; sed recte Bl. vulgatam non sollicitandam esse dicit.

567. ἄκρος, *excellens*. cf. inferius 1016, Soph. El. 1417. etc. Herod. 5, 124.: ψυχὴν οὐκ ἄκρος, ubi vid. Wesseling. *E Bl.*

568. ἐφημ. cf. 1047.

570. ἐκλ. *percrebuit.*

572. nota est imago Solis facta diurna omnia videntis. sic Ceres raptam Proserpinam quaerens Solem adit, quid ei acciderit, sciscitatura, Hom. hymn. in Cer. 62, ubi vid. Ruhnkenii obs. S. de Sole tellurem nutriente Bl. conferri jussit Soph. Oed. R. 1345. (τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα Αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου.) cujus dei potentiam et cultum illustrant etiam annotata ad ejusdem tragoediae 626. et Oed. Col. 811, item Voss. Theol. gent. 2, 17. — χθονὸς φύσιν περιφραστικῶς. βιοτῆς φύσιν dixit Soph. Philoct. 161.

575. εὔφημον, *bene ominatum*, festum faustumque.

576. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν. *separatus est honor deorum*, h. e. verbis P. Victorii V. L. 20, 22., ubi hunc locum exponit: *non oportet festum diem, dicatumque honori deorum, verbis tristioribus nuntiisque gravioris mali contaminari.*.

577. ἀπ. ἅ τις ἀπεύξαιτ' ἄν (Plat. Legg. 3. p. 128.), μισητά (Schol. Theocr. 10, 52.). cf. Suppl. 707. *E St. et Bl.*

578. πτωσ. *caduci*, h. e. caesi.

579. *civitati quidem unum ulcus, publicum, accidisse.* huic uni civitatis ulceri opponuntur multae singulorum civium caedes. quae duplex calamitas significatur 582.

580. ἐξαγ. ἐξορισθέντας. Schol. prope *devotos*, morti consecratos, ut piaculares victimas, quae Pauwii et Butleri est interpretatio. minus

ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα,
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐριννύων·
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν . . .
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τοπρίν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὀρώρει κακά·

recte Bl. exponit ἁγισθέντας ἐκ δόμων, h. e. *combustos*, sive *ad parentalia elatos*, quae parentalia caesis in bello rarius contingunt. aliud est ἐξάγιστος: vide Harpocr. et Suid. h. v., Soph. Oed. Col. 1426 etc.

581. διπλῇ μάστιγι, *duplici flagello*, ut Soph. Aj 234.: παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ. Choëph. 373.: ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἱκνεῖται. intelligitur flagellum binis loris. *E Bl.*

582. δίλ. ἄτην. *bina gerentem hastilia*, quorum uno civitatem affligit, altero singulos cives. — *Bl.* φοιν. ξυν. *cruentam bigam*. figurate dici solet ξυνωρίς. vide ann. ad Soph. Oed. Col. 836, Aristoph. Nub. 1254.

583. μέντοι, *scilicet*, non caret ironia. cf. 592. et indicem Aristophanis h. v.

584. παιᾶνα τ. Ἐρ., *hymnum istum Furiarum*, h. e. malum nuntium, τὴν κακάγγελον γλῶσσαν 575. sensit hoc Well., nec difficile erat intellectu, cum tamen haeserint viri docti.

585, 6. σωτηρίαν — πόλιν. supplendum οὐχὶ δεινόν; vel quippiam simile. vide ann. ad Aristoph. Plut. 589. praeterea ellipsis est verborum, repetendorum ex superioribus, λέγειν παιᾶνα τόνδε Ἐριννύων, cujus ellipseos exempla passim videre licet ap. hos scriptores. — εὐεστοῖ. (τῷ) εὐτυχεῖ. Schol. cf. 835, Theb 167.

588. ἀμήν. tempestatem a deorum ira immissam; nempe Minervae. Virg. Aen. 1, 39.: *Pallasne exurere classem Argivûm atque ipsos potuit submergere ponto Unius ob noxam et furias Ajacis Oïlei? Ipsa Jovis rapidum jaculata e nubibus ignem Disjecitque rates, evertitque aequora ventis.* describunt Hom. Odyss. 4. (492. seqq.), Seneca Agamemnone (421 seqq.) et alii. *St.* cf. 922.

589. ξυν. similiter Eum. 127.: ὕπνος πόνος τε, κύριοι ξυνωμόται, Ovid. (epist. Ariadnae ad Thes. 117.): *in me jurarunt ventus somnusque*, Claudianus (de 3. cons. Honorii 98.): *et conjurati veniunt ad classica venti*, Shakspear. Troïl. et Cress.: *the seas and winds, old wrang'ers, did make truce, And did him service. E Bl.*

590. καὶ — στρατόν, *et foedus suum manifestabant infelicem Argivorum exercitum perdendo.* S.

591. participium praesentis sic positum idem valet ac gerundium ap. Latinos, ἐδειξάτην φθείροντε, *ostendebant perdendo.* vid. Sylburg. in Clenardi gr. gr. p. 471, 25., Viger. p. 332. *Bl.*

592. δυσκύμαντα κακά. audacter dictum pro δύστηνα κυμάτων κακά. *E S.* ὀρώρει, ut ap. Soph. Oed. Col. 1515. comparant similia Senecae Agam. 486. seqq., in qui-

ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρεικον, αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι τυφῶ ξὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ
ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
* ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
ἡμᾶς γε μὲν δή, ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος,
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ 'ξῃτήσατο,
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,

bus vulgo legitur *excidunt ignes tamen, Et nube dirum fulmen elisa micat, Miserisque lucis tanta dulcedo est malae. Hoc lumen optant,* cum dudum nos scribendum esse monuerimus — *miserisque lucis tanta dulcedo est: male Hoc lumen optant.*

593. *Θρ. πνοαί.* cf. 174.

594. *ἤρ.*, *frangebant.* cf. Pers. 511, 977. Schol.: „*κεροτ.* ἤγουν τοῖς κέρασιν ἀλλήλων τυπτόμεναι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ταύρων." — *βία*, βιαίως. S.

595. *ζάλη*, *procella.* cf. 604, Prom. 369.— Hesych., annotante Bl.: τυφῶ. ἀντὶ τοῦ τυφῶνος. Σοφοκλῆς. idem: τυφών. ὁ μέγας ἄνεμος. cf. Soph. Ant. 388, Aristoph. Lys. 909, Equ. 474. etc.

596. *ᾦχ. ἄφαντοι*, *ex oculis abierunt*, sive evanuerunt. cf. 563. *ποιμὴν* dici solet μεταφορικῶς, idque non uno modo. „*curator.* ap. Hom. de rege, de gubernatoribus Suppl. 686. cf. Soph. Aj. 343, Eurip. Suppl. 658. hic est ipsa tempestas, ut observavit Pauw. — *στρόβῳ*, *vertigine.* Hesych.: στρόβοι, συστροφαί. Choëph. 200.: οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην Στροβούμεθ'." *E Bl.* cf. 1102.

598. *ἀνθοῦν*, *efflorescens*, sensu infausto. cf. Soph. Trach. 944, Antig. 886, Aristoph. Nub. 874. etc. „Eurip. Iph. T. 275.: ὥσθ' αἱματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἁλός. Alciphron 1, 1. p. 4.: τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξηνθήκει." *E Bl.*

599. recte dicitur ἀνθεῖν τινος (Matth. Miscell. philol. 2. p. 6.), sed tamen incommode dativo additus est genitivus in eadem sententia, nec placent tot verba eodem modo terminata. quare ne nunc quidem rejiciam id, quod olim posui, *ναυτικῷ τ' ἐρειπίῳ*, quamvis alibi non legi videtur singulari verbum ἐρείπιον ap. vett. scriptores. eleganter enim Aeschylus, qui minime abstinet ἅπαξ λεγομένοις, singularem loco pluralis usurpaverit, quemadmodum σῶμα dixit Soph. Oed. Col. 1029. et Eurip. Cycl. 211., idemque Bacch. 625. δέμας, ubi pluralem expectes. ι et ν permutari in codd., nemo nescit. Schäferus, vir humanissimus, Melett. critt. p. 109.: „Millies," inquit, „iota adscriptum in ν abiit" etc.

600. *σκάφος.* h. e., monente S., κατὰ σκάφος, ut significetur, navem salvo et illaeso alveo evasisse.

601. Agamemnonem ejusque comites vel furtim subduxisse aliquem dicit, vel ab diis, qui ei irati fuerint, exorasse, quemadmodum Minerva Ulyssis reditum exorat ap. Hom. Odyss. 1.

603. ordo: *Τύχη δὲ θέλουσα ἐφέζετο ναῦν σωτήρ.* „*θέλουσα*, *lubens*, *propitia*, ut Choëph. 19. γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί. Suppl. 125. θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα." *Well.* Eurip. Suppl. 1099. θεοῦ θέλοντος. Solutione aenigmatis Sphingis: κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε

ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' ᾅδην πόντιον πεφευγότες
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταὔτ' ἔχειν δοξάζομεν.
* γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν·

Μοῦσα θανόντων etc. σωτὴρ pro σώτειρα, ut χερὶ πράκτορι 110., ubi vid. ann.

604. ἐν ὅρμῳ οὖσα, *cum navis esset in statione.* et ad terram eos appulisse, ait, neque allisam esse navem ad littus saxosum. rem egregie illustrat Hom. Odyss. ε', 404. seqq.

605. ἐξ. *appellere.* idem est ὀκέλλειν sive κέλλειν, quae verba frequentius leguntur. vide 631, Prom. 181, Soph. Trach. 765, Aristoph. Ach. 1088. etc. figurate Eurip. Troad. 134.: ἐμέ τε — ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν. — κρατ. *scopulosam.* Hesych.: κραταίλεον (κραταίλεων) ἔδαφος. ἐκ σκληροῦ λίθου γεγονός. a λᾶας (λέα) scilicet. Eurip. El. 488.: ἐν κραταιλέῳ πέδῳ" etc. *Bl.*

606. ᾅδην, *mortem.* cf. Soph. Ant. 294, Eurip. Ione 1386.

607. λευκὸν κατ' ἦμαρ. *die sereno,* seu potius *fausto.* vide Pers. 274. — Schol.: οὐ πεπ. τύχῃ. οὐ θαῤῥοῦντες, ἀλλ' ἀμφίβολοι ὄντες εἰ ἔτι σωθείημεν.

608. ἐβουκ. ὥσπερ ἐθεραπεύομεν ἐν λογισμοῖς τισι τὴν νέαν συμφοράν. Schol. *meditabamur animis recentem cladem* etc. S. figurate dici solet βουκολεῖν, ita ut significet *tractare, curare* et *curando lenire, fallere.* Eum. 78.: καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος Πόνον. Aristoph. Vesp. 10.: τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον. idem ambigue, si divinavi, Eccles. 79.: ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν —— βουκολεῖν τὸ δήμιον: et manifesta ironia Pac. 153.: κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται, ubi Schol.: ἀπατήσεται. καὶ βουκόλημα τὸ θέλγητρον etc. cf. *Bl.*

609. καμ., *laborantis.* St., S. *mortui.* Bl., quemadmodum Hom. dixit εἴδωλα καμόντων Il. ψ', 72., Hesych.: κάμνειν — ἀποθνήσκειν. verbum πολύσημον, quo gaudet Euripides. Hecub. 291.: ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις, Ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ Μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον etc. cf. Biset. ad Aristoph. Thesm. 876. — Schol.: σποδ. διασκεδασθέντος δίκην σποδοῦ. Comicus Av. 953.: ὁμοθυμαδὸν Σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ, ubi gloss. Victor.: συντρίβειν. Schol. ad Ran. 623.: σπόδει. κάθαιρε. σποδεῖν γὰρ κυρίως τὸ τοὺς βωμοὺς καθαίρειν. κατασποδεῖν dixit Theb. 759.

611. λέγουσιν — ὀλωλ. contulit Abresch. infra 1253. et Soph. El. 1265.: ἤγγειλας — ὡς τεθνηκότα. — τί μή; *quidni?* interjectum est orationi, ut Soph. Aj. 620. sic etiam τί δ' οὔ; dicitur, velut Antig. 430.: θανουμένη γὰρ ἐξῄδη, τί δ' οὔ; Κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας.

612. ταὔτα. τὸ ὀλωλότας εἶναι, τὸν ὄλεθρον, τὸν θάνατον.

613. γένοιτο δ' ὡς ἄρ. *verum haec quam optime eveniant,* ut Choëph. 780. — Μενέλεων — ἤ-

εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα μηχαναῖς Διὸς,
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων.
ΧΟ. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως — as., 2 t. d. c. στ. α'.
(μή τις, ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν, — t. d.
προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου — as., dm. et i.
γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων;) — t. d. c.

ἥξειν πάλιν. quam primum et maxime expectandum esse ait adventum Menelai: consentaneum enim esse, illum properare in patriam cum uxore vix tandem recepta; itaque si vivat Jovis beneficio, Pelopidarum generi adhuc parcentis, spem esse, eum domum rediturum. — enuntiatum causale priore loco positum est sententiae, ut 1125, Pers. 320., ubi vid. ann.: unde factum est, ut ibi nomen inferretur Menelai, pronomen autem in altera parte orationis; quod si contra esset, nemo doctorum stupuisset. nihil enim offensionis haec haberent, ita scripta ab Aeschylo: *εἰ δ' οὖν* (*quodsi igitur*) *τις ἀκτὶς ἡλίου ἱστορεῖ Μενέλεων ζῶντα — γένος, ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν· τοῦτον γὰρ ἂν πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.* scripsi ἂν pro οὖν, quas confundi novimus particulas (vide Elmsl. ad Eurip. Med. 276. et cf. Bacch. 438, Aristoph. Vesp. 6.), non quo οὖν explicari prorsus nequeat, sed quia longe aptius est ἂν cum imperativo προσδόκα, quod significat *expectaveris, expectare potes*, quemadmodum usurpari solere ἂν, pluribus horum scriptorum locis ostendimus. conf. Matth. gr. gr. §. 598, c.

615. ἱστορεῖ. *novit*, conspicit.

616. ζῶντα καὶ βλέποντα. Hom. Il. α', 88.: *ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.*

617. ἐξ. *funditus perdere*. Theb. 762.: *οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα, Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.*

619. ἴσθι κλύων pro κλύειν, ut ἴσθ' ἀφιγμένη ap. Aristoph. Plut. 958. et alibi. vide Matth. gr. gr. §. 549, 2. interpretis est κλύειν, quod superscriptum habet Flor., et in ipso ordine Farn. —

620. digresso Praecone Chorus pulcherrimum canticum canit, quo primum Helenae male ominatum nomen gerentis ad Ilium accessum, deinde Graecorum expeditionem Trojae funestam, celebrat; qua carere Priamus potuisset, nisi Paridem filium genuisset; cujus educationem cum nutritione catuli leonis praeclare comparat, nuptiasque Helenae et Paridis exitiosas describit. inde tandem ad locum communem digreditur, quo bonorum facinorum bonos, malorum malos exitus, justitiam vero semper felicitatis verae parentem esse docet. S. — ἐς τὸ πᾶν. πάντως. cf. Eum. 200. etc. idem est εἰς ἅπαντα ap. Soph. et Aristoph., item τὸ πᾶν supra 389. Aristoph. ἐμφατικῶς Plut. 273.: *πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα Ἡγεῖσθέ μ' εἶναι.*

621. ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν. deum. Eurip., vel quisquis ille est ap Clem. Alex. p. 45. ed. Paris. (Eurip. fragm. incert. 146. in ed. Beck.): *α'. θεὸν δὲ ποῖον εἰπέ μοι νοητέον; β'. τὸν πάνθ' ὁρῶντα, καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον.*

622. προν. τοῦ πεπρ. *providentia fati.*

623. γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμειν est linguam eorum, qui nomina imponunt, in hoc fortuito negotio

* τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' — ch. d. h.
Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως — an.
ἑλένας, ἕλανδρος, ἑλέπτολις, — i. d.
ἐκ τῶν ἁβροτίμων — a. h.
προκαλυμμάτων ἔπλευσε Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ, — as., 2 an.
πολύανδροί τε φεράσπιδες — ant. d.
κυναγοὶ κατ' ἴχνος πλάταν ἄφαντον — phalaec.
κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους — as., gl. et dm. h.

ita regere, ut incidant in appellationem ominosam et futuri eventus indicem. magna cum dignitate in suos usus convertit Aesch. opinionem illa aetate pervulgatam, nomina propria non sine futurarum rerum quadam significatione hominibus imponi. S. cf., jubente Bl., Soph. Aj. 401. sequ., cum ann. Lobeckii, et Eurip. Phoen. 601. sequ., item Valck. ad Phoen. 27.

624. τὰν δορ. *quam sponsi armis expetunt.* „cujus nuptiae cum bello conjungebantur. Virg. Aen. 7, 319.: *sanguine Trojano et Rutulo donabere, virgo, Et Bellona manet te pronuba.*" *St.* — ἀμφ. θ'. delendam puto copulam, quam infersisse videntur illi, qui hiatu offenderentur. at is nullus est, praesertim extremo versu. vel potius scribamus uno verbo ἀμφινεικηθ' pro ἀμφινείκητα, h. e. ἀμφινεικήτως.

625. πρεπ. τῷ ὀνόματι Ἑλένας.

626. paronomasia. ἑλένας ab ἑλεῖν et νᾶς contracto ex νάας, quae tamen contractio aliena esse dicitur ab usu Atticorum. vide Matth. gr. gr. §. 46. praeterea Dores dicebant νᾶς et casu 4. νᾶν: unde Hesych.: κατὰ νᾶν, κατὰ ναῦν. nihilominus probabile est ἑλέναυς, quod dederunt Bl. et Elmslejus annot. ad Eurip. Bacch. 508, ubi multa lusus etymologici exempla collegit ex Tragicis. St.: *perditrix navium, perditrix virorum, perditrix urbium.* Schol.: ἑλάνδρος, ἑλέπτολις. ὁ ἑλῶν καὶ καθελὼν (imo ἡ ἑλοῦσα καὶ καθελοῦσα) τὸν τῆς Ἑλένης ἄνδρα Ἀλέξανδρον (minus recte), καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ.

627. ἐκ — προκαλ. dictum est a parte. S.: „προκαλύμματα h. l. eadem sunt quae alias παρακαλύμματα, vela, quibus januae thalamorum vel cubiculorum obtendebantur; itaque ἐκ προκ. est idem quod ἐκ θαλάμων." Humboldt.: *verlassend Der Gemächer reiche Prunkhüllen.* — temere Glasg. et Bl., auctore Salmasio Exerc. ad Solin. p. 78.: ἁβροπήνων, *delicate textorum*, ad quam faciem est illud, quod Eurip. dixit Iph. T. 762., εὐπήνοις ὑφαῖς.

628. γίγαντος, *terrigenae.* Tellus (ex Coelo: Hesiod. Theog. 134., Apollod. 1, 1, 3. *Both.*) peperit Κρεῖον, cui Εὐρυβίη tulit Ἀστραῖον secundum Hesiodum (ib. 375. cf. Apollod. 1, 2, 4. Hyginus praef. filium dicit Terrae et Tartari. *Both.*): Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους, Ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον, Καὶ Νότον. erant igitur Venti ex Titanum sanguine orti. — *Bl.* miscentur nonnunquam nomina Titanum et Gigantum: vide Muncker. ad Hyginum praef. p. 3. quod et hic factum videtur. Schol.: Ζεφύρου. ἐξ ἑσπέρας γὰρ πνέων οὔριος τούτῳ (Paridi) γέγονε.

629. πολ. τε φερ. (Pers. 217.) κυναγοί. intell. ἔπλευσαν, quod viderunt Pauw. et alii. κυν. figurate dictum est, ut passim verba venationis.

630. ἄφ. cf. 596.

631. ἀέξ., *frondosas.* ita Pauw.

δι' ἔριν αἱματόεσσαν. pher.
Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρθώνυμον τελεσσίφρων ἀντ. α'.
μῆνις ἤλασεν τραπέζας
ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς,
πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
μέλος ἐκφάτως τίοντας,
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπε
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον Πριάμου πόλις γεραιὰ
πολύθρηνον μέγα που στένει,
κικλήσκουσα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
* παμπρόσθη πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν
μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

Heath. etc. male codd.: ἀξιφύλλους. comparavit Abresch. verbum ἀεξίγυιος ap. Pind. Nem. 4, 119.

633. ἐπειδὴ τὸ κῆδος σημαίνει καὶ τὴν ἐπιγαμβρίαν καὶ τὸ πένθος, ἐδήλωσε νῦν ὅτι τὸ πένθος λέγει (scil. verbo ὀρθώνυμον, vere nominatum)· Ἰλιὰς γὰρ κακῶν ἡ παροιμία φησί. Schol. lusus verborum. — Bl.: τελ. *perficiens animi propositum.*

634. ἤλασεν Ἰλίῳ, h. e εἰς Ἴλιον, impulit κῆδος, velut telum, in Ilium. Ovid. Met. 12, 551.: *inque meos ferrum flammamque penates Impulit.* ordo: μῆνις δὲ τελ. ἤλασεν Ἰλίῳ ἀτίμ. τρ. καὶ ξυν. Διὸς κῆδος ὀρθ. ὑστ. χρόνῳ. — τραπ. cf. 364.

637 — 640. *poenas exigens ab iis, qui sponsorum in honorem factum canticum supra modum celebraverant, hymenaeum, quem tunc incubuit cognatis canere.* sic fere St. nota est medii πράσσεσθαι constructio cum duplici accusativo.

639. ἐπέῤῥεπε significatione medii. cf. 223, 928.

641. μεταμ. ὕμνον πολύθρηνον, *pro hymenaeo discens cantum flebilem* de interitu Trojae.

643. αἰνόλεκτρον, ut Lycophr. 1354. αἰνολεχὴς dixit personatus Orpheus, αἰνόγαμος Eurip. Hel. 1068, αἰνόπαρις idem Hecub. 895. — *E Bl.*

644. scribendum est πάμπροσθεν cum Heathio. sed offendor etiam verbo πολύθρηνον, neque id propterea quod vicino loco legitur, quales repetitiones neque damno, neque pro margaritis habeo, ut inepti quidam homines, sed propter ταυτολόγον utriusque sententiae. quare vereor ne ponendum sit πολύφημον, mutatione facili, siquidem, ne dicam de μ et ν litteris saepe inter se permutatis, φ et θρ, monente Bastio, teste inprimis idoneo, Epist. crit. ad Boisson. p. 187., tam similia sunt in quibusdam codd., ut aegre discernantur. cf. Rhes. 309., ubi contrario modo errarunt librarii, ἔφαυσε pro ἔθραυσε exarantes. jam enim nec ταυτολόγον est, quod dicit Chorus, et grave, si quid aliud, atque exquisitum, hoc videlicet: Trojam *prae ceteris* (urbibus) *celebratam tolerare vitam ob civium miseram internecionem; tolerare*, ut quae vita ipsi odio onerique sit, quemadmodum Popius dixit Epist. de Homine 4.: *see Cromwell*, DAMN'D *to everlasting fame; vitam*, sive proprie dictam, ut intelligantur *reliquiae Danaum atque immitis Achillei*, seu potius illam, quae vivitur sempiterna hominum memoria, qualem vitam prae ceteris urbibus adepta

ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις ἀγάλακτον as., 2 pher. στ. β'.
οὕτως ἀνὴρ, φιλόμαστον, an.
ἐν βιότου προτελείοις ἅμερον, εὐφιλόπαιδα, da. hex.
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον· da. tr.
πολέα δ' ἔσκ' ἐν ἀγκάλαις νεοτρόφου τέκνου δίκαν, as., 2 t. d. c.
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις. pri.
* χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἔθος τὸ πρός γε τοκήων· ἀντ. β'.

est Troja propter carmina Homeri, maximi poëtarum. — πάμπροσθεν addendum est lexicis, cum multa sint verba hoc modo composita. πάμπροσθεν πολύφημον, *ante omnes celebrem et claram.* πτολιτᾶν jam olim edidi pro πολιτᾶν metri gratia. sic etiam Butlerus.

646. seqq. comparatur Helena Trojam abducta cum leonis catulo, quem vir domi educet, initio mitem gratumque omnibus, progressu autem temporis natura sua ferum et funestum. — ἔθρεψεν, *educare solet.* — σίνιν, *noxium.* Hesych.: σίνις. κλέπτης, κακοῦργος, λῃστής. Soph. Thamyra ap. Schol. ad Oed. Col. 378.: Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλῳ. cf. Bl. et 500. noti Sinis Pityocamptes et Sinon Virgilianus, a re appellati. — ἀγαλ. Hesych.: ἀγάλακτος. ἡ ὁμόθηλος. — ἀγάλακτες. σύγγονοι, ἥλικες, ὁμογάλακτοι. et ἀγαλακτοσύνη. συγγένεια. Etym. Gud. p. 3, 1.: ἀγάλακτες. οἱ ἀδελφοί. παρὰ τὸ ᾶ, σημαῖνον τὸ ὁμοῦ. plura Bl.

647. φιλ. cf. 135.

648. ἐν β. προτ. figurate dictum est. cf. 65. St.: *in vitae primordiis.* — εὐφιλ. *puerorum amantissimum.*

649. γερ. *senibus.* Eurip. Suppl. 42.: γεραρῶν ἐκ στομάτων etc. *Bl.* ἐπίχ., *gratum, acceptum.* de moribus leonum Aristot. H. A. 9, 31.: καὶ γὰρ ὁ λέων ἐν τῇ βρώσει μὲν χαλεπώτατός ἐστι, μὴ πεινῶν δὲ [καὶ βεβρωκὼς] πρᾳότατος. ἔστι δὲ τὸ ἦθος οὐχ ὑπόπτης οὐδενὸς οὐδὲ ὑφορώμενος οὐδὲν, πρός τε τὰ σύντροφα καὶ συνήθη σφόδρα φιλοπαίγμων καὶ στερκτικός. — πρὸς δὲ τὰς πόλεις ἔρχονται (οἱ λέοντες) μάλιστα καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀδικοῦσιν, ὅταν γένωνται πρεσβῦται, διά τε τὸ γῆρας ἀδύνατοι θηρεύειν ὄντες, καὶ διὰ τὸ πεπονηκέναι τοὺς ὀδόντας. de leonibus captis jugoque subditis, item manu tractatis et mansuefactis ita ut publice ostenderentur, quaedam habet Plinius H. N. 8, cap. 16., ubi vidd. interpp.

650. ita Casaub. Pearson. Bl. Well., ut Pers. 619. libri ἔσχ', cui non conveniunt nominativi φαιδρωπὸς et σαίνων. de litteris κ et χ confusis cf. Suppl. 410, 884. — πολέα videtur esse ἅπαξ λεγόμενον: vide Bl. et Matth. gr. gr. §. 123.

651. φαιδρ. *vultu renidens.* St. Eurip., monente Bl., Or. 865.: τὸ δ' ὄμμ' ἀεὶ Φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις. — σαίνων. more canum blandientium. vide Theb. 350. — γαστρὸς ἀν. *ventre urgente*, h. e. famelicus.

652. χρον. *grandior factus. St.* cf. 753. — ἔθος, *indolem.* monuit Bl., usitatiorem esse alteram formam ἦθος, quam habet Pind. Ol. 11, 22. idem lex. Seguier. p. 386. 28: κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος. — addito γὲ metrum restitui, in qua particula vel temere omittenda, vel trajicienda, lapsi nonnunquam sunt librarii. vide Aristoph. Lys. 352, Nub. 664, Eccles. 963. etc. πρός γε, ut περί γε

χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων
μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν,
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις, μέγα σίνος πολυκτόνον,
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις Ἄτας δόμοις προσεθρέφθη.
παραυτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν λέγοιμ' ἂν as., i. h. i. et i. h. στ. γ'.
φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας, as., 2 i. h.
ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου, ant. d. h.
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος, ch. d.
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος· gl. h.
* παρακλίνουσ' ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,

Nubium l. l., ἀπό γε ap. Xenophontem Cyrop. 7, 1, 6. etc.

653. ita Pearson. et alii. codd. metro laeso: χάριν γὰρ τροφᾶς, vulgari verborum ordine, quem librarii sectantes haud raro γὰρ et δὲ particulas transposuerunt, ut monuit Well. secundum Schäferum Melett. crit. pag. 76. et Reisig. Conject. in Aristoph. I. p. 147. cf. 663, 672, Eurip. Suppl. 1084, Aristoph. Equ. 32. etc. ἀμ. ἤγουν ἀμοιβὰς διδοὺς τοῖς θρέψασιν αὐτόν. Schol. χάριν τρ. τροφεῖα, θρεπτήρια.

654. vulgo: μηλοφόνοισιν ἄταισιν. Flor.: ἄταις. τῷ ἐν offecisse videtur —ιν praegressum. est autem πληρωτικόν, ut ap. Eurip. Med. 814, Aristoph. Plut. 760. et passim. „μηλοφόνοις ἄταισιν Aeschyleo more pro ἀτηροῖς μηλῶν φόνοις." S.

656. haec dicta sunt per appositionem pro ἀμάχῳ ἄλγει οἰκετῶν, μεγάλῳ σίνει πολυκτόνῳ. vide Matth. gr. gr. §. 432, 4. etc.

657. ἐκ θεοῦ. divinitus. St. ἱερεύς τις Ἄτας. comparant ᾅδου μητέρα inferius 1121, Ἐριννύος κλητῆρα Theb. 541. ἐνέρων ἱερίας (Furias) Eurip. Or. 247. vide etiam 1001.

658. παραυτά, h. e. παρ' αὐτά, ad verbum *prope haec*, h. e. *similiter*. St. aliique: *statim*, quae significatio verbi huc non pertinet. vidit S.

659.—666. egregie describit perniciosam Helenae pulcritudinem. — φρόνημα, *mentem*, animum.

660. δὲ, quod forte exciderat, insertum est ab editore Glasg. aliisque. — ἀκασκαῖον. λίαν κεκοσμημένον. Schol. „minus recte. Hesych.: ἄκασκα. ἡσύχως, μαλακῶς, βραδέως. lex. Seguier. p. 371, 1.: ἄκασκα. ἥσυχα, φαρδέα. (βραδέα. Bl. ἀφραδέα. *Both.*) Κρατῖνος Νόμοις· ᾧ πρεσβῦται πάνυ γηραλέοι, σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες." — *Bl.* ἄγ. πλούτου. vide 185. Schol.: διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς· οὐ γὰρ ἦν δυσειδής, ὥστε τὸν πλοῦτον αἰσχύνειν.

661. βέλος. cf. 213.

663. habet hic versus priore loco ionicum a min. dimetrum, posteriore iambum dim. cat., quae sunt formae versus Anacreontei, quas promiscue usurpari in locis nonnullis horum poëtarum minime ignoro; sed tamen quaero, qua de causa adductus in re lugubri vehementissimum efficacissimumque metrum ionicum sedatiori minusque χαρακτηριστικῷ, quale est iambicum et Anacreonteum, posthabuerit Aeschylus, cum praesertim et hic sequatur merus ionicus, et in antistropha sententia γνώμῃ similis, h. e. lenis aptaque senariis, eodem metro expressa sit, non admixto anacreonteo; idque in lingua habili prae ceteris et ad usus quosvis poëtarum atque oratorum longe aptissima huc accedit, quod ne recte quidem Hele-

5* τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον,
ἀνίερον θράσος, μελαίνας μελάθροισιν ἄτας   as., dm. et gl. h.
εἰδομέναν τοκεῦσιν.   an. ch.
Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοισι   ἀντ. δ'.
δώμασι, τὸν δ' ἐναίσιμον τίει
* βίον, τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν
* παλιντρόποις ὄμμασι λιποῦσ'
5* ὅσια προσέβα που,

νεαρὸν φάους σκότον, δαίμονός τ'   as., i. h. et i.
ἄμαχον, ἀπόλεμον,   dm.
ἀνίερον θράσος etc.

et in antistropha:

παλιντρόποις ὄμμασιν λιποῦσ'
ὅσια προσέβα που,
δύναμιν etc.

νεάζουσαν illam ὕβριν, quam solet vetus parere, vocat *νεαρὸν σκότον φάους*, *novas tenebras lucis*, h. e. novam obscurationem felicitatis, *et fortunae* (δαίμονος), indulgentis sceleri, *inexpugnabilem impiamque audaciam*, *atra pernicie*, *quam domibus affert*, (μελαίνας μελ. ἄτας. genitivus causalis, de quo Grammatici et nos 510. et passim in hisce annott.) *similem parentibus*. νεαρὸν S.; σκότον primus Casaub.; mutationes ex facillimis; τὸν adscriptum est ab eo, qui jam invenisset in libris δαίμονα, quod quidem et sententiae minus convenit quam δαίμονος (neque enim temere ὕβριν Aesch. appellaverit δαίμονα), et metrum evertit. — ἀπόλεμον αὐξητικῶς: nam μάχη etiam singulorum dicitur, πόλεμος proprie multorum. — τοκεῦσιν, τοκεῖ, matri ὕβρει, ut S. annotavit.

683. quanquam in justorum hominum aedibus non aurea splendent lacunaria, sed potius parietes fumo nigrantur, justitia tamen (probitasque) dominorum decoro ibi lumine splendet, iisque veriorem ac durabiliorem laudem conciliat. *S.* δυσκάπνοισι. ἤγουν πενιχροῖς καὶ εὐτελέσι. Schol. fumosae erant veterum domus, praesertim tenuiorum, fumo foci per foramen tecti emisso. (Nitsch. et Köpke libro germ. de antiqq. Gr. I. p. 346.) hinc qui auferunt aliquid e tecto, id dicuntur κατατιθέναι ἐκ καπνοῦ, velut Odyss. π', 288. de gubernaculis in fumo suspensis vide Graev. Lectt. Hesiod. c. 2. cf. Rupert. ad Juv 8, 8. et Ovidii interpp. ad Met. 8, 648. „*male fumosis*. Miltonus Como: *which oft is sooner found in lowly sheds With smoky rafters than in tapestry halls And courts of princes.*“ *Bl.*

684. τὸν ἐναίσιμον, *justam vitam*, cui opposita est ἐξαίσιος Iliad. ο', 598. Odyss. ρ', 363.: γνοίη δ', οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι, ubi Eustath. p. 1824, 12.: ἐναίσιμον τὸν δίκαιον λέγει καὶ κατὰ θέμιν ζῶντα. nempe τὸν ἐν αἴσῃ vel κατ' αἶσαν ζῶντα, καὶ μὴ ὑπὲρ αἶσαν. *E Bl.* cf. 822.

685. seqq. de metris hujus loci, ejusque emendatione, diximus ad 678. et sequ. — τὰ χρυσ. *auro picta*, vel *deaurata*. Herod. 7, 120.: τιήρῃ χρυσοπάστῳ etc. πίνος, ῥύπος καὶ τὰ ὅμοια. Hesych. τροπικῶς hic dicuntur sordes avaritiae. contra Bl. καθαρὰς χεῖρας dici monet eorum, qui nullo crimine polluti sunt, metaphora a manibus ante sacra lavandis. Horat. Sat 1, 4, 68.: *at bene si quis Et vivat puris manibus*. cf. Eumen. 318, Herod. 1, 35. — παλ., *aversis*. Suppl. 146.: νῦν ἔχων παλίντροπον Ὄψιν ἐν λιταῖσιν. opes male partas Justitia ne respicit quidem. St. confert Esaiae c. 1, 15. annot. *Bl.* προσέβα που, ut μέγα που στένει 642. etc. vide Zeun. ad Viger. 7, 11, 4. permutari inter se solent π et τ litterae in codd.

δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ,
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.
ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ', a. d.
Ἀτρέως γένεθλον, πῶς σε προσείπω,
πῶς σε σεβίζω, μήθ' ὑπεράρας,
μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι, δίκην παραβάντες· a. par.
τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν a. d.
πᾶς τις ἕτοιμος, δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται, a. par.
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς, a. d.
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς
τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας

688. *potentiam divitiarum vituperio notatam*, i. e. malis artibus quaesitam, *minime colens*. S. „Hesych.: *παράσημον. ἀδόκιμον, κίβδηλον. ἀπὸ τούτου καὶ τῶν νομισμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται.* causam adjungit Harpocratio: *ἤτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινί, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ, ἐπειδὰν παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται.* — Eurip. Hipp. 1066.: *δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκής, μήτ' αὖ παράσημος ἐνείη*, ubi vid. Valck.“ *Bl.*

689. *omniaque ad exitum dirigit, in omnibus finem respicit. S.*

690. Agamemnonem accedere cum pompa videns Chorus salutat, et, quem invitus Helenae causa bellum suscipere viderat, ei reditum non ficta laetitia, more multorum, in quibus Clytaemnestrae, quam inprimis tangit his verbis, sed sincere atque ex animo gratulatur.

691. *γένεθλον.* vox poëtica, ut monuit Bl., collatis infra 820, Suppl. 266, Choëph. 256.

692, 3. *ὑπεράρας*, *modum excedens.* Suidas: *ὑπερῆραν. ὑπερέβησαν.* — *ὑποκάμψας*, *deficiens*, metaphora ab illis, qui metam male circumeunt. cf. 316. S.: *neque intra decori limites subsistens.*

694. *τὸ δοκεῖν εἶναι προτ.* h. e. interprete S.: *videri quam esse malunt*, simulata potius quam vera benevolentia.

695. *παραβ.* cf. 59.

697. *δῆγμα.* cf. 1049.

698. *ἧπαρ.* vide ann. ad 392.

699. *ὁμ. ὁμοιοπρόσωποι*, vultu composito.

700. *ἀγέλαστα*, *quae ridere nesciunt*. Phrynichus lex. Seguier. p. 337, 6., annotante Bl.: *ἀγέλαστος. ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτήδειος, καὶ ὁ στυγνός.* — cf. Ruhnken. ad Hom. h. in Cer. 200. noti sunt *ἀγέλαστοι* Anaxagoras, Euripides, Pericles, Crassus, avus Crassi in Parthis interemti (Plin. H. N. 7, 18., ubi vid. Harduin.), et alii.

701. *προβ.* *qui oves novit*, seu discernit. Hesych.: *γνώμων. συνετός. Σοφοκλῆς.* infra 1016.: *θεσφάτων γνώμων ἄκρος.* verum et alia significat vox, ut notum est. Etym. M. p. 236, 49.: *γνώμων. ὁ ὀδοὺς τῶν ἀλόγων ζώων. ἔνθεν καὶ προβατογνώμων εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὸν χρόνον διαγινώσκεσθαι.* similia sunt *ἱππογνώμων* (Aeschyl. *Τοξοτ.*,

ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι. a. par.
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν a. d.
Ἑλένης ἕνεκ' (οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω)
κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
θράσος ἀκούσιον a.
ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων· a. par.
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως a. d.
εὔφρων πόνος εὖ τελέσασι. a. par.
γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος a. d.
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. a. par.
ΑΓ. πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους i. tr.
δίκῃ προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους

ed. Schütz. 5. p. 153.: *ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.*) *ἀργυρογνώμων*, *φυσιογνώμων* (Cic. de N. D. 1, 8.). sic fere Bl. monuit S, *προβατογνώμονα* per metaphoram dici eum, qui civium hominumque ingenia bene internoscat. talem Chorus fugere negat oculos vultumque hominis benevolentiam fingentis nec nisi falso et velut adulterato amore blandientis (*ὄμματα φωτὸς ὑδαρεῖ φιλότητι, τὰ δοκοῦντα σαίνειν ἐξ εὔφρονος διανοίας*).

704. *ὑδαρεῖ. μεμιγμένῃ καὶ οὐ καθαρᾷ καὶ ἀκράτῳ.* Schol. Diphilus Athen. 10. p. 424. F.: *ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν. Εὐζωρότερόν γε νὴ Δί', ὦ παῖ, δός· τὸ γὰρ Ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν. φιλίαν* et *μῦθον ὑδαρῆ* simili tropo dixit Aristot. Polit. 2. et Poët. extrema. Antiphanes ap. Athen. 10. p. 441. C.: *οὔθ' ὑδαρὲς, οὔτ' ἄκρατον.* *E Bl. et P. Victorio* V. L. 1, 13.

706. ita Musgrav., Butler., Well. codd. ruente versu: *οὐ γὰρ ἐπικεύσω.* saepe exciderunt pronomina: vide Porson. ad Hecub. 1167.

707. *ἀπομούσως.* (Eurip. Med. 1032.) *ἀμούσως*, *modo alieno a Musis*, h. e. ingrato, foedo, malo. S.: *tu autem illo tempore Helenae causa exercitum ducens (non enim celabo) admodum odiosis coloribus pictus ac deformatus eras*, magna rumoris invidia flagrabas, *utpote qui male animum gubernasses, cum hominibus ad mortem destinatis virtutem non voluntariam afferres*, i. e. eos fortiter bellare cogeres, qui bello mulierculae causa gesto libentius caruissent.

710. *θνήσκουσι*, morientibus, mori solitis, mortalibus, *θνητοῖς*.

711. sequ. *nunc vero* militibus hoc bello *feliciter* et gloriose *defunctis non leviter* (*ἀπ' ἄκρας φρενὸς*, h. e. velut *ex superficie mentis*, ut Bl. exposuit) *nec sine benevolentia* in te, ducem ac regem suum, quem ut victorem amant ac reverentur, *gratus est* militiae *labor. E S.*

712. ita Flor., Bl., Well. vulgo: *εὔφρων τις.*

714. *ἀκαίρως*, *inepte*, injuste, improbe.

715. *οἰκ. administrantem.* figit Clytaemnestram et Aegisthum, qui reluctante populo ad clavum reip. sedebat. cf. 1503.

716. *θεοὺς ἐγχ.* Theb. 14.

717. *μετ. auctores*, vel *communes auctores.* „Eumen. 199 : *αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει, Ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.* Herod. 2, 100.: *τοὺς μάλιστα μεταιτίους τοῦ φόνου.*" — *Bl.*

νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλύοντες ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχοῤῥόπως
ψήφους ἔθεντο, τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
Ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις,
ἄτης θύελλαι ζῶσι, συνθνήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους

718. **δικαίων — Πριάμου.** *poenae de urbe Priami exigendae.* cf. 729.

719. causam dicentes audivisse ait deos, idque οὐκ ἀπὸ γλώσσης (h. e. γλώσσῃ, λόγῳ, *lingua, verbis*), ἀλλ' ἐκ θυμοῦ καὶ ἔργῳ, *ex animo* sive *sedulo*. Soph. Oed. Col. 877.: καὶ ταῦτά σοι Τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω, ubi vidd. interpp. „adjice Theogn. 63.: ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι, quod idem 93. dicit γλώσσῃ φίλος." Bl., qui tamen verba ἀπὸ γλώσσης sic interpretatur secundum St.: „*ex eo, quod dicitur*. non ex ore causidicorum, sed ex rei statu dii judicabant." quod alienum.

720. ἀνδροθνὴς dictum ut ἡμιθνὴς, ἀρτιθανὴς, νεοθανὴς, quae vocabula etiam α eliso efferri possunt. dedit tamen Bl. ἀνδροκμῆτας, quo verbo alias utitur hic noster.

721. **τεῦχος**, *vas*, καδίσκον, sive urnam, in quam calculos demittebant. harum duae positae erant in curia. Phrynichus ap. Harpocr. v. καδίσκος: ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι Ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί. cf. Lycurg. contra Leocr. p. 168. ed. Reisk. St. laudat Ovid. Met. 15, 41.: *mos erat antiquus, niveis atrisque lapillis, His damnare reos, illis absolvere culpa. Tum quoque sic lata est tristis sententia, et omnis Calculus immitem demittitur ater in urnam.* Bl. vid. etiam Aristoph. Vesp. 313. et ibi Schol. — διχ. vide 321.

722. **φθορὰς ψήφους ἔθεντο** idem est ac si dixisset ἐψηφίσαντο φθοράς: sed illud fortius dictum est, ἔθεντο ψήφους ὄντας φθοράς. — **τῷ — πληρουμένῳ.** *ad oppositum vero vas*, in quod albi lapilli conjiciendi erant, *Spes accessit, manu*, h. e. una ejus manu (χειρὸς pro ἐκ sive ὑπὸ χειρὸς τῆς Ἐλπίδος), uno ejus suffragio fausto, *non impletum*. mira fictio, sed Aeschylei spiritus plena.

724. *fumo autem etiamnum facile intelligitur, captam esse urbem.* similiter Eurip. Hecub. 1155.: καπνῷ δ' ἐσήμην' ἄστυ πολεμίων ὕπο.

725. **ζῶσι**, *vivunt*, h. e. vigent. elegans metaphora, quam exemplis illustrant Musgrav. et interpp. Sophoclis Oed. R. 45. — **συνθνήσκουσα** σὺν τῇ πόλει, ut S. exponit. idem: „gravissima," inquit, „sententia, altique sensus plena! **πλούτου πίονας πνοάς**, quia in magnae urbis incendio multum olei, multum vini, frumenti, pecoris absumitur, quarum opum nidore flamma quasi ungitur." ὀνοματοποιΐα, nisi fallor, π littera frequentiore aëris et nidoris erumpentium incendio strepitus imitante Tragico.

727. **πολ. χάριν.** *valde memores gratias*. St.

728. **πάγας.** δίκτυα, παγίδας. — Schol. ὑπ. *infestissimas.*

ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὕνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσὸς, ἀσπιδοστρόφος λεὼς,
πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν,
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων,
καὶ φημὶ ταῦτα καὶ ξυνήγορόν μ' ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
* φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν·
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος
ἄχθος διπλοΐζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.

729. ἐπραξ. cf. 718.

730. διημ. *in pulverem dejecit*, solo aequavit. Iliad. ί, 592.: *ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει.* cf. Eum. 934. etc. *E Bl.* Ἀργ. δάκος, *Argiva bellua*, *durateus equus* (Lucret. 1, 477.).

731. ita Farn. vulgo *ἀσπιδηστρόφος*, sed bene monuit Bl., usurpari η in hujusmodi compositis ad vitandum brevium syllabarum concursum. cf. Lobeck. ad Phryn. p. 683. — νεοσσὸς, *pullus*.

732. πήδ. ὀρ. *saltum edens*, saltu irruens. S. ἀμφὶ Πλ. δύσιν. *sub fine autumni.* mense Majo oriuntur Pleiades, 44 circiter diebus post aequinoctium vernum, et Novembri occidunt, totidem fere diebus post aequinoctium autumnale. communis autem sententia Trojam excisam refert sub initio aestatis. — *Bl.*

733. ὠμ. λέων. *ἤγουν ὥσπερ λέων ὠμοφάγος.* Schol. cf. 355, 358.

734. *et affatim linxit sanguinis regii* notum est enim, in expugnatione Trojae ipsum Priamum occidisse, multorum autem ejus filiorum (Apollod. 3, 12, 5., Hygin. fab. 90. et ibi Muncker.) post Hectoris interitum 9 superfuisse. (Iliad. ώ, 252.) Virg. Aen. 2, 499.: *vidi ipse furentem Caede Neoptolemum geminosque in limine Atridas, vidi Hecubam centumque nurus Priamumque per aras sanguine foedantem, quos ipse sacraverat, ignes. Quinquaginta illi thalami, spes tanta nepotum, Barbarico postes auro spoliisque superbi Procubuere.*

735. *ad deos quidem extendi*, h. e. direxi, *hoc prooemium.*

736. *quod vero ad cogitationes tuas attinet, quas me audire modo memini.* scil. dicta versibus 694 — 700.

737. praeter necessitatem Casaub. et recentiores: *ταὐτά.* — *ξυνήγορον*, *suffragatorem.* St.

738. Grotius: *paucis ab omni pectus invidia vacat, Quoties secundas res amicorum vident; Plerisque virus malevolae aegritudinis Duplicem dolorem corde commoto ciet: Namque et suis oneratus urgetur malis, Nec absque gemitu spectat alienas opes.*

739, malim *φίλων.* vide Matth. gr. gr, §. 352, 2. etc.

741. τῷ πεπ. *nacto.* „Lycophr. 355.: *ὡς δὴ κορείαν ἄφθιτον πεπαμένη.* ubi recte Tzetz.: *πῶ, τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πεπαμένη.* — cf. Choëph. 189, Eum. 178.“ *Bl.*

εἰδὼς λέγοιμ' ἂν (εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
ὁμιλίας κάτοπτρον) εἴδωλον σκιᾶς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί·
μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος,
εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα· καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον·
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
πειρασόμεσθα πήματος, τρέψαι νόσον.
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους

744. *expertus dico (nam bene calleo consuetudinis speculum) umbrae imaginem eos, qui mihi maxime benevoli esse videbantur.* Terent. Ad. 3, 3, 61.: *inspicere, tanquam in speculum, in vitas omnium Jubeo.* „εἴδωλον σκιᾶς similiter dictum Pindarico illi (Pyth. 8, 135., ubi vidd. Thiersch. et interpp.) σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος." S.

747. ὅσπερ —— ἔπλει. vide Hygin. fab. 95., Ovidii interpp. Met. 13, 35. seqq. et alios. Schol.: ἤλεγξε γὰρ τὴν μανίαν αὐτοῦ Παλαμήδης.

748. σειραφόρος. Bl. et Well. secundum Farn. analogiae repugnat vulgatum σειρασφόρον. monuit Bl., equos illos etiam σειραίους (Soph. El. 683.) dictos esse et παρηόρους, *funarios* (Isidori Origg. 18, 35.) seu *funales*. vide Valck. ad Adoniaz. p. 243. A. hoc quidem loco σειραφόρος per metaphoram dicitur, *socius, amicus*. cf. 1517.

750. τὰ δ' ἄλλα etc. *de reliquis autem, quae ad civitatem et deos pertinent, facta in concilio disceptandi potestate consultabimus.* S, recte ille intelligens κοινοὺς ἀγῶνας dicendi disceptationem in senatu vel concione populi.

753. χρον. *durans.* cf. 652.

754. παιων., *medicorum, salutarium.*

755. κέαντες ἢ τεμόντες. descriptio veteris chirurgiae. Plato ap. Diog. Laërt. 3, 85.: ἡ δὲ χειρουργικὴ διὰ τὸ τέμνειν καὶ καίειν ὑγιάζει. cf. Hippocr. de Medico p. 13, 18. ed. Basil., Xenoph. Anab. 5, 8, 18., etc. κέαντες a κέω, quod Eustath. ad Odyss. ξ, p. 1766, 21. vocat πρωτότυπον τοῦ ἑτέρου καίειν, ὃ διὰ διφθόγγου γράφεται. *E St. et Bl.*

756. male edd. sine distinctione: πειρ. πήματος τρέψαι νόσον. τρέψαι, ὥστε τρέψαι. praeterea nihil mutandum est. ingeniose tamen Porson., quem secuti sunt Bl. et Well.: πῆμ' ἀποστρέψαι ν.

757. δόμους ἐφ. *aedes penetrales.* St. locum eum dicit aedium, ubi erat ara Jovis ἑρκείου. cf. ann. ad 942. Plautus Merc. 5, 1.: *limen superumque inferumque, salve. — Di penates meûm parentum, familiai Lar pater, Vobis mando, meûm parentum rem bene ut tutemini. Ego mihi alios deos penates persequar, alium Larem, Aliam urbem, aliam civitatem: ab Atticis abhorreo* etc. vide ibi interpp., item Juvenalis ad 8, 14. et 12, 89., supra 317, Theb. 73, Rhes. 199.

ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν·
νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.
ΚΛ. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ' ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακὸν,
πολλὰς κλύουσαν ἡδονὰς παλιγκότους,

758. δεξ. *alloquar*, venerabor. dictum per metonymiam. Suidas: δεξιοῦται. προσάγεται, φιλοφρονεῖ. notanda constructio verbi cum dativo. cf. Bl., si tanti est.

761. jam scenam ingreditur Clytaemnestra, multisque verbis fictum mariti absentis desiderium, falsamque ex ejus reditu laetitiam, prodit, insidias ei structas magna cum astutia celans. S. πρέσβος Ἀργ. *proceres Argivorum.* vide ann. ad 40. — τόδε, ut 228.

762. φιλ. Pers. 114. *Bl.* τοὺς φ. τρ. *animum viri amantem meum.* ambigue dictum: nam vir etiam Aegisthus intelligi haud inepte potest; nec carent tectis aculeis, quibus se ipsa Clytaemnestra imprudens pungit, verba proxima ἐν χρόνῳ — ἀνθρώποισιν. Tyrtaeus eleg. 1, 12.: οὔτ' αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει. quin ota mulieris oratio est artificiosa, tanceps, subdola, invidiosa, et, quod ille dixit (Soph. Oed. R. 1316.), κάλλος κακῶν ὕπουλον. quod minus perspiciens Casaubonus: „videtur," inquit, „in hac parte parum decorum servasse Aeschylus, cum tam frigide Clytaemnestra Agamemnonem maritum excipiat." vide Vauvill. in *Notices et Extraits des MSS. de la Bibl. du Roi*, vol. 1. p. 334. eodem nomine reprehendas Medeae Euripideae orationem, quam habet cum Creonte de remittenda poena exilii Med. 277. seqq., et Macbethii uxoris coram proceribus Scotiae post caedem Duncani regis. recte Euripides Phoen. 435.: ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ, Κοὐ ποικίλων δεῖ τἄνδιχ' ἑρμηνευμάτων· Ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος Νοσῶν ἐν αὑτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

763. δὲ causalis particulae similem significationem habet h. l., sicut passim. vide Viger. 8, 8, 24. et ibi Herm.

764. οὐκ ἄλλων πάρα. notus loquendi modus ἐμφατικός. Aeschylus Myrmidonibus (vid. ann. ad Aristoph. Av. 772.): τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς Ἁλισκόμεσθα etc. simili sensu Graeci dicunt οἴκοι vel οἴκοθεν: vide supra 128. Eurip. Med. 224.: μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν. —

766. τοσόνδε, *tam diu.* alibi est *tam valde*, velut Eurip. Med. 1138, Aristoph. Ach. 886.

768. ἔκπαγλον, *ingens.* „Eustath. p. 374, 14. ducit ab ἐκπλαγῆναι, unde ἔκπλαγος, et per metathesin ἔκπαγλος." *Bl.*

769. *multa audientem de voluptatibus* deliciisque *invisis* atque odiosis mariti mei. proprie, ut opinor, Hippocrates et Medici dicunt τραῦμα παλίγκοτον, *vulnus recrudescens;* figurate et παλίγκοτος et *recrudescere* dicitur, neque uno modo. cf. 510, 780. Seneca Phoeniss. 231.: *inhaeret ac recrudescit nefas Subinde.* ita

καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα λάσκοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
πολλὴν ἄνωθεν (τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω)
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων

Clytaemnestra Agamemnonem velut inveterato morbo alios ex aliis amores appetivisse ait peregre; neque in eo mentitur, cum, una haud contentus pellice, ut ceteri heroës, Chryseïdem ille patri sacerdoti, *φέροντι ἀπερείσι' ἄποινα*, reddere noluerit (Iliad. α', 13, 29. seqq.), Briseïde Achillem spoliaverit, Cassandram publice secum duxerit in Graeciam, virginisque sacrae inprimis gavisus fuerit consuetudine. vide infra 1326 seqq. male igitur St. in commentario et interpretatione latina, recentiores in ipso ordine: *πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλ.*, quod 780. sublegerunt.

771. *λάσκοντας*. 535.

773. *ὠχ. φάτις. afferebatur rumor.* proprie Bl. *ὀχετεύειν* significare monet *rivum deducere.* Hesych.: *ὀχετεύει, ἐπιχέει, σαλεύει, μεταφέρει* etc.

774. *δικτύου πλέω.* proverbium. St.: *diceretur nassula confossior.* Plaut. Rud. 1, 2, 13.: *villam integundam intellego totam mihi: Nam nunc perlucet ea quam cribrum crebrius.*

775. seqq. *si vero toties occubuisset, quoties fama mortis percrebuit, gloriari potuisset, alterum se Geryonem tricorporem ter crassam laenam terrae supernam (infernam enim non dico) induisse, si semel quaque forma interemtus esset.* — *πολλὴν, magnam, crassam.* vide Pers. 227, Valck. ad Eurip. Hipp. 1., Schwenk. ad Eumen. 44., Jacobs. Anthol. Palat. 3. p. 190. Theognis 420.: *καὶ κεῖσθαι πολλὴν γαῖαν ἐφεσσάμενον.* Aristoph. Lys. 744.: *τὴν λόχμην πολλὴν φέρεις.* laena terrae seu terrena dicitur tumulus, quemadmodum Hom. dixit Il. γ', 57.: *η τέ κεν ἤδη Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα*, h. e. *lapidibus obrutus fuisses* annotavit Bl., *γῆν ἐπιέννυσθαι* dici, qui sepeliuntur. vide Theogn. l. l., Theocr. epigr. 9, Xenoph. Cyrop. 6, 4, 6. etc. opponitur *ἡ ἄνωθεν χλαῖνα χθονὸς, superna laena terrae*, h. e. *χῶμα, tumulus*, laenae infernae, longe etiam crassiori, ut quae mortuo subjecta in Tartarum descendat, quam significans hic noster Theb. 876.: *ὑπὸ δὲ σώμασι*, inquit, *γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται. σαρκαστικῶς*, ne dicam ridicule, eam laenam Orcinam se dicere negat Clytaemnestra, cum tamen eandem rem, h. e. mortem, significet superna laena terrae, et nunc ipsum domi dispositos habeat armatos, quae Agamemnonem ingressum trucident. — *Γηρυών. ὡς Γηρ.* cf. 355, 733 etc. de Geryone, qui etiam Geryoneus vel Geryones dicitur, vide Apollod. 2, 5, 10.: Conon. Narr. 3., Hesiod. Theog. 287, Virg. Aen. 8, 202., Horat. Od. 2, 14, 8. et alios. — *οὐ λέγω* in re male ominata, ut Eum. 855. ed. Schütz. et ap. Soph. El. 1385. (*εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω*), quae loca protulit Herm. ad Viger. p. 756.

780. *παλ.* vide 769. propter ejus-

πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
* ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης, μηδὲ θαυμάσῃς τόδε·
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταῤῥίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.

modi saevos rumores saepe vitam suspendio se finire voluisse ait.

781. *ἄνωθεν*, superne, i. e. in superiore aedium contignatione, ubi fere se suspendere solebant vitae pertaesi. S. cf. Schneideri lex. gr. v. *τέρεμνος*.

782. *πρὸς β. λελ.* *per vim adstricto* (*collo*). *St.*

783. oratio male cohaerens cum praegressis. sive enim in verbo *τῶνδε* intelligat rumores, sive omnem suam, quam dixit, vitam infelicem, utroque modo requiritur copula. haud male igitur S.: *ἐκ τῶν δέ τοι*, *his vero de causis*, quas jam enarrabit; sed malim *ἐκ τῶν δέ σοι*, mutatione facillima. Eurip. Phoen. 159. *Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ.* Rhes. 604.: *ἐγὼ δὲ, τῷδε σύμμαχος Κύπρις Δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν* etc. „callide Orestis absentiam excusat.“ S. quem Strophio in tutelam tradidisse videtur Clytaemnestra, ne filii adspectus se patris invisi commonefaceret. aliter Pindarus Pyth. 11, 27. seqq., Euripides El. 16, Seneca Agam. 922., Hyginus fab. 117., qui Orestem caeso patre a nutrice vel paedagogo, vel etiam ab Electra sorore, clam servatum esse narrant et Strophio traditum in Phocide.

784. *meae et tuae fidei pignus.* St. „*κύριος*, *qui ratum facit.*“ Bl.

786. *δορύξενοι* proprie sunt, verbis Eustathii ad Il. *γ*, p. 405, 33., quem ad testimonium citavit Bl., *οἱ ἐκ πολέμου ξένοι γεγονότες τισὶ*, velut Glaucus et Diomedes (cf. Polluc. 3, 60.); sed latiore sensu ita dicuntur hospites sive amici. vide Schol. et interpp. Soph. El. 46. et Oed. Col. 592. Choëph. 560.: *ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.*

787. *ἀμφ.* — *προφωνῶν*, *ancipitia mihi mala memorans* et ob oculos ponens, quae accidere possent, vitamque Orestis in summum discrimen adducere. S. alio sensu Eurip. Phoen. 466. dixit *ἀμφίλεκτον ἔριν*, itidemque alio hic noster 1462. *ἀμφίλεκτος ὢν κράτει.*

789. *δημ.* *sermonibus populi celebrata*, publica. cf. 844, 1296.

790. *βουλὴν γερόντων* dixit Hom. Il. *β*', 53. cf. G. G. S. Köpkii librum germ. de legg. et judiciis Gr. p. 9. sequ. S.: „*sive popularis seditio senatum deturbaret*, *sicut mos est mortalium*, *eum*, *qui cecidit*, *magis etiam conculcare.*“ quod fiebat, si mortuo Agamemnone etiam senatus Argivus tollebatur ex rep., totaque ejus forma immutabatur.

791. *λακτ.* Juvenalis 10, 85.: *curramus praecipites et*, *Dum jacet in ripa*, *calcemus Caesaris hostem.* cf. 15, 59. hoc est, quod ait Archilochus, *κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι.* vide etiam Soph. Aj. 914. et Psalm. 41, 8, 9. *Bl.*

792. sedulo se id dicere ait, nec mentiri, cum nemo eam fraudis insi-

ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών·
ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασι
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν, ταῦτα πάντα τλᾶσ', ἀπενθήτῳ φρενὶ
* λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος,

mulet; quod signum est malae conscientiae; nec ironia caret *μέντοι*. cf. 583. *scilicet haec excusatio non est subdola*. — *φέρει*, *ἔχει*.

793. *ἐπίσσυτοι*, *profluae*, uberes.

794. *κατ*. *defecerunt*. cf. 864.

795. *ὀψ*., *pervigilibus*.

797. h. e. *αἰὲν κλαίουσα*. semper se flevisse ait faces, quibus Trojae excidium reditusque Agamemnonis significaretur, neglectas, h. e. nondum incensas. Hesych.: „*ἀτημέλητος*, *ἠμελημένος*. Xenoph. 5, 49.: *οὐδένα ἑκὼν ἀτημέλητον παρέλιπεν*. verbum *τημελεῖν* extat ap. Eurip. Iph. A. 655, Iph. T. 286." *Bl*. *ἐν δ' ὀνείρασι — θωΰσσοντος*. quo somnum suum levem et sollicitum somniis male ominatis fuisse significat, ut Butlerus annotavit. cf. Theocr. 21, 4. — *ὑπαί*, ut *διαί* 401. cf. 850. — *ῥιπαῖσι*, *vibrationibus*, volatibus. monuit Bl, *ῥιπὴν* dici appulsum soni ap. Pindarum Pyth. 1, 17.

800. *χρόνος ὁ ξυνεύδων* est *tempus, quod inter dormiendum praeterit:* nam plura somniantibus apparere solent quam quae vigilantibus accidere tempore eodem possent, ut S. Blomfieldiusque annotaverunt.

801. *ἀπ. φρενί*, *defaecato animo, omnique tristitia liberato*; idque adeo non ad *τλᾶσα*, sed ad *λέγοιμ' ἂν* referendum. S.

802. ut laetitiam suam plenius ostendat regina, astute multas caritatis similitudines cumulat. *E S*. quod fere est animi non commoti, sed eloquentiae artibus studentis. cf. 872 — 878. — *τῶν στ. κύνα*. si abesset articulus, non desideraretur. an scripsit Aeschylus *τόνδε τὸν στ. κ.?* *τὸν κύνα* significanter, h. e. canem illum, qui unus comitari pastores solet. intelligendum est Molossicum genus canum, de quo Aristot. H. A. 9, 1, 2. cf. Horat. Epod. 6, 5., Sat. 2, 6, 114. etc.

803. *πρότ*. *rudentem*. Schol. Apollon. Rhod. 1, 564.: *πρότονοι, τὰ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἱστίου ἐπὶ τὴν πρῶραν καὶ τὴν πρύμναν ἐκτεινόμενα σχοινία*. Hom. Il. *α'*, 434, Callim. Epigr. 5, 4. *Bl*.

804. *στῦλον ποδ*. *columnam, quae per totum aedificium pertinet*, quemadmodum *ποδήρης* per se dictum, Suida interprete, est *ἕως τῶν ποδῶν χιτών*. monuit Bl., idem *ποδηνεκὲς* significare Iliad. *κ'*, 24., compositum autem esse verbum *ποδήρης* ab *ἄρω*, ut *ἁμαξήρης* 940. et similia. cf. 1471.

805. inepte haec post 807. leguntur in libris, oscitatione scilicet librarii, qui quem forte versiculum neglexisset, ut negligi solent similia, mox non suo loco inseruit, ne scriptis inter lineas codex deturparetur. magnifica et ex ipso Homero (Odyss.

καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος·
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα· νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα!
δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη·
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα.
ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ
(μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας), ἀλλ' ἐναισίμως

α', 58.) derivata imagine apparentis inopinato nautis patriae finiri hanc mulieris orationem, et per se consentaneum est, et ex addita copula intelligitur. cf. seqq.

806, 7. *ἐκ χείματος*, *post procellam.* est similis locus Asclepiadae Epigr. in Anal. 1, p. 215. (Anthol. Palat. 1. p. 131.): *ἡδὺ θέρους διψῶντι χιὼν ποτὸν, ἡδὺ δὲ ναύταις Ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον.* cf. Eurip. Or. 709, Andr. 856, suavem Catulli locum 66., et Virg. Ecl. 5, 46. *Bl.*

808. *juvat autem, eum omne necessitatis malum effugisse.* mala fatalia sive divinitus immissa dicit. Eurip. Hecub. 558.: *δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσεν, Πόλει τε τῇ μῇ, θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.*

809. ita S. et alii. vulgo: *τ. τοίνυν ἀξ.*

811. minus recte edd.: *νῦν δ' ἐμοί, φίλον κ.*, vel *νῦν δ' ἐμοὶ φ. κ.*

814. *τέλος*, *munus.* „cf. Theb. 240, Eum. 741, infra 1088.“ *Bl.*

815. mos antiquus vestibus stragulis viam honoris causa insternere, cujus moris ap. plures fit mentio. Plut. Catone Utic.: *προεπέμφθη δάκρυσι καὶ περιβολαῖς ἀπλήστοις ὑποτιθέντων ἱμάτια τοῖς ποσὶν, ᾗ βαδίζοι.* videsis 2. Reg. 9, 13., Matth. 21, 18. (Marci interpp. 11, 8. *Bl.*) *St.*

817. *ut jus fasque* (i. e. debiti honores) *eum in domum insperatam deducant.* palam de honoribus Agamemnoni pro dignitate tribuendis loquitur Clyt., secretius autem Justitiam Iphigeniae caedem ulturam intelligit. *Heath.*

818, 9. obscure significat consilium suum de marito interficiendo. *Bl.*

820. prudentissime poëta effecit, ut Agam., dum honores ab uxore sibi oblatos anxie deprecatur, velut praesagire impendentem sibi mortem videatur. S. — *γεν.* cf. 691.

821. *εἰκότως*, *convenienter.* aequum erat, me, qui per tot annos abfuerim, sermone prolixiore abs te excipi. *E Bl.*

822. *μακρὰν ἐξ.* ut Eur. Med. 1292. cf. infra 1182, Soph. Aj. 966. plene Plato de Rep. 10. p. 605, D.: *μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντας ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς.* *ἐναισ.* *προσηκόντως*,

αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἅβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί,
μήδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀϋτεῖ, καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον· ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
εἰ πάντα δ' ὣς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσὴς ἐγώ!

ΚΛ. καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
ΚΛ. ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;

decenter, legitime. cf. 684. *E Bl.*

823. παρ' ἄλλων. ὅτι τὸ αἰνεῖσθαι δηλονότι μὴ παρὰ τῶν οἰκείων ἢ παρ' ἑαυτοῦ πρέπει ἔρχεσθαι. Schol.

824. γυν. ἐν τρόποις, *muliebri modo*, ut mulierem.

825, 6. ἅβρ. καλλώπιζε. (*molliter ac delicate tracta.* S. inest verbo etiam insolentiae significatio, qua de re Bl. conferri jussit Soph. Oed. Col. 1249, Eurip. Iph. A. 761.) χαμαιπ. μὴ ὡς βαρβάρῳ μοι κέλευε θρύπτεσθαι. οἱ βάρβαροι γὰρ γονυκλισίαις τοὺς βασιλεῖς εὐφημοῦσι. Schol. Bl.: προσχάνῃς, *cum hiatu ede.*

828. τιμ. *honorare.* cf. Eum. 629. Hesych.: τιμαλφής. ἔντιμος, τιμὴν ἀλφαίνουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη etc. *E Bl.*

829. κάλλ. *vestibus purpura tinctis.* Hesych.: κάλλη. πορφυρᾶ. cf. Etym. M. p. 486, 46. etc. *E Bl.*

831. κατ' ἄνδρα, *pro ratione hominis, non quasi deum.* St. cf. 323.

832. ποδοψ. ἀπὸ μεταφορᾶς πέπλων, δι' ὧν τοὺς πόδας ἐκμάσσοντες λαμπροτέρους ποιοῦσιν οἱ τούτους ἐκπλύνοντες συνεχῶς. ποδόψηστρα γὰρ κυρίως ταῦτα λέγεται· νῦν δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας ἁπλῶς πέπλα οὕτως εἴρηκε. Schol. τῶν ποικ. *variegatarum vestium.* Hesych.: ποικίλον. ἱμάτιον ζωγραφητόν. Phot.: ποικίλον. τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον (tragicam pallam) οὕτως ἔλεγον. Theocr. 15, 78., Aristoph. Plut. 1195. etc. *E Bl.*

833. κληδών, *fama mea.* — ἀϋτεῖ, *clamat*, nuntiat. cf. Pers. 976. — κακῶς φρονεῖν, *desipere* superbia et fastu.

834, 5. ὀλβίσαι — φίλῃ. respicitur decantatum Solonis dictum Herod. 1, 32. cf. Barnes. ad Eurip. Androm. 100. ann. Bl. εὐεστοῖ. cf. 586.

836. ὣς, h. e. καλῶς. *utinam vero omnia sic agam bono animo.*

838. γνώμην illa *sententiam suam*, ipse autem Agam. dicit *rationem seu mentem bonam*, quam se non corrupturum esse ait, h. e. obliturum ejus (Eurip. Hipp. 367. etc.), neque ut transversus agatur passurum.

ΑΓ. εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
ΚΛ. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν;
ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον.
ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
ΚΛ. πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός,

839. *ἄν*, *forte*, germ. *etwa*. Matth. gr. gr. §. 598, c. etc.

840. *εἴ τις*, *εἴ τις ἄλλος*, etc. notae formulae sunt aliquid pro certo affirmantium. vide Bl. et grammaticos. — *εἰδώς γ' εὖ*, *bene sciens*, ut qui invidia Dianae diu retentus fuerit in portu Aulidensi. — *τέλος*, *decretum*, *consilium*. nec male St.: bene sciens *hanc rem* edixi. Pind. Pyth. 4, 507.: *οὐδ' ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, Οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν*. cf. ann. ad Suppl. 550.

841. *τί — Πρίαμος*. intelligendum *ἔρξειν* vel *ἔρξαι* ex antecedentibus. cf. Soph. Ant. 413, Eurip. Or. 1009. etc.

843 *non igitur ille veritus hominum vituperia.*

844. *δημ.* *ὑπὸ τοῦ δήμου φημιζομένη*. ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι (Opp. et D. 763.)· *φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ Λαοὶ φημίζουσι*, (*θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή*.) Schol. cf. 789.

845. *sed non beatus ille, qui invidia caret.*

846. *μάχης*. *λογομαχίας*.

848. ordo: *ἦ σὺ τήνδε νίκην καὶ δήριος τίεις*; genitivus pretii. *num tu hanc victoriam dignam censes, ob quam vel pugnetur? hältst du diesen Sieg auch nur des Streitens werth?* vide Matth. gr. gr. §. 342., Aristoph. Nub. 853., Plut. 880. forma Ionica *δήριος* nec per se gravem offensionem habet (vide Eurip. Bacch. 983., El. 167., Aristoph. Ach. 295. et inprimis ann. ad Soph. Oed. R. 1152.), et nescio an inprimis apta sit orationi heroïs Homerici.

849. versus in re dura durus, *μέντοι* ironicum est, ut 583. et alias. ambigue loquitur mulier subdola, cumque *κράτος* dicere videatur *victoriam* illam, quam nullius pretii esse dixit Agam., *imperium* intelligit, quo jam exuere cogitat maritum.

850. *ὑπαί*, ut 798. — Bl.: *ἀρβ.*, calceos. Etym. M. p. 1335, 21.: *ἀρβύλη*. *Εὐριπ.* (Hipp. 1134.)· *αὐταῖσιν ἀρβύλῃσιν ἁρμόσας πόδα*. *λέγει δὲ καὶ παρωνύμως Θεόκριτος* (7, 26.)· *πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει — παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τοῖς ποσίν, ἁρμύλη καὶ ἀρβύλη. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος περισσῶς εἰργασμένον*. Suidas, a St. laudatus: *Αἰσχύλος πρῶτος εὗρε προσωπεῖα δεινὰ καὶ χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς Τραγικούς, καὶ ταῖς ἀρβύλαις ταῖς καλουμέναις ἐμβάταις κεχρῆσθαι.*

851. *πρόδουλον*, *quae servi vice fungitur*, ut *πρόβοσκος* ap. Herod. 1, 113. *E Bl.* affectate dictum. *ἔμβασιν ποδός*, calceos, quorum ope ingrediuntur pedes. „de soleis exuendis vide Grotium ad Matth. 3, 11., Gataker. A. M. *Π.* 19." *Bl.*

ξὺν ταῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος·
πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐσκόμιζε. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται·
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὕτη δὲ, πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ' ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. ἔστιν θάλασσα (τίς δέ νιν κατασβέσει;)
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
* κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς·

852. ἁλ. *vestibus purpureis.* Etym. M. p. 70, 23.: ἁλουργίς. ἐκ τοῦ ἅλς ἁλὸς καὶ τοῦ ἔργον. ἡ ἀπὸ θαλασσίου κόχλου γινομένη καὶ ἐργαζομένη, ἡ λεγομένη πορφύρα etc. cf. Aristoph. Equ. 898. Anacreont. 11.: ἁλιπορφύροις τάπησι etc. *E Bl.* θεῶν — φθόνος. de invidia deorum vide supra 126, Pers. 82. etc.

853. προσ. e longinquo, unde deos res hominum intueri putant. Eum. 297.: κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός. cf., jubente Bl., 858. et Prom. 310.

854. σωμ. intell. τοῦτον τὸν φθόνον ὄμματος θεῶν. veretur ne invidiosus deorum oculus se perdat perdentem cara tapetia. σωματοφθορεῖν, *perdere corpore*, vel quod attinet ad corpus. περιφραστικῶς autem dicitur σῶμα pro persona, ut notum est. Germani vulgo: *ich fürchte sehr, es möge mir an Leib und Leben schaden.* Prom. 837.: φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός. ibi Schol.: αὐτοῖς σώμασι τιμωρηθήσονται, θεῶν νεμεσησάντων αὐτοῖς. frustra S et Bl.: δωματοφθορεῖν.

855. ὑφάς, texturas, texta, textilia.

856. τούτων μὲν οὕτω. *quod ad haec quidem attinet, ita se res habet.* similes formulae sunt ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει ap. Aristoph. Lys. 668, καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. Soph. El. 657. etc. — τὴν ξένην. *hospitam* humane vocat captivam regiam Cassandram, quam secum curru advexit (925, 940.).

860. perperam libri: αὐτή. ἐξ. ἔκκριτον (Soph. Aj. 1214.), *selectum* honoris causa. Herod. 2, 98, 141.; 5, 45.; Eumen. 401, Aen. 9, 270. *E Bl.*

861. ἄνθος. cf. 178, Prom. 7 etc.

862. κατ., *subigor*, cum infin., sicut ap. Herod. 7, 51.: Κῦρος — Ἰωνίην πᾶσαν κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσῃσι. *Bl.*

864. κατασβ. cf. 794.

865. ἰσάργυρον pro εἰς ἄργυρον primus Salmas. Exerc. Plin. p. 418, E. Antiatticista Sangerm. p. 100, 21.: ἰσάργυρον, ἰσόχρυσον (Archestratus Athen. 7. p. 305, E.), ἀντὶ τοῦ πολυτίμου. Theopompus ap. Athen. 12. p. 256, C.: ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη. cf. St. et interpp.

866. κηκῖδα, *scaturiginem*, succum purpurae. Aristot. H. A. 4, 4, 4.: τὸ δ' ἄνθος ἔχουσιν (αἱ πορφύραι) ἀνὰ μέσον τῆς μήκωνος καὶ τοῦ τραχήλου etc. vid. ibi Schneider. vol. 4. p. 363., qui expectandum esse censet, dum vir aliquis do-

οἶκος δ᾽ ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν, πένεσθαι δ᾽ οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ᾽ εἱμάτων ἂν εὐξάμην,
δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
ψυχῆς κομίστρα τῆσδε μηχανωμένη·
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ᾽ ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα Σειρίου κυνός·
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών,
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ᾽ ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ᾽ ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ᾽ ἐπιστρωφωμένου.

ctus sedem veneni purpurei in variis testaceis accuratius indaget. cf. Plinii interpp. H. N. 9, 36. praeterea vox *κηκὶς* significat gallam, qua lanae olim tingebantur. Harpocr.: *κηκίς. βάμμα τι καὶ στύμμα, ἢ καρπὸς τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν.* cf. St. et interpp. — *παγκαίνιστον* St. nescio quo jure vertit *semper recentem.* significaret, si ita scripsisset Aesch., *novissimam;* sed ponendum sine dubio est id, quod jampridem edidi, *παγκοίνιστον*, *cum omnibus communicandam.* operta muricibus erant littora non solum maris mediterranei, verum etiam Atlantici, praesertim Britannica: vide Plinium et ejus interpp. l. l., Heerenium libro germ., quem inscripsit *Ideen* etc., vol. 2. p. 598. seqq. 1. ed., aliosque. contemnit mulier superba purpuram, quamvis *ἰσάργυρον*, ut rem communem, et cujus abundantia sit domi regiae, neque inopia timenda. — *κοινισμὸς* a *κοινίζειν*, unde *κοινιστὸς*, legitur ap. Quinctil. 8, 3, 59., *πάγκοινος* autem non semel ap. Tragicos.

867. *domus autem* nostra *talis est deorum beneficio*; *ut harum rerum copia suppetat*, *ὥστε ἔχειν τῶνδε.* *ὥστε* supplendum esse, monuit Well. Glasg. et Bl.: *οἴκοις.*

869. seqq. *sane, si mihi in oraculorum aedibus hoc edictum fuisset, multas equidem stragulas* pretiosas *vovissem* in deorum templis *conculcandas*, hoc scil. modo carissimae *hujus animae reditum effectura.* *προὐν. τοιούτου τινὸς χρησμοῦ.* S. „(*προὐν.*) insolita locutio de oraculo. verbum, quo utitur in hac re Herodotus, est *ἀνενεῖκαι.* — *κόμιστρα.* — Pollux 6, 186. de mercedibus: *ἰατρῷ μὲν σῶστρα* (Herod. 1, 118.; 4, 9.) — *τῷ δὲ παιδεύοντι δίδακτρα* (Theocr. 8, 86.) — *καὶ τῷ φέροντι κόμιστρα* — *καὶ τῷ μηνύσαντι μήνυτρα* (Thuc. 6, 27.), *καὶ τροφεῖ θρέπτρα.*“ *Bl.* — libri *μηχανωμένης*, quod emendavit St.

874 — 878. domi versantem patremfamilias igni hieme et refrigerationi aestate comparat. — *δωματῖτιν*, *domesticam*, a *δωματίτης*, cujusmodi nomina localia plura protulit Bl. ex Steph. Byz. vv. *ἀσπὶς*, *ἄστυ*, *χώρα*, et aliis scriptoribus, *ἀσπιδίτης*, *ἀστίτης* (Soph. ap. Steph.), *αὐλίτης* (Apoll. Rhod. 4, 1487.), *δενδρίτης*, *ἑδρίτης*, *ἑσπερίτης*, *ποιμνίτης* (Eurip. Alc. 555.), *Σταγειρίτης*, *χωρίτης.* — *ὅταν — οἶνον.* descriptio aestatis, cum Jupiter, deus tempestatum, uvas maturat. similiter, monente Bl., Jesaias 18, 8.: *ante tempus messis, cum absolutum est germen, flosque abierit in omphacem maturescentem.* — *ἀνδρὸς τελ.* St.: *viro conjuge domi versante* (*ἐπιστρ.* cf. 1110.), secundum illud Hesychii: *τέλειοι. οἱ γεγαμηκότες*, a *τέλος*, *γάμος.* aliter Bl. *τέλειον* intelligit, scil. *eum*, *qui al. per-*

Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει,
μέλοι δέ τοί σοι τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.
ΧΟ. τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως δεῖγμα προστατήριον as., 2 t. d. c. στ. α'.
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται, t. tr. br.
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά, da. pent.
οὐδ' ἀποπτύσαι δίκαν δυσκρίτων ὀνειράτων — sim. 881.
θάρσος εὐπιθὲς ἵζει pher.
φρενὸς φίλον θρόνον; i. d. br.
χρόνος δ', ἐπεὶ πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς i. tr.
* ψαμμίας ἀκτᾶς παρήβησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον sim. 881.
ὧρτο, ναυβάτας στρατός. t. d. c.

ficit sive *perfectum reddit.* „domus autem," inquit, „perfecta erat, cui praeerant dominus et uxor ejus. contra δόμος ἡμιτελὴς dicitur Homero Il. β', 701. domus, unde maritus abierat ad bellum Trojanum. vid. Ruhnken. ad Tim. p. 225." potest etiam ἀνὴρ τέλειος dici, propemodum ut ἀνὴρ κύριος, *magistratus* sive *princeps*, a τέλος, *imperium* (Theb. 144.), vereorque ne ea significatio vocis et dignior sit magniloquentia reginae, et aptior huic loco propterea, quod statim simili sensu dicitur. per paronomasiam, ut opinor, Ζεὺς τέλειος et τελεῖν, quibus verbis mulier irridere videtur Agamemnonem imperatorem. cf. 231.

879. seq. iterum Clytaemnestra ambiguis verbis prosperum insidiis marito structis exitum precatur. S. de diis τελείοις praeter ann. ad Sept. 149. vide Jacobs. Anim. ad Anthol. gr. 6, 244.; et de Jove τελείῳ specialiter Böckh. Not. cr. ad Pind. p. 427.

881. postquam Ag. cum perfida uxore aedes introiit, Chorus periculum, quod ei impendere putat, multo quam ante clarius eloquitur. ac primum timorem suum ex illo Calchantis oraculo, quod supra narravit 119. seqq., vinci posse negat. S. carmen pluribus locis et corruptum, et lacerum, nec sine codicum ope restituendum. — δεῖγμα, *ostentum illud, quod semper oculis obversatur, et propter quod mala praesagit animus*, καρδία τερασκόπος. sic Well. secundum Pauw. et H. Voss. Cur. Aeschyl. p. 27. frustra Scal. Casaub. aliique: δεῖμα. — „προστ. καρδίας. *juxta praecordia situm*, et quasi ante fores praecordiorum. cf. Theb. 416.

883. ἀκέλ. ἄμισθος. *injussus, sine mercede*, h. e. me invito.

884. ἀπ., *respuens*, aversatum. *et cur non fiducia hos terrores, velut somnia obscura, abjiciens animi sedem insidet.* cf. Choëph. 410. *E Bl.*

885. ita Casaub. et alii. codd. mendose ἵξει.

887—889. diu esse ait, ex quo navalis Graecorum exercitus, Trojam profectus, consenuerit. (παρήβησεν. cf. Herod. 3, 53., Thuc. 2, 44. *Bl.*) libri: ξυνεμβόλοις, nihili voce. recte, ni fallor, Well. suasit ξὺν ἐμβολαῖς ψαμμίας ἀκτᾶς, *dum funes littori arenoso injicit*, h. e. postquam appulit; in quibus ξὺν ἐμβολαῖς debetur Casaubono; ἀκτὰς placuit Tyrwhitto, Blomfieldius autem malebat ξυνεμβολαὶ ψαμμίαις ἀκταῖς παρή-

πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
ἀντ. α'.
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐριννύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει
πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν
τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ·
* εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
μάλα γέ τοι τὸ τᾶς πολλᾶς ὑγιείας — do. στ. β'.
ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γὰρ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει· — as., 2 a. par.
καὶ πότμος εὐθυπορῶν * * *

βησαν, *diu est cum funium conjectiones*, i. e. funes alligati, *littoribus arenosis consenuerunt*, sive putruerunt, quod nollem viro docto excidisset.

890. αὐτομάρτυς, ὁ ἑαυτῷ μαρτυρῶν. Hesych.

891. ἄνευ λύρας. *cithara carentem*, ἄμουσον, *tristem*. ἄλυρον μοῦσαν eodem sensu dixit Eurip. Phoen. 971. cf. Soph. Oed. Col. 1141.

894. ματ., *fallit*. verbum neutrum pro activo; quod vidit St. *nec viscera fallunt ad justas cogitationes*, h. e. ad veritatem, *exitum habituris vertiginibus velut circumactum cor meum*.

897. metrum concordabit cum ἀντιστοίχου, si ita scripseris: εὔχομαι δ' ἐμᾶς ἀπαὶ ἐλπ. ortum videtur ἀπό τι ex ἀπαί: certe alienum est τι, nec id habet Flor., sed hoc εὔχ. δ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος. — ψύθη. 419, 975.

899. hunc versum dochmiacum esse, ostendit ἀντίστροφος. male igitur libri vulgati: μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς, nec recte quidam: μ. γὰρ τὸ τᾶς π. ferendum erat, quod ipse olim edidi, μάλα γάρ τοι τὸ τᾶς etc.; sed Farn. cum habeat μάλα γέ τοι δὴ τᾶς π., non dubitavi admittere μ. γέ τοι τὸ τᾶς π., quod proposuit Well. forma haec dochmii --⏑⏑-- (πολλ. ὑγ.) non est inaudita.

900. ἀκόρ. *insatiabile*, h. e. inmodicum, nimium. „infra: τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ Πᾶσι βροτοῖσιν. sensus est: *in eo puncto non consistit* (imo: *nusquam consistit*. Both.), *sed ulterius ire pergens in pejus mutatur*. breviter enunciatum est ab Hippocrate: αἱ ἐπ' ἄκρον εὐεξίαι σφαλεροί. citat St. plenius Theognis 227—232. (πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν· Οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι νόον, Διπλάσιον σπεύδουσι. τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας; etc.)" *Bl.* fieri hoc dicit Chorus propter vicinitatem morbi, quo jam velut infecta sit sanitas: νόσος γὰρ γείτων etc. „ὁμότοιχος, *qui ab alio intergerina tantum pariete separatur*. Callim. h. in Cer. 117.: Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὶν φίλος, ὅς τοι ἀπεχθής, Εἴη, μηδ' ὁμότοιχος." *Bl.* ἐρείδει, *urget*, incumbit. vide Bl. et Schneideri lex. h. v.

901, 2. intercidit dimidius versus hujuscemodi: οὐ μόνιμός ποτε, ναῦν Ἀιδρὸς δ' ἔπαισεν etc. copulam sequente versu requirit metrum. „εὐθυπορῶν, *recto itinere contendens*, h. e. interprete St., *secundum cursum tenens*. ἄφαντον, *obscurus*, *latens*. Soph. Phil. 276.: ἀλλ' ἐν πέ-

* ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα.
καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων κτησίων ὄκνος βαλὼν as., 2 t. d. c.
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου, * * *
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος, πημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισεν σκάφος. t. d. c.
πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ da. pent.
ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν da. tr.
νῆστιν ὤλεσεν νόσον· t. d. c.
τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν θάπαξ θανάσιμον ἀντ. β'.
προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;

τροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις Ἔφην ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεί. Eurip. Herc. fur. 785.: εἰς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέος. ἕρμα, ὕφαλος πέτρα etc. Harpocr. cf. Eumen. 361, Herod. 7, 183. Anacr. ap. Hesych. h. v.: ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι. E Bl.

903. ordo: καὶ ὄκνος, τὸ μὲν χρ. κτ. προβαλὼν, qui est nominativus pendens, ut monuit Bl. *et metu quidem partem opum projiciente.* — κτησίων. cf. 924. et de tota sententia Theb. 726. sequ. „philosophorum dicta de opibus in mare projiciendis protulit Hemsterhus. ad Lucian. 1. p. 173. cf. Menag. ad Laërt. 6, 87.“ *Bl.*

904. σφ. ἀπ. εὐμέτρου, *ex modica funda*, h. e. non omnes opes, sed res minimi pretii. σφενδόνη etiam ap. Aristophanem Nub. 1083. aliisque locis figurate dicitur. ἀποσφενδονᾶν τὰ χρήματα alicubi se legere meminit Bl. Aristoph. Plut. 34.: ἐκτετοξεῦσθαι βίον. — defectum versus ita suppleas licet, animi causa: σφ. ἀπ' εὐμέτρου κύμασιν καὶ τῇ ζάλῃ, οὐκ etc.

905. ἔδυ, ἐπόντισεν, *perire solet, submergere solet.* cf. 909. πρόπας δόμος, *omnis familia navi vecta.* — πημ. γέμων ἄγαν, *quamvis valde afflicta.*

906. ἐποντ. usitatius est καταποντίζειν, Herodoto καταποντοῦν. *Bl.*

907. seqq. aliarum rerum jacturam restitui posse dicit, vitae hominis (intelligit autem Agamemnonis, cui timet) non posse. — πολλά τοι — ἐπετειᾶν. descriptio amplae messis copiaeque frumenti annui, qua divitiae significantur, utpote parte praecipua. cf. 930. — πολλὰ δόσις ἐκ Διὸς, ut, monente Bl., πολλὰ γᾶς δόσις (Schol.: καρπὸς τῆς γῆς) Theb. 329. — ἀμφιλαφὴς, *opima.* Timaeus: ἀμφιλαφές. πολὺ καὶ ἄφθονον. — Herod. 4, 28.: βρονταὶ ἀμφιλαφέες, quem locum protulit Bl. idem Herod. 3, 114 ἐλέφαντας ἀμφιλαφέας dixit, Pindarus Ol. 9, 122. ἀμφιλαφῆ δύναμιν, etc.

909. νῆστιν νόσον. ἤγουν λιμὸν διεσκέδασε. Schol. ὤλεσεν, *extinguere solet.* cf. 905.

910. θάπαξ, τὸ ἅπαξ, ut τὸ πάρος et similia. vide Matth. gr. gr. §. 282. perperam libri: πεσόνθ' ἅπαξ. Σδ.: τὸ πεσόν. praeter necessitatem Porsonus ἅπαξ πεσόν.

911. vulgo: τίς ἂν πάλιν ἀγκαλ. Farn., omisso πάλιν, quod interpres inculcavit, τίς τ' ἂν ἀγκαλ., τῷ τ' orto, ni fallor, ex praegresso simili σ. — ἐπαείδων, *incantando*, qua ratione sanguinem vulneratorum sisti credebant veteres,

οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν pent. eleg.
Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ. as., 2 i. h.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν, προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει· νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει,
* * * *
θυμαλγής τε, καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ
καίριον ἐκτολυπεύσειν
ζωπυρουμένας φρενός.
ΚΛ. εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω, i. tr.
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις

ut Bl. annotavit, laudato Odyss. τ', 457. (ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον.) cf. Prom. 172. et infra 1305.

912, 3. Aesculapium homines a mortuis excitantem Jovi poenas dedisse ait. Schol.: τὸν Ἀσκληπιὸν γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἱππόλυτον. cf. Heyn. ad Apollod. 3, 10, 3, 4., ubi plures ope Aesculapii a mortuis excitati memorantur. quod addit Schol., ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι, pertinet ad verba ἐπ' ἀβλαβείᾳ: sed scribendum est ὥστε μή τι βλαβῆναι, *sine noxa*. ἀβλαβ. Farn., Herm. ap. Humb. Bl. etc. vulgo perperam: εὐλαβείᾳ. — τὸν ὀρθ. — ἀνάγειν, *peritum aliquos a mortuis excitare*, τῶν φθιμένων τινάς, quam ellipsin illustravit Erfurdt. ad Soph. Antig. 1056. (986.) — αὖτε, *vicissim*. laesus ab Aesculapio Jupiter eum vicissim laesit, fulmine percussum cessare faciens ab opere suo, salutari illo quidem humano generi, sed fatis legibusque naturae contrario.

914, 5. Chorus, qui Agamemnonem instantis periculi non admonuit, excusat fati necessitatem, qua constitutum fuerit, ut Clytaemnestra vincat, Agamemnon autem regno vitaque spolietur. — μοῖρα Clytaemnestrae, μοῖραν Agamemnonis, cujus velut lanx lance Clytaemnestrae deprimitur. — πλέον φέρειν, propendere. — προφθάσασα, *antevertens*, praefestinans.

916. γλῶσσαν, *orationem* (Soph. Aj. 1044, Trach. 300, Eurip. El. 947.), qua admoneretur Agamemnon. τάδ' ἐξέχει, *sic* (Soph. Antig. 991, Phil. 1061, Eurip. Iph. T. 274. etc.) *effudisset*, h. e. coram Agamemnone et Clytaemnestra habuisset. — „νῦν — βρέμει, *nunc autem cor sub tenebris*, h. e. in occulto, *fremit*." S. qui versus h. l. excidit, eum fere hujusmodi fuisse necesse est, ταῖς τύχαις οὐκ εὐπιθής, *fortunae secundae*, h. e. Agamemnonis reditui victoris, *haud credulus*. Horat. Od. 2, 10, 13.: *sperat infestis*, metuit secundis, *Alteram sortem bene praeparatum Pectus*.

919. καίριον, *tempestivum*, utile consilium. — ἐκτολεύειν proprie est *devolvere pensa filis* (Virg. Georg. 4, 349.), et figurate dicitur *perficere*. Hesych. et Hesiod. Scut. 44. ἐκτολυπεύσας, τελειώσας. Eustath. ad Il. ω', p. 1336, 18: ἰστέον δὲ καί, ὅτι ἡ τολύπη κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐρίων σφαῖρα (*glomus lanae.*) ὅθεν τὸ τὰ πολλὰ εἰς τέλος ἓν συγκεφαλαιοῦν τολυπεύειν λέγεται. *E Bl.* Humboldt.: *schwermuthbrütend, und nicht das Gespinnst zur gebührenden Zeit zu entknäueln noch hoffend.*

920. ζωπ. φρενός, (devolutaram esse) *mente inflammata*. — ζωπ. cf. Theb. 270.

921. rediens in scenam Clytaemnestra etiam Cassandram curru descendere atque introire jubet.

922. ἀμ. *sine ira, clementer*. Hesych.: ἀμηνίτως. ἀμέμπτως. cf. 588, Suppl. 865.

κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει·
καὶ παῖδα γάρ τοί φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
ἕξεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.
ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον·
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

923. χερν. h. e. victus, διαίτας, synecdochice. Virg. Aen. 1, 700.: *stratoque super discumbitur ostro. Dant famuli manibus lymphas, Cereremque canistris expediunt.* St. solebant enim vett. ante cibum νίψασθαι manus, et post cibum ἀπονίψασθαι, teste Polluce, quem St. advocavit. (vide Nitschii librum germ., a G. G. S. Köpkio editum, vol. 1. p. 585. sequ.) cf. Odyss. α', 136. Choëph. 653.: ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται; *Bl.*

924. κτησίου, penarii, h. e. arae Διὸς κτησίου, quae in cella penaria collocata erat, ubi negotium servis. cf. Bl. et, quae loca inspici jussit, infra 942, Suppl. 407. „tota haec periphrasis nihil aliud significat quam hoc: *quandoquidem Jupiter te ancillam apud nos esse voluit.*" S. vide etiam 903., quo loco χρήματα κτήσια sunt *opes, quas homo possidet.*

925. ἀπ. Pausan. 5, 9, 2.: ἦν γὰρ δὴ ἀπήνη κατὰ τὴν συνωρίδα ἡμιόνους ἀντὶ ἵππων ἔχουσα. cf. Pind. Ol. 5. et 6., Schneideri lex. gr. h. v., infra 940, 956.

927. πραθ. τλῆναι, *servitutem tolerasse*, dictum monet Bl. ut σπείρας ἔτλα Theb. 712. venditus autem fuit in annuam servitutem Hercules Jovis jussu Omphalae Lydorum reginae ad expiandam caedem Iphiti. vid. Apollod. 2, 6, 2, 3. — ζυγῶν θιγεῖν τροπικῶς dictum est, intelligendumque jugum servitutis, ut Hecub. 361. et alias. δουλείας ζυγὰ dixit Soph. Aj. 874. cf. 859, 957. ita χαλινὸν dixit 952.

928. ἐπιῤῥ. cf. 639. St.: *quodsi necessitas hujus casus inciderit.*

929. poëtae sententiam clarissime prosequitur Philosophus Rhetor. 2, 32.: διαφέρει δὲ τοῖς νεωστὶ κεκτημένοις καὶ τοῖς πάλαι τὰ ἤθη τῷ ἅπαντα μᾶλλον καὶ φαυλότερα τὰ κακὰ ἔχειν τοὺς νεοπλούτους· ὥσπερ γὰρ ἀπαιδευσία πλούτου ἐστὶ τὸ νεόπλουτον εἶναι. *St.* Lysias de Bonis Aristoph. 1. p. 322. ed. Aug.: φαινόμεθα δὴ καὶ τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι, καὶ τῶν νεωστὶ ἐν δόξῃ γεγενημένων. Soph. El. 1316.: ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια. *Bl.* ibi Schol.: εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς πλουσίας καθέδρας τοῦ πατρός. ibidem 72. sensu simili Soph.: ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.

930. sequ. ἤμ. καλῶς. ἤγουν ἐπλούτησαν καλῶς, ὡς ἐκ θερισμοῦ. (cf. 906, 7.) παρὰ στάθμην δὲ (*praeter amussim*) ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ πρέπον. Schol.

932. sic Casaub. St. Pauw. Butler. in annotatis, S autem in ipso ordine minoris ed. minus recte libri, lapsu proclivi: ἔχεις.

935. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοιο. de hujusmodi formulis, quae sunt eo-

ΚΛ. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
ΧΟ. ἕπου· τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.
ΚΛ. οὔτοι θυραίαν τήνδε μοι σχολὴν πάρα
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου

rum, qui rem aut incertam, aut minus probatam, vel etiam parvi aestimatam, obscurius dicunt, vide ann. ad Soph. Oed. Col. 239, 301, Eurip. Med. 955. etc. cf. 68. et inferius 1280. — ἀπ. δ' ἴσως. *sed fortasse non parueris.* vide Matth. gr. gr. §§. 501, 514.

936, 7. χελ., avis garrulae: unde barbari, quorum garritus intelligi nequit, χελιδόνες dicuntur. Hesych.: χελιδόσι. τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον (malim ἀσύνετον) λαλιάν. — Herod. 2, 57.: αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν, ἐδόκεόν σφι ὅμοια ὄρνισι φθέγγεσθαι. *E Bl.* cf. Aristoph. Ran. 93, 638. priore horum locorum Schol.: χελιδόνων μουσεῖα. — ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα etc. — φωνὴν βάρβαρον. ὅτι βάρβαρον τὸ ὄρνεον, διὰ τοῦτο παραβάλλει τοῦτο αὐτῇ· ἐν Θρᾴκῃ γὰρ καὶ ἡ μεταμόρφωσις αὐτῆς (Procnes) ἱστόρηται. Schol.

938. ἔσω φρενῶν λέγειν dicitur mentis compos, quemadmodum ἔξω φρενῶν insanus vel is, qui non est apud se. Eurip. Ione 844.: ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς. idem Bacch. 747.: ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται, etc. cf. Soph. Ajace 594. pro sana sibi locutae Cassandram parituram esse sperat regina. nescio an hoc sit ἅπαξ λεγόμενον, quod quidem alii aliter interpretantur, sed inepte.

939. τὰ λ. τῶν παρ. *in hoc rerum statu optima.* St. cf. Prom. 214.

940. ἁμ. θρόνον. cf. 804, 925.

941. libri σχολῇ, de quo satagunt interpp. saepe excidit ν superscriptum. πάρα. πάρεστι. non licere sibi ait sic otiari ante ostium.

942. ἑστ. μεσ., *foci media domo accensi*, h. e. arae Διὸς ἑρκείου, ad quam se sacra facturam esse simulat Clytaemnestra ob reditum mariti. nec desunt, qui inter sacrificandum periisse referant Agamemnonem. Hyginus fab. 117.: *tum Clytaemnestra cum Aegistho, filio Thyestis, cepit consilium, ut Agamemnonem et Cassandram interficeret* (interficerent); *quem sacrificantem securi cum Cassandra interfecerunt.* Dio Chrysost., quem St. laudavit, oratione περὶ ἀπιστίας, quo loco de Agamemnone verba facit: θύσας τοῖς θεοῖς, τὴν δ' ἑαυτοῦ τράπεζαν παραθέμενος, ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς οὕτως ὠμῶς ἀνῃρέθη. epulas hic sacris peractis instrui solitas intelligit. „Schol. Venet. in Il. π', 231.: ἐπεὶ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἑρκείου Διὸς βωμὸς ἵδρυται, μεσερκεῖον καλοῦσι τὸν Δία. Virg. Aen. 2, 512.: *aedibus in mediis nudoque sub aetheris axe Ingens ara fuit* etc. vide Schneideri Epimetr. ad Xenoph. M. S. p. 274. in hac ara Pyrrhus Priamum jugulavit, teste Virgilio. cf. Eurip. Troad. 16, Proclum p. 484." etc. *E Bl.* vide etiam infra 1163 et Pausan. 4, 17, 3. idem 2, 24, 5.: ἐνταῦθα (in arce Corinthia) ἀναθήματα κεῖνται καὶ ἄλλα, καὶ Ζεύς, ξόανον δύο μέν, ᾗ πέφυκεν, ἔχον ὀφθαλμούς, τρίτον δὲ ἐπὶ τοῦ μετώπου. τοῦτον τὸν Δία Πριάμῳ φασὶν εἶναι τῷ Λαομέδοντος πατρῷον, ἐν ὑπαίθρῳ τῆς αὐλῆς ἱδρυμένον, καὶ ὅτε ἡλίσκετο ὑπὸ Ἑλλήνων Ἴλιον, ἐπὶ τοῦτον κατέφυγεν ὁ Πρίαμος τὸν βωμόν. ἐπεὶ δὲ τὰ λάφυρα ἐνέμοντο, λαμβάνει Σθένελος ὁ Καπανέως αὐ-

ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
σὺ δ' εἴτι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.
ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
ΚΛ. ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι.
ΧΟ. ἐγὼ δ' (ἐποικτείρω γὰρ) οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε, καίνισον ζυγόν.
ΚΑ. ὀτοτοτοῖ, πόποι! Δᾶ! dm. h. στ. α'.

τὸν, καὶ ἀνάκειται μὲν διὰ τοῦτο ἐνταῦθα etc. ordo: τὰ μὲν μῆλα ἕστ. ἤδη πρὸς σφ. πυρὸς ἑστ. μεσ.

944. χάριν. *beneficium*, ut reddidit St., vel *gaudium*.

946. ἀξ. ἀξύνετος, linguae graecae ignara. δέχει, *probas*.

947. καρβ. βαρβάρῳ. Schol. h. e. more barbarorum. „Eustath. ad Il. β', p. 368, 36. ex Aelio Dionysio memorat καρβάνους et κάρδακας, quae nomina a *Κὰρ* profluxerunt. Etym. M. p. 490, 47.: καρβᾶνες. οἱ βάρβαροι, οἱ ἔχοντες Καρὸς βοήν. *Λυκόφρων* (605.)· κάρβανον ὄχλον" etc. *Bl.* cf. Suppl. 104.

949. τρόπος — νεαιρ. Cassandra in curru sedens variis gestibus, oculos distorquendo, manusque jactando furorem expresserat. quamobrem Chorus mores ejus ferae recens captae similes esse dicit. *E S.*

950. κακῶν κ. φρ., *pravae menti obtemperat.*

952. χαλινόν. cf. ann. ad 927.

953. ἀπο τῶν στρηνιώντων ὑποζυγίων, ἃ οὐκ εἴκοντα τῷ χαλινῷ ἀφρίζει μετὰ αἵματος. — Schol. St. contulit illud Virgilii Georg. 3, 203.: *spumas aget ore cruentas.* cf. descriptionem Sibyllae vaticinaturae Aen. 6, 77. seqq. — instantem Cassandrae caedem significari arbitratur S.

954. plura verba projicere propter servam indignum putans se abripit, intusque redit.

957. καίνισον. germ. *versuche das Joch.* Hesych.: καινίσαι. καινῷ χρῆσθαι etc. cf. Abresch. — ζυγόν, ut 927.

958. tandem diu pressus Cassandrae dolor in clamores accusationemque Apollinis, a quo se proditam putat, erumpit. vaticiniis enim ejus fidem Trojani non habentes, deo instigante, perditi sunt, ipsamque calamitate sua implicaverunt. Apollod. 3, 12, 5.: μετὰ τοῦτον (Paridem) ἐγέννησεν Ἑκάβη θυγατέρας μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν, ᾗ συνελθεῖν βουλόμενος Ἀπόλλων τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξειν· ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν· ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτῆς (male libri αὐτοῦ) τὸ πείθειν. cf. inferius 1088 et 1155. seqq., Hygin. fab. 93, 108. etc. — „πόποι, *dii.* Etym. M. p. 823, 30.: οἱ Σκύθαι ἀγάλματά τινα ἔχοντες ὑπόγαια τῶν θεῶν πόπους αὐτὰ καλοῦσιν. Eustath. ad Il. α',

ὤπολλον, ὤπολλον! antibacch. d.
ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου; i. tr.
οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.
ΚΑ. ὀτοτοτοῖ, πόποι! Δᾶ! ἀντ. α'.
ὤπολλον, ὤπολλον!
ΧΟ. ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ,
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.
ΚΑ. *Ἄπολλον, Ἄπολλον, amph. d. στ. β'.
ἀγυιᾶτ' Ἀπόλλων ἐμός! ant. d.
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον. i. tr.
ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν·
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν φρενί.

p. 98. ult.: „εὕρηνται ἐν τοῖς μεθ' Ὅμηρον οἱ θεοὶ πόποι λεγόμενοι." — *E Bl.* cf. Sophoclis interpp. ad Oed. R. 165. similis vox est παπαῖ, de qua Bl. infra ad 1000.: „erat vocativus pluralis a πάπας. Eustath. ad Il. ε', p. 565, 4.: ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον καὶ τὸ Ἀῤῥιανοῦ εἰπόντος ἐν Βιθυνιακοῖς, ὅτι ἀνιόντες εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν οἱ Βιθυνοὶ ἐκάλουν πάπαν τὸν Δία, καὶ ἄττιν τὸν αὐτόν, ὁμοίως καὶ Ἡροδότου (4, 59., ubi vid. Valck. et ad Adoniaz. p. 388.) τὸ καλεῖται Ζεὺς ὑπὸ Σκυθῶν ὀρθότατα Παπαῖος" etc. — Schol.: Δᾶ γῆ δωρικῶς· ὅθεν καὶ Δημήτηρ, οἷον γῆ μήτηρ. προαναφωνεῖ δὲ τὰ ἐσόμενα. similiter Suppl. 786.: ὀτοτοτοῖ μᾶ, Γᾶ.

960. ἀνωτ. *exclamasti* ὀτοτοτοῖ. similia sunt, monente St., ἔφευξας a φεῦ infra 1194, ὤζειν ab ὦ θαυμαστικῷ, αἰάζειν ab αἴ. Hesych.: ὀτοτύζειν. θρηνεῖν. cf. Eurip. Hel. 333. — Λοξίου, ut Theb. 585. cf. Eurip. Phoen. 259 etc.

961. *non enim is est, qui lamentante indigeat.* S.: „nempe Apollinem jucundis tantum rebus interesse, nec aliis quam laetis carminibus celebrari, a luctu autem et lamentatione abhorrere credebant. vide Callim. h. in Apoll. 20. seqq." cf. Eurip. Suppl. 946., Troad. 319.

966. malim Ἀπόλλων, Ἀπόλλων, cum quia sequitur Ἀπόλλων in eadem sententia, tum ob numeros fortiores.

967. ἀγ. ἀγυιεῦ, quae notior forma est. Steph. Byz. v. ἀγυιά: — καὶ ὁ Ἀπόλλων ἀγυιεὺς καὶ ἀγυιάτης, τουτέστιν ὁ ἐφόδιος. — τὸ δ' ἀγυιάτης, ὡς Κορώνεια Κορωνειάτης, Καρνειάτης, Καυλωνιάτης. Pind. Pyth. 11, 2.: Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις. Hesych.: Ἀγυιεύς. ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος etc. *E Bl.* St.: „enimvero Agyiea, ut et Apollinem, inclamat Cassandra, non otioso cognomine, sed etymologiam respiciens: quippe τὸ ἀγυιεὺς ἀπὸ τοῦ ἄγειν derivari videtur. multus est in hisce allusionibus Aeschyl. noster: Ἀγυιεῦ, inquit, ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; ita et Ἀπόλλων ἐμός· ἀπώλεσας γάρ. Macrob. Sat. 1, 17.: *alii cognominatum* Apollinem *putant* ὡς ἀπολλύντα τὰ ζῶα: *exanimat enim et perimit animantes, cum pestem intemperie caloris immittit. ut Eurip. in Phaëthonte:* ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας· Ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλῄζει βροτός. *item Archilochus:* ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους Πήμαινε, καὶ σφέας ὄλλυ', ὥσπερ ὀλλύεις. *denique inustos morbo* Ἀπολλωνοβλήτους καὶ ἡλιοβλήτους *appellant.*

968. οὐ μόλις, *plane, prorsus.* vide Herm. ad Viger. ann. 251, b. — τὸ δεύτερον, hic iterum, ut ante Trojae. vide ann. ad 958.

ΚΑ. *Ἄπολλον, Ἄπολλον, ἀντ. β'.
ἀγυιᾶτ' Ἀπόλλων ἐμὸς,
ἆ, ποῖ ποτ' ἤγαγές με πρὸς ποίαν στέγην;
ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν. εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι, καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.
ΚΑ. μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα dm. στ. γ'.
αὐτοφόνα κακὰ, κἀρτάνας, gl.
ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον. i. tr.
ΧΟ. ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύειν δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.
ΚΑ. μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι, ἀντ. γ'.
κλαιόμενα τὰ βρέφη σφαγὰς,
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
ΧΟ. ἦ μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
ἦμεν, προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.
ΚΑ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται; as., i. h. et i. στ. δ'.

971. de restituendo metro bacchiaco vide ann. ad 966.

978. conjuncta duplex interrogatio, ut saepe. vide Prom. 527.

975. *ψύθη*. cf. 897.

976. Medic. et vett. edd., item Welt.: ἆ, ἆ, *μισόθ*. Bl.: ἃ, ἅ. *συνίστ*. cum casu 4. constructum ne mireris, vide Bl. ad h. l. et Matth. gr. gr. §. 416. verbo *συνίστωρ*, *conscius*, etiam Thucydidem esse usum monuit Bl., et Philodemum Anthol. Palat. 1. p. 84.

977. *κἀρτάνας* S et Bl. secundum Casaub. et St. libri *κἀρτάναι*. significari videtur Hippodamia, Pelopis uxor: nam suspendio vitam finire solebant mulieres vitae pertaesae. Hyginus fab. 85.: *Laius*, *Labdaci fil.*, *Chrysippum*, *Pelopis filium natum*, *propter formae dignitatem Nemeae ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperavit. hunc Atreus et Thyestes matris Hippodamiae impulsu interfecerunt. Pelope cum Hippodamiam argueret*, *ipsa se interfecit.* hinc etiam vox *αὐτοφόνος* lucem accipit, siquidem Atreus et Thyestes, cum occiderunt Chrysippum, erant *αὐτοφόνοι*, *percussores cognati.* quanquam ita etiam is dicitur, qui sibi manus affert, uti et *αὐτοφόντης*, *αὐτοέντης* (sive *αὐθέντης*, ut 1450.), *αὐτόχειρ*, *αὐτοσφαγής*. vide Bl. et, quem laudavit, Lobeckium ad Soph. Aj. 840.

978. *ἀνδρός*. Agamemnonis. *σφαγ*. figurate dicitur instans ejus caedes: nam proprie est, Etymologo p. 737, 41. interprete, *τὸ ἀγγεῖον*, *εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται*. — St.: *ῥαντ*. *respersum* sanguine.

981. *μαρτ. τοῖσδε*. quae jam dicet testimonia, caedem liberorum Thyestae, eosdemque patri appositos. — *τοῖσδ. ἐπιπ*. Abresch. et alii, recte. Flor. et vett. edd.: *τοῖσδε πεπείθομαι* etc.

982, 3. accusativi absoluti pro genitivis *κλαιομένων βρεφῶν σφαγὰς*, *deplorantibus pueris lanienas*, etc. Schol.: *φαντάζεται γὰρ ὁρᾷν τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων παίδων Θυέστου*. cf. 1078.

985. *προφ*. — *μαστ*. *sed vates non quaerimus* neque desideramus. his verbis Cassandram ab infaustis vaticiniis absterret.

986. Clytaemnestram sibi conspicere videtur, ad mariti caedem se accingentem.

τί τόδε νέον ἄχος μέγα, t. d. c.
μέγ', ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται, κακὸν i. tr.
ἄφερτον φίλοισι, δυσίατον; ἀλκὰ δ' as., 2 dm. h.
ἑκὰς ἀποστατεῖ. dm.
ΧΟ. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων, i. tr.
ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
ΚΑ. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, ἀντ. δ'.
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ
χειρὸς ὀρεγομένα.
ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.
ΚΑ. ἒ ἔ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; do. στ. ε'.

987. μέγα, μέγα. repetitio ἐμφατική. cf. Soph. Oed. R. 647, Eurip. Hipp. 305 etc.

989. ἀλκά. τὸν Ὀρέστην φησί. Schol. cf. 1164 seqq.

993. τάλ., misera, *improba*.

994. τὸν ὁμ. *tori socium*. S.

995. λουτροῖσι. annotavit St., Graecos antiquiores non balneis usos esse, postea inventis, sed ἀσαμίνθοις, *lavacris*, vel Varroniano verbo de L. L. 8. *lavatrinis*; neque hisce quotidie, sed vel a bello reversos, velut Agamemnonem, vel alio quodam labore magno transacto. Artemidorus 1, 66.: οἱ μὲν πάνυ παλαιοὶ τὸ λούεσθαι οὐ κακὸν ἐνόμιζον. βαλανεῖα γὰρ οὐκ ᾔδεσαν, ἐπεὶ ἐν ταῖς λεγομέναις ἀσαμίνθοις ἐλούοντο. (Odyss. 17, 87. etc.) idemque ibidem: πάλαι μὲν γὰρ εἶναι πονηρὰ τὰ βαλανεῖα, ἐπεὶ μὴ (οὐ) συνεχῶς ἐλούοντο οἱ ἄνθρωποι, μηδὲ (οὐδὲ) εἶχον τοσαῦτα βαλανεῖα, ἀλλὰ ἢ πόλεμον καταστρεψάμενοι, ἢ μεγάλου παυσάμενοι πόνου ἐλούοντο. — φαιδρ. *nitidum reddens*, lavans. figurate dicitur φαιδρύνει 1006., ubi St.: *haud me serenat sermo*. — τέλος, *exitum*. St.

996. τάχος — ἔσται. *cito enim hoc patratum erit*. — προτείνει — ὀρεγομένα. *manum post manum extendit*, h. e. identidem extendit ad feriendum. cf. Choëph. 423. dicitur una Clytaemnestra, nec audiendus est Schol., qui sic: διαδέχονται δὲ ἀλλήλους τοῖς ὀρέγμασι τῶν χειρῶν Αἴγισθος καὶ Κλυταιμνήστρα. vehementer commota vates hic ne verbo quidem dignatur istum adulterum, in sequentibus autem, ubi defervescentem orationem capiunt senarii (1110, 1145.), hominem leonis ignavi lupique conviciis verberat.

998. ἐξ — θεσφάτοις, *aenigmatibus obscurato vaticinio*. de vocabulo ἐπάργεμος vide Prom. 486.

1000. παπαῖ. vide ann. ad 962. — τί τόδε. φαντάζεται τὸν χιτῶνα. Schol. Agamemnonis mortem aliter narrant Homerus Odyss. λ', 408. seqq. et Pausan. 2, 16, 5., aliter Tragici graeci et Lycophron 1099. seqq. utrorumque narrationes miscens et suo more exornans Seneca Agamemnone 875.: *epulae*, inquit, *regiis instructae domo, Quales fuerunt ultimae Phrygibus dapes, Celebrantur. ostro lectus Iliaco nitet, Merumque in auro veteris Assaraci trahunt; Et ipse picta veste sublimis jacet, Priami superbas corpore exuvias gerens. Detrahere cultus uxor hostiles jubet, Induere potius conjugis fidae manu Textos amictus. Horreo atque animo tremo. — Mortifera*

ἢ δίκτυόν τί γ' ᾅδου; an.
ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος ἡ ξυναιτία i. tr.
φόνου! στάσις δ' ἀκόρετος γένει as., i. et dm.
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου. as., dm. et cr. d.
ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει i. tr.
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς do.
* σταγὼν, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος

vinctum perfidae tradet neci Induta vestis. exitum manibus negat, Caputque laxi et invii claudunt sinus. Haurit trementi semivir dextra latus, Nec penitus egit: vulnere in medio stupet. At ille, ut altis hispidus silvis aper, Cum casse vinctus tentat egressus tamen, Arctatque motu vincla et incassum furit, Cupit fluentes undique et coecos sinus Dissicere, et hostem quaerit implicitus suum. Armat bipenni Tyndaris dextram furens, Qualisque ad aras colla taurorum pius Designat oculis, antequam ferro petat, Sic huc et illuc impiam librat manum. Habet; peractum est. — cf. inferius 1266 seqq.

1001. δίκτυον ᾅδου, rete Orci, seu mortis.

1002. *imo mortis auctor illa est rete concubium.* τὴν ξύνευνον ἄρκυν vocat χιτῶνα, tunicam, qua induti dormiebant Graeci, quia tunica est ἀμφίβληστρον, ut rete. (1268.) ordo: ἀλλ' ἡ ξυναιτία φόνου (ἐστὶν) ἄρκυς ἡ ξύνευνος.

1003. hoc primus edidi, cum libri habeant ἀκόρεστος, quod minus ἔμμετρον. infra 1029. ipse Aldus ostendit formam ἀκόρετος, cujus fidem non addubitandam esse dicit Bl., cum ἀκόρητος scribatur ap. Homerum Ionice. recte Furiae appellantur στάσις ἀκόρετος θύματος λευσίμου, *coetus insatiabilis sacrificiorum lapidatione dignorum*, h. e. caedium. — γένει, *genti Atridarum.*

1004. κατ. *exululet.* St. intelligendus clamor laetus, quia poenis hominum exigendis laetantur, tanquam munere suo, Furiae. cf. 28.

1006. ἐπορθ. 29. φαιδρ. 995.

1007. ex opinione vulgari, in metu magno sanguinem ad cor recurrere. St. Virg. Georg. 2, 484.: *frigidus obstiterit circum praecordia sanguis.* Theb. 782.: κακόν τι καρδίαν με περιπίτνει κρύος. *E Bl.* cf. 164. S.: his verbis inest summi timoris et anxietatis descriptio. *praecordia autem nostra invadit gutta croco tincta* (ex flavae bilis, ut tum putabant, in sanguinem effusione), *qualis etiam iis, qui in proelio cadunt,* eorum scil. oculis offusa, *occidentis vitae radios condit.* (scil. scripsit vir doctissimus in sequentibus πτωσίμοις — αὐγάς.) — ut enim iis, qui λειποθυμίαν patiuntur, sic moribundis fere accidit, ut oculis eorum varii colores offundantur. nostrates vulgo dicunt: *es wird ihm grün und gelb vor de: Augen* etc.

1008. δορία. δορὶ Casaubono et aliis placuit; sed scribendum δόρει, quae forma fere oblitterata est ap. Tragicos, ut monuimus in ann. ad Soph. Oed. Col. 580. cf. etiam Aristoph. Vesp. 1046. δορία ortum videtur ex δορίει, cum τῷ δορὶ emendator aliquis adscripsisset ει, quo significaret, legendum esse δόρει. nam ita solet id genus: adscribunt emendata, non deletis falsis, ne codex litura deturpetur. — ἅτε, *quae,* qualis. guttam croceam cor suum opplevisse dicit, qualis gutta ex hasta hostili decidens (itaque frigida) una cum radiis vitae occidentis (viri percussi) evanescere soleat, a solo hausta. Humboldt.: *und zu dem Herzen dränget sich mir safrangelb Des Bluts Tropfen, der* (malim *wie er*) *vom Speer fällt zur Erd'. Auch mit des Lebensstrahls Scheiden schwindend.*

ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς· as., dm. et t.
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει. as., i. et cr.
ΚΑ. ἆ ἆ, ἰδοὺ, ἰδού! ἄπεχε τῆς βοὸς ἀντ. ε'.
τὸν ταῦρον! ἐν πέπλοισιν
μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πιτνεῖ δ' ἐνύδρῳ τεύχει.
δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.
ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ

1009. ξυνανύτει, simul finitur, interit, evanescit. activum pro neutro usurpatum, ut ap. Soph. Philoct. 622. et alias. Bl.: „βίου δ. αὐ. qui ad ultimam aetatis metam accedebant, vesperam agere dicebantur. Theocr. 1, 102.: ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ', ἅλιον ἄμμι δεδύκειν. Alexis ap. Stob.: ἤδη γὰρ ὁ βίος οὑμὸς ἑσπέραν ἄγει." praeterea vide annotata Blomfieldio ad Pers. 237. (209.)

1010. celerem esse ait calamitatem, ideoque magis timet.

1011. ἄπεχε τῆς βοός. τίς ἂν ἀποστήσειεν αὐτῆς τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅπως ἂν μὴ ἀπόληται; Schol.

1013. μελάγκερων. *nigricornem*. St. h. e. generosum. Columella de R. R. 6, 1., secundum Magonem Carthaginiensem: *parandi sunt boves novelli, quadrati, grandibus membris, cornibus proceris ac* nigricantibus *et robustis* etc. et ibidem 20.: *tauros maxime membris amplissimis, moribus placidis, media aetate, probandos censeo. cetera fere eadem omnia in his observabimus, quae in bubus eligendis* etc. — μηχ., τέχνῃ, dolo.

1014. ἐνύδρῳ τεύχει. ἐς ἔνυδρον τεῦχος, ἀσάμινθον.

1015. *narro tibi lebetis, insidiosam* Agamemnoni *caedem afferentis, casum*. S.

1016. γνώμων ἄκρος, *peritissimus*. cf. 567, 701.

1018. seqq. pertaesus infaustorum vaticiniorum Chorus contemnit verbosam, ut ait, artem Cassandrae, tanquam eam, quae nihil boni nuntiare soleat hominibus, sed malis praemonstrandis vanum illis metum incutiat. cum haec verba sensum habent, si cum Schützio signum interrogandi posueris post vocab. στέλλεται, tum Casaubono aliisque auctoribus scripseris θεσπιῳδῶν, deinde nobiscum ed. priore μάταν succedere jusseris in locum τοῦ μαθεῖν, quod prorsus alienum sicco pede transeunt interpretes, perspicua facillimaque emendatione ne commemorata quidem, qui praesertim futilia quaeque et nullius usus ambitiose enarrare haud dedignentur. ut α pro ει, et contra, scribere sive per oscitationem, sive propter similitudinem litterarum, solent librarii, ita etiam h. l. cum forte scripsissent μάτειν, accessit corrector, qui, nihili visa voce expuncta, daret μαθεῖν, quod facile propagatum est. μάταν, ψευδῶς, vel κακῶς. Prom. 491.: οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων, ubi Schol.: ψευδῶς φλυαρῆσαι. Soph. Aj. 591.: κρείσσων γάρ ᾠδὰ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν etc. frequentant hoc verbum Aeschylus et Tragici. cf. 1035. similiter, monente S., Homerus Il. α', 106.: μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπες! Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, Ἐσθλὸν οὔτε τί πω εἶπες ἔπος, οὔτ' ἐτέλεσσας. — διαὶ Herm. ap. Humb., Bl., alii. vett. libri διὰ, recentiores mendose δὴ αἰ.

*πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
* φόβον φέρουσιν μαθεῖν.
ΚΑ. ἰὼ, ἰὼ, ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι! as., dm. h.
et dm. στ. ϛ'.
* τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα. do.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες; i. tr.
οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
ΧΟ. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμφὶ δ' αὑτᾶς θροεῖς
as., 3 dm.
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ, ant. d.
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν as., dm.
et cr. d.
Ἴτυν, Ἴτυν, στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς do.
ἀηδὼν βίον. dm.

1022. *ταλ.* se ipsa dicit.

1023. *ἐπεγχ.* inepte Schol.: *ἐπαγχέασα.* (ita Vict. St. S.) *συναναμίξασα τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ συγκεράσασα.* corrupta vox est, cum in autographo scriptum esset, ni fallor, *ὑπεγγύοις*, ex quo, cum praepositionibus, tum litteris *οι* et *α*, inter se permutatis, maleque adjecto *ι* paragogico, ut saepe alias, exortum est istud *ἐπεγχέασα.* aptum *ὑπεγγύοις*, *obnoxiis*, h. e. obnoxio Agamemnoni, quem culpae affinem dicit Cassandra propterea quod se huc adduxerit ad mortem. ita cum hisce cohaerent sequentia *ποῖ — ἤγαγες;* quae cui dicantur nescias, nisi mentio sive Apollinis sive Agamemnonis praecesserit. Eurip. Hecub. 974.: *τὸ γὰρ ὑπέγγυον Δίκᾳ καὶ θεοῖσιν οὐ ξυμπιτνεῖ, Ὀλέθριον κακόν.*

1025. *οὐδέν ποτ'.* subaudi *πράξουσαν.* cf. Pers. 186. *Bl.* *τί γάρ;* Schol.: *τί γὰρ ἄλλο; quid enim?* vide Eurip. Or. 465., Herm. ad Viger. p. 729.

1026. *θεοφ.* *θεοφόρος* (1035.), *numine instincta*, de vatibus dictum. Bergler. ad Alciphr. 2. p. 273. confert Dion. Chrys. 61. p. 586.: *Κασσάνδρας θεοφορήτου καὶ ἱερᾶς κόρης*, qui eandem *θεοφορουμένην* vocat in Troilo p. 166. etc. *E Bl.*

1027. *ἄνομον*, *non canendum.* Schol.: *ᾠδὴν ἀηδῆ.* „hujusmodi oxymoris scatent Tragicorum scripta. est autem, verbis Quintiliani 4, 5., *cum hoc ipsum, quod dissimile rationi est, ratio coëgerit, cujusmodi sunt* Cum tacent, clamant; Nihil habentes omnia possident. vid. Vechner. Hellenolex. p. 587.“ *Bl.* *ξουθὰ*, *fusca.* habet vox et alias multas significationes ap. Photium v. *ξουθὸν* et Grammaticos, sed bene monuit Bl. ad colorem eam referri ap. probatissimos auctores. de ipsa luscinia ita dicta idem conferri jussit Eurip. Hel. 1061, Aristoph. Av. 216. etc.

1029. *Ityn lugens per pullulantem malis vitam.* St. de Tereo et Procne, eorumque filio Itylo sive Ity, vide Hom. Odyss. *τ'*, 518, Soph. Antig. 393, Apollod. 3, 14, 8, Ovid. Met. 6, 455. seqq. etc. — „*ἀμφ.* proprie Orph. h. 45, 2.: *Νύσιον ἀμφιθαλῆ, πεποθημένον, εὔφρονα Βάκχον.* activo sensu Choëph. 392.: *Ζεὺς ἀμφιθαλής.* saepius autem significat *patrimum* et *matrimum*, velut Iliad. *χ'*, 496., ubi vid. Schol., item Ruhnk. ad Tim. p. 28.“ *E Bl.* notum est, *θάλλειν* et cognata verba saepe in rebus male ominatis usurpari. vide Suppl. 94. etc.

ΚΑ. ἰὼ, ἰὼ, λιγείας μόρον ἀηδόνος! ἀντ. ϛ'.
περιβάλοντο δ' οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις ματαίους δύας,
τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς, ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακοῤῥήμονας;
ΚΑ. ἰὼ γάμοι, γάμοι i. d. br. στ. ζ'.
Πάριδος, ὀλέθριοι φίλων! t. d. c.
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν! as., i. h. et i.
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν' do.
ἠνυτόμαν τροφαῖς· dm.
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους i. tr.
ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.
ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω, do.
νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι· i. d.
πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ, do.
δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας,
θραύματ' ἐμοὶ κλύειν. dm.

1031. sic primus S minore ed. ἀμέτρας libri: ἀηδ. μόρον.

1032. male libri: περιβ. γὰρ οἱ etc. saepe confusae sunt hae particulae in codd. ab interprete est γάρ.

1033. κλ. ἄτερ. εἰ γὰρ καὶ ἐν ὄρνισιν οὖσα θρηνεῖ, φωνῇ μόνῃ καὶ οὐ θυμοῖς. Schol.

1034. improprie, ut vates, securim (1034.) dixit δόρυ, quasi in proelio casura.

1035. θεοφ. vide 1026.

1036. δυσφ. *male ominata*, lugubri, quasi quidem voce cecinit versum 1034. et similia, sed νόμοις ὀρθίοις (Pers. 362.) illa 1031—1033.

1038. ὅρους, *terminos*, περιφραστικῶς. „recte S.: „*quis tandem tibi male ominatam divinam viam definit?* h. e. quis tibi male ominatorum carminum modos praecipit? ὅροι ὁδοῦ poëtice, quemadmodum ap. Pind. Ol. 8, 92.: ἔγειρε ἐπέων οἶμον λιγύν." *Bl.* cf. 426.

1044. ἠν. ηὐξόμην. Schol. *adolescebam*.

1047. ἐφ. *vaticinata es*. Hesych.: φημίζεται. μαντεύεται. active Choëph. 556.: ἦ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν. *fari* est φημίζεσθαι ap. Hesiod. Opp. 2. 382. (et fortasse supra 568.) cf. 1059. *E Bl.*

1049. δήγματι. notissimus tropus. cf. 697, Aristoph. Ach. 1. etc. annotavit Bl.

1050. μιν., *stridula*, querula. cf. 16. — θρεομ. βοώσης etc. cf. Theb. 78.

1051. θραύματα. ἃ θραύει τὴν ἐμὴν καρδίαν. Aristoph. Av. 441.: ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν. *quae me audita concutiunt*.

ΚΑ. ἰὼ πόνοι, πόνοι — ἀντ. ζ.
πόλεος ὀλομένας τοπᾶν!
ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων! ἄκος δ'
οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν·
* ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ 'βαλῶ.
ΧΟ. ἑπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω,
καί τις τίθησι κακοφρονῶν
σὲ δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνῶν
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα·
τέρμα δ' ἀμηχανῶ.
ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς, νεογάμου νύμφης δίκην,
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς

1053. τοπᾶν. πάντως.

1054. πρόπ. θυσ. *sacra pro turribus facta*, h. e. pro salute urbis. *Bl.*

1055. πολυκανής est *multos caedens*, ut δορυκανής *hasta caedens* Choëph. 1000. ποιον., *herbivororum*. Suppl. 47. ἄκος, *remedium* (usus), ut Prom. 44. Suppl. 413. sacrificia dicuntur πημονῆς ἄκη. *E Bl.*

1056. ἐπ. cf. 347.

1058. θερμ. *mentem inflammata* afflatu divino, simile est φαιδρόνους 1115. βαλῶ dictum videtur pro passivo, more loquendi haud inusitato: vide Matth. gr. gr. §. 496. etc. nec tamen poenitet scripturae hujus, quam olim edidi, adstipulante doctissimo Schützio, ἐγὼ δὲ θερμ. τάχ' ἐμπέσω βόλῳ, cum praesertim libri habeant ἐμπέδῳ uno versu, litteraeque δ et σ alias quoque inter se permutatae fuerint; qua de re dixi ad Sept. 271. figurate dicitur βόλος. Rhes. 692.: ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. Bacch. 741. ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται etc.

1060. mendose libri καὶ τίς σε καὶ κακοφρονεῖν τίθησι δαίμων etc. posterius καί non legitur in Flor. et Ven.; κακοφρονῶν primus S. minore ed. (cf. 101), qui et monuit, hanc non esse interrogationem, ut vulgo putant.

1061. σὲ significanter dictum est, *te*, quae sis vates sacra, neque ullo contaminata crimine. hoc habet locum primo versu, ἐγκλιτικόν σε non habet. S.: *consentanea superioribus haec addidisti: etenim malevolus aliquis deus nimisque molestus in te irruit, teque luctuosas mortiferasque calamitates canere cogit; quis autem finis futurus sit, ignoro.*

1064, 5. Eurip. Iph. A. 1029.: ἄκουε δή νυν· ἀνακαλύψω γὰρ λόγους, Κοὐκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν. enimvero Aeschylus respicit antiquum morem, quo novae nuptae caput involutum erat flammeo, boni ominis causa, *ut perpetuo*, inquit Festus, *cum viro maneret*. tertio die sine velamine prodeunti sponsae dabantur munera, quae inde ἀνακαλυπτήρια dicta sunt. Harpocr.: ἀνακαλυπτήρια· δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρά τε τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων. ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται, ὥστε ὁραθῆναι τοῖς ἀνδράσι. *atqui oraculum non amplius per velamina vos adspiciet, novae nuptae instar.* St.

1066. λαμπρὸς πνέων, *vehementer spirans*. similiter, monente Bl., Herod. 2, 96.: ἣν μὴ λαμπρὸς

* πνέων ἐσήξειν, ὥστε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
μεῖζον, φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων·
καὶ μαρτυρεῖτε ξυνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
ξύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει·
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσπεμπτος ἔξω, ξυγγόνων Ἐρινύων·

ἄνεμος ἐπέχῃ. Alexis ap. Athen. 8. p. 338, D.: πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βοῤῥᾶς ἢ νότος Ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρὸς, ἰχθῦς οὐκ ἂν ἦν Οὐδενὶ φαγεῖν. Theocr. 13, 25.: νότου λαμπροῦ πνέοντος. figurate Eurip. Heracl. 280.: λαμπρὸς δ', ἀκούσας σὴν ὕβριν, φανήσεταί σοι. cf. Aristoph. Equ. 404.

1067. recte dicitur εἰσβαίνειν, εἰσέρχεσθαι, non item εἰσήκειν, quia ἥκειν non significat *advenire*, sed *adesse*, sine notione motus, quae notio inest in illa praepositione. vide Matth. gr. gr. §. 504. I, 2. quare hodieque probo ἐσάξειν, quod olim posui, suffragante Bl. Aristoph. Nub. 528.: οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', et ibidem 957.: μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν.

1068. κλύζειν. praeclara emendatio Aurati, quam assensione comprobarunt recentiores. libri: κλύειν. S.: ut in his allegoricae dictionis veritas intelligatur, notandum est, vaticinia cum vento comparari, qui modo nubilus est, ut Notus, modo serenus, ut Zephyrus. vertendum igitur: *jam vero oraculum meum*, seu sermo propheticus, *non amplius, recens nuptae instar, ex velamine prospiciet*, *sed clarius effulgens* tanquam Zephyrus *versus solis ortum flans irruet*, *ut fluctus* decumani *ritu hac*, *quae nunc est*, *calamitate multo major adversus solem effervescat*. scil. hoc est κλύζειν πρὸς αὐγάς: — ὥστε πῆμα τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον, κύματος δίκην, κλύζειν πρὸς αὐγὰς ἡλίου. quemadmodum enim Zephyro vehementius irruente mare claro coelo versus orientem solem intumescit, ut undarum non solum audiri strepitus, sed earum incrementum oculis cerni possit, ita nunc ait Cass. se clarius vaticinaturam, ut ingentes calamitatum fluctus, qui jam immineant, apertius a Choro intelligantur. respexisse videtur Aesch. Homericam similitudinem, qua vix alia est nobilior (Il. δ', 422): ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης Ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑποκινήσαντος, Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα Χερσῷ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας Κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην. cf. etiam Soph. Antig. 587. (555) seqq. et Brunck.

1069. φρεν. *docebo*. Prom. 333. *Bl.*

1070. sequ. imago ducitur a cane venatica, ferae vestigia naribus indagante. postulat autem Cassandra, ut Chorus sibi testetur, se in memorandis pristinis Pelopidarum calamitatibus haud falsam fuisse. S. cf. 979. Epigr. in Anthol. 3.: τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάβε σύνδρομον. Photius: σύνδρομος. σύμφωνος. Pollux 2, 74.: ῥινηλατεῖν, τὸ τὰς ὀσμὰς ἕλκειν. καὶ ῥινηλάτην κύνα ἡ τραγῳδία.

1072. χορὸς Ἐρινύων. cf. seqq.

1073. οὐ — λέγει. *non enim fausta loquitur*. St.

1074. καὶ μὴν, *et certe quidem*, *et profecto*. germanice dicas *und vollends*.

1076. ξυγγ., *cognatarum*, *sororum*. de parentibus Furiarum scri-

ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην, ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ, τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
* ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι

ptores haud conveniunt. *Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι* vocantur ap. Soph. Oed. Col. 40., Aetheris et Terrae filiae ap. Hyginum praefatione fabularum. cf. Heynii Obss. ad Apollod. p. 6. earum Aesch. dicit *κῶμον, coetum comessantium*, utpote quae sanguine] essent ebriae, ut monet Bl. cf. Eum. 253. et quemadmodum comessantes hilariter canebant, ita et Furiae hymnum canunt, sed tristem et male ominatum.

1078. *πρωτ. ἄτην. principialem noxam.* St. Myrtili caedem. vide, jubente Heathio, Soph. El. 470, Eurip. Or. 962 seqq. — historia, ut vulgo narratur, talis est. Pelope mortuo filii Atreus et Thyestes de regno disceptantes pacti sunt tandem, imperium illius fore, qui prodigium primus exhibuisset. interfecerat autem Pelops Myrtilum, Mercurii filium, aurigam Oenomai, regis Eliorum, quamvis hominis artibus victoriam currus de Oenomao reportasset, regiaeque nuptias filiae Hippodamiae, adeoque regnum, adeptus esset. quod facinus ulturus Mercurius agnum aureo vellere nasci curavit in Atrei gregibus, quod animal cum exhibere hic vellet regni causa, sublatum est traditumque Thyestae ab Aërope, adultera Atrei uxore. non tulit injustum fratris imperium Atreus, sed filiis illius infantibus (982.) clanculum mactatis, patrique pro cibo appositis, ipsum insuper occidit. cf. infra 1460 seqq. — *ἐν μέρει.* cf. 304.

1079. *τῷ πατ. τὰς ἀδελφοῦ εὐνάς, ei, qui fratris illud cubile conculcavit*, incestavitque, infensae. Thyestem dicit.

1081. minus recte libri: *ἢ ψευδ.* Bl.: „ — Phrynichus App. Soph. p. 42, 32.: *θυροκόπος. ὁ τοῦ ἐπαιτεῖν ἕνεκα κόπτων τὰς θύρας.* inter modos tibiis aptos Tryphon ap. Athen. 14. p. 618, C. recenset *θυροκοπικόν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ κρουσίθυρον*, cani solitum, dum fores pulsabantur. — *φλέδων, nugatrix.* Hesych.: *φλέδων. φλυαρία. καὶ ὁ ἀλαζών. εὐήθης.* Etym. M. p. 796, 3.: *φλεδὼν* (sic) *καὶ φλεδωνεία, ἡ φλυαρία. ἀπὸ τοῦ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται, γίνεται φλεδὼν καὶ φλεδονεύω.*" — intelligendae sunt Sibyllae aliaeque ejusmodi feminae circulatrices, de quibus vide Köpkio (libro germ. de antiqq. gr. p. 694.) citatum Freretium in *Mémoires de l'Acad. des Inscript.* t. 33., Pausan. Phoc. 12, Eustath. ad Iliad. *β'*, p. 351, 30, annott. ad Aristoph. Pac. 1035, Diodor. Sic. 4, 66, 311., Horat. Sat. 1, 2, 1. etc. „*num falsa vates sum, nugatrix januas pulsans?* stipem nempe, ut aniculae fatidicae solebant, pro vaticiniis petitura." S. cf. 1159.

1082. sententia inepta, siquidem in hisce formulis loquendi contrariam significationem habent verba *λόγῳ* et *ἔργῳ*, cujus loco dicitur etiam *οὐ λόγῳ*, quemadmodum ap. Eurip. Heracl. 5. legitur *οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθών*, et ap. ipsum Aeschylum Prom. 334. *ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι*, etc. non igitur accurate aliquid sciens, qualem se praedicat Cassandra, dici potest *λόγῳ εἰδέναι*, sed mendax, vel negligens. quare haud cunctanter restituamus manum Aeschyli *τὸ μὴ εἰδέναι λόγῳ, μὴ λόγῳ*, ut *ἡ μὴ 'μπειρία* ap. Aristoph. Eccl. 115., quod etiam dicas *ἡ ἐμὴ οὐκ ἐμπειρία*, cujus generis sunt *οὐκ ἀπόδειξις, οὐ καιρὸς* et similia ap. Eurip. aliosque. pronomen intelligendum est, ut Soph. El. 326.: *ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης, Οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις,*

λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.
ΧΟ. * καὶ πῶς ἂν ὅρκος πῆγμα γενναίως παγὲν
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;
ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
ΧΟ. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ;

et ibidem 571.: ὁρῶ μένος πνέουσαν. non hoc tantum loco μὲ et μὴ confusa sunt, mirantibus praesertim librariis crasin, quae inest verbis μὴ εἰδέναι, minime illa inusitata: vide ann. ad 1171, Soph. Ant. 249. etc. — προύμόσας, *prius jurans* quam cetera, quae futura sunt, dicam. Pind., annotante Bl., Ol. 6, 34.: καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω.

1084. sermo impeditus: nam παιώνιον dictus ὅρκος quamvis ferri potest, si interpreteris παιώνιόν τι, tamen nemo non referat παιώνιον ad proximum πῆγμα, quae ratio abhorret a constructione verborum. nec minus durum est propter verbum παιώνιον, ista πῆγμα γενναίως παγὲν accipi pro nominativis vel accusativis absolutis. apte igitur ad sensum Auratus, Cantero aliisque probantibus, scripsit ὅρκου πῆγμα: sed dubites, qui factum sit, ut tam plana oratio corrumperetur. non enim perspicua et trita depravari solent, sed obscura, exquisita, insolita. quare suspicor potius, Aeschylum scripsisse καὶ πῶς ἂν ὅρκους πῆγμα etc. ὅρκους πῆγμα pro ὅρκων πῆγμα, nomine verbali regente casum verbi, ut ap. Eurip. Herc. fur. 711. cf. 1320. et Hermann. ad Viger. ann. 47. ὅρκους vel forte mutatum fuerit, sicut alias ος et ους permixta scimus, vel ex industria corrector aliquis male feriatus scripserit ὅρκος, ut soloecam sibi visam orationem emendaret. — γενν. παγὲν, *firmiter pactum.*

1086. ἀλλόθρουν πόλιν λέγουσαν. h. e. περὶ ἀλλόθρου πόλεως. Humboldt.: *aber Staunen fasset mich, Dass fern genährt du überm Meer, als hättest selbst Du's mitgeschaut, von fremder Sprache Stadt erzählst.*

1088. τέλει, *muneri.* cf. 814. et de re ipsa 958.

1089. male hic versus post sequentem legitur in libris, ita ut 1088. et 1090. sub Cassandrae persona, itemque 1089. et 1091. sub Chori, perscripti sint. correxit vitium Herm. ap. Humboldt. Sic etiam Bl. et Well.

1091. ἁβρ. 825. facile viventes, quales sunt dii, magis quam alios lascivire ac superbire dicit. —

1092. παλαιστὴς figurate dicitur is, qui pugnat, ut impetret aliquid. — κάρτ' ἐ. π. χάριν, *magnum mihi favorem spirans*, amore mei flagrans. qui amor quia displicebat Cassandrae, perappositum sententiae est verbum πνεῖν, quod in rebus ingratis et mali ominis usurpari solet per tropum, velut cum dicunt πνεῖν θυμὸν, vel φόνον etc. cf. 1121.

1093. frequens locutio ἔργα, vel ἔργον, ἔρωτος, Ἀφροδίτης. vide Bast. Ep. crit. p. 150, Simonid. de Mul. 48 etc. παιδουργίαν dixit Plato Legg. 6. p. 623, C. cf. Timaeum p. 203. *Bl.* quaerenti Choro, an Apollini etiam mariti jura concesse-

ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
ΧΟ. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη;
ΚΑ. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
ΧΟ. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ.
ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδὲν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.
ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
ΚΑ. ἰοὺ, ἰού! ὢ, ὢ κακά! i. d.
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος i. tr.
* στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι;
παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
ξὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον

rit, respondet Cass., se pollicitam quidem hoc esse deo, verum postea eum fraudatam. cf. Lycophr. 348. S. ξυν. cum constituissem cum Apolline, me illum esse conventuram. cf. 425.

1095. τέχναισιν ἐνθέοις. vide ann. ad 221. — ᾑρημένη, *elata*, instincta.

1097. ἄνατος pro ἄνακτος ponendum esse, primus intellexit Canterus. Hesych.: ἄνατος, ἀβλαβής.

1101. ὑπ' αὖ — στροβεῖ. ὑποστροβεῖ, per tmesin. — ὀρθ. simili sensu ἀληθόμαντιν dixit 1127.

1102. scribendum arbitror εὐφημίαις, cui additum est φροιμίοις, ut jungi solent substantiva substantivis sensu adjectivorum. verba ἰοὺ, ἰοὺ etc. vocat εὐφημίας, quae sint praeludia suorum vaticiniorum. Schützio placebat φροιμίων εὐφημίαις, servavit tamen codicum scripturam. „εὐφημίαις," inquit „olim κατ' ἀντίφρασιν pro *querelis* seu *lamentationibus* positum fuisse docet Hesych.: εὐφήμοις γόοις. δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν, Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. idem: εὐφημοῦσι. στένουσι, κωκύουσι, κατ' ἀντίφρασιν." — quod suadent St. et Spanhem. ad Callim. h. in Del. 89., εὐφημίοις, per se haud malum est, cum pariter ἔγχωρος et ἐγχώριος aliaque nonnulla ejus generis dicantur; sed desideratur exemplum illius formae aliquod certius: neque enim satis eam firmant nomina Phemiorum ap. Hom. Odyss. α', 155, χ', 330., Hyginum fab. 81. et alios. — Bl.: στροβεῖ (ὑποστρ. *Both.*), *versat. agitat.* (agitare incipit. *Both.*) Hesych.: στροβεῖν. θορυβεῖν. — στροβῆσαι. ἐκφοβῆσαι. cf. Choëph. 201, 1050, supra 596.

1107. γέμος. γέμισμα, πλεύρωμα. (imo πλήρωμα. *Both.*) Hesych. notior forma γόμος occurrit Suppl. 406. *Bl.*

1109. ἐκ τῶνδε. i. e. ex hoc piaculo calamitas ista oritur. nempe dirae Thyesteae, quibus fratris domum devoverat, Agamemnonem in illam Iphigeniae immolandae necessitatem adegerant; et ob Iphigeniae caedem jam ultura erat maritum Clytaemnestra. cf. 1383 seqq. S.

1110. λέοντ' ἄναλκιν. *leonem imbellem.* St. Aegisthum. *semi-*

οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
ἐμῷ (φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν)·
νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν, οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς,
* λέξασα καὶ κτείνασα φαιδρόνους, δίκην
ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς, ἄρσενος φονεὺς
* ἐστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἂν, ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
θύουσαν ᾅδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἄρην

virum vocat Seneca Agam. 882. — *σ τ ρ ω φ.* cf. 878.

1111. *ο ἰ κ.* *domi desidem.* St. cf. Eurip. Hecub. 1217. Herc. fur. 45., Soph. Oed. Col. 308 etc. nostrates figurate dicant: *den Haushüter.*

1114. *μ ι σ.*, *impudicae.* Schol. Aristoph. Plut. 985.: *μ ι σ η τ ί α ς*: *πορνείας.* vid. ibi Fischer.

1115. *λ έ ξ α σ α.* recte nos olim *λείξασα* dedisse arbitror, quod etiam Tyrwhitto placuisse post compertum est. male Canterus aliique: *κἀκτείνασα.* vertes: *lingere atque occidere solita.* lingere credebant serpentes, linguaque bisulca et acuta etiam pungere, propterea, quod linguam identidem exserunt, praesertim commoti. — *φ α ι δ ρ.*, *laeto animo*, hilaris.

1117. *φ ο ν ε ύ ς.* *φονεύτρια.* cf. ann. ad 1140.

1118. *ἐστιν.* locum non habet encliticum primo versu. scribendum esse censeo *εἰσιν*, cujus interpretatio fuerit *ἐστὶν*, vel forte similia verba confusa sunt. Eurip. Suppl. 312.: *οὐκ εἶ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις Προσωφελήσων;* ibidem 332.: *δράσων τάδ' εἶμι.* Med. 377.: *κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.* Troad. 1258.: *ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν.* Soph. Oed. Col. 1262.: *νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἶσι*, ubi videsis annotata in priore ed. nostra. cf. etiam supra 450. Virg. Aen. I, 46.: *ast ego, quae divom incedo regina* etc. Elmslejo in ann. ad Eurip. Heracl. 387. vel *ἔσται* videtur ponendum esse, interpunctione facta post *τολμᾷ*, vel sic scribendum: *τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς. Εἶεν. τί* etc. — *τ ί ν ι ν* — *τ ύ χ ο ι μ' ἂ ν;* *quonam nomine appellans eam scopum, seu metam, tangam?* h. e. quo nomine eam recte appellabo? conferri jussit Bl. Choëph. 313, 416, 995, Monk. ad Eurip. Hipp. 828. (782.)

1119. *ἀ μ φ ί σ β α ι ν α.* *εἶδος ὄφεως μακροκέφαλον, ἰσόπαχυ, τὴν οὐρὰν κολοβὴν ἔχον, καὶ ταύτῃ πολλάκις τὴν πορείαν ποιουμένη, ὥστε τινὰς ἀμφισβητεῖν, μὴ δύο κεφαλὰς ἔχειν (ἔχῃ).* —, Etym. M. cf. Nicand. Ther. 372. Lucan. 9, 719.: *et gravis in geminum surgens caput amphisbaena.* Sic *μύραινα* in opprobrium dicebant: vide ann. ad Choëph. 981. *E Bl.* Plin. H. N. 8, 23.: *geminum caput amphisbaenae, h. e. et a cauda, tanquam parum esset uno ore fundi venenum.* eodem sensu dicitur *ἔχιδνα.* Soph. Ant. 501.: *σὺ δ' ἣ κατ' οἴκους, ὡς ἔχιδν', ὑφειμένη Λήθουσά μ' ἐξέπινες.* cf. Bl. ad Choëph. l. l., et de *Scylla* eundem ad ejus fabulae 511, item Odyss. *μ'*, 85, Eurip. Med. 1284, 1300, Apollon. Rhod. 4, 824. etc.

1121. *ἄρην* recte Lobeck. ann. ad Soph. Aj. p. 341, Bl. etc. libri: *ἀράν.* — *ᾅ δ ο υ μ η τ έ ρ α*, *mortis matrem*, h. e. mortiferam. H. Voss.: *grimmvolle Todesmutter.* cf. 657, 1001. *matrem*, non conjugem, significanter appellat Clytaemnestram, quae filiae inprimis amorem praetenderit sceleri. vide 1282, 1302, 1320

φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ,
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ!
καὶ τῶνδ', ὅμοιον, εἴ τι μὴ πείθω. τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει, καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.
ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει,
κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα·
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
ΚΑ. ἀλλ' οὔτι παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
ΧΟ. οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;
ΚΑ.* ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

seqq., Soph. El. 489 seqq. — *ἄσπονδον ἄρην*, bellum sine *σπονδαῖς*, implacabile. Demosth. or. de Cor 79.: *ἦν γὰρ ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος ὑμῖν ὁ πρὸς τοὺς θεατὰς πόλεμος.* Hesych.: *ἄσπονδοι — ἀδιάλλακτοι.* *E Bl.* Eurip. El. 838.: *ἀσπόνδοισι γὰρ Νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.* *ἄρην πνέουσαν*, ut supra 344., quemadmodum *πνεῖν κότον* Choëph. 31, *μένος* Eum. 838., et similia dici monuit Bl. cf. 1092.

1122. *ὡς δ' ἐπ.* 801. seqq.

1123. *ὥσπερ — τροπῇ*, velut hostibus fugatis.

1125. *ὅμοιον*, *perinde est.* cf. 1289 sequ. Eurip. Suppl. 1020.: *ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχῃς μ' ἑλὼν χερί.* Herod. 7, 80.: *ἢν δὲ αὐτοῖσι μὴ πιστὰ γένηται, ὅμοιον ἡμῖν ἔσται.* *Bl.* secundum Markland. ad Eurip. l. l. — *τί γάρ; τί γὰρ ἄλλο;* *quidni enim* futura eveniant? priore loco posita est sententia causalis, quae rectius sequi videatur proximam. cf. 613.

1127. codd.: *ἄγαν γ'*, ut solent librarii, cum verba *ἄγαν* et *λίαν* sequitur vocalis, quasi fulcro indigeat istorum vocabulorum posterior syllaba per se longa. inutilem particulam jam in priore ed. omisimus, in quo imitatus nos est Bl., quem vide.

1130. *οὐδὲν ἐξ.*, *quae tu non* mera *conjectura assecuta es.*

1131. *ἐκ δρόμου πεσών*, *e cursu deflexus.* h. e. rectum cursum interpretandi tenere nequeo, ut explicat St. eodem fere sensu Choëph. 512.: *πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἔστ' ἔξω δρόμου.* Prom. 860.: *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι*, *deliro.* Bl.

1133. *εὔφημον* ab effectu *τοῦ κοιμᾶν αὐτό: ὥστε εἶναι εὔφημον*, *bene ominatum*, h. e. silens Choëph. 572.: *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν, Σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια* etc. vide Bl.

1134. *at medicus nullus huic morbo praeest.* St. insanabile se malum narrare ait, cui conveniant verba male ominata. cf. 100.

1136. oblique ignaviam castigat Chori, qui regi suo periclitanti non succurrat. cf. 1242. sequ.

1137. *τοῦτ' ἄχος.* *haec calamitas.* Auratus, Cant., S, Bl.: *ἄγος*, non male.

1138. affecta. sic scribendum esse puto: *ἦ καρτερὰν παρ.* etc. *καρτε-*

ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.
ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ Πυθόκραντα, δυσμαθῆ δ' ὅμως.
ΚΑ.* παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ! ἐπέρχεται δέ μοι!
* ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον! οἲ ἐγώ, ἐγώ!
αὕτη δίπους λέαινα, συγκοιμωμένη
λύκῳ λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν, ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ
ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;

ρὰν ὁδὸν, καρτερῶς, κάρτα: *vehementer a sensu vaticiniorum meorum aberrabas*, virum (ἄνδρα) dicens eum, qui non est vir, h. e. vir fortis, sed ignavus. cf. 1110.

1139. μηχ. *rationem insidiarum.*

1140. Ἕλληνα φάτιν dictum est ut Ἕλληνα πόλιν ap. Eurip. Iph. A. 64. et similia ibi commemorata. cf. 110, 143, 1117 etc.

1141. καὶ γ. τὰ π. subaudiendum est ἐπίσταται Ἕλληνα φάτιν, i. e. *graece loquuntur.* cum enim Cass. dixisset: *attamen graecam linguam satis novi, ut intelligere potueris, quae dixi*, respondet Chorus: *enimvero et oracula graece loquuntur, nec tamen facilia sunt intellectu. Well.* secundum Butlerum et Humb. — τὰ Πυθ., oracula Delphica. μαντεύματα Λοξίου τὰ Πυθόχρηστα hic noster dixit Choëph. 898, τὸν Πυθόχρηστον Λοξίου νεανίαν Eurip. Ione 1118, Πυθόμαντιν ἑστίαν Soph. Oed. R. 912.

1142. nulla post πῦρ interpunctio est in libris; ex quo suspicio mihi incidit Aeschylum scripsisse, metro mutato in subita commotione, ut supra 1100:

παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχεταί μοι! as., dm. et i. h.
ὀτοτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον! οἲ 'γώ!

senarios fabricati esse suo more videntur librarii. quod quo minus dubites ita esse, reputabis, πὺρ significare πυρετὸν, quemadmodum Soph. ἀνήκεστον πῦρ dixit El. 831., ubi vide interpp. jam istud πῦρ cogitari non potest nisi internum, ἐπερχόμενον scilicet Cassandrae animo perturbato, et ita cogitatur sublata interpunctione. sin scripseris οἷον τὸ πῦρ! ἐπέρχεται δέ μοι! videbitur nescio quis ignis verus dici, qui accedat ad Cassandram; quod ineptum.

1145. λύκῳ. vide ann. ad 996.

1146—1149. ὡς δὲ — φόνον. comparat Clytaemnestram φαρμακευτρίᾳ seu magae, quae ut varias herbas noxias indit in ahenum miscetque, sic istam vovisse ait, se simul cum marito obductam sibi pellicem irae suae immolaturam. — μισθὸν, *mercedem*, h. e. poenam, mortem. — ἐνθήσειν (nam sic scribendum est secundum Farn. et Herm. ap. Humboldt, non ἐνθήσει, ut vulgo), *se indituram esse*; tanquam aliquod venenum. — ἐμῆς — φόνον. ὥστε τίσασθαι φόνον (h. e. φόνῳ: vide Matth. gr. gr. §. 423, 5., nos ad Soph. Aj. 1033, Aristoph. Ran. 343. etc.) ἀντὶ ἐμῆς ἀγωγῆς, *ut caede ulciscatur advectionem meam.*

1150. κατ., *ludibrium.* Aristoph. Ach. 76.: τὸν καταγέλων τῶν πρέσβεων; cf. Equ. 306. *Bl.*

1151. σκῆπτρα. scipionem intellige e lauro, qualem gestare vates soliti. Hesych.: ἰθυντήριον. ὃ φέ-

σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'! ἀγαθὰ δ' ἀμείψομαι.
ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε!
ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
φίλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχοῤῥόπως μάτην·
καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια,
πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης ἠνεσχόμην·
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας,
βωμοῦ πατρῴου δ' ἄντ' ἐπίξηνον μένει,

ρουσιν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης. *St.* Iliad. α', 14., annotante Bl.: στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. abjicit virgam et corollas.

1152. σέ. baculum alloquitur. — πρὸ μ. τῆς ἐμῆς. St.: *ante fatum meum.* malim *pro* morte mea, ὑπὲρ μ. τῆς ἐμ.

1153. ita S, recte. libri ἀγαθῷ. id initio fuerit ἀγαθῷ, quo verbo aliquis insolens sibi visum accusativum explicaverit; sed eodem sensu dicas ἀγαθὰ et ἀγαθοῖς ἀμείψομαι, *bonam gratiam referam* vos projiciendo. quod facit. — ἴτ' ἐς φθόρον π. cf. Theb. 232.

1154. libri ἄτην, quod St. emendavit. saepe mixtae ν et ς litterae finales. de hoc genitivo vide Matth. gr. gr. §. 330. *aliam pro me virginem ditate miseria.*

1155. hic fingit, subito Apollinis impetu vestem fatidicam Cassandrae decidere. S.

1156. χρηστ. ἐσθῆτα, *fatidicam vestem.* albam, qualis erat Pythiae et sacerdotum. vide Nitschii librum germ. de antiqq. gr. 1. p. 683, Broukhus. ad Tibull. 1, 4, 30. etc. — ἐποπτ. *qui inspectaverit*, inspectare sustinuerit sine misericordia. verbi ἐποπτεύειν satis frequens usus est ap. Aeschylum (vide infra 1456, Choëph. 1. etc.), non item ap. ceteros Tragicos, ut Bl. annotavit. figurate Aristoph. Ran. 698.: ἐποπτεύειν δοκῶ, "Οταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.

1157. ita Herm. ap. Humboldt., et Well. perperam libri: κατ. μετὰ φίλων.

1158. φίλων — διχ., *ab amicis, qui manifesto inimici erant.* sic, monente Bl., Suppl. 872.: ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχοῤῥόπως. cf. 321. μάτην, *temere*, ut quae indigna essem irrisione.

1159. sequ. ordo: ἠνεσχ. δὲ τάλαινα καλ. φοιτὰς, (οὖσα) πτωχὸς λιμόθνης, ὡς ἀγ. Eurip. Heracl. 352.: νικωμένη γὰρ Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται. cf. Pers. 790. — φοιτὰς, *insana.* cf. Soph. Trach. 928, Eurip. Bacch. 125, Prom. 579, Theb. 628. „ἀγύρτρια, *circulatrix*, ab ἀγύρτης. Soph. Oed. R. 373.: δόλιον ἀγύρτην. ubi Schol.: πτωχὸν ὀχλαγωγόν. Odyss. τ', 284.: χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι. vid. de hac voce Ruhnken. ad Tim. p. 10.“ *E Bl.* cf. 1081.

1161. ἐκπράξας, *ulciscens*, conficiens.

1163. βωμοῦ πατρ. 942. non domi apud aram Jovis Hercei se sacris interfuturam esse dicit, sed manere se truncum culinarium (*die Schlachtbank*), in quo pro pecore trucidetur. — „ἐπίξηνον, ξύλον, ἐφ' οὗ κρέα κόπτουσι, τὸ νῦν ἐπίκοπον· παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ Δημοσθένει. *mensa culinaria*, quam et ἐλεὸν vocabant. Aristoph. Ach. 290. κἂν γε μὴ λέξω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ, Ὑπὲρ ἐπιξήνου

θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν·
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός.
φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
ἄξει νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. —
* τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω,
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν, ὡς ἔπραξεν; οἳ δ' εἶχον πόλιν,
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει.

θελήσω τὴν δέρην (imo τὸν Κέφαλον. *Both.*) ἔχων λέγειν, ubi Schol.: ὁ μαγειρικὸς κόρμος." *E Bl.*

1166. *τιμ.* 453.

1167. *μητρ. φίτ. matricida progenies.* St. haud negaverim, phalangiorum respici morem, de quibus Plinius H. N. 11, 24. extremo: *phalangia, inquit, tantum in ipso specu incubant magnum numerum; qui ut emersit, matrem consumit, saepe et patrem.* infra 1377. Clytaemnestra vocatur aranea propter simile aranearum telis indusium, quo Agamemnonem irretivit. *φίτυμα. τέκνον, γέννημα.* Hesych. cf. Prom. 231. *ποιν. qui poenam exigit.* Hesych.: *ποινάτορας, τιμωρούς.* Eurip. El. 24. *E Bl.*

1168. sic ipse de se Orestes Choëph. 1040., ut notavit St.

1169. *κάτ., ab exilio revertet.* cf. Theb. 614, 627. — *θριγκ. consummaturus*, finiturus, a *θριγκός*, quod proprie est secundum Hesych. *τὸ ἀνώτατον τοῦ τείχους, ἐφ' οὗ καὶ ἡ στέγη κεῖται.* cf. Odyss. ξ, 10, Eurip. Iph. T. 74, Troad. 487, Herc. fur. 1171. *E Bl.*

1170. ἄξει St. S, alii. libri ἄξειν, τῷ ν pertinente ex verbo proximo: neque enim ante hunc versum inserendus est, ut quidam putant, 1176., sed ita explicandus: *ὀμώμοται γὰρ ἐκ θεῶν τὸ ἐμὲ κάτθανεῖν (ὡς) ὅρκος μέγας*, nec alius ibi deus intelligendus quam Apollo, quem mortem suam jurasse ait. cf. 1161. haec sententia et apta est et efficax, non item illa, quam obtrudunt poëtae, jurasse deos, ut impellatur aliquando Orestes ad ulciscendum patris interitum; quae oratio nescio quid contorti atque affectati habet. — *ὑπτίασμα, lapsus supinus.* Soph. Phil. 783.: *κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε.* ubi Schol.: *κλίνεται, ἢ ὀπίσω ῥίπτεται.* ap. eundem Ant. 672. naufragus dicitur *ναυτίλλεσθαι ὑπτίοις σέλμασιν.* Eurip. Herc. fur. 888.: *ὕπτιος δὲ λαΐνους Ὀρθοστάτας ἔδευσεν, ἐκπνέων βίον.* et figurate Inus fr. 16, 5.: *ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ.* — *κειμένου, jacentis*, h. e. mortui. cf. Soph. Ant. 1076, Phil. 339 etc.

1171. scribendum sine dubio: *οὐ κάτοικος, cum non sim incola* hujus terrae. ab se alienas esse ait clades Pelopidarum, longeque flebilius se adspexisse Trojae excidium; quod deos ulciscentes nunc victorem tali sua sententia affligere. itaque sibi potius laetandum esse, et omissis querelis moriendum fortiter. — labi solent librarii in crasibus, vel negligentes verba, velut cum pro *μὴ οὐ* alterutrum horum sufficiunt, vel haec et similia scribentes *μ' εἰσίδῃ, μάλα*, pro *μὴ εἰσίδῃ, μὴ ἀλλά.* vide Eurip. El. 894, Aristoph. Ran. 572, supra 1082 etc. fieri tamen potest, ut hoc loco negationi forte offecerit similis ω littera quae antecedit. ceterum ita Comicus Equ. 325.: *καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω*, ubi *ἐγὼ οὐ* disyllabum esse monent interpp.

1173. *πράξ., ὡς ἔπρ.* cf. 68.

ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν·
ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας.
ᾅδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω,
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀποῤῥυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.
ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
γύναι, μακρὰν ἔτεινας· εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι· χρόνῳ πλέω.
ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.
ΚΑ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

1175. omissis verbis lamentationibusque se *acturam* esse dicit; verum illud suum *agere* est *pati*, siquidem abitura est ad mortem; voluntas agendi adest, facultas deest. scires, sororem esse Hectoris, sed servam. ἰοῦσα πράξω, τουτέστι τλήσομαι τὸ κατθανεῖν: *agam*, imo *patiar mortem*. male haec mutarunt.

1176. vide ann. ad 1170.

1177. Ἄιδου πύλας primus Homerus Il. ι', 312., *januam Ditis* dixit Virgilius Aen. 6, 127. cf , monente Bl., Theocr. 2, 60. (τὰν Ἀΐδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἀραξεῖ), Eurip. Med. 1178, Alc. 121. Hippol. 1383.: ὄλωλα, καὶ δὴ νερτέρων ὁρῶ πύλας, ubi vid. Valck. Psalm. 9, 14.: *exaltans me e portis mortis*. Matth. 16, 18.: ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰδοκομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. — τάσδ', *hasce*, quas jam conspicere mihi videor.

1178. καιρίας, *mortalis*. Hesych.: καίρια — θανάσιμα. cf. infra 1229. sequ. Eurip. Phoen. 1445. (1352): τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφαγάς. ubi vid. Valck. *E Bl.*

1179. lucri faceremus unum homoeoteleuton, si scriberetur εὐθνησίμως. — ἀσφ. *sine lucta*. St. similiter Soph. Aj. 779.: ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι, ubi Schol.: ἀσκαρίστῳ καὶ σπασμὸν μὴ ἔχοντι. εὐθ., εὐθανάτων, *quae facilem mortem afferunt*. Menander Hypobolimaeo ap. Walpol. Com. gr. fr. p. 37.: οὐκ εὐθάνατος ἀπῆλθεν. Plut. Antonio, a Stephano citatus: ἦν δ' οὐκ εὐθάνατος ἡ πληγή. hinc facilis mors dicebatur εὐθανασία, et ejus contrarium δυσθνῃσκεῖν. (Eurip. El 775.: πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω Ἤσπαιρεν, ἠλάλαζε, δυσθνῃσκοῦν φόνῳ: nam ita scribendum est, non δυσθνῆσκον. cf. Lucret. 3, 490., Virg. Aen. 10, 730. et de verbo simili δυσθανατᾶν Valck. ad Herod. 9, 72.) *E Bl.*

1182. μακρὰν ἔτ. 822.

1183. θεηλ. β. δίκην. *ut divinitus impulsa vacca*, non homo, h. e. imprudenter.

1185. οὐ repetitum est ἐμφατικῶς, ut Soph. Aj. 896.: θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ. Terent. Phorm. 2, 3, 73.: *non, non sic futurum est*. — πλέω χρόνῳ. recte Musgrav.: *temporis necessitate navigo*. Eurip. Troad. 102.: πλεῖ κατὰ δαίμονα, Μηδὲ προσίστη πρῷραν βιότου Πρὸς κῦμα, πλέουσα τύχαισιν, h. e. Porto interprete: *cum naviges arbitrio fortunae*.

1186. h. e.: qui postremus moritur, vel ipso tempore alios superat. *St.* πρεσβεύομαι, *praesto, praeferor*. Phot.: πρεσβεύειν, προτιμᾶν. Εὐριπ. Choëph. 486, 629, Eum. 1. *E Bl.*

1187. ἥκει τόδ' ἦμαρ, *adest ille dies mortis*.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
ΧΟ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
ΚΑ. ἰὼ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων!
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. φεῦ, φεῦ!
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καὶ πῶς τόδ' ὄζει, θυμάτων ἐφεστίων;
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
ἰὼ, ξένοι, i.
οὔτοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ i. tr.
ἄλλως. θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,

1189. sequ. inverso ordine, personisque inter se permutatis, hi versus leguntur in codd.; quod vitium prius Heathius animadvertit. — οὐδεὶς — εὐδ. felicem neminem audire ait hanc vocem, τὸ κατθανεῖν, h. e. non in parte felicitatis esse mortem, quamvis gloriosam.

1091. limen aedium superaverat Cass. recitato versu 1089.; nunc praesensione instantis mortis domo se proripit et ad Chorum reversa Priami et ejus liberorum vicem deflet.

1193. ἀπολοφυρομένη λέγει τοῦτο ἐν τῷ εἰσιέναι. (rectius, opinor, dixisset ἐν τῷ αὖθις εἰσιέναι: nam hic cogitanda est Cass. iterum intra limen domus intrare, iterumque resistere, subito perculsa metu. cf. ann. ad 1191.) ὀκνεῖ γὰρ εἰσελθεῖν, ὥς τι δεινὸν ὁρῶσα. Schol.

1194. ἔφ. Eustath. ad Il. χ', p. 1279, 34., secundum Aelium Dionysium: οὕτω ἄζειν τὸ ἆ λέγειν, καθὰ καὶ οἰμώζειν τὸ οἴμοι λέγειν, καὶ φεύζειν τὸ φεῦ λέγειν. vide supra 960, Theb. 8. *E Bl.* εἴ τι — στύγος. *nisi aliquis sit mentis horror.* St. h. e. non ex re tristi, quam intus videris, conceptus horror, sed propter odiosam aliquam speciem, menti tuae obversatam.

1196 *quomodo hoc* (haec domus) *olet* (olere potest), *victimis ad aram stantibus*, vel *in ara jacentibus?* neque enim foetent cadavera recens occisorum.

1198. Σύρ. ἀγλ. *odorem Syrium.* St. Hesych.: ἀγλάϊσμα. καλλόνη, κόσμος. ἀγλαΐζειν et ἀγάλλειν idem fere significare notavit Eustath. ad Il. σ', p. 1135, 6. cf. Choëph. 191, Soph. El. 851. (Eurip. Hel. 11. et saepe alias. *Both.*), Jacobs. Anim. in Eurip. p. 134. de *Syrio odore* St. citat Horat. Carm. 2, 7, 8, Tibull. 1, 3, Propert. 2, 10. Eurip. Bacch. 113.: Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός. *E Bl.* δώμασιν pro δωμάτων, forma Colophonia.

1200. ἀρκ. βίος. *hactenus vixisse satis esto.* St.

1202. δυσ., *metuo.* ab οἴζω, οἴ λέγω, ut videtur Blomfieldio secundum Eustath. p. 127, 9. Schol.: οὐ δυσχεραίνω, φησὶν, ὡς ὄρνις θέλουσα εἰς καλιὰν εἰσελθεῖν, καὶ θῆρά τινα φοβουμένη. cf. Rhes. 765. etc. θάμνον, *fruticetum.* Phot.: θάμνος. σύνδενδρος τόπος. cf. Iliad. χ', 191, Plat. Rep. 4, p. 432, B., quae loca adscripsit Bl. recte Schol. — φόβῳ ἄλλως. θανούσῃ etc. sic Herm. ap. Humb., Bl.,

ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ', ὡς θανουμένη.
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου!
ΚΑ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίου δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις,
* ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ
δούλης, θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.
ἰὼ βρότεια πράγματ'! εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἀντρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῇ,
βολαῖς ὑγρώσσων σφόγγος ὤλεσεν γραφήν·
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.

Well. vulgo: — φόβῳ· ἀλλ' ὡς θαν.

1205. δυσδ. *infelicis conjuge*, Agamemnonis.

1206. ἐπιξ. φιλιοῦμαι. Schol. *hospitio autem apud vos excipior ita* (ταῦτα, διὰ ταῦτα. cf. 543 etc.), *ut mihi moriendum sit*. Hesych.: ἐπιξενοῦσθαι. μαρτύρεσθαι etc. sed desiderantur exempla ejus significationis. cf. Bl.

1208. ἢ θρῆνον, *seu potius threnum*: neque enim jam doloris sui pudet virginem generosam. homo est: *nihil humani*, ut ait poëta, *ab se alienum putat*. sed fortunas suas ipsius conquesta tribus verbis transit ad considerandam omnis vitae humanae conditionem minime exoptabilem; qua de conditione postquam item breviter graviterque dixit, intus properat ad obeundam mortem.

1209. ἡλίου recte Jacob. libri ἡλίῳ, ου et ω confusis, ut 443. et alias. Eurip. Phoen. 470.: ἡλίου πρὸς ἀντολάς, ubi vid. Valck. ad solis ultimam sibi lucem precatur ultores, ut una olim puniant percussores suos, qui servam inermem occidere non sint veriti.

1211. certatim haec emendare conati sunt viri docti, sed nemini res successit, nisi quod plures proposuerunt ἐχθροὺς τοὺς ἐμούς. scribendum est, si quid ego sentio, ἐχθροὺς φόνευσιν τοὺς ἐμοὺς τίνειν ὁμοῦ Δούλης etc. vox φόνευσις, qua carent lexica, formata est ἀναλογικῶς, ut ἄγρευσις, ἐπιτήδευσις, πρέσβευσις, aliaque hujuscemodi nomina verbalia.

1212. εὐμ. χειρ. εὐμαρεῖ χειρώματι. vide Matth. gr. gr. §§. 316, 349, nos ad Aristoph. Eccl. 840.

1213. — 1216. εὐτυχοῦντα — πολύ. fragilem esse ait hominum felicitatem; cumque adversae fuerint res, madida spongia scripturam, h. e. memoriam pristinae felicitatis, deleri, desperare homines afflictos, ipsamque divinam providentiam addubitare atque accusare; quod malum longe gravius esse videtur piae sanctaeque virgini quam in pejus mutari solita secunda hominum fortuna. itaque deorum nullum praeter Apollinem, manifesto sibi iniquum, criminata jam tranquillo animo, ut decet innocentem eandemque sapientem et futuri praesciam, supremum iter suum peragit. hunc horum verborum sensum esse, propemodum intellexit Butlerus. sunt autem referta ejusmodi sententiis Tragicorum scripta, praesertim de felicitate hominum incerta. et his quidem omissis sat habeo quaedam adscribere, quae leguntur ap. Euripidem de diis non impie culpandis. sic igitur ille Herc. fur. 1118.: ὅστις εὐγενὴς βροτῶν, Φέρει τὰ θεῶν γε πτώματ', οὐδ' ἀναίνεται. et incerta tragoedia ap. Stob. tit.

ΧΟ. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ a. d.
πᾶσι βροτοῖσιν, δακτυλόδεικτον δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
„μηκέτ' ἐσέλθῃς τάδε“ φωνῶν. a. par.
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν a. d.
μάκαρες Πριάμου, a.
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει· a. d.
νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
* ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ,
* τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ

108., quos versus Aeschylo tribuit, consentiente Valckenario, Plut. Opp. mor. p. 203. ed. Steph.: ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν, Κἀν τοῖσι δεινοῖς μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς. sane tales cogitationes dignae sunt, ut quae maxime, Aeschyli ingenio, viri cumprimis pii et mysteriis Eleusiniis initiati. — *spongia* ea, ni fallor, intelligenda est, qua veteres scripturam abolere solebant, teste Suetonio Octav. 85. praeterea mensas abstergebant spongiis; neque eas non adhibebant pictores, cum tabulae pars aliqua recens picta delenda esset. Hom., annotante Bl., Odyss. α', 111.: οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας Νίζον. Eurip. Hel. 232.: εἶτ' ἐξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ', ubi Jacobsius citat Pelei fragm.: τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, Ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γράφει θεός. ceterum pro σπόγγος, quod ostendunt codd., scripsi σφόγγος Attice. vide Aristoph. Vesp. 575, Ach. 430.

1217. Chorus, etiam ipse fortunae vicissitudines hominumque indolem apud se reputans, nunquam satiari dicit eos rebus laetis, neminemque nolle digito monstrari; quemadmodum nunc quoque Agamemnonis maxima sit gloria ob eversam Trojam. quodsi vero poenas ille daturus sit eorum, quae majores in se admiserint, ejusque occisores vicissim plectantur, non esse quod quis incolumes speret fortunas.

1218. ita St. et alii. codd.: δακτυλοδεικτῶν. δακτ., h. e. τὸ δακτυλόδεικτον, gloriam. de omisso articulo vide ann. ad Soph. El. 800. minus placet intelligi τὸν δακτυλόδεικτον. ceterum conferunt Pers. 1, 28, Horat. Od. 4, 3, 22 etc.

1220. ita Herm. ap. Humboldt., Bl., Well. codd. depravato metro: μηκέτι δ' εἰσέλθῃς τάδε φωνῶν. ferri posset „μηκέτι δὴ 'σέλθ' ἐς τάδε“ φωνῶν, sed facilior est Hermanni ratio, cum praesertim sciamus, saepe librarios adjecisse δὲ particulam.

1221. τῷδε, Agamemnoni.

1223. θεοτ. *diis honoratus*, cui honorem augent dii. Agam. ap. Hom. Il. α', 174.: παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, Οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητιέτα Ζεύς. *Bl.*

1226. versus ἄμετρος. Flor. et Ven. non habent ἄγαν, quo deleto Herm. ap. Humboldt. scripsit ἐπικραίνει, itaque anapaestum restituit paroemiacum; quod probo. nec tamen prorsus rejicio vocabulum ἄγαν, sed versu proximo id in locum τοῦ ἂν succedere jubeo, sensu quidem apto, itidemque curato versu, qui turpiter claudicabat. videtur autem forte ἄγαν ex hoc versu in antecedentem immigrasse; quo facto corrector aliquis scripserit ἂν εὔξαιτο, seu metri gratia, sive potius consuetudine ductus graeca in hoc genere, a qua tamen consuetudine recedere nonnunquam scriptores docet Matth. gr. gr. §. 514, ann. cf. 1214, 1262. Aristoph. Av. 1403. etc.

1227. ἀσινεῖ, *innocuo.* Theb.

δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων; a. par.

ΑΓ. ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω! i. tr.

ΗΜ. * σῖγα! τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος; t. t. c.

ΑΓ. ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος! i. tr.

ΗΜ. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι. t. t. c.

ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.

ΗΜ. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω, i. tr.

πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

ΗΜ. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,

καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεοῤῥύτῳ ξίφει.

ΗΜ. κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν

ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ΗΜ. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς

775. Herod. 1, 105.: τῶν πλεόνων Σκυθέων παρεξελθόντων ἀσινέων, ὀλίγοι τινὲς ὑπολειφθέντες ἐσύλησαν τῆς οὐρανίης Ἀφροδίτης τὸ ἱρόν. *Bl.* similiter St.: *quis mortalium gloriari poterit, innoxio genio se natum esse, haec cum audiverit.* sed paulo insolentior est vox δαίμων isto sensu, saepiusque fortunam significat: quare nescio an hic quoque ἀσινὴς δαίμων sonet *illaesas* neque *accisas res* sive *opes*, rectiusque haec in hunc modum S. sit interpretatus: *quis tandem mortalium, his auditis, se ea conditione natum esse speraverit, ut vitam sine calamitate transigat?*

1229. καιρίαν πλ. 1178.

1230. scribendum esse censeo: σῖγά τις· πληγὴν — οὐτασμένος. σῖγά τις, *sileat quisque*, ut σῖγα πᾶς ap. Aristoph. Ach. 224. Rhes. 691.: σίγα πᾶς, quo et ipso loco nunc malim σῖγα πᾶς, h. e. σῖγα πᾶς ἐχέτω. nam Agamemnonem ejulare, non est quod dubitet Chorus, auditis Cassandrae vaticiniis, et qui verbis νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει 1224. velut digitum intenderit in percussores regis. praeterea consentaneum est, eum agnoscere vocem regis sui, e propinquo missam; neque illi dubitationi congruunt sequentia τοὔργον — οἰμώγματι, in quibus ex gemitu regis intelligere se ait, perpetratum esse facinus; quae aliter dicenda erant, si dubitasset Chorus, utrum Agamemnon an aliquis trucidaretur. — „οὐτάζειν, τὸ ἐγγὺς πλήττειν, inquit Eustath. ad Il. ο', 528.: ὅς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ, Ἐγγύθεν ὁρμήσας.“ *Bl.* at ipsa verba addita ἐγγύθεν ὁρμ. ostendunt, id non per se significare τὸ οὐτάζειν. quare vereor, ne hallucinatus fuerit Eustathius.

1232. Farn.: οἰμώγμασιν.

1235. ἀστ. κ. βοήν. *cives in auxilium vocare.* sic Abresch., collato Suppl. 651. „similis est locus Odyss. χ', 132.: ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη, Καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο; sic etiam dicitur (?) βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.“ *Bl.* νεοῤῥ. *recens stricto* ab istis *gladio* (vide Schneideri lex h. v.), h. e. ἐπ' αὐτοφώρῳ. vide Fischer ad Aristoph. Plut. 451.

1238. γνώματος, γνώμης. cf., monente Abresch., Herod. 7, 52, Eurip. Heracl. 395 etc.

1239. ἀκμή, καιρός. Pers. 380. *F Bl.*

1240. ὁρᾶν π. scil. ἀκμὴν εἶναι μὴ μέλλειν. — ὡς jam in priore ed.

τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
ΗΜ. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς χάριν
πέδον πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
ΗΜ. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω·
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
ΗΜ. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
ΗΜ.* ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
ΗΜ. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ΗΜ. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
ΗΜ. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

scripsimus, in quo imitatus nos est Well. libri ὡς. ejusmodi velut praelusiones ait esse tyrannidos. φ ρ ο ι μ. percussores regis. ordo: φροιμ. γὰρ σημεῖα τυρ. πόλει, ὣς πράσσοντες. hyperbaton.

1242. vulgo: οἱ δὲ μελλούσης κλέος πέδον πατ. Trypho περὶ Τρόπων in Museo crit. Vratislav. p. 10.: κατὰ παρονομασίαν, ὡς χρυσῶ (χρυσῶ) ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ. οὕτως ὠνόμασται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ μελλῶ (μελλώ)· χ ρ ο ν ί ζ ο μ ε ν ὧ δ ε. τ ῆ ς μ ε λ λ ο ῦ ς χ ά ρ ι ν. hinc Herm. ap. Humb., Bl. et alii: τῆς μελλοῦς κλέος, sed κλέος interpretatio est τοῦ χάριν. gratiam habet cunctatio in rebus malis; quam gratiam protegentes, nec quidquam secum deliberantes, improbos percussores non quiescere ait manu, dum animam Agamemnon efflaverit. — „π έ δ ο ν, κατὰ πέδον, ut Choëph. 640.“ *Bl.*

1245. h. e. καὶ περίεστι τὸ βουλεῦσαι τοῦ δρῶντος, *et praeterea praestat consulere quam agere.* τ ο ῦ δ ρ ῶ ν τ ο ς dictum pro τοῦ δρᾶν, quem usum illustravit Matth. gr. gr. §. 570. cf. Soph. Herc. fur. 1095.

1248. β ί ο ν κ τ ε ί ν ο ν τ ε ς, *vitam* nostram *interimentes* ademta libertate h. e. gratiam vitae, quemadmodum Plato dixit Rep. 5. p. 165.: ὅλος ὁ βίος νοῦν ἔχουσι: nam servitium velut mors est civis; nec aliud quam servitutem Chorus expectat a parricidis. audacter dictum et graviter; nec Cantero aliisque concesserim scribendum esse βίον τείνοντες, *vitam extendentes*, seu *producentes*. similiter Eurip. Med. 557., tropo a palaestra: ἓν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος. quodsi quid mutandum est, malim βίον καινοῦντες, *vitae rationem novantes*. similia καινοῦντες, καίνοντες, κτείνοντες, et hoc quidem explicatio fuerit τοῦ καίνοντες.

1249. δ ό μ ο ι *aedes regiae* dicuntur κατ' ἐξοχήν.

1251. π ε π. *mitior*, *tolerabilior*. Eustath. ad Il. β', p. 211, 12.: δῆλον οὖν, ὅτι πέπων κυρίως πᾶς καρπὸς, φασὶν, ὡραῖος τοῦ φαγεῖν. dici solet haec vox μεταφορικῶς, neque uno modo. vide Eum. 66. et ann. ad. Soph. Oed. Col. 402. *E Bl.* Schol.: π ε π., ὡριμωτέρα, γλυκυτέρα. ἡδύτερος, φησὶν, ὁ θάνατος ὁ ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν τῆς τυραννίδος.

1253. cf. 611.

1255. τ ο π ά ζ ε ι ν, *conjicere*. Hesych.: τοπάζει. εἰκάζει — στοχάζεται. idem: ἀτόπαστον. ἀνείκαστον etc. *E Bl.* δ ί χ α. cf. 296.

ΗΜ. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
ΚΛ. πολλῶν πάροιθε καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι·
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νίκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἕστηκα δ', ἔνθ' ἔπαισ', ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον·
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.

1256, 7. ταύτην. scil. γνώμην. Aristoph. Eccl. 658.: κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. — *Bl.* πάντ. *omnino.* St. Schol.: ἐπαινοῦμεν διαφόρως ταύτην γνώμην, τὸ μαθεῖν, ἐν οἵᾳ ἐστὶ καταστάσει ὁ βασιλεύς. S.: *hanc sententiam ut laudem, omnia mihi animum exaugent, nimirum ut certo exploremus, quomodo se Agam. habeat.* cf. Schneideri lex. gr. v. πληθύνω.

1257. τραν., *perspicue*, a τράω, *perforo*. Hesych.: τρανές. σαφὲς, ἀληθές. vide Eum. 45, Soph. Aj. 23. κυρ. ὅπως dictum pro ὅπως κυρεῖ. *E Bl.*

1258. subito egressa Clytaemnestra impudenter se jactat de caede conjugis, cujus et Cassandrae etiam cadavera afferri jussit; et mariti quidem in ipso alveo argenteo, in quo occisus est (1421. sequ.). longe autem aliter se ante locutam esse ait καιρίως, *tempestive*, h. e. ut tempus postularit, ficte ac fallaciter, quo maritum ex insidiis invaderet.

1260. πῶς γάρ. πῶς γὰρ ἄλλως.

1261. ἀρκ. ἄφυκτον. Schol. cladem *retia tendentem*. cf. Pers. 85.

1262. φράξ. *circumsepire possit*, h. e. instruere. cf. ann. ad 1226, quo minus ponendum esse putes φράξει' ἄν. — ὕψος, ὕφει, καθ' ὕψος. vide Matth. gr. gr. §. 423, 5. κρεῖσσον ἐκπ. *exsuperatu majus.* St. altius quam ut exsiliri possit.

1263. ἀφρ. *praemeditatus.* ἀγὼν νίκης παλ. *certamen propter veterem victoriam*, quam a me reportavit Agam. immolata Iphigenia.

1264. σὺν — μὴν, *longo sane post tempore.*

1265. ἕστηκα δὲ, *et sto* (Matth. gr. gr. §. 206.). adstare se ait re gesta imperterritam, tanquam justa reportata victoria. — ἐπ' ἐξ., ut Pers. 498, Eurip. Bacch. 908, Herod. 4, 164., quae loca significavit Bl.

1268. ἀμφ. cf. 1001. sequ.

1269. libri ἀμέτρως περιστοιχίζω, quod primus emendavit Cant. dicitur autem eodem sensu περιστιχίζειν et περιστοιχίζειν, vel medio περιστιχίζεσθαι, περιστοιχίζεσθαι. Harpocr.: περιστοιχίζεται. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς (1, 4.) φησι μέλλοντας ὑμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται — ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στίχους, ἤγουν στοίχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵν', ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ, ὡς ὑποσημαίνει Ξενοφῶν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ. (cap. 6, 8., ubi vid. Schneider. cum annotatione, tum indice v. στοιχίζειν. *Both.*) haec et plura Bl.

τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
ΗΜ. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς χάριν
πέδον πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
ΗΜ. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω·
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
ΗΜ. κἀγὼ τοιοῦτός εἴμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
ΗΜ.* ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
ΗΜ. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ΗΜ. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
ΗΜ. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

scripsimus, in quo imitatus nos est Well. libri ὡς. ejusmodi velut praelusiones ait esse tyrannidos. φροιμ. percussores regis. ordo: φροιμ. γὰρ σημεῖα τυρ. πόλει, ὧς πράσσοντες. hyperbaton.

1242. vulgo: οἱ δὲ μελλούσης κλέος πέδον πατ. Trypho περὶ Τρόπων in Museo crit. Vratislav. p. 10.: κατὰ παρονομασίαν, ὡς χρυσῶ (χρυσῶ) ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ. οὕτως ὠνόμασται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ μελλῶ (μελλώ)· χρονίζομεν ὧδε. τῆς μελλοῦς χάριν. hinc Herm. ap. Humb., Bl. et alii: τῆς μελλοῦς κλέος, sed κλέος interpretatio est τοῦ χάριν. gratiam habet cunctatio in rebus malis; quam gratiam proterentes, nec quidquam secum deliberantes, improbos percussores non quiescere ait manu, dum animam Agamemnon efflaverit. — „πέδον, κατὰ πέδον, ut Choëph. 640.“ *Bl.*

1245. h. e. καὶ περίεστι τὸ βουλεῦσαι τοῦ δρῶντος, *et praeterea praestat consulere quam agere.* τοῦ δρῶντος dictum pro τοῦ δρᾷν, quem usum illustravit Matth. gr. gr. §. 570. cf. Soph. Herc. fur. 1095.

1248. βίον κτείνοντες, *vitam* nostram *interimentes* ademta libertate h. e. gratiam vitae, quemadmodum Plato dixit Rep. 5. p. 165.: ὅλος ὁ βίος νοῦν ἔχουσι: nam servitium velut mors est civis; nec aliud quam servitutem Chorus expectat a parricidis. audacter dictum et graviter; nec Cantero aliisque concesserim scribendum esse βίον τείνοντες, *vitam extendentes*, seu *producentes.* similiter Eurip. Med. 557., tropo a palaestra: ἓν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος. quodsi quid mutandum est, malim βίον καινοῦντες, *vitae rationem novantes.* similia καινοῦντες, καίνοντες, κτείνοντες, et hoc quidem explicatio fuerit τοῦ καίνοντες.

1249. δόμοι *aedes regiae* dicuntur κατ' ἐξοχήν.

1251. πεπ. *mitior*, *tolerabilior.* Eustath. ad Il. β', p. 211, 12.: δῆλον οὖν, ὅτι πέπων κυρίως πᾶς καρπὸς, φασὶν, ὡραῖος τοῦ φαγεῖν. dici solet haec vox μεταφορικῶς, neque uno modo. vide Eum. 66. et ann. ad. Soph. Oed. Col. 402. *E Bl.* Schol.: πεπ., ὡριμωτέρα, γλυκυτέρα. ἡδύτερος, φησὶν, ὁ θάνατὸς ὁ ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν τῆς τυραννίδος.

1253. cf. 611.

1255. τοπάζειν, *conjicere.* Hesych.: τοπάζει. εἰκάζει — στοχάζεται. idem: ἀτόπαστον. ἀνείκαστον etc. *E Bl.* δίχα. cf. 296.

ΗΜ. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
ΚΛ. πολλῶν πάροιθε καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι·
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νίκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἕστηκα δ', ἔνθ' ἔπαισ', ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον·
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.

1256, 7. ταύτην. scil. γνώμην. Aristoph. Eccl. 658.: κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. — Bl. πάντ. omnino. St. Schol.: ἐπαινοῦμεν διαφόρως ταύτην γνώμην, τὸ μαθεῖν, ἐν οἵᾳ ἐστὶ καταστάσει ὁ βασιλεύς. S.: *hanc sententiam ut laudem, omnia mihi animum exaugent, nimirum ut certo exploremus, quomodo se Agam. habeat.* cf. Schneideri lex. gr. v. πληθύνω.

1257. τραν., *perspicue*, a τράω, *perforo*. Hesych.: τρανές. σαφές, ἀληθές. vide Eum. 45, Soph. Aj. 23. κυρ. ὅπως dictum pro ὅπως κυρεῖ. *E Bl.*

1258. subito egressa Clytaemnestra impudenter se jactat de caede conjugis, cujus et Cassandrae etiam cadavera afferri jussit; et mariti quidem in ipso alveo argenteo, in quo occisus est (1421. sequ.). longe autem aliter se ante locutam esse ait καιρίως, *tempestive*, h. e. ut tempus postularit, ficte ac fallaciter, quo maritum ex insidiis invaderet.

1260. πῶς γάρ. πῶς γὰρ ἄλλως.

1261. ἀρκ. ἄφυκτον. Schol. cladem *retia tendentem*. cf. Pers. 85.

1262. φράξ. *circumsepire possit*, h. e. instruere. cf. ann. ad 1226, quo minus ponendum esse putes φράξει' ἄν. — ὕψος, ὕψει, καθ' ὕψος. vide Matth. gr. gr. §. 423, 5. κρεῖσσον ἐκπ. *exsuperatu majus*. St. altius quam ut exsiliri possit.

1263. ἀφρ. *praemeditatus*. ἀγὼν νίκης παλ. certamen propter veterem victoriam, quam a me reportavit Agam. immolata Iphigenia.

1264. σὺν — μήν, *longo sane post tempore.*

1265. ἕστηκα δέ, *et sto* (Matth. gr. gr. §. 206.). adstare se ait re gesta imperterritam, tanquam justa reportata victoria. — ἐπ' ἐξ., ut Pers. 498, Eurip. Bacch. 908, Herod. 4, 164., quae loca significavit Bl.

1268. ἀμφ. cf. 1001. sequ.

1269. libri ἀμέτρως περιστοιχίζω, quod primus emendavit Cant. dicitur autem eodem sensu περιστιχίζειν et περιστοιχίζειν, vel medio περιστιχίζεσθαι, περιστοιχίζεσθαι. Harpocr.: περιστοιχίζεται. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς (1, 4.) φησι μέλλοντας ὑμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται — ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στίχους, ἤγουν στοίχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵν', ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ, ὡς ὑποσημαίνει Ξενοφῶν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ. (cap. 6, 8., ubi vid. Schneider. cum annotatione, tum indice v. στοιχίζειν. *Both.*) haec et plura Bl.

παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμώγμασι
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσὼν,
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ Διὸς νότῳ
γανεῖ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,

— πλοῦτον εἵματος κακὸν, *malas vestis divitias*, dicit innumerabiles indusii plicas, quibus involutus concidit rex. pretiosum illud fuisse, nec quisquam prodidit, neque id est ullius momenti. solent autem vocabula πλοῦτος, πλούσιος, πλουτίζειν dici τροπικῶς. Soph. Oed. R. 79.: μέλας δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. Eurip. Suppl. 881.: φιλότιμον ἦθος, πλούσιον, ubi vide Seidlerum, itemque Matth. ad Eurip. El. 343. Orest. 377.: ὁ δαίμων δ' ἐς ἐμὲ πλούσιος κακῶν. de re ipsa cf. ann. ad 1000. et, quos h. l. laudavit St., Homeri Schol. ad Odyss. α', 36. (κατὰ δὲ τοὺς Τραγικοὺς αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα ἀνεῖλεν αὐτὸν χιτῶνι μὴ ἔχοντι ἔνδυσιν τραχήλου.) et Euripidis ad Hecub. 1217.

1273. G. L. Spaldingius in litteris ad me datis: „σωτὴρ," inquit, „Pluto appellatur per respectum ad proverbium τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι, quia est tertia plaga." Epigonorum fr. 1., Aeschyli Schütz. vol. 5. p. 45.: λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου, Τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν Ἥρωσιν νέμω, Τρίτην Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα. „scil. ut ap. homines Jupiter dicitur σωτὴρ, sic ap. Inferos Pluto σωτὴρ νεκρῶν." *Bl.* decet acumen tale argutam ferocemque mulierem. cf. 1404 seqq. S.: „τοῦ — χάριν. poëtica haec descriptio est mortiferi vulneris, quo quia augetur Plutonis regnum, ideo ei optabile dicitur." rectius Bl. εὐκταίαν χάριν interpretatur *donum votivum*, conferri jubens Epigonorum λείψανον a nobis adscriptum, et Medeae 162. (Θέμιν εὐκταίαν), ubi tamen videbis annotata.

1274. *sic iram suam* (h. e. ipsi propriam, magnam, qualem ex Homero novimus) *irritat* (ὁρμαίνει. cf. Theb. 361.) *cadens*, *efflansque sanguinem celeri fusum caede*, *me ferit* (velut telo) *atra gutta roris cruenti.*

1275. αἵμ. σφαγὴν per hypallagen dictum esse monuit Bl. pro αἷμα ἀπὸ τῆς σφαγῆς.

1276. Apollon. lex. Hom.: ἐρεμνή. σκοτεινή· οἷον ἐρεβεννή, παρὰ τὸ ἔρεβος, ὅ ἐστι σκότος. utrumque ab ἐρέφω, *tego*, profluxit, quod ab ἔρα, *terra*. Iliad. μ', 375.: ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος. Eustath. ad Il. η', p. 683, 45.: τὸ κελαινὸν αἷμα, ὃ ἐρεμνὸν ἡ τραγῳδία (Soph. Aj. 358.) φησίν. *E Bl.*

1277. Διὸς, Jovis, ab Jove, deo tempestatum, emisso. multus est St. in explicando nomine Διὸς ὀμβρίου. cf. Aristoph. Nub. 362. seqq., Broukhus. ad Tibull. 1, 8, 26 etc. νότῳ, vento pluvio. Ovid. Met. 1, 264.: *madidis Notus evolat alis.*

1278. γανεῖ. libri γᾶν, εἰ, Bl. auctore Porsono ἢ διοσδότῳ γάνει, Herm. ap. Humb. γανᾷ. vide Schneideri lex. gr. v. γάνυμι. „σπορητὸς, *semen terrae commissum.* λοχ. *parturitione.* recte vertit Heath.: *cum sata calices parturiunt.* Eurip. Iph. A. 239.: Μέγης Φυλέως λόχευμα." *E Bl.*

1279. πρέσβος, *principes*, senatores, re dicta pro persona. Pers. 592.: βασίλεια γύναι, πρέσβος Περ-

χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τάδ' ἂν δικαίως ἦν. ὑπερδίκως μὲν οὖν
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω. σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
ὅμοιον· οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερός·
ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

ΧΟ. τί κακόν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς ἐδανὸν do. στ.
ἢ ποτὸν πασαμένα, cr. d.

σῶν. — τόδε, *hoc praesens*. cf. 228.

1280. χαίροιτ' ἂν etc. vide 935. — „ἐγὼ δ' ἐπ. *ego vero* hoc facto *glorior*.“ S.

1281. εἰ δ' ἦν πρ. h. e., interprete Wolfio ad Demosth. Lept. p. 217., εἰ δ' ἦν πρέπον. S.: *ac si moris esset super mortuo libare, hoc sane jure hic fieret.*

1282. ὑπερδ. *supra modum juste*, optimo jure. Soph. Aj. 1045.: τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει etc. *Bl.*

1284. ἀραίων. 209. cumulo auxisse dicit Agamemnonem piacula Pelopidarum, itaque tandem poenas facinorum dedisse. annotavit St., proverbii loco dici κρατῆρα κακῶν. „inde et,“ inquit, „αὐτῷ κρατῆρι γίνῃ κακά, et κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὀμίχλην, ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τιμωρουμένων ap. Diogenianum et Suidam.“ comparavit Esaiam 51, 17. (ἡ [Jerusalem] πιοῦσα ἐκ χειρὸς Κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ.), Ezech. 23, 33, etc.

1285. θρασύστομός ἐστι.

1286. κομπ. *jactas*. Theb. 403, Prom. 359. *Bl.*

1287. ἀφρ. *imperitae*, quae expers sit consilii.

1288. πρὸς εἰδότας λέγω, *dico vobis* pariter *usu peritis*. trita formula. Hom., monente Bl., Il. κ', 250.: εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. Eurip. Hecub. 637.: οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ' ὠνείδισας. Thuc. 3, 58.: νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα λελέξεται, ubi vid. Duker. cf. Prom. 428. *E Bl.*

1289. σὺ δ' αἰνεῖν. intell. εἴτε. Odyss. δ', 109.: οὐδέ τι ἴδμεν, Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν. Horat. Od. 1, 3, 16.: *tollere seu ponere vult freta.* vid. Herm. ad Viger. p. 793. *E Bl.*

1290. ὅμοιον. cf. 1125.

1292. δικ., habilis, peritae. τέκτονος, *artificis*. — τάδ' ὧδ' ἔχει. formula sermonem finientis, ut καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα Soph. El. 657, πάντ' ἀκήκοας λόγον Ajace 451., etc.

1293. suspicatur Chorus, veneno aliquo infectam Clytaemnestram adeo furere. — ἐδ., *edule*. Hesych.: ἐδανά. ἐδώδιμα, βρώσιμα. — ἐδανοῖς. βρωσίμοις. Αἰσχύλος. cf. Iliad. ξ', 171. *E Bl.* ἐδεστὸν dixit Soph. Ant. 192, Trach. 638.

1294. πασ., cum *sumseris*, a πάσσεσθαι, *vesci*, quod verbum frequens est ap. Hom. „πάσασθαι, *vesci*, primam corripit; πάσασθαι (741.), *possidere*, producit.“ *Bl.*

ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὅρμενον, gl.
τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀρὰς do.
ἀπέδικες, ἀπέταμες; ἀπόπολις δ' ἔσει,
μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς. pher.
ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί, i. tr.
καὶ *μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς*,
οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων,
ὃς οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι

1295. Stanlejo et aliis viris doctis morigeratus edidi ῥυτᾶς pro ῥυσᾶς, cum praesertim σ et τ litterae permisceri, ῥυσὸς autem pro ῥυσσὸς dicere soleant Attici, velut Eurip. Suppl. 47, Aristoph. Plut. 266. nam metri gratia, quod quidam causantur, non sollicitanda fuisset vox, cum satis sit, metrum metro respondere in antistrophicis, non pedem pedi, locoque mobili glyconeorum non minus recte ponatur spondeus quam trochaeus aut iambus. — de vario magarum instrumento vide Nasonis interpp. ad Met. 7, 262 seqq.

1296. τόδ' ἐπ. θύος, *hoc furiale facinus aggressa es.* — legitur: — θύος δημ. τ' ἀράς; ἀπέδικες, ἀπέταμες. ἄπολις ἔσῃ etc. in quibus obscurum est, quid abjici atque abscindi dicatur. vertit S.: „*prostravisti, jugulasti*, scil. maritum;" qui sensus est etiam Stanlejanae interpretationis. sed hoc arbitrarium est, nec dubitavi huc referre verba δημ. τ' ἀρὰς, ut *diras populares abjecisse atque abscidisse* dicatur Clyt., h. e. contemsisse, tropo a ramis arborum aliisque rebus abscissis ac projectis, quae conculcantur. eo sensu ap. Graecos usitata sunt verba ἀποβάλλειν et ἐκβάλλειν, apud Latinos *projicere* et similia. δημ. cf. 789.

1297. Seidlero libro de vers. dochm. p. 172. debetur ἀπόπολις, quod versus poscit. libri ἄπολις. ἀπόπτολις plus semel legitur ap. Sophoclem, nec desunt verba eodem modo composita, ἀπόμουσος, ἀπότιμος etc. exilium scelestae mulieri minatur Chorus.

1299. δικ. *decernis.* St.

1301. οὐδὲν τόδε. *nihil ejusmodi.* Well. — ἐν. φέρων, proferens adversus hunc, Agamemnonem.

1302. προτ., *rationem habens.* Hesych.: οὐ προτιμᾷ. οὐκ ἔχει λόγον. cf., monente Bl., 1549, Eum. 637, 738, Eurip. Hipp. 48. idem intelligendum esse dicit παιδὸς μόρον, nec male; sed planius tamen est huc referre vocem παῖδα ex 1304.

1303. φλεόντων. 346. Schol. πληθυνόντων. — εὐπ. *bonis velleribus praeditorum.* — νομ. *pecorum*, quae pascuntur. res dicta pro persona, sicut passim.

1305. ἐπ. *incantando lenientem.* cf. 911.

1306. ἀνδρ. *in exilium agere.* 1463, Theb. 604.

1307. μιασμ. ἄπ. accusat. appositionis. Bl.: ἐπ., *qui audit*, cum genit. ut Choëph. 978 etc.

1308. λέγω κ. τ. λ. ἀναγκαίως ἀπειλεῖ, ἵνα ἐκεῖνοι τὸ ἀμφίβολον τῆς μάχης φυλάξωνται. Schol. ju-

τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.
ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ, περίφρονα δ' ἔλακες. ἀντ.
ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ
τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται.
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπρέπει
* ἀτίετον· ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
τύμμα τύμματι τῖσαι.
ΚΛ. *καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν· i. tr.
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην
Ἄτην, Ἐριννύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς

bet Chorum ita, h. e. ea lege, sibi minari, ut si se ad proelium paratam vicerit, ipse imperet; sin inferior discesserit, poenam ausi expectet.

1310. ἐκ τῶν ὁμ., ὁμοίως, pariter, pari conditione. cf. Matth. gr. gr. §. 574.

1313. μεγαλ., *magnanima.* — περίφρ. superba. ἔλακες, *locuta es.* cf. Theb. 135 etc.

1314. ordo: ὥσπερ οὖν ἐπιμ. φρ. τύχᾳ φον. *caede velut furit animus tuus.*

1316. λίπος αἵματος, ut Soph. Ant. 940. ἐπ' ὀμμ. *in ore tuo.* in proximis vulgo legitur sine sensu εὐπρέπειαν τίετον. Farn.: εὖ πρέπει ἀτίετον. Canter. et Bl.: ἐμπρέπει ἀτίετον. bene habet ἐμπρέπει, non item ἀτίετον, sed scribendum est ἀτίετ', h. e. ἀτίετα, ἀτιέτως, *inulte*, Atticorum more (Soph. Phil. 469, Trach. 472 etc.), quae scriptura metro convenit. ab interprete est ἀτίετον.

1317. στερ. φίλων, *amicis orbam.* St. fugiebant omnes illos, qui piaculum commisissent. vide Eurip. Iphig. T. 869 seqq., G. G. S. Köppkii librum germ. de legg. et judicc. Gr. p. 24. seqq. etc.

1318. *plagam plaga luere.* nam nisi solum verteret homicida, quod se non facturam esse ostendit Clyt., a cognatis occisi vicissim interficiebatur more aevi heroici.

1319. ἀκούεις, *audis*, dum haec loquor. malebat St. ἀκούοις vel ἀκούσεις, de quo quidem Jacobs. dixit praef. Anthol. Palat. p. 50., monuitque ter eam formam futuri legi ap. Lycophronem, rarissima quaeque aucupantem. si quid mutandum est, verisimilius mihi videtur ἀκούῃς sensu imperativi. vide Matth. gr. gr. §. 516, 2.

1320. τέλειον δίκην, quae velut jus perfecit, h. e. poenas ab Agamemnone expetit. τέλ. δίκην pro δίκης. vide 1503. et ann. ad 1084.: neque enim causa est, cur haec forma loquendi nonnisi in nominibus verbalibus usurpetur. ceterum cf. Bl. supra ad 878. ordo: καὶ Ἄτην, τὴν τέλειον δίκην τῆς ἐμῆς παιδός.

1322. nove *domum metus intrare* dixit pro metuendo: neque enim sibi metuendum esse sperat mulier. longe lenius Eurip. Heracl. 960.: ὅπως — τὸ λοιπὸν μὴ ξυνοικοίην φόβῳ.

1323. h. e. quamdiu συνέστιος mihi erit, mecum habitabit, amicus meus erit.

Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ,
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος,
[καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος,]
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἰσοτρίβης. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην·
ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εὔνις παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

1326. γυν. τῆσδε dictum δεικτικῶς: nam se ipsa intelligit. usus loquendi satis notus. λυμ., *qui me injuria affecit*, pellices mihi praeferens.

1327. Χρυσ. pluralis numerus auget vim sententiae, ut Bl. annotavit. Rhes. 825.: οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς, οὓς λέγεις, Ὀδυσσέας. cf. Longin. de Subl. §. 23, Horat. Art. poët. 50, Epist. 2, 2, 117, Lucan. 1, 313 etc. μείλιγμα, *solamen*, deliciae. cf. Choëph. 276, Pers. 579.

1229. versus ταυτολόγος et fortasse alienus.

1330. ita Pauw. et alii. libri: ἱστοτρίβης, *circa malum navis versata*, quod ferrem, absque hoc esset, quod fere idem significatur verbis ναυτίλων σελμάτων. ἰσοτρίβης formatum est ut νεοτρίβης et similia. cf. Bl.

1331. ἄτ. δ' οὐκ ἐπρ. h. e.: poena vero eorum facinoribus haud defuit etc. *Heath.*

1332. κύκνου δίκην. nota narratio de cantu cycnorum morientium, de quo libellum conscripsit Jac. Thomasius. cf., monente Bl., Plat. Phaed. p. 357. ed. Fischer., Cic. Tusc. 1, 30. et ibi Davis., Oppian. Cyneg. 2, 547. etc. Aristot. H. A. 9, 13.: ᾠδικοὶ δὲ (οἱ κύκνοι), καὶ περὶ τὰς τελευτὰς μάλιστα ᾄδουσιν. ἀναπέτονται γὰρ καὶ εἰς τὸ πέλαγος, καί τινες ἤδη πλέοντες παρὰ τὴν Λιβύην περιέτυχον ἐν τῇ θαλάττῃ πολλοῖς ᾄδουσι φωνῇ γοώδει· καὶ τούτων ἑώρων ἀποθνήσκοντας ἐνίους. rem in dubium vocant Plin. H. N. 10, 32. et Aelianus V. H. 1, 14., alias minime increduli. hodie scimus, *anatem cygnum* Linn. (*Singschwan*), quae terras boreales usque ad insulam Islandiam incolit, arteria (*Luftröhre*) peculiari praeditam, clarum atque acutum, nec insuavem, sonum edere solere, praesertim inter volandum noctu, ventisque adstrepentibus. minor hic cycnus muto altus fere est 4 pedum et dimidii, latus autem 7. vide F. P. Wilmsenii *Handb. der Naturgesch.* vol. 1. p. 984.

1334. φιλήτωρ. ἐραστής. Hesych. Strabo 10. p. 484. de Cretensibus: τὸν μὲν ἐρώμενον καλοῦσι κλεινὸν, τὸν δ' ἐραστὴν φιλήτορα. *E St.*

1335. εὔνις, *vidua*, Casaub., Pears., Jacob., Orell. ad Isocr. p. 208. perperam libri: εὐνῆς. cf. Odyss. ε', 524, Soph. Trach. 532. et ibi annott. — Schol.: παροψ. τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν. *cupedias.* St. ferculum delicatum, quod praeter solitos cibos apponitur, francogallice *entremets*. cf. Bl. χλιδῆς, *voluptatis*, deliciarum, h. e. gaudii ex caede Agamemnonis percepto.

ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει μὴ περιώδυνος, do. ἀνομοιόστ.
στ. α'.
μηδὲ δεμνιοτήρης, pher.
μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν as., 2 i. h.
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος archil.
φύλακος εὐμενεστάτου, καὶ t. d.
πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί; cr. tr.
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισε βίον.
ἰὼ, παράνομος dm.
Ἑλένα, μία τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ, as., 2 a. par.
* νῦν δὲ τελείαν πολύμναστον a. par.
ἐπηνθίσω δι' αἷμ' ἄνιπτον, ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις i. t.
* ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

1336. mortem sibi exoptat Chorus, interemto rege optimo.

1337. δεμν. vide 52.

1338. ἐν ἡμῖν. pro εἰς ἡμᾶς, vel ἡμῖν. Eurip. Med. 628.: οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἐν ἀνδράσι, ubi vid. Porson. *Bl.*

1341. potest hic versus conjungi cum sequente in unum creticum hexametrum, quod genus, commemoratum ab Hephaestione, aliquoties usurpavit Comicus.

1342. metro corrupto libri: ἀπέφθισεν. —

1343. ita Cant., S. libri: παρανόμους, ο et ου confusis, quod haud insolitum.

1345. locus depravatus. sic scribendum esse arbitror: νῦν δ' ἀτέλειαν πολύμναστον ἐπηνθίσω etc. figurate ἀτέλειαν πολύμνηστον vocat *immunitatem a crimine, quod multos procos habuerit*, quorum rixae tot Graecis exitio fuerint apud Trojam. ejus immunitatis laude jam efflorescere et velut innocentem videri ait Helenam propter maculam hujus caedis non eluendam: quoniam tum, cum ipsa Trojae fuerit, hic in aedibus Agamemnonis versata sit calamitas parata ad vi domandum virum ex bello reversum. cuivis haec legenti in mentem veniat uxoris Macbethi apud Shakespearium. — de ἀτελείᾳ proprie dicta vide F. A. Wolfium praefatione orat. Leptin. p. 71. quosque laudavit, Pollucis interpp. ad 8, 140. et Vandal. Dissertatt. antiqq. et marmorr. illustr. p. 781. rarior hic tropus apud graecos scriptores hodie superstites frequentatur a latinis. — δὲ dictum ut ap. Soph. El. 143. et passim.

1346. ἥτις — οἰζύς. similiter Latini: *quae fuit calamitas*, h. e. *propter calamitatem, quae fuit* etc.

1347. tollendum est vocab. ἔρις, ortum illud haud dubie, cum primas sequentis verbi syllabas forte geminassent librarii oscitantes. dure enim dictum est ἔρις οἰζὺς pro οἰζυρὰ, durius interposito adjectivo ἐρίδματος. nec ἔρις fuit Agamemnoni reverso, fuit in Aulide, cum immolanda esset Iphigenia invita matre; nunc mera calamitas, οἰζὺς, eum expectabat domi, nec illa litigiosa, sed blanda sub persona amoris sinceri, quo incautius ille in plagas incideret. deleto igitur verbo ἔρις hic versiculus erit asynartetus, constans ex antispasto et trochaeo, ut Soph. Antig. 324.: ἱππείῳ γένει πολεύων, et 331. οὔρειόν τ' ἀδμῆτα ταῦρον.

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου, a. d.
τοῖσδε βαρυνθείς, a.
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς, a. d.
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ',
ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν. a. par.
ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι as., chor. et dm.
στ. β'.
καὶ διφυεῖσι Τανταλίδαισιν, gl. pol. h.
* κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν as., t. et i. h.
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις! archil.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι κόρακος do.
ἐχθροῦ σταθεὶς ἐκνόμως as., i. et cr.
ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται. as., t. et i.
ΚΛ. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην, a. d.
* τὸν τριπάχυιον δαίμονα γέννας
τῆσδε κεκλήσκων· a.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς a. d.
νείρᾳ τρέφεται· πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ. a. par.

1348. nec mortem optandam esse ait Choro, et Helenam excusat; quam Clytaemnestrae orationem Chorus interpellans malum genium Tantalidarum increpat, qui se talium mulierum libidini saevitiaeque velut praedam projecerit.

1350. κότον ἐκτ. *iram convertas* velut deverticulo, ut qui mihi inprimis suscenseas.

1353. ἀξ. ἄλγος, *dolorem, qui haud facile sisti potest, insanabile malum.* S.

1355. διφ. Ταντ., Menelao et Agamemnoni.

1356. scribamus ἰσοψύχων. fidejussorem hujus emendationis habeo Scholiasten: Κλυταιμνήστρας καὶ Ἑλένης λέγει, αἳ κατὰ φαυλότητα ἴσας τὰς ψυχὰς ἔχουσι. similiter Eurip. Or. 235.: ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν ψόγον Γένος θυγατέρων, δυσκλεές τ' ἀν' Ἑλλάδα.

1357. Abreschii facilis emendatio. codd.: καρδίᾳ δηκτόν.

1358. σώματος. Agamemnonii.

1360. ἐπεύχεται, ὁ δαίμων. gloriatur, se etiam ἐπινίκιον cantaturum.

1362. ineptum τριπάχυιον. probabiliter Bl. τριπάλαιον, *qui ab abavo familiae adhaesit.* Phrynichus App. soph. p. 64.: τριπάλαια. τὰ πάνυ παλαιά. cf. 1386. nisi ponendum sit τὸν τριτάγυιον, h. e. τὸν τρίοδον, *trivium*, diis triviis, praesertim Hecatae, Inferorum deae, similem, funestum.

1364. ἐκ τοῦ. ἐκ τούτου τοῦ δαίμονος.

1365. νείρει libri, sed recte Casaub. νείρῃ, rectiusque Well. νείρᾳ, in visceribus, quae velut appetunt semper recentem sanguinem. Hesych.: νείρη. κοιλία ἐσχάτη. Iliad. ε', 539.: νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ, a νείαιρα, quod idem.

1366. ἰχώρ. *cruor.* Hesych.: αἷμα μετασυμβεβηκὸς, ἔμπυον. Aristot. περὶ μορίων ζώων 2, 4.: τὸ

ΧΟ. ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε da. tr. στ. γ'.
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς. archil.
φεῦ κακὸν αἶνον adon.
ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου, gl. pol. h.
ἰὼ, ἰὴ, διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα! i. t.
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται; i. tr. c.
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν; gl. h.
ἰὼ, ἰὼ, i.
βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω; a. d.
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω; a. par.
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ', a. d.
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων, a. par.
ὤ μοί μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, do.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς i. d. br.
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ! archil.
ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν· a. d.
μὴ δ' ἐπιλεχθῇς a.
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον, a. d.
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως, χαλεποῦ θοινατῆρος,
τόνδ' ἀπέτισεν, a.
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας. a. par.

ὑδατῶδες τοῦ αἵματος. Schol. Hom. Iliad. ε', 340.: ὑγρασία τῆς διεφθαρμένης σαρκὸς ὕφαιμος. *E Bl.*

1368. αἰνεῖς, *narras, commemoras.* S.

1369. κακὸν — ἀκορ., *o infaustam orationem de fortuna malorum insatiabili, vae, Jovis numine, qui omnium auctor omniumque effector est!*

1377. ἀρ., *araneae*, quae alias dicitur ἀράχνης genere masculino. Suidas et Etym. M.: ἀράχνη, θηλυκῶς, τὸ ὕφασμα· ἀράχνης δὲ, ἀρσενικῶς, τὸ ζωΰφιον. παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν. — εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ (Dierum 13. sive 777. in ed. Loesner.), καὶ παρὰ Πινδάρῳ, καὶ παρὰ Καλλίᾳ. — sic ap. Latinos *aranea* et *araneus.* cf. Serv. ad Virg. Georg. 4, 246, Wakef. ad Lucret. 3, 384. *E Bl.*

1381. βελ., *telo.* Etym. M. p. 194, 32.: βέλεμνα. βέλη. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα παρὰ τὸ βέλος βέλεμος, ὡς ἔχω Ἔχεμος, Τήλεμος· πλεονασμῷ τοῦ ν βέλεμνος καὶ βέλεμνον. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. occurrit Iliad. ο', 484, Eurip. Andr. 1092. *Bl.*

1383. ἐπιλ., *putes.*

1385. φαντ. *assimilatus.* St.

1386. δριμὺς, *acer*, ut δριμὺς θυμὸς Choëph. 390, δριμεῖα μάχη Iliad. ο', 696, δριμεῖα χολὴ Theocr. 1, 18. *E Bl.*

1388. ἀπ. *punivit.* St.

1389. τέλεον, *adultum virum.* νεαροῖς, *adolescentulis* illis, Thyestae filiis, ab Atreo mactatis. S.

ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ da. d. h. στ. δ'.
* τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ pri.
ξυλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ. gl. pol. h.
βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων i. t.
* μέλας ἄρης, ὅποι δὲ καὶ προβαίνων as., dm. et i. h.
πάχναν κουροβόρῳ παρέξει. gl. h.
ἰὼ, ἰὼ, i.
βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω; a. d.
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω; a. par.
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ', a. d.
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων, a. par.
ὤ μοί μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, do.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς i. d. br.
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ! archil.
ΚΛ. οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον a. d. στ. ε'.
τῷδε γενέσθαι· a.
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην a. d.
οἴκοισιν ἔθηκ', a.
ἀλλ', ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν, τὴν πολυκλαύτην da. hex.

1391. malim meliore numero τοῦ φόνου. deinde πῶ πῶ corruptum est, quamvis Siculum videatur quibusdam. margo Ask. πῶς, πῶς, quibus ille, quisquis fuit, explicasse videtur genuinam mihi visam scripturam ποῦ, ποῦ. Soph. Oed. R. 340.: καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; ubi vide ann., collato Philoct. 427. — duplex interrogatio conjuncta est, ut saepe alias, neque interpungendum post μαρτ.

1392. ξυλλ. *adjutor*. St.

1393. βιάζ. vim adhibet, grassatur.

1394. μέλας ἄρης, *atrum bellum*, h. e. infaustum. — malim ὅποι δὴ καὶ etc. *eo sane progrediens crudelitatis, ut vel nativoro isti*, Thyestae, *frigus*, h. e. terrorem, *incusserit*.

1395. πάχναν Casaub. pro πάχνα, recte; nec aliter Pauw. figurate dictum est, idque audacter, ut solet Aeschylus. nam proprie πάχνη est, secundum Hesychium, ἡ ψυχρότης, ἀπὸ τοῦ πήσσειν. ἢ λεπτὴ χιὼν, ἢ παχεῖα δρόσος, ἢ τὸ πηγνύμενον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους. cf. Prom. 25.

1404. οὔτε, *ne quidem*. ne hoc quidem Chero concedit mulier, illiberali morte Agamemnonem occidisse, sed sua ipsius manu eum periisse dicit, idque palam domi et interdiu, quemadmodum nec ipse Iphigeniam ex insidiis invaserit, sed in conspectu trucidarit. sarcasmus.

1408. ἔρνος, *surculus*, figurate dici solet. vide Eum. 651, Soph. Oed. Col. 1032, Eurip. Phoen. 189, Pind. Isthm. 4, 76. etc. Homerus dixit ὄζος Ἄρηος. — ἀερθὲν, *eductum*. Hom.: ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνει ἶσος. *E Bl.* πολυκλαύτην Bl. Well. Dind., auctore Porsono ann. ad Eurip. Med. 822.; idque ipsi per nos

Ἰφιγένειαν, ἀνάξια δράσας, ἄξια πάσχων
μηδὲν ἐν ᾅδου μεγαλαυχείτω, a. d.
ξιφοδηλήτῳ a.
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν. a. par.
ΧΟ. ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθεὶς as., 2 i. h. στ. ς'.
εὐπάλαμον μέριμναν, dm. h.
ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου. sim. 1413.
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ as., i. h. et i. d. br.
τὸν αἱματηρόν· ψεκὰς δὲ λήγει· sim. 1413.
δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει βλάβης as., i. h. et cr. d.
πρὸς ἄλλαις θηγάναις Μοῖρα. ant. d.
ΗΜ. ἰὼ, γᾶ, γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου a. d.
δροίτας νῦν κατέχοντα χαμεύναν. da. t.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων; a. d.
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνασ'
ἄνδρα τὸν αὐτῆς, ἀποκωκῦσαι
ψυχὴν, ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι; a. par.
ΗΜ. τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ do. h. στ. ζ'.

excudi jusseramus priore ed. libri: πολύκλαυτόν τ'.

1411. ξιφ. *gladiis vastante.* Choëph. 727.: ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν. *Bl.*

1413. φροντ. στερ., *consilii expers.* St.

1414. εὐπ. μερ. h. e. εὐπαλάμῳ μερίμνῃ. v. Matth. gr. gr. §. 423. Comicus Nub. 414.: ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς στεῤῥᾶς, δυσκολοκοίτου δὲ μερίμνης etc. Bl.: εὐπάλαμον, *solertem, artibus probe instructam.* Prom. 164.

1416. jam *imbrem* timet caedium, non amplius *guttas.* similiter Plautus Men. 2, 3, 24.: *folia nunc cadunt Praeut si triduom hoc hic erimus; tum arbores in te cadent.*

1418. δίκην Canterus et editores. libri: δίκη. — πρᾶγμα βλάβης, πρ. βλαβερόν. S.: „*Fatum seu Parca vindictam jam adversus aliud crimen aliis cotibus acuit.*" h. e. parata est aliud ex alio crimine hujus familiae punire.

1422. δροίτας, *vasis balneatorii.* Etym. M. p. 288. 3.: δροίτη. ἡ πύελος. ὁ δὲ Αἰτωλός (imo Αἴτωλος, mutato accentu, ut in nomine proprio.) φησι τὴν σκάφην, ἐν ᾗ ἐτιθηνεῖτο τὰ βρέφη· Παρθένιος δὲ τὴν σορὸν, καὶ Αἰσχύλος etc. *Bl.*, cui perperam scribi videtur δρύτη, υ et οι confusis, ut saepius. — χαμ. Hesych.: χαμεύνη. στιβάς· καὶ ἡ ταπεινὴ κλίνη. καὶ χαμεύνης, ὁ χαμαὶ κοιμώμενος. cf. Theocr. 13, 33. etc. Hom. Il. π', 234.: ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ — χαμαιεῦναι.

1427. ἐπικρ. intell. ὥστε.

1428. ita St., S, Bl. libri ἐπιτύμβιος αἶνος, pendente vocabulo ἰάπτων. — „ἐπ. αἶνον. λόγον ἐπι-

ξὺν δακρύοις ἰάπτων dm. h.
ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει; ant. d. h.
ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν a. d.
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε. καὶ καταθάψομεν da. hex.
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων, da. t.
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως θυγάτηρ, ὡς χρὴ a. hex.
πατέρ', ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμ' ἀχέων
περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει. a. par.
ΧΟ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους· as., 2 i. h. στ. η'.
δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι. dm. h.
* φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων· as., 2 i. h.
* μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς, as., i. h. et i. d. br.
παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γὰρ as., 2. i. h.

τάφιον. Choëph. 332.: ἐπιτυμβίδιος θρῆνος." *E Bl.*

1429. ita Farn., Butler., Bl. vulgo: δακρύοιν. Glasg. et S.: δάκρυσιν.

1430. πον. *lassabitur* multis, quae dicendae sunt, laudibus Agamemnonis.

1431. τὸ μέλ. λέγειν τοῦτο, *hanc curam commemorare.*

1435. πόρθμευμ' ἀχέων, *trajectum moerorum*, h. e. tristem, male ominatum. significatur Acheron, ὁ τὰ ἄχεα ῥέων, quam nominis hujus notationem habent Etym. v. Ἀχέρων et Eustath. ad Il. p. 157. cf. S. similiter Dantius Infern. 3.: *Per me si va nella città dolente; Per me si va nello eterno dolore.*

1437. simile suo ipsius (1424 seqq.) probrum sibi reponere Clytaemnestram ait Chorus, nec odiis popularibus moveri.

1438. δύσμαχα dicuntur *difficilia* τροπικῶς.

1439. *auferentem aufert; luit vero qui interficit.* ita St. et eum secutus S.: *auferentem* (Iphigeniae interfectorem, Agamemnonem) *aufert* (Clyt. et Aegisthus) etc. sed quisnam, quaeso, *occidere* dixit φέρειν? de hoc mihi dubitanti ne nunc quidem ineptum videtur id, quod olim posui: φέρει φέρον σ', *aufert te fors.* Soph. Oed. Col. 1534.: τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς χρὴ φέρειν. Palladas Anthol. Palat. 2. p. 302.: εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγανακτεῖς Καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει. σ et τ litterae saepe confunduntur. hoc igitur dicit Chorus, fatis quidem auferri Clytaemnestram, nec tamen propterea inultum laturam esse facinus, sed poenas semper dare parricidas.

1440. dure Bl. verba ἐν χρόνῳ refert ad παθεῖν τὸν ἔρξαντα. placet conjectura, quam in priore ed. proposuit S, ἐν θρόνῳ, quae vocabb. nonnunquam permisceri in codd. monuit Well.

1441. παθεῖν τὸν ἔρξαντα. alibi dicit δράσαντι παθεῖν. proverbium. — θέσμιον etc. subobscure significat Chorus, Orestem olim rediturum esse, poenasque de patris interfectoribus exacturum. subobscure item respondet regina, se passuram, ut filius legitimus (θέσμιος) recipiatur domo et regno, etiamsi parva admodum sibi reliqua fuerit pars bonorum.

τίς ἂν γονὰν ῥᾶον ἐκβάλοι δόμων; sim. 1440.
κεκόλληται, γένος προσάψαι. ant. d. h.
ΚΛ. ἐς τόνδ' ἐνέβης σὺν ἀληθείᾳ a. d.
χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν ἐθέλω, δαίμονι
τῷ Πλεισθενιδᾶν ὅρκους θεμένα,
τάδε μὲν στέργειν, δύστλητά περ ὄνθ'·
ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ' ἐκ τῶνδε δόμων
ἄλλην γενεὰν τρίβειν θανάτοις
αὐθένταισι. κτεάνων τε μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι,
ἀλληλοφόνους a.
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ. a. par.
ΑΙ. ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου! i. tr.
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐριννύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.

1443. *προσάψαι*, sensu passivo accipiendum est. conglutinatum esse dicit, h. e. firmum, legemque non abolendam, ut domorum possessio ad liberos pertineat: *κεκόλληται, γένος προσάψαι δόμοις*: nam *δόμοις* intelligendum est ex superioribus. — notum *κολλᾶν* dici *μεταφορικῶς*: vide, quos testes citavit Bl., Pind. Ol. 5, 29. et Callim. Lav. Pall. 83.

1444. *ἐνέβης* Canterus, quem recte alii secuti sunt. libri *ἐνέβη*, *σ* littera rapta a verbo proximo. hoc de Oreste vere vaticinatum esse ait Chorum, ut factura sit, seque id jurejurando affirmaturam genio Plisthenidarum, ne de exheredato Agamemnonis filio sibi suscenseat. de Plisthene, Atrei filio, Apollodorus 3, 2, 2., monente St.: *τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε*. et Homeri Schol. ad Il. β', 249.: *Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὅμηρον Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης· κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένους* secuti Tragici Homerum Atridas appellant fratres illos ab avo celeberrimo, quem nepotes educasse, post mortem praematuram Plisthenis, narrat Dictys Cretensis 1, 1.; cujus rei fides sit penes auctorem. Hyginus fab. 86.: *at is* (Thyestes) *Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educaverat, ad Atreum interficiendum misit; quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.*

1447. *τάδε*. restitutionem Orestis. — *στέργειν*, *pati*, ferre aequo animo.

1448. *ὃ δὲ λοιπὸν — αὐθένταισι*. intelligendum *ἐθέλω* ex superioribus, vel *εὔχομαι*, *κελεύω*. vide Aristoph. Ran. 838, Pac. 540 etc.

1450. *αὐθ*. vide 977.

1451. *ἀπόχρη*. *ἐξαρκεῖ*. Hesych. frequens hoc verbum ap. Herodotum. Aristoph. 1495.: *ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι. Bl.* — perperam libri *μοι δ' ἀλληλ*. ortum videtur *Δ* ex *Α* simili, quod sequitur.

1455, 6. *τιμ. — ἐποπτ.* vide 453, 1156.

1459. *μηχ.*, dolos, insidias.

Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατὴρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὐτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν εὗρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον.
* αὐτοῦ ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
τῷ 'μῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος·
ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
* ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, *γένει.

1460. cf. ann. ad 1078.

1462, 3. ἀμφ., *discors.* vide 787. et de verbo ἠνδρηλ. 1306.

1464. προστρ., *supplex*, a προστροπὴ, *conversio ad deos.* cf. Pers. 193. Soph. Aj. 777.: τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω. eadem fere translatione verbo ἄντομαι sensus supplicandi adhaesit. sic πρόσοδοι Aristoph. Nub. 302. ἀφίκτωρ (Suppl. 1.) παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ ἱκέσιος, inquit Eustath. ad Odyss. γ', p. 1458, 46. etc. *E Bl.*

1465. μοῖραν, *sortem*, vitam. ἀσφ., *securam.*

1466. male codd.: — πέδον αὐτοῦ. ξένια δὲ etc. αὐτοῦ, *ibi*, apud focum, ad quem supplex sederat. olim edideram, sensu quidem minime inepto, sed verbo, si genuinum esset, ἅπαξ λεγομένῳ, qualia tamen non pauca reperiuntur ap. Aeschylum, hoc, inquam, edideram: αὐτοξένια δὲ etc., h. e. dona hospitalia, quae ipse Thyestes subministraverat, utpote filios suos.

1469. κρεουργὸν ἦμαρ, *diem viscerationis, diem festum.* Odyss. ο', 140.: πὰρ δὲ Βοηθοΐδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας. cf. Bl.

1471. τὰ ποδήρη, *partes pedales*, quae ad pedes pertinent. St.: *pedum plantas.* Bl.: „κτένες digiti dicuntur, quia inter se certis intervallis distinguuntur, sicut pectinis denticuli. Schol.: κτένας. τὰς διαστάσεις τῶν δακτύλων. Hesych.: κτένας. τοὺς τῶν χειρῶν καρποὺς καὶ τῶν ποδῶν."

1472. ἔθρυπτε, *comminuit* dentibus. Hesych.: θρύψαι. θραῦσαι, κόψαι, κλάσαι. cf. Prom. 867. ἄνωθεν καθήμενος, *superius accumbens* Atreus, h. e. ad superiorem partem mensae, qui locus erat convivatoris. *summum*, sive *in summo*, *accumbere* dicit Plautus. cf. G. G. S. Köpkii librum germ. de antiqq. Gr. vol. 1. p. 588 seqq. ipse Atreus seorsim devoravit manuum pedumque digitos puerorum, Thyestae autem ἄσημα dividi jussit, h. e. ea membra, quae agnosci non possent, quae ille imprudenter comedit. ἀνδρακὰς, *seorsim*, singillatim. Hesych.: ἀνδρακάς. κατ' ἄνδρα ἕνα ἕκαστον. Suidas; ἀνδρακάς. τὸ κατ' ἄνδρα. χωρίς. —

1474. ὡς ὁρᾷς. hoc nive frigidius est, quidquid argutantur; imo etiam ineptum, quia nondum de diris patris sui dixit Thyestes, quibus diris demum effectum est, ut hae dapes exitium afferrent Plisthenidis. praeterea desideratur nomen, quo significetur Thyestes. scribendum est, nisi omnia me fallunt, ὀϊζυρὸς, *infelix.* ὀϊζυρὲ et ὀϊζυρὰ aliquoties

κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
* ᾤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα,
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς·
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
ξυνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.
τραφέντα δ' αὖθις ἡ Δίκη κατήγαγεν,
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν.
ΧΟ Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω·
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῂς ἑκὼν κατακτανεῖν,
* μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημοῤῥιφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.
ΑΙ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος

leguntur ap. Comicum pro ὦ οἰζυρὲ, ὦ οἰζυρά: quibus simile est ᾠζυρὸς, ὁ οἰζυρὸς, *miser* ille, Thyestes. — „ἄσωτον, *insalutarem*.“ St.

1475. κατ., ἐναίσιμον (684), *justum*, *decens*.

1476. haud male scripseris ἔρῳ, *desiderio* filiorum mactatorum. Eurip. Ione 1127.: παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα.

1478. λάκτ. δείπνου, τὸ λακτιζόμενον δεῖπνον. τιθεὶς ἀρᾷ, ἀρώμενος. St.: *coenam calce cum diris juste petens.*

1481. δίκαιός εἰμι. pertinent huc verba ἐκ τῶνδε: nam *eandem ob causam* se occidisse ait Agamemnonem, idque jure ac merito. — ῥαφεὺς, consarcinator, machinator, artifex. frequens est verbum ῥάπτειν sensu τροπικῷ, quemadmodum jam Hom. dixit Odyss. π', 421.: μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε Ῥάπτεις; Terent. Phorm. 3, 5, 6.: *suo suat capiti*, ubi vide interpp. cf. Bl.

1484. τραφ., *adultum*. κατ. *reduxit*. cf. Theb. 614, 627.

1485. jam cum peregre esset, insidias se struxisse ait Agamemnoni. ἡψάμην, *tetigi*, perculi, eum, machinis meis.

1488. Hesych.: ἕρκεσι. δικτύοις. cf. Eurip. Med. 934 etc.

1491. suspectum est ἔποικτον, quod nonnisi h. l. legitur, cum sit ex eo genere verborum, quibus saepe utuntur Tragici. haud male igitur Casaub. et Bl.: ἐπακτὸν, *peregre adductum*, quod respondet τῷ θυραῖος 1485. vel sic scribendum esse arbitror, vel ἔποικον, *domesticum*, in quo non semel reprehenditur Aegisthus, domi desidens more mulierum, nec bellator, ut Agamemnon. vide 1110, 1502, sequ.

1493. λιθοβολίαν. poena notissima, de qua cf. Hom. Il. γ', 57, Soph. Aj. 242, Eurip. Or. 596. et ipsum Aeschylum supra 1004. et Theb. 179. plura congessit Bl.

1494. νερτ. πρ. κώπῃ. ὑποδεεστέρᾳ καθέδρᾳ ὤν. οἱ γὰρ ζύγιοι

κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει, γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
* πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πήσας μογῇς.
ΧΟ. γύναι, σὺ, τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον,
οἰκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς, αἰσχύνουσ' ἅμα
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
ΑΙ. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις·
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
* σὺ δ' ἐξορίνας ἠπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.
ΧΟ. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;

(ita Bl. libri male: ζυγοί.) τῶν θαλαμίων ἄνωθέν εἰσιν. Schol. tropus a remigum ordine triplici. Schol. Aristophanis ad Ran. 1013.: ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν· καὶ ἡ μὲν κάτω θαλαμῖται, ἡ δὲ μέση ζυγῖται, ἡ δὲ ἄνω θρανῖται. θρανίτης οὖν ὁ πρὸς τὴν πρύμναν, ζυγίτης ὁ μέσος, θαλαμίτης ὁ πρὸς πρῶραν etc. cf. eundem ad Acharn. 162. et Schneideri lex. gr. v. μεσόνεοι. ceteris remigibus dignitate praestitisse ζυγίτας (τοὺς ἐπὶ ζυγῷ) ex h. l. intelligitur.

1497. εἰρ. gloss. Farn.: προσταγὲν αὐτῷ, qui est accusat. absolutus pro genitivo προσταγέντος σωφρονεῖν, *cum imperatum est sapere.*

1498. νήστιδες (175.) δύαι, *cruciatus jejunii.* ignorant hanc poenam scriptores antiquitatum graecarum, putoque domesticam fuisse potius quam publicam, ita ut illis, qui deliquerant, domi suae conclusis jejunium imperaretur. matrona Plautina, viro irata, Cas. 2, 1, 8.: *ego illum fame, ego illum siti — ulciscar.* cf. tamen 1518. sequ.

1500. ἰατρ. *medici vates.* St.: „Eustath. in Iliad. α', p. 48, 35.: φασὶ καὶ ὅτι κοινή πώς ἐστι τέχνη ἰατρικὴ καὶ μαντική. Μελάμπους οὖν καὶ Πολύειδος ἀμφότεροι ἐπ' ἀμφοῖν ἔνδοξοι ἐγένοντο· καὶ Αἰσχύλος δέ που, φασί, τὸν ἰατρὸν μάντιν (malim ἰατρόμαντιν. intelligendus vel hic locus, vel Suppl. 239. *Both.*) ὀνομάζει. hinc compositum ἰατρόμαντις pro simplici medico Suppl. l. l.“ nec aliter hoc ipso loco, quem tractamus.

1501. παίσας MS. Pindari Gotting ad Pyth. 2. extrem. libri Aeschylei: πήσας. Porsonus Advers. p. 139. ed. Lips. aliique: πταίσας. de hoc proverbio vide Prom. 321.

1502. γύναι, ut Homerus: Ἀχαιΐδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί.

1503. οἰκ. εὐνὴν pro εὐνῆς. vide ann. ad 1320.

1505. ἀρχ., ἀρχηγά, ἀρχόμενα.

1508. νηπίοις Jacob. aliique. scribendum esse censeo ἐξορίνας νηπίους, *stultos excitans* ad seditionem. — cf. 1549.

1510. ὡς δή, *quasi vero, quasi scilicet.* ita saepius Eurip. vide Bl.

1511. οὐκ repetitum παθητικῶς, nisi scribendum sit ἔργον οὖν.

1512. αὐτ. cf. 1521.

ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον, ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλὰ σὺν γυνή,
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
ἔκτειν'. Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;
ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει τάχα. t. t. c.
εἶα δή, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε!
ΧΟ. εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω!
ΑΙ. ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' ἐρούμεθα.

1513. irridet Chorum, qui mulierem eum appellavit 1502. *plane enim,* inquit, *muliebre fuit dolo agere,* quod feci; *eramque suspectus* Agamemnonis *hostis vetus*, a quo nihil aliud expectari poterat. quodsi non cavit Agamemnon, ipsius haec culpa est.

1515. χρημ. *opum.*

1517. βαρείαις ὁδοῖς, βαρέως. notae metaphorae ab jugo et equis jugalibus. — σειραφόρον Flor., Farn., Bl. etc. vulgo: σειρασφόρον. intelligendum ὡς, ut passim. non, ut equum funarium (748), qui hordeo pascitur, habebit civem seditiosum, sed carcere fameque eum castigabit. cf. Schol. ad sequ. versum.

1518. ita Pears., Bl., Well. codd.: δυσφιλὴς κότῳ. Schol.: κριθ. πῶλον. οὐχ ὑποζεύξω τὸν μὴ πειθαρχοῦντα ὡς κριθῶντα πῶλον, ἤγουν πίονα ταῖς κριθαῖς καὶ τρυφῶντα, ἀλλὰ συγκλείσας καὶ λιμάττειν ἐάσας πραΰνω. Pollux 7, 23.: τὸ μέντοι ὑπερεμπεπλῆσθαι καὶ ὑπερκεκορέσθαι ἀπὸ τῆς μάζης ὑπερμαζᾶν ἔλεγον, οἱ παλαιοί· οἱ δὲ νέοι κριθιᾶν, ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων etc.

1519. λιμός. cf. ann. ad 1498.

1521. αὐτός, *solus.* (1512.) σὺν *simul.* una cum Clytaemnestra Aegisthus interfecisse dicitur Agamemnonem, non quo etiam ipse eum percusserit, sed quia mulier eum adhibuerat in consilium. cf. 1324. sequ., 1485 sequ.

1526. δοκεῖς. cf. 16.

1527. satellites suos advocat, itemque Chorus cives Argivos. nam hunc versum sub Aegisthi persona legendum esse, intellexit St., sed male etiam sequentem versum eidem tribuit. Bl.: λοχίτης, *manipularis*, qui ejusdem λόχου est. λόχος autem erat certus quidam militum numerus, pro gentibus ac temporibus diversus. Soph. Oed. R. 709.: πολλοὺς ἔχων Ἄνδρας λοχίτας, οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης.

1528. πρόκωπον, districtum. Suidas, annotante Bl.: πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος. ἀντὶ τοῦ γυμνόν. cf. Eurip. Or. 1430. sequente versu πρόκωπος audacter dicitur ὁ ἔχων πρόκωπον τὸ ξίφος.

1530. δέχ. — σε. *accipimus omen, quod dicis te moriturum.* τὴν

ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά,
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
* στείχετε δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους,
* πρὶν παθεῖν. ἔρξαντα καιρὸν χρῆν τάδ', ὡς ἐπράξαμεν.
* εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἅλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν,
δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴτις ἀξιοῖ μαθεῖν.
ΑΙ. ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι,
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα . . .
ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
ΑΙ. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ΧΟ. οὔκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟ. πράσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
ΧΟ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
ΚΛ. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

τ. ἐρ. *fortunam interrogemus* (interrogabimus), h. e. periculum faciamus (faciemus). S.

1532. πολλὰ, maxime. θέρος. egregia Schützii emendatio. libri: ὁ ἔρως (ΘΕΡΟC, ΟΕΡΟC, ΟΕΡΩC). Eurip., monente Porsono Advers. p. 139. ed. Lips.: ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος, etc.

1534. scribamus στείχετ' εὔδιοι, γέροντες πρὸς δόμους, πεπρωμένας (πημονὰς vel ποινὰς) πρὶν etc. cf. 1512. εὔδιοι, *tranquilli.* — deinde libri: πεπρ. τούσδε, quae est interpretatio, recte deleta a viris doctis.

1535. quid dubitemus sic scribere: πρὶν παθεῖν ἔρξαντ' ἄκαιρον. similiter Herm. ap. Humb.: πρὶν π. ἔρξαντ' ἄκαιρα. χρῆν τάδ' etc.

1536. non male scripseris, opinor: εὖ δέ τοι μ. γένοιτο. τῶνδ' (vel τῶν δ', h. e. τούτων δὲ) ἅλις ἔχ. ἄν. *bene autem sane eveniat, quod attinet ad hos labores. hisce satis implicabimur* etc.

1538. ὧδ' ἔχει λόγος. *sic mea fert sententia.* Theb. 205.

1539. ἀπ., *decerpere*, velut *florem*, et in me jactare. malo sensu ἄνθος et ab hoc derivata vocabula dici solent, ut passim annotavimus.

1541. lacunam alii aliter explent. λοιδορεῖν additur in margine Ask.

1542. προσσαίνειν, *blandiri.*

1545. Eurip. Phoen. 363.: αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος. *E Bl.* exules spe pasci (nunquam non scil. se in patriam aliquando redituros esse sperantes) paene in proverbium abierat. hoc ergo utitur Aegisthus, ut Chorum, qui expectat reditum Orestis, irrideat. S.

1549. προτ. cf. 1302. *ne cures vanos hos latratus.* cf. 1508.

1550. τῶνδε δ., *quod attinet ad hanc domum* sive familiam.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ARGUMENTUM

a Stanlejo primum conscriptum, et nunc paulo emendatius editum.

Orestes jussu oraculi una cum Pylade Argos reversus tumulum patris sui Agamemnonis invisit; ubi virginum coetui Clytaemnestrae famularum occurrit, quas illa somnio exterrita, consultis conjectoribus, ad placandos manes mariti cum inferiis miserat. his adjunxerat se soror ejus Electra, cui Orestes per varia indicia innotescit. ab iis totam rem edoctus regias aedes accedit, viatorem se fingens e Phocide Dauliensem, qui obiter mandata acceperit Orestis mortem parentibus ejus nunciandi. Aegisthum, hoc ut audiat, lubenter egressum derepente interficit. cujus clamore evocata Clytaemnestra, pro vita sua apologia brevi usa, item a filio interemta est. hac patrata caede maternis furiis Orestes agitatus Delphos profugit.

Scena fabulae Argis constituitur. etc.

Constituit haec fabula partem alteram Oresteae, de qua vide argumentum Agamemnonis. praeterea digna est quae adscribatur disputatio Welckeri Trilog. Aeschyl. p. 447., ubi sic vir clarissimus: „In philosophischer Hinsicht ist schwerlich irgend eine andre Trilogie, ausser der Promethee, bedeutender gewesen als die Orestee. Sie betrifft die schwerste Aufgabe, welche die Menschheit zu lösen haben kann, nächst *der*, welche im Prometheus behandelt ist, und in ihr erscheint das menschliche Loos tragischer und wehmüthiger als in diesem. Für Orestes war es Pflicht, als

Sohn den Vater zu rächen und die Schwester zu schützen, als Fürst die Verbrecherin zu strafen; daher seine That nach der Odyssee (1, 298. 3, 196.) den grössten Ruhm erreichte. Aber obgleich der delphische Apollon selbst, von welchem die alten hellenischen Rechte ihre höchste Sanction erhielten, ihn zu der That angetrieben hatte (Cho. 255), so ist doch die Gewalt der Mutterflüche (*γενέθλιοι ἀραὶ* Cho. 849., *μητρὸς ἔγκοτοι κύνες* 861. *ἀραὶ* und *Ἐριννύες* gleichbedeutend. Eumen. 420.) in der Natur selbst begründet, und die Erinnyen, welche (212.) das Gesetz aufstellen, dass kein verwandtes Blut vergossen werden soll, gehören zum alten Götterstamm. Die leiblichen und bürgerlichen Uebel, die Apollon in den Choëphoren (Cho. 257. seqq.) dem Orestes androht, wenn er seine Schuldigkeit nicht erfülle, aus den alten Volkssatzungen der Blutrache ein merkwürdiges Ueberbleibsel, die Erinnyen aus des Vaters Blut, der unsichtbare Zorn des Vaters, sind um nichts geringer als was die Erinnyen der Mutter ihm wirklich anthun, und sind darum so geflissentlich ins Grässliche ausgemalt, damit sie nicht verfehlen die wirkliche dargestellte Pein gehörig aufzuwiegen. Dieselbe Foderung wie Delphi thut selbst das weibliche Gefühl des Chors (305.) und Elektra's an den Unglücklichen. Er kennt die Folgen, aber schwankt nicht (399.): „hat sie des Vaters Entehrung gebüsst durch die Götter, durch meinen Arm, dann will ich scheiden, untergehn.“ Nur einen Augenblick, indem er zur That selbst schreiten wollte (836.):

Pylades, was thu' ich? soll ich scheu'n der Mutter Mord?

Doch nicht *er* ists ja, sondern des Vaters Schicksal, welches ihr den Tod bestimmt (848.). Und noch als er die Vorboten des rächenden Wahnsinns empfindet, beruft er sich besonders vor den Zeugen auf sein Recht, und dass er ausser böser Schuld sei (958.), wie nachher vor dem Gericht der Götter in den Eumeniden (446.). Auch die Stimmen des Areopagos sind gleich getheilt; für den Streit beider Ideen giebt es keine Auflösung als in einer höheren Ordnung, einer göttlichen Begnadigung der unfreiwilligen Schuld. Diese wird durch das von der Pallas gestiftete

Blutgericht vermittelt, indem sie selber den Ausschlag zur Freisprechung giebt, und einen Vertrag stiftet, vermöge dessen die Zornigen fortan versöhnbar sind und den Namen annehmen, welcher hierin und im Gebet an sie gegründet ist. Dieses Rettungsmittel, welches Athen mit Stolz unter seine besondern Heilthümer zählt, musste in der Zeit des Uebergangs von der Blutrache zum Gericht als göttlich und mystisch erscheinen, (die Verstandesansicht spricht Orestes aus Eum. 286.: *χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.*) um so mehr als das Alterthum mehr wie wir die Menschheit im Staat erblickte, und geistliche und weltliche Ordnung mehr einander durchdrangen. Eine Schuld schien durch die Natur selbst oder das natürliche Schicksal in einzelne Menschen gelegt, von welcher nur eine göttliche Stiftung befreien könnte. In der moralisch-religiösen Aufgabe und ihrer Lösung liegt die Einheit des Stücks, und da diese sich in der Person des Orestes darstellt, so konnte das Ganze seinen Namen mit strengem Recht führen.“

Chorus constat ex vetulis (157.) ancillis, bello captis, fortasse Troadibus. (62 seqq.) Eurip. El. 286.: *μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν Θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἕδρας Ἀσιήτιδες Δμωαὶ στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατὴρ, Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζευγμέναι Πόρπαισιν*, quem locum protulit Bl. similiter de Helena reversa Orestes Euripideus Or. 1082.: *ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάονας. — ΠΥΛ. Τρυφὰς γὰρ ἥκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωϊκάς; ΟΡ. Ὥσθ' Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.*

quod attinet ad scenam hujus tragoediae, eadem illa est atque Agamemnone, nisi quod hic exadversum regiae tumulus Agamemnonis conspicitur.

actio mane coepta ad vesperam (607.) producitur.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΟΙΚΕΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΚΙΛΙΣΣΑ, ΤΡΟΦΟΣ ΟΡΕΣΤΟΥ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη, i. tr.
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·

Annotationes ad Choëphoras. Vers. 1. Orestes convenienter illis, quae Clytaemnestra dixit Agam. 783. seqq., fingitur a Strophio Phocensi redire, cui in fidem ac tutelam traditus erat. cf. 626 seqq. comitem habet Strophii filium Pyladem, qui tamen in hac fabula paucissima loquitur. *S.* pronuntiat haec Orestes, in patris assistens tumulo, quem abscissis comae cincinnis honorat, ut ante Inachum. — versus primos 4 et dimidium, quos recitat Aeschylus ap. Aristophanem Ranis 1061., huc pertinere vidit Canterus: nam in Aeschyleis quidem codd. non magis leguntur quam 6 et 7., quos ex Pindari scholiis ad Pyth. 4, 145. restituit St. pauca deesse visa sunt Cantero, cui assentior, putoque haec vel quaedam similia dedisse Aeschylum: *κλύειν ἀκοῦσαί τ', εἰ φέρω κόμης ἐμῆς Πρῶτόν γε πλόκαμον* etc.: neque enim opus est, ut scribatur *ἀκούσαι*, quod olim posui, cum *ἀκοῦσαι* significare possit *auscultare*, *obtemperare*; versum 6. additis verbis *φέρω δὲ* suppletum ibat Erfurdtius in annotatis ad Soph. El. 52. dignum se esse ait Orestes, quem pater audiat atque auscultet, quandoquidem tantum ei honorem habuerit, ut domum reversus primum comae suae cincinnum Inacho, alterum vero ipsi dedicaret. — jam singula horum perlustremus. versu 1. ambigue dicta sunt verba *πατρῷα κράτη*. Schol. Aristophanis ad Ranarum l. l.: *τὸ πατρῷα*, inquit, *κεκίνηκε τὴν ἀμφιβολίαν. ἤτοι γὰρ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὀρέστης φησὶν, ἢ τὰ καθ' ᾅδου λέγει πατρῷα κράτη τοῦ Ἑρμοῦ, καθ' ὃ καὶ χθόνιος ὁ Ἑρμῆς, ὁ ἐκ πατρὸς ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας ἐπιτηρεῖν.* (sane non est intelligendus *Ἑρμῆς πομπαῖος*, cui mortui curae sunt, ut St. arbitrabatur, certe non is solus, sed etiam ille, quem hymnographi celebrant, *Ἑρμῆς χαριδώτης, διάκτορος, δώτωρ ἐάων*: nam utroque opus est ad ulciscendos parricidas Aegisthum et Clytaemnestram, restituendumque Orestem in patris domum atque regnum, quae nonnisi manu sua et amici recuperaturus est. cf. 110 seqq. Ran. 1076.: *ΕΥ. πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο Αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς Δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη; ΑΙΣΧΥΛΟΣ. Οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν ἐριούνιον Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων, Ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.* habes ipsius Aeschyli, quamvis Aristophanei, testimonium. est autem *ἐριούνιος*, interprete Beckio in annotatis ad locum istum Comici, „*emolumenta afferens*, *ὠφέλιμος*" etc.) *δέον δὲ εἰπεῖν πατρόθεν, πατρῷα εἶπε πρὸς τὸ κράτη. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.* — *ἐποπτ.*, *inspiciens*, *curans*. Babrius ap. Sui-

ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι,
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι. * *
* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον.
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον,

dam v. *Νέμεσις*, monente Bl.: *παρῆν δὲ Νέμεσις, ἣ τὰ γῆς ἐποπτεύει*. verbum frequens ap. Aeschylum. cf. 452, 546, 917, 995, Agam. 1156. —

3. proprie *κατέρχεσθαι* dicitur exul, cum postliminio redit. vide Theb. 614, 917. etc.

6. 7. „duo tonsurae tempora fuisse ap. Achivos, *πένθους* et *ἀκμῆς*, *ἤτοι τελείας ἡλικίας*, monet Eustath. in Il. β': *λέγονται δὲ τὸν μὲν ἄλλον πάντα χρόνον κομᾶν οἱ Ἕλληνες, ἐν δὲ πένθους καιρῷ κείρεσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν καιρῷ ἀκμῆς ἤτοι τελείας ἡλικίας· τηνικαῦτα γὰρ πλόκαμον κείραντες ἀνετίθουν Ἀπόλλωνι κουροτρόφῳ καὶ ποταμοῖς, καθάπερ ὁ Ὅμηρος ἱστορήσει ἐν τοῖς ἑξῆς. καὶ ἦν οὗτος μὲν ὁ πλόκαμος θρεπτήριος κατὰ τὸν Αἰσχύλον, πενθητήριος δὲ ὁ ἕτερος. λέγεται δὲ τῆς τομῆς τοῦ θρεπτηρίου πλοκάμου κατάρξαι Θησεύς· κειράμενος γάρ, φασί, τὴν ἐμπροσθίαν κόμην εἰς Δῆλον ἀνέθετο τῷ Ἀπόλλωνι.* —— ita et Achilles ap. Hom. Il. ψ' comam suam, quam Sperchio fluvio pater ejus consecraverat, Patroclo detondit. — quare autem fluminibus comam consecrare solebant veteres, rationem affert Eustath. in Homeri verba modo laudata: *ὅτι ἔθος ἦν τρέφειν κόμην τοὺς νέους μέχρις ἀκμῆς, εἶτα κείρειν αὐτὴν ἐγχωρίοις ποταμοῖς. ἐποίουν δὲ οὕτω, τιμῶντες τὸ καλὸν ὕδωρ· τρόφιμον γάρ φασι καὶ συστατικόν ἐστι τοῦ ζῆν, καὶ μάλιστα τὸ γλυκύ.* et Pindari Schol.: *τὰς μὲν γὰρ πρώτας κόμας τοῖς ποταμοῖς ἀπεκείροντο, σύμβολον τοῦ ἐξ ὕδατος εἶναι πάντων τὴν ἄεξησιν.* (*αὔξησιν. Both.*) Pollux 2, 3.: *ἔτρεφον δέ τινες ἐκ πλαγίου κόμην, ἢ κατόπιν, ἢ ὑπὲρ τὸ μέτωπον, ποταμοῖς ἢ θεοῖς.*" *St.* de altero tondendi more, quo amicorum funera honorabant, St. profert illa Sophoclis, sub persona Teucri Eurysacen, Ajacis filium, ita compellantis, Ajac. 1097.: *ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας Ἱκέτης ἔφαψαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο, Θάκει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων Κόμας ἐμὰς, καὶ τῆσδε, καὶ σαυτοῦ τρίτου, Ἱκτήριον θησαυρόν*, et Euripidis El. 90.: *νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς Δάκρυά τ' ἔδωκα, καὶ κόμης ἀπηρξάμην.*

8. *ὁμήγ.* coetus. Agam. 4.: *ἄστρων νυκτέρων ὁμήγυριν.* — *Bl.*

9. *μελ.* *nigris.* cf. Suppl. 640, Pers. 274. „Eustath. in Il. χ', hunc locum respiciens: *ὧν τινα* (paragogicorum, quae terminantur in *ιμος*) *καὶ διὰ τοῦ χιμος κοινότερον παράγονται. οὕτω Αἰσχύλος πέπλους μελαγχίμους φησίν. πέπλους* memoria lapsus pro *φάρεα*. eodem vocab. usus est Eurip. El. 467." St.

10. Schol.: *πρέπουσα, κοσμηθεῖσα.* non recte: est enim vocab. *μέσον* hic, ut 16. et 22. et Agam. 391. nec alias ap. Eurip. Helenâ de Menelao, pannorum fragmina ejectitiorum induto, 1146.: *Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει.* — et Alc. 492.: *τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις;* Idem. rectius Schol. 22.: *πρέπει. διαφαίνεται. apparet, conspicuus est.* cf. 16. et Euripideos interpp. ad Alcestidis l. l.

11. Hesych.: *προσκυρεῖ. προσεγγίζει.* an *novum funus aedibus no-*

ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;
οὐδὲν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμήν, πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρός, γενοῦ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοί!
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδών, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.
ΧΟ. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην i. d. στ. α'.
χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ· i. tr.
πρέπει παρῇς φοινίοις ἀμυγμοῖς, i. tr. c.
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ. tribrach. tr. h.
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ, as., ant. d. et t. h.

stris accidit? S. πτῶμα, *clades, calamitas*, praesertim morte alicujus. ipsum cadaver πτῶμα dicitur ap. Eurip. Phoen. 1403. et alibi saepius.

12. τύχω, *recte conjiciam.* cf. Agam. 1119. etc.

13. μειλ. *delenimentis.* νερτέροις dictum pro νερτέρων, *sacrificiis, quibus placantur manes*, inferiis.

19. προστροπή, ἱκετεία. Hesych. St.: *supplex pompa.* cf. Pers. 193, infra 71 etc.

21. ita Guelf. et vett. edd.; primus Vict. habet χοᾶς, quod videtur esse correctoris, qui haud concoqueret accusativum χοὰς relatum ad προπομπὸς, more loquendi satis usitato, de quo vide Schwenkium et, quos laudavit, Herm. ad Viger. p. 895. aliosque. cf. Pers. 857, Suppl. 724. St.: „χοᾶς. fortasse χοᾶν (malebat id etiam Casaub. *Both.*), ut 142. licet enim Homerus χοὴν habeat, posteriores tamen χοὰς semper, opinor, usurparunt.“ cf. 13, Eurip. Or. 96 etc. ὀξ. σὺν κτύπῳ, *celeri manuum strepitu* seu planctu.

22. ita primus St. libri: φοινισσαμυγμοῖς, φοίνισσα γωγμοῖς etc. dicitur etiam ἀμυχμὸς (Theocr. 24, 124.), sicut ῥωγμὸς et ῥωχμός. interdictae sunt a Solone, et ejus exemplo in XII. tabulis, lacerationes genarum, ἀμυχαὶ κοπτομένων, ut testantur Plut. vita Solonis et Cic. de Legg. 2. Serv. ad Aen. 3.: *Varro dicit, mulieres in exsequiis et luctu ideo solitas ora lacerare, ut sanguine ostenso Inferis satisfaciant.* cf. St. et Bl.

23. ἄλοκι. αὔλακι τομῇ. Schol. „similiter Ceres ap. Claudianum de raptu Pros. 426.: *grandesque rubent in pectore sulci*“ etc. S.

24. δ' ἰυγμοῖσι Cant. et recentiores. libri: διοιγμοῖσι, υ et οι permixtis, ut saepius. — δι' αἰῶνος, *perpetuo*, ut Agam. 493. etc. — βόσκ. *pascitur*, tanquam cibo. tropus haud insolitus. vide indices horum scriptorum h. v. Plautus Cist. 4, 2, 50.: *istuc mihi cibus est, quod fabulare.* idem dixit *amoris prandium* Truc. 1, 2, 114., sed usitatiore more loquendi *poculum* ibidem 22. cf. Mostell. 1, 2, 59. etc. idem Comicus, utraque metaphora conjuncta, Trin. 2, 1.: *esse et bibere dat Amor amara.* Psalm. 61, 3. (?), monente Abreschio: ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ (fort. ἐμός.) ἄρτος καὶ νυκτός. — de metro cf. Soph. Antig. 324, Philoct. 1072.

λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν, i. t.
πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων, ἀγελάστοις da. pent.
ξυμφοραῖς πεπληγμένων. t. d. c.
τορὸς φόβος γὰρ ὀρθόθριξ, ἀντ. α'.
δόμων ὀνειρόμαντις ἐξ ὕπνου, κότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περιφόβως,
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών·
κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως
τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.
τοιάνδε χάριν ἄχαριν, ἀπότροπον κακῶν, as., dm. h. et dm. στ. β'.
(ἰὼ Γαῖα μαῖα!) dm. h.

25. λιν. τὰ λίνα διαφθείρουσαι. τὸ ἑξῆς, οἱ δὲ στολισμοὶ τῶν ὑφασμάτων πρὸς τοῖς στέρνοις λινοφθόροι λακίδες ἐῤῥάγησαν. Schol. rectius dicas cum Bl., verba πρόστ. στολμοὶ π. superioribus λιν. ὑφ. λακίδες subjecta esse per appositionem. est autem haec ἐπεξήγησις. — St.: „ἔφλαδον, *ruptae crepuerunt*.“ aor. 2. a φλάζω, ut ἔχαδον a χάζω.

26. πρόστ. στολμοὶ πέπλων, *amictus pectoralis*, quem scindebant dolentes. cf. Pers. 977. etc. *E Bl.*

28. ita Schwenk. auctore Arnaldo. codd. depravato metro: γὰρ φόβος. miratus nescio quis imperitus particulam loco tertio transposuerit. — τορὸς φόβος. ὀρθ., manifestus horror, quo comae steterunt Clytaemnestrae.

29. ὀνειρ. δι' ὀνείρων τοῖς δόμοις μαντευόμενος. ἐξ ὕπνου. ἀντὶ τοῦ δι' ὕπνου. Schol. cf. 866. κότον πνέων. non suam φόβος iram spirasse dicitur, sed ejus, quo viso terribiliter exclamavit.

30. ἀωρ. κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Schol.

31. μυχόθεν, *e penetralibus*. St. in proximis libri habent περὶ φόβῳ: sed recte St., putida offensus oratione φόβος ἔλακε περὶ φόβῳ: „vel περίφοβον,“ inquit, „vel potius περιφόβως, ut melius ei respondeat περιθύμως, quod sequitur.“ de ι et ς litteris confusis vide Schäferi Melett. crit. p. 112. sequ., nos ad Soph. Oed. Col. 1585, Eurip. Or. 1180 etc.

32. γυν. δώμασιν. γυναικείῳ.

33. abest τὲ a libris, sententia et metro pariter laborantibus; quam particulam primus inseruit editor Glasguensis. aliis placuit δέ. — „θεόθεν ἔλ. ὑπ. *divinitus vaticinati sunt, vera se loqui sponsione quasi addita*, sive interposita jurisjurandi fide, *testificantes*.“ S.

34. περιθ. ὑπερβαλλόντως. Schol.

35. h. e. μέμφεσθαι καὶ ἐγκοτεῖν τοῖς κτανοῦσι. notus hic usus particularum τὲ et *que*. Pind. Nem. 6, 105.: δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει, παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε Τιμίδαν κλᾶρος προπετὴς ἄνθε' Ὀλυμπιάδος, ubi nihil mutandum est. Tibullus, 1, 4, 56.: *Messalam terra dum sequiturque mari* etc.

36. χάριν ἄχαριν, *gratiam ingratam* inferiarum. conferunt 480. et quae similia leguntur Prom. 527., Agam. 1426.

37. ἰὼ γαῖα μ. ὦ γῆ μήτηρ. (μῆτερ.) τοῦτο δὲ διὰ μέσου ἀναπεφω-

μωμένα μ' ἰάλλει δύσθεος γυνά. as., ith. et ith. c.
φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν· as., dm. et i.
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ; i. tr.
ἰὼ πανοιζὺς ἑστία! i. d.
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων!
ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς,
δνόφοι καλύπτουσι δόμους δεσποτῶν θανάτοισι.
pri. polysch.
σέβας ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον, τὸ πρὶν
ἀντ. β'.
δι' ὤτων φρενός τε
δαμίας περαῖνον νῦν ἀφίσταται·
φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον·

νηται. Schol. „sic ὦ γαῖα μῆτερ Eurip. Hipp. 565.“ S. sic autem libri vett., non ἰὼ γαῖά γαῖα, ut vulgo.

38. Stanleji emendatio. codd.: μωμέν' ἀμιλλεῖ, vel μωμένα μιλλεῖ (ΜΩΜΕΝΑΜΙΛΛΕΙ, ΜΩΜΕΝΑΜΙΛΕΙ, ΜΩΜΕΝΑΜΙΛΛΕΙ). Schol.: μωμένα. ζητοῦσα. cf. 564, Prom. 464, Theb. 982. aliam formam μαίεσθαι infra legi monuit Bl. 783. poëta ap. Hephaest. 10., p. 56. ed. Gaisford.: κλύειν μαίετε τὸν ἐγχώριον. — δύσθεος γυνά. Clytaemnestra.

39. *vereor autem id verbum inferiarum pronuntiare.* putide Schol., quamvis probante St.: δεῖ νοεῖν, ὅτι τὸ δύσθεος γυνὰ ἠρέμα πως ἐφθέγξατο. διό φησι φοβοῦμαι γὰρ ἔπος τ. ἑ.

40. ita Canterus, merito adstipulantibus viris doctis. codd. lapsu proclivi: λυγρόν. H. Voss.: *denn welche Sühnung ist vergossnem Menschenblut?*

41. παν. πανδάκρυτος (Theb. 621.), *aerumnosissima.* — κατασκαφή proprie dicitur Theb. 46.

43. sequ. βροτ. *hominibus invisae.* St. „Prom. 777.: δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς.“ Bl. cf. 754.

45. ἀμέτρως libri: σέβας δ' ἄμαχον. particula saepe inculcata a librariis. legitur etiam ἀδάμαντον, quod primus correxit Herm. Obss. crit. p. 57. eodem usus metro Soph. Oed. Col. 1457.: καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν, ἐννυχίων ἄναξ, et antistropha: θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισί φασι πολυξέστοις.

46. ὤτων φρενός τε. solent haec conjungi. Theb. 25.: ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν. praeterea Bl. conferri jussit infra 414 sequ. et Pers. 574. sequ. majestatem Agamemnonis, invicti regis, quae olim in aures animosque populi penetraverit, nunc evanuisse dicit Chorus, et omnes metuere. Schol.: τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ αἰδὼς, ἣν περὶ Ἀγαμέμνονος εἶχον οἱ δῆμοι, νῦν εἰς φόβον ἐτράπη. ἐκεῖνον γὰρ ᾐδοῦντο καὶ ἐφίλουν· τοῦτον δὲ (Aegisthum) φοβοῦνται, ὡς τύραννον διατελούμενον.

48. contemplatione insignium Agamemnonis atque Aegisthi fortunarum perculsus Chorus felicitatem illam, in utroque horum conspicuam, divinum quiddam esse ait, vel majus divino, θεόν τε καὶ θεοῦ πλέον: sed ocius, serius, Justitiae velut lancem deprimi, ita ut vel statim luci, vel crepusculo, eoque gravius, vel denique media nocte, ultio divina scelestos impiosque omnes corripiat.

ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν,
ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντα βρύει, τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ   i. tr. ἐπ.
τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαῤῥύδαν·
διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον   as., dm. et t. d. c.
παναρκέτας νόσου.   i. d. br.
οἴγοντι δ' οὔτε νυμφικῶν ἑδωλίων   i. tr.
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
βαίνοντες τὸν χειρομυσῆ φόνον   as., ant. et dm.
καθαίροντες λοῦσαν μάτην.   ant. d.

50. audacter non Justitiam, sed Justitiae momentum, ῥοπὴν, respicere ait jus fasque.

52. ordo: τὰ δὲ χρονίζοντα ἐν μεταιχμίῳ σκότου βρύει μένει, *quae vero* (poenae) *cunctantur in confinio tenebrarum*, seu noctis, *vigent robore*, h. e. eo sunt graviores, quo lentius ingruunt. Valerius Maximus 1, 1.: *lento gradu ad vindictam sui divina procedit ira, tarditatemque supplicii gravitate compensat.*

53. libri: χρονίζοντ' ἄχη (Medic. a m. 1.: ἄχει, A et codex Robortelli: εὔχη) βρύει, quam interpretationem esse primus intellexit S., nec tamen recte edidit χρονίζουσα βρύει. ceterum metro quoque firmatur haec emendatio. — ἄκραντος, *non finita*, sed ea, quae in cursu est. — ἔχει, *habet*, occupat, opprimit.

54. ἐκποθ., *hausta*.

55. τίτας φόνος. τιμωρὸς, ἡ τοῦ φόνου τιμωρία. hoc dicit, sanguine semel effuso pactam esse vindictam caedis, nec dilui, h. e. dissolvi aut rescindi, sed acerbissima immanis morbi calamitate sontes differri. similia monstravit Bl. Theb. 697, ap. Soph. Oed. R. 1161., Eurip. El. 290., Catullum 85, 4. et Shakspearium Macbetho. idem διαῤῥύδαν scripsit, cum libri habeant διαῤῥυδᾶν. „διαῤῥύδην," inquit, „*ita ut diffluat*, seu *diluatur*" etc.

56. asyndeton ἐπεξηγητικόν. — διαλγὴς, *vehementer crucians*. αὐξητικὸν est τὸ διὰ in hoc verbo, ut saepius. — Schol.: διαφέρει. διασπαράσσει. Abresch.: — opportune monuit in notis H. Steph., sic Horatium usum esse τῷ *differre* Epod. 5, 99., quod ad animum retulit Plautus Cist. 2, 1, 5.: *exanimor, differor, distrahor* etc.

57. παν. τῆς εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀρκούσης αὐτῷ. Schol. — idem quod παναρκής. Suidas: παναρκέος: τοῦ μεγάλου καὶ δυνατοῦ. cf. Pers. 807. *Bl.* inter verba νόσου et οἴγοντι haec leguntur in codd.: βρύειν. τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νὺξ, quae sublecta sunt versu 53.

58. οἴγοντι τὰ νυμφικὰ ἑδώλια. — οὔτε pro οὔτι jam olim scripsi, quo appareret, haec inter se comparari; quod imitatus est Bl. Schol.: — ὥσπερ τῷ ἐπιβάντι νυμφικῆς κλίνης οὐκ ἔστιν ἴασις πρὸς ἀναπαρθένευσιν τῆς κόρης, οὕτως οὐδὲ τῷ φονεῖ πάρεστι πόρος πρὸς ἄκεσιν τοῦ φόνου.

59. Hesych.: πόροι. ποταμοί. idem: πόρος — τὸ ποταμοῦ ῥεῦμα. οἱ δὲ τὴν διάβασιν αὐτοῦ (vadum). cf. Pers. 340. *E Bl.* Schol.: πάντες ἐκ μιᾶς. πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι.

60. ita Pauw. et alii. T.: χειρομισῆ. vetustiores: χαιρομυσῆ vel χαιρομισῆ. ferri fortasse posset χαιρεμυσῆ, sed rectum videtur χειρομυσῆ, *manus polluentem*.

61. ita Scal., nisi quod scribi vo-

ἐμοὶ δ' (ἀνάγκαν γὰρ ἀμπίπτολιν as., i. h. et dm. ἐπιφ.
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων as., 2 i. h.
πατρῴων δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν·) as., dm. et i. h.
δίκαια καὶ μὴ δικαι', as., i. et cr.
οὐ πρέποντ' ἀρχαῖς βίου, βία, φερομένων, t. tr.
αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν στύγος κρατούσῃ·
* δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων ματαίοισι
* δεσποτᾶν τύχαις, κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη. t. t. c.

luit *ἔλουσαν*. codd. obscure: *ἰοῦσαν ἄτην*. cf. inferius 483. sequ. *λοῦσαν*, *ablucre solent*.

62 — 69. malui haec distinguere ab epodo, contra ac fecit Lachmannus libro de chor. syst. p. 49., cum alium atque superiora colorem habeant, pertineantque ad conditionem herum ancillarum, quam duram sibi olim liberis deplorant. recte autem Lachmanno versu 54. incipere visus est epodus, neque audiendi sunt quidam, qui strophica somniant. Hephaest. 9.: *ἀνομοιόστροφα δέ ἐστιν, ὅσα πάντως διαιρεῖται, ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἢ Χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν, ἢ κατὰ ἐπῳδὸν, ἢ κατ' ἄλλο τι ἐπιφώνημα.* — *ἀνάγκαν ἀμφίπτολιν* Bl. interpretatur *necessitatem urbi circumdatam*, h. e. expugnationem, quemadmodum Theb. 271. dicatur *ὁ ἀμφιτειχὴς λεὼς*, *populus moenia obsidens.* sed rectius *ἀμφίπτολιν* intelligas *δίπολιν*, quemadmodum *ἀμφικέφαλος*, *ἀμφιπρόσωπος*, *ἀμφίπυλος* et similia dicuntur, ut *ἀνάγκη ἀμφίπολις* sit necessitas imposita hisce mulieribus ex altera in alteram urbem migrandi, h. e. servitus. male Schol.: *ἀμφ. τὴν ἐκ διαφόρων πόλεων ἀνάγκην, ὅ ἐστι πόλεμον* etc.

65. Schol.: *εἴτε δικαίως, εἴτε μή. ἔστι δὲ παροιμία· δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα.*

66. libri: *μὴ δίκαια, πρέποντ'* etc. sententia monitus priore ed. scripsi *μὴ πρέποντ' ἀ. β.*, nec aliter, ut post comperi, Musgravius: sed probabilius est *δίκαι', οὐ πρ.*, quod Butlero auctore posuit Bl. saepe confusa *ου* et *α*. praeterea legitur *βία φερομένων*. Schol.: *τὰ τῶν πρὸς βίαν κεκτημένων ἐπαινέσαι*, nec alii melius. dedi *βία*, ut hic ordo sit: *ἐμοὶ δὲ βία (ἐστὶν) αἰνέσαι δίκαια καὶ μὴ δίκαια, οὐ π. ἀρχ. βίου, φερομένων.* in *φερ.* intelligendum est *δικαίων καὶ μὴ δικαίων*, *cum accidunt*, quemadmodum *φέρεσθαι* usurpari solet ad significandum rerum successum. vide Sophoclis interpp. ad Ajac. 1000. *βία*, *vis est*, *necesse est.*

67. sequ. *πικρὸν — κρατ. καλυπτούσῃ τὴν κατ' αὐτῶν ἀποστύγησιν, καὶ μηδὲ παῤῥησίᾳ τὸν δεσπότην κλαιούσῃ. ματ. ἐπὶ ματαίαις τύχαις.* Schol. malim hodieque *ματαίας τύχας*, cum propter usum verbi *δακρύειν*, tum concursu offensus dativorum. quam conjecturam fecit etiam Bl. *ματαίας*, *scelestas.* vide Schneideri lex. gr. h. v. *μάτην* pro *κακῶς* dixit Soph. Ajace 591. sic emendatus versus erit asynartetus, compositus ex dm. et i. h. S.: *δακρύω δ' ὑφ' εἱμ.* non solum ex more, quo plorantes capita velabant (cujus moris multa exempla protulere Abresch. et Bl., quibus exemplis addi potest Xenoph. Conviv. 1, 14. *Both.*), sed magis etiam consilio, ne prodendo dolorem, quem ex Agamemnonis caede capiebant, in Clytaemnestrae et Aegisthi odium incurrerent.

69. *παχν.*, *congelata.* sed non utuntur ea metaphora Latini ad exprimendum velut torporem doloris.

ΗΛ. δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες, i. tr.
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι.
τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς,
πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα, παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς
ἔστ', ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο

Hesych., annotante Bl.: *παχνουμένης. ἀνιωμένης.* Hom. Il. ρ', 111.: *τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παχνοῦται.* cf. Hesiod. Opp. 358, Eurip. Hipp. 759.

70. quaerit Electra ex Choro, quibusnam sibi verbis utendum esse putet, afferenti inferias patri a tali matre. — *δμωαὶ γυν.* sic *ἀνήρ* addi solet verbis officii vel conditionis. Matth. gr. gr. §. 430, 7. Schol.: *εὐθ. τοῦτ' ἔστιν ὑπηρέτιδες εὖ τιθεῖσαι τὰ κατὰ τὸν οἶκον, officia domestica exsequentes*, non *dispensatrices domus*, ut reddidit St.

71. *προστροπῆς.* cf. 19.

73. *κηδ. συγγενικάς.* Schol. cf. 212, 501. minus recte St.: *sepulchrales.*

74. *εὔφρονα* sunt, quae patris animo grata esse possunt. S. h. e. fausta, bene ominata. cf. 181.

75. distinxi post *λέγουσα*, ut intelligeretur, hunc esse ordinem verborum *πότερα λέγουσα τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα, φέρειν φίλῳ ἀνδρὶ παρὰ φίλης γυναικός: num a matre mea*, h. e nomine seu verbis matris, *dicens, me haec caro viro afferre a cara uxore?* ita Xenophon. Cyrop. 7, 5, 54.: *πάλιν αὖ ἐγὼ ἐθέλω παρὰ σοῦ ἐξαγγέλλειν ἀπιέναι πάντας* etc.

78. *πέλ. πᾶν τὸ ἐπιθυόμενον οὕτω καλοῦσι.* Schol. *libum.* cf. Pers. 184 etc.

79. *φάσκω, jubeo.* de hac significatione verbi *φάσκειν* vide, quos Well. laudavit, Jacobs. Anthol. 2, 3, p. 200. et Schäfer. ad Theocr. 25, 47.; de praesenti autem sensu futuri Eurip. Med. 360, Aristoph. Nub. 1065 etc. S.: *ὡς νόμος βροτοῖς ἔστ'.* pertinet ad jus talionis, inter homines receptum etc.

81. *στέφη, coronae*, quibus sepulcrum ornabatur. dicta pars pro toto, itaque non male Schol.: *τάδε. τὰς χοάς.* Soph., monente S., El. 836.: *ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον, Ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοῤῥύτους Πηγὰς γάλακτος, καὶ περιστεφῆ κύκλῳ Πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.* sed idem *τροπικῶς* ibidem 51.: *ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον — Λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς Στέψαντες*, et Antig. 401.: *χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.* cf 83. — *δόσιν τε, et quidem mercedem.* S.: *ἀντιδοῦναι* absolute positum declaratur per sequentia *δόσιν τε* (scil. *δοῦναι*) *τῶν κ. ἐπ.*

82. *οὖν, sane*, vel Schützio interprete *scilicet*; quo nexus causalis inter duo comparata significatur. vide Matth. ad Eurip. Alc. 73, Cycl. 237, Bornemann. ad Xenoph. Anab. 4, 3, 6. germanice dicas: *wie denn der Vater umkam.*

πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν,
δικοῦσα τεῦχος, ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιοι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.
ΧΟ. αἰδουμένη σοὶ, βωμὸν ὣς, τύμβον πατρὸς,
λέξω (κελεύεις γὰρ) τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.
ΧΟ. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὐτὴν, χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.

83. γάποτον St.: *effusionem a terra bibendam.* metaphora satis frequens: vide 54, 150, Pers. 590 etc.

84. καθάρματα, *lustra*, sacrificia lustralia. κάθαρμα vel καθάρσιον Attici dicebant porcellum, quem in lustrationibus caedere solebant. vid. Hesych. h. v. cineres autem victimae lustralis in vase fictili ex aedibus portabat minister, nonnunquam trans fluvium. cf. Theocr. 24, 91. cum Levitic. 6, 11. (?) hoc est καθάρματα ἐκπέμπειν. Schol.: τοῦτο πρὸς τὸ παρ' Ἀθηναίοις ἔθος, ὅτι καθαίροντες οἰκίαν ὀστρακίνῳ θυμιατηρίῳ, ῥίψαντες ἐν ταῖς τριόδοις τὸ ὄστρακον, ἀμεταστρεπτὶ ἀνεχώρουν. — *Bl. cf.* Aristophanis interpp. ad Plut. 450., Euripidis ad Androm. 288.

86. μεταίτιοι. recte hoc suasit Bl., siquidem inusitatum est, quod habent libri, μεταίτιαι. Soph. Trach. 1168.: ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη Μεταίτιος. scripserunt μεταίτιαι, ut φίλαι. μεταίτιοι, *participes.* cf. 120 etc. Schol.: μεταίτιαι. σύμβουλοι.

87. νομ., *usurpamus, suscipere solitae sumus* (odium). cf., jubente Bl., infra 935, Eurip. El. 206 etc.

89. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πείσεσθε παρὰ τὸ μόρσιμον. Schol. cf. 427, Theb. 243. *E Bl.*

91. ἔχεις Bl. auctore Jacobsio Anth. Pal. 3. p. 581. libri: ἔχοις. Abresch.: λέγοις ἄν. quanquam Chorum ministrarum alloquitur hera junior, tamen abstinere voluit τῷ βάρει τοῦ προστάττειν. vid. Schol. Soph. ad El. 598. et multis Potter. ad Lycophr. 9. (cf. 94, 153 etc.) ὑπέρτερον valet πλέον, κρεῖττον, *melius, potius.* Soph. Antig. 16.: οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον, et 587.: τάχ' εἰσόμεσθα μαντέων ὑπέρτερον. add. Eurip. El. 538. Suidas: ὑπέρτερον. κρεῖττον. —

92. ordo: αἰδ. τύμβον πατρὸς, ὡς βωμὸν, λέξω σοὶ etc. tumulum paternum Chorus non minus quam ipsa Electra reveretur.

94. ὥσπερ ᾐδέσω, ut ante reverita es et adhuc revereris, *ut revereri soles*, consueta tua pietate, erga tumulum patris.

95. τὰς χοὰς χέουσα εὖξαι ἀγαθὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι τῷ Ἀγαμέμνονι δηλονότι. Schol. σεμνὰ, *sancta*, religionis plena.

96. τίνας δὲ τούτους. τίνας τοὺς εὖ φρονοῦντας αὐτῷ ὀνομάσω; Schol. nominatim dici jubet, quinam sint isti benevoli, cum nemo nunc meminisse videatur Agamemnonis.

97. αὐτήν. σεαυτήν. vide Matth.

ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοὶ τἄρ' ἐπεύξομαι τάδε;
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.
ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖος ἔσθ' ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη...
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινα...
ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις;
ΧΟ. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτα μοὔστιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
ΗΛ.* Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχάς, πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους,

gr. gr. §. 489. etc. A: *αὐτὴν*, quod male restituit Bl.

98. sic Medic., nisi quod habet *τ' ἄρ'*. etiam Guelf., A, R: *τ' ἄρ'*. vulgo: *γ' ἄρ'*, vel metri gratia *γ' ἄρ'*, cum insolens sit *ἄρα*, *igitur*, in senariis. vide ann. ad Aristoph. Nub. 1253. etc.

99. *μανθ.* *intelligens*, cum a me monita intelligas, quid faciendum sit. — *φράσαι*, *perpende*, delibera. Schol.: *αὐτὴ σὺ σκόπησον, τίς στυγεῖ Αἴγισθον· οὐκ ἐμὸν γὰρ εἰπεῖν.*

100. *στάσει*, *coetui.* *τῇ συστάσει ἡμῶν.* Schol. vox propria in Choro. Hesych.: *στάσις. θέσις, χορὸς, συνέδρα.* conferunt infra 421. et Eum. 311.

102. *κάφρ.* Hesych.: *φρενοῦν. φρονεῖν διδάσκειν, νουθετεῖν.* cf. 579, Prom. 333, Suppl. 477. — *οὐχ ἥκ.* *non parum.* St. h. e. optime, prudentissime. *λιτότης.*

103. libri menda tralatitia *νῦν.*

105. *ἐξηγ*, *explanans* sermonem tuum. Abresch.: *ἐξηγήσασθαι. ἅμα λέγειν τε περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ διδάσκειν αὐτοὺς περὶ ὧν πυνθάνονται.* cf. Eum. 599. —

106. *δικ.* *ἢ δικ.* *κριτὴν ἢ τιμωρόν. ὅ ἐστιν ἀκουσόμενον τοῦ πράγματος, ἢ πρὸ ἀκοῆς τὴν τιμωρίαν ἐπάξοντα, ὡς ἀναμφιβόλου ὄντος τοῦ κακοῦ.* Schol. de verbo *δικηφόρος* Bl. conferri jussit Agam. 464, 1454.

107. *ἁπλῶς τι φρ.*, *brevi.* repetendum *λέγω* ex superioribus.

108. *μουστὶν* A, T, Well. *μοῦ 'στιν* vulgati libri, quod etiam pejus est. recte Bl.: *μοὔστιν* h. e. *μοί ἐστιν.* Schol.: *ἀντὶ τοῦ, καὶ τὸ ταῦτα εἰπεῖν παρὰ θεῶν ὅσια κρίνεται;*

109. *ἐξαμείβεσθαι* dixit Prom. 221. ceterum intelligendum est *εὐσεβὲς* e versu proximo: *πῶς δ' οὐκ εὐσεβὲς τὸν ἐ. ἀ. κ.;*

110. probabiliter Herm. libello de verss. spur. ap. Aeschylum p. 6., hic inserto 151., qui versus isto loco non potest ferri:

ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
ἄκουσον, Ἑρμῆ χθόνιε etc.

κηρ. *clamans*, ut, monente Bl., Eurip. Hec. 143.: *κήρυσσε θεοὺς* etc.

112. pessime vulgati libri: *εὐχὰς, πατρῴων δ' ὀμμάτων ἐπ.* Turn.: *εὐχὰς, πατρ. ὀμμάτων ἐπ.*, quod sapit correctionem. recte margo Mitford., Voss., St., Bl.: *ἐ., π. δωμάτων ἐπ.* dictum est *εὐχὰς πατρ. δωμ. ἐπισκόπους*, ut *ἄτης ἐπίσκοπον μέλος* ap. Soph. Ajace 902., ubi vide-

καὶ Γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει·
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς,
λέγω, καλοῦσα πατέρ'· ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ,
φίλον τ' Ὀρέστην πως ἀνάξομεν δόμοις.
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης· ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.

bis annotata. *preces meas, directas in domum paternam, velut in scopum.* *ἐπίσκοπα τοξεύματα* Herodotus dixit proprie 3, 35. Hesych.: *ἐπίσκοπα, τὰ τυγχάνοντα τοῦ σκοποῦ.* cf. Schneideri lex. gr. v. *ἐπόψιος.*

114. *κῦμα, τὸ ἔτι ἐν τῇ κοιλίᾳ,* ut Hesych. exponit. Eum. 656.: *κύματος νεοσπόρου.* Antiatticista Beckeri p. 104.: *κῦμα: ἀντὶ τοῦ κύημα* etc. *E Bl.*

115. *χέρνιβας. χέρνιψ* proprie est *τὸ ἐπιχεόμενον χερσὶν ὕδωρ.* inde, in re funebri, aqua lustralis, cujus vas plenum pro foribus statuebant, ut ea, qui ad exsequias venerat, se adspergeret. Eurip. Alc. 97. sequ. hic vero aquam illam denotat, cujus in parentalibus sacrificiis usus erat, alias *χθόνια λουτρά.* Dioscorides Anthol. 3, 13. (Anth. Pal. 1. p. 351.): *ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονὶ, μηδ' ἐπὶ νεκρῷ Λουτρὰ χέῃς.* cf. Soph. El. 410. *E St.* *βροτοῖς, mortalibus,* mortali, Agamemnoni. St.: *βροτοὺς* vocat mortuos: quippe cum reliqui, quibus has inferias libabat, fuerint dii, nempe Mercurius terrestris, daemones subterranei, et Terra.

117. libri: *φ. τ' Ὀρέστην, πῶς ἀ. δ.* audacter Pauw. aliique: *ὡς ἀνάξομεν δ.* perspicue virgo regia: *miserere mei*, pater, *et carum Orestem aliquo modo reducemus.* Graecorum haec more copulata sunt, quo fere sensu Latini dicerent: *si te miseret mei, fac ut Orestes aliquo modo reducatur de exilio.* vel: *misereat te mei, ut Orestem recipiam.*

118. *πεπραμένοι.* sic Portus, Casaub., St., Porson., Bl., nec *πεπραγμένοι*, quae librorum scriptura est, significat, ut quidam putant, *διαπεπραγμένοι.* usitate autem, nec solum ap. vett., venditi esse dicuntur, qui sunt proditi atque infelices. cf., monente Bl., infra 852. Soph. Ant. 954.: *ἐξημπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι πάλαι.* et Philoct. 934.: *οἴμοι, πέπραμαι κἀπόλωλα!* Plautus Mil. Gl. 2, 6, 96.: *una hic et Palaestrio Me habent venalem* etc.

121. *ἀντ. ἰσόδουλος, ἐν δούλης τάξει.* Schol. hic noster Prom. soluto, fragm. 180. ed. Schütz.: *ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γόνας Δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.* Eum. 88. *ἀντίπαις* idem est atque *ἰσόπαις.* haec Bl. *πρόδουλον ἔμβασιν ποδὸς* eadem significatione dixit Agam. 851.

122. *ὑπερκ. ὑπερηφάνως.* Schol. cf. Theb. 423.

123. *χλίουσιν. τρυφῶσι.* Schol. *μέγα ἐγχλίουσι τοῖς σοῖς πόνοις, superbe illudunt tuis laboribus*, partas abs te opes impudenter devorant ac dilapidant. Suppl. 805.: *κάρβανος ὢν Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν.* cf. ibidem 212, Prom. 423. *ὁ πονῶν* infra vocatur Agamemnon, sed ut vir tantum vel maritus, cui opponitur mulier domi sedens otio.

ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι· καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ,
αὐτῇ τ' ἐμοὶ δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σ', ὦ πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκῃ.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς καλῆς ἀρᾶς
[κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν]·
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω
ξὺν θεοῖσι, καὶ Γῇ, καὶ Δίκῃ νικηφόρῳ.
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς·
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟ. ἵετε δάκρυ καναχὲς στ.

125. *σοί*, *tibi*, ad ulciscendam caedem tuam.

129. ita Cant., Bl. libri: *φανῆναί σου, πάτερ, τ.*, ω et ου confusis, ut saepe alias.

130. Schol.: *ἀντικατθανεῖν*. γράφεται *ἀντικατακτανεῖν*. hinc Herm. Obss. crit. p. 64. correxit *ἀντικατακανεῖν*, quod receperunt S. et Well. sed exquisitior est vulgata scriptura propter variatam orationem, fierique potest ut scriptum sit *ἀντικατακτανεῖν* ad similitudinem τοῦ ἀνταποκτενεῖ 107. — *δίκῃ* pro *δίκην* recte Voss., Scal., Bl. aliique.

131. *καλῆς* S, Bl., nec vulgatum *κακῆς* fert sententia. S.: in principio nimirum sibi et fratri reliquisque patris amicis *bona* precata erat Electra; tum digressa ab his poenas hostibus imprecabatur; atque jam finem faciens ad illa bona vota redit.

132. putida interpretatio. scilicet τῷ ταῦτα nescio quis explicator adscripsit *τήνδε τὴν κακὴν ἀράν*, quae cum versum sonarent, accessit alius, qui, voce *λέγουσα* e proximo petita, senarium procuderet.

133. *tu autem, quaesumus, bona nobis sursum mitte.* S.

136. *ἐπανθ. στέφειν, ὡς ἄνθεσι.* Schol.

137. Imperite Schol: *παιᾶνα*. ὅτι ἐπὶ ἀποθανόντος παιᾶνα εἶπε κακῶς. καὶ Εὐριπ. (Alc. 411., ubi vid. ann.)· *παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ*. notum est enim, *παιᾶνα* dici quemvis hymnum. vide St. Abresch. et interpp.

138—149. reliqui haec ita ut jacent apud superiores interpp., nisi quod versus nonnullos aliter digessi. antistrophica esse, nemo hodie dubitet, quae sic restituenda mihi videntur in pristinum suum nitorem:

ΧΟ. ἵετε δάκρυ καναχὲς dm. στ.
ὀλομένων ὀλομένῳ δεσπότᾳ, as., dm. et i.
πρὸς ἔρυμά τε κεδνῶν, κακῶν τ' t. d. c.
ἀπότροπον! ἄγος ἀπεύχετον i. d.
κεχυμένων χοᾶν· κλύε δέ μοι, κλύε, do.
σέβας ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός!

ὀτοτοτοτοτοτοῖ! ἀντ.
ἴτω τις δορυσθενὴς ἀνὴρ
ἀναλυτὴρ δόμων Σκύθης,
τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα
ἐναργῶς βέλη ἐπιπάλλων Ἄρης,
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη.

138. *καναχές*. καναχηδόν. δα-

* ὀλόμενον ὀλομένῳ δεσπότᾳ,
* πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν, κεδνῶν τ'
ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον,
κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε,
σέβας ὦ δέσποτα, ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός!
ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ! ἀντ.
* ἰώ· τίς δορυσθενὴς ἀνήρ,
ἀναλυτὴρ δόμων, Σκύθης,
τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα
* ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων Ἄρης,

κρύετε καναχὲς, ἠχητικόν. Schol. dicuntur lacrimae, inter planctus atque ejulatus effusae.

139. ὀλομένων, *perditarum*. perditas se ipsae vocant mulieres, e quibus constat Chorus.

140. intellexit S., verba κακῶν et κεδνῶν loca sua inter se permutasse. praeterea emendandum erat τόδε, quod ortum putem ex τὲ, ad quod aliquis adscripserit aptius sibi visum δέ. certe sententia pariter ac versus exposcunt τὲ, cui respondet τὲ sequens. κακῶν τ' ἀπότροπον δάκρυ, h. e. hymnus hic flebilis. S.: *ad confirmanda nobis bona, et averruncanda mala.*

141. illustravimus haec interpunctione. deprecandum esse ait Chorus piaculum ab effusis hisce inferiis, ἄγος ἀπ. κεχ. χοᾶν. cf. 73. seqq.

142. haud male Abresch. et Bl. μοι referunt ad σέβας, quemadmodum Eurip. dixit Iph. A. 558: ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἄναξ.

143. ἐξ ἀμ. φρενός. *audi preces, quas ex corde malis obnubilato fundimus.* notum est, tristitiam saepe cum tenebris comparari, ut nos dicimus *die umwölkte Stirn.* S. cf. 790.

145. ἴτω jam priore ed. posuimus, neque his sine verbo ejusmodi finito constat sensus. Eurip. Phoen. 487.: πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα. Bacch. 867.: ἴτω Δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος, φονεύουσα λαιμῶν διαμπὰξ τὸν ἄθεον etc. *vir hasta valens Scytha* appellatur ferrum, ut Theb. 692. ibidem 869.: πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ Πυρὸς συθεὶς, θηκτὸς σίδαρος, Πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς Δατητὰς Ἄρης etc. cf. ejusdem tragoediae 767. et Prom. 299.

146. ἀναλ., *liberator.* Euripid. Suppl. 43.: ἀνά μοι τέκνα λῦσαι. Hom. Il. π', 442. et χ', 180.: ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι. *Ex Abreschio.*

147. παλ. Hom. Il. θ', 266.: παλίντονα τόξα τιταίνων. Herod. 7, 69.: Ἀράβιοι — τόξα παλίντονα εἶχον πρὸς δεξιὰ, μακρά. ibi Wesseling.: „arcus omnes παλίντονοι cum sint, justa observatio Eustathii est, Arabum arcus fuisse forma singulari, atque *utramque in partem flexiles*, ἐπὶ θάτερα μέρη κλινόμενα, sive Attii voce *reciproca*, monente Scaligero in Varr. de L. L. 6. p. 78."

148. pro ἐν ἔργῳ T habet uno verbo ἔνεργα, quod placuit Schützio. sed scribendum procul dubio est ἐναργῶς, *manifesto*, ut de praesentia auxilioque ipsius Martis dubitari nullo modo possit. similia ἐναργῶς, ἐναργῶι, ἐν ἔργῳι. Theb. 122.: σύ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον Πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς! Aristoph. Equ. 1072.: ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ. sic Δίκα φανερὸς dicitur ap. Eurip. l. l. ad 145., et contra ibidem 428.: ΔΙ. καὶ νῦν, ἃ πάσχω, πλησίον παρὼν ὁρᾷ. ΠΕ. καὶ ποῦ 'στιν; οὐ γὰρ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς. istud ἐν ἔργῳ, *in pugna*, per se intelligitur, magisque etiam displicet pro-

* σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη;
ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ,
[κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.]
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;
ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
ΧΟ. ἐχθροὶ γάρ, οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος . . .
ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.

pter simile ἐν χεροῖν, quod antecedit.

149. σχέδια, *cominus ferientia*, non eminus, ut jacula et sagittae. — αὐτόκωπα, *manubriata*. geminum esse monet St. illud Hesychii: αὐτόλαβον: ἑαυτοῦ λαβὴν ἔχον. sic infra αὐτόφορτος et similia dicuntur. — ξίφη recte commendaverunt Pauw. et S., idque Bl. hic legisse vidit Scholiasten, cujus haec sunt verba: αὐτόκωπα. τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν ξίφη. σχέδια δὲ ἐκ τοῦ σχεδὸν φονεύοντα, καὶ οὐ πόῤῥωθεν, ὥσπερ τὰ βέλη. non ita raro quidem ap. Aeschylum aliosque verba repetuntur, sed fieri id solet ἐμφατικῶς nec otiose, ut h. l., ubi posterius βέλη abesse posset salva sententia. videtur autem haec esse διττογραφία.

150. sequitur locus nobilissimus, quo Electra, viso cincinno in patris tumulo, sensim eo deducitur, ut, animo inter spem et metum attento, eum ab Oreste vel missum vel collocatum suspicetur. — S. ad quartum genus ἀναγνωρίσεων hunc modum agnitionis refert Aristoteles Art. poët. cap. 9., ubi vide interpp., item Euripidis ad El. 474, Aristophanis ad Nub. 519, et censorem Porsoniae atque Schützianae editionum Aeschyli in ephem. litt. Jenens. 1797, 221. sequ. — γαπ. cf. 83.

151. de hoc versu diximus ad 110.

153. ὀρχ. cf. 375, 956. sequ.

154. ὁρῶ. vivide rem narrans usurpat praesens loco praeteriti.

155. βαθ. cf. Pers. 132.

156. εὐξ. *facile ad conjiciendum*. εὐξύμβλητος dixit Prom. 753., annotante Bl.

157. παλ., *grandaeva*, ut Theb. 299. comparat St. Suppl. 332.: σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε. — *Abresch.*

158. de domesticis tantum illis, quos scit Argis adesse, civibusque Argivis, id affirmat Electra; quod ex Chori responsione intelligitur. alioqui haec inepta forent.

159. ἐχθροὶ γάρ. λείπει τὸ εἰσίν. Schol. significatur Clytaemnestra.

160. καὶ μήν. *atqui*. vide, si tanti est, Herm. ad Viger. ann. 332. — ὁμ. *similis*. Hesych.: ὁμόπτεροι. ὅμοιοι, ὁμότριχοι. alio sensu ὁμόπτεροι νᾶες dicuntur Pers. 531.

162. αὐτοῖσιν ἡμῖν. h. e. αὐτῶν ἡμῶν. Hom., monente Well., Il. ρ', 51.: κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, pro Χαρίτων. cf. Schäfer. ad Dionys. de Comp. p. 170. et ad Plin. Epist. 1, 16. de masculino usurpato in femina vid. Matth. gr. gr. §. 436, 3.

ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε;
ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρί.
ΧΟ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει,
* ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημυρίδος,

163. callide instituit poëta, ut cogitatio de Oreste a Choro Electrae suggeri videatur, quam illa jam tacita conceperat. (cf. Eurip. Hipp. 330. *Both.*) ceterum imitatus est Aeschylum in hoc agnitionis modo Soph. El. 835. seqq., qui locus omnino comparandus est. S.

164. προσείδεται. *similis est.* aliud exemplum in promtu non habeo. *Bl.*

166. χαίτην κουρ., *capillos detonsos.* accipit enim vocem κούριμος passive, quam usurpant fere alii active, velut Eurip. Or. 938.: σίδαρον ἐπὶ κάρα τιθεῖσα κούριμον. idem tamen El. 475.: εἰ χρῶμα ταύτῃ κουρίμης ἔσται τριχός. — *E St.*

167. οὐχ ἧσσον εὐδ., non minus lacrimabilia, quam si Clytaemnestra vel hostis aliquis hunc cincinnum tumulo imposuisset.

169. κλυδ., *fluctus aestuans.* St. comparat Virg. Aen. 4, 532.: *magnoque irarum fluctuat aestu.* Bl.

170. διαντ., *penitus perforante.* conf. Theb. 832. *Bl.* irascitur El. propterea quod et ipsa desperat rediturum esse fratrem.

171. difficile dictu est, quaenam sint δίψιοι σταγόνες ὀμμάτων. quare vel διψίῳ legerim cum Pauwio, vel potius cum Bl. διψία, *siccae*, cujus lacrimae diuturno fletu velut exaruisse visae sint.

172. ἄφρακτοι, *non septae*, h. e. non cohibitae, sed *uberi fletu oculos rigantes*, ut ait Seneca Med. 389. sic libri vett., quos recte secuti sunt S. et Well. vulgo: ἄφραστοι, quod vertunt *ineffabiles*, *quae enumerari non possunt*, vel *improvisae*, quam significationem hujus vocabuli attigit Bast. Epist. ad Boisson. p. 18. Soph. Ajac. 845.: οἷος ἄρ' αἰμάχθης, ἄφρακτος φίλων. Eurip. Hipp. 621.: εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ᾑρέθην. Thuc. 1, 117.: ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες. — „δυσχ., *noxiae.* Theb. 470. — πλημμυρὶς proprie est *maris aestuantis accessus*, vel *exundatio;* idem ac πλημμύρα. hunc locum Spanhem. ad Callim. h. in Del. 263. contulit cum Eurip. Alc. 177.: πᾶν δὲ δέμνιον Ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύεται πλημμυρίδι.“ *E Bl.* satius est scribere πλημυρίς: vide Schneideri lex. gr. h. v. Eustath., ipsi Bl. laudatus, ad Odyss. ί, p. 1640, 55.: τὸ δὲ πλημμυρὶς τινες τῶν παλαιῶν προπαροξύνουσι, καὶ δι' ἑνὸς δὲ μ̄ γράφουσιν, ἀπὸ τῆς πλήμης. cf. Jacobs. Anth. Palat. 3. p. 26., Homerus Odyss. ί, 486. et Apollon. Rhod. 4, 1269.: πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, correpta media vocis πλημ., quod aegre ferens Bl. deletum it praepositionem; sed non desunt exempla diversae diverso tempore et ap. diversos scriptores quantitatis vocabulorum, velut κιχάνειν media longa dicit Homerus, Euripides autem Hipp. 1380. aliisque locis, item Soph. Oed. Col. 1359., κιγχάνειν eadem correpta; legiturque ap. Virgilium Aen. 3, 693.: *Plemmyrium undosum;* quanquam isto quidem loco vox *Plemmyrium* τρισυλλάβως pronuntiari potest per synaeresin, sicut *promontorium* ta-

πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε. πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου, σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ!
εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον', ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμην,
ἀλλ' εὖ σαφηνῆ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,

τρασυλλάβως ap. Nasonem Met. 15, 709.; cf. Horat. Od. 3, 4, 41.; 3, 6, 6. sed haec hactenus.

174. *δεσπόζειν*, δεσπότην εἶναι, dominum esse, h. e. olim possessorem. — *φόβης*, *caesariei*. paulo rarior hac potestate vox, quae in animalibus solet usurpari, vel τροπικῶς, quemadmodum φόβην ὕλης dixit Soph. Ant. 389.

175. *ἡ κτανοῦσα* concise dictum est pro hoc ἡ μὲν κτανοῦσα τὸν πατέρα, cui μὲν respondet δὲ, quod sequitur. vide Butler. et Well. ad h. l., Elmsl. ad Eurip. Med. 940. (918.)

176. *ἐπώνυμον μητρός*. E Schol. S.: sic Electra ap. Soph. El. 1128.: μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.

177. *πεπ.*, *nacta*. Agam. 741.

178. *ἀντ.*, φανερῶς. Hesych. recentiorum haec est forma, Homeri ἀντικρύ. vide Bl. et, quem testem citavit, Eustathium ad Odyss. φ', 1915, 25. Schol.: *τάδ' αἰν.* λείπει *οὐκ ἔχω*. sane haec videri potest ellipsis sive aposiopesis, qualis est Agam. 496. et Soph. Oed. Col. 756.; sed carebimus ista machina, si 180. intelligetur *δὲ* ἐμφατικὸν, quod frequens est apud hos scriptores. vide Soph. El. 27., Eurip. Herc. fur. 974. etc. *ego ut hoc plane Orestis, mortalium carissimi, donum esse pronuntiem, sane spes mihi blanditur.* haec sententia et longe vividior efficaciorque est quam altera ista, et melius cohaeret cum superioribus, ut in quibus virgo negaverit, vel domestici alicujus vel civis Argivi esse eum cincinnum, nec dubie Orestis sibi videri significaverit.

180. *σαίν.* παραμυθοῦμαι. Schol. Pers. 84, Theb. 350.

181. *εὔφρονα*, laetam, *faustam*. cf. 74. — *ἀγγ. δίκην*. loqui optat cincinnum, velut nuntium.

182. *δίφροντις*. διχογνώμων. Schol. *anceps animi*, inter spem metumque fluctuans. — *κιν.*, *agitarer*. Prom. 157.: αἰθέριον κίνυγμα. *E Bl.*

183. *ἀπ.* intell. ὥστε. de ipso verbo *ἀποπτύειν* S.: „notum est," inquit, „veteres abominandi causa despuere solitos esse. sic ap. Soph. Ant. 609.: ἀλλὰ πτύσας, ὡσεί τε δυσμενῆ, μέθες Τὴν παῖδ'" etc. cf. ibidem 1134. et infra 586. Eurip. Hel. 73.: θεοί σ', ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης, ἀποπτύσαιεν. idem Herc. fur. 524.: μάχας δὲ Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν;

185. pertinet huc εἶθε ex 181. — *εἶχε*, posset.

ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
στροβούμεθ'. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ ξυνεμπόρου τινός.
* πτέρναι, τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι

186. *ἄγ. τύμβου. λείπει ἡ εἰς.* Schol. appositio. Matth. gr. gr. §. 432, 4. St.: *in ornamentum sepulcri et honorem patris.*

189. *στροβ*, *circumagimur.* cf. infra 984, Agam. 1102.

190. *πυθμὴν*, *stirps.* cf. 246, 596, Suppl. 93. etc. Schol.: *ἀντὶ τοῦ, εἰ Ὀρέστου ἐστὶν ὁ πλόκαμος, γένοιτ' ἂν ἐκ μικρᾶς προφάσεως μέγα ἀγαθόν.*

191. etiam pedum vestigia in pulvere circa tumulum suis similia esse dicit: nam duos accessisse, quorum unius calces, si quis metiatur, cum suis congruant. mirati sunt hanc similitudinem viri docti, fereque in Euripidis sententiam concesserunt, qui, Aeschylum perstringens, El. 490.: *δυοῖν ἀδελφοῖν*, inquit, *ποὺς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος, Ἀνδρός τε καὶ γυναικὸς, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.* quasi nunquam solito majore statura conspicerentur feminae, neque verisimile esset, etiam hac re Tragicum distinguere voluisse a mulieribus vulgaribus Electram heroïnam, quae una cum fratre ulta est patris mortem Agamemnonis, celeberrimi regis Graecorum. sic ap. Ovidium Met. 3, 181., ubi Dianam circumfusae Nymphae corporibus suis texere, *tamen altior illis Ipsa dea est, colloque tenus supereminet omnes.* praeterea finguntur haec in persona malis oppressa et prae desperatione a recto mentis statu nonnihil dejecta, cum levissimis momentis in hanc vel illam partem impelli solent animi; id quod ipsa Electra significat 197., itemque Orestes, cum eam apud se esse jubet 219., istamque vestigiorum similitudinem silentio praeterit, tanquam parum certam, 215 seqq.; quo tamen loco se *capite aequalem*, *ξύμμετρον κάρᾳ*, sorori esse dicit. cf. interpp., quosque laudant, Eichstadium in ephemm. litt. Jenens. anni 1797. 221. sequ., et Blümnerum libro germ. *über die Idee des Schicksals in den Tragg. des Aeschylus* p. 51. sequ. — Schol.: — *στίβοι. ἤγουν οἱ ἐν τῇ γῇ τύποι τῶν ποδῶν.*

193, 4. *περιγρ. delineamenta.* — *ξυνεμπ. itineris socii.* cf. 608.

195. hiat oratio post vocab. *πτέρναι*, nec facile dicas, quaenam sint *ὑπογραφαὶ τενόντων*, *tendinum descriptiones*, ut reddidit St.; quos *τένοντες* si intelligamus *calces συνεκδοχικῶς*, ut placere videtur Blomfieldio, quaeritur, quid faciamus idem significante verbo *πτέρναι.* praeterea, quod maximum est, duorum se hominum Electra videre ait vestigia: ergo dicendum est, utrius eorum similia suis putet. Ald.: *τενόντων δ'.* hodieque ponendum esse arbitror: — *τινὸς*, *Πτέρναι θ' ἑνὸς τῶνδ' ὑπογραφὰς μετρ.* scriptum fuit, ni fallor, gliscente corruptione, *θενόςτῶνδ'*, *τενόςτωνδ'*, *τενόντων δ'* etc. cf. 31. et de *ι* et *ς* litteris confusis Schäferi Melet. cr. p. 112. hac emendatione expressa H. Voss.: *des Einen Fersumrisse, mess' ich sie genau, Einstimmend völlig sind sie meinen Spuren hier.*

ἐς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.
ΟΡ. εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;
ΟΡ. ξύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.
ΟΡ. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἄρα μηχανοῤῥαφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾷν θέλεις.
ΟΡ. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛ. * ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδ' ἐγώ σε προὐννέπω;

197. multitudine diversarum cogitationum commota virgo et velut obruta dolere se dicit, animumque suum conturbari. — parum haec juncta omnia, nec eodem tenore dicta, more perturbatorum. quodsi aliter esset, artem Aeschyli desiderarem. — Bl.: *καταφθ.*, *conturbatio*; proprie vero *destructio*. cf. Pers. 228.

198. repente prodiens ex latebris Orestes, quo succurrat sorori, ne animi deliquium passa collabatur, deos eam precari jubet, ut reliqua ad felicem exitum perducant. — *τοῖς — ἐπαγγέλλουσα*, *deos vota tua implere jubens*.

200. *ἐπειδὴ τί νῦν λαμβάνω ἐκ δαιμόνων; τίνος γὰρ ἤδη ἐπέτυχον ὑπὸ θεῶν, ὅτι εἶπες τὰ λοιπά;* Schol. cf. 400. *ἐπεὶ* S. dictum esse monet *ἐλλειπτικῶς*, ut *nam* ap. Plautum et Latinos. cf. Vigeri interpp. ad 7, 6, 4. — *ἕκατι δαιμ.*, *propter deos, per deos*. cf. Pers. 310. — *κυρῶ*, *consequor*, cum casu quarto, ut infra 654. et saepe alias.

203. sic R, T, Vict. et fere recentiores. mendose MSS. et A: *ἐκπαγκλουμένης*. de constructione τοῦ *ξύνοιδα* vide cum alios, tum Vigerum 6, 1, 16. — Schol.: *ἐκπαγλ. ἐκπάγλως θαυμάζουσαν*. h. e. *τιμῶσαν*, *magni facientem*.

204. *πρὸς τί*, *qua in re*, *quapropter*, *quomodo*, *quatenus*. Eurip. Hel. 416.: *τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ; ΜΕ. Πρὸς τὰς πάροιθεν ξυμφορὰς εὐδαίμονας.* idem Cycl. 61.: *Ἴακχον, Ἴακχον ᾠδὰν μέλπω πρὸς τὰν ἀφροδίταν, Ἂν θηρεύων πετόμαν Βάκχαις ξὺν λευκόποσιν*, ubi Musgrav.: „*πρὸς τὰν ἀφρ.*, *propter venerem*, i. e. amasiam, *quam cursu et labore consecutus eram*. *πρὸς* pro *διά*." Aristoph. Eccl. 963.: *καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως γε πρὸς τὴν Ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημέν' ἐστί.* cf. Matth. gr. gr. §. 591.

205. *ὅδ' εἰμί*, *hic sum*. H. Voss.: *Hier bin ich!* — *ματ.*, *quaere*. cf. 829, Agam. 980.

206. *ἀμφί μοι πλέκεις*. tmesis.

207. *καθ' αὑτοῦ* jam olim edidi pro *κατ' αὐτοῦ*, auctore Abreschio, quem sequitur etiam Well. sic *αὐτὸς αὑτοῦ* dici solet. Soph. Oed. Col. 871.: *αἰσχύνεις πόλιν Τὴν αὐτὸς αὑτοῦ*. cf. Bast. Epist. crit. ad Boiss. p. 212. Soph. El. 259.: *κλαίω — Αὐτὴ πρὸς αὑτήν*. Aristoph. Nub. 194.: *αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται*, etc. — *μηχ.*, *dolos consuo*.

210. claudicat versus. quare Au-

ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ·
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς,
ἀνεπτερώθης, κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ.
σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς
σαυτῆς ἀδελφοῦ, ξυμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ·
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς,

ratus aliique scripserunt: ὡς ὅ. 'Ο. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω; sed mutasse librarios notissimum verbum προσεννέπω, quis credat, cum praesertim primo adspectu προὐννέπω minus aptum huic sententiae esse videatur? praeterea bene habet προὐννέπω, *edicam*, *praedicem*, *pronuntiem*, nec quenquam vexabunt accusativi absoluti: nam tales hi sunt. unus scrupulus restat nobis, sed quem facile eximemus, vox ἄμετρος et manifesto corrupta τάδε. ponamus τόνδε, et sententiam pariter ac metrum restituerimus: προὐννέπω ἐγὼ, ὡς σὲ τόνδε ὄντα 'Ορέστην; germ.: *du seist Orest hier, soll ich es verkündigen?* 205. Orestes: ὅδ' εἰμί. α et ον permutata inter se sunt h. l., ut saepe alias: vide ann. ad Agam. 104.

212. κηδ. τῆς ἐπὶ κηδείᾳ τετμημένης. Schol. cf. 73.

213.—216. hoc ordine leguntur in codd.: 214, 213, 216, 215.: quem ordinem turbatum esse, omnes senserunt, eique incommodo variis modis mederi conati sunt. Heathium plures secuti in eo tantum errare mihi videntur, quod versum 216. post 212. inculcant, cum subobscura sint verba τομῇ τριχὸς 215., nisi eo referantur sequentia σαυτῆς ἀδελφοῦ. — „ἰχνοσκ., ἰχνηλατοῦσα, *vestigia scrutans*. Soph. Aj. 923.: διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος. Trach. 248.: ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν." *E Bl.*

214. ἀνεπτ. Bl.: ἀναπτεροῦμαι, *attollor*, velut pennis; *suspensus teneor*, sive spe, seu metu. Phrynichus Appar. Soph. p. 10, 20.: ἀναπτερῶσθαι τὴν ψυχήν: οἷον ἀνασεσοβῆσθαι, ἔκπτοιον εἶναι. Hesych.: ἀναπτερώσω: μετέωρον ποιήσω, ubi citant Herod. 2, 115. (ἀναπτερώσας αὐτήν.) et Eurip. Suppl. 76.: φόβος μ' ἀναπτεροῖ. sic Oreste 847.: μῶν τι πολεμίων πάρα Ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναΐδων πόλιν; Aristoph. Av. 1353.: ἀναπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας etc.

216. ξυμμ. παραπλησίον. Schol. St.: „*fratris, tibi capite aequalis.*" h. e. ejusdem staturae. cf. Eurip. El. 487. et ann. ad 191. S.: Or. primum vult a sorore ob hanc similitudinem recognosci; deinde, ut sibi persuadeat, cincinnum ab ipso in patris tumulo positum esse, eum apponere jubet loco caesariei, unde abscissus erat. τομή de loco, unde aliquid abscissum est, plane ut ap. Hom. Il. α', 235.

217. ἰδοῦ δ' ὕφ. οὐ πάντως ἐν τῷ νῦν χιτῶνι, ἀλλ' εἰκὸς αὐτὸν ἔξωθεν ἔχειν παιδικὸν σπάργανον. Schol. tunicam Orestis intelligendam esse negans Schol. tangere videtur Euripidem, qui Aeschylum irrisit, quasi id fingentem, El. 492. seqq. velut expositus erat Or. infans a matre impudica, Strophioque traditus, sed non sine donis quibusdam ἐπισήμοις, quibus post feliciori tempore agnosceretur; quae dona sive signa Graeci γνωρίσματα vel σπάργανα, Latini fere vocant *crepundia*. vide Euripidis interpp. Ione ad 1245, Terentii ad Eun. 4, 6, 15. σπάργανα proprie dicta, sive *fascias*, ab Electra textas atque acu pictas, intelligam h. l. cum Schol., quas fascias una cum aliis donis nutrix pueri clanculum abstulerit in Phocidem. eas nunc monstrat sorori, itaque agnoscitur.

σπάθης τε πληγὰς, εἰς δὲ θηρίων γραφήν! —
ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός!
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί! προσαυδᾷν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον, ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται,

218. *σπάθης*, *radii textorii.* Pollux: *σπάθη. ἐριουργικὸν ἐργαλεῖον.* cf. Bl. et Schneideri lex. gr. h. v. — *εἰς — γραφήν.* repetendum *ἰδοῦ*, quod recte Bl. posuit, auctore Abreschio, pro vulgato *ἰδού.* Schol.: *παρὰ τὸ ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε.* (Odyss. τ', 228. vide totum eum locum.) „*θηρ. γραφὴν*, *animalium picturam.* scil. *imagines acu pictas.* hujusmodi vestem Attici dicebant *θηραῖον.* Pollux 7, 48. — Hesych.: *θηροειδεῖς ἐφαπτίδες: ποικίλως διηνθισμέναι.* — opus textorium nobiles ap. Graecos mulieres non dedecuisse, docet Spanhem. ad Aristoph. Nub. 53. cf. Eurip. Hecub. 445 seqq., Ion. 1041 seqq., Theocr. 15, 80. Pollux 7, 55.: *ὁ δὲ καταστικτὸς χιτών ἐστιν ὁ ἔχων ζῶα ἢ ἄνθη ἐνυφασμένα· καὶ ζφωτὸς δὲ χιτὼν ἐκαλεῖτο, καὶ ζωδιωτός.*“ *E Bl.* St., postquam testem locupletem ejus artificii citavit Euripidem Iph. T. 760 seqq.: „notissima est,“ inquit, „tela Arachnaea, Ovidio Met. 6, 103. descripta, qua Jovis, Phoebi, Neptuni, in bestias mutatorum figuras exhibuit. hujus erant generis, quae Plautus Pseud. 1, 2, 14. *belluata* dixit *conchyliata tapetia*, Virg. Aen. 7, 277.: *instratos ostro alipedes pictisque tapetis.* videsis et Claudianum de R. P. 1, 246 seqq., Ammianum Marc. 14, 6.“

219. *ἔνδον γενοῦ*, *fac, ut apud te sis* (Terent. Andr. 2, 4, 5.). subauditur *φρενῶν* vel *σαυτῆς.* Eurip. Heracl. 690.: *τί χρῆμα μέλλεις, σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν —;* Herod. 1, 119.: *ἰδὼν δὲ οὔτε ἐξεπλάγη, ἐντός τ' ἑωϋτοῦ γίνεται.* Pausan. 8, 34.: *Ὀρέστης ἐνταῦθα ἐκείρατο τὴν κόμην, ἐπειδὴ ἐντὸς ἐγένετο αὑτοῦ.* idem Soph. Phil. 906. dixit *ἐν σαυτῷ γενοῦ.* contrarium est *ἔξω ἑαυτοῦ γεγονέναι.* vid. Valck. ad Herod. 3, 155. — *E Bl.* St.: „*contine* (reprime) *te.* Or. videns Electram attente suum opus considerantem, recognoscentemque prope gaudio insanire, veritus ne clamore intempestivo se prodat, illam cohibet, sicut Ulysses Eurycleam. (Od. τ', 479.)“ cf. Soph. El. 1170 seqq. S.

220. *τοὺς φιλτ.* matrem dicit.

222. *σπ. σωτ.* *seminis salutaris.* St. h. e. prolis, filii.

223. *ἀλκῇ πεπ.* *fortitudine fretus.* Suppl. 323.: *ἀλκᾷ πίσυνος.* Hom. Il. ε', 299.: *ἀλκὶ πεποιθώς.* *Bl.*

224. vocab. *ὄμμα* saepe personam significare a parte praestantissima, nemo nescit. jucundum sibi esse ait Orestis adspectum, quatuor sibi personarum vices praestantis, fratris, patris, matris et sororis.

225. *ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.* Schol. *προσαυδᾷν.* intell. *σὲ, ὦ τερπνὸν ὄμμα.* Bl.: *ἔστ' ἀν. ἔχον*, h. e. *ἀναγκαίως ἔχει, ἀναγκαῖόν ἐστι.* Plato Legg. 9. p. 18.: *εἰ ταῦτα οὕτως ἔχοντά ἐστιν.* Matth. gr. gr. §. 559.

226. S.: *πατέρα σέ.*

227. *στεργ.* *pietas matri debita in te jam vergit.* cf. Prom. 479. similiter, monente S., Andromache ap. Hom. Il. ζ, 429.: *Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ*

καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη ξὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.
ΟΡ. Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ,
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν ἀετοῦ πατρὸς,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
δεινῆς ἐχίδνης· τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα

μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, Ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.

228. *καὶ τῆς τυθ.* ἀπὸ κοινοῦ τὸ *εἰς σέ μοι ῥέπει στέργηθρον*. Schol. *ὁμ.* Iphigeniae.

229. *ἀορίστως* dictum ἦσθα. minus recte St.: *fidus (que) frater es.* *ἐμοὶ σέβας φ.*, *mihi honorem ferens*, h. e. habens, ut qui etiam mei causa redieris in patriam.

230. *Κράτος.* de hoc deo vide Prometheum vinctum, praesertim ann. ad 12. pejorem ibi comitem habet *Βίαν*.

233. *εὔνιν*, *orbum*. cf. 740.

234. *πλεκτ.* πλεκτάναις. vide Schneideri lex. h. v. — *σπεῖρα* sive *σπείραμα* proprie dicitur serpentum. Suidas: *σπείρημα. τὸ τοῦ ὄφεως εἴλιγμα.* rectius *σπείραμα* dici monuit Bl., a *σπειράω*.

235. *ἐχ.*, *viperae*, Clytaemnestrae. cf. 926. ἔχις utrum ab ἐχίδνῃ sexu an genere et natura diversus sit, dubitant viri docti. vide Schneideri Curas poster. ad Aristot. Hist. An. 5, 28., vol. 4. p. 419. seqq. solet autem ἔχιδνα dici τροπικῶς (vide Soph. Ant. 501, Eurip. Ion. 1156. etc.); item proverbii loco, ut πῦρ, cum res perniciosissimae significantur. Eurip. Androm. 267.: *ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω, Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω Κακῆς.* — *τοὺς δέ.* pullos aquilae, quos proprie dicit, subito mutata figurata oratione, ut graviter commotus.

236. *ἐντ.* *adulta*. Soph., annotante Bl., Trach. 721.: *δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων, Λείας ἀπαρχὴν, βοῦς.* Schol.: *οὐκ ἔστι γέννα ἐντελής, ὥστε τὴν πατρῴαν θήραν προσάγειν τῇ καλιᾷ.*

237. *θήραν πατρ.*, *praedam paternam*, quam pater dejecit. significatur hac imagine Orestis atque Electrae hereditas, regnum opesque patris. — *σκην.*, *nidis*. forma rarior. *σκήνωμα* saepius legitur cum ap. alios, tum Euripidem, Xenophontem et scriptores novi Testamenti.

239. *πατρ.*, *patre orbatum*, sensu passivo, ut ὀμματοστερής, βιοστερής, ἡλιοστερής. contra ἀργυροστερής, *qui argento privat*, infra 934. *Bl.*

240. nempe Or., quamvis honesta specie (Agam. 783. seqq.), vere tamen erat ex aedibus expulsus; El. vero exuli similis, *ἀντίδουλος*, ut ait ipsa 121. *E S.*

241. ingeniose et facili mutatione S.: *σοῦ, θυτῆρος*, sed efficacior est vulgata scriptura, ut Agamemnon κατ' ἐξοχὴν vocetur ὁ θυτήρ, h. e. is, quem omnes sciant diis, et inpri-

πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς,
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασι.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας, οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.

mis Jovi, pie sacrificare solitum fuisse. vide Matth. gr. gr. §. 266. ordo: *καὶ νεοσσοὺς τούσδε τοῦ θυτῆρος* etc., *etiam prolem religiosissimi patris perdens* etc.

243. *εὔθ. γέρας.* *εὔθυνον* διὰ τοῦ υ τό δίκαιον σημαίνει, *εὔθοινον* δὲ διὰ τῆς οι καλὴν εὐωχίαν ἔχον γέρας (sacrificium), παρὰ τὸ θοίνη. Schol.

245. *σήματα*, auspicia ex volatu aquilarum, quae inter *alites* sive *praepetes* primarium in disciplina augurali locum obtinebant, ut S. annotavit. cf. Prom. 475. seqq. — *εὐπ.* *apta ad persuadendum.* S.: *fida auguria.*

246. *ἀρχ.*, *regius.* Eurip. Philoct. fragm. 6.: *τί δῆτα θάκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων;* de *πυθμένι* vide 190. *Bl.*

247. *βωμοῖς ἀρ.* ἀντὶ τοῦ ἐπιμελήσεται τῶν βωμῶν. Schol. *propulsabit injuriam ab aris tuis, cum fient sacrificia.* — *βουθύτοις ἤμασιν*, *diebus, quibus boves mactantur.* descriptio sacrificii, praesertim publici et opimi. similiter Eurip. dixit *βούθυτον ἁμέραν* Hel. 1384. et hic noster *κρεουργὸν ἦμαρ* Agam. 1469. cf. Bl.

248. *κόμιζ'.* ἀντὶ τοῦ σῶζε ἡμᾶς· δύνασαι γὰρ ἀπὸ σμικρᾶς αἰτίας ἀνοικοδομῆσαι τὸν πεσόντα δόμον. Schol. *κόμιζε*, *cura, fove.* Hesych.: *κόμιζε. ἐπιμελείας ἀξίου.* Hom. Il. ζ, 490.: *τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε* etc. *Bl.*

251. *ὦ τέκνα.* benevolentium est, nomine saepius compellare colloquentes.

252. *γλώσσης χάριν.* μὴ δυνάμενος ἐχεμυθεῖν. Schol. *τῇ γλώσσῃ χαριζόμενος* et hinc *διὰ τὴν γλωσσαλγίαν μὴ δυνάμενος ἐχεμυθεῖν.* — Hesiodus Opp. 709.: *μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν.* *Abresch.*

254. *οὓς — φλογός.* vivi comburebantur incendiarii, quam poenam Chorus imprecatur Aegistho et Clytaemnestrae. Plautus Capt. 3, 4, 64.: *at pol te, si hic sapiat senex, Atra agitet pix apud carnificem, tuoque capiti inluceat.* Lucretius 3, 1027.: *sed metus in vita poenarum pro malefactis Est insignibus insignis scelerisque luela, Carcer et horribilis de saxo jactu' deorsum, Verbera, carnifices, robur,* pix, *lamina,* taedae. Juvenalis 8, 235.: *ausi, quod liceat tunica punire molesta,* ubi vid. Rupertius. Hesych.: *κωνῆσαι. πισσοκοπῆσαι, καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκώνητον μόρον λέγουσιν, ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις* (Aeschyl. Schütz. fragm. 103., vol. 5. p. 73.). *καὶ Κρατῖνος.* perperam St. intelligit picem,

ΟΡ. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμός, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλά, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῷν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·

rogo adhiberi solitam; Bl. ipsum rogum taedis pineis exstructum. scil. Schol.: ἐν κηκ. (944.) ἐν ἀναδόσει φλογὸς ἰσχυρᾷ. πισσήρει. καιόμενα γὰρ τὰ ξύλα πίσσαν ἀνίησι. sed honori fuisset, non ignominiosum, quod optat Chorus, parricidas istos rogo post mortem impositos cremari.

255. cf. Welckeri disputationem, quam annotatis ad argum. hujus tragoediae inserui.

257. κἀξ. ἀνατεταμένως βοῶν. Schol. cf. Pers. 641.

258. ἧπαρ a parte *viscera* significare monuit S. usurpatur autem τροπικῶς, ut Agam. 392, 698. aliisque locis poëtarum scenicorum; cumque θερμὸν dicit Aeschylus, intelligit vivi Orestis cruciatus, non mortui demum ap. Inferos.

259. *nisi persequar reos de patre*, h. e. de caede patris. genitivus causae. μέτειμι, ut μετέρχομαι 920.

260. τρόπον τὸν αὐτόν. eodem modo, h. e. dolose, ut pater erat interemtus. Soph. El. 35.: χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσει τάχα, Ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ Δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς. S. cf. ipsum Aeschylum infra 518 seqq. λέγων, *jubens*.

261. ζημία proprie est *multa*, *poena pecuniaria*. propterea Bl. ζημίας istas dici monet ἀποχρημάτους, quia non sunt pecuniariae, sed graviores. — St.: „ταυρ. *tauri instar efferatum*." proprie, annotante Bl., Eurip. Bacch. 798.: τεταύρωσαι γὰρ οὖν. figurate idem Med. 91.: εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην. ibidem 176.: καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης Ἀποταυροῦται δμωσίν. Aristoph. Ran. 757.: ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν, ἐγκύψας κάτω.

263. δυστερπῆ. ἀτερπῆ. Prom. 31. *Bl.*

264. τὰ δὲ — τὰς δὲ —. enumerantur partes horum malorum. δυσφρόνων. recte Schol.: τῶν ἐχθρῶν. recte item Bl. δυσφρόνων μειλ. esse monet *calamitates, quibus inimici gaudeant*. „notum est, neglectam regiae caedis expiationem haec mala publica ex veterum opinione consequi, agrorum sterilitatem, pecorum luem, mulierum abortus, morbos pestilentes. vide Spanhem. ad Callim. h. in Dian. 125 seqq. et Soph. Oed. R. 25 seqq. et sic Aeschylus Eum. 797.: ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον Σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν Τεύξητε." S.

265. τὰς δὲ νῷν νόσους. τοὺς μὲν πολίτας λιμώξειν ἐκ γῆς ἔφασκε πρὸς ἀφοσίωσιν Ἀγαμέμνονος, ὡς μὴ ἐκδικήσαντας· ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρῆναι. S.

267. ita Bl. minus recte codd. h. l. λιχῆνας, et Eum. 783. λιχήν. Foesius Oecon. Hippocrat. v. λειχῆνες:

λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐριννύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας,
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος

„*impetigines* Latinis dicuntur summae cutis vitia, cum asperitate quadam et levi pruritu, via quaedam ad psoram et foedae scabiei species.“ pessimam hujus morbi speciem vocatam esse ἀγριολειχῆνας, quo pertinere videntur ἄγριαι γνάθοι h. l., vel ἀγριοψωρίαν, monuit Bl. secundum Hesychium, quem praeterea evolvi jubet v. λειχῆνες, item Salmasium in Tertull. de Pall. p. 401. et H. Steph. Dict. med. p. 395. cf. etiam Celsum 5, 28, 17. atque Plin. H. N. 20. et inprimis 26., ipsis horum librorum initiis; qui quidem auctor est, hanc luem primum Tiberii Claudii Caesaris principatu medio irrepsisse in Italiam, „foediore,“ inquit, „multorum, qui perpeti medicinam toleraverant, cicatrice quam morbo. causticis namque curabatur, ni usque in ossa corpus exustum esset, rebellante taedio; adveneruntque ex Aegypto, genitrice talium vitiorum, medici, hanc solam operam afferentes, magna sua praeda.“ — ἀρχ. φύσιν. i. e. τὴν πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασιν, Hesychio interprete. frequens est Hippocrati: vid. Foes. Oecon. Hippocr. Aristides tom. 1. p. 637.: τῆς ἀρχαίας φύσεως ὅτι ἐγγυτάτω γενόμενος. — *Abresch.*

268. κόρσας. τρίχας. ἢ μέχρις γήρως ἀτυχήσομεν, ἠὲ παραυτὰ γηράσομεν· (scribamus ἢ μέχρι γήρως ἀτυχησόντων, ἢ παρ. γηρασόντων. nescio quis versificator male feriatus mutatis verbis hujus interpretationis exsculpsit putidum hexametrum heroïcum et initium sequentis, itaque in eam sententiam duxit Abreschium, ut haec poëtae alicujus verba esse existimaret.) παρὰ τὸ (Odyss. τ', 360.) αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. Schol. [quem secutus St. vertit: *albos autem capillos una cum hac exoriri lue*; nec aliter Spanhem. ad Callim. h. in Dian. 78. Schützio autem intelligendum esse videtur vitiliginis quoddam genus, appellatum λεύκη, de quo Celsus l. l. ad 267.: λεύκη *habet quiddam simile alpho* (ἀλφῷ), *sed magis albida est, et altius descendit; in eaque albi pili sunt et lanugini similes* etc. congruit ei explicationi vox ἐπαντέλλειν, *insuper exorituras esse*, quo vocab. aliud genus morbi significari videtur. — monuit Bl., vocem κόρση, quam usurparunt Simonides 8, 2., Empedocles v. 27. ed. Peyron., Lycophron. 507., et Nicander ap. Athen. 4. p. 133, E., Siculam dici a scriptore libelli de verbis quibusdam peculiaribus ap. Maittair. de Diall. p. 377. ed. Sturz. et Becker. Anecd. gr. p. 1096.

269. seqq. προσβολὰς — ὀφρύν. *aliosque factum iri pronuntiavit propter profusum patris sanguinem Furiarum impetus in me, clare videntem in tenebris supercilia moventem* patrem. is horum verborum sensus est. προσβολὰς Ἐρινν. ὁρῶντα — ὀφρὺν vel significat προσβολὰς Ἐρ. πρὸς ὁρ. — ὀφρὺν, quemadmodum praepositiones intelligi solent in hoc genere (vide Soph. Trach. 142. etc.); vel dictum est ὁρῶντα pro ὁρῶντος ἐμοῦ, usurpato accusativo absoluto. — λαμπρὸν, λαμπρῶς, nisi ponendum sit λαμπράν. — in νωμῶντα intelligendum est τὸν πατέρα ex verbo πατρῴων, quod valet πατρός. ita Soph. Trach. 236.: ἔρχεται πόλιν τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ (Eurytum) μεταίτιον Μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους, ubi vid. annotatio.

272. *tenebricosum enim* (h. e. ex occulto vim suam exserens) *inferorum* (deorum Manium, ut h. l. Agamemnonis,) *telum*, *qui sceleratorum*

ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος,
κινεῖ, ταράσσει, καὶ διωκάθει πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς

consanguineorum manu perierunt, et rabies et vanus per noctem metus, agitat, perturbat et ex urbe patria pulsum persequitur aereo flagro hominem misere affectum. haec illustrantur nobilissimo Ciceronis dicto orat. pro Roscio Amer. c. 24.: *nolite enim putare, quemadmodum in fabulis saepenumero videtis, eos, qui aliquid impie scelerateque commiserint, agitari et perterreri Furiarum taedis ardentibus. sua quemque fraus et suus terror maxime vexat; suum quemque scelus agitat, amentiaque afficit, suae malae cogitationes conscientiaeque animi terrent.* S. — τῶν ἐνερτ. longe rarior haec forma quam νέρτερος, cum promiscue dicatur ἔνερθεν et νέρθεν. — βέλος figurate dictum est, ut alias, velut ap. Soph. Oed. R. 846. (βέλη ψυχᾶς), qui similiter dixit φροντίδος ἔγχος ibidem 166. Schol.: τὸ γὰρ σκοτ. ἡ νόσος. sed intelligendum potius est telum istud Inferorum rabies et vanus terror nocturnus, quibus cruciari solent scelerati.

273. ἐν γένει. ἐγγενῶν, sive συγγενῶν. cf. Soph. Oed. R. 963.: ὁθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. Eurip. Alc. 879.: ἐμοί τις ἦν ἐν γένει. E St.

274. ἐκ νυκτῶν ubique legitur, estque pluralis hujus vocabuli valde usitatus, velut cum dicunt μέσαι νύκτες pro μέση νὺξ (Herod. 8, 76, Xenoph. Anab. 3, 1, 33. etc.), ἐν μέσῳ νυκτῶν pro νυκτὸς (Xenoph. Cyrop. 5, 3, 52.) et similia. vide Bl. et, quem laudavit, Jacobsium Anthol. Palat. 3. p. 332.

275. ita Porsonus cum in editione Aeschyli, tum in Morelli lex. gr. prosod. ed. Maltby p. 249. Medic. et A simili scriptura: διώκεσθαι. vulgatum διώκεται nonnisi passivo sensu legitur, qui alienus est ab h. l., cum appareat, omnia haec verba referri ad λυμανθὲν δέμας, quem accusativum esse Schol. intelligens adscripsit λιμανθέντα κακῷ. Aristoph. Nub. 1418.: καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν Διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ. — πόλεως. ἐκ πόλεως. Soph. Philoct. 584.: εἰ μή τένδε πείσαντες λόγῳ Ἄγοιντο νήσου τῆσδ', ubi vid. ann.

276. χαλκ. πλάστιγγι. intellexerim μάστιγα ἀστραγαλωτὴν, de qua praeter alios vid. Heindorf. ad Horat. Sat. 1, 2, 41. Etym. M. p. 674, 20.: πλάστιγξ, ἡ μάστιξ, ἀπὸ τοῦ πλήσσειν, παρ' Αἰσχύλῳ. saepius hoc vocab. significat *lancem*, ut Bl. annotavit, laudato Spanhemio ad Aristoph. Ran. 1420. (1304.)

277. monuit St, breviter hic τῶν προστροπαίων poenas describere Aeschylum, quos omnes tanquam scelestos et contaminatos aversabantur, interdictionem ab aris, mensa, domo, commercio; qua de re laudavit Eumen. 426 seqq., Soph. Oed. R. 221. seqq., Eurip. Or. 46 seqq., Iphig. T. 876 seqq., Pausan. 2, 31. quos aqua viva ablutos mactati lactentis porcelli sanguine expiarunt. — μέρος, κατὰ μέρος. vide Schäfer. ad Lamb. Bosii librum de Ellips. p. 228. ἀπὸ κοινοῦ repetendum εἶπε sive φωνεῖ.

278. φιλ. ad libationem pertinentis. λιβὸς, guttae, h. e. vini, quod libationi adhibebant.

279. sequ. sic Elmslejus ad Soph. Oed. R. 817., cum ante Hermanno disput. de metr. Pind. p. 201. pla-

μῆνιν, δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά·
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἐστ' ἐργαστέον·
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν ξυμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

cuisset scribi: — *ἀπείργειν οὐχ ὁρ. πατρὸς Μῆνιν, δέχεσθαι δ' οὔτε συλλούειν τινά.* codd. prava interpunctione nec recte omissa copula: *β. τ' ἀπ. οὐχ ὁρ. πατρὸς Μῆνιν δέχεσθαι, οὔτε σ. τ.* in verbo *δέχ.* prior negatio intelligenda est, ut infra 435, ap. Soph. Ajace 235., Aristophanem Av. 659. aliosque. vide ann. ad Comici Vesp. 1380. *συλλύειν* Elmsl. interpretatur *συγκαταλύειν*, *una deversari*, idque scripserat, ni fallor, Schol. per compendium *συγκ̄λύειν*, cum ineptum sit, quod nunc legitur ap. eum, *συλλύειν*, *συγκλύειν*. (quod adjectum est, *συνοικεῖν* pertinet ad *δέχεσθαι*.) quam ego explicationem ut non improbo, ita tamen hodieque malim intelligi navem non solvendam una cum parricida, quemadmodum Flaccus dixit Od. 3, 2, 26: *vetabo, qui Cereris sacrum Vulgarit arcanae, sub isdem Sit trabibus, fragilemve mecum Solvat phaselum.* Eurip. Hecub. 514.: *λῦσαί τε πρύμνας.* ibidem 967.: *νεῶν λῦσαι — πόδα.* Lucas 19, 31., *ἐλλειπτικῶς: διὰ τί λύετε;* — *τινὰ* relatum ad verba *βωμῶν — μῆνιν* valet *quemque.* vide Aristoph. Av. 231, Matth. gr. gr. §. 487, 3.

281. *πάντων ἄτ.*, *omnibus despectus*, ut Soph. El. 1148.: *ἄτιμος τοῦ τεθνηκότος.*

282. *ταρ.* proprie *ταριχεύω* est *sale condio*, et quoniam cadavera *ταριχευτὰ* macie corrugantur, hinc *ταριχεύειν* valet *emaciare*, *exsiccare.* Sophron ap. Schol.: *τὸ γῆρας ἄμε μαραῖνον ταριχεύει.* Herod. 9, 120.: *τεθνεὼς καὶ τάριχος ἐών.* forma contracta Hom. Il. η', 85.: *ὄφρα ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί.* cf. Apoll. Rhod. 1, 83. etc. *E Bl.*

283. hanc interrogationem esse, persuasit mihi Butlerus; non quo nesciam, *ἆρα* etiam *igitur* significare ap. poëtas, sed quia sic oratio fit vividior efficaciorque. *ἆρα* pro *ἆρ' οὐ*, ut Eurip. Ione 1402., Aristoph. Lys. 610. etc. vulgo: *τοιοῖσδε — πεποιθέναι.*

285. *εἰς ἓν συμπ.*, ut Eurip. Phoen. 428. *εἰς ἓν ξυνελθὼν*, et figurate Hel. 693. *εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης.* Virg. Ecl. 7, 2.: *compulerantque greges Corydon et Thyrsis in unum* etc. cf. Bl.

286. *ἐφ.* cf. 632. — *πατρὸς πένθος*, *luctus ex caede patris perceptus.* cf. 309, Prom. 386.

287. Abresch.: *πρὸς* (praeterea) *πιέζει.* — *ἀχ.*, *inopia.* cf. Agam. 379.

288. *τὸ μὴ — πέλειν*, *quominus sint*, quominus esse patiar. vide Eurip. Hipp. 49, Aristoph. Ran. 68, Nub. 1050, Matth. gr. gr. §. 601.

290. *δυοῖν γυν.* *ἤγουν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας.* Schol. cf. Agam. 1502.

291. *θήλεια γὰρ φρήν.* Aegisthi. — *εἴσεταί τις*, *unusquisque sciet.* de hac ellipsi vide Agam. 69,

ΧΟ. ἀλλ', ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν — a. d. προῳδός.
τῇδε τελευτᾶν, — a.
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει! — a. par.
ΗΜ. ά. „ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ — a. d. στ. ά.
γλῶσσα τελείσθω," τοὐφειλόμενον
πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ, — a. par.
ΗΜ. β'. „ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν — ἀντ. ά.
πληγὴν τινέτω." δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.
ΟΡ. ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας
as., gl. et ith. στ. β'.

Aristoph. Vesp. 280, Matth. gr. gr. §. 294, 2. vel interpretabimur εἴσεται scietur, auctore Erfurdtio ad Soph. Oed. R. 1499. ed. min. (1432.) cf. Matth. l. l. §. 496, 8., a quo laudatis Well. addidit Popponem ad Thuc. t. 1. p. 192.

292. Parcas Chorus appellans optat, ut ex Jovis decreto debita poena afficiantur parricidae.

293. τῇδε τελ. τούτῳ δὲ (δὴ) τρόπῳ εἴη ἀποβῆναι. Schol. εὔχομαι vel δότε intelligendum est, ut ap. Eurip. El. 738, Aristoph. Ran. 838 etc. vult haec eo evenire, quo Justitia transeat, h. e. quo nunc velut convertatur, ab Agamemnone punito (siquidem is quoque deliquerat) ad puniendos ejus percussores.

295. τοῦτο προστάσσει ἡ Δίκη· ἀντὶ λοιδορίας γὰρ λοιδορίαν, ἀντὶ πληγῆς πληγήν. Schol. Abresch. confert Matth. Evang. 5, 38., ubi veterem legem talionis abrogat Servator. *Bl.* cf. 299.

296. πράσσουσα, *exigens.* Pers. 449. *Bl.*

299. τινέτω τις. — δράσαντι παθεῖν. intelligendum ὀφείλεται, vel quiddam simile. hic noster fragm. incert. 1.: δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. cf. Agam. 1441. Aristot. Eth. Nicom. 5, 8.: δοκεῖ δέ τισι καὶ τὸ ἀντιπεπονθὸς εἶναι ἁπλῶς δίκαιον, ὥσπερ οἱ Πυθαγόρειοι ἔφασαν· ὡρίζοντο γὰρ ἁπλῶς τὸ δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς ἄλλῳ. τὸ δ' ἀντιπεπονθὸς οὐκ ἐφαρμόττει οὔτ' ἐπὶ τὸ διανεμητικὸν δίκαιον, οὔτ' ἐπὶ τὸ διορθωτικόν, καίτοι βούλονταί γε τοῦτο λέγειν καὶ τὸ Ῥαδαμάνθυος δίκαιον· εἴ κε πάθοι τά κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο. πολλαχοῦ γὰρ διαφωνεῖ· οἷον εἰ ἀρχὴν ἔχων ἐπάταξεν, οὐ δεῖ ἀντιπληγῆναι· καὶ εἰ ἄρχοντα ἐπάταξεν, οὐ πληγῆναι μόνον δεῖ, ἀλλὰ καὶ κολασθῆναι. cf. Bl., qui et hunc Philosophi locum monstravit.

300. τριγέρων μῦθος, *vetus dictum* seu proverbium, παλαίφατος ἐν βροτοῖς γέρων λόγος. ut ait Agam. 667. „τριγέρων, *pervetustus.* Phrynichus p. 64, 31.: τριπάλαια. τὰ πάνυ παλαιά. Meleager Anthol. 3, 25, 71. praeter notiora exempla τοῦ τρὶς pro πολλάκις positi sequentia protulit Eustath. ad Il. Θ', p. 725, 29.: τρισεξώλης, ὁ πάνυ ἐξώλης· τριπέδων, ὁ πολλάκις πεδηθεὶς κακοῦργος δοῦλος e Comico; τρίπρατος· Sophoclis τρίδουλος (Oed. R. 1010.). Hipponax dixerat ἑπτάδουλον, Anacreon τρισκεκορημένον, τὸν πολλάκις ἐκσεσαρωμένον. Archilochus Thasum dixit τρισοιζυρὴν πόλιν, Aristoph. Equ. 1052. τριπάλαι, καὶ δεκαπάλαι, καὶ μυριοπάλαι. haec ille. τριτάλαιναι Eurip. Hipp. 701., τριπάχυιος noster Ag. 1362. (?), τρισέχθιστος Phrynichus App. Soph. p. 65, 12." etc. *Bl.*

301. invocant Orestes et Electra patris umbram, regisque clarissimi vicem deflent, qui non apud Trojam occiderit in pugna potius quam domi per nefandum dolum; deinde opem

τύχοιμ' ἂν, ἕκαθεν οὐρίσας, ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί; Pherecrat.
* σκότῳ φάος ἰσόμοιρον, χάριτες δ' ὁμοίως as., an. et i. h.
κέκληται γόος εὐκλεὴς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις. sim. 302.
ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει i. tr. h.
στ. γ'.
πυρὸς μαλερὰ γνάθος, an. c.
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς. pher.
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων· as., 2 an.
πατέρων τε καὶ τεκόντων γόος ἔνδικος ματεύει
* τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς. gl. h.

ejus atque deorum implorant adversus parricidas. quos Chorus solatur et bene sperare jubet. — haec antistrophica esse, primus intellexit Herm. Obss. cr. p. 79. seqq. — *αἰν. δεινὰ παθών.* Schol. *infauste pater*, *ὁ ἐπὶ αἰνοῖς πατήρ.* Hesych.: *αἰνότοκος, ὁ ἐπὶ κακῷ τεχθείς.* cf. ann. ad Agam. 643.

302. *ἕκ. οὐρ. μακρόθεν οὐριοδρομήσας εἰς τὸν σὸν τάφον· ὅ ἐστιν ἀπὸ Φωκίδος ἐλθών.* Schol. quod hoc metri genus Pherecrateum appellavi, de eo vid. Gaisford. ad Hephaest. p. 354. sequ.

303. sequ. etiamnum puto scribendum esse *χάριτος δ' ὅμοιος* etc. vix graecum est, quod vulgo legitur, *χάριτες δ' ὁμοίως κέκληνται γόος* etc. aequales esse dicit lucis et tenebrarum partes, quemadmodum Eurip. Phoen. 509.: *νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς Ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον:* gaudii vero similem sibi videri luctum in honorem Atridarum, qui olim has aedes habitaverint, h. e. Atridae, Agamemnonis. quorum verborum hic est sensus, ut lucem caliginemque temporis, ita mentis suae participes esse gaudium et luctum, dum hic stet prope sepulcrum patris, memineritque, qualis ille olim vir fuerit. *κέκληται* Guelf., A, S.; quod valet *ἐστίν*, a consequente. — Schol.: *προσθ. τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον* etc.

305. probat Chorus consilium invocandi Agamemnonis propterea quod sensu non careant mortui, sed postea manifestent iras suas; cumque lugeatur defunctus, apparere ait, h. e. velut oculis lugentium conspici, eum, a quo ille laesus fuerit, itaque vehementer commotos pio luctu in honorem parentum animos liberorum vindictam quaerere. — Schol.: *οὐ δαμ. τοῦτ' ἔστιν, οὐ συναλίσκεται τῷ σώματι ἡ ψυχικὴ δύναμις.*

306. Ita nos jam priore ed. librorum scriptura *ἡ μαλερὰ* metrum corrumpitur.

309. *πατ. — ἔνδικος.* justusque luctus ex patrum atque parentum miseriis perceptus. cf. 286. Schol.: *ματεύει. ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι. ὅμως οὐκ ἠρεμεῖ ἡ ψυχή· ζητεῖ γὰρ παντελῶς ταρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν.*

310. ineptum *τὸ πᾶν:* neque enim *omnia* quaerit studetque iste luctus, sed *unum*, vindictam. atqui Schol.: *ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι, ζητεῖ — τὴν ἐκδίκησιν:* ergo ponamus *τἄποιν', τὰ ἄποινα:* id haud dubie interpretatus est Graeculus. quod Schützio et Hermanno in mentem venit, *ποινὰν* longe dissimilius est vul-

ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη.
ἀντ. β'.
δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος θρῆνος ἀναστενάζει·
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν; οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;
ΧΟ ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων a. d. σύστ.
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους,
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν. a. par.
ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ ch. d. br. στ. δ'.
πρός τινος Λυκίων, πάτερ, gl.
δορίτμητος κατηναρίσθης, ant. d. h.
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι, τέκνων τε

gatae scripturae. Eurip. Iph. T. 1351.: τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν', et El. 1112: ἄποιν' ἐμῶν πημάτων, et Bacch. 444.: ἄποιν' ὑβρισμάτων. — ἀμφιλ. pro ἀμφιλαφῶς dictum esse censet Butlerus. Schol.: παντελῶς. Timaeus: ἀμφιλαφές. πολὺ καὶ ἄφθονον. cf. Schäferi Melett. cr. p. 49. malim ἀμφιλαφές.

311. ἐν μέρει. κατὰ διαδοχήν, ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. Schol.

312. ita Herm. et alii. codd.: ἐπιτυμβίδιος, per synizesin, ut videtur quibusdam imperitis.

313. ἱκέτας. ἱκέτην μὲν ἐμέ, φυγάδα δὲ Ὀρέστην. πληθυντικῶς δὲ ἑκάτερον εἶπεν ἀντὶ ἑνικοῦ. Schol.

314. οὐκ ἀτρ. ἄτα; *num invicta est calamitas?* num remedium datur tantorum malorum, quibus nos affligimur? Schol.: οὐκ ἀνίκητος [ἀλλὰ νενικημένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν]. ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, οἱ ἀποτριάζονται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων. cf. Ag. 159.

315. sperat Chorus, deo volente aliquando laetiores voces editum iri, cum pro funebri carmine paeana canentes recens appulsum amicum in aedes regias deducant. — „χρῄζων, *volens*; *si vult*; non autem ὁ χρησμῳδῶν, quod ait Schol." *Bl.* apposite Doederlinus in ann. ad Soph. Oed. Col. 1420. (1336.) comparavit illud Homeri Odyss. γ', 231.: ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.

318. παιὰν Jacob., Bl., nec usitatum hac significatione Tragicis vocab. παιών, quod, pravo etiam accentu scriptum παίων, offerunt codd.

319. νεοκρ. Ὀρέστην τὸν νεωστὶ συγκραθέντα ἡμῖν. — Schol. Eurip. Med. 136.: ἐπεί μοι φίλια κέκραται, ubi vid. ann. proprie νεοκρὰς interprete Hesychio est νεωστὶ κεκραμένος. cf. Bl.

320. feliciorem Electra sortem patris praedicat, si sub Ilio occubuisset.

321. Sarpedonis et Glauci causa Lycii nominantur pro sociis Trojanorum totoque illorum exercitu. Hom. Il. β' extremo: Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων, Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος. cf. Strab. 15, 3., Mel. 1, 15., Plin. H. N. 5, 27. (28., ed. Hard. 1. p. 273.) etc. *Lyciam* Sarpedonis *hastam* commemorat Ovidius Her. 1, 19. Horatius Od. 1, 8, 13.: *quid latet, ut marinae Filium dicunt Thetidis sub lacrimosa Trojae Funera, ne virilis Cultus in caedem et Lycias proriperet catervas?*

323. pede longior est hic versus quam ἀντίστροφος; a quo abest suspicio depravationis. contra in proclivi fuit, aliquem, qui hereditatem

κελεύθοις ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα κτίσσας as., 2 dm. h.
πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον διαποντίου γᾶς, as., a. et gl. h.
δώμασιν εὐφόρητον, ch. d. c.
ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι ἀντ. γ΄.
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων·
βασιλεὺς γὰρ ἦς, ὄφρ' ἔζης, μόριμον λάχος πιπλάντων

vel quiddam simile agi videret h. l., adscribere *λιπὼν*, verbum ea in re proprium, quemadmodum Eurip. dixit El. 11.: *παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν* etc. sic igitur scribamus, primo loco versus collocata voce gravissima *εὔκλειαν*, et recepta Guelferbytani codicis et vett. editionum scriptura *δόμοισιν*:

εὔκλειαν ἐν δόμοισιν, τέκνων τε as., 2 i. h.
κελεύθοις etc.

pertinet huc *κτίσσας* ex sequentibus.

324. *κέλ.* *ταῖς προσόδοις*. Schol. *vitae tenorem* interpretatur Bl. Pind., annotante Butlero, Nem. 8, 60.: *ἀλλὰ κελεύθοις ἁπλοαῖς ζωᾶς ἐφαπτοίμαν*. Eurip. Herc. fur. 402.: *βίου κέλευθον ἄθεον*. — *ἐπιστρ.* *ζηλωτὸν, ὡς τοὺς ὑπαντῶντας ἐπιστρέφεσθαι πρὸς θέαν ἡμῶν*. Schol. Suppl. 887.: *ὥραν ἔχουσαν τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς*. cf. Bl. comparavit cum hisce Bl. Soph. El. 93. seqq., Eurip. Androm. 1138. sequ., Virg. Aen. 1, 98., Appian. Hann. p. 571., et inprimis *πρωτότυπα* ista Homeri Odyss. 236.: *ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην, Εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ, Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν· Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ, Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.*

325. *πολ.*, *amplum*. St. alte congestum sive exstructum. — *διαπ. γᾶς*, *transmarinae terrae*, Troadis, h. e. apud Trojam.

326. *δώμασιν* figurate dictum est, ut saepe alias. S.: *habuisses amplissimum sepulcrum, familiae tuae flebile quidem, attamen ob honorem tibi tributum tolerabile.*

327. *πρὸς τὸ πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον ἀπέδωκεν ὁ Χορός*. Schol.

328. *sub terra*, sive ap. Inferos, *praecellens*. Agam. 6.

329. *σεμν.* *venerabilis honore*. conferri jussit Bl. Eum. 831. et Agam. 167. „*ἀνάκτωρ*, *rector*. forma poëtica. Eurip. Troad. 1161.: *ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὢν Ἀνάκτωρ πόλεως*. nota veterum opinio, quam quisque stationem in vita occupasset, eandem eum etiam in Orco tenere. cf. Pers. 645.“ *Bl.*

330. *πρόπολος*, *minister*. Schol.: *χθον. τυρ.* *Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης*. velut Aeacus et Rhadamanthus. ridicule Comicus Ran. 430. et Lucianus Dial. mort. 20. Aeacum fingunt janitorem Plutonis. — *ἐκεῖ*, *illic*, ap. Inferos. H. Voss.: *ein Freund bei Freunden* dort. cf. Soph. Ajac. 801, Eurip. Hecub. 403. etc. Aristoph. Ran. 82.: *ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δ' ἐκεῖ.*

331. sic Heath. aliique. *κακομέτρως* libri *πιμπλ.* et sequ. v. *πεισίμβροτον*. *μόριμον*, *μόρσιμον*, ut Hom., monente Bl., υ, 303.: *μόριμον δέ οἵ ἐστ' ἀλέασθαι.* *fatale munus*, *quod sortitus eras* (*λάχος*), *explentibus manibus tuis*. Schol.: *μόρ. λάχος*. *τὴν ἐκ Μοιρῶν βασιλείαν κεκληρωμένην ἔχων.*

χεροῖν, πεισίβροτόν τε βάκτρον.
ΗΛ. μηδ' ὑπὸ Τρωΐοις — ἀντ. δ'.
τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
μετ' ἄλλῳ δοριχμῆτι λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον, τέθαψαι. —
* πάρος δ' οἱ κτανόντες νιν οὕτως δαμῆναι
θανατηφόρον αἶσαν, πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι,
τῶνδε πόνων ἄπειρον.
ΧΟ. ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ, a. d. ἄτακτα.
μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
* μείζονα φωνεῖς· ὀδυνᾶσαι γάρ.

332. ita Pauw. scribendum esse vidit. libri πεισίμβροτον. „Burnejus confert Iliad. ω', 785. φαεσίμβροτος ἠὼς cum Pindari Ol. 7, 71. φανσίβροτος δαίμων." *Bl.* πεισίμβροτον. τὸ σκῆπτρον τὸ τοὺς ἀνθρώπους πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ διατάττον. Schol. malim, adstipulante Bl., *cui homines parent*, quemadmodum Pindarus dixit ἅρματα πεισιχάλινα Pyth. 2, 21. „βάκτρον, *sceptrum regale.* Iliad. α', 237, Agam. 182." *Bl.*

333. sic Herm., S, Bl., alii. codd.: Τρωΐας. ordo.: τέθαψαι δὲ, πάτερ, μὴ φθίμενος ὑπὸ Τρωΐοις τείχεσι, etc., quibus soloecismi notam nonnulli inurentes non sine fructu legent grammaticos, velut Matth. gr. gr. §. 600. gravissime Electra: τέθαψαι, *sepultus es.* pudet eam addere *manu conjugis*, satisque habet dicere, potius quam talis caedis se maluisse mortis, qua pater obierit, nuntium ex longinquo accipere.

335. sic primus St. perperam libri: ἄλλων.

337. sic scribendum esse arbitror: πάρος δ' εὖ κτανόντος νιν οὕτως δαμῆναι θανατηφόρον etc., *satius vero* atque optabilius erat *de eo sic interemto gloriose exitiali fato* (θαν. αἶσαν: vide Matth. gr. gr. §. 426. etc.) *nuntium afferri alicui* (se ipsam autem intelligit), *harum miseriarum experti.* Eurip. Or. 328.: τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον Ἕτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων, Τῶν ἀπὸ Ταντάλου, σέβεσθαί με χρή. εὖ κταν. *bene*, h. e. honesta morte, non dolose atque ignominiose, ut revera periit, Agam., *interficiente* eum hoste aliquo; quemadmodum εὐθανατεῖν, καλῶς θνήσκειν 327. et similia dicuntur. εὖ et οἱ etiam alias confusa sunt: vide Jacobs. Anthol. Palat. 3. p. 177. — οὕτω posuere, cum οὕτως etiam sequente consona dicatur, neque id sine emphasi, ni fallor. Aristoph. Av. 63.: οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν. cf. Viger. 7, 10, 7. — ordo: πάρος δὲ, τινὰ, ἄπειρον τ. πόνων, πυνθ. πρόσω, νιν δαμ. θαν. αἶσαν, εὖ κτ.

340. quod optavit Electra, mortem honestam contigisse olim patri ap. Trojam, id sane auro pretiosius esse dicit Chorus, fortunamque Hyperboreorum felicitati anteponendam. de Hyperboreorum vita beata vide, quos laudant, Pindarum Pyth. 10, 57 seqq., Melam 3, 5. (*diutius quam ulli mortalium et beatius vivunt.*), Spanhem. ad Callim. h. in Del. 281., Gesner. praelect. 2. de navigationibus extra columnas Herculis, in ejus Orphicis p. 467.; nec negligenda sunt Heynii annotata ad Apollodorum p. 168. sequ. et J. H. Vossii ad Maronis eclogas et Georgica, quibus addes ejusdem Epistolarum mythol. 2, 16. et 18.

342. ὀδ. γάρ. verba et ἄμετρα et sensu cassa. Heath. et alii: — φωνεῖς ὀδυνᾶσα, quod placet, non placet omissum γὰρ ab iisdem viris doctis. sic potius scribamus:

ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη, τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων·
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται. — a. pár.
ΗΛ. * τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκεθ', ἅπερ τε βέλος. — pent. eleg. στ. ε'.

Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων — as., i. et ant.
ὑστερόποινον ἄταν — ch. d. c.
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ — gl. h.
* χειρί, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται. — archil.
ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι — ant. d. στ. ς'.
πευκήεντ' ὀλολυγμόν, ἀνδρὸς — gl. h.

μείζονα φωνεῖς ὀδυνᾶσα· τί γάρ; τί γάρ; quidni? Eurip. Or. 464.: *Μενέλαε, προσφθέγγει νιν, ἀκάθαρτον κάρα; ΜΕ. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος* etc. cf. 816. brevis syllaba γὰρ, ubi producta opus est, excusatur interpunctione. Eurip. Hipp. 1315.:

διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον.
ὦ πατρὸς ἐμοῦ δύστανος ἀρά!

cf. Hermanni Elem. d. metr. p. 60. sequ. de activo ὀδυνᾶσα significatione neutrius vide ann. ad Soph. Phil. 622.

343. sententiam causalem, quae significatur γὰρ particula, hoc modo supplevit S.: *at irrita sunt haec vota: nam potius duplicis flagelli sonus accedit.* „μ α ρ ά γ ν α ς, *flagelli.* Photius: *μάραγνα. μάστιξ.* ut hic διπλῆς μαράγνης, sic Agam. 581. διπλῇ μάστιγι.“ *Bl.* Chorus duplicis doloris flagello se verberari dicit, accepti cum ex morte Agamemnonis, cujus ope destituti sint ejus liberi; tum ex impietate illorum, qui nunc Argis dominentur, pollutis caede manibus; quorum scelere magis etiam quam ceteros affligi Orestem et Electram.

344. *τ ῶ ν μ έ ν.* liberorum Agamemnonis.

346. *ο ὐ χ ὅ σ. σ τ υ γ. τ ο ύ τ ω ν, non purae abominandi hujus sceleris.*

347. *μ ᾶ λ λ ο ν στυγερά.*

348. *τ ο ῦ τ ο.* haec majoris nostri liberorum doloris commemoratio. — οὖς. libri ὡς, quod emendavit S. idem malit ἅπερ τι βέλος, Bl. ἅπερ τι βέλος, quod probo.

350. *τὴν Ἐριννῦν.* Schol. *post ingruentis poenae calamitatem.* minus recte St.: *tarde punientem vindictam.*

351. *τ λ ή μ ο ν ι, audaci.* cf. 556, Soph. El. 415, Eurip. Med. 814. etc., quo sensu etiam τάλας usurpari solet, velut Theb. 908, Agam. 352, Soph. El. 249.

352. corrupta. Scal. ὅπως τελῆται. rectum ὅπως, sed minime mutandum est τελεῖται, futurum medii, quod positum pro passivi, ut alias haud semel. Jovem, qui scelera punire soleat, matrem ulcisci jubet. Schol.: *τ ο κ ε ῦ σ ι. ἵνα τὸ ὅμοιον καὶ ἴσον τῷ πατρί μου φυλαχθῇ:* qua interpretatione firmatur ὅπως. ceterum Clytaemnestra intelligenda est, quam puniri optat El.; quod vidit S. *τ ε λ ε ῖ τ α ι ἡ ὑστερόποινος ἄτη. δ ὲ* emphaticum est, ut passim in hoc genere.

353. concinere cupit Chorus hymnum irrisionis plenum, dum parricidae olim interficiantur.

354. *π ε υ κ., acerbum, amarum.* annotavit Bl., idem esse πευκήεις quod πευκεδανὸς et ἐχεπευκής, quarum vocum diversas notationes pro-

θεινομένου, γυναικός τ' ch. d. c.
* ὀλλυμένας! τί γὰρ κεύθω φρενὸς θεῖον ἔμπας as., 2 ch. d. c.
ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρώρας ant. d. h.
* δριμὺς ἄηται καρδίας dm. h.
θυμὸς, ἔγκοτον στύγος. t. d. c.
ΟΡ. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι, ἀντ. ε'.
φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας;
πιστὰ γένοιτο χώρᾳ·
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
* κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.

fert Eustath. ad Iliad. α', p. 42. vel ab amaritudine τῶν πεύκης δακρύων, quibus lacrimis pinus silvestris sagittas levisse dicuntur veteres, vel ab eo, quod πεύκης excisae stirps non repullulat, quod tamen Physicos de πίτυι tradere monet vir doctus. cf. Schneideri lex. gr. h. v. — Schol.: ὀλ. πανηγυρικὸν, λαμπρόν. Chorum mulierum Eteocles admonens Theb. 248.: ὀλολυγμὸν, inquit, ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον, Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς, Θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον, ubi vid. ann.

356. confidenter scribamus, ut jampridem scripsi: τί γὰρ κεύθω φρένα θεῖον (vel θείαν); ἔμπας ποτᾶται, πάροιθεν. — *quid enim occulto divinum animum,* quo commoveor? *evolat tamen*, frustra cohibitus, etc. Eurip. Heracl. 528.: ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, σπέρμα τῆς θείας φρενὸς, Πέφυκας Ἡρακλῆος. id. Hecub. 83. dixit θείαν Ἑλένου ψυχὰν, ἢ Κασσάνδρας. — α et ος permutari inter se, praesertim in finibus vocabulorum, tralatitium est.

357. πάρ. δὲ πρώρας. τῆς ὄψεώς μου. Schol. vultu indicari dicit vehementem suam iram infensumque odium.

358. ἄηται. sic MSS. quid dubitamus ponere, quod et sententiam juvat et metrum, δριμὺς ἄηται κραδίας θυμὸς, *aeris concitatur cordis ira?* Iliad. φ', 386.: δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο. cf. Schneideri lex. gr. v. ἄημι.

359. ἔγκοτον στ. ὀργίλον στύγος. Schol. frequens substant. ἔγκοτος ap. Herodotum, ut Bl. monuit. cf. 986, Theb. 754, Pers. 233.

360. ἀμφ. *undique florens*, beatissimus, potentissimus. Agam. 1029.: ἀμφιθαλῆ κακοῖς. St.: *quando vero felix Jupiter manum injiciet?* — ἐπὶ χ. β. tmesis.

361. κάρ. τὰ τοῦ οἴκου ἄκρα. λέγει δὲ τοὺς περὶ Αἴγισθον. Schol. δαΐξας, *rescindens.* Agam. 185.

362. Schol.: καὶ γένοιτο πιστὰ τῇ χώρᾳ, ὅτι σὺ τούτων αἴτιος. imo: ὅτι ταῦτα ποιήσει ὁ Ζεύς. Soph. Trach. 375.: ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις; *an etiam pignus das veritatis?* vide annotata ad eum locum.

363. *jus enim ab injustis postulo*, qui id mihi denegant: quare horum audaciae Jupiter est interponendus. simile oxymori. Plautus Amph. prol. 35.: *nam injusta ab justis impetrare non decet, Justa autem ab injustis petere insipientia est.* ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ pro ἀδίκους, ut Lucas 6, 30.: ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει etc.

364. sic scribamus: κλῦθι δὲ, τὰ χθονίων τε τίμα, *audi me igitur*, o Jupiter, *resque inferorum reverere* atque cura. continue scriptum τετίμα cum soloecum esse videretur, sedulo mutatum fuerit a correctore.

ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν, φονίας σταγόνας ἀντισύστ.
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα· βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐριννὺς,
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσ' ἂν ἐπ' ἄτῃ.
ΗΛ. ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες; ant. tr. br. στ. ζ'.
* ἴδετε πολυκρατεῖς Ἀραὶ φθιμένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως as., i. h. et i. d. br.
ἔχοντα, καὶ δωμάτων ἄτιμα. as., 2 i. h.
πᾶ τίς τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ; an.
ΧΟ. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον ἀντ. ς'.
κέαρ, τόνδε κλύουσαν οἶκτον.
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσῃ·

367. *λοιγὸν*, *letum*. Hesych.: λοιγὸς, θάνατος, ὄλεθρος. vox Homerica, cujus radicem Bl. esse putat obsoletum verbum λόω vel λοίω, *laedo*. Schol.: *βοᾷ*, διὰ βοῆς ἐφέλκεται. H. Voss.: *denn laut ruft Fluch die Erinnys daher*. cf. ann. ad 599.

368. sic Porsonus Advers. p. 140. et alii. vulgo: προτέρων.

369. T: ἐπάγουσ' ἐπ' ἄ., quae et varians scriptura est ap. Steph. minus intellectum ἂν, quod rem fieri solitam significat, illi omiserunt. male vulgati libri: ἐπάγουσαν. ordo: — Ἐριννὺς, ἐπάγουσ' ἂν ἑτέραν ἄτην ἐπ' ἄτῃ παρὰ τῶν πρότ. φθιμ., *Furia, aliam calamitatem addere solita calamitati, ab ante interfectis exortae*.

370. *νερτ. τυρ. Inferorum imperia*, h. e. reges sive numina, Pluto, Furiae.

371. antistropha h. l. habet dochmiacum. igitur scripserunt τῶν φθιμένων, τῶν φθινῶν etc. sed verisimilius nobis videtur, dedisse Aeschylum *ἐφθαρμένων*, *perditorum*, h. e. occisorum, eique verbo adscriptum explicandi gratia φθιμένων genuinae voci offecisse. Eurip. Troad. 1109.: πόλεως ἁλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων etc. A: φθειμένων, pro φθαμένων, ni fallor. ἐ — raptum fuerit ab antecedente αι, itidemque ϱ neglectum propter simile μ, quas litteras misceri in codd. monuit Schäfer. Melett. cr. p. 112.

373. *δωμ. ἄτιμα*. *ab aedibus inhonore motas* (Atridarum reliquias). St. *domibus spoliata*. Bl.

375. *πέπαλται*, *subsiliit*, concitatum est. cf. 153, 487, Suppl. 519, 703, quae loca Bl. comparavit; item Soph. Oed. R. 153, Plaut. Capt. 3, 4, 104., Cas 2, 6, 62. — *φίλον κέαρ*, ut, monente Bl., Homerus φίλον ἦτορ.

376. *κλύουσαν*. ἀντὶ τοῦ κλυούσῃ. Schol. de hac constructione vide Brunck. ad Soph. El. 452., Herm. ad Viger. p. 876., Matth. gr. gr. §. 555, etc. — *οἶκτον*, θρῆνον, ut Hesych. interpretatur. cf. Theb. 51. etc.

377. *τότε*. ὅτε σὲ οἰκτιζόμενον ἴδω, Ὀρέστα. Schol. *δύσελπις*. intell. εἰμί. frequens ellipsis verbi substantivi. vide Soph. Ajac. 579, 759, Matth. gr. gr. §. 305. etc.

378. *κελ. nigrescit*. de hac metaphora cf. Pers. 95. *Bl.* Schol.: ταράσσεται. (a consequente.) *πρὸς ἔπος*. ἀντὶ τοῦ ἀκουούσῃ τὸν ὑπὸ σοῦ λόγον.

* ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς θρασὲ',
* ἀπέστασεν ἄχος
* πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.
ΟΡ. * τί δ' ἂν πάντες τύχοιμεν ἄν; ἢ τάπερ ἀντ. ζ.
πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων;
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται·
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων, ἄσαντος
ἐκ ματρός ἐστι θυμός.
ΗΛ. * ἔκοψε κόμμ' ἄρειον εἴτε Κισσίας i. tr. στ. ή.
νόμοισιν πολεμιστρίας· gl.
* ἀπριγκτόπληκτα, πολυπάλαγκτα δ' ἦν ἰδεῖν, i. tr.
ἐπασσυτεροτριβῆ, τὰ χερὸς ὀρέγματα

379. bene S.: ὅταν δ' αὖτ' ἐπ' ἀλκῇ θρασεῖα, scil. ὦ. cf. 377. Guelf.: θραρί' ἀπ. A: θραρέα πείστασεν. R: θραρέα πέστασεν. *quando autem rursus auxilio confido.*

380. scribendum ἄχθος, et versu proximo πρὸς τὸ φαίνεσθαι καλῶς, quorum illud Schwenkio, hoc Blomfieldio debetur.

382. sic Medic., Robortelli codex, A. vulgo: τί δ' ἂν εἰπόντες. sed propius librorum scripturae est τί δ' ἂν φάντες, quod poni jusserim, quamvis rarum, cum rariorum amator sit Aeschylus. posterius ἂν recte omiserunt metri gratia. Schol.: τί δεινὸν εἰπόντες κατὰ Κλυταιμνήστρας τύχοιμεν τῆς σῆς συμμαχίας, ὦ πάτερ; (Jovi potius haec dici puto. cf. 374.) ἢ ἃ πεπόνθαμεν;

383. ἄχεα Bl., quod magis ἔμμετρον ipsique sententiae aptius vulgato ἄχθεα. idque legit Schol., qui verbis proximis τὰ δ' οὔτι adscripserit τὰ ἄχη. quod animadvertit Steph.

384 πάρεστι σαίνειν, *licet blandiri*, h. e. aliis in rebus blandimentis atque exorando locus est; verum haec non mulcentur, haec vulnera mentis nostrae sunt insanabilia.

385. ἄσαντος, *implacabilis.* „activo sensu Hesych.: ἄσαντος: οὐ σαίνων.“ *Bl.* nullo modo mitigari posse ait animum suum, a matre acceptum, velut hereditarium. jamque describit Clytaemnestrae, maritum interficientis, crudelitatem.

387. ita Butlerus. vulgo: κομμόν, ut ἄρειον, haud insolito in codd. per oscitationem librariorum genere homoeoteleuti. deinde scribendum esse arbitror ἔν τε (ita S. in ann.) Κισσίας νόμοισιν πολ., quem usum ἐν praepositionis illustrat Matth. gr. gr. §. 401. ann. 2. Schol: ἄρειον. Περσικόν. quam verbi Κισσίας interpretationem esse intellexit St. vide ann. ad Pers. 16. cogitasse videtur Aeschylus, cum haec scriberet, bellatricem talem, qualis fuit Artemisia, de qua Herodotus 7, 99.: ἥτις ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς, αὐτή τε ἔχουσα τὴν τυραννίδα, καὶ παιδὸς ὑπάρχοντος νεηνίεω, ὑπὸ λήματός τε καὶ ἀνδρηΐης ἐστρατεύετο, οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγκαίης.

388. ἀμέτρως libri: νόμοισι.

389. ἀπρ. ita Scal. libri mendose: ἄπριγκτοι πληκτά. malit Bl. ἀπριγδόπληκτα, ut Pers. 975.: ἄπριγδ', ἄπριγδα, *perpetuo.* πολυπάλαγκτα Robortelli scriptura est, cum vulgo legatur πολύπλαγκτα. haud ineptum fuerit πολυπάλακτα, *multo cruore foedata*, a παλάσσειν.

390. ἐπασσ. ἀλλεπάλληλον κτύπον ποιοῦντα. (ἃ ἐπασσυτέρως τρίβεται. Hesych.: ἐπασσύτεροι: ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις. Iliad. α', 382.: οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι. E Bl. de re cf. Agam. 1270. seqq.) ὀρέγματα. τύμματα. (παρηΐδων

ἄνωθεν, ἀνέκαθεν· κτύπῳ δ' ἐπιῤῥοθεῖ
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ἰὼ, δαΐα πάντολμε μᾶτερ, as., dm. et i. h.
δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς t. d. o.
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ', as., i. et cr.
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι! as., 2 i. h.
ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι! στ. θ'.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων, sim. 395.
ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν·
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. sim. 397.
ΗΛ. ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ', ὡς τόδ' εἰδῇς·
ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει·
* μόρον κτεῖναι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.
ΟΡ. * λέγεις πατρῷον μόρον. ΗΛ. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν
ἀντ. η'.

ὄρεγμα dixit Eurip. Phoen. 281, ut Bl. annotavit. idem Hel. 502.: σὲ τὴν ὄρεγμα δεινὸν ἠμιλλημένην Τύμβου 'πὶ κρηπῖδ'. Hesych.: ὄρεγμα, ὅρμημα.) Schol.

391. ἄν. τῷ ἄνωθεν ἐπαγομένῳ τῇ κεφαλῇ κτύπῳ. (malim τύπῳ.) S. idem propemodum dicit, cum subjicit ἀνέκαθεν, quo rem in majus extollat. sunt autem graviores saepeque letiferi ictus ex alto sive de superiore loco facti. Bl.: ἐπιῤῥ. *resonabat*, velut littus fluctibus percussum. cf. 421, Theb. 7.

393. codd.: ἰὼ, ἰὼ, depravato quidem metro. Bl.: δαΐα, *hostilis*, vel *misera*. cf. Prom. 350.

394. ἐν ἐκφ. *in elatione funeris.*

395. ἄνευ πολ. *sine comitatu civium.*

397. ἔτλης, *ausa es.*

398. ἀτίμως ὂν, γενόμενον.

400. ἕκατι, *propter* sive *per deos*, diis adjuvantibus. cf. 200.

402. νοσφ., *ubi eam interfecero.* cf. 454, Theb. 907, Eum. 211. frequens vox ap. Euripidem sensu privandi. cf. 574, Rhes. 54.

403. notum, quid sit μασχαλίζειν. Hesych., annotante St.: φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινας, ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλῖναι, ἀκρωτηριάσαντες τὰ μόρια τούτων, οἷον ὤτων, ῥινῶν, καὶ ἐρείσαντες ἐκρέμων ἐκ τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν. cf. ann. ad Soph. El. 421. — ἔθ', *praeterea.*

405. claudicat versus. probabiliter St.: μόρον κτίσαι μωμ., *mortem ei inferre cupiens intolerandam aetati tuae*, ut Plautus loquitur, h. e. adeo ignominiosam, ut cum eam vindicare non potueris olim inops atque exul, prae dolore manus tibi afferendas existimaturus sis.

407. δύας ἀτ. Pearson., St. et recentiores. libri δυσατίμους.

408. λέγεις π. μόρον. Orestae personam immisit Bl., auctore Porsono, cum Electrae adscripta sit in codd. verum sic quoque haec inepta sunt, nec miror, deletum ivisse Auratum, tanquam interpretationem

* ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία·
μυχοῦ δ' ἄφερκτος, πολυσίνου κυνὸς δίκαν,
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
* τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου,
δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον
ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν·
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.
ΟΡ. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις! as., i. h. et i. d. br. στ. ι'.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα!

scribendum, si quid sentio: λῆγ' εἰς πατρῷον μόρον, *desine narranda nece paterna.* impatiens Orestes audiendi tam impia atque foeda nihil amplius dicere jubet sororem de patris interitu. sic ἔλεξεν pro ἔληξεν scripserunt ap. Xenoph. Cyr. 2, 2, 17. Eurip. Or. 659.: ταῦτ' εἴς τε δάκρυα καὶ γόους καὶ ξυμφορὰς Εἴρηκα. cf. Eurip. El. 29, Soph. Ajac. 632, Oed. R. 927 etc.

409. glyconeum facile restituimus in stropha. h. l. recte S. secundum Herm. edidit οὐδενός: pro ἄτιμος autem ἄτιτος scribendum est, ut Agam. 73.; vel rarior latet vox ἀτμενὶς, *serva*, de qua vid. Schneideri lex. gr. v. ἀτμήν. sic supra 121. Electra: κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος.

410. conqueritur, se conclavi exclusam fuisse, cum interficeretur Agam., quo minus facinus impediret. — St. πολ., *noxiae*, mordacis, ut κακόσινος ap. Hippocratem. frustra igitur Bl. et alii ediderunt πολυσινοῦς a πολυσινὴς, quemadmodum ἀσινὴς legitur Theb. 775. et Agam. 1227. vide, jubente Well., Lobeck. ad Phryn. p. 184. sequ.

411. *risuque promtiorem emisi rorem.* „ἀν., *emittebam*, sensu rariore, cujus exemplum ex Alexandro tantum Aphrodisiensi protulit H. Steph." *E Bl.* Schol.: λίβη. τὰ δάκρυα.

412. χαίρ. κεκρ. *gaudens celasse.* Eurip. Hipp. 8.: Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο etc. *Bl.*

413. versus mancus. Seidler. libro de verss. dochm. p. 195.: ἐν φρ. σαῖσιν γράφου. vel hoc, vel ἐν φρεσὶν γράφου σέθεν, aut quippiam simile, dederat poëta. negliguntur autem saepius prima atque extrema quam media versuum vocabula. cf. 425. et de locutione γράφεσθαι ἐν φρεσὶ Prom. 767.

414. 5. συντ. διατόρει, διακόμιζε. Schol. αὐξητικὴ est praepositio, ut passim. *sedulo terebrans perfer sermonem* meum *ad tranquillum animi fundamentum.* rursus Schol.: ἡσ. φρ. βάσει. ἠρεμαίᾳ τῇ ψυχῇ. ἀντὶ τοῦ προσέχων, καὶ μὴ ἀποπλανώμενος.

416. 7. τὰ μὲν γάρ. ταῦτα τὰ συμβάντα τῷ Ἀγαμέμνονι. — ὄργα (sic, ut Scal. et alii, non ὀργᾷ, quae vulgata scriptura est.) μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ μάθε τῷ τρόπῳ σου. Schol. Timaeus lexic. Plat.: ὀργᾷ. ἐπείγεται, ἐπιθυμεῖ. jubet Orestem dispicere, quid nunc faciendum sit, ejusque faciendi opportunitatem considerare.

418. καθήκειν, *devenire*, dicuntur ii, qui in certamen descendunt, quemadmodum καθιέναι est in certamen mittere, ut Bl. annotavit.

419. sequ. ξυγγ. σύμπραξον. κεκλαυμ. ἐλεεινά. (*lacrimis perfusa.*

ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιῤῥοθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολών,   i. d.
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς!   ch. d. c.
ΟΡ. ἄρης ἄρει ξυμβαλεῖ, δίκα δίκα.   ἀντ. ι'.
ΗΛ. *ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκως!
ΧΟ. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.
ΟΡ. ὦ πόνος ἐγγενής,   ch. d. br. στ. κ'.
καὶ παράμουσος ἄτης   ch. d. c.
αἱματόεσσα πλαγά!
ΗΛ. ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη!   gl. h.
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος!
ΧΟ. δώμασιν ἔμμοτον,   ἀντ. κ'.
τῶνδ' ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν,
*αἰῶν' ἀναιρεῖν αἱματηρὰν.

cf. 678. et Soph. Oed. R. 1410. *Ex Abresch. et Bl.*) Schol.

421. σ τ ά σ ι ς — ἐ π ι ῤ ῥ ο θ ε ῖ. cf. 100, 391. Schol.: ἐπιβοᾷ σε ἡ σύστασις ἡμῶν ἡ κοινή, βοηθὸν ἐλθεῖν.

424. sic primus Pauw. codd.: ξυμβάλλει.

425. haud male Herm.: — ἐνδίκως δίκας.

426. ὑ φ έ ρ π ε ι, *subrepit*. cf. Ag. 242, 403, Soph. Oed. R. 745. *Bl.*

427, 8. πέπηγε μὲν καὶ ὥρισται πάλαι ὑπὸ Μοιρῶν τὸ τὴν Κλυταιμνήστραν ἀνδροκτονήσασαν ἀναιρεθῆναι· τὸ κατ' αὐτῆς δὲ καλῶς κυρωθὲν ὑπὸ τῆς δίκης ἔλθοι. ὅ ἐστι, μὴ μελλήσῃ πρὸς τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας τὸ θεῖον. (ἄλλως.) ε ὐ χ. δ' ἂ ν ἔ. κατ' εὐχὴν ἡμῖν πληρωθείη. Schol.

429 — 432. immisi personas Orestis et Electrae. — Schol.: ἐ γ γ ε ν ή ς. συγγενής, ὃν ὑπὸ συγγενῶν ἐπάθομεν. π α ρ ά μ., (proprie *immodulatus.*) ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος. cf. Eurip. Phoen. 731.

434 ἔ μ μ ο τ ο ν, *inhaerens*, insitum. H. Steph. Thes. gr. l. 2. p. 968.: „dicitur ἔμμοτον medjcamentum liquidum, quod linteolis concerptis exceptum intra ulcera eorumque sinus reconditur.“ hinc etiam ἔμμοτος dicebatur is, qui curatione per ἔμμοτα φάρμακα indigebat. contra ἄμοτος est *inexplebilis*. Schol. Venet. in Iliad. δ', 440.: ἄμοτον: ἀπλήρωτον. ἀφ' οὗ καὶ μοτά, τὰ ἐπιθέμενα τοῖς κοιλοῖς τραύμασιν ὀθόνια πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός. utrumque a μόω, *infercio*. E Bl.

435. h. e., monente Well., οὐ τῶνδ' ἑκὰς, οὐδ' ἀπ' ἄλλων. cf. supra 280. τ ῶ ν δ', Atridarum.

437. manifesto corrupta. vir doctus in Annall. Heidelb. a. 1809. 6. p. 287.: διώκειν ἔριν αἱματ. scribamus αἰωρεῖν ἔριν αἱμ., ut Pelopidae semper ex se ipsis *suspendere* dicantur *cruentam discordiam*, et in se ipsi fatali quadam insania saevire. A et R: αἰωμαναιρεῖν, quo magis etiam confirmatur haec correctio, siquidem nemo codicum gnarus nescit, μ vel ν et ρ litteras, item α et ει, αι et ε, denique ι et ει, saepe inter se permutari.

θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος·
ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι, a. d.
τῆσδε κατευχῆς πέμπετ' ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην! a. par.
ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν, i. tr.
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων!
ΗΛ. κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον.
ΟΡ. οὕτω γάρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις ἔσει
* ἄτιμος ἐμπύροισι κνισσωτοῖς χθονός.
ΗΛ. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας

438. non legitur τῶν in libris, raptum illud, ni fallor, a praegresso verbo. addiderunt Well. et Dind. S. auctore Herm.: αἰῶν' ἀναιρεῖν, αἱματηρᾶν θεᾶν τᾶν κατὰ etc.
441. Portus: νίκῃ. sed vide Matth. gr. gr. §. 586, c.
442. οὐ τυρ. οὐχ ὡς βασιλεῖ πρέπει, ἀλλ' ἀδόξως. Schol.
444. τοιάνδε — ἔχω, hoc te oro.
445. μέγαν. δεινόν. vide Soph. Ajac. 173, 661. S.: „constructio verborum haec est: φυγεῖν (ἐμὲ) μέγαν μόρον, Αἰγίσθῳ προσθεῖσαν. petit, ut ipsa mortem effugiat, eamque Aegistho inferat.“ — Schol.: ὥστε φυγεῖν τὰς ἐπιβουλὰς Αἰγίσθου, τιμωρησαμένην αὐτόν.
446. οὕτω γὰρ ἄν σοι κρατήσαντες πολυτελῶς θύσοιμεν. ἔννομοι γὰρ αἱ νόμιμοι θυσίαι, αἱ πολυτελεῖς. — Schol. intelligitur περίδειπνον, de quo lexic. ap. Becker. p. 294, 22.: περίδειπνον, ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑστίασις γινομένη. inter ὕφαψιν τῆς πυρᾶς et ταφὴν ponit Jul. Pollux 8, 146. plura in hanc rem vide ap. Bl. et, quos laudavit, Casaub. ad Pers. 5, 33., Hemsterhus. ad Luciani Contempl. p. 519., Bos. Antiqq. gr., qui quidem p. 271.: „haec sacra,“ inquit, „fiebant Manibus nono die, ut et trigesimo, post sepulturam, *et quotannis iterabantur*“ etc. hoc igitur Electra patri praedicit, neminem ipsius rationem habiturum esse in sacris istis publicis, nisi nunc liberis suis succurrat.

448. libri: ἐν πυροῖσι. recte Canterus, quem S. aliique secuti sunt: ἐμπύροισι. sed praeterea ponendum esse arbitror κνισσωτᾶς χθονὸς, *urbis nidore suffitae*. R: κνισωτεῖς, τῷ α in ει verso, ut saepe alias. κνισσᾶν ἀγυιὰς dixit Comicus Av. 1150. et Equ. 1220. — haec cum vulgo sub Electrae persona legerentur, recte Oresti tribuit S.

449. seqq. χοὰς γαμ. τῆς ἐμῆς παγκληρίας, *libamina nuptialia meae hereditatis*. St. h. e. sacrificia splendida, in quae totam meam hereditatem sive dotem impenderim, tum demum scilicet in matrimonium data viro alicui principi, non colono, ut apud Euripidem Electra. προτέλεια seu προγάμεια dicebantur ista sacrificia, ante epulum nuptiale fieri solita: v. Bos. Antiqq. gr. p. 205. — quod attinet ad verba τῆς ἐμ. παγκλ., paulo quidem rarior, nec tamen inusitatus (Matth. gr. gr. §. 349. ann., Soph. Ant. 896.), est genitivus, quo instrumentum actionis significatur. alioqui probabiliter scribi posset τὴν ἐμὴν παγκληρίαν. Schol.: παγκληρίας. κτήσεως. (Eurip. Suppl. 14, Ion. 745. *Bl.*) ἐκ δόμων γαμ. εἰ γὰρ Αἴγισθος ἀπολεῖται, κἀγὼ γαμηθήσομαι. πρεσβεύσω. τιμήσω. (vide 584, Agam. 1186. *Bl.*)

οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους,
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ΟΡ. ὦ Γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην!
ΗΛ. * ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ τ' εὔμορφον κράτος!
ΟΡ. μέμνησο λουτρῶν, οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ!
ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον, ᾧ σ' ἐκαίνισαν!
ΟΡ. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ . . .
ΗΛ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
ΟΡ. ἆρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ;
ΗΛ. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
ΟΡ. ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
* ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις!
ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ·
* οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον,
καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε!
ΟΡ. οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας, οὐδέ περ θανών·
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι

Burges καὶ θανόντι κληδόνας

452. ἐποπτ. cf. 1.

453. abhorrere videtur epicum δέ τε ab usu Tragicorum. non male igitur δέ γε scribi jussit Herm. ad Viger. p. 836., Bl. et Wellauero adstipulantibus. malim tamen δὸς δ' ἔτ' εὔμορφον κράτος, *da etiam nunc*, postquam de ea paene desperavimus, *praeclaram victoriam*. εὔμορφον κράτος, ut εὐῶπα ἀλκὰν ap. Soph. Oed. R. 182. cf. Suppl. 893, Ag. 378.

454. ἐνοσφ. vide 402.

455. ἀμφ., ut Ag. 1268. ᾧ σ' ἐκ. *quo novo atque inaudito more in te usi sunt.* cf. Ag. 957.

456, 7. ἀχαλκ. ἀσιδήροις δεσμοῖς. λέγει δὲ τῇ ἀδιεξοδεύτῳ ἐσθῆτι. (similiter Eurip. Or. 603.: ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί, etc.) βουλ. ἐπιβουλευτοῖς πέπλοις. Schol.

458. ὀν. *conviciis*, evocatione. cf. ann. ad Soph. El. 1009.

460. sequ. inepta sunt in eadem re disjunctiva ἤτοι, ἤ, nec dubie ἤτοι valet δή, pro ἢ τὰς autem ponendum puto καὶ τοῖς, h. e. τούτοις, ut Soph. El. 942.: δαίμων δὲ τοῖς (Aegistho et Clytaemnestrae) μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν. ἢ et καί inter se permutari, non est novum: vide Jacobs. Anth. Pal. 3. p. 14., nos ad Soph. Phil. 173.

465. ineptum ἄρσενος γόνον pro ἄρσενα. recte Butler. ann.: ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον.

467. immisimus personam Orestis, cujus haec animum virilem spirant. cf. 446.

468. κληδ. εὐφημίαι. διὰ φήμης σῴζοιέν σε. Schol. cf. Ag. 201. „κληδὼν σωτήριος dicitur filius, nomen paternum ab oblivione servans, quemadmodum cortices rete submersum indicant. optime Schol.: φελλοί. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέοντες σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην· οὕτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες σὲ τὸν θανόντα. φελλοὶ δέ εἰσι κοῦφα ξύλα τὰ ἀναβαστάζοντα ἐν τῇ θαλάσσῃ τὰ δίκτυα." Bl.

θανόντι, φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον,
* τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.
ΗΛ. ἄκου' (ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐστ' ὀδύρματα),
* αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον.
ΧΟ. * καὶ μὴν ἀμέμφητον δὲ τινα τὸν λόγον,
* τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης·
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.
ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν ἐκ τίνος λόγου,
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.

469. ordo: *ἄγουσι δὲ τὸν θανόντα, ὡς φελλοὶ δίκτυον* etc. *ἄγουσι*, *φέρουσι*, *βαστάζουσι*. vide praegressam ann. Eustath. ad Il. θ'; monente St.: *φελλοὶ ὅπως δίκτυον ἄγουσιν ἄνω, κατ' Αἰσχύλον* etc.

470. R: *λίνου*, quod St. et alii probarunt. Pollux, monente Bl., 7, 31.: *κλωστήρ. οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου Εὐριπ. ὠνόμασε: λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβών.* vel sic igitur scribendum fuerit, vel *λινοῦν*, cum ο et ου saepe permisceantur in codd., vel etiam *λίνων*, quo praeter ipsam vulgatam ducit Clementis Alex. scriptura *λίνῳ* Strom. 2. p. 422. Eurip. Troad. 518.: *κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνοισι.* praetulerim equidem exquisitius *λίνων*. ceterum *τὸν ἐκ β. κλ.* dictum est, ut *τοῦ κρατῶ δ' ἄκοντος οὐ*, et *τὸ δ' ἐμὸν ἄτεκνον ἔλαβεν ἄρα βίοτον*, ap. Eurip. Ion. 678, 721. cf. Aristoph. Equ. 209. et Matth. gr. gr. §. 278. istius usus similis est articuli loco pronominis demonstrativi ap. Epicos.

472. recte Tyrwhittus *σῶζε*. ortum videtur *σώζειτον* ex *σῶζεσον*: nam hoc, ni fallor, dederat poëta:, *αὐτὸς δὲ σῶζε σόν γε τιμήσας γόνον*. irrepsit *λόγον* ex versu proximo.

473, 4. recte Hermann. libello de verss. spuriis ap. Aesch. p. 5.: *καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον*. dein scribendum *τῆς τ' ἀνοιμ. τύχης*, Porto aliisque auctoribus, h. e. *et indeplorati casus tui* adhuc a parricidis aliisque metu istorum.

475. *ἐπειδὴ — φρενί*, *quoniam erectо es animo ad agendum.* sensus rarior *τοῦ κατορθοῦν*, ut monuit Bl. *κατορθοῦντος φρένα* dixit Soph. Oed. Col. 1389., h. e. *ejus, qui mentis compos sit*; *κατόρθωσον δέμας* Eurip. Hipp. 1381. idem *τροπικῶς* ibidem 644.: *φεῦ, φεῦ, πέπρακται, κοὐ κατώρθωνται τέχναι, Δέσποινα, τῆς σῆς προσπόλου, κακῶς δ' ἔχει.* contra Comicus Plut. 346.: *ἢν μὲν κατορθώσωμεν, si rem bene gesserimus.*

476. *δαίμονος πειρ.* *fortunam experiens.* Agam. 1540. *Bl.*

477. *ἔξω δρόμου.* hoc Latini proprie dicunt *ab re*, *τροπικῶς* autem, annotante Bl., et proverbialiter *extra oleas vagari.* cf. Prom. 860. Schol.: *ἔξω τοῦ προκειμένου.*

478. *πόθεν ἐκ τίνος λόγου.* pleonasmus haud insolens, praesertim in interrogatione. vide Prom. 527, Agam. 973. etc.

479. *μεθ.* *post*, h. e. sero. — *τιμῶσα*, *curans* malum insanabile, ejusque rationem habens. Schol.: *ἀν. ἀνίατον.* hoc epitheton poëtis atque oratoribus in deliciis fuisse, multis eorum prolatis locis ostendit Bl. vide Iliad. ο', 217, Theogn. 76, Soph. Ajac. 52, Herod. 3, 154, Xenoph. Hier. 6, 15, Aristot. Poët. 27. etc.

θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας·
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἑνὸς μάτην ὁ μόχθος. ὧδ' ἔχει λόγος·
θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον· παρῆ γάρ, ἔκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει . . .
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
ΧΟ. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην.
ΟΡ. τίνος; βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;
ΧΟ. αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τὠνείρατι.
ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στυγός;
ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.

480. sequ. *miserum vero* nulliusque pretii *blandimentum* inferiarum *mitti solet mortuo, nihil sentienti.* de hoc usu imperfecti (ἐπέμπετο) vide Aristoph. Pac. 404, Matth. gr. gr. §. 503, 1.

481. οὐκ — δῶρα, *non possum conjicere, quid haec dona sibi velint,* aut quo consilio nunc primum Clytaemnestra inferias miserit marito.

483. similia supra leguntur 54. seqq. ἐκχέας est nomin. absolutus.

484. ὧδ' ἔχει λόγος. *ita loquor,* ita sentio. cf. Theb. 205.

486. ita Bl., Well., Dind., auctore Porsono. libri: πάρει. vulgo: παρῆν. vide Aristoph. Plut. 77, ann. ad Soph. Oed. R. 1064. etc. adfuit, utpote ancilla Clytaemnestrae.

487. νυκτ. cf. Agam. 11. et de voce πεπαλμ. supra 375.

491. sic libri vett. vulgo πῆ. conferri jubent Pers. 687, 739, Eurip. Troad. 151, 991. Schol.: καραν. κεφαλαιοῦται. Hesych.: καρανούσθω: τελειούσθω. καρανώσει: κορυφώσει. infra 652. *Bl.* Schol.: λόγος. ἀντὶ τοῦ τὰ ἐφεξῆς τοῦ ὀνείρου.

492. ita Glasg. et alii. codd.: ὁρμίσαι, frequenti lapsu. intell. ὥστε.

493, 4. sic Abresch., Tyrwhitt., Well., nisi quod signum interrogationis inserui post τίνος. vulgo versus 493 Choro continuatur, legiturque τινὸς, quo nihil frigidius; sequente autem versu Glasg. aliique: καὐτῇ. τίνος; *qua causa?* vide Soph. Phil. 714, Matth. gr. gr. §. 345. — αὐτὴ, *ipsa* sponte sua, ne appetente quidem angue.

495. οὖθαρ. ita Pauwio auctore recentiores. libri οὐ χάριν, vel οὐκ ἄρ' ἦν. — στυγός. *horroris,* h. e. odii, animalis noxii. rarum ea potestate vocab. στὺξ, frequentius στύγος (923, Theb. 620, Ag. 497.) quare στύγους malint S. et Bl. sed non abhorret a rarioribus hic noster.

496. h. e. οὕτως ἄτρωτον, ὥστ' etc., quod idem est ac si dicas, οὐκ ἄτρωτον, ἀλλὰ τοιοῦτον, ὥστ' —.

497. ὄψανον. ὄψις, φαντασία. τὸ χ δὲ, (signum criticum, de quo vide Schneideri lex. gr. v. χιάζω,

ΧΟ. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη·
πολλοὶ δ' ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ΟΡ. ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ,
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ
* ὄφις τε πᾶσι σπαργάνοις ὡπλίζετο,

Schol. Soph. Ajac. 962. etc.) ὅτι ἀπὸ ὄψεως παρήγαγε τὸ ὄψανον, τὸ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς Ἀγαμέμνονος φάντασμα. Schol. St.: „i. e. male ὄψανον ab ὄψις deduxit. χ enim nota vitii. hinc intelligenda illa Tzetzis Chil. 11. hist. 361.: κεἴ τι φαῦλον, χίωσον. (χίασον et mox κατεχίασεν. Both.) ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος Τὴν πᾶσαν κατεχίωσεν ἐκείνην τραγῳδίαν.“ similia verba Bl. commemoravit τρώξανον et λείψανον. — est qui requirat τἀνδρὸς, sed frustra. vide ann. ad Comici Ran. 27. etc.

499. ἀνῆθον. ita Valck. ad Herod. 4, 145., Wakef., S., Bl. Schol.: ἀνῆλθον. (sic, quae est scriptura codicum; sed inepte ipsi λαμπτῆρες dicuntur ἀνέρχεσθαι.) ἀνέλαμψαν. (Soph. Ajac. 272., monente Valck.: ἡνίχ' ἕσπεροι Λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον, quo loco Suidae MS., quem inspexit Bl., v. λαμπτῆρες pariter habet ἦλθον) ἐκτυφλ. οἱ σβεσθέντες ἤδη λαμπτῆρες. νὺξ γὰρ ἦν.

500. λαμπτῆρες, *lucernae*. vett. foculis quibusdam cubicula noctu illustrabant; de quo more vide Bl. ad Ag. 796. et, quos laudavit, Theocr. 24, 46. seqq. Casaub. ad Athen. p. 995., Lobeck. ad Soph. Ajac. 272.

501. κηδ. χοὰς, ut 73. et saepius.

502. ἄκος τομ. θεραπευτικὸν ἴαμα: θεράπευμα τμητικὸν τῶν κακῶν οἰηθεῖσα ποιεῖν. — Schol. Agam. 17.: ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος, ubi vid. ann.

505. νίν. αὐτὸ, τοὔνειρον. Schol. συγκόλλως. συνημμένως τῇ ἀληθείᾳ. Suppl. 284.: καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί. ubi Schol.: συμφώνως. hic quoque intelligendum ἐμοὶ ex superioribus. congruere dicit illud somnium consilio, quod ceperit, matris interficiendae. cf. 543. ὥστε eleganter additur infinitivis: vide ann. ad Eurip. Hipp. 1266, Iph. T. 1271, Matth. gr. gr. §. 543.

506. τὸν αὐτὸν χῶρον. τὴν γαστέρα τῆς Κλυταιμνήστρας. Schol.

507. reliquimus vulgatam scripturam Victorii, non quo eam probemus, sed quia ceterorum librorum nulla est ejusmodi, ut haberi pro genuina possit. Med. et Guelf.: οὔφεις σε πᾶσα σπαργάνη πλήζετο. R: οὐ φεῖσε πᾶσα σπαργάνη πλείζετο. A: οὐ φεῖσε πᾶσα σπαργάνη ὁπλίζετο. ex hisce Porsonus Opusc. p. 211., quem sequitur Bl., restituit οὔφις, ceterum temere scripsit ἐμαῖσι σπαργάνοις ὡπλίζετο, nec melius fecerunt alii viri docti, qui in Aeschylo emendando elaborarunt, nisi quod Heathius vocem παῖς hic latere suspicatus est, Schützio et Butlero assentientibus. quodsi ad me res deferatur, sic scribendum esse putem: οὔφις 'ἄπαισι σπαργάνοισι πλάζετο, *serpens ille accessit ad fascias infante vacuas*, sive eas, quibus non esset involutus infans. hoc sensu Aeschylus ἄπαισι audacter quidem et nove dixerit, sed non minus graphice atque eleganter; verbo πλάζεσθαι autem usus est Prom. 872.; cui quidem verbo simillima est Robortelliana scriptura πλεί-

καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ᾽ ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ δ᾽ ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ᾽ ἀμφιταρβεῖ τῷδ᾽ ἐπῴμωξεν πάθει.
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ᾽ ἐγὼ
κτενῶ νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ᾽ αἱροῦμαι πέρι.
ΧΟ. γένοιτο δ᾽ οὕτως· τἄλλα δ᾽ ἐξηγοῦ φίλοις,
τοὺς μέν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν λέγων.
ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος, τήνδε μὲν στείχειν ἔσω·
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς·
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ
θανόντες, ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ σάγην ἔχων,

ζετο. παισὶ et πᾶσι non semel inter se permutata esse ostendit index Anthologiae Pal. v. πάντες. τὸ σι in σπαργάνοισι raptum fuerit a π simili, quod sequitur. denique omissum augmentum nemo hodie, opinor, mirabitur: nam quominus scribamus σπαργάνοις ἐπλάζετο, obstare videtur codicum scriptura veterum praeter Aldini.

508. ἀμφ. *undique inhiabat.* cf. Soph. Antig. 112. Apollonides in Anthol. p. 197.: εἶδαρ ὅτ᾽ ἀγκίστρου φόνιον πλάνον ἀμφιχανοῦσα Ὀξείην ἐρυθρὴ φυκὶς ἔφριξε πάγην. *E Bl.*

510. ita Bl. Guelf. et priscae edd.: ἀμφιταρβίτῳ δ᾽. perperam T, V, St.: ἀμφιταρβὴς, nec recte Glasg. et alii nonnulli: ἀμφὶ τάρβει. ἀμφιταρβεῖ, *maxime horrendo.* auget sensum praepositio, qua de re vid. Zeun. ad Viger. 9, 1, 2.

511. sequ. ὡς ἔθρ. ὥσπερ δι᾽ αἵματος ἔθρεψε τὸν δράκοντα. E Schol. ἔκπαγλον τέρας, ut ἔκπαγλον κακὸν Ag. 768. ἐκδρακ. *e viro in draconem versus*, h. e. interprete Schol. ἀγριωθεὶς κατ᾽ αὐτῆς. similiter, monente Bl., Eurip. Suppl. 687.: λόχος δ᾽ ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος.

514. τερ., *portentorum interpretem.* Hesych.: τερασκόποι· ὀνειροκρίται. cf. Ag. 882. *Bl.*

517. ἁπλοῦς. σύντομος. Schol. Eurip. Phoen. 435.: ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. S.: τήνδε, Electram. hoc praecepto ducitur Or. ad universum consilium de caede Aegisthi exponendum 523 seqq. tum 542. repetit monitum Electrae datum; 544. autem Choro praecipit, quae ipsum agere velit. similia ap. Soph. El. 39. praecipiuntur praedagogo.

518. αἰνῶ, dico, jubeo, αὐδάω. cf. 662, 768. συνθήκας, *conventa*, consilia.

519. τίμιον, honoratum, honoribus functum, Agamemnonem. cf. 1002 seqq.

520. ordo ὑπερβατός: ληφθῶσι θαν. δόλῳ τε καὶ ἐν τ. βρ.

521. ᾗ καὶ Λοξ. ᾗ ἀντὶ τοῦ καθό. τὸ ἑξῆς· ἐφήμισε τὸ πρίν. Schol. cf. 260.

523. εἰκὼς, *similis.* Moeris: εἰκὼς Ἀττικῶς· ἐοικὼς Ἑλληνικῶς. cf. Eurip. Bacch. 1146, Aristoph. Av. 664 etc. — παντ. σ. ἔ. intell. ξένου. Schol.: τελείαν πανοπλίαν (Theb. 115, Pers. 217. etc.) ἢ τελείαν πα-

ἥξω ξὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων·
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς·
μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμοις παραστείχοντα, καὶ τάδ' ἐννέπειν·
„τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε,
Αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;“
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν,
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,

ριβολὴν ἔχων ξένου. annotavit St., σάγην quemvis habitum ac vestitum dici τροπικῶς: nam proprie esse ὅπλισιν, vestem militarem. Rhes. 205.: *λέξον, τίς ἔσται τοῦδε σώματος σάγη; ΔΟ. Λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἅψομαι δορὰν* etc. cf. 622.

524. ἐφ' ἑρκ. π., ad portas aulae, cujus septum ἕρκος. vide, Bl. monente, Phot. v. ἕρκειος Ζεὺς et Schneideri Epimetrum ad Xenoph. Mem. Socr. p. 265. (?)

525. ξένος — δόμων, *hospes et amicus aedium.* δορύξενοι proprie dicti, qui de hostibus amici facti. generalius pro amico quovis accipitur. Eurip. Med. 650.: *κἀμοὶ δὲ πάντων φίλτατος δορυξένων. St.* cf. 851, Agam. 786.

526. φωνὴ *linguam* sive *dialectum* significat, ἀϋτὴ autem propriam Phocensium *pronunciationem.* — Παρν. sic edd. vett., Glasg., Porson., Well., Dind. Bl.: *Παρνασίδα*, quia *Παρνήσιος* dicitur a Parnethe, monte Attico. vulgo: *Παρνησσίδα.* Eustath. ad Odyss. τ', p. 1872, 50.: *ὁ δὲ Παρνησὸς, ὃν ἡ κοινὴ χρῆσις διὰ τοῦ ᾱ λέγει Παρνασὸν, πολὺς ἐν ταῖς ἱστορίαις — ἡ δὲ διὰ τοῦ σσ γραφὴ τοῦ Παρνησσοῦ κατήργηται παρὰ τοῖς ὕστερον.* plura de hac re leges ap. Bl. h. l. et Schwenkium ad Eum. 11.

529. δαιμ. τετάρακται. Schol. *malo numine tenetur.* Theb. 925.: *δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ*, ubi vid. ann. H. Voss.: *dieweil ja ras't das Haus von Missethat.* nostrates vulgo, cum quis prave agit, nec, quo id consilio faciat, intelligi potest, dicunt: *er ist besessen.*

530. asyndeton efficax in brevi et ponderosa oratione, cum res ad vim spectat. Schol.: *κἂν μὴ δεξιωθῶμεν, μενοῦμεν πρὸ τῶν θυρῶν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε εἰκάζειν τινὰ, ὅτι ἠτιμώθημεν, καὶ τοιαῦτα λέγειν.*

532. sic Bl. et Dind. vulgo: *πύλῃσι.* vide Matth. gr. gr. §. 67, ann. 7. Bl.: τί — ἀπ. *cur foribus* (occlusis) *supplicem arcetis?*

534. ita Bl. MSS.: *βᾶλον.* A et R: *βαλών.* vulgo: *βηλόν.* Becker. Anecd. p. 224, 12.: *βατήρ. — σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῆς θύρας οὐδὸν, ὃν Ὅμηρος βηλὸν, οἱ δὲ Τραγικοὶ βαλόν.* Hesych.: *βαλόν: οὐδόν.*

536. *aut cum accedens me coram compellabit, oculosque in me conjiciet.* — μολὼν ἔπειτα. cf. ann. ad Prom. 755. — κατὰ στόμα, *coram, a fronte*, ut Rhes. 285., idem est atque κατ' ὀφθαλμοὺς sequente versu, et κατ' ὄμμα ap. Eurip. Bacch. 397. etc. cf. Abresch. et Bl.

537. σάφ' ἴσθι. τὸ ἑξῆς· σάφ'

* θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾷ
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.
ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος as., dm. et i. στ. β'.
φροντίσιν, δαεὶς, τὰν ἁ παιδολύμας as., ith. et i. h.

560. θηλ. ὁ γυναικῶν κρατῶν. λέγει δὲ ταῦτα, ὅτι ἡ Κλυτ. κατωφερείας ἕνεκα τῷ Αἰγίσθῳ ἐγαμήθη. — ἀπέρωπος, *immitis*, *crudelis*, Pauw. et prudentiores interpretum. Schol.: ἀπέρωτος. (ἀπέρωπος.) στυγνὸς καὶ ὑπερήφανος. Hesych.: ἀπέρωπος, ἀπάνθρωπος. cf. Etym. M. v. ἀπέρωπον, quibus quidam usus copiis tamen vulgatam scripturam ἀπέρωτος ἔρως defendere conatur, tanquam oxymoron tragicum, quemadmodum γάμος ἄγαμος et similia dicantur; quo sensu ponendum foret ἄπερως, ut δύσερως. — notum, π et τ litteras confundi solere in codd.

562. ἴστω δέ. ἴστω δὲ τοῦτο. velim haec scire, intelligere, reputare, illum etc. minus recte T, V, St. et alii ὑποπτέροις. alteram scripturam commemoravit etiam vetus interpres: ἄλλως οὐχ ὑπόπτερος, ὁ μὴ κοῦφος, (conferunt Eurip. Inus fr. 16, 4.: ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος.) ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων.

563. Hesych.: δαείς: μαθών. verbum poëticum, Homero frequentatum. Eustath. in Odyss. λ', p. 1506, 12.: τὸ δὲ ἴδμεναι καὶ τὸ δαῆναι διαφέρει· ἴδμεναι μὲν γὰρ τὸ οἰκόθεν εἰδέναι, δαῆναι δὲ τὸ ἑτέρωθεν. Soph. El. 158. ὧν ἐδάη, *quae comperit*. E Bl. τάν, ἥν. Schol.: ἁ παιδ. ἡ τῷ παιδὶ Μελεάγρῳ λυμηναμένη. S.: „Meleager cum aprum Calydonium una cum lecta juvenum manu adortus et, quoniam ejus praecipua in hac pugna virtus enituisset, apri exuviis praemii causa donatus esset, Atalantam Schoenei filiam, ipsam quoque venationis sociam, amore ductus hisce spoliis ornavit. quem honorem cum Meleagri avunculi, Thestii filii, puellae invidissent, per vim ei munus eripiunt, propterea que a Meleagro occiduntur. quam fratrum caedem aegerrime tulit Althaea, filioque mortem vel, ut Hom. narrat Il. ι', 566., imprecationibus, vel, ut recentiores perhibent, mirabilem illum titionem, cujus a conservatione filii vita pendebat, comburendo acceleravit. nempe, secundum Ovidium Met. 8, 451. seqq., *stipes erat, quem cum partus enixa jaceret Thestias, in flammam triplices posuere sorores, Staminaque impresso fatalia pollice nentes: „Tempora," dixerunt, „eadem lignoque tibique, O modo nate, damus." quo postquam carmine dicto Excessere deae, flagrantem mater ab igne Eripuit torrem, sparsitque liquentibus undis.* hanc igitur fabulam, etiam Apollodoro 1, 8. et Diodoro Sic. 4, 34. memoratam, hic sequitur Aesch." Paus. 10, 31., monente Bl.: ἐς δὲ τοῦ Μελεάγρου τὴν τελευτὴν Ὁμήρῳ μέν ἐστιν εἰρημένα, ὡς Ἐριννὺς καταρῶν ἀκούσαι τῶν Ἀλθαίας, καὶ ἀποθάνοι κατὰ ταύτην ὁ Μελ. τὴν αἰτίαν. αἱ δὲ Ἠοῖαί τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυὰς ὡμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὗταί φασιν αἱ ποιήσεις ἀμῦναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Μελέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος. τὸν δὲ ἐπὶ τῷ δαλῷ λόγον, ὡς δοθείη μὲν ὑπὸ Μοιρῶν τῇ Ἀλθαίᾳ, Μελεάγρῳ δὲ οὐ πρότερον ἔδει τὴν τελευτὴν συμβῆναι, πριν ἢ ὑπὸ πυρὸς τὸν δαλὸν, καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καταπρήσειεν αὐτὸν ἡ Ἀλθαία, τοῦτον τὸν λόγον Φρύνιχος ὁ Πολυφράδμονος πρῶτος ἐν δράματι ἔδειξε Πλευρωνίαις· κρυερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξε μόρον· Ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο Δαλοῦ περθομένου Ματρὸς ὑπ' Ἀλθαίας κακομηχάνου. οὐ μὴν φαίνεταί γε ὁ Φρύν. προαγαγὼν τὸν λόγον ἐς πλέον, ὡς εὕρημα ἄν τις οἰκεῖον, προσαψάμενος δὲ αὐτοῦ μόνον ἅτε ἐς ἅπαν ἤδη διαβεβοημένον τὸ Ἑλληνικόν.

τάλαινα Θεστιὰς μήσατο as., i. d. br. et cr.
πυρδαῆ τινα πρόνοιαν, t. d.
* καἴθουσα παιδὸς δαφοινὸν as., i. et t.
δαλὸν ἥλιχ', ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε, pri.
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.
* ἀλλὰ δεῖ τιν' ἐν λόγοις, στυγεῖν ἀντ. β'.
φοινίαν Σκύλλαν, ἅτ', ἐχθρῶν ὕπαι, φῶτ'
ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις
πεισθεῖσα, δώροισι Μίνω,
Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως

564. *τάλ. misera.* St. h. e. improba, impia. — *μήσατο*, *exquisivit*, *reperit* a consequente. cf. 38. *μήσατο — προν. cepit igneum quoddam consilium.*

565. *τινᾶ πρόν.* positio debilis. vide ann. ad Eurip. Med. 135, Aristoph. Plut. 98. etc.

566. *καἴθουσα* libri mendose. varia tentarunt viri docti, *καταίουσα*, *αἴθουσα*, *καίουσα*: sed scribendum procul dubio est *κάρφουσα*, *comburens*. vide Schneideri lex. gr. v. *καρφύνω*. sic *γᾶι* pro *γὰρ* scripserunt Pers. 634., ubi vid. ann.; de *ϑ* autem et *φ* litteris confusis Koen. et Schäfer. ad Gregor. Cor. p. 525., Welcker. Epigr. gr. spicil. n. 22., *Aeschyl. Trilog.* p. 479. etc. — *δαφ. cruentum*, mortiferum.

567, 8. *δαλὸν*, *διάπυρον ξύλον*, ut explicant Grammatici ad Odyss. ε', 488. cf., quem laudant, Hemsterhus. ad Luciani Tim. t. 1. p. 100. — *ἥλικα*, *aequaevum*. Schol.: *ἐπεί. ἀφ' οὗ.* — *ἐξότε πεσὼν ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐβόησε, τουτέστιν ἐξότε γεγέννηται. ξύμμ. τὸν συμμετρηθέντα αὐτῷ εἰς τὸ διὰ βίου μοιρόκραντον ἦμαρ, ὅ ἐστιν εἰς τὸ ἦμαρ τῆς ζωῆς τὸ ὑπὸ Μοιρῶν δεσποζόμενον.*

569. *ἄλλαν* Pauw. et alii, recte. sed ferendum non est asyndeton in re simili, quae modo expositae subjungitur. sic scribamus: *ἄλλαν δ' εἴ τιν' ἐν λόγοις, στυγεῖν φοινίαν Σκύλλαν*, *et, si quam aliam, de qua vulgo narrant, odio habete sanguinolentam Scyllam.* infinitivus pro imperativo usurpatus: nam longius repetitum est, quod scribit Schol.: *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἴστω ὅστις* (562.). de formula *εἴ τις ἄλλος* vide, si tanti est, Matth. gr. gr. §. 608, 4. — de Scylla, Nisi Megarensium regis filia, duplex est fabularum series. alii narravere, cum Minos Cretae rex Megara urbem obsideret, Scyllam a Minoë aureo monili corruptam Nisò patri capillum abscidisse, a cujus conservatione vita ejus esset suspensa. alii, in quibus Apollod. 3, 15, 8., Ovid. Met. 8. princ. et Virg. in Ciri 220. seqq., amore Minois captam Scyllam purpureum in patris vertice capillum, urbi et regno fatalem, clam abscissum Minoi tradidisse perhibent. sic fere S.

570. *ἐχθρ. ὕπαι. hostium gratia*, h. e. hostis Minois.

572. *χρυσ. ex auro fabrefactis*, aureis. Schol.: *ὅτι ὅρμον ὑπὸ Μίνωός φησιν εἰληφέναι Σκύλλαν, ου δι' ἔρωτα.*

573. *πεισθ.* Heathio debetur, libri: *πειθήσασα.*

574. *νοσφ.* 402. — minus recte Schol.: *ἀπροβούλως. ἀπρονοήτως, οὐ προσκεψαμένη τὸ ἀποβησόμενον· ὡς προδότις γὰρ τοῦ πατρὸς ἐτιμωρήθη ὑπὸ Μίνωος.* satius est enim intelligere Nisum incaute, nec custodibus positis, dormientem. Aristoph., monente Bl., de Polyphemo Plut. 298.: *εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα που — ἐκτυφλῶσαι.*

N 2

πνέονθ' ἃ κυνόφρων ὕπνῳ· κιγχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.
ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην — as., i. et cr. στ. γ'.
* ἀμειλίχων πόνων, ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς — gall.
γαμήλευμ', ἀπεύχετον δόμοις, — as., dm. et i.
* γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν — as., i. h. et i. d. br.
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ, — sim. 576.
ἐπ' ἀνδρὶ δῄοισιν ἐπικότῳ σέβας, — sim. 579.
* τίων δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,

575. πνέονθ'. ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνοντα. Schol. — ἃ κυν., *impudens*, impia, dira. conferri jubent Iliad. ζ', 345., quo loco Helena se ipsa vocat κύνα κακομήχανον, Suppl. 678. (κυνοθρασεῖς), Theocr. 15, 53. (κυνοθαρσὴς Εὐνόα), ubi vid. Valck. cf. Eurip. Androm. 610, Soph. Oed. R. 376, Aristoph. Ran. 437. — κιγχ. *consequitur*, consecutus est. — non male Bl.: κιγχ. δέ νιν, more loquendi Tragicorum. cf. 737. Schol.: τὸν Νῖσον, μὴ τὴν Σκύλλαν. Ἑρμῆς. ὁ θάνατος. „Ἑρμῆς. scil. ὁ πομπαῖος, inquit Valck. ad Eurip. Hipp. 1442. (1380.) Soph. Oed. Col. 1447.: τῇδε γάρ μ' ἄγει Ἑρμῆς ὁ πομπὸς, ἥ τε νερτέρα θεός.“ *Bl.* cf. ann. ad 1.

576.—583. Chorus quoniam in eo est, ut tam foeda scelera commemoret, jam ipsam Clytaemnestram, quamvis presso nomine, castigat, viri praeclari interfectricem, seque focum doli mali expertem optare ait et conjugis hastam inaudacem. hanc sententiam aptissimam ut habeant verba Aeschyli, ἀκραίως scribendum est 577., φρενοῖ 579. et similiter in sequentibus τίω cum Bigoto aliisque, tum δόλων pro δόμων et extremo versu strophae, immissa copula, γυναικείαν δ' ἄτολμον αἰχμάν. jam minus dubitandum est de veritate Heathianae emendationis (v. 576.) ἐπεμνησάμην (nam libri ostendunt ἐπεμνήσαμεν), cui verbo respondent φρενοῖ et τίω. sed ordine haec percenseamus. — ἀμειλ. πόνων, *non mulcendorum laborum*, h. e. gravissimorum. ediderat S. ἀμ. πόνων ἀκραίους, *immitium aerumnarum summas*, quae scriptura mihi ansam dedit ad inveniendum verbum ἀκραίως, quod genuinum esse puto, siquidem consentaneum est, famulas, e quibus constat Chorus, *inprimis* admonere dominam, ut volens luat commissa, priusquam poena imminente corripiatur. scriptum ἀκαίρως pro ἀκραίως eo genere mendae, de quo mihi saepius dicendum fuit, cum initiales syllabarum litterae inter se permutantur per oscitationem librariorum: vide Eurip. Phoen. 403, Hel. 694, Soph. Trach. 771. etc.

578. γαμήλευμα. τοῦ Αἰγίσθου. Schol. *nuptiarum contractionem*, sive nuptias, h. e. nuptam, Clytaemnestram, re dicta pro persona.

580. τευχ. *armato*, bellatore, qualis fuit Agamemnon.

581. σέβας, κατὰ σέβας. eum fuisse Agamemnonem dicit, cujus gloriae hostes inviderint. Schol.: ἐπ' ἀνδρὶ φοβερῷ καὶ σεβαστῷ καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις.

582. inepte Chorus se magni facere dicit ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων, *focum non calentem*, quod est ejus, qui non habet larem certum. Tibullus 1, 1, 5.: *me mea paupertas vitae traducat inerti,* D u m m e u s e x i g u o l u c e a t i g n e f o c u s. imo ἀθέρμαντον δόλων scripsit Tragicus, h. e. δόλοις (vid. Matth. gr. gr. §. 375.), *focum non ardentem dolis*, expertemque insidiis domesticorum. ignem et similis significationis verba saepe dici τροπικῶς, nemo nescit. Eurip. Or. 603.: ἕως ὑφῆπε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί. Soph. El. 831.: εἴς τί μοι.

* γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν. ant. d. h.
κακῶν δὲ πρεσβεύεται ἀντ. γ'.
τὸ Λήμνιον λόγῳ, γοᾶται δὲ δήποθεν
κατάπτυστον· εἴκασεν δέ τις
* τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος·
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος i. d. στ. δ'.

Βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί; cf. Antig. 577, Aristoph Equ. 860. Terent. Eun. 1, 2, 5.: *accede ad ignem hunc: jam calesces plus satis.* Horat. Od. 1, 13, 4.: *vae, meum Fervens difficili bile tumet jecur* etc. Schol.: ἀθέρμαντον. ἀθρασύνητον. — λ et μ confusa, ut ap. Eurip. Suppl. 1175, Iph. T. 98.

583. γυν. δ' ἄτ. αἰχμὰν, *et mulieris hastam nihil audentem*, h. e. quietam. a parte significantur arma, quae mulier sumserit contra maritum, ut Clyt.

584. πρεσβ. μεῖζον ὀνομάζεται. Schol. cf. 451.

585. τὸ Λήμνιον κακόν. scelus Lemniarum mulierum. Apollod. 1, 9, 17.: οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ. ἔτυχε δὲ ἡ Λῆμνος ἀνδρῶν τότε οὖσα ἔρημος, βασιλευομένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς Θόαντος δι' αἰτίαν τήνδε. αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσοσμίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτὰς, ἐκ τῆς πλησίον Θρᾴκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας, συνευνάζοντο αὐταῖς. ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι τούς τε πατέρας καὶ τοὺς ἄνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. figurate hac caede γυναικοκρατίαν significari putat sagacissimus Welckerus in disputatione, quam addidit libro de trilogia Aeschylea. „similis est alia virorum crudelitas, hujus quasi ἀντίποινος, quam fuse narrat Herod. 6. extremo, paucis vero perstringit Eustath. ad Dionysium Afrum. καὶ ἡ Λῆμνος δέ ποτε, inquit, ᾠκεῖτο ὑπὸ Πελασγῶν, ἐξ ὧν Λήμνια παροιμιάζονται κακὰ διὰ τοὺς φόνους, οὓς ἐποίησαν, γυναῖκάς τε κτείναντες αἰχμαλώτους ἀδίκως, καὶ παῖδας, οὓς ἐξ αὐτῶν ἐτεκνοποιήσαντο. Pelasgi multas Atheniensium mulieres rapuerunt, et cum iis in Lemnum abierunt; cumque jam ipsis filii nascerentur, eos Pelasgi ad unum omnes cum matribus interfecerunt, veriti, ne aliquando viri facti Atheniensium injurias ulciscerentur. ab hac et mulierum et virorum immanitate nata illa ap. Hesych, Suidam et Eustath. (cf. Schol. Aristoph. ad Lys. 285.) proverbia Λήμνια κακὰ, Λημνία χεὶρ, τὸ Λήμνιον βλέπειν, aliaque. Herod. l. l. c. 137.: Λήμνια ἔργα ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὰ σχέτλια νενόμισται καλέεσθαι." St. λόγῳ. ἐν διηγήματι. Schol. *sermone vulgi.*

586. κατ., *abominandum.* cf. 183. εἴκασεν δὲ etc. *nam facile quisquiam comparet malum quodvis* (τὸ δεινὸν) *cladi Lemniae.*

587. αὖ. recte St. suasit ἂν, quod habet S.; sed idem S. praeter necessitatem scripsit εἰκάσαι. vide Matth. gr. gr. §. 598, c.

588. sic Aurat., S, Bl. codd.: ἄχει. alia est ratio versus 548.

589. οἴχεται, *perit*, perire solet.

591. ἀγ. συνάξας κατηγορῶ. Schol.

592. sic R, Bl. vulgo πλευμόνων. vide ann. ad Soph. Ajac. 957, Trach. 536. etc.

διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ as., ant. et ith.
* διαὶ Δίκας· τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λὰξ πέδον πατούμενον, i. t.
τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες οὐ θεμίστως, as., i. d. et ith.
* δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν. ἀντ. δ'.
προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργὸς,
* τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν, αἱμάτων παλαιτέρων
τίνειν μύσος, χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐριννύς.
ΟΡ. παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον! i. s.
τίς ἔνδον; ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις ἐν δόμοις!

593. ὀξυπευκές: ὀξύπικρον. Hesych. — οὐτᾷ Herm. Elem. d. metr. p. 236., Bl., Well. libri: σοῦται. pertinuit huc τὸ σ ex antecedente verbo.

594. scribendum est: τὸ μὴ θέμ. δ' οὐ λὰξ etc. saepe miscentur particulae δὲ et γάρ: cf. Soph. Ajac. 655, Eurip. Heracl. 378, Porson. ad Eurip. Med. 1083.(1030.)etc. γὰρ ab interprete profectum est. — πέδον πατ., ut Ag. 1243. Eum. 110.: καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα. Comicorum esse putat Bl. formam λακπατεῖν. vid. Phot. h. v. sunt autem verba πατ. et παρεκβάντες (v. sequ.) nominativi absoluti, nec opus est ut ponatur παρεκβάντος.

595. οὐ θ. Glasg. et alii. codd. versu claudicante: ἀθεμίστως.

596. delendum δὲ, quod passim additum scimus a librariis. — ἐρ., *urgetur*, eruitur. Schol.: ῥίζα δικαιοσύνης καταβάλλεται. tropus a palaestra. Aristoph. Nub. 1320.: ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ, Κἄπειτ' ἔφλα με, κἀσπόδει, κἄπνιγε, κἀπέτριβεν. — πυθμήν. 190. jus radicitus evelli dicit, nisi scelera conculcentur, improbique prohibeantur, quominus Jovis majestatem pro nihilo ducant.

597. Fatum procudere ait ensem illum. similiter, Bl. annotante, Soph. Ajac. 960.: ἆρ' οὐκ Ἐριννὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; Horat. Od. 4, 15, 19.: *non Ira, quae procudit enses* etc. Eurip. Bacch. 867.: ἴτω Δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος, Φονεύουσα λαιμῶν διαμπὰξ τὸν ἄθεον etc.

598. Medic. et A: δίμασε, R: δόμασι. recte Pauw. et recentiores: δόμοισιν. Schol.: τέκνον. ἀντὶ τοῦ ποινήν. — simili fictione Agam. 667 Opulentia Calamitatem parere dicitur, quemadmodum fere ap. Plautum Trinummo Luxuria cum filia Inopia prologum agunt.

599. τίνειν Well. auctore Lachmanno libro de chor. syst. p. 63., quod verum arbitror. intell. ὥστε. — κλυτὴ Stanlejo valet *inclyta*; Schützius autem verba χρόνῳ κλυτὴ reddidit *dudum invocata*, vereor ut recte. sed ne Stanleji quidem interpretationem probaverim, frigidam illam semper mihi visam, malimque hanc vocem ita intelligi, ut ap. Hom. atque Sophoclem, cum dicunt κλυτὰ μῆλα, κλυτὰ αἰπόλια, ut Furia dicatur *clamosa*, velut altercator ap. Quintilianum 6, 4, 15. supra 367.: βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐριννύς. — „βυσσόφρων: κάτωθεν ἐκ σπλάγχνων βουλευομένη, καὶ ἐκ βυθοῦ φρενῶν. Hesych. a βυσσὸς, i. e. βυθὸς (Iliad. ω', 80.), unde et ἄβυσσος et βυσσοδομεύειν Odyss. δ', 676. idem fere ac βαθύβουλος, βαθύμητις." *E Bl.*

600. sumto habitu viatoris, Or. redit cum Pylade, et ad aulam regiam accedens janitorem dominos evocare jubet, ut ipsi audiant nova quaedam, quae nuntiatum advenerit.

τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλοξένη 'στιν Αἰγίσθου βίᾳ.

OIK. εἶεν· ἀκούω. ποδαπὸς ὁ ξένος πόθεν;

OP. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους·
τάχυνε δ', ὡς καὶ Νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος.
γυνὴ τόπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ

602. ἐκπ. ἐκπεράσαι τινὰ καλῶ. Schol. Heath.: *jam tertium clamo, ut aliquis ex aedibus prodeat.*

603. sic Medic., T, V et margo Robortellianae ed., nisi quod ibi legitur φιλόξεν ἐστὶν (φιλόξενός ἐστιν). A. βίᾳ, αι (βίαι) et α confusis, ut saepe fit in libris: vide supra 66, Agam. 146, Eurip. Cycl. 110, Aristoph. Ran. 521. etc. a Porsono (praef. Hecubae p 9.) est, quod nunc legitur in melioribus libris, φιλοξένη 'στιν. perperam Guelf. et R in ordine: Αἰγ. δίαι, quod miror esse qui tueantur. similia Πολυφόντου βία, Ἀμφιάρεω βίαν, Theb. 415, 536. cf. infra 830.

604. posterior syllaba verbi εἶεν pro longa est propter interpunctionem, nec quidquam mutandum. ceterum Moeris: εἶεν Ἀττικῶς· ἄγε δὴ Ἑλληνικῶς. cf. Soph. Oed. Col. 1218, Eurip. Med. 368, Aristoph. Ran. 568. etc.

607. Νυκτὸς ἅρμα. περίφρασις, ἡ νύξ. Schol. annotavit St., non modo Soli seu Diei currum (vel equos. *Both.*) tribuere poëtas, sed etiam Nocti, velut Eurip. fragm. 28. Andromedae et Theocr. idyll. 2. extremo. cf. Eurip. Ione, 1050.

608, 9. ἐμπ. *viatores.* bene notavit St., Homerum hanc vocem non pro mercatore, ut posteros Graecos, sed pro vectore simpliciter ponere, quo sensu ab Aeschylo usurpatur. cf. 194. *Bl.* vide etiam Soph. Oed. Col. 25, 269. Schol.: ἐν τοῖς πανδόκοις δόμοις τῶν ξενοδόκων καιρὸς τὴν ἄγκυραν προσορμίσαι τοὺς ὁδοιπόρους, ἀντὶ τοῦ καταλῦσαι.

610. τελ. γυνή, *mater familias.* Hesych., monente Abresch.: τελεσφόρος οἶκος: τοῦ γεγαμηκότος καὶ τεκνώσαντος. minus recte Schol.: τελ. ἀρχηγὸς, διοικητὴς, virum ille intelligens, de quo in sequentibus dicitur. alio sensu θεοὶ τελεσφόροι et ὄνειρον τελεσφόρον dixit 198. et 504.

611. τόπ. *quae praeest huic loco sive urbi,* princeps, regina. — εὐπ., *decentius*, aptius. Schol.: βέλτιον ἄνδρα ἐξελθεῖν.

612. pertinet οὐκ ad τίθησιν. dicit, quod solet fieri, si vir cum viro colloquitur: nullo enim pudore impediti dicunt, quod sentiunt, sine ambagibus et obscuritate. contra indecorum habebatur, viros, praesertim juniores, cum alienis uxoribus sermonem conserere. Eurip., annotante Bl., Iph. A. 733.: αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους. idem El. 315.: γυναικί τοι Αἰσχρὸν μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν. Schol. ἐπ. σκοτεινοὺς, ἀπὸ τῶν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λευκωμάτων. cf. Prom. 486, Ag. 999.

613. sequ. εἶπε, ἐσήμηνε, *dicere solet, significare solet.* — τέκμαρ h. l. non τέλος seu πέρας notat, ut Abreschio placuit, sed *signum*, et ἐμφανὲς τέκμαρ σημαίνειν est *aperte*,

πρὸς ἄνδρα, κάσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.
ΚΛ. ξένοι, λέγοιτ' ἄν, εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ, καὶ πόνων θελκτήρια,
στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
ΟΡ. ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ
ἐς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς (πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ)·
„ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,

quae significanda sunt, significare. annotavit S.

616. ἐπ., Attice pro ἐπεοικότα, *convenientia*. E Bl.

617. θερμὰ λουτρά. more Homerico (Iliad. χ', 444. etc.). frequens tamen θερμολουσία in luxu ponebatur: vide Eustath. ad Odyss. θ', 247. *E Bl.* — insulse quidam: καὶ πόνων θελκτηρία Στρωμνὴ, quasi stragulis tantum mulceatur labor et lassitudo peregre advenientis. Nausicaa Odyss. 6, 206.: ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει, Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες Ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις ὀλίγη τε φίλη τε. Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε, Λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο. cf. Odyss. 4, 47. seqq., 14, 45. seqq., Epist. Atticarum 66. extr., interpr. germ. Jacobs. vol. 1. p. 414. sequ.

618. δικ. — παρ. ἀντὶ τοῦ καὶ δίκαιοι ἄνθρωποι. Schol. Ovid. Met. 8, 677.: super omnia *voltus* accessere *boni*, nec iners pauperque voluntas.

619. βουλ. βουλευτικώτερον. ὅ ἐστιν, εἰ οὐ διὰ ξενίαν ἥκετε, ἀλλὰ δι' ἄλλο τι. Schol. βουλ., *rem, quae consilio indiget.*

621. Δαυλ. Strabo 9, 3.: ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ μετὰ Δελφοὺς ὡς πρὸς τὴν ἕω Δαυλὶς πολίχνιον. Dauliam vocant Thuc. 2, 29. et Apollod. 3, 14, 8. cf. Soph. Oed. R. 692. Hom. Il. β', 520.: Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα.

622. αὐτ. ἐπὶ ἰδίᾳ πραγματείᾳ. Schol. Hesych.: αὐτόφορτοι: αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφ. Θυέστῃ Σικυωνίῳ. ὁ δὲ Κρατῖνος ἐν Χείρωνι τοὺς τὰ κοινὰ φορτιζομένους ἔφη. „navis oneraria est φόρτις, onus ejus φόρτος. ceterum αὐτόφορτος dicitur et *ipse cum sarcina*, sicut αὐτόκωπον ξίφος, *ensis cum manubrio*, supra 149." etc. *E Bl.* recte Schol.; quo pertinent verba οἰκείᾳ σάγῃ, *proprio habitu*, quem non dominus aliusve praebuerit, tanquam servo, aut mercenario ab se misso. de vocabulo σάγη cf. 523.

623. ὥσπερ — πόδας, cum *huc devertissem*, postquam partem viae, ex quo ille in me inciderat, simul profectus essem.

625. quoniam ὁδὸς tam *iter* quam *viam* significat, ἐξιστ. ὁδὸν est *sciscitatus, quo tenderem*, σαφ. ὁδὸν autem *viam cum monstrasset.* S.

626. cf. ann. ad 1.

627. ἄλλως. δι' ἄλλην χρείαν. Schol. — κίεις, *vadis*. vox Home-

πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπὲ, μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου."
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον· εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα· τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
ΗΛ. οἲ 'γὼ, κατάκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα!
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρὰ,
ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς, κἀκποδὼν εὖ κείμενα
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν!
καὶ νῦν Ὀρέστης, (ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,

rica, nec Sophocli neque Euripidi usurpata. cf. Suppl. 466, Pers. 984. hinc derivatum est κινέω. *Bl.*

628. πανδ. μεμν. h. e. πάντως, *plane atque omnino memor.* cf. Eum. 802, Theb. 637 etc.

630. εἴτ' οὖν, — εἴτ' οὖν. vide Viger. 8, 6, 14. etc. κομ. εἰς τοὺς οἴκους. Schol. revehi.

631. εἰς τὸ πᾶν. πάντως. cf. Ag. 620, Eum. 52. etc.

632. ἐφ. *mandata*, ab ἐφίημι. vox Homerica. cf. 286, Eum. 241 etc. *E Bl.* πόρθμ. *perfer.* Eurip., monente Abresch., Iph. T. 683.: ὅρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφάς. idem Soph. dixit πορεύειν Oed. Col. 1495.

633. λέβ. *urnae* ad cineres servandos. cf. Ag. 399. — *Bl.*

634. εὖ κεκλ. *rite defleti* et combusti. vide Bos. Antiqu. gr. p. 4. capp. 21, 22.

636. προσήκ. *affinibus.* cf. 159.

637. τὸν — εἰδέναι. *patrem vero haec resciscere oportet.* probabiliter, quasi nesciat, Agamemnonem dudum occisum esse.

638. intus rediens El., audito fratris sermone, a limine ejulat, domusque patriae et suas queritur fortunas. — κατάκρας, *funditus.* cf. Bl., Soph. Antig. 187, Oed. Col. 1154, Eurip. Hel. 642 etc. Virg. Aen. 2, 290.: *ruit alto a culmine Troja.*

640. diligenter observare dicit Perniciem domus Atridarum, et vel in tuto seposita ferire, velut nunc Orestem, qui servatus esse videretur ap. Strophium.

641. χειρ. *subjugans.* St. Hesych.: χειρώσασθαι: ὑποτάξαι, φονεῦσαι. cf. Theb. 298, Eurip. Herc. fur. 534. *E Bl.*

642. ἀποψ. με. ἀπογυμνοῖς με. Schol. ψιλὸν dicitur, quidquid proprio tegmine denudatum est, ceu terra arboribus, miles armatura, caput caesarie, oratio metro. vid. Sturzii lex. Xenoph. 4. p. 587. Herod. 2, 151.: ψιλώσαντες τὰ πλεῖστα τῆς δυνάμεως. *E Bl.*

643. ita, Porsono auctore, Bl. et Dind. libri: εὐβούλως, cujus erroris plura exempla protulerunt, quos laudant, Dorvill. ad Charit. p. 34. et Boissonad. ad Aristaen. p. 539.; nec raro ο et ου permiscentur in codd. Pollux 9, 94., annotante Bl.: ἐν μέντοι γε τοῖς κύβοις τὸ δυσκυβεῖν καὶ εὐκυβεῖν ὀνομάζεται, καί που καὶ

ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,)
νῦν δ', ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
* ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.
ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσι
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δυσσεβείας δ' ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶ
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
ΚΛ. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος·
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.

τὸ δύσβολον καὶ τὸ εὔβολον εἶναι. Aristaen. 1, 23.: *ἐμὲ γὰρ καταναλῶσαν ἄπληστος ἑταίρα καὶ πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοὶ, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις.* vocab. *βόλος* figurate dici solere, non est quod multis ostendamus: vide Rhes. 692, Eurip. El. 536. etc. erat autem sane Orestes *εὔβολος*, quando in Phocidem missus est, ne interficeretur a parricidis; non item *εὔβουλος*, infans, nec is, qui consilium capere aut providere posset.

644. *παροιμία ἔξω πηλοῦ πόδα.* Schol. cf. Prom. 261.

645. *νῦν δέ.* repetitio usitata post parenthesin: vide Soph. El. 747, Eurip. Bacch. 454 etc. — *καλῆς* ironice dictum est, quemadmodum Andromache ap. Eurip. Troad. 751.: *ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι Ὑμέναιον ἀπολέσασα τοὐμαυτῆς τέκνον*, etc. cf. Theb. 547. sequ.

646. recte me jam olim scripsisse arbitror *ἐκγράφει*, *expungit*, *delet*, quod post aliis quoque placuit. exquisite et *ἐμφατικῶς* dictum *νῦν δὲ παροῦσαν ἐκγράφει, ἥπερ — ἐλπὶς ἦν* pro hoc: *νῦν δὲ ἐκγράφει παροῦσαν ἐλπίδα, ἥπερ* etc.

648. *κεδνῶν*, *bonorum*, *faustorum*. cf. Suppl. 182, Theb. 62, Ag. 561.

650. perperam Schol., quem sequitur St.: *ἔστιν εὐμ. ἢ τὰ ἀγαθὰ ἀγγεῖλαι. τοῦτο γὰρ φιλίας αἴτιον τοῖς ξένοις γίνεται.* recte S.: *quid enim hospitibus hospite benevolentius?*

651. *πρὸς δυσσ. δ' ἦν ἐμοί.* *impium vero duxi.* vide Matth. gr. gr. §. 590.

652. *τοιόνδε.* *rem tantam, tanti momenti.* Abresch. Schol.: *καραν. κεφαλαιῶσαι, εἰπεῖν.* cf. 491.

653. *cum id promiserim* Strophio, *et* a vobis *hospitio exceptus sim.*

654. *ἀξίως.* *ἀξίων* necesse est legisse Scholiasten, qui hoc ita exponat: *τῶν σοι (σου) ἀξίων τιμῶν:* idque ediderunt Pauw. et S. sed ferri potest *ἀξίως*: vide ann. ad 200.

656. *ἦλθεν ἄν.* *εἰ καὶ μὴ σὺ ἤγγειλας.* Schol.

657. *ἡμ.* Pollux 1, 64.: *τὸ δι' ὅλης τι πρᾶξαι ἡμέρας ἡμερεῦσαι καὶ διημερεῦσαι, ἀντὶ τοῦ πᾶσαν τὴν ἡμέραν περί τι ἀναλίσκειν.* cf. Abresch. et interpp. „notabilis est constructio *ἡμερ. κελεύθου.*" *Bl.* vide Matth. gr. gr. §. 316.

658. *τὰ πρόσφορα.* *τὰ ξυμφέροντα.* Hesych.: *πρόσφορον: ἐπιτήδειον, ἁρμόζον, οἰκεῖον, ἀκόλουθον.* *E Bl.*

ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους,
κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα·
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε, κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.
ΧΟ. εἶεν, φίλιαι δμωΐδες οἴκων, a. d.
πότε δὴ στομάτων a.
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ; a. par.
ὦ πότνια Χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ a. d.
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν

659. ἀ ν δ ρ., *conclavia virorum.* vide Nitsch. librum germ., a G. G. S. Köpkio editum, de antiqq. Gr., vol. 1. p. 345. seqq., et cf. Ag. 216.

660. ὀ π. *reversus.* Hesych., ad hunc ipsum fortasse locum: ὀπισθόπους, ὑποστρέψας. *Ex Abresch.* perperam Bl.: „ὀπισθόπος, *pedissequa.* pro ὀπισθόπους, sicut ἀελλόπος, Οἰδίπος, πουλύπος, pro ἀελλόπους" etc. nec intelligenda est famula, sed famulus. miratus esse videtur vir doctus, quod non una duos, Orestem et Pyladem, intus duci jubet Clyt., sed alterum post alterum seorsim et in diversa conclavia. (cf. 803.) in quo jusso apparet animus feminae audacis nec sibi recti consciae, et quae propter somnium nocturnum magis etiam solito est suspiciosa. percussit eam, quod istud somnium de dracone, qui se pro infante suo gessit, statim sequitur nuntius de morte Orestis, verbis quidem Strophii, sed parum certus, et ab ignotis perlatus hominibus, quorum Orestes et sermone, et ore ac dignitate haud vulgarem, qualis videri voluit, viatorem prodidit. insidias timet, ex quibus ut se expediat, calidum capit consilium, cumque hospitibus promittit, quod ipsis dignum fuerit, bisque magna cum emphasi τὰ πρόσφορα domi suae, subdole id intelligit, quod merere videntur illi, quodque sibi et Aegistho conducere putat, mortem hominum; quam, ubi illi discesserunt, apertis verbis significat 663. seqq. et inprimis 716. sic Aeschylus effecit, ut minus invidiosum sit Orestis facinus, tam scelestam mulierem, quamvis matrem, interficientis.

662. famulo haec edicit. Schol.: συμβουλεύω σοι (518.) ταῦτα πράσσειν, ὡς δώσοντι δίκην, ἤν τι παρὰ τὸ δέον ποιήσῃς. vehementer Clytaemnestrae interest, hospites suspectos bene asservari.

663. haec secum mulier subdola, postquam Orestes et Pylades in regiam introducti sunt; dein ipsa introit.

666. Oresti et Pyladi bene precatur Chorus.

667. πότε ἐπευξόμεθα; Schol. quando tandem Orestis victoriam conclamabimus?

670. χ ώ μ α τ ο ς. τοῦ τάφου. Schol. *ora* tumuli, quae pars dicta est pro toto. ἀκτὰν παραβώμιον dixit Soph. Oed. R. 177., ubi Schol.: τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐξοχήν.

673. ἀ κ μ ά ζ ε ι, *tempus est.* Theb. 93. *Bl.* cf. 820. — δολίαν recte Pauw., Heath. et major potiorque pars interpretum. codd.: δολία. in

ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἑρμῆν
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν. a. par.
ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. —
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.
ΤΡ. Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις, καλῶς
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχειν,

verbo ξυγκατ. intelligendum τοῖσδε ex sequentibus. Suada opus est, ut Clyt. et Aegisthus credant nuntio personato.

674. *χθόνιον Ἑρμῆν.* vide ann. ad 1.

675. *καὶ τὸν νύχιον.* inepte; nec tamen propterea scribendum est, quod quidam facere ausi sunt:

ξυγκαταβῆναι, νύχιόν θ' Ἑρμῆν
τούσδ' ἐφοδεῦσαι,

quasi χθόνιον sit interpretatio τοῦ νύχιον, sed haec fuisse videtur manus poëtae: χθόνιον δ' Ἑρμῆν κοῖτον νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι etc., *κοῖτον νύχιον*, *ad cubile nocturnum*, h. e. obscurum, clandestinum, velut lustrum ferarum, quibus comparat Aegisthum et Clytaemnestram; quemadmodum Euripid. Phoen. 1221.: δίδυμοι θῆρες, Φόνιαι ψυχαί, δορὶ παλλόμεναι. ipse Aeschylus Aegisthum appellat lupum et imbellem leonem Ag. 1110, 1145., nec similia desunt ap. poëtas. *κοῖτον*, ut Rhes. 700.: ποῦ δῆθ' Ἕκτωρ Τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; idem scriptor 20.: οὐκ οἶσθα δορὸς Πέλας Ἀργείων *νυχίαν* ἡμᾶς *Κοίταν* πανόπλους κατέχοντας; — αι et οι confusa, ut inferius 734.

676. *ξιφ* *ense perdentibus*. St.: *certaminibus gladiatoriis*. cf. Ag. 1408.

677 — 680. male hisce Οἰκέτου nescio cujus persona praescripta est in libris. Choro jam olim restitui, nec aliter Tyrwhittus, Bl., Well., Dind. — *κεκλαυμ.* 420. — *Κίλισσα* Medic., T, Bl. etc. Guelf. et A: κιλίσσω. vulgo, secundum R et V: Γείλισσα. notus ex Apollodoro 3, 1. et Hygino fab. 178. Cilix, Agenoris filius, a quo Cilicia appellata esse credebatur. Bl.: „Κιλίκων: ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος, ἀπὸ τῆς τροφοῦ-Κιλίσσης. servorum nomina Asiatica multi recensuerunt.“ vide Nitschii antiqq. Gr., vol. 1. p. 369. seqq. — *ἄμισθος*, *mercede non conducta*, sponte sua, teque invita. Schol. — Γείλισσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τροφὸν, Πίνδαρος δὲ (Pyth. 11, 26.) Ἀρσινόην, Στησίχορος δὲ Λαοδάμειαν. „Schol. ad locum Pindari citatum: Φερεκύδης δὲ Λαοδάμειαν λέγων αὐτὴν, nutricem scil. Orestis.“ St.

681. *τοὺς ξένους*, κατὰ τ. ξ., *propter hospites*. vel potius τοὺς ξ. intelligendum est πρὸς τοὺς ξ., quia motus significatio inest in verbo καλεῖν.

685. similiter, annotante St., Eurip. Or. 1094.: ὥστ' ἐνδακρῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένην. cf. Soph. El. 765 seqq. etc.

687. *ἔχειν*, ὥστε ἔχειν καλῶς

φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὢ τάλαιν' ἐγώ!
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα·
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτίπλαγκτον ὀρθίων κελευσμάτων,
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
* τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὡσπερεὶ βοτὸν,
τρέφειν ἀνάγκη (πῶς γὰρ οὔ;) τρόπῳ φρενός·
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμὸς, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία

κείνῃ etc. sic A. perperam alii libri: *ἔχει.*

688. *ob hunc nuntium, quem hospites attulerunt.*

695, 6. *τλημ. ἤν.* *καρτερικῶς ὑπέφερον.* — *τῆς ἐμῆς ψυχῆς τρ.* *τὸν συντρίψαντά μου ταῖς ἐπιμελείαις τὴν ψυχήν.* Schol. St.: „*τριβήν.* circa quem versabatur tota mea cogitatio, *τοὐμὸν μέλημα.* Sappho (fragm. 82.): *ἵνα σὲ τοὐμὸν μέλημα περιπτύξωμαι.* Aristoph. Eccles. (967.): *ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα.* latini poëtae: *mea cura.* Val. Cato in Diris: *dum mea jucundas exponat cura querelas.* Propertius (2, 25, 9.): *Lynceu, tune meam potuisti tangere curam?* Virg. ecl. 1.: *raucae tua cura palumbes.*" alio sensu vox dicitur 879. *φίλον δ' Ὀρ.* anacoluthon *παθητικόν.*

698. ita T et nos jam priore ed., neque explicari potest vulgatum *νυκτιπλάγκτων.* Schol.: *οὐ μόνον δι' ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ διὰ νυκτῶν.* — *ὀρθ. κελ.* *κελεύουσι γὰρ τῷ καλεῖν οἱ παῖδες.*

699. *ἀνωφ. ἐμοὶ*, *mihi inutilia*, quia nunc periit Orestes, nec pro beneficio, quo illum affeci, gratiam referet.

700. sequ. *τλάσῃ.* non habet, unde pendeat, hic dativus, nec dubito quin ponendum sit *τλᾶσ' ἤ*, *tolerans eram*, usurpata conjugatione periphrastica, quemadmodum Eurip. Androm. 942.: *ὁ δ' ἦν — ὀνειδίζων ἐμοὶ*, et Herc. fur. 307.: *εἰ μὲν — ἦν τίς σ' ὑβρίζων.* cf. Aristoph. Plut. 863, Acharn. 633. etc. — S.: „*τὸ μὴ — φρενός.* *infantem enim nondum ratione utentem pecudis ritu alere oportet (qui enim aliter fieri possit?) tuopte rationis usu ac ministerio.*" *τρόπῳ φρενός.* quasi dicas *directione mentis*, via et ratione. Schol.: *ἐπιμελείᾳ ψυχῆς.*

703 — 707. aptiora haec socco quam cothurno, quippe quae non modo humilia sint, sed etiam foeda, ut *Ἀχλύος* descriptio ap. Hesiodum Scut. 264. seqq., Harpyiarum ap. Maronem Aen. 3, 216. seqq., Invidiae ap. Ovidium Metam. 2, 774. seqq. ridicula quoque poëta non est dedignatus inserere Persis 956. seqq., de quibus ridiculis quae ibi diximus, eadem hic valent, locaque ejusmodi quo minus sunt elegantia, tanto majorem habent vim ad alliciendos lectorum atque spectatorum animos colore quodam proprio veritatis. — *εἰ*

ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων·
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴομαι,
ψευσθεῖσα παιδὸς, σπαργάνων φαιδρύντρια,
γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος,
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί·
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι,
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων· θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.
ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ΤΡ. ὅπως; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
ΧΟ. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ;
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει,

λιμὸς St., Abresch., Porsonus. libri ἢ λιμὸς, quod haud scio an Epicis relinquendum sit. vide Soph. Oed. Col. 80, Elmsl. ad Eurip. Med. 480, Matth. gr. gr. §. 609. etc. — δίψη ionice, ni fallor, ut πείνη, quod visum etiam Wellauero, nisi scribendum sit δίψησις. insulse Elmsl. l. l.: „scribendum διψῇ, *sitit*. ad λιμὸς subaudiendum πιέζει αὐτὸν, aut aliquid ejusmodi.“ quem tamen auctorem sequi non dubitavit Bl. — Schol.: νέα δὲ νηδύς. ἡ γὰρ νέα νηδὺς τῶν τέκνων ἑαυτῇ ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν βούλεται, ὅ ἐστιν ἀνύειν βούλεται τὰς ἐπιθυμίας. est igitur h. l. αὐτάρκης idem propemodum quod αὐθάδης sive αὐτόβουλος, *contumax* (vide Prom. 64, Theb. 977.); nec multum dissimili sensu Francogalli dicunt *suffisant*. — „τούτων πρόμαντις οὖσα — ψευσθεῖσα. nominativi consequentiae. sensus est: *has pueri mei necessitates naturales cum praeviderem* (augurarer), *saepe tamen, ut fit, deciperer, adeoque simul fascias pueri saepe purgare deberem, lotrix nutrixque eodem fungebantur munere*, h. e. quae nutrix, eadem et lotrix eram.“ *E S.* γναφεύς. fortasse rectius est κναφεύς. vide Bl. ad h. l. et ann. ad Pers. 547. — „τέλος, *ministerium*. Ag. 814.“ *Bl.*

708. χειρ. τὰς διὰ χειρῶν ἐργασίας. Schol. cf. Prom. 45.

709. Ὀρ. ἐξεδεξάμην πατρί, ut Eurip. Hecub. 533. (510.): δέξαι χοάς μοι, ubi vid. Porsonus, et Aristoph. Lys. 204.: τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής. schema Siculum, de quo praeterea consuli jubent Lesbonacem p. 181., Abresch. Diluc. Thuc. p. 95., Brunck. ad Soph. El. 434. (418.), Herm. Comm. de metr. Pindar. 4, 37. vide etiam Herm. ad Soph. l. l. et Matth. gr. gr. §. 395, 2. Schol.: ἐξεδ. πατρί. ἀντὶ τοῦ ἔθρεψα, ἀπέσωσα.

711. λυμ., *injuriosum*. Ag. 1326.

713. ἐσταλμ. ἠσκημένον, παρεσκευασμένον. Schol.

714. ὅπως S, Bl. codd.: ἢ πῶς; Cant. Glasg. et alii: τί πῶς; recte respondetur ὅπως, cum quis ad quaestionem, quomodo aliquid actum aut comparatum sit, ita respondet, ut eum de sensu istius quaestionis dubitare intelligatur.

715. λοχ. *manipularibus*, satellitibus, qui δορυφόροι ὀπάονες dicuntur versu proximo. cf. Ag. 1527.

717. δεσπ. στύγει. τῷ μισουμένῳ ὑπ' Ἀγαμέμνονος. Schol. imo: *cum odio* aut dolore *domini*, Aegisthi; ita, ut odium Aegisthi incurras propter ingratum nuntium de adducendis satellitibus, quasi pugna instet.

ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσῃ φρενί·
* ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
ΤΡ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα·
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι, καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις·
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
ΧΟ. νῦν παραιτουμένῃ μοι, πάτερ Ζεῦ θεῶν cr. t. ἀλλοιόστ.
* Ὀλυμπίων, δὸς τύχας τυχεῖν δέ μου as., i. h. et i. d. br.

718. *αὐτὸν*, *solum*.

719. ita Pauw., S, Bl., sed γαθούσῃ T et V, similiterque Medic. Guelf., A., ἀπροσδιονύσως invecto Dorismo. α et η litteras permisceri, non est novum. nutricis autem dicit animum, non Aegisthi.

720. *nuntii enim opera curvus*, h. e. vitiosus, *sermo erigitur*. sic Homeri Schol. Venet. ad Il. ο', 207., probantibus Bl. et Schneidero in lex. gr. v. κυπτός. sed malim sane cum S. εὐαγγέλῳ, h. e. τῷ εὐαγγέλῳ, τῷ εὐαγγελίζειν, ut laeto nuntio velut erigere jubeatur nutrix depressum et triste jussum Clytaemnestrae. neque enim cujusvis nuntii est ita facere, sed ejus, qui mandata κακάγγελα reddere εὐάγγελα sciat prudentia. ceterum Medic.: — κρυπτὸς ὀρθούσῃ λόγῳ. reliqui libri: κρυπτὸς. vett.: ὀρθούσῃ φρενί. T, V, St.: — κρυπτὸς ὀρθώσῃ φρενί, quae scriptura orta est per oscitationem librarii, versus antecedentis extremam vocem temere repetentis.

721. sequ. φρονεῖς εὖ, *sapis. num sana es*, quae me gaudere (γηθούσῃ φρενί) jubeas, *modo rebus istiusmodi nuntiatis?* — ἀλλ' εἰ —, *sed quid, si Jupiter* etc. τροπαίαν, *conversionem*. Schol.: μετατροπήν, ut Ag. 193.: φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν, Theb. 671.: λήματος ἐν τροπαίᾳ, sc. αὔρᾳ. Eurip. El. 1081.: μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων. *E Bl.*

724. οὔπω ἐλπὶς οἴχεται δόμων. ταῦτα δὲ καὶ ὁ τυχὼν μάντις γνοίη. *Ex Schol.*

725 τῶν λελ. δίχα. παρὰ τὰ εἰρημένα μοι περὶ τοῦ Ὀρέστου. Schol. quaerit, an pro certo sciat, Orestem esse salvum et sospitem. quam abire jubet Chorus, nec animi secreta sui prodit, ne a muliere proba quidem, sed garrula, divulgentur.

727. *dii curant, quae curant;* neque opus est, ut tu sollicita sis de hisce rebus. similiter Eurip. Med. 955.: ἤγγειλας, οἷ' ἤγγειλας, Soph. Oed. Col. 239.: ἱκόμην, ἵν' ἱκόμην etc. cf. Herm. ad Viger. ann. 30.

730. Chorus implorat deorum auxilium, et Orestem opus suum, quamvis triste, fortiter perficere jubet.

731. δέ μου. sic vett. a Turnebo est δέ μοι, quod vulgo legitur. Musgrav., S, Bl.: κυρίους. scribendum: δόμου κυρίοις τοῖς σώφροσιν, *aedium dominis sapientibus*, modestis,

* κυρίως τὰ σώφροσιν εὖ — gl. pol.
μαιομένοις ἰδεῖν! — dm.
* διαδικάσαι πᾶν ἔπος — t. d. c.
ἔλακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις, — gl. h.
ἒ ἔ, πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, — i. tr. c.
ὦ Ζεῦ, θές· ἐπεί νιν μέγαν ἄρας, — a. d.
δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει.

Anacr.

ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον — cr. tr. c.
εὖνιν, ζυγέντ' ἐν ἅρματι πημάτων — alc.
* ἐν δρόμῳ, προστιθεὶς μέτρον. — cr. tr. c.
* τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν — gl.
* τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον ἀνομένων — t. d.
πημάτων ὄρεγμα; — ith.
οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων — t. d. c.
πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε, — as, t. et i. d. br.

piis, Oresti. ordo: δὸς μαιομένοις (ἡμῖν) ἰδεῖν εὖ τυχεῖν τύχας δόμου κυρίοις τοῖς σώφροσιν. cf. 921.

733. μαιομ. vide 38.

734. scrib. διὰ δίκας σοι πᾶν etc. omissum alterum σ, ut in τὰ σώφροσιν 731. nec raro similia similibus offecerunt, praesertim in scriptura continua. διὰ δίκας Pauw., nec aliud legit Schol., ita haec interpretatus: δικαίως, κατὰ τὸ δίκαιον.

735. νιν, αὐτούς, τοὺς κυρίους τοὺς σώφρονας, Orestem. optat, ut is servetur ab Jove, et anteponatur inimicis domesticis.

737. ita Bl. libri: μιν, qua forma usi esse Tragici non videntur. ἄρας, ἀραντός σου.

738. δίδ. καὶ τρ. διπλάσια καὶ τριπλάσια. Schol. *quandoquidem, si eum erexeris, dupliciter ac tripliciter lubens* (756) *tibi retribuet.* S. metri genus commemoratum ap. Hephaestionem c. 15, 15., p. 101. ed. Gaisford.

739. *scito*, si id feceris, *te amici viri filio afflicto*, h. e. ejus miseriis, *modum adhibere.* ἴσθι προστιθεὶς μέτρον (πρὸς) πῶλον etc. vide Matth. gr. gr. §. 418, 3. Schol.: μέτρον. τέλος αὐτῷ προστιθεὶς τῶν κακῶν.

740. sequ. εὖνιν. 233. ζυγέντ' etc. usitata metaphora, neque uno modo. scribendum esse arbitror εὐδρόμῳ, *veloci* currui. cf. 720.

742, 3. recte, opinor, Herm. τίν' ἂν, Portus aliique ἴδοι. inepte Schol.: ἰδεῖν. ἀντὶ τοῦ ἴδοι. σωζ. participium medii esse monuit Bl. ordo: τίν' ἂν ῥυθμὸν σωζόμενον ὄρεγμα πημ. ἀνομένων (finitorum, ab effectu τοῦ σώζεσθαι ῥυθμὸν, h. e. *modum ponendi calamitatibus,*) ἴδοι τοῦτο δάπεδον; *quem modum labores adhibere videbit haec terra?* „ἀν, ab ἄνω, *perficio.* Hesych.: ἦνον, ἤνυον. Herod. 1, 189: ἤνετο μὲν τὸ ἔργον, ubi vid. Wesseling." *E Bl.* cf. 867.

744. *contentionem* sive *impetum laborum.*

745. penates intellige cum Spanhemio ad Callim. h. in Cer. 88. et Julian. Imp. 68. *Abresch.*

746. πλ. μυχὸν, *penetralia divitiis laeta.* S. νομ. *utimini*, usurpatis, h. e. habitatis. Schol.: ἠνιοχεῖτε καὶ διοικεῖτε. Eurip. Herc. fur. 448.: Ἅιδην νομίζων πενθερόν. cf. ann. ad Eurip. El. 206.

κλύετε, σύμφρονες θεοί· t. d. c.
ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων t. d. h.
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις· as., dm. et i.
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι! sim. 731.
τόδε καλῶς κτάμενον, ὦ μέγα ναίων στόμιον, do. h.
εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς, as., pae. 1. et ch. h.
καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν do.
φιλίοις ὄμμασι δνοφερᾶς καλύπτρας! as., dm. et i. h.
ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος cr. pent.

747. σύμφρονες, benevoli. St. 748, 9. πεπραγμ., occisorum. λυσ., expiate. S. Bl.: προσφάτοις, recentibus. Hesych.: πρόσφατον. τὸ ἀρτίως γενόμενον, νέον, νεαρόν. Theophrast. H. pl. 4, 7: πρόσφατος βαφή. semel Hom. Il. ώ, 757.: νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι Κεῖσαι. a φάω, occido, secundum Eustath. p. 1374, 8., unde etiam ἀρηΐφατος esse dicit, vel a φημὶ, ut sit idem quod ποταίνιος. Bl. derivari malit a φάω, appareo. πρόσφατον, modo seu nuper, dixit Tatius p. 113, 15. ed. Jacobs.

750. γέρων φόνος. Ἀγαμέμνονος ὁ παλαιὸς (Agam. 267.) φόνος μὴ συγχωρήσῃ φόνον τῷ Ὀρέστῃ τεχθῆναι διὰ τὸν φόνον Αἰγίσθου. S.

751. τόδε κ. κτάμενον. nominat. vel accusat. consequentiae: haec caede bene patrata, non διὰ τοῦτο τὸ καλῶς ἀναιρεθησόμενον, ut inquit Schol. ceterum recte ille: λέγει δὲ τὸ αἷμα τοῦ Αἰγίσθου. — μέγα, δεινὸν, ut ap. Soph. Ajac. 173, 661., et saepe alias, vel κλυτόν; neque enim adeo magnum sive amplum fuit os illud speluncae Delphicae, quod dicit Strabo 9, 3., vol. 2. p. 277. ed. Tauchn.: φασὶ δ' εἶναι τὸ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον κατὰ βάθους, οὐ μάλα εὐρύστομον etc. simili sensu infra 888.: μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. στόμιον, annotante Bl., ut Soph. Antig. 1119. Strabo l. l.: ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν. Hesych. στόμια. χάσματα. invocatur Apollo, cujus oraculo monitus Orestes jam ulturus est parricidas, ut poena de illis sumta domum regiam tandem respirare jubeat.

752. ἀνιδεῖν. ἀναβλέψαι. Schol. suspicere et velut caput attollere, postquam diu jacuit, a tyrannis conculcata, domus Agamemnonia. — ἀνδρὸς dictum ἐμφατικῶς, viri, h. e. viri fortis, Agamemnonis.

753. νιν, Orestem, quem magnifice laetoque vultu excipere jubet liberatam domum regiam.

754. δνοφ. καλ. h. e. ἐκ δνοφ. καλ., quod ipsum quidam posuere metri nescio cujus gratia antistrophici, de quo ne per somnium quidem cogitavit poëta. sic Eurip. El. 1208.: Ἀχαΐδος γῆς οἴκαδ' εἰσπορευέτω, pro ἐξ Ἀχ. γῆς. vid. ibi Matth. male codd.: δνοφερὰς καλ. Schol.: τοῦ σκότους, quae interpretatio est τοῦ δνοφερᾶς κ. Hesych.: δνοφερόν. σκοτεινὸν, μέλαν etc. cf. Bl. „intelligendae calamitates domum Agamemnonis obnubilantes, quas supra dixit 43. seqq.“ S.

755. a Mercurio quoque auxilium expetit, τῷ ἡγεμονίῳ (Rhes. 214.), eodemque κερδῴῳ, cujus ope offeruntur ἕρμαια, sive insperata bona, velut thesauri occulti (Soph. Antig. 367., Bergler. ad Aristoph. Plut. 1148. seqq.), et δολίῳ, qui arte sua efficit, ut nox nubesque objiciatur fraudibus insidiisque. — Schol.: ἐπιφ.

πρᾶξιν οὐρίαν, θέλων, t. d. c.
* πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρῄζων gl.
κρύπτ'· ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων i. d.
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει as., dm. et i.
καθ' ἡμέραν, οὐδὲν ἐμφανέστερος. sim. 731.
καὶ τότε δὴ πλοῦτον δωμάτων as., dm. et cr.
λυτήριον θῆλυν, οὐριοστάταν, sim. 731.
* ὁμοῦ κρεκτὸν γοήτων, νόμον ant. d. h.
μεθήσομεν πόλει· τὰ δ' εὖ, i. d.
ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδ', gl. h.
ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων. i. d.
* σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων, ἐπαύσας ion. a min. t.

ὡς ἐπὶ ἀνέμου εἶπεν, ἀντὶ τοῦ λογικώτατος. intell. ἐπιφ. ἐπὶ πρᾶξιν οὐρίαν. cf. ann. ad 739.

756. θέλων, volens (738), propitius, cum favet. idem propemodum est χρῄζων versu sequente.

757. quomodo ἄλλα, qui nihil adhuc Oresti monstrasse dictus sit occultum? malim sane una voce, quae ap. Nonnum legitur, πολλὰ δ' ἀλλοφανῆ χρῄζων κρυπτά, *et multa, cum voluerit, sub aliena specie occulta*, ita ut non agnoscantur. tum huc pertinet ἐπιφορώτατος.

758. ἄσκοπον. ἀδιάσκοπον, ἀδιάγνωστον. E Schol. *captu difficile verbum proferens.* St.

759. h. e. νύκτα σκότον τε φέρει πρὸ ὀμμ. καθ' ἡμ.

760. ita Guelf., A, T. perperam alii: κ. ἡμέραν δ' ο. ἐ.: nam interdiu noctem caliginemque oculis hominum objicere dicitur Mercurius, nec propterea, quod lucet, magis apparere, si nolit.

761, 2. tum liberatas opes domus regiae Chorus se cantaturum esse ait in urbe ad citharam. Schol.: τότε. ὅταν ἀπαλλαγῶμεν. λυτ. ἐλεύθερον· νῦν γὰρ ὑπὸ τυράννων ἀποκέκλεισται. (800.) οὐρ. οὐρίως σταθέντα. (*prospere institutum.* significari monet Bl. χοροστασίαν.)

763. mire Schol.: ὁμοῦ μεθήσομεν τὸν κρεκτὸν γοήτων νόμον — . γοήτων. τὸν τῶν γοήτων, οἳ ὡς (scil. καὶ) ᾄδουσι περιϊόντες τὴν πόλιν. minime opus erat in tali re γοητείαις, h. e. verborum et actionis praestigiis (Wesseling. ad Diod. Sic. 87, 4.), sed cantu et cithara, ergo depravata est vox γοήτων. hoc fortasse dederat Tragicus: ὁμοῦ κρεκτᾶν βοάταν νόμον, *ad citharam decantatum carmen.* scriptum per oscitationem librarii κοάταν magis magisque mutatum fuerit a correctoribus. κρεκτῶν habet T. „Hesych.: κρέκει. κιθαρίζει. Aristoph. Av. 650 de luscinia: ὦ καλλιβόαν κρέκουσ' αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς. ubi Schol.: κρέκουσα νῦν ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα· κυρίως δὲ τὸ τὴν κιθάραν κρούειν." *E Bl.* ordo: καὶ τότε δὴ μεθήσομεν πόλει (*edemus urbi.* S.) πλοῦτον δωμ. λυτ. νόμον θῆλυν, οὐρ., βοάταν ὁμοῦ κρεκτῶν: νόμον pro νόμῳ, de quo modo loquendi vid. Matth. gr. gr. §. 423, 5., nos ad Soph. Antig. 106, Oed. Col. 989, Aristoph. Ran. 343. etc.

764. τὰ δ' εὖ. nominat. absolutus. *nam his rebus feliciter gestis mihi melius hic* (τόδε) *est, calamitasque abscedit ab amicis.* Schol.: τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἐμὸν κέρδος ἐστίν, τῶν δὲ περὶ Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης.

765. sic R. vulgo ἐμὸν, ἐμὸν κέρδος etc. quod est se nimis amantis.

767. adhortatur Orestem, ut strenue rem agat, nec parcat sontibus.

πατρὸς αὐδὰν θροοῦσα πρός σε, τέκνον, as., dm. et i. h.
* περαίνων ἐπίμομφον ἄταν, gl. h.
Περσέως τ' ἐν φρεσὶν καρδίαν σχέθων as., cr. d. et t. h.
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισι, τοῖς τ' t. d. h.
ἄνωθεν προπράσσων χάριτος ὀργὰς λυπρὰς, as., 2 dm. h.
ἔνδοθεν φονίαν ἄταν τιθείς, as., cr. d. et i.
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρον. as., i. et cr. d.
ΑΙ. ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος· i. tr.

— desideratur verbum finitum: quare scribendum arbitror minima mutatione ἐπαύσεις, futuro usurpato pro imperativo. Schol.: *μέρος ἔργων.* ὁ καιρὸς τοῦ ἔργου. *quando venerint agendi partes.*

768. insulse libri: — ἐπαῦσας πατρὸς ἔργῳ, θροοῦσα πρὸς σὲ, τέκνον, πατρὸς αὐδὰν, καὶ περαίνων etc. intellexit Seidlerus libro de vers. dochm. p. 406., male repetita esse verba ἔργῳ et πατρὸς, suoque loco reposuit αὐδὰν, simul deleta inutili particula καί: sed dure scripsit θροοῦσα *τέκνον!* πρός σε, πέραιν' ἐπ. ἄταν. durius etiam alii, quorum conjecturas adscribere supersedebo. — *αὐδὰν*, vocem, *jussum*. Eurip. Bacch. 479.: ἰὼ, κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ', αὐδᾶς, ἰὼ, Βάκχαι! ἰὼ, Βάκχαι! ΧΟ. τίς ὅδε; τίς πόθεν Ὁ κέλαδος ἀνά με κάλεσεν Εὐΐου; ΔΙ. ἰὼ, ἰὼ, πάλιν αὐδῶ, ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς! cf. Aristoph. Av. 243, Rhes. 529.

769. ferendum non est ἄταν bis positum in eadem oratione. scribi haud inepte potest περαίνων ἐπίμομφον αἶσαν, *implens accusabile fatum*, accusabile, cum tute non sis accusandus. cf. 864. verba αἶσα et ἄτα quam similia sint in multis codd., sciunt periti.

770. *Περσέως.* ἀντὶ τοῦ πορθητοῦ . . ἢ; ἐπεὶ ἀπεστραμμένος ἐκαρατόμησε Μέδουσαν, ἀποστραφεὶς, φησὶν, ὡς ἐκεῖνος, μή πως θεώμενος αἰδεσθῇς τὴν μητέρα. Schol. posteriorem harum explicationum probavit S.; ad priorem Bl. inclinans, cui altera argutior videtur quam verior: „Vel denotat simpliciter," inquit, „audaciam, qualis erat Persei. — notus est Perseus ob mulieres interemtas: neque enim Medusam tantum, sed et alias, quae cum Baccho contra Argos militabantur. Pausan. 2, 20, 3.: τὸ δὲ μνῆμα τὸ πλησίον Χορείας μαινάδος ὀνομάζουσι, Διονύσῳ λέγοντες καὶ ἄλλας γυναῖκας καὶ ταύτην ἐς Ἄργος συστρατεύσασθαι, Περσέα δὲ, ὡς ἐκράτει τῆς μάχης, φονεῦσαι τῶν γυναικῶν τὰς πολλάς."

771. sequ. *cum mortuis* (Agamemnoni), *tum viventibus* (Electrae) *iras tristes explens, gratia matris posthabita.* ita haec explicari posse vidit Bl. (πράσσων ὀργὰς λυπρὰς πρὸ χάριτος), nec quidquam mutandum est.

773. *introferens cruentae caedis calamitatem.* S.

774. sic Medic., A, R, praeclara sententia: nam αἴτιος μόρος dicitur *caedes affinis culpae*, qualis erat Agamemnonis, a Clytaemnestra atque Aegistho perpetrata; quam caedem ἐξαπολλύναι, re dicta pro personis, nihil aliud est quam funditus perdere interfectores. male recentiores: μόρον.

775. advenit Aegisthus, veritatem nuntii de Orestis interitu ipse exploraturus. —

νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
* μόρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς, φόνῳ
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;
ΧΟ. ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων,
ἔσω παρελθών· οὐδὲν ἀγγέλων σθένος
* ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.
ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών·

778. scribamus δόμῳ, quo referantur participia ἑλκ. et δεδ. 780. saepe erratum est circa extremas syllabas vocabulorum. *ἀμφέρειν*, *ἀναφέρειν*, *imputare. etiam hoc*, hanc culpam, *attribuere domo* regiae, *foret onus formidolosum*, *cum ea pristina caede* Agamemnonis *adhuc exulcerata sit et laesa.* metuit Aegisthus, ne ipse caedis Oresteae insimuletur, capitisque subeat periculum. cf. S.

779. *δειμ.*, *terrorem stillans*, terribile. verbum Aeschylea moneta percussum, cui male quidam substituerunt αἱματοσταγὲς, cum non caedem aliquam dicat Aegisthus, sed metum suum suspicionis.

781. *ἀλ. καὶ βλ.*, *vera et clara*, sicut *coeca* dicuntur pro *obscuris*. S.

782. *an potius a mulieribus ex timore concepti rumores hi sublimes exsiliunt, morituri statim?* St. loquitur de vanis rumoribus tanquam de fumo, qui altius evolat, dein frustra evanescit; qua imagine saepius, neque uno modo, utuntur poëtae. „πεδ. aeolice pro μετάρσιοι. v. 551. (Prom. 267)" *Bl.* *θρώσκουσι* figurate, ut ap. Soph. Trach. 969. Eurip. Hecub. 782.: καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ. cf. Orest. 1499.

783. *θνήσκοντες*, intermorientes. tropus haud vulgaris. Pindarus Ol. 2, 35.: ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων Πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν. *diem mori* dixit Plautus Men. 1, 2, 45. et Statius Silv. 4, 6, 3. *virgas* in tergo verberati Plautus Capt. 3, 4, 17. alius generis sunt hae et similes locutiones ἀποθνήσκειν ἡδονῇ, ἐκθνήσκειν γέλωτι.

784. *quid ex his potes manifesto eloqui?* St.

786. *οὐδὲν ὡς*, ut alibi *οὐδὲν οἷον*, in rebus, quae aliis multum praestant. vide Matth. gr. gr. §. 541. nota. Schol.: οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος ὡς αὐτόπτης.

787. recte S: αὐτὸν αὐτῶν. Portus πάρα pro πέρι, quas praepositiones permisceri solere ostendit humanissimus Schäferus Mel. crit. 1, 1, 25. cf. indices Euripidis et Aristophanis. sic nos jam olim, sed male ἄντα auctore Abreschio.

788. *ἐλ. percontari.* alio sensu dicitur 856. *αὖ*, denuo, ut ante fecit Clyt.

790. *ἀμ. κλ.*, *obscurae famae.* cf. 143.

* οὔτοι φρένα κλέψειαν ὀμματωμένην.
ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι a. d. ἐπιφῶν.
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθοάζουσ',
ὑπὸ δ' εὐνοίας a.
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι; a. par.
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι a. d.
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διαπαντὸς, a. par.
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ a. d.
δαίων ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις,
ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον· a. par.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος a. d.

791. probabiliter Elmsl. ad Eurip. Med. 416., quem secutus est Bl.: φρέν' ἂν κλέψειεν: nam de solo nuntio agitur, non de Choro, quod quidam putarunt. prius Stephano placuit φρένα κλέψειεν, Heathio aliisque φρένα κλέψει' ἄν, quorum utrumque positione debili offendit. Schol.: ὀμμ. τὴν συνετήν μου φρένα. *oculatam*, h. e. perspicacem, quemadmodum lena Plautina Asin. 1, 3, 50.: *semper oculatae manus sunt nostrae: credunt, quod vident. oculos pectoris* dixit Ovid. Met. 15, 64., ut St. annotavit. cf. Suppl. 429, Prom. 486.

792. ταῦτά φησιν ὁ Χορὸς, εἰσελθόντος τοῦ Αἰγίσθου. Schol.

793. κἀπιθ. Eurip. Medea extrema: τάδε καὶ θρηνῶ κἀπιθοάζω, Μαρτυρόμενος δαίμονας, quo loco Bl. scribi jubet κἀπιθεάζω, ut Thuc. 8, 53.: Εὐμολπιδῶν — μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν, h. e. secundum Schol.: θεῖά τινα ἐπιβοωμένων, et Plato Phaedr. 40.: ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων. Hesych.: ἐπιθεάζει: θεοὺς ἐπικαλεῖται. ἐπιθεάσας: κατευξάμενος. Pherecrates, ab Albertio citatus: ὕστερον ἀρᾶται κἀπιθεάζει τῷ πατρί. malit igitur etiam hic Anglus κἀπιθεάζουσ', et potuit sane ita scribere Aeschylus, nec tamen propterea cuiquam ego auctor sim, id ut ponat, cum πολύσημος sit vox θοάζειν, impetumque affectus cujusvis vehementioris significare videatur. latine dicas: *unde incipiam haec ferventer precari?*

795. ἴσον, *par tantis rebus.* quomodo id consequar, ut digne dicam hoc Orestis ausum?

796. μιανθ. *pollutae* sanguine.

797. κοπ. τῶν κοπτικῶν ξιφῶν. Schol. ἅπαξ λεγόμενον, ut videtur.

799. διὰ παντὸς, *penitus, per omne aevum.* plene Herodotus 9, 12.: διὰ παντὸς τοῦ χρόνου. cf. Prom. 281. etc. *E Bl.*

800. πῦρ δαΐδων, inquit Schol. imo ἐπιβώμιον. cf., monente Bl., Agam. 535. sequ. Eurip. Or. 1109.: ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς. sed φῶς intellexerim faces praelatas in pompa sacra. ceterum cf. Ag. 89. seqq.

801. ἀρχ. τε πολ. (Pers. 805.) *et ob* receptum *urbis imperium.*

803. „ἔφεδρος, *subsessor, tertiarius*, τρίτος ἐφεδρεύων secundum Hesych. sic dicebatur athleta, qui certamini adsidebat, et cum victore, si ita visum esset, decertabat.“ *E Bl.* figurate h. l., sicut ap. Comicum Ran. 745. et Soph. Aj. 576., ἔφεδρος dicitur luctator fortissimus acerrimusque. quod solus dimicaturus est Or., de eo vide ann. ad 660.

διссοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
ἄψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ. a. par.
ΑΙ. ἐὲ, ὀτοτοτοτοῖ! *ΧΟ.* ἔα, ἔα μάλα! do.
πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις; — cr. tr.
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου, i. tr.
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
ΟΙΚ. οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότου τελουμένου,
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν!
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν! ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείας πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε; καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ·
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰοὺ, ἰού! i.
κωφοῖς ἀϋτῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην

804. θεῖος. cf. Ag. 1428.

805. ἄψειν. frequentius dicitur συνάπτειν μάχην. Hesych.: ἅπτειν. συνάπτειν. Eum. 307.: χορὸν ἅψωμεν. *E Bl.*

806. vulgo: ὀτότοτοι. restitui dochmiacum.

807. πῶς κ. δ.; *quomodo negotium istud in aedibus peractum est?* quem exitum habuit? Hesych.: κέκρανται, τετέλεσται. S.

808. anxius mulierum Chorus, cum nondum certo sciat, utrum Or. an Aegisthus in certamine succubuerit, paulisper recedit ab aedibus, ne, si forte Aeg. victor discesserit, in suspicionem conspirationis adducatur.

810. μάχης — τέλος. *nam pugnae finis est constitutus*, sive impositus.

811. πανοίμοι. αὐξητικὸν est τὸ πᾶν, ut in πάμπαν, πάμπολυς et aliis multis ejusmodi vocabulis. δεσπότου τελ. concise dictum pro hoc: βίου δεσπ. τελ.

813. ἀλλ' etc. gynaeceum aperiri jubet servus, ut mortem Aegisthi Clytaemnestrae nuntiet.

815. μοχλοῖς, *obicibus*, quibus et claudebant et obserabant fores. Hom. Odyss. α', 442.: θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ Ἀργυρέῃ, ἐπὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι. ibi Schol.: τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν κλεῖθρον. (Eurip. Or. 1525, Androm. 916.) δύο δὲ εἶχε τοὺς ἱμάντας ἐξηρτημένους διά τινων τρήσεων, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δ' ἐξ ἀριστερῶν, εἰς τὸ δύνασθαι καὶ ἀνοῖξαι, καὶ κλεῖσαι. Aristophanes apud Polluc. 10, 25.: κλῇθρα συμπεραίνειν μοχλοῖς. contra ἀναμοχλεύειν vel ἐκμοχλεύειν τὴν θύραν est *fores pessulo reducto reserare*, quod agitur Orestis l. l., idemque Aesch. dicit μοχλοῖς χαλᾶν τὰς πύλας, Aristoph. autem Lys. 294. vulgari modo loquendi χαλᾶν τοὺς μοχλούς. *E Bl.* *pessulos* dicunt Latini. Plautus Cist. 3, 18.: *ubi estis, servi? occludite aedis pessulis, repagulis!* cf. ejusdem Curc. 1, 2, 60 seqq. — Schol.: καὶ — δεῖ. ἀνδρὸς δεῖ εἰς τὸ χαλάσαι τὰς πύλας. scil. ut id subito fiat, quia res urget.

816. Glasg., Bl., Dind.: οὐχ ὥστ' ἀρ. — Schol.: διαπ. τῷ σφαγέντι. — τί γάρ; *quid enim? quid enim attinet?* cf. Ag. 1125. et supra 342. ex nostra emendatione, ubi tamen significat *quidni?* Eum. 675.: τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ; quem locum et Agamemnonis indicavit Bl.

818. κ. ἀϋτῶ. vox impatientis.

ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.
ΚΛ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;
ΟΙΚ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
ΚΛ. οἲ 'γώ! ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων·
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος!
εἰδῶμεν, εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα·
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
ΟΡ. σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. οἲ 'γώ, τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία!
ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα· τοίγαρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ
κείσει, θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.
ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

Theb. 182.: ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

819. ἄ. βάζω. *irrita loquor*. St.

820. ἐπὶ ξυροῦ ἄν. πέλας, *prope Aegisthum*, ut Butlerus interpretatur. cf. 831. sequ., 841. seqq. Hesych.: ἐπὶ ξυροῦ. ἐπὶ κινδύνου. cf. Theocr. 22, 6. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς Hom. Il. κ', 173. et alii dixerunt, ἐπὶ ξυροῦ τύχης Soph. Ant. 914, Eurip. Hel. 847. ἐπ' ἀκμῆς eodem sensu. cf. 673, et Bl. h. l.

823. ἀντὶ τοῦ, ὁ τῷ λόγῳ τεθνηκὼς Ὀρέστης ἀπέκτεινε τὸν ζῶντα Αἴγισθον. Schol.

826. ἀνδρ., viros occidentem, viricidam, bipennem poscit, more Amazonum, quarum hoc velut proprium fertur genus armorum, raro illud usurpatum Homericis bellatoribus: vide veterem Schol. et interpp. Statii ad Theb. 12, 526., Köpkiique librum germ. de re bell. Gr. p. 125. fuit autem clarum nomen Amazonum post Homerum, praesertim ap. poëtas Cyclicos, ut monuit Heyn. Obss. ad Apollod. 2, 5, 9., p. 153. sequ. bipennem interpretantur etiam τὸ ἀμφιτόμον βέλεμνον, quo maritum occidit Clyt. Agam. 1381., πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω, ut ait Eurip. Hecub. 1219., cui loco adhibendus est Schol.

829. ματ. 205. ἀρκ. ἔχει, *satis habet*, ut Eurip. Hecub. 303, Thuc. 1, 22. annotavit Abresch. τῷδε. monstrat intus prostratum jacens cadaver Aegisthi.

830. φίλτ. Α. βία. schema πρὸς τὸ σημαινόμενον, de quo cum aliis, tum Matth. gr. gr. §. 434. Α. βία, ut 603.

832. θαν. — ποτὲ, *nec timendum est*, *ne unquam prodas*, h. e. deseras, *mortuum*, sed ap. eum manebis, fida conjux.

833. ὦ παῖ, — τέκνον. frequentior appellatio blandientis.

834. βρίζων, *dormituriens*. St. Agam. 247., Rhes. 785. conferunt de hac scena Iliad. χ', 80 seqq., Eurip. Or. 508 seqq., El. 1133 sequ., Aristoph. Lys. 155 sequ., Valck. ad Eurip. Phoen. 1560. etc.

835. οὖλ., *gingivis*. Schol.: τὸ οὖλον οὐδετέρως. „Hesych.: οὖλον — τὸ μαλακὸν, ὅ ἐστι τὸ ἁπαλόν. ὅθεν καὶ τὰ ἐπάνω τῶν ὀδόντων, πάνυ μαλακὰ ὄντα, οὖλα καλεῖται. Hippocrates dixit etiam οὐλαί: vide Foesium.“ *Bl.*

ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;
ΠΥ. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς. —
ἕπου· πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω·
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.
τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.
ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, ξὺν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
ΚΛ. * ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔῤῥιψας ἐς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέῤῥιψ' εἰς δόμους δορυξένους;
ΟΡ. * διχῶς ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.

837. ποῦ δὴ etc. sic, monente Abreschio, Eurip. Troad. 417.: ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι etc. Soph. Phil. 427.: ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν etc. cf. Eurip. Alc. 1027. et ibi annotata, item Bl. h. l.

838. τὰ πυθ. cf. 876. Agam. 1141. Eurip. Ione, 1118.: ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας. *Bl.* Schol.: εὐορκ. τὰ ὁρκωμόσια, ἃ ἐξυνωμόσαμεν.

839. ἅπ. ἐχθρούς. πλέον λέγε (puta) πάντας ἀνθρώπους ἔχειν τοὺς (imo ἢ τοὺς) θεοὺς ἐχθρούς. Schol. *omnes tibi citius in inimicorum loco habendos esse judica quam deos*, vel *omnium potius inimicitias tibi suscipiendas crede quam deorum*: sic paulo post: κρείσσον' ἡγήσω πατρός. S.

841. πρὸς αὐτόν. πρὸς αὐτὸν τὸν Αἴγισθον. πιθανῶς δὲ, (καὶ) ἵνα μὴ ἐν φανερῷ ἡ ἀναίρεσις γένηται. Schol.

843. sic Electra apud Euripidem El. 1077.: νυμφεύσει δὲ κἀν Ἅιδου δόμοις, Ὧιπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. S.

845. ita, Stanlejo auctore, S, Bl. „quam correctionem satis firmat proximus versus. Simonides de Mulier. 86.: φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει. de σὺν a suo verbo per tmesin separata vid. glossar. Agam. 569. (525.)“ *Bl.* est omnino usus tmeseos frequens ap. hunc nostrum, ut passim monuimus. legitur autem in libris νῦν δὲ γηρ. θέλω. — Schol.: γηρ. ἀπὸ τοῦ γήρημι „Eustath. in Odyss. δ', p. 1490, 37. comparavit γήρημι, αἴτημι, et infinitivos δειπνάκαι, ἀριστάναι.“ *E Bl.*

847. imo παναιτία, ut Ag. 1371. vide ann. ad 946.

849. γεν. ἀράς. cf. annotata a Welckero ad arg. fabulae. „σεβίζει. i. e. ἐντρέπῃ, αἰδῇ, ut Pers. 648. γεν. ἀρὰς, ut γενέθλιον αἷμα ap. Eurip. Or. 89., ubi vid. Schol.“ *Abresch.*

851. δορ. 525. non hoc dicendum esse ait ἀποῤῥίπτειν, si quis infantem in tutelam tradat hospiti. Schol.: οὐκ ἔστιν ἀποῤῥίψαι τὸ δορυξένοις ἐνδοῦναι (ἐκδοῦναι malit Bl.) πρὸς ἀνατροφήν.

852. quomodo διχῶς, *bis*? semel filium abdidit Clytaemnestra in Phocidem, ut esset μέτοικος Strophii,

ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. μή, ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ', ἔσω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.
ΚΛ. ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σ' οὐρίζει μόρον.
ΚΛ. οἲ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην!

εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένος, ut supra dixit Or. 631. depravatum est vocab. nec dubie ponendum, quod et simile est et aptum sententiae, *αἰκῶς*, *indecore*, *inhoneste*. *Α* et *Δ*, itemque *Κ* et *Χ* litterae saepe alias confusae. Soph. El. 101.: *αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος*, vide et ibi ann. et ad 189, et cf. 197.

853. *ὁ τῖμος*, *pretium*. pretium se pro eo accepisse negat, cavillata verbum *ἐπράθην*, quod *τροπικῶς* dixit Or., illa proprie intelligit. „Eustath. in Il. ε', p. 563, 25.: *ἔτι ἰστέον, ὅτι ὥσπερ φθογγὴ φθόγγος, χολὴ χόλος, τιμὴ τῖμος, παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ, τὸ τίμημα, ποθὴ πόθος, ὠνὴ ὦνος, βολὴ βόλος, καὶ ἕτερα, οὕτω πύλη πύλος, ἀρσενικῶς.* sed *πύλη* ob accentuum diversitatem non oportuit cum ceteris comparari. Archilochus 88.: *πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ, Ἐσθίων θ' ὧν οὔτε τῖμον οὔτιν' εἰσενήνοχας.*“ *E Bl.*

854. *τοῦτο*, *τὸν τῖμον*, pretium ablegationis meae. Schol.: *τὸν Αἴγισθόν φησι.* S.: „quaerenti Clytaemnestrae: *ecquod autem pretium tuli hujus*, cujus me accusas, *venditionis?* respondet Or.: *pudet me hoc tibi apertis verbis exprobrare.* nempe adulteri amores et impermissa gaudia.“ quibus obstabat praesentia pueri.

855. *μή, ἀλλά.* crasis. Comicus, annotante Bl., Acharn. 425.: *ἄπελθέ νύν μοι. ΔΙ. μή, ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον* etc. Schol.: *πατρὸς μάτας. ὅτι Κασάνδραν ἐπέγημεν.* Bl.: *μάτας*, *errores*. Suppl. 732.: *φυγάδα μάταισι πολυθρόοις.* Hesych.: *μάταισι. ταῖς ματαιότησι.*

856. *ἔλεγχε*, *incuses*, redarguas. — *τὸν πον.* vide ann. ad 123. — *ἔσω καθ.*, *domi sedens*, quiescens, otiosa. Schol.: — *ἄνδρα ἐν πολέμοις πονοῦντα μὴ θέλε κρίνειν, γυνὴ οὖσα.*

857. similiter Clyt. Agam. 767.: *τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα Ἧσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακόν. E St.*

861. *ἐγκότους* (359.) *κύνας*. *τὰς Ἐριννύας.* Schol. similiter 986. et Eurip. El. 1263. cf. ann. ad Prom. 781. ipsae Furiae de se Eum. 246.: *τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν, Πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν. E Bl.*

863. *τύμβον*. Agamemnonis.

864. ita Bl. libri: *σ' ὁρίζει*, o et ου confusis, ut saepe alias. *τόνδε σ' οὐρίζει μόρον*, *appellit te ad hanc mortem*. minus placet Elmsleji (ad Eurip. Med. 57.) conjectura *σουρίζει* pro *σοὶ ὁρίζει*, ut *σοὔπισθεν* pro *σοὶ ὄπισθεν* ap. Aristoph. Thesm. 157.

865. *ὄφιν* posteriore longa, ut *κόνιν* Prom. 1060.

ἦ κάρτα μάντις οὑξ ὀνειράτων φόβος.
ΟΡ. * κἄνες ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.
ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, βαρύδικος ποινά·
as., 8 dm. στ.
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος do.
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης, i. d.
ἔλαχε δὴ τὸ πᾶν dm.
ὁ πυθοχρήστας φυγάς, as., i. et cr.

866. cf. 29.

867. sic Medic. solus. A: κἂν ἐς γ', R, V, St., Well.: κάνες γ', quod videtur esse Metrici, vacillantem syllabam fulcientis. equidem Medicea scriptura ducor ad suspicandum, Aeschylum dedisse κἄνεις ὃν οὐ χρῆν, h. e. καὶ ἄνεις, καὶ ἀνύεις (743.), καὶ τελεῖς (811.), et interfecisti quem nefas erat, et patere, quod non oportet. minus placet καίνεις, minusque verisimile est, verisimilius tamen Robortelli scriptura et Heathiana, quae pluribus arrisit, ἔκανές γ'. sic Eurip. Phoen. 44.: παῖς πατέρα καίνει. et Herc. fur. 875.: οὔτι που φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν, Οὓς ἄρτι καίνεις; cf. Iph. Taur. 160. etc. „ὃν οὐ χρῆν. supplendum σὲ κανεῖν. Agam. 313.: ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ Πορθεῖν ἃ μὴ χρή. Eurip. Bacch. 26.: ἐπεί μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἥκιστ' ἐχρῆν, Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διός. Herod. 3, 52.: ὀργῇ χρεώμενος ἐς τόν σε ἥκιστα ἐχρῆν" etc. E Bl. τὸ μὴ χρεὼν, id, quod non oportet, nefas. cf. Eurip. Hecub. 221, Aristoph. Pac. 740. idem Nub. 1384.: τί δ' ἦν ἔχων τὸν ἥττω Λόγον σε νικήσω λέγων, τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών; — S.: his dictis intro abripit Or. matrem, ut eam super Aegisthi cadavere trucidet. — cf. 841.

868. εὐγνωμόνως ἐλεοῦσι τοὺς περὶ Αἴγισθον. Schol.

869. ἐπ. ἐπ' ἄκρον ἦλθε. Schol. Hesych.: ἐπήκρισεν. ἐπ' ἄκρον ἤγαγε, τέλος ἐπέθηκε. cf. Bl.

870. τλήμων. St.: miser. malim audax. Eurip. Or. 369.: Ἀγαμέμνονος παῖς, ὃς τὰ δείν' ἔτλη κακά. „Orestem sic passim audire notavit Abreschius. (Eurip. Or. 35, 74, 919.) Horatius (Art. p. 124.) dixit tristis Orestes. — αἱρ., eligimus, laeti accipimus. Agam. 322.: πολλῶν δ' ἂν ἐσθλῶν τήνδ' ὄνησιν εἱλόμην." E Bl.

871. ὀφθ. oculum, h. e. carissimum. Pers. 145.: ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος· Ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.

874. similiter, monente St., Eurip. de Oreste et Pylade Or. 1362.: ἦλθον εἰς δόμους — λέοντες Ἕλλανες δύο διδύμω, et 1512.: ἥκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια Διςσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτὼ καλῶ. cf. ibid. 462, Suppl. 1176. etc.

875. A: ἔλακε δ' ἐπὶ πᾶν, T: ἔλακε δὲ τὸ πᾶν, R: ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν, ut vulgo. secuti sumus Schützium, ut qui κ et χ (852.), itemque δὲ et δὴ, subinde permisceri in libris minime ignoremus. summam rem adeptum esse ait Orestem victorem. Aristoph. Av. 1573.: ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.

876. πυθ. 838. Schol.: ὁ ὑπὸ Πυθοῦς χρησθεὶς Ὀρέστης.

θεόθεν εὐφραδαῖσιν ὡρμημένος. do.
ἐπολολυξάτω δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν δυσοίμου τύχας. as., t. d.
c. et dm.
ἔμολε δ', ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας, δολιόφρων
ποινά. ἀντ.
ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτητύμως
Διὸς κόρα (Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντες καλῶς),
ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·
* τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος,

877. εὐφρ. sic Medic. et alii libri ap. Steph., A: ἐφραδαῖσιν, R: ἀφραδαῖσιν. εὐφραδή, quae vox desideratur in lexicis, idem sonat quod εὐφραδεία, nec scribendum est εὖ φραδαῖσιν. θεόθεν εὐφρ. *fausto dei consilio*, Apollinis Delphici oraculo.

878. ἐπολ. τις, quod subaudiri monuit Schwenk., nec sane quidquam mutandum est. Bl.: ἐπολ. vox femineo clamori propria. Theb. 774.: πότερον χαίρω κἀπολολύξω Πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι; cf. Agam. 1122. etc.

879. τριβάς. (sic libri, sed recte S.: τριβᾶς, cui etiam Bl. aliique obtemperarunt.) ὡς φυγόντων τὰς συντριβὰς τῶν οἴκων. Schol. *attritus*. Agam. 411.: παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου. cf. 696. *moram* significat Prom. 618. et Soph. Ant. 996. Aegisthus et Clyt. paternam Orestis hereditatem consumendo attriverant. *Bl.*

880. μιαστ., *pestium*. Hesych.: μιάστωρ. μυσαρός, λυμεών. Eurip. El. 635.: χὤσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας. cf. Orest. 1542. *vindex sceleris* est μιάστωρ Eum. 178, Soph. El. 564, Eurip. Med. 1312. *E Bl.* Schol.: δυσοίμου τ. δυσπορεύτου τύχης. (Hesych: δύσοιμος. ἐπὶ κακοῦ ἤκουσα, ἢ δύσοδος. ab οἶμος, *via*.) τὸ δὲ ἑξῆς· τὰς ἀναφυγὰς τῶν κακῶν τὰς ἀπὸ (hoc legisse videtur Schol., non ὑπό.) δυσοίμου τύχης (δυοῖν μιαστ.). *concelebrate domus herilis liberationem malorum opumque consumtionis infelici duarum pestium interitu.*

881. τῷ Αἰγίσθῳ ἔμολεν ἡ ποινὴ τῷ ἀποκτείναντι δόλῳ τὸν Ἀγαμέμνονα. Schol. imo, generali sententia: *quicunque studet insidiosae pugnae, ei venire solet poena dolosa.*

882. ἐν μάχᾳ primus Pauw. codd.: ἔθ. δὲ μάλα, ἔθ. δὲ μάχα. ἔθιγε δὲ τοὺς ἐχθρούς, quod intelligendum ex sequentibus. manu tetigit Justitia, h. e. corripuit, prostravit, Aegisthum et Clytaemnestram. ἐτητύμως pro ἐτήτυμος, quod habent libri, Scal. et Bl.

883. Δίκαν. vide Hesiod. Theog. 903. etc.

885. τυχ. καλῶς, *rem seu tangentes*, recte illam appellantes Justitiam, quae jus colat et sceleratos puniat.

886. πν. ἐν ἐχθροῖς. h. e. ἐμπνέουσ' ἐχθροῖς, *afflans inimicos perniciosa ira.* Soph. Ajac. 1226.: βουλήσει ποτὲ Καὶ δειλὸς εἶναι ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς, ad quem locum vide annotata.

887—891. locus tantum non conclamatus. τάνπερ Herm. Obss. crit. p. 127. et alii scripserunt; idem Herm. χρονισθεῖσαν. ita scripsisse

* *μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει·*
* *ἄξεν ἀδόλως δολίαν*
* *βλαπτομέναν ἐν χρόνοις*
* *θεῖσαν ἐποίχεται.*
* *κρατεῖται τὸ θεῖόν πως παρὰ τὸ μὴ* do. ἐπῳδ.
ὑπουργεῖν κακοῖς, dm.
ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. as., cr. d. et dm.
* *πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγα τ' ἀφῃρέθη ψάλιον οἴκων.* as. c., 3 dm.
* *ἄναγε μὰν, δόμοις! πολὺν ἄγαν χρόνον* do.
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ'. ἀεὶ, i. d.
τάχα δὲ παντελὴς Χρόνος ἀμείψεται do.

suspiceris Tragicum, deleto nomine Loxiae verboque *χθονὸς*, quae speciem habent interpretationis:

κἄνπερ ὁ μέγαν ἔχων ἐπ' ὄχθῃ μυχὸν,
ὁ Παρνάσιος, βλαπτομέναν ἄξειν
ἄδολος ἄδολον ἐγχρονισθεῖσαν ἐποίχεται.

ad puniendos parricidas dolosos *ἄδολος* Apollo Delphicus *ἄδολον* Dicen sive Justitiam, diu cunctatam, arcessit, ut eam reducat in Agamemnonis domum, ex qua laesa aufugerat. recte *ἄδολος* dicitur deus vates, *μάντις ἀψευδὴς* (522.), item Justitia fraudis expers; nec ipse dolosus existimandus est Apollo propterea, quod per dolum occidi jussit istos interfectores (260.), sed pertinere hoc videtur ad talionem, ut quo quis modo deliquerit, eodem plectatur. — *μέγαν — μυχόν.* cf. 751. *ὄχθει*, colle, *monte.* Soph. Antig. 1041.: *καὶ σὲ Νυσαίων ὀρέων Κισσήρεις ὄχθαι χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος πέμπει.* idem est *ὄχθος.* (ann. ad 853.) Hesych.: *ὄχθος. τὸ ὑψηλὸν τοῦ ποταμοῦ, ἢ τῆς γῆς.* cf. Soph. Trach. 494, Eurip. Hel. 451. etc. — verbum *ἐγχρονίζειν* paulo rarius legitur. Thuc. 3, 27.: *ὡς αἵ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἧκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον.* quem Diodori Sic. locum dicant lexicographi, ubi hoc verbo utatur, incertus sum, cum vox desideretur in indice Dindorfiano.

892. nunquam numen divinum improbis opitulari dicit Chorus, adhortaturque homines, ut pietatem colant, et familiae Agamemnoniae liberationem tantarum calamitatum gratulatur. — scribendum procul dubio *κρατεῖ τοι τὸ θεῖον.* usitatum est *τοὶ* in sententiis. *manet sane deus in eo proposito, ut non serviat commodis malorum.*

894. *οὐρ. ἀ. τοὺς θεοὺς, ἢ τὸν Δία.* Schol.

895. scribamus, restituto apostropho, *μέγ' ἄτ' ἀφ.*, *quoniam crudele domus hujus frenum ablatum est. πάρα — ἰδεῖν*, *lucem* denuo *videre licet*, h. e. felicitatem, imagine satis frequenti: vide indicem h. v. *ψάλιον* et similis significationis verba *τροπικῶς* dici, tam notum est quam quod maxime. vide Prom. 54, 542, 651 etc.

896. libri *δόμοις.* scribendum: *δόμους*, *celebra domum.* excitat se Chorus ad cantandam domus regiae felicitatem, statimque ipsam domum alloquitur. Soph. Trach. 192.: *Παιᾶν' ἀνάγετ', ὦ παρθένοι*, ubi Schol.: *ἀνυμνεῖτε* etc.

897. *ἔκεισθε*, ut victi, vel lugentes. vide Aristoph. Nub. 126., nos Vindic. Ovid. p. 27. etc.

898. *παντελὴς Χρόνος*, *omnia perficiens Tempus*, praeses rerum humanarum. *Χρόνος ὁ πάντων πατὴρ* audit ap. Pindarum Ol. 2, 31., ubi vide a nobis annotata in interpretatione vernacula, vol. 1. p. 31. Soph. Oed. Col. 1360.: *μάτην γὰρ*

πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς ἀτᾶν ἐλατήριον, as., 2 gl.
* τύχα δ' εὐπροσώπῳ, κοῖτα τὸ πᾶν do.
* ἰδεῖν ἀκροῦσαι θρεομένοις,
* μετοικοδόμων πεσοῦνται πάλιν. do.
παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν. dm.
ΟΡ. Ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ,
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
Ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.

οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι· Ὁρᾷ, ὁρᾷ ταῦτ' ἀεὶ Χρόνος etc. Schol.: ὁ πάντα τελῶν χρόνος τὰ πρόθυρα τῶν οἴκων ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα.

900. ἀτᾶν S. et alii. codd. mendose: ἅπαν. Schol.: ἐλατ. τὸ ἐλαῦνον τοὺς ἀσεβεῖς. — ἐλατήριον δὲ τὸ καθαρτικὸν φάρμακον. similiter Hesych. cf. Bl.

901. seqq. Guelf.: τύχει. sic scribendum esse arbitror:

τύχαι (ita S.) δ' εὐπρόσωποι, καίτοι τὸ πᾶν
ἰδεῖν ἀκοῦσαί τε θρεομένοισι, as., 2 i. h.
μετοίκῳ δόμων πεσοῦνται πάλιν,

vel potius: τύχαι δ' εὐπρ., καὶ τοῖς, h. e. καίπερ τούτοις, parricidis, τὸ πᾶν etc. *et laetae fortunae, quanquam omnia se videre et audire quibusdam vociferantibus, denuo cadent inquilino aedium*, h. e. Choro, qui verbis καίτοι — θρεομένοις (qui est dativus consequentiae) irridet ista Aegisthi 788., nihil clam sese haberi posse gloriantis: ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον — Οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην. similiter autem Chorus 764.: τὰ δ' εὖ, Ἐμὸν κέρδος ἀέξεται τόδ', Ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων. Schol.: πεσοῦνται. — τοῦτο ἀπὸ τῶν κύβων κατήγαγε.

904. verba repetita ἐμφατικῶς. cf. 895.

905. ἀνοίγεται ἡ σκηνὴ, καὶ ἐπὶ ἐκκυκλήματος (vide Aristoph. Ach. 375. cum scholiis, Thesmoph. 96. etc.) ὁρᾶται τὰ σώματα, ἃ λέγει διπλῆν τυραννίδα. S. res pro persona. Matth. gr. gr. §. 429.

906. πορθ. Agam. 813.

907. σεμνοί. Agam. 166.: δαιμόνων δήπου χάρις βίαιος Σέλμα σεμνὸν ἡμένων, ubi vid. ann.

908. ὡς — πάρεστιν, *ut de affectibus eorum conjicere licet, si sensum haberent.* sarcasmus.

909. πιστ. *confirmationi fidei.* ὅρκος ἐμμ. π. idem est ac si dixisset ὅρκος μένει πιστός. de fide conjugali Eum. 214.: Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα. *Bl.*

910. ita Portus, St., Porson., Bl., ut 913. libri ἀθλίως, permutatione harum litterarum haud infrequenti.

912. τῶνδ' ἐπ. κακῶν. *horum auditores malorum.* St. Chorum dicit.

914. ξυν., *jugum, bigam*, a ξυναείρω, ut monuit Eustath. p. 573,

ἐκτείνατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παραστάδὸν
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατ', ὡς ἴδῃ πατὴρ,
οὐχ οὑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς,
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ,
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
* τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγω μόρον
(ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην),
ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακόν.
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ
* σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον οὐ δεδηγμένον,
τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος;
τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν;

36. cf. Agam. 582. saepe vox usurtur τροπικῶς. de re vide Agam. 1001.

916. *στέγ. integumentum*, indusium. quod vestem soli monstrari jubet, de eo Bl. conferri jussit Eurip. Or. 798. (μελάνδετον δὲ φόνῳ ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι), Soph. El. 400. (ἡνίχ' Ἡλίῳ Δείκνυσι τοὔναρ.), ubi vid. ann., etc.

920. *μετ.*, ut μέτειμι 259. verbum forense: nam in judicio accusatus dicebatur φεύγειν, accusator autem διώκειν. Eum. 586.: ὁ γὰρ διώκων, πρότερον ἐξ ἀρχῆς λέγων, Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος. Eurip. Or. 1490.: τὸν Ἑλένης φόνον διώκων. — *E Bl.*

921. ψέγω Medic., A, R. vulgo: λέγω. neutrum horum ferendum est, sed scribendum φέγοι, h. e. ψέγοι τις ἄν: vide Matth. gr. gr. §. 514, 5. ann. et §. 294, 2., et de οι et ω confusis 732.

922. *αἰσχ.*, moechi, adulteri. Agam. 1249. de Aegistho et Clytaemnestra: δόμων καταισχυντῆρσι. cf. Bl.

923. ἐμ. 40. *στύγος*, rem abominandam, scelus. cf. ann. ad 495.

925. *τέως*, *aliquamdiu*, vel *olim*. cf. Bl. *ὡς φαίνει*, *ut ostendit* vulneribus, a me acceptis.

926. sic Herm. Obss. crit. p. 133., Bl. et alii. libri: μυρ. γ' ἢ ἔχ. ἔφυ, quod fortasse fuit ἥτ' ἔχ. pro ἤτοι, ut Pauwio aliisque visum est. *μύραινα*. dicitur etiam σμύραινα, velut ap. Aristot. H. A. 1, 5, 2. etc. „ex muraenae cum vipera coïtu genus muraenarum nasci, quarum morsus sit letalis, tradidit Andreas περὶ Δακετῶν, citatus ap. Athen. 7. p. 312, C. cf. ann. ad Aristoph. Ran. 440. hinc translatum nomen est ad hominem malignum. Phot.: μύραινα. καταφέρης. ἀπὸ τοῦ ζώου. ὦ προδότι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ. Hesych.: μύραινα ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα" etc. *E Bl.*

927. praeclare Bl.: „legendum conjicio: μυρ. γ' εἴτ' ἔχ. ἔφυ Σήπειν θιγοῦσα μᾶλλον οὐ δεδ., *num muraena vel vimagis a natura composita est ad tabefaciendum aliquem sine morsu?* ἔφυ σήπειν, ut Theodectes ap. Stob. 32. p. 139. Grot.: ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ, et in nota formula χαίρειν πέφυκεν et similibus."

929. *νιν*, indusium illud Agamemnonis. *quomodo id recte appellabo, quamvis valde disertus sim?*

ἄγρευμα θηρός, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν·
* ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ,
ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων, τῷδέ τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.
ΧΟ. αἰαῖ, αἰαῖ, μελέων ἔργων! a. d. στ.

931. *δροίτης*, *vasis balneatorii*. vide Agam. 1422. — *κατ.*, *tegumentum*, involucrum. cf., jubente St., Eum. 629. seqq. — *δίκτ.* Pollux 5, 27: ἡ δὲ παραλλαγὴ τῶν ὀνομάτων ἐν τῇ χρήσει τῇ θηρευτικῇ *δίκτυα* μὲν καλεῖ τὰ ἐν τοῖς ὁμαλοῖς καὶ ἰσοπέδοις τεινόμενα, *ἐνόδια* δὲ τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς· αἱ δὲ *ἄρκυς* τούτων μὲν ἐλάττους εἰσὶ τοῖς μεγέθεσι, κεκρυφάλῳ δ' ἐοίκασι κατὰ τὸ σχῆμα, ἐς ὀξὺ καταλήγουσαι. suspicatur Schneiderus Epimetro ad cap. 2., segm. 5. Xenophontei libri de Venatione p. 425., ἄρκυν fuisse genus retis additum δικτύοις atque ἐνοδίοις ea parte, ubi ferae per aditum patentem ingressae et conclusae exitum quaererent; cujus ἄρκυος cavitatem, in acutum desinentem, sacci formam habuisse, qualis hodieque plerisque piscatorum et venatorum retibus addi solet. ei cavitati simile dicitur indusium illud, quo irretitus occidit Agamemnon, idque Or. vocat ποδιστῆρας πέπλους a ποδίζειν. a generali igitur nomine ad speciale descendens τῷ δικτύῳ τὴν ἄρκυν subjecisse videtur Aeschylus, quo plenius forma ratioque vestis illius funestae significaretur; nec tamen infitior, idem propemodum et mihi videri quod Schützio, qui hunc versiculum, si abesset, se minime desideraturum esse ait. certe non multum confert ad sententiam, et adscriptum dicas ἄρκυν ad δίκτυον ab eo, qui rem ad vivum resecaret, majoremque similitudinem quaereret curiosius; verba autem ποδ. πέπλους interpretationem esse, quamvis minus rectam, τοῦ ποδένδυτον, quibus verbis repertis Metricus aliquis addiderit ἂν εἴποις cum copula, ut senarius efficeretur. quo versu expuncto optime procedit oratio δίκτυον μὲν οὖν τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ etc. ceterum ἄρκυς et ἀρκυωρεῖσθαι scribit Etymologus, annotavitque H. Stephanus Thesauro, Eustathium ad Odyss. p. 1535. ed. Rom., ex Pausania vocab. ἄρκυς proferentem, id fieri dicere more Atticorum. cf. Schneider l. l.

933. Scal., S, Bl.: φηλήτης. cf. Agam. 431, Bl. ad h. l. et Schneiderum in lex. gr. v. φήληξ. euphoniae causa φιλήτης dixisse videntur Attici. Hesych.: φιλήτης. κλέπτης, λῃστής. sed idem: φηλήτῃσι. λῃσταῖς.

934. *ἀπαιόλ.* ἀπάτημα. Schol. *fraus*, fraudator. — *κἀργυροστ.* cf. 239.

935. *νομ.* 87. „Eurip. Alcmaeon. 13, 2.: τοὺς νομίζοντες τέχνην. Pindar. Isthm. 2, 56.: ἱπποτροφίας νομίζων." *Ex Abreschio.*

936. *π. θ. φρενί. multum incalescat* gaudio, vehementer gaudeat. Soph., monente Bl., Ajac. 450.: ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. Eurip. El. 374.: χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν. cf. Agam. 397.

939. sic nos jam priore ed., Blomfieldio et Wellauero suffragantibus, praeterquam quod illi scribunt αἶ, αἶ, αἶ, αἶ. libri: αἲ, αἲ, μελέων — διεπράχθης. ἔ, ἔ, μίμνοντι. probabiliter conjecit Bl., istud

στυγερῷ θανάτῳ διαπραχθῆς· a. par.
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.
ἔδρασεν, ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι i. tr.
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος·
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
* πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
* νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω, παρὸν,
πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.
οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον ἀντ.
* διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται·
* μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει.
ΟΡ. * ἄλλος γ' ἂν εἴδῃ, τοῦτ' ἄρ' οἶδ' ὅπη τελεῖ,

δὲ nihil aliud esse quam *αἰαῖ*, quod huc forte immigraverit ex superioribus. confirmat suspicionem metrum antistrophae: nam hisce versibus respondere 950. et duo seqq. jam olim primus animadverti.

941. *μίμνοντι*, *remanenti*, superstiti, Oresti. vidit hoc Well. cf. Ag. 1440. Schol.: *τὰ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ.* — *ἀνθεῖ* sensu malo, ut ap. Soph. Trach. 1024. cf. Antig. 886. cum ann.

942. dubitat, an Aegisthus tam horrendum facinus commiserit.

943. *ἔβαψεν*, *tinxit*. cf. Prom. 841.

944. *κηκίς*. 254, Ag. 866. Schol.: *φόνου. τοῦ αἵματος.* St.: *caedis vero tinctura congruit cum tempore, ut quae varios colores vestis corruperit.* conjicit Or. ex colore sanguinis in veste, jam dudum occisum esse patrem. *ποικ.*, ut, monente Bl., Hom. Il. ζ, 294.: *πέπλον — Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν.* cf. Ag. 829. — ceterum malim *φθείρασα*, saepe *α* et *ου* confusa.

946. corrupta sunt verba *νῦν αὐτὸν αἰνῶ*. scribamus suadeo *νῦν αὔτ' ἀναιρῶ*, *nunc illud* (*αὐτὸ, τὸ φᾶρος,*) *damno*, nunc defleo. haud raro *ν* et *φ* confusa. cf. 847. Eurip. Androm. 498.: *σὲ μὲν ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ.* *παρὸν*, non *παρὼν*, ut vulgo, R. *αὐτὸ παρὸν*, *praesentem et in conspectu meo positam vestem.* Eurip. Or. 1547.: *οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;*

949. *ἄζηλα*, *non invidenda*, tristia. Prom. 143.: *φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.* — *νίκης* S et alii codd. mendose *νίκας*.

950. *μερ.* vox inusitata ceteris Tragicis. — *ἀσ.* *illaesam*. Theb. 775, Eum. 317.

951. recte Erfurdt. in Annall. litt. Heidelb. a. 1809. p. 294.: *διὰ π. ἔντιμος ἀμείψει.*

952. Medic.: *ἐς μόχθος*. vulgo: *ἐς μόχθον*. scribendum *μόχθους*, *quod attinet ad labores*. adscripsit explicator *ἐς*, quia idem dicitur *ἐς μόχθους*: vide Eurip. Ion. 509, El. 29, Matth. gr. gr. §. 578. etc. haud majoris pretii est scriptura *ἐς μόχθον* eodem sensu. — *ὁ μὲν αὐτίκα.* intell. *ἐστί*: vid. Matth. l. l. §§. 308. et 604. — *ἥξει* T, Bl., Well. vulgo: *ἧξεν*. A: *εἶξαι*.

953. scribamus *ἄλλος γ' ἂν εἴδῃ τ'· οὐ γὰρ οἶδ', ὅποι τελεῖ· ὥσπερ — ἐξωτέρω φέρουσ' ἅφαρ νικώμενον* etc. *ἄλλος γ' ἂν* T et V.; in antiquioribus libris *γὲ* non habetur. *εἴδῃ τ'* est *εἴδῃ τοι*, elisa particula, quod fieri posse nemo hodie ignorat. *οὐ γὰρ* Erfurdt. l. l. ad 951.; Bl.

ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου
* ἐξωτέρω φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι, πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος.
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν Πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοί,
πράξαντα μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντα δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ', ἵδρυμα Λοξίου, πέδον,

ὅποι pro ὅπῃ. quod superest, φέρουσι γὰρ manifesto falsum est, τῷ γὰρ tam longe remoto ab initio sententiae. miscentur autem nonnunquam α et ι, item γ, ι, ρ, φ et ψ litterae, ut norunt codicum gnari. vocabulo ἄφαρ saepius Sophocles, semel usus est Eurip. Iph. T. — conturbari se sentit Or. Furiis appropinquantibus, nec quid se futurum sit praevidet; tamen jure occisos esse ab se parricidas, etiam nunc pronuntiat.

954. *ἡ ν.*, ut Soph. El. 692. Eurip. Phoen. 170.: ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ. *E Bl.*

955. Prom. 860.: ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης Πνεύματι μάργῳ. *E St.*

956. δύσαρκτοι. δυσχερῶς ἀρχόμενοι καὶ πειθόμενοι. Schol. πρὸς — κότῳ. cf. 153.

961. φίλτρα, *incitamentum*, proprie amoris. *Bl.* Schol.: καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς τόλμης φημὶ τὸν Ἀπόλλωνα χρῆσαί μοι. πλειστ. καυχῶμαι. (*maximi aestimo.* notior forma erat πλειστηριάζειν, quod idem valet atque ἀντιμᾶσθαι, καὶ τὸ τῷ πλέον δόντι θέλειν πιπράσκειν, teste Polluce 7, 14. cf. auctores allegatos ad Hesych. v. πλειστηριαζόμενος. *Bl.*)

962. Πυθ. Πυθοῖ, h. e. Delphis, *oracula edentem.* „Soph. Oed. R. 912.: τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν.“ *Bl.*

963. sic Portus et Bl. libri: πράξαντι — παρέντι: sed R παρέντα, Guelf. et A: παρόντα.

964. παρ. *negligenti facere.* S. e οὐκ ἐρῶ τ. ζ. quam poenam hic majorem esse ait quam ut eam verbis libeat describere, eam supra 255. seqq. fusius enarravit.

965. τοσαύτη γάρ ἐστιν (ἡ ζημία), ὡς μηδὲ τοξότην ἐφικέσθαι τοῦ μήκους. Schol. τροπικῶς dictum, annotante Butlero, ut Ag. 567.: ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ.

967. θαλλῷ. ramo viridi olivae, lana obvoluto, quem gerebant supplices et illi, qui ob infortunium aliquod consultum ibant oraculum Delphicum. ἱκτῆρι θαλλῷ dixit Eurip. Suppl. 10. cf., jubente Bl., Eum. 43. seqq., Soph. Oed. R. 3. etc.

968. descriptio urbis Delphorum, de qua Strabo, monente St., 9, 3.: τῆς γὰρ Ἑλλάδος ἐν μέσῳ πώς ἐστι τῆς συμπάσης, τῆς τε ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ τῆς ἐκτός· ἐνομίσθη δὲ καὶ τῆς οἰκουμένης, (ut olim Hierosolyma ap. Christianos. *Both.*) καὶ ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὄμφαλον. cf. Theb. 707. Bl.: ἵδρυμα. *delubrum.* Agam. 311.

πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἷμα κοινὸν, οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
* τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
* καὶ μαρτυρεῖν μοι, λεὼς ἐπορσύνθη κακά·
* ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
ΧΟ. ἀλλ' εὖγε πράξας μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα
φήμαις πονηραῖς, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακὰ,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.
ΟΡ. ἆ ἆ,
δμωαὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
* φαιωχίτωνες, καὶ πεπλεκτανημέναι

969. πυρός τε φέγγος. τὸ ἐν Παρνασσῷ. Schol. aeterni ignis Delphis servati meminit et Plut. vita Numae p. 66.: ἐπεί τοι τῆς Ἑλλάδος ὅπου πῦρ ἄσβεστόν ἐστιν, ὡς Πυθοῖ καὶ Ἀθήνησιν, οὐ παρθένοι, γυναῖκες δὲ πεπαυμέναι γάμων ἔχουσι τὴν ἐπιμέλειαν etc. *St.* Virg. Aen. 1, 297.: *aeternumque adytis effert penetralibus ignem.* Strabo 9. p. 396.: ὅ τε ἀρχαῖος νεὼς ὁ τῆς Πολιάδος, ἐν ᾧ ὁ ἄσβεστος λύχνος. extinctus fuit hic ignis, templo a Medis incenso; bello item Mithridatico atque Romanorum civili. *E Bl.* cf. Eurip. Phoen. 212, Ion. 1025.

970. κοινὸν ἐμοί, *cognatum.*

972. sequ. scriptura Turnebi et Victorii. nescio quos libros Bl. habere dicat μὲν ὡς ἐπ. κακὰ, sed recte ita legi arbitror, quo et ducit illud, quod ostendit Rob., μοι ὅσ'. ipse Bl. sensit ponendum esse τάδ', praeterea nihil sensit, sed frustra turbavit. scribendum quoque καταμαρτυρεῖν vel καμμαρτυρεῖν, *testari contra accusatores meos.* fuerit igitur haec manus Aeschyli:

τάδ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
καμμαρτυρεῖν μὲν ὡς ἐπ. κακά· etc.

ἐν χρόνῳ, *in tempore.* Eurip. Androm. 758 etc.

974. scribendum haud dubie ἀποξενῶ, h. e. ἀποξενοῦμαι. vide Matth. gr. gr. §. 496, 5. etc.

976. ἐπιζ., *obstringas.* tropus notissimus.

977. φήμαις πον. *vocibus infaustis*, quo pertinet etiam τὸ ἐπιγλωσσᾶσθαι. cf. Prom. 473. sequ., 903.

979. δρακόντοιν figurate dictum est, ut ap. Eurip. Or. 1368. cf. Ion. 1157. et ann. ad Soph. Ant. 117., item supra 926. etc. Bl.: εὐπ. *facile*, vel *fauste*. cf. Pers. 83.

980. αἵδε δεικτικῶς: *en, adsunt.* Furias conspicit.

981. φαιωχ. non dicitur graece, nec probandum φαιοχχίτωνες, quod nonnullis in mentem venit, Ἴακχος et ejusmodi verba quaedam rarissima cogitantibus. malim φαιοὶ χίτωνας, vel φαιηχίτωνες, de quo vide Theb. 387, 455. *pullis vestibus* indutae esse finguntur Furiae, quarum habitum imitati Menedemi Cynici χιτὼν erat φαιὸς ποδήρης, ut narrat Diog. Laërt. 6, 102. cf. St. „φαιὸς autem erat color compositus ex nigro et albo, qualis est murium, teste Etymologo, quem citat St. Paus. 8, 34. de Furiis: ταύτας τὰς θεὰς, ἡνίκα τὸν Ὀρέστην ἔκφρονα ἔμελλον ποιήσειν, φασὶν αὐτῷ φανῆναι μελαίνας. — πεπλεκτ. π. δρακ.

πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ,
στροβοῦσιν; ἴσχε· μὴ φόβου, νικῶν πολύ.
ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.
ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δὴ,
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
ΧΟ. *εἴσω καθαρμός· Λοξίου δὲ προσθίγων,
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ, κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοις ἐν συμφοραῖς.
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις a. d.
τρίτος αὖ χειμὼν a.
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη. a. par.
παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν a. d.
* μόχθοι τάλανές τε Θυέστου. a. par.

spiris multorum draconum implicatae. commentum Aeschyli, qui primus Furiis δράκοντας ἐποίησεν ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξὶν εἶναι, teste Pausania 1, 28, quem St. adlegavit. cf. Theb. 462. πλεκτάνην πυρὸς hic noster dixit Orithyia, καπνοῦ Aristoph. Av. 1598. πλεκτάναι dicuntur etiam polypodum cirri seu brachia." *E Bl.*

983. φίλτ. πατρὶ, pro πατρὸς, *patris amantissime*, ut reddidit St.

984. στροβ. 189.

986. ἔγκοτοι κύνες. repetit verbum matris 861. cf. 859.

991. εἴσω alienum est. videtur scribendum esse εὖ σοι καθ., *bene tibi habet*, h. e. facilis est, *expiatio.* εὖ et εἰ etiam alibi confusa sunt: vid. Anthol. Palat. 3. p. 718. — προσθίγ. nominativus absolutus. *Apollinem cum attigeris.* St. h. e. manum ejus, more supplicum. *cum Apollinis pacem adoraveris.*

996. καιρ., *mortalibus*, periculosis, quemadmodum καιρία πληγὴ dicitur. perperam Schol.: ἐγκαίροις συντυχίαις. his a Choro dictis furibundus e scena se proripit Or., ut Butlerus annotavit.

998. τρίτος. 541.

999. γονίας, *cognatus*, familiaris, a γόνῳ seu γονῇ. ita Bl., qui ventorum ejusmodi nomina, ab aliis nominibus derivata, commemoravit, καικίας, ἐτησίας, ὀρνιθίας. cf. Schneideri lex. gr. v. γόνιος.

1000. sic primus St. libri παιδόμοροι, errore haud insolito.

1001. τάλανές τε Θυέστου. inusitata est copula in hoc genere, quam una cum nomine Thyestae deleri jubet Hermannus libello de diff. pros. et poët. orat. p. 31., merito quidem repudiata scriptura Aurati τάλανός γε, quae Stanlejo aliisque placuit, ineptissima. num igitur secandum est? minime: nam etsi addita nonnunquam sunt a librariis nomina propria, qui locus inductus est

δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη· a. d.
λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ. a.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ· a. d.
ἢ μόρον εἴπω; a.
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει a. d.
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης; a. par.

ab Elmslejo ad Eurip. Med. 807. et Iphig. T. 824., a nobismetipsis autem ad Soph. Ajac. 207. et Eurip. Bacch. 499, 1040., tamen id remedium nonnisi tentatis frustra reliquis omnibus adhibendum est. servemus igitur suadeo ista verba, sed emendata, sic scribentes:

παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι ταλάνεσσι Θυέστου.

ταλάνεσσι μελάθροις βασιλείοις, quae dixit in superioribus. aedium regiarum vicem dolet, quibus adspicienda fuerint scelera tam horrenda. mutatio facilis propter *σ* et *τ* litterarum similitudinem in libris (769.), qua factum est ut primum per oscitationem scriberetur a librario *ταλάνεστι*, deinde ex industria *τάλανές τε*, quod intelligi posset, a correctore.

1002. *βασ.* pro *βασιλέως*. hypallage.

1003. causam significat *δὲ*, ut passim.

1005. *τρίτος σωτήρ*. Orestes, nec cogitandum de Jove sospitatore.

1007. *κρανεῖ*. *τελευτήσει*.

1008. *μετ.* *interquiescens*, ut *μεταπαύομαι* ap. Hom. Iliad. *ρ'*, 373. *E Bl.*

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐριννύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας, εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας κατῆλθεν εἰς Ἄργος, τὰς δὲ Ἐριννύας πραΰνας προσηγόρευσεν Εὐμενίδας 1). παρ' οὐδετέρῳ 2) κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

Annotationes ad argum. fabulae. 1) a Minerva Furias accepisse id cognomen, auctor est Harpocration v. *Εὐμενίδες. Αἰσχύλος*, inquit, *ἐν Εὐμενίσιν, εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν Ὀρέστου, φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ πραΰνασα τὰς Ἐριννύας, ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην, Εὐμενίδας ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ τρεῖς, Ἀληκτὼ, Μέγαιρα καὶ Τισιφόνη.* idem tradunt Photius et Suidas; nec tamen propterea existimandum est, eum locum hujus fabulae, in quo id dixerit Aeschylus, nescio quo casu intercidisse, sed significatur nomen Eumenidum *τῷ εὔφρονας εἶναι* (900. 932.); quod intellexit Reisig. in enarratione Oedipi Col. p. XXXV. cf. Schwenkii praef. Eumenidum et Wellaueri ann. ad 932. caute Sophoclis Schol. ad Oed. Col. 42.: -- *ἔνιοι δὲ μεταβαλεῖν αὐτάς φασι τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὀρέστῃ· τότε γὰρ πρῶτον Εὐμενίδας κληθῆναι, εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένας, κριθέντι νικᾶν παρ' Ἀθηναίοις, καὶ ὁλοκαυτήσαντι αὐταῖς ὄϊν μέλαιναν ἐν Καρνείᾳ τῆς Πελοποννήσου.*

2) h. e. neque apud Sophoclem neque ap. Euripidem. cf. argumenta Promethei, Soph. Antigonae, Philoctetis, Eurip. Phoenissarum, Baccharum et inprimis Medeae atque Alcestidis; de tempore autem, quo primum acta fuit Orestias, annotata ad 275. et argum. Agamemnonis.

Accidit hoc judicium sub Demophonte, Athenarum rege (quod marmor Arundelianum, fatiscens licet, aperte indicat: *βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Δημοφῶντος*), festo Anthesteriorum. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem (1374.): *Ὀρέστης, μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν διωκόμενος ὑπὸ Ἐριννύων, φεύγει πρὸς Ἀθήνας ἐν τῇ τῶν Ἀνθεστηρίων ἑορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ.* etiam Eusebius *τὰ περὶ Ὀρέστην* sub Demophonte collocat Chron. 1.: *Ἀθηναίων ἐβασίλευσε δωδέκατος Δημοφῶν Θησέως ἔτη λγ'. ἐπὶ τούτου τὰ περὶ Ὀδυσσέα καὶ Ὀρέστην.*

firmat Athen., qui libro 10. ex Phanodemo refert venisse Athenas Orestem Demophonte illic rege. (fuerunt Acamas et Demophon Thesei ex Phaedra filii, teste Diodoro Sic. 4, 62. quorum Demophon, secundum Voss. Epit. hist. univers. p. 9., regnare coepit eo anno, quo Troja capta est, 1184. ante Chr. natum, regnavitque annos 23., ab a. 3508. ad 3531. periodi Jul. vide Petav. Rat. temp. p. 2. lib. 2. c. 8. et Euripidis interpp. ad Heracl. 35. sequ.) *E St.*

de Choro Eumenidum vide ann. ad vitam Aeschyli 24. probabiliter Schwenkius praef. hujus trag. p. 6.: „Aeschylus," inquit, „qui primus Chori partes minuit, et numerum minuere potuit ita, ut in tragoediis, ubi Chori non primae essent partes, 15 personas adhiberet, in iis autem, ubi Chori praecipue ratio habenda esset, ut in Eumenidibus, Danaïdibus et similibus, antiquum numerum retineret, antequam lege cautum esset. ita fieri potuit, ut Chorus Agamemnonis e 15, Eumenidum e 50 constaret. (Polluc. 4, 15.) in tragoediis enim, trilogia conjunctis, eundem Chori personarum numerum observatum fuisse, nihil est quod probet." cf. fabulae versum 621. de indole et praestantia hujus trag. Conzius praef. interpretationis germ., quae edita ab eo est Tubingae a. 1816., p. 7. ita disseruit: „Nicht nur sind *die Eumeniden* ein für sich bestehendes erhabenes Ganze; sie gewinnen auch als Schlussstück des grossen Kyklos, zu dem sie gehören, eine neue bedeutende Seite. Sie lösen das Verhängnissvolle in der Agamemnon-Orestischen Geschichte auf eine befriedigende Weise sühnend aus, und der Eindruck des Schrecklichen in diesem strengen Schicksalgewebe wird so wohlthätig gemildert. Der von ihnen verfolgte Mörder seiner Mutter, als Rächer seines Vaters an ihr für eine ungeheure an dem edlen Helden verübte Greuelthat, zu dieser Rache gespornt vom delphischen Gotte, wie von seiner eigenen kindlichen Lieb' und Pflicht, wird unter dem Schutze hoher Gottheiten und durch ihre Vermittlung vor einem ehrwürdigen Blutgericht in Athen freigesprochen, und seiner langen Qualen endlich entledigt.

„Auch ein Streit zwischen alten und neuen Gottheiten wird vermittelnd geschlichtet, und nach langem Widerstande werden die Eumeniden selbst bestimmt, das ihnen in diesem Rechtstreit vermeintlich angethane Unrecht aus einem andern Lichte zu betrachten, so dass sie sich bewegen lassen, in Athen ihre Wohnung zu nehmen. Der Friede, der das Ende des Stücks begleitet, die Ruhe, die den schwülen Gewitterstürmen in diesen blitzerhellten Nachtstücken folgt, geht auch auf sie über. Auch sie erfahren, wie Or. selbst, eine Wandlung voll Milde. —

„Offenbar erkennt man hier, wie der humane Grieche mit den Fortschritten seiner Kultur die vorher überkommenen Begriffe von seinen Gottheiten humanisirte, und wie hoch- und tiefsinnige Dichter, zugleich, wie Aeschylos und Sophokles, mit der Weihe des Genius noch mehr als der Weihe der Mysterien, die ihnen indess allerdings auch hiezu mag behülflich gewesen sein, reich ausgestattet, hiezu beizutragen verstanden. Als solche Gottheiten, wie Pallas will dass sie dem Lande sein sollen, verehrte später der nachdenkende sinnigere Grieche die Eumeniden im Tempel, den sie unweit dem Areopag hatten, (Pausan. Att. 28.: *πλησίον δὲ ἱερὸν θεῶν ἐστιν, ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνὰς, Ἡσίοδος δὲ Ἐριννῦς ἐν Θεογονίᾳ· πρῶτος δέ σφισιν Αἰσχύλος δράκοντας ἐποίησεν ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξὶν εἶναι· τοῖς δὲ ἀγάλμασιν οὔτε τούτοις ἔπεστιν οὐδὲν φοβερὸν, οὔτε ὅσα ἄλλα ἀνάκειται θεῶν τῶν ὑπογαίων· κεῖται δὲ καὶ Πλούτων, καὶ Ἑρμῆς, καὶ Γῆς ἄγαλμα. ἐνταῦθα θύουσι μὲν ὅσοις ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὴν αἰτίαν ἐξεγένετο ἀπολύσασθαι, θύουσί τε καὶ ἄλλως ξένοι τε ὁμοίως καὶ ἀστοί.*) und im heiligen Haine zu Kolonos, wie uns der Oedipus in Kolonos, eine der schön-

sten Offenbarungen des sophokleischen Genius, die als ein Licht aus einer höheren Welt hereinspielt in die trübere wirkliche, bezeugen kann. Beide weise Dichter, Aeschylus und Soph., so verschieden sie sonst sind, vereinigen sich darin, dass, wo sie sich auch den rohern oder nur phantastischgestalteten Vorstellungen ihrer Volksreligion anschmiegten, sie überall dieselben mit höhern ewigwahren Ideen des Göttlichen und Religiösen zu durchdringen oder zu läutern wussten, entweder den tiefern Geist, der ursprünglich in der Hülle lag, glücklicher erfassend, nachahnend oder heraushebend, oder selbst aus dem Schatze ihres Innern ihn hineintragend in dieselbe. Dies geht aus der ganzen Behandlung mehrerer Stoffe aus dem Schicksalskreise, besonders alter heroischreligiöser Sagen, es geht aber noch mehr einzeln aus den Chören, die empfangen und geboren aus heiliger Andacht, diese auch wieder in jedem unbefangenen, wohlgesinnten Gemüth erzeugen müssen, unwidersprechlich hervor."

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.
ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΔΙΚΑΣΤΑΙ.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΠΥ. Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν i. tr.
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονὸς καθέζεται,
Φοίβη· δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν

Annotationes ad Eumenides. Hac fabula Orestias, tanquam tertia parte, absolvitur. prima enim pars, quae inscripta est Agamemnon, Orestis patrem sistit Clytaemnestrae matris ejusque adulteri scelere interfectum. Choëphoris continetur filii ultio de impia matre sumta. jamque Eumenides Orestem ostendunt piaculo caedis maternae, quam propter a Furiis agitabatur, Apollinis et Minervae consiliis liberatum. prima pars hujus tragoediae Delphis, altera Athenis agitur. prologum agit Pythias, templum Apollinis Delphici vaticinandi causa ingressura, quae Furiarum in templo dormientium adspectu exterrita refugit. *E S.*

Vers. 1. πρεσβεύω. προτιμῶ. Schol. in limine templi pacem deorum, praesertim Delphicorum, exponit.

2. de Terra et Themide, quae oraculum Delphicum antiquitus obtinuisse dicebantur, vide ann. ad Prom. 207. Pausan., monente St., 8, 5.: φασὶ γὰρ δὴ τὰ ἀρχαιότατα Γῆς εἶναι τὸ χρηστήριον, καὶ Δάφνην ἐπ' αὐτῷ τετάχθαι πρόμαντιν ὑπὸ τῆς Γῆς· εἶναι δὲ αὐτὴν τῶν περὶ τὸ ὄρος Νυμφῶν etc.

3. μητρός. Γῆς. Apollod. 1, 1, 3.: τεκνοῖ δὲ (Οὐρανὸς) αὖθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίονα, Κρῖον, Ἰαπετὸν, καὶ νεώτατον ἁπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθὺν, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην, Θείαν. „ἕζετο μαντεῖον, ut ἐνέζεσθαι στέγος Pers. 117. et σέλμα ἧσθαι Ag. 167." *Abresch.* cf. Matth. gr. gr. §. 418, 2.

5. λάχει. κλήρῳ. Schol. θελούσης. Θέμιδος. πρὸς βίαν. βίᾳ, *nemine invito.* alio sensu πρὸς βίαν εἰλημμένης dictum est Ag. 782.

6. καθέζεται R. vulgo: καθέζετο, quod ab interprete profectum videtur. — Τιτανὶς Φοίβη. vide ann. ad 3.

7. γεν. δόσιν. ἀντὶ τοῦ ὀπτήριον. θεασαμένη τὸν τῆς ἀδελφῆς (imo ἀδελφιδῆς: quanquam et filia Phoebes fuit Latona, quam Coeo peperit soror: vide Apollod. 1, 2, 2.) ἑαυτῆς Λητοῦς παῖδα δέδωκε συγγενικὴν δόσιν. Schol. annotavit St., ὀπτήρια dici munera, quae spectandi causa dantur. Callim. hymn. 3. p. 72.: κοῦρα, σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα, Εὖτ' ἔμολεν Λητώ,

Φοίβῳ· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,

σὲ μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρουσα, Ἡφαίστου καλέοντος, ὅπως ὀπτήρια δοίη etc. ibi Schol.: ὀπτήρια, τὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν δῶρα. esse γενέθλιον δόσιν munus missum die, qui dictus sit natalis, h. e. eo, quo nomen alicui impositum, non quo natus fuerit. qua de re St. laudavit Terent. Phorm. 1, 1, 14., Donatus autem et Eugraphius ann. ad illum locum Virg. Eclog. 3, 76., ubi Servius: *solebant enim antiqui octavum diem pueri natalem constituere, et eo die singulis annis laetum convivium parare, sicut Judaei octavo die circumcidunt.* itemque: *solebant enim in illo octavo die dare puero amici vel bovem, vel ovem, vel aliud munus.* alias St. ὀπτήρια dici monet τὰ ἐν τοῖς Ἀνακαλυπτηρίοις διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ, teste Hesychio.

8. ὄνομ' ἔχει. ἀπόδειξις αὕτη τῆς δωρεᾶς οὐκ ἀχάριστος. Schol. Aesch., qui multus est in paronomasiis observandis, vult Phoebum, ut oraculum, ita et nomen a Phoebe accepisse. Latona enim Phoebes filia, filius Latonae Phoebus. Φοῖβος igitur παρωνύμως ἀπὸ τῆς μάμμης Φοίβης, ut loquitur Eustath.; ἀπὸ Φοίβης μάμμης νομικῶς, ὡς Ἡσίοδος, inquit Etymologus. — et hic notandus veterum Graecorum ritus, ut liberi scil. proximorum cognatorum nomina acciperent. Demosth. contra Boeotum de nomine: ἀξιοῖ δὲ αὐτός, ὡς δὴ πρεσβύτερος ὤν, τοὔνομα ἔχειν τὸ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου. et ibidem: ἔστι δ' ὁ Βοιωτὸς ἀδελφοῦ τῆς τούτου μητρὸς ὄνομα. — vide et Polyaenum Strateg. 6, 6. qui ritus a Graecis ad Romanos derivatus est. Suetonius Neronis c. 6.: *futurae felicitatis signum evidens lustrico die exstitit: nam C. Caesar rogante sorore, ut infanti ei quod vellet nomen daret, intuens Claudium, ejus dare se dixit.* verum haec Aeschylea Phoebi etymologia non placet Heraclidi in allegoriis Homericis. St.

9. λίμνην — χοιράδα. h. e. Δηλίαν λίμνην καὶ χοιράδα. S.: λίμνην, *paludem Deliacam*, ad quam Apollo natus erat. ejus paludis mentionem facit Callim. h. in Del. v. 261., qui eam τροχόεσσαν appellat et περιηγῆ λίμνην h. in Apoll. 59., item Eurip. Ione 146. et Iphig. T. 1026. Τροχοειδῆ vocatam fuisse, auctor est Herod. 2, 170. Schol.: Δηλ. τε χοιράδα. τὴν Κύνθον. (Strabo de Delo insula, 10, 5.: ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος ὑψηλὸν ὁ Κύνθος καὶ τραχύ. Harduin. ad Plin. H. N. 4, 22., vol. 1. p. 212.: „nunc *monte Cintio*. non ille quidem excelsus, ut Strabo mentitur, sed vix altior Capitolino Romae, teste αὐτόπτῃ Georg. Whelero in Itinerario, p. 176.") διὰ δὲ τοῦ χοιράδα σχεδὸν τὴν αἰτίαν φησί, δι' ἣν ἀπέλιπεν Ἀπόλλων, ἐκκλίνων τὸ εὐτελὲς τοῦ χωρίου. (conferri jussit Schwenk. Hom. hymn. in Apoll. 70. seqq. vide etiam Callim. h. in Del. 11. seqq., 225, 243. ipsa de se Delos ibid. 268.: αὕτη ἐγὼ τοιήδε δυσήροτος.) χοιράδα, *scopulum*. cf. Pers. 394. Eurip. Troad. 89.: ἀκταὶ δὲ Μυκόνου, Δήλιαί τε χοιράδες, ubi Schol.: χοιρὰς λέγεται πᾶσα πέτρα ἐξέχουσα, καὶ περικλυζομένη θαλάσσῃ. tota insula scopulosa dicitur χοιράς, quod intellexit Schwenkius.

10. ἀκτάς — Παλλάδος. Athenarum descriptio magnifica. Sophocl. Oed. Col. 107.: ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι, Πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις, quibus verbis significatur crebro jactata illa in concionibus Atheniensium ἡγεμονία τῆς Ἑλλάδος, cujus ἡγεμονίας seu principatus causa praecipua fuit eorum navigatio longinqua marisque potentia, quam intelligens poëta dicit Atticas ἀκτὰς ναυπόρους.

ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας·
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην·
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ·
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα

cf. Eurip. Ion. 9, Suppl. 696, Aristoph. Equ. 538. seqq., Acharn. 510. etc.

11. χαριζόμενος Ἀθηναίοις κατηχθῆναί φησιν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα, κἀκεῖθεν τὴν περιπομπὴν αὐτῷ εἶναι· ὁ δὲ Πίνδαρος (fragm. incert. 147. ed. Heyn.) ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας. Schol. similiter, monente St., Ephorus Cymaeus, de quo Strabo 9., vol. 2. p. 282. ed. Tauchniz.: ὑποβὰς δὲ περὶ τῶν Δελφῶν, οἵτινές εἰσι, διαλεγόμενός φησι τὸ παλαιὸν Παρνασίους τινὰς αὐτόχθονας καλουμένους οἰκεῖν τὸν Παρνασσόν· καθ' ὃν χρόνον τὸν Ἀπόλλωνα, τὴν γῆν ἐπιόντα, ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀπό τε τῶν ἀνημέρων καρπῶν καὶ τῶν βίων, ἐξ Ἀθηνῶν δ' ὁρμηθέντα ἐπὶ Δελφοὺς ταύτην ἰέναι τὴν ὁδὸν, ᾗ νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδα πέμπουσι. Delphicam θεωρίδα dicit, secutus ille, ni fallor, Aeschylum, qui pompam, Delphos quotannis deduci solitam ab Atheniensibus, tam clara origine illustravit. certe Athenas haud commemoravit scriptor hymni Homerici in Apoll., ubi iter ejus describit, ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι Ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβη, 216. seqq., ut Schwenk. annotavit, et mos est Graecorum, praesertim Atheniensium, urbes suas patrias omni genere laudis ornare.

12. *πέμπουσι.* h. e. ἔπεμπον etc.

13. *παῖδες Ἡφαίστου.* οἱ Ἀθηναῖοι. (malim Ἀθηναῖοι sine articulo: neque enim generatim dicuntur Athenienses, sed Atheniensium fabri, qui recepto more praeibant pompam Delphicam.) Θησεὺς γὰρ τὴν ὁδὸν ἐκάθηρε τῶν λῃστῶν· καὶ ὅταν πέμπωσιν εἰς Δελφοὺς θεωρίδα, προέρχονται ἔχοντες πελέκεις, ὡς διημερώσοντες τὴν γῆν. Schol. alienior est ab re, quae hic agitur, mentio Thesei, de quo Apollodorus 3, 16, 1.: ὡς ἐγενήθη τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται, καὶ πεζὸς ἠπείγετο εἰς τὰς Ἀθήνας· φρουρουμένην δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τὴν ὁδὸν ἡμέρωσε: nam sic legendum puto, non φρουρουμένης τῆς ὁδοῦ, ut vulgo. sed fieri potest, ut his verbis simul significentur sparsa per conditores oraculorum semina culturae atque humanitatis, cujus studiis post effloruit Graecia; quae Conzii est sententia, Creuzerum secuti Symbol. I, 202. primae ed. cf. Nitschianum librum de antiqq. Gr., a Köpkio editum, vol. 1. pag. 676. seqq.

15. Schol.: *τιμ.* ἦν τιμᾷ. scribendum ἤγουν (ἡγ: vide Bast. ap. Bredov. Epist. Pariss. p. 53. sequ.) τιμᾷ. cf. 562.

16. Schol.: *Δελφός τε.* Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου Αἰτίων β' φησί· Μελανθοῦς, τῆς Δευκαλίωνος, καὶ Κηφισσοῦ τοῦ ποταμοῦ γίνεται Μέλαινα τοὔνομα· Μελαίνης δὲ καὶ Ποσειδῶνος Δελφὸς, ἀφ' οὗ οἱ Δελφοί. hac de re laudantur Callimachi fragm. p. 424. ed. Ernest., Pausan. 10, 6., Tzetz. ad Lycophr. 208. prudenter Pausan. l. l.: οἱ μὲν δὴ γενεαλογεῖν τὰ πάντα ἐθέλοντες παῖδα εἶναι Δελφοῦ Πύθιν, καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος γενέσθαι τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἥγηνται. — *πρυμν.* figurate, ut inferius 701.

17. *τέχνης ἔνθεον φρένα κτίσας*, postquam ejus mentem di-

ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις,
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς·
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται·
σέβω δὲ Νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή·
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον·
Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος

vina vaticinandi arte implevit. ordo: Ζεὺς δέ νιν ἵζει τέταρτον, κτίσας φρένα (αὐτοῦ) ἔνθεον τέχνης. *E S.* Schol.: κτίσας. ποιήσας. ἰδίωμα δὲ τοῦτο Αἰσχύλος. frequentat sane hoc verbum Aeschylus, quo tamen verbo nec ceteri Tragici abstinuerunt. Soph. Trach. 849.: καὶ ταῦτ' ἔτλη χεὶρ γυναικεία κτίσαι; ubi vid. Wakefield.

19. res nota. Virg., monente St., Aen. 3, 251.: *quae Phoebo pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo Praedixit.* ubi Serv.: *notandum, Apollinem, quae dicit, ab Jove cognoscere.* cf. Macrob. Sat. 5, 22. etc. ceterum Schol. ad 2.: τὴν πρ. Γαῖαν. Πίνδαρός φησι (fragm. incert. 146. ed. Heyn.) πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα· διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ. cf. Eurip. Iph. T. 1155. sqq. — successione hac vatum Delphicorum partim significari videtur antiquiorum cultus numinum, qui recentiorum cessit; partim ipsius oraculi Delphici origo atque incrementum; ut monuit Conz. secundum Creuzerum l. l. ad 13. et Böttigerum in *mythol. Vorlesungen* p. 31.

21. Παλλάς. χὴ Παλλάς, Δελφοί νιν ὅθ' ἱδρύοντο προναίην Καλλίμαχος (fragm. p. 521. ed. Ernest.). Schol. Hesych.: προναίας Ἀθηνᾶς τέμενος ἐν Δελφοῖς. Pausan. 10, 8, 4.: ἐσελθόντι δὲ ἐς τὴν πόλιν εἰσὶν ἐφεξῆς ναοί· — ὁ τέταρτος δὲ Ἀθηνᾶς καλεῖται προναίας. cf. Herod. 1, 92. (ἐν δὲ Προνηΐης τῆς ἐν Δελφοῖσι ἀσπὶς χρυσέη μεγάλη.) et 8, 37., item Diod. Sic. 11, 14, 415., ubi vide Wessel. et, quem Dindorf. laudavit, Hemsterhus. Anecd. 1. p. 259., aliosque. cognomen ab eo, quod templum illud ante Apollinis collocatum erat.

22. Κωρ. πέτρα κοίλη. celebratum Κωρύκιον Νυμφῶν ἄντρον (Strab. 9.) in monte Parnasso, quo de antro vide interpp. h. l., Sophoclis ad Ant. 1040, Euripidis ad Bacch. 470.

23. φίλορνις. scil. lucus, qui cingebat antrum Corycium, ab avibus frequentabatur. (Eurip. Ione 138. seqq.) δαιμ. ἀν. *deorum diverticulum* etc. J. H. Voss.: *der Vögel Heimat, wo sich Götter gern ergehn.*

24. Baccho ex duobus Parnassi verticibus alter sacer fuit, ut S. annotavit. vide Eurip. Phoen. 212, Ion. 1026. etc.

25. 26. notissima fabula ex Euripidis Bacchis, Apollodoro 3, 5., Pausan. 2, 2. Ovid. Met. 3. et aliis. — καταῤῥ., *struens.* usitatius sensu figurato simplex ῥάπτειν. vide Schwenk.

27. post Corycias Nymphas Plistum invocat: illae enim hujus Fluvii filiae, ut refert Apollonius 2, 711.: πολλὰ δὲ Κωρύκιαι Νύμφαι, Πλείστοιο θύγατρες. — *St.* qui haud temere suspicatus est, scribendum esse Πλειστοῦ, non Πλείστου, ut in libris. Callim., annotante Schwenkio, h. in Del. 92.: ἀπὸ Πλειστοῖο καθέρπον. Etym. M. v. Πλειστοῖο:

καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ
ἄριστα δοῖεν, κεἰ παρ' Ἑλλήνων τινὲς,
ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται·

— ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται Πλειστὸς ὀξυτόνως, Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ καθόλου Πλεῖστος βαρύνει. Paus. 10, 8, 5.: τραπομένῳ δὲ ἐς ἀριστερὰν ἀπὸ τοῦ γυμνασίου (templi Minervae προναίας Delphis), καὶ ὑποκαταβάντι οὐ πλέον (ἐμοὶ δοκεῖν) ἢ τρία στάδια, ποταμός ἐστιν ὀνομαζόμενος Πλειστός· οὗτος ὁ Πλειστὸς ἐπὶ Κίῤῥαν, τὸ ἐπίνειον Δελφῶν, καὶ τὴν ταύτῃ κάτεισι θάλασσαν. sic Graeci mutare solent accentus nominum, quae propria facta sunt ex appellativis, ut F. A. Wolfius ann. ad Reizii librum de accentibus p. 117. aliique ostenderunt. cf. Aristophan. Thesm. 1105. — St.: „Ποσ. κράτος. non sine ratione et Neptunum invocat, cujus prius fuerat urbs Delphorum (imo oraculum Delph.), donec eam Calauria (Taenaro, ut Strabo [8, 6., vol. 2. p. 203. ed. Tauchn.]) permutavit. Callim. (fragm. p. 521. ed. Ernest.): μέσφα Καλαυρείης ἦλθεν ἐς ἀντίδοσιν.“ commemoraverat hunc locum Callimachi Schol. Paus. 10, 5, 3.: ἔστι δὲ ἐν Ἕλλησι ποίησις, ὄνομα μὲν τοῖς ἔπεσίν ἐστιν Εὐμολπία, Μουσαίῳ δὲ τῷ Ἀντιοφήμου προσποιοῦσι τὰ ἔπη· πεποιημένον οὖν ἐστιν ἐν τούτοις, Ποσειδῶνος ἐν κοινῷ καὶ Γῆς εἶναι τὸ μαντεῖον (oraculum Delphicum), — χρόνῳ δὲ ὕστερον, ὅσον τῇ Γῇ μετῆν, δοθῆναι Θέμιδι ὑπ' αὐτῆς λέγουσιν, Ἀπόλλωνα δὲ παρὰ Θέμιδος λαβεῖν δωρεάν· Ποσειδῶνι δὲ ἀντὶ τοῦ μαντείου Καλαυρίαν ἀντιδοῦναί φασιν αὐτὸν τὴν πρὸ Τροιζῆνος. ex aqua edita esse Neptuni ista vaticinia putat Schw. possunt etiam intelligi vates, potu aquae marinae, cujus vires enarrat Plinius H. N. 31, 6., inspirati; quemadmodum idem scriptor 2, 103.: „Colophone,“ inquit, „in Apollinis Clarii specu lacuna est, cujus potu mira redduntur oracula, bibentium breviore vita.“ quod oraculum commemoravit Tacitus Ann. 2, 54.

28. τέλ. τίμιον, κύριον. vide Agam. 878.

29. ἔπειτα post participium, ut infra 396., ap. Aristoph. Plut. 1000., Ach. 463. et passim: vide Matth. gr. gr. §. 566, 3. perperam libri: — Δία. ἔπειτα etc. — καθιζάνω. verbum de conatu, quod ajunt: nam hoc dicit Pythia, se diis illis omnibus rite invocatis jam occupatum ire thronum suum in templo Apollinis. itaque, fausta sibi ipsa precata, postquam accedere jussit Graecos, si qui deum consulere velint, introit; sed statim redit, idque τετραποδηδὸν, manibus pedibusque, ut quae, Oreste Furiisque adspectis, terrore conciderit, nec erigi valeat, anus et parum compos sui; quemadmodum apud Euripidem Hecuba 1001 Polymestor excoecatus iraque insaniens, dum persequitur mulieres, ᾤ μοι ἐγώ, inquit, πᾷ βῶ; πᾷ στῶ; πᾷ κέλσω, τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος;

30. *et nunc quidem precor, ut haec numina*, quae invocavi, *dent mihi optime contingere priores ingressus.* optat hunc ingressum suum aeque felicem esse ac priores; neque opus est, ut ἄριστα intelligatur sensu comparativi, quasi priores suos ingressus hoc infeliciores fuisse putet mulier, aut hunc omnium felicissimum esse cupiat, sine causa.

31. κεἰ — τινές. intell. εἰσὶ sive πάρεισι.

32. ἴτων. ἴτωσαν. Ἀττικώτερον. Schol. ἴτων π. λαχ., *accedant ordine, qui sortito iis obtigit.* nempe id ita fiebat, ut, cum olim, ac diu quidem, notante Plut. Qu. graec. p. 292., semel tantum in anno et

μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός. —
η δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν,
τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
* ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
* ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,

stata die licuisset, postea singulis mensibus liceret consulere Delphicum oraculum, cum, adventante die, sorte electi e Delphis primates viri tripodi Delphico adsisterent, sorteque ducerent admittendos ex iis, qui, oblatis prius ex more donariis, nomina Delphis ad consulendum oraculum ediderant, et ordinem, quo id faciendum esset. quae sors cui obtigerat, ei, laxatis templi foribus et ad aram mactata ove, aditus ad sacellum aedis patebat. sic fere Spanhem. ad Callim. h. in Apoll. 45.

33. *μαντ. γὰρ* cet. *vaticinia enim eo ordine pronuntio, quo deus* Apollo, sortibus scil. imperans, *me duxerit*. S. Schol.: *παρ' ὀλίγον ἔρημος ἡ σκηνὴ γίνεται· οὔτε γὰρ ὁ Χορὸς πω πάρεστιν, ἥ τε ἱέρεια εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναόν.*

34. consternata se proripit Pythia ex templo.

36. *σωκεῖν.* διὰ τὸ γῆρας. (*ut nec viribus* prae terrore *valeam*. S. Soph., annotante Wakef., El. 115.: *μούνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ Λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος.* ibi Schol.: *σωκῶ. ἀντὶ τοῦ ἰσχύω· οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ τοῦ σώζω.* (?) et alius: *σωκῶ. ἰσχύω, δύναμαι.* Etym. M. et Hesych.: *σωκεῖν· τὸ ἰσχύειν.*) *ἀκταίνειν. κουφίζειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γαυριᾷν καὶ ἀτάκτως πηδᾷν.* Schol. Hesych.: *ἀκταίνειν. μετεωρίζειν.* Etym. M. p. 54. *ἀκταίνω, ἐπὶ ἵππων. ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι, καὶ ἐπαίρεσθαι, καὶ γαυριᾷν.* cf. S. et ab eo citatum Ruhnken. ad Timaei lex. Plat. p. 20. ed. 2. — frustra St. et alii: *βάσιν*, secundum Stephani quosdam libros.

38. *δείσασα γὰρ γραῦς οὖσα*, cujus participii ellipsin attigi ann. ad Soph. Ajac. 687. cf. Matth. gr. gr. §. 568, 5. ann. etc. *utpote perculsa metu anus, nihil, pueri sane similis.*

39. jam narrat, ut res sit gesta.

40. *ἐπ' ὀμφ.* Paus. 10, 16.: *τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν, λίθον πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοὶ, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντά σφισιν ἐποίησε.* Strabo 9, 3.: *δείκνυται δὲ καὶ ὀμφαλός τις ἐν τῷ ναῷ* (Apollinis Delphici) *τεταινιωμένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ αἱ δύο εἰκόνες* (aquilarum) *τοῦ μύθου.* cf. 155. et ann. ad Eurip. Ion. 5. — *πολ. μυχόν.* quoniam sacellum Apollinis et ipse Pythiae tripus coronis ornata erant. Eurip. Ion. 184.: *ἆρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν γῆς Φοίβου κατέχει δόμος; ΙΩΝ. στέμμασί γ' ἐνδυτὸν, ἀμφὶ δὲ Γοργόνες*, ubi vid. ann. — *θεομυσῆ*, *diis*, seu potius deo, Apollini, *invisum* propter piaculum, quo templum polluebat.

41—43. *προστρ. ἱκέτην. στάζοντα χεῖρας. ἐμφατικῶς τοῦτο νεωστὶ αὐθεντηκότα παρίστησι. νεοσπ. νεωστὶ ἐσπασμένον.* Schol. ceterum minime elegans est *ἔχοντα*

λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῷ (τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ)·
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·
εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας. ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται, μέλαιναι δ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·

bis illatum in eadem sententia. sed hoc ferrem, nisi etiam verba καὶ νεοσπ. ξίφος ἔχοντα moverent suspicionem depravationis. nam recens strictum esse Orestis gladium, qua tandem ex re colligat Pythia nisi ex sanguine, quo stillat ensis? sane vereor ne affectus sit hic locus, cum Aeschylus scripsisset ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ Ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι Στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος, Ἔχοντ' ἐλαίας ὑψιγέννητον κλάδον etc. — ἐλαίας — μαλλῷ (?). descriptio rami, quem ferebant supplices, de quo ad Cho. 967. — ὑψιγ. *natum in loco edito.* H. Voss.: *ein hochentsprossnes Oelgezweig.* olea *neque depressa loca, neque ardua, magisque modicos clivos amat*, ut ait Colum. de R. R. 5, 8. cf. Billerbeck. Flor. class. p. 6. et, quos testes citavit, Virg. Georg. 2, 179., aliosque.

44. μεγ. δεινοτάτῳ, *maxime verendo.* vide Soph. Ajac. 173, 661. etc. de supplicum religione dictum ann. ad Eurip. Suppl. 346. cf. Androm. 254., Heracl. 69. seqq., infra 220. sequ. — σωφρόνως, sapienter, prudenter, quia tutus erat eo ramo.

45. inepte verbo λήνει additur μαλλῷ, majori minus, toti pars. scribamus ἀργητομάλλῳ, λήνει ἀργητομάλλῳ. vox, formata ut λεβητοχόρων, similis est verbis λευκόμαλλος, μελανόμαλλος, χρυσόμαλλος. de ι et ο litteris confusis vide ann. ad 442., Suppl. 41, 477., Soph. Oed. Col. 1169. — τῇδε — ἐρῶ. *nam sic plane loquar;* hoc pro certo affirmaverim ita esse. non dubitat Pythia, ut signa rei vidit, quin supplex sit Orestes Apollinis; sed de Furiis incerta est, quales eas feminas esse dicat.

46. λόχος figurate dictum est. St.: *cohors.*

47 — 51. perplexe loquitur, et concise, et ἀσυνδέτως, ut vehementer commota, quae primum feminas vocet Furias, deinde Gorgonas; tum ne Gorgonibus quidem comparandas eas esse dicat, sed Harpyiis, quas significat verbis εἶδον — φερούσας, h. e. ἀλλ' εἶδον — φερούσας τινάς, αἷς ταύτας εἰκάσω. nihil enim excidit post 29., quod nonnulli putarunt. — Schol.: ἀλλὰ Γοργόνας λέγω. πρὸς τὸ φοβερὸν τῆς ὄψεως. (praesertim crines serpentibus implicatos, ut Gorgonum: vide' Apollod. 2, 4, 2. etc.) ἄπτεροί γε. (perperam sequentibus praescripta leguntur verba οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν, quemadmodum errari solet in lemmatibus. cf. 59.) ἀλλ' οὐδ' Ἁρπυίας αὐτὰς λέγω· εἶδον γὰρ αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερωτάς. de Harpyiis et Phineo, rege Salmydessi in Thracia, vide Apollodor. 1, 9., Apollon. 2., Virg. Aen. 3, 216. etc.

52. μέλαιναι, *atrae*, h. e. pullis vestibus indutae, ut Furias Choëph. 981. describi monet S. ἐς τὸ πᾶν, prorsus, omnino. Schol.: βδελ. ἅς τις βδελύξαιτο καὶ ἐντραπείη μισήσας· σκυθρωποί.

ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν,
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν,
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος, οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,
οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ·
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.
ΑΠ. οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ,
ἐγγὺς παρεστὼς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.

53. *stertunt autem halitu, cui periculosum est appropinquare* ob vim tabificam. conf. Hesych.: *πλαστά· προσπέλαστα.* *E S.*

54. 55. *δυσφιλῆ. οἷον αἱματηράν.* (*δυσφ. βίαν*, *odiosam vim*, sive *abominandum virus*. sic, monente Wakef., Soph. Ajac. 1323.: *ἔτι γὰρ θερμαὶ Σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν Μένος*, et Apollon. 2, 229.: *πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδμῆς.* Orpheus hymno 69. de Furiis: *ἀποστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων Δεινὴν ἀνταυγῆ φάεος σαρκοφθόρον αἴγλην.* „quod Choëph. 990.: *ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. αἱματωποὺς* vocat Orestes ap. Eurip. Or. 242.“ *Abresch.* *vim* veneni, flammae, et similia dicunt Latini.) *καὶ κόσμος. ὃν ἔχουσι παρακείμενον* (*περικ.*) *ἑαυταῖς.* Schol.

57. *τὸ φῦλον. οὐ δή ποτε τοιοῦτον γένος εἶδον. ὁμιλ. συνηθείας, συνουσίας, συστήματος.* Schol.

59. *πόνων. τῶν τῆς ἀνατροφῆς.* Schol. perperam libri: *τρέφουσ' ἀνατεί. τὸ τῆς ἀν.*

62. 63. *ἰατρόμαντις.* (Aristoph. Plut. 11. de Apolline: *ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφός.* ubi vid. ann.) *ὥστε, εἴτε θεραπείας χρεία, ἰατρός ἐστιν· εἴτε μαντείας, τερασκόπος· εἴτε καθαρμῶν, καθάρσιος.* (cf. Suppl. 239. seqq.) *καὶ τοῖσιν ἄλλοις. πόσῳ μᾶλλον τῶν ἰδίων* (*δωμάτων*); Schol. S.: *τοῖσιν — καθ.* alias quoque aedes valet purgare: quanto magis suas, hac Furiarum et Orestis praesentia contaminatas.

64. *ἐπιφανεὶς Ἀπόλλων συμβουλεύει Ὀρέστῃ καταλιπεῖν μὲν τὸ μαντεῖον, φυγεῖν δὲ εἰς Ἀθήνας. καὶ δευτέρα δὲ γίνεται φαντασία. στραφέντα γὰρ μηχανήματα ἔνδηλα ποιεῖ τὰ κατὰ τὸ μαντεῖον, ὡς ἔχει. καὶ γίνεται ὄψις τραγικὴ τὸ μὲν ξίφος ἡμαγμένον ἔτι κατέχων Ὀρέστης, αἱ δὲ κύκλῳ φρουροῦσαι αὐτόν. ἄλλως. οὔτοι προδ. πρὸς Ὀρέστην φησίν· ἀπέστη γὰρ ἡ ἱέρεια.*

65. *καὶ — δὲ*, *et vero*, vel *et autem.* vide Schwenk. et, quem citavit, Herm. ad Viger. p. 847.

66. *πέπων, μαλθακὸς* (74.), *mollis*, *ignavus.* tropus satis usitatus. Soph. Oed. Col. 402.: *χρόνῳ δ' ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων*, ubi vid. ann. ridicule Comicus Equ. 258.: *ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις, Κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν, Ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων,*

καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
ὕπνῳ πεσοῦσαι δ᾽ αἱ κατάπτυστοι κόραι
γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις, οὐδ᾽ ἄνθρωπος, οὐδὲ θήρ ποτε·
κακῶν δ᾽ ἕκατι κἀγένοντ᾽, ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται Τάρταρόν θ᾽ ὑπὸ χθονὸς,
μισήματ᾽ ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένῃ
(ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι᾽ ἠπείρου μακρᾶς
βεβῶτ᾽ ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντον καὶ περιῤῥύτας πόλεις),
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας·
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ᾽ ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ᾽ ἀπαλλάξαι πόνων·
καὶ γὰρ κτανεῖν σ᾽ ἔπεισα μητρῷον δέμας.

ἢ μὴ πέπων. idem proprie Pac. 1097.: εἶθ᾽ ὁπόταν ᾖ πέπων, Ἐσθίω.

67. ἁλ. *captas*, deceptas. cf. 113. perperam libri: — ὁρᾷς ὕπνῳ· πεσοῦσαι δ᾽ etc. τὰς μάργους, *vesanas* ab effectu; vel potius *avidas*, praedae cupidas, quae nunc ipsae sunt captae; quemadmodum Plautus, ni fallor, alicubi dixit *ipse captor captus est*. cf. Prom. 861. (909.) cum ann. Blomfieldii; item Suppl. 662, 678.

68. ὕπνῳ. εἰς ὕπνον. vide Aristoph, Av. 1348., Matth. gr. gr. §. 393. etc. πεσ. εἰσι. δὲ causam significat.

71. κακῶν δ᾽ ἕκατι. ἕνεκα τοῦ κακοποιεῖν. Schol. — ἐπεὶ — χθονὸς, *ut quae malas tenebras Tartarumque sub terra incolant.*

74. μηδὲ μ. γένῃ. *neque labascat animus*. St.

75. ἐλῶσι. fut. Atticum: vide Matth. gr. gr. §§. 178, 232. intelligendum εἰ μὴ φεύγεις, *exagitabunt enim te, nisi fugis.*

76. τὴν πλ. χθόνα, *terram vagis cursibus peragratam*. S.

77. libri vett. πόντον per hyperbaton, ut videri potest: ὑπέρ τε περ. πόλεις καὶ πόντον, *etiamque maris ultra insulas*. sed longe expeditior est vulgata scriptura.

78. βουκ. περιέπων. Σπ. περιέπων, ἐνεργῶν. Σδ. tropus a pascendis bobus, quemadmodum ποιμαίνειν dicitur 91., et alias saepe ποιμὴν λαῶν, et πράγματα βόσκειν fragmento 2. Thesei Eurip. hic noster, annotante Schwenkio, Suppl. 820.: ἀβουκόλητον τοῦτ᾽ ἐμῷ φρονήματι, *haec me cura non tangit*; ubi vid. ann.

80. παλαιὸν βρέτας, *priscum* aliquod Minervae *simulacrum*, non statua illa celeberrima, qua Periclis jussu Parthenonem decoravit Phidias. vide Paus. 1, 24.; 8, 41.; 10, 32. etc. Schol.: ἄγκαθεν. ταῖς ἀγκάλαις. cf. Ag. 3. alio sensu infra dicitur 332.

84. μητρ. δέμας, *maternum corpus*, matrem. nota periphrasis.

ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε·
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.
ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
Ἑρμῆ, φύλασσε (κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος
πομπαῖος ἴσθι) τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
ΚΛ. ΕΙΔ. εὕδοιτ' ἄν. ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;

sic etiam Latini, ut Wakef. annotavit, velut Virg. Aen. 7, 649.: *quo pulcrior alter Non fuit excepto Laurentis corpore Turni.*

85—87. *ἄναξ.* appellatio dignitatis, ut ἄνασσα. cf. 185, 222, 401, 510, 812. *μὴ ἀδικεῖν.* συνίζησις. ὡσαύτως δέ καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν. Σδ. *σθένος δέ.* τὸ δὲ σὸν σθένος ἀσφαλές ἐστιν εἰς τὸ εὖ ποιεῖν. Σπ. *o rex Apollo, bene quidem tenes propositum non faciendi mihi injuriam;* (quod fecisset, si Orestem ad matris caedem a se incitatum haud defendisset;) *quandoquidem vero hoc in animum induxisti, cura quoque, ne me* socordia quadam *negligas. potentia vero tua, te rem bene gesturum, satis mihi spondet.*

87. ordo hic est verborum: σθένος δὲ τὸ σὸν φερέγγυόν ἐστιν εὖ ποιεῖν. E S. *φερέγγυον.* vide Theb. 363.

89. *αὐτ.* nihil aliud est quam ἀδελφόν. „Soph. Antig. 1.: ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα. Phoen. 225.: κοινὸν αἷμα, κοινὰ τέκεα" etc. *Schw.*

90. *κάρτα — ἴσθι.* h. e. interprete S.: *cognominis tui, quo te πομπαῖον salutant homines, omen imple.*

91. *ποιμ.* cf. 78.

92. *τόδ' ἐκ νόμων σέβας. hunc legibus constitutum honorem* tuum; munus hoc venerandum, quo fauste ducis supplices, recepto inter homines more. *ἐκ νόμων* ὄν, ut Aristoph. Thesm. 93.: τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου. idem Nub. 1074.: ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, h. e. δικαίως, ubi cf. ann. frustra Heath. et alii ἐκνέμων, quod interpretantur νέμων.

93. *ὁρμ.* σέβας τὸ σὸν, quae descriptio est Mercurii πομπαίου. obediens Orestes Apollini excedit templo, comite seu viso sive inviso Mercurio. conferri jussit H. Voss. in crisi Aeschyli Schütz. (Jen. allg. L. Z. Oct. 1813.) Cho. 674., Soph. El. 1318., Philoct. 133. (Ἑρμῆς δ', ὁ πέμπων, δόλιος ἡγήσαιτο νῷν), Horat. Od. 2, 7, 13. (*sed me per hostes Mercurius celer Denso paventem sustulit aëre*), ubi vid. ann.; quibus omnibus in locis Vossius negat praesentem adesse dici Mercurium, sed significari rem gerendam clanculum et prudenter. cui sententiae subscribo. male autem huc trahit vir doctus Iliad. ω΄. 333. seqq., ubi missus ab Iove Mercurius sub adolescentuli persona convenit Priamum et, multa confabulatus, deducit ad castra Graecorum.

94. *εὕδοιτ' ἄν, libenter vos dormitare puto;* germ.: *ihr mögt wohl gern schlafen.* sic 117. *μύζοιτ' ἄν, libenter stertitis* vel *gemitis* (176), *opinor.* vide Matth. gr. gr. §. 598, c. his dictis subito apparens Clytaemnestrae umbra, Orestis indignata fugam, increpat dormientes Furias. — *καὶ — δεῖ; etiamne vobis dormiendum est?* minus recte legitur — *τί δεῖ;* R.: *τί δεῖ;*

ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι, προὐννέπω δ' ὑμῖν, ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὁρᾷ δὲ πληγὰς τάσδε καρδία σέθεν·
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται,
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρα πρόσκοπος βροτῶν.
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε·
χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,

96. *ὡς.* satius fuerit scribi *οὕς*. Schol. ad 95.: *ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν. λείπει εἰμί.* (imo est nominat. consequentiae, quod intellexit Wak.) *ὑπὲρ ὧν ἐφόνευσα Ἀγαμέμνονα, ἀπώσασθε. ἐν* causam indicat, ut ap. Eurip. Ione 588.: *καλῶς ἔλεξας, εἴπερ οὓς ἐγὼ φιλῶ, Ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις*, h. e. *διὰ τοὺς σοὺς λόγους* etc. Agamemnonem nominare verita dicit *ἄλλοισιν νεκροῖσιν.* si servabimus *ὡς*, intelligendum erit *ὡς μὲν ἔκτανον αὐτούς, τοὺς ἄλλους νεκρούς*, quod durius et per ambages dictum. neque enim fieri potest, ut propter id solum, quod aliquem interfecit, despectam se esse dicat a Furiis, cujus culpae pariter affinis est Orestes; sed vel ap. Inferos contemtam atque invisam se esse ait ob interfectum conjugem: *ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, οὓς μὲν ἔκτανον, propter alios mortuos, quos interfeci.*

99. *κείνων. τῶν φθιτῶν.* acerbe facinus suum ab Inferis incusari dicit.

100. nominat. absolutus. *πρὸς τῶν φιλτ.*, *ab iis, qui mihi carissimi fuerunt*, a filio. cf. Soph. Oed. R. 351, Eurip. Med. 16. etc.

101. *μην. ὀργίζεται.* Schol.

103. seqq. quamvis dormientes vulnera sua Furias conspicere ait Clyt., quandoquidem somno mens clare videat, et in luce tum diei (*ἐν ἡμέρᾳ*, h. e. *ἐν φάει ἡμέρας*) posita appareant hominum fata. praeclara sententiá, quam habent haec verba, si legatur *ὁρᾷ* cum Pauwio Heathioque et aliis, *καρδία σέθεν* secundum Guelf. et R, denique *μοῖρα πρόσκοπος* auctoritate Medicei libri et Aldini, a quibus nec Robortelli multum abludit scriptura *μοῖρα πρόσκοπτος*. vulgo: *ὅρα — καρδίας σέθεν· — μοῖρ' ἀπρόσκοπος βρ. — πρόσκοπος, prospicienda*, praevidenda. Cic., monente St., de Div. 1, 1.: *cum est somno sevocatus animus a societate et contagione corporis, tum meminit praeteritorum, praesentia cernit, futura providet.* idemque sentire dicit St. Pythagoram, cujus de grege fuit Aeschylus, teste Iamblicho vita Pyth. c. 15., Platonem 9. de Rep., cujus verba latina fecit Cic. de Div. 1, 29., Aristotelem libro *περὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς* c. 2., et generatim Peripateticos auctore Aeliano Var. Hist. 3, 11.

106. *τῶν ἐμῶν, meorum* sacrificiorum.

107. *μειλ.* cf. Cho. 13. „mulsum, sive aquam cum melle, Eumenidibus sine vino libabant. vide Sophocl. Oed. Col. 100, 434. sequ., 446.“ *E St.*

καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν,
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα·
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων
ὤρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσαθ', ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
ψυχῆς! φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί!
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.
ΧΟ. (μυγμός.)
ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἁνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
ΧΟ. (μυγμός.)
ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις, κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.
ΧΟ. (ὠγμός.)
ΚΛ. ὤζεις, ὑπνώσσεις. οὐκ ἀναστήσει τάχος;

108. νυκτίσεμνα. νυκτὶ σεβόμενα, *noctu paratas epulas*, quemadmodum Eurip. dixit σέβειν τὰ δεσποτῶν, *rem herilem curare*. cf. ann. ad ejusdem trag. 322. et Schneideri lex. gr. v. σέβειν. minus probabiliter S. intelligit sacrificia, quae eo, quod noctu fiunt, augustiora sunt et sacrum quasi horrorem incutiunt.

109. ὥραν. ὥρᾳ. Schol.: ὥραν, ἐν ᾗ οὐδεὶς τῶν θεῶν ἐκοινώνει τῆς θυσίας ὑμῖν. ἐν γὰρ τῷ μεσονυκτίῳ μόναις Ἐριννύσιν ἀπάρχονται. cf. 912.

110. λὰξ πατ., *pedibus conculcata*, h. e. pro nihilo habita, contemta. cf. Choëph. 594.

112. καὶ — ὤρουσεν. *et, quod majus est, mediis ex cassibus, quibus jam circumdatus erat, facili saltu se eripuit.* S. — ἀρκυσμάτων Paris. 3521., Guelf., R et Steph. in var. lectt., item Schol. recentior, quod recepit Well. vulgo: ἀρκυστάτων, quae vox usitatior suspicionem movet interpretationis.

113. ἐγκατ. χλευάσας. (*multum vos irridens.* Hesych.: ἐγκατιλλώψαι, καταμυκτηρίσαι. S.) διὰ δὲ τούτων ἐρεθίζει αὐτάς. Schol.

114. ὡς — ψυχῆς. *nam causam animae meae dixi.*

115. φρον. *resipiscite*, redite ad vos. Soph. Trach. 381.: εἰ φρονεῖς etc.

117. μύζοιτ' ἄν. vide 94. St.: „Eustath. in Iliad. 4.: ἐκ δὲ τοῦ μύζειν καὶ ὁ μυκτὴρ λέγεται, καὶ ὁ μυχμὸς, καὶ τὸ μυχθίζειν, παρά τε Αἰσχύλῳ καὶ ἄλλοις.“ Schol.: μυγμός. παρεπιγραφή. τοῦτο δέ ἐστιν, ὅ φησιν ὁ ποιητὴς (Iliad. δ', 20.), αἱ δ' ἐπέμυξαν. τὸ δὲ ἐγείρεσθαι τὰς παρειμένας ὕπνῳ, οὐ πιθανόν. κατὰ βραχὺ οὖν ἐκ προσβάσεως τὴν ἔγερσιν ποιήσονται.

118. προσ. sensu passivo sunt illi, ad quos venitur supplicandi gratia, *supplicum patroni*; quemadmodum ἀφίκτωρ Suppl. 1., ἱκτὴρ ibidem 441. et similia dicuntur. vide Schw.

121. ὤζεις. ὡς παρὰ τὸ αἶ αἶ (αἰαῖ) αἰάζειν, οὕτω παρὰ τὸ ὦ ὦ (ὠῶ) ὤζειν. (et a μῦ μύζειν.) Schol.

τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;
ΧΟ. (ὠ γ μ ό ς.)
ΚΛ. ὕπνος πόνος τε κύριοι ξυνωμόται
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.
ΧΟ. (μ υ γ μ ὸ ς δ ι π λ ο ῦ ς ὀ ξ ύ ς.)
λάβε, λάβε, λάβε, λάβε! φράζου! dm. h.
ΚΛ. ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου.
τί δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι·
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,

122. *quid soles nisi malefacere?* de hac significatione perfecti evolvendus est Matthiaei liber §. 503, 2.

123. *π ό ν ο ς*, *labor*, lassitudo. *κ ύ ρ ι ο ι*, *potentes*, validi. cf. Ag. 105.

124. *δ ρ α κ.*, Furiae Chorique Furiarum. dracones Aegisthus et Clytaemnestra vocantur *τροπικῶς* Cho. 979, Orestes Eurip. Or. 462. et 1382. diabolum interpretantur *δράκοντα μέγαν πυῤῥὸν* Apocalyps. 12, 3. — Schol.: *ἐ ξ ε κ. παρείλοντο. debilitarunt.* Photius: *κηραίνει. τήκει, πρὸς φθορὰν ἄγει.* cf. Suppl. 889., Schw. h. l., Schneider. lex. gr. v. *κηραίνω. ἐκ* praepositio *αὐξητικὴ* est, ut passim.

125. forma hujus dochmii hypercatalectici:

— — — — — | —

cujus longae syllabae 4 priores solutae sunt. Schol.: *ὀνειροπολοῦσα διώκειν Ὀρέστην τοῦτό φησιν.* — *φ ρ ά ζ ο υ*, vide, *attende;* consule, quid agas.

126. *κ λ α γ γ. βοᾷς. Σδ. clangis, ceu canis, qui curam laboris sui nunquam omittit.*

129. *π ῆ μ α*, *damnum* (*πάθος* dixit 119.), fugam Orestis, quam ignorare non vult Clyt. Furias, sed animadvertere. *E S.*

130. sequ. *ἄ λ γ. ἧ π α ρ.* (h. e. *καθ' ἧπαρ*, quae putabatur esse sedes affectuum.) *οὕτως ἄλγησον, ὡς μαστιζόμενος. ἀ ν τ ί κ ε ν τ ρ α. ἴσα μαστίγων.* Schol. conf. 148. seqq., 424. S.

132. *σ ὺ δ'.* egregia emendatio Pearsoni. libri *οὐδ'*, confusis *ο* et *σ* litteris, quod facile fieri monuit Markland. ann. ad Eurip. Suppl. 215., ubi contrario errore *τὸν συννοσοῦντα* pro *τὸν οὐ νοσοῦντα* legitur in libris. — *α ἱ μ. π ν ε ῦ μ α*, *sanguineum*, h. e. mortiferum, *halitum* oris tui. similem fingit Furiam leoni (180.) vel urso. de leone Aristot. H. A. 8, 7, 4.: *ἐμποιεῖ δὲ καὶ ὀσμὴν βαρεῖαν ἐν τοῖς ἐσθιομένοις καταπνέων· καὶ γὰρ ἀνοιχθέντος αὐτοῦ τὰ ἔσω ἀτμίδα ἀφίησι βαρεῖαν.* quam simplicem Philosophi narrationem inepte fucans, monente Schneidero, Aelianus H. A. 5, 39.: *οὐκοῦν περιχανών*, inquit, *ἐμπνεῖ μὲν τοῦ καθ' αὑτὸν ἄσθματος, καὶ τούτῳ τὴν φυλακὴν ἐπιτρέπει. ἀπαλλάττεταί γε μὴν αὐτός· τὰ δ' ἄλλα ζῷα ἥκοντα καὶ αἰσθανόμενα, ὅτου λείψανόν ἐστι τὸ κείμενον, οὐ τολμῶσι προσάψασθαι* etc. Plin. H. N. 11, 53.: *animae leonis virus grave, ursi pestilens.* similia Physici de serpentibus, de Harpyiis autem, Chimaera, aliisque monstris narrant poëtae, velut Hesiodus Theog. 319. (*ἡ δὲ Χίμαιραν τίκτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ*), Virg.

* ἀτμῷ κατισχαίνουσα, νηδύος πυρί,
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.
ΧΟ. ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον
ἰδώμεθ', εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ. —
ἰού, ἰού, πόπαξ! ἐπάθομεν, φίλαι, do. στ. α'.
(ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ!) i. tr.
ἐπάθομεν πάθος δυσαχὲς, ὦ πόποι, ἄφερτον κακόν! as., 3 dm.
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ· i. tr.
ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα. as., i. h. et dm.
ἰώ, παῖ Διὸς, ἐπίκλοπος πέλει, ἀντ. α'.
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,

Aen. 3, 211. seqq., Naso Met. 3, 75., 7, 104. etc. cf. supra 53. — Schol.: ἐπουρ. ἐφορμήσασα τῷ Ὀρέστῃ. (fort. scribendum est: ἐπουρ. ἐφορμήσασα. τῷ. [h. e. τούτῳ.] Ὀρέστῃ.) οἰκεῖον δὲ τῷ πνεύματι τὸ ἐπουρ. (tropus frequens) 133. κατ., *imminuens*. cf. 253. νηδύος πυρί. *ventris igne*. St. quid hoc sibi vult, aut quid commune habet πῦρ νηδύος cum ἀτμῷ, h. e. fumo taedarum, quas vibrant Furiae? nempe epexegesin τοῦ ἀτμῷ esse ait quidam, qui ἀτμὸν halitum, ni fallor, interpretatur, quod non potest, et *podicis ac capitis quae sint discrimina nescit*. nobis quidem haec videntur corrupta esse, cum Tragicus scripsisset ἀτμοῦ κατισχναίνουσα νηλεῶς πυρί. ο, ου, ω, itemque δ et λ, litteras permisceri solere in codd., nemo nescit. Schol.: κατ. ἐκλεπτύνουσα. inepta sunt, quae addit Graeculus, haec: πυρετῷ ἀναλίσκουσα, ὡς δοκεῖν ἀτμοὺς ἀνιέναι ἀπὸ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ.

134. μαρ. *macera*, consume. Soph. Ajac. 661.: πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει. et proprie Oed. R. 1259.: ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς Ὄψεις μαρᾶναι; conf. Prom. 578., Eurip. Alc. 197. etc.

135. ἀναστήσει αὐτὰς οὐκ ἀθρόως, μιμούμενος ἐμφατικῶς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐγείρεταί τις πρώτη, ὥστε μὴ ἀθρόως τὸν Χορὸν φθέγξασθαι. Schol. loquuntur tres Furiae alternis, Chorus autem agit cantica; qui quo numero fuerit in hac tragoedia incertum quidem est, sed verisimile, non parvum fuisse. vide ann. ad vitam Aeschyli 24., argum. hujus fabulae et 520.

136. ἀπολακτίσασα, *excutiens*, figurate dictum est, ut Prom. 630. est autem nominat. consequentiae. de plurali ἰδώμεθα post singularem Well. conferri jussit Elmsl. ad Eurip. Med. 552. (537.), quo loco εὐδαιμονοῖμεν legi malit Britannus.

137. *videamus, an frustra sit, quod attinet ad hoc prooemium somnii;* videamus, an nihil significet hoc somnium. de genitivo ista significatione vid. Matth. gr. gr. §. 316. Schol.: ματᾷ. μάταιον γίγνεται. „circumspicientes deinde intelligunt, nimis verax fuisse somnium.“ S.

140. ita R, Glasg. 2., nos olim et Well. codd. metro perdito: δυσαχθές.

141. ἐξ ἀ. π. tmesis. — ἀρκ. cf. Choëph. 932.

143. ἐπικλ. π. *furax es*. conf. 146. Hesych.: ἐπίκλοπος. δόλιος, πανοῦργος, ἢ ἐπιθυμῶν τοῦ κλέπτειν. *E S.*

144. καθ. vide Pers. 844. hujus verbi usum Horatium imitatum esse, cum scriberet illud in responso Cani-

τὸν ἱκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρόν,
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν i. tr. στ. β'.
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου μεσολαβεῖ κέντρῳ· as., dm., i., dm.
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν πάρεστι, μαστίκτορος as., dm., i. br., dm.
δαΐον δαμίον cr. d.
βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν. gl.

diae *vectabor humeris tunc ego inimicis eques*, monuit H. Steph. Schediasm. 5, 11. insolentia jocosa servi dominum equitant ap. Plautum Asinaria 3, 3. cf. 667, 715. annotavit S., Furias esse ex antiquiorum deorum ordine, Apollinem vero ex Jovis familia, expulso demum Saturno regnum adepti. cf. 153., Prom. 96, 120. seqq., 149. seqq., etc.

146. μητρ. *matricidam*. μητροφόντην saepius dixit Eurip., vel μητροκτόνον. πατραλοίας novimus ex Aristophane, nec tamen illos parricidas, sed proprio sensu verbi eos, qui patres verberare consueverint; quemadmodum et Ran. 149. dixit: ἢ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον Ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὅρκον ὤμοσεν.

148. μολόν, γενόμενον. conf. ann. ad 130. sequ.

149. ἔτυψεν. ὡς ἡνίοχος ἔτυψέ με (τὸ ὄνειδος). Schol. μεσ. *medium* (mè) *prehendente*, sive *attingente*. stimulis veteres jumenta instigasse, notissimum est. S. cf. sequ. ann.

150. λοβόν. λοβὸς μέρος τοῦ ἥπατος. (cf. Prom. 482. πάρεστι. τὸ ὄνειδος.) μαστ. λείπει τὸ ὡς. recte: ὡς βαρὺ ἔχειν (h. e. βαρέως ἔχειν, βαρὺ εἶναι,) τὸ περίβαρυ κρύος (τοῦ ὀνείδους: nam is est ὁ μαστίκτωρ δάϊος δάμιος, *flagellator crudelis*, *qui* Furias *excarnificat*). eundem igitur stimulare se dicit et flagellare, quia fere uno in instrumento conjunctus erat stimulus cum flagro, cuspidato scilicet flagelli manubrio. Columella 2, 2. de bubulco: *nunquam stimulo lacessat juvencum, quod retractantem calcitrosumque eum reddit; nonnunquam tamen admoneat flagello.* Xenoph. de Re equ. 11, 6.: ἃ μὲν γὰρ ὁ ἵππος ἀναγκαζόμενος ποιεῖ, ὥσπερ καὶ Σίμων λέγει, οὔτ' ἐπίσταται, οὔτε καλά ἐστιν οὐδὲν μᾶλλον ἢ εἴ τις ὀρχηστὴν μαστιγῴη καὶ κεντρίζοι. Plaut. Pseud. 4, 8, 2.: *nunc mihi certum est alio pacto Pseudolo insidias dare Quam in aliis comoediis fit, ubi cum stimulis aut flagris Insidiantur.* addidit poëta δαμίον per tropum, ut intelligatur auriga crudelissimus et cum carnifice comparandus. Io de Argi simulacro Prom. 551.: ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων, Ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει, Ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν Κυνηγετεῖ πλανᾷ τε νῆστιν etc.

152. τὸ περίβαρυ. οὐ τὸ τυχὸν, ἀλλὰ περισσῶς βαρύ. Schol. κρύος dictum est, ut Theb. 782.: κακόν με καρδίᾳ τι περικιτνεῖ κρύος, ubi Scholia: τρόμος, φόβος κακοῦ, metaphora a febre, quam ipsam figurate dixit Plautus Pseud. 2, 2, 47.: *nunc certe scio Hoc febrim tibi esse, quia non licet huc injicere ungulas.* Aristoph. Ach. 1114.: στυγερὰ τάδε γε, κρυερὰ, πάθεα! quemadmodum et Latini *frigus*, *frigida*, *frigescere*, dicunt τροπικῶς, neque uno modo

τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοί, ἀντ. β'
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον! φονολιβῆ θρόνον
περὶ πόδα, περὶ κάρα, πάρεστι, γᾶς ὀμφαλὸν,
προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀράμενον ἄγος ἔχειν.
ἐφεστίῳ δὲ μάντις ὢν μιάσματι i. tr. στ. γ'.
μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος, do. h.
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων, do.
παλαιγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας. as., i. h. et i.
κἀμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται, ἀντ. γ'.
ὑπό τε γᾶν φυγὼν οὔποτ' ἐλευθεροῦται·
ποτιτρόπαιος ὢν ἕτερον ἐν κάρᾳ
* μιάστορ' ἐκείνου πάσεται.
ΑΠ. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,

154. τὸ πᾶν, πάντως. Schol.: δίκας πλέον, παρὰ τὸ δίκαιον. St.: *praeter jus.* — φονολ. Arnald. et alii. codd. metro adulterato: φονολειβῆ.

155. τὸν θρόνον, οὗ 'Ορ. καθῆστο, πάρεστιν ὁρᾶν φονολειβῆ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ὅλον. Schol. tritum hoc proverbium est, sed diverse prolatum. Homerus: ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, Aristophanes: ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν, Theocritus: ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε. E St. Plautus Epid. 5, 1, 16.: *usque ab unguiculo ad capillum summum est festivissuma.* — γᾶς ὀμφαλόν. cf. 40.

157. βλοσ. *horrendum.* cf. Suppl. 745. — ἀραμ. primus Heath. pro αἱρούμενον, quod habent libri, ineptum illud quidem et ἄμετρον. sed frequens horum verborum confusio. Schol.: αἱμάτων ἄγος ἐπαίροντα, *suscipientem caedis piaculum.*

158. ὢν S et plerique recentiorum. codd. mendose: μάντι σῷ.

159. αὐτόσσυτος. *tuo ipsius instinctu*, tua sponte. Hesych., annotante S.: αὐτόσσυτον. αὐτοκέλευστον. Schol.: αὐτόκλητος. αὐτὸς αὐτὸν καλέσας ἐπὶ τῷ μιᾶναι τὸν ναόν.

161. *antiqua fata pervertens.*

162. λυπρός ἐστι. τόν, τοῦτον, τὸν 'Ορέστην,

164. ποτιτρ. προστρόπαιος, ἀντὶ τοῦ ἐναγής. Schol. *piaculo pollutus cum sit, post alium tortorem inveniet, qui capiti ejus insultet.*

165. ἐκείνου. scribamus ἐκ κείνου, *post illud*, quod ante passus est. ita Soph. Phil. 685.: εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων, ubi Aldus menda simili: ἐκείνων. ita scribendum esse, in priore ed. significavi; sed in ipso ordine tum posui ἐκ καινοῦ, quod nunc minus placet. ceterum similiter Furiae ap. Schillerum carmine nobilissimo, quod inscriptum est *die Kraniche des Ibycus: So jagen stets wir ohn' Ermatten, Versöhnen kann uns keine Reu', Ihn fort und fort bis zu den Schatten, Und geben ihn auch dort nicht frei.* — μιάστορ'. ἀλάστορα, ut Eurip. Med. 1312. οἶδ' εἰσὶν, οἶμαι, σῷ κάρᾳ μιάστορες. cf. Soph. El. 564. — πάσεται. Schol.: λήψεται. cf. Cho. 177.

166. exire templo, jubet Apollo Furias, iisque minatur et convicium facit.

μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει,
ἀλλ' οὗ καρανηστῆρες ὀφθαλμώρυχοι

168. *καὶ*, *vel*, germ. *gar*, *sogar*. et alia minatur, et hoc inprimis. — serpentem alatum candidum, h. e. velocem et splendentem, vocat sagittam propter similitudinem capitis corporisque acuti serpentium; fierique potest, ut serpentes illos cogitaverit, de quibus Herod. 2, 75.: *λόγος δέ ἐστι*, inquit, *ἅμα τῷ ἔαρι πτερωτοὺς ὄφις ἐκ τῆς Ἀραβίας πέτεσθαι ἐπ' Αἰγύπτου, τὰς δ' ἴβις τὰς ὄρνιθας ἀπαντώσας ἐς τὴν ἐσβολὴν ταύτης τῆς χώρης οὐ παριέναι τοὺς ὄφις, ἀλλὰ κατακτείνειν.* Aristot. H. A. 1, 5, 4.: *ἔστι δὲ τὰ μὲν πτερωτὰ καὶ δερμόπτερα δίποδα ἅπαντα, ἢ ἄποδα· λέγονται γὰρ εἶναί τινες ὄφεις τοιοῦτοι περὶ Αἰθιοπίαν.* quam tamen fabulam esse, nemo hodie dubitat.

169. *θώμιγγος*. *νευρᾶς*. Schol. cf. Pers. 434. a parte significatur Apollinis arcus aureus, quem argenteum Homerus aliique finxerunt.

170. *τὸ αἷμα μέλανα ἀφρὸν εἶπεν*, (sed sanguinem spumantem, dum Furia evomit eum vulnerata.) *οὐ δήπου τὸ ἔμφυτον αὐτῶν* (*ἀναίμονες γάρ εἰσιν οἱ θεοί*), *ἀλλὰ τὸ ἀπ' ἀνθρώπων ἠθροισμένον, ὡς τούτῳ τροφῇ χρωμένων αὐτῶν.* Schol. *Κῆρες* occisorum, praesertim in bello, sanguinem exsugere credebantur, Furiae autem vivorum certe apud hunc nostrum: vide infra 250, 287, 290. *Κῆρας* appellavit hic noster Furias Sept. 980. cf. Musgrav. ad Eurip. Herc. fur. 445.

171. *θρόμβους*. *τὰς πήξεις τοῦ αἵματος*. Schol. *grumos sanguinis*. Hesych.: *θρόμβοι· — αἷμα παχὺ, πεπηγὸς, ὡς βουνοί*. S. conf. Cho. 496, 509.

172. *χρίμπτ.*, *accedere*. conf. Prom. 691.

173. ita Guelf., R, et recentiorum Schw. et Well. A: *οὐκ ἀρανητῆρες*. primus T dedit, quod vulgo legitur, *καρανιστῆρες*, quemadmodum Rhes. 777. *καρανιστὴς μόρος*: sed alterius formae similes Schw. commemoravit cum alias, tum *ἀλφηστὴς*, *ἀργηστὴς*, *δερμηστὴς*, *ἑλκηστὴρ*, *ἑρπηστὴς*, *ὀρχηστὴς*, *ὀρχηστὴρ*, *τευχηστὴς*, *τευχηστὴρ*, *ὠμηστὴς*, *ὠμηστήρ*. ceterum S. annotavit, poëtam h. l. exquisita suppliciorum et crudelitatis exempla coacervare, quorum spectaculo, tanquam festis, delectari ait Furias. quae morum ac poenarum foeditates fere ad barbaros pertinent, vel certe ad Graecos prisci tantum aevi, cum essent semibarbari; velut de Hercule narrat Apollodorus 2, 4, 11.: *ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπιόντας συντυχὼν Ἡρακλῆς ἐλωβήσατο· ἀποταμὼν γὰρ αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥῖνας*, (quod hic *ἀκρωνία* dicitur, alias autem *ἀκρωτηριασμὸς*, cum extrema corporis membra mutilantur,) *καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δήσας ἐκ τῶν τραχήλων, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομίζειν.* cujus generis est *τὸ μασχαλίζειν*, quo in mortuos saeviebant. vide Cho. 403. Cyrum minorem Xenophon collaudans, more patrio jus exercentem, Anab. 1, 9, 13.: *οὐ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτ' ἄν τις εἴποι*, inquit, *ὡς τοὺς κακούργους καὶ ἀδίκους εἴα καταγελᾷν, ἀλλὰ ἀφειδέστατα πάντων ἐτιμωρεῖτο, πολλάκις δ' ἦν ἰδεῖν παρὰ τὰς στειβομένας ὁδοὺς καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν στερομένους ἀνθρώπους.* cf. jubente Schneidero Diod. Sic. 17, 69. et Curt. 5, 5. immodicum Galbae facinus videtur Suetonio Galb. 9. — hoc quidem

* δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
* παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία,
* λευσμόν τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε,
οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου

loco, quem tractamus, *καρανηστὴρ* vel *καρανιστὴρ ὀφθαλμώρυχος δίκη* est immane quoddam barbarorum supplicium, quo sonti, effossis ante oculis, caput amputabant.

174. — 176. affecta. MSS. et R: *κακοῦται χλοῦνις*, non *κακοῦ τε χλ.*, ut vulgati libri. A: *κακοῦ τελλοῦνις*. sic scribamus: *σπέρματός τ' ἀποφθορὰ Παίδων κακώσει χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία, Δεσμός τε. καὶ παίδων κακώσει*, *cum depravatione puerorum conjuncta* castratio. Thuc. 2, 43.: *ἀλγεινοτέρα γὰρ ἀνδρί γε φρόνημα ἔχοντι ἡ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος.* fons erroris ου et ω, itemque σ et τ, litterarum similitudo in codd. vel corrector aliquis cum forte scriptum reperisset per oscitationem *κακῶτει*, de industria posuit *κακοῦται*, quod posset intelligi. *ἀποφθοραὶ* exarasse videntur librarii, ut *δίκαι*, *σφαγαὶ*, quo genere mendae scatent codd. sunt etiam α et αι persimilia in libris. bene castratio puerorum dicitur *σπέρματος ἀποφθορὰ χλοῦνις*. Schol.: *χλοῦνις. ἡ ἀκμαία ἀποκοπὴ, παρὰ τὴν χλόην. ἢ ἐπεὶ χλοῦνις (χλούνης) ὁ σῦς, κάπροι δὲ συνεχῶς εὐνουχίζονται, διὰ τοῦτο τὴν ἀποκοπὴν συϊκὴν εἶπεν, οὐκ ἀνθρωπίνην.* castrationem puerorum primum in Orientalium mores inductam esse, idque tempore antiquissimo (Mos. 5, 23, 1. etc.), recte existimant viri docti; sed utrum auctore Semiramide an alio eorum rege, ad incertum revocant. vide J. A. Donndorfii *Gesch. der Erfindungen* vol. 4. p. 301. seqq. Herod. 3, 48.: *Κερκυραίων γὰρ παῖδας τριηκοσίους ἀνδρῶν τῶν πρώτων Περίανδρος ὁ Κυψέλου ἐς Σάρδις ἀπέπεμψε παρὰ Ἀλυάττεα ἐπ' ἐκτομῇ.* cf. Plin. 9, 25. et, quem praeter alios ibi testem citavit Harduinus, Laërtium Periandro p. 25. — rursum Schol.: *ἀκρωνία. ἐκτομὴ μορίων.* vide superius annotata. — *λευσμὸς* margo Askew., Casaub., S et alii, nec dubitandum est de veritate hujus scripturae, cum *λευσμὸν* abhorreat ab sententia, nec raro ν et ς litterae permisceantur. de hac poena vide Eurip. Or. 596. etc. — *καὶ μύζουσιν.* subaudiendum est οὐ ex superioribus. *μύζουσιν*, *gemunt.* cf. 116.

177. *ὑπὸ ῥάχιν. ἔνθα ἀνασκολοπίζονται.* Schol. antiquissimum hoc est vestigium supplicii atrocissimi et ex usu gentium humanitatis cultu florentium dudum sublati, quod germanice *das Spiessen*, gallice *empaler* dicitur, cum stipite per obscoena secundum spinam dorsi adacto homines immanem in modum cruciabantur. S. Rhesus Thrax fabulae cognominis 486.: *ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν, ἀμπείρας ῥάχιν, Στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον*, ubi vid. Beck. cf. Eurip. Iphig. T. 1321.

178. *ἑορτῆς. εἰρωνικῶς ἀντὶ τοῦ διατριβῆς (oblectamenti).* Schol.

179. *στεργ. delicias*, gaudia. cf. Prom. 479, Cho. 235. — Schol.: *πᾶς — μορφῆς. ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς μορφῆς ὑμῶν ἡ κακία τῶν τρόπων [ὑμῶν] διαδείκνυται.* S.: *eo quoque ducit universa species oris vestri corporisque conformatio.* similiter Vulcanus *τῷ Κράτει* foedam formam exprobrat Prom. 78.

οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
* ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι·
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.
ΕΥ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.
ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
ΕΥ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι, τί μήν;
ΕΥ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.
ΕΥ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς.
ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
ΕΥ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
ΕΥ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΠ. τί γάρ; γυναικὸς, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ...

182. corruptum *πλησίοισι*. Pauw. et alii: *πλουσίοισι*, quod vereor ut ita depravari potuerit, cum notissima sit haec vox neque inepta sententiae. malim sane *ἐν τοῖσδ' ἀπληστίαισι τρ. μ.*, *insatiabili vestra cupidine* vani honoris, vindictae, humani sanguinis. *ἀπληστίαι* dictum, ut *ἀδικίαι*, *ἀμαθίαι*, *ἄνοιαι*, *ἀπιστίαι* et alia hujusmodi verba. hic quoque *σ* et *τ* litterarum similitudo *τοῦ τ* omittendi ansam dederit, sicut inferius *τοῦ σ* 205., et, postquam scriptum esset *ἀπλησίαισι*, jam facto initio latius serpserit depravatio. Eurip. Androm. 214.: *εἶτ' ἀπληστίαν λέχους Πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὑρέθης*. — Schol. *τρίβεσθαι*. *προστρίβεσθαι*. *ἐντρίβεσθαι μύσος τοῖσδε χρηστηρίοισι*, *sceleris maculam affricari huic oraculo* non vindicatis a persecutione vestra supplicibus.

183. *ἄνευ βοτ.* *μόναι, ὡς ἀνήμερα θηρία*. Schol.

188. *τοσοῦτο — λόγου*. *tantum responde;* tum exi templo meo.

190. *πέμψαι αὐτὸν*, Orestem. — *τί μήν;* *quid tum postea?*

191. *ὑπ.* hoc *suscepisti*. *αἵματος δέκτωρ νέου*, *recens effusi sanguinis defensor* et parricidae patronus, qui culpam caedis in te receperis.

192. *προστραπ.* *supplicem adire*. *ἐπ.*, *jussi*.

193. *τὰς προπ.* *ἠθικεύσαντο, τὰς διωκτρίας προπομποὺς εἰποῦσαι. Σπ. τοῦτο κατ' ἀκκισμὸν εἴρηται, ὅ φασιν ἰδίωμα. [τὰς διωκτρίας προπομποὺς εἰποῦσαι.] ἀκκίζειν γάρ φασι τὸ τὰς γυναῖκας ἰδιωματεύεσθαι καὶ σεμνολογεῖν. Σδ.* simile est *Teucris addita Juno* ap. Virgilium.

194. cf. 180 — 184. S.

195. suo se munere fungi volunt Furiae, ut Mors ap. Eurip. Alceside 49., qui persimilis huic locus.

196. *τιμή*, *honor*, munus. *καλὸν* ironice, ut Cho. 645.

198. *τί γάρ;* *quid autem?* Schol.: *τί προστέταχθε ποιεῖν παρὰ (περὶ) ἀνδροφόνου γυναικός;* Apollinis o-

ΕΥ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα,
Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέῤῥιπται λόγῳ,
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη
ὅρκου 'στὶ μείζων, τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
τὸ μὴ γενέσθαι, μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν·
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
ΕΥ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔτι μὴ λίπω ποτέ.
ΑΠ.* σὺ δ' οὖν δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.

rationem, hoc vel quiddam simile dicturi: *γυναικὸς, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ, οὐ τιμωρητέος ἐστὶν ὁ φόνος;* interrumpunt Furiae, negantes, talem caedem, quamvis *αὐθέντην*, esse *ὅμαιμον*, *consanguineam*, h. e. consanguinei, velut matris, fratris, sororis: excusandum igitur esse Clytaemnestrae facinus, non item Orestis. cf. 541, 589.

200. corruptum *ἠρκέσω*. Paris. 3521.: *ἀρκέσω*. scribamus *ἀρκέσει*. facile *ει*, *οι*, *ου*, *ω*, inter se permutantur, saepissimeque erratur in extremis vocabulorum syllabis. *παρ' οὐδὲν ἀρκέσει*, *nihil juvabunt*, seu valebunt. cf. 770.

201. *Junonis jugalis et Jovis foedera.* St. connubia, quibus praesunt *Ἥρα τελεία* et *Ζεὺς ὅρκιος*.

204. Guelf. et A: *μόρσιμοι*, R: *μόρσιμος*, quod admiserunt Herm., S, Schw. et alii.

205. ita Glasg. et alii, recte. Guelf.: *ὅρκου τι*, neglecto *σ*, qua de re vide annotata ad 182. codex Rob.: *ὅρκοις τι*, Paris. 3521. et A: *ὅρκους τε*. primus T: *ὅρκου 'τε*, cujus causa scripserunt *μεῖζον*, quae vulgo leguntur.

206. *εἰ* ponendum esse vidit Canterus pro *ἢ*, quae voculae etiam in Anthologia et saepe alias permixtae sunt. vide Anthol. Palat. pag. 749. — *χαλᾷς*, *indulges*. St.: *poenas remittis*.

207. *τὸ μὴ γεν.* h. e. *ὥστε μὴ γεν.*, *ita ut infectum sit*, ut non patrata videatur caedes, neque iram ac vindictam tuam mereat. cf. 199. intelligit autem et h. l. et 210. Clytaemnestram conjugesque se invicem interficientes. — *ἐποπτεύειν*, *respicere*, *curare*. vox frequens ap. Aeschylum. vide 211, Cho. 1. etc.

209. seq. *alterum enim* (Orestis facinus) *aegerrime te ferre novi*, *alterum vero* (Clytaemnestrae) *manifesto negligere.* S.: *πράσσ. ἡσ.*, *remissius tractare.*

213. Pauw. et alii: *πλέω*, Attice. magis tamen placet Butleri conjectura *πόνον πλέον*. sed hoc parum est; neque enim intelligi potest, quid sit, quod his verbis Apollinis honorem muneris sui imminui dicant Furiae. scilicet trajecti sunt hi versus, quorum hunc olim ordinem fuisse arbitror:

δίκας — θεά.
ΕΥ. τιμὰς — λόγῳ.
ΑΠ. οὐδ' ἂν — σέθεν.
ΕΥ. μέγας —
— —

ΕΥ. τιμὰς σὺ μὴ ξύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
ΕΥ. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγει·
ἐγὼ δ' (ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον) δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα κακκυνηγέτις.
ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, ἣν προδῶ σφ' ἑκών.
ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
ἥκω· δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα
οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
* ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς

— κακκυνηγέτις.
ΑΠ. σὺ δ' οὖν — τίθου.
ΕΥ. τὸν ἄνδρ' ἐκ. — ποτέ.
ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω etc.

ita haec optime cohaerent: nam injustam esse Apollo dicens Orestis persecutionem, nec aequum jus exercere Furias, de honore ac dignitate earum detraxerat; quod illae queruntur verbis *τιμὰς σὺ μὴ ξύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ*. quae verba deus paulo superbior ita interpretatus per cavillationem, quasi, quod de illis detraxit, id sibi ipse vindicare velit, munerisque Furiarum cupidus sit: *οὐδ' ἂν δεχοίμην*, inquit, *ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν*, *ne acciperem quidem ego, ut eo fungerer, munus oblatum tuum.* causa transpositionis fuisse videtur sententiarum, quae insunt in versibus 212. et 218., similitudo; cujusmodi fraudis exempla plura inveniuntur ap. Tragicos.

217. *δίκας μέτειμι τόνδε*, ut Eurip. Bacch. 303.: *τῆς σῆς δ' ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον Δίκην μέτειμι*, et 444.: *τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων Μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις*. cf. Well. et ab eo citatum testem Elmslejum ann. ad Eurip. Heracl. 852.

218. *κακκ.*, h. e. *κατακυνηγέτις*. ita Medic. et similiter Guelf. A, R: *κακκυνηγέτης*, contractione haud inusitata, de qua cf. Cho. 973. graphica est praepositio et auget vim verbi. perperam T et alii *καὶ κυνηγέτις*.

220. seq. de religione supplicum v. ann. ad 44. St.: *δεινὴ* etc. ex mente Pythagorae, qui supplices deserere valde religiosum ducebat. quamobrem cum Sybaritae a Crotoniatis postulabant, ut, qui ad ipsos aufugissent, in eorum manus dederentur, reliquis omnibus assentientibus, unus repugnavit Pythagoras, cujus suasu bellum contra Sybaritas in supplicum gratiam susceperunt. Diod. Sic. 12, 9. etc. *τοῦ πρ. μῆνις*, supplicis repudiati ira ac detestatio. — hisce pronuntiatis et Furias et Apollinem cum Oreste spectatorum oculis subduci monet S. per machinas, scenamque Athenas translatam sic institui, ut primum Orestes solus conspiciatur in templo Minervae, simulacrum deae supplex venerans; paulo post autem eum consequantur Furiae, vestigia odoratae sanguinis recens effusi.

223. *ἀλ. μιάστορα.*

224. *προστρ. ἀκάθαρτον.* Schol. recte: neque enim *supplicem* h. l. significat vox *προστρόπαιος*, ut 221. aliisque locis. S.: reum se caedis confitetur, negat autem se adhuc *προστρόπαιον* esse, i. e. piaculo pollutum. Hesych.: *ἀφοίβαντον. ἀκάθαρτον. Αἰσχύλος Νεανίσκοις.*

225. inusitate dictum *προστετριμ-*

ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασι βροτῶν.
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά·
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμενῶ τέλος δίκης.
ΧΟ. εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ!
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς·
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν
ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών·

μένον τε πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις, ubi dativus solus usurpandus est, vel certe casus quartus cum praepositione. hanc depravatam puto, cum Aeschylus scripsisset *προστ. τέ πως ἄλλοισιν* etc. *πὼς*, ut Comicus Plut. 246.: *ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πως εἴμ' ἀεὶ*, quod ita reddidit Vigerus 7, 9, 3.: *at ego singulari quodam modo iis semper moribus fui.* „aliquando enim," inquit, „certus ille modus *ἔμφασιν* addit." male quidam *πρὸς* sensu adverbii dictum putant, cum idem *τῷ ἀμβλὺν εἶναι* et *τῷ προστετριμμένον εἶναι* significetur; nec melius est, quod alii posuerunt *προστετρ. πάρος ἄλλ. οἴκοις.* S.: *sed jam obtusum et probe exercitatum aliis in aedibus multorumque hominum, quos purificationis causa adii, salutationibus.* fingit nimirum Aesch., Orestem, antequam Athenas veniret, in itinere solemni ritu non uno in loco caedis maternae a piaculo purificatum esse. apud Troezenios id factum esse narrat Paus. 2, 31, 11. (aliter Eurip. Iphig. T. 897. seqq.). *ἀμβλὺν*, tropo ab acie ferri, quae crebra frictione retunditur.

226. *πορ. βρ.* h. e. *εἰς βροτούς.* Matth. gr. gr. §. 313.

227. *ὅμοια. ὁμοίως.*

230. minus recte codd.: *ἀναμένω.*

231. *τόδε*, *sanguis*, cujus maculis respersa via est Orestis.

232. sanguinem eum vocat *mutum indicem*, quemadmodum pulverem *ἄναυδον ἄγγελον* Sept. 82.

234. *αἷμα καὶ σταλ.* hendiadys.

235. *ἀνδρ.* *homicidis*, sanguinariis. cf. infra 872, Suppl. 605. anhelant Furiae, via longiore fessae.

236. *πεπ.* *peragratus est.* vide Schneideri lex. gr. h. v.

237. *ἀπτέροις ποτ.*, *volatibus sine alis.* oxymoron. cf. ann. ad Ag. 83. Schol.: *ὅτι μὴ πτερωτὰς εἰσήγαγεν αὐτάς.* Plautus Poen. 4, 2, 49.: *sine pennis volare haud facile est.*

238. *οὐδὲν ὑστέρα νεὼς*, *non tardior nave*, h. e. celerrime, quemadmodum celer est cursus navis vento secundo in altum provectae: unde passim dicuntur *νῆες θοαί* vel *ὠκύπομποι* etc. Eurip. Hec. 1024.: *ναῦς ὅπως, ποντίοις πείσμασιν Λινόκροκον φάρος ἕλκον, Ἐπὶ τάνδε συθεὶς* etc.

239. *κατ. καταπτήξας πρὸς τῷ ἀγάλματι.* Schol. cf. Prom. 29.

ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
ὅρα, ὅρα μάλ' αὖ! dm. μονοστ.
λεύσσετον παντᾶ, μὴ λάθῃ φύγδα as., 2 cr. d. c.
βὰς ὁ ματροφόνος ἀτίτας. gl.
ὁ δ', αὖτε γοῦν ἀλκὰν ἔχων, i. d.
περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου, do.
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν·
τὸ δ' οὐ πάρεστιν (αἷμα ματρῷον χαμαὶ i. tr.
δυσαγκόμιστον, παπαῖ, as., i. et cr.
τὸ διερὸν πέδῳ κεχυμένον οἴχεται), as., dm. et i. d. br.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν i. tr.
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον, ἀπὸ δὲ σοῦ do.
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου, as., i. h. et cr. d.
καὶ ζῶντά σ' ἰσχάνασ' ἀπάξομαι κάτω. i. tr.

240. προσγελᾷ. tropus haud infrequens. vide Blomf. ann. ad Prom. 90. Aristoph., monente Schw., Pac. 575.: ὥστε σέ τά τ' ἀμπέλια, καὶ τὰ νέα συκίδια — Προσγελάσεται. Catull. Epithal. Pel. et Th. 285: *domus jucundo risit odore.* Flaccus Od. 2, 4, 13.: *ille terrarum mihi praeter omnes Angulus ridet.*

241. alloquitur coryphaeus duo hemichoria, quae in diversas partes templi discedere et servare jubet, ne Orestes elabatur. similiter Eurip. Or. 1223.: στῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἁμαξήρη τρίβον, Αἱ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον, ἐς φρουρὰν δόμων! etc.

243. ἀτ. ἀτιμώρητος. Schol.

244. perperam libri: ὅδ' αὖτε.

245. ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ, πρόσφυξ θέλει γενέσθαι τῆς θεοῦ. Schol.

246. *judicio se sistere vult ob manuum facinus.*

247. seqq. τὸ δ' οὐ π. οὐ πάρεστιν αὐτῷ νικῆσαι ἡμᾶς. (ita ut judicium nostrum et vindictam effugiat. χαμαὶ ὄν, *humi profusum.*) δυσαγκ. τὸ ἅπαξ χυθὲν αἷμα δυσίατον. — διερόν. τὸ βρέξαν τὴν γῆν. (τὸ διερὸν, ὅ δ. sensu figurato Comicus dixit Nub. 331. διεροὺς οἰωνούς: sed Av. 215. διερὰ μέλη, τὰ δίυγρα ἐκ τῶν δακρύων, *lacrimabiles cantus.*) Schol.

250. cf. 170. comparantur procul dubio hac imagine Furiae serpentibus vel araneis, de quibus Aristot. H. A. 8, 6, 1.: σαρκοφάγοι δὲ ὄντες οἱ ὄφεις, ὅ τι ἂν λαμβάνωσι ζῶον, ἐκχυμίζοντες ὅλα κατὰ τὴν ὑποχώρησιν προΐενται· σχεδὸν δὲ καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, οἷον οἱ ἀράχναι, ἀλλ' ἔξω οἱ ἀράχναι ἐκχυμίζουσιν, οἱ δὲ ὄφεις ἐν τῇ κοιλίᾳ. jocose Plautus Curc. 1, 2, 64.: *mittite istanc foras, Quae mihi misero amanti ebibit sanguinem!* et Bacch. 3, 1, 5.: *apage istas a me sorores, quae hominum sorbent sanguinem!*

251. πέλανον. θρόμβον αἵματος. Schol. cf. Pers. 181, Cho. 78.

253. dedi ἰσχάνασ', ut supra 133 κατισχαίνουσα, quod quidem habent Farnes. et A, cum in vulgatis libris legatur κατισχναίνουσα, hic autem in omnibus, quod sciam, ἰσχνάνασ'. vide ann. ad Prom. 267, 378.

* ἀντιποίνους τίνῃς ματροφόνας δύας· as., cr. d. et dm.
ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν, i. tr.
ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν, ἢ τοκέας φίλους, as., dm., cr., dm.
ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια· i. tr.
μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν
ἔνερθε χθονὸς, dm.
δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί. do.
ΟΡ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι i. tr.
πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει·
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ
Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις·

254. ματροφόνας. forma obsoleta, similis nominum propriorum Περσεφόνη, Τισιφόνη. scribamus ματροφόνους. confundi solent α et ου in libris. — τίνῃς, *luas*. Matth. gr. gr. §. 516, 2. perferre Orestem jubet eosdem dolores, quos mater, ab eo interemta, pertulerit.

255. ordo: ὄψει δὲ καὶ εἴ τις βροτῶν ἤλιτεν ἄλλον. ἄλλον ἤλιτεν, ut Theognis 1170. ἀθανάτους ἤλιτεν etc.

257. τῆς δίκης ἐπ., *jure digna*, h. e. juri congruentia, poenas justas meritasque.

258. seqq. εὔθυνος. δικαστής. δελτ. ἐφορᾷ δὲ πάντα, ἀναγραφόμενος αὐτὰ τῇ ἰδίᾳ δέλτῳ. (δέλτους φρενῶν dixit Prom. 767., ubi vid. ann.) Schol.

261. ἐπ. *scio*, h. e. subii, expertus sum.

265. βρίζει. κοιμᾶται. Schol. metaphora non rara. Soph. Phil. 622.: κοιμᾶ τόδ' ἕλκος. Agam. 318.: ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα. Eurip. El. 41.: εὕδοντα φόνον. *Schw.* μαρ. figurate dictum, monente Abresch., ut ap. Aelianum H. A. 1, 18. (λύπη μαραίνεται) et saepe alias.

266. ἔκπλυτον. ἐκκεκαθαρμένον. Schol. Hesych.: μίασμα ἔκπλυτον. ἐξίτηλον.

268. ἠλάθη. proprie dicitur ἐλαύνειν μίασμα, *solvere piaculum*. „χοιρ. porcorum usus in sacrificiis expiatoriis satis notus est vel ex illo Plauti in Menaechmis 2, 2.: ME. *responde mihi, Adulescens, quibus hic pretiis porci veneunt Sacri sinceri.* CY. *nummo uno.* ME. *en, a me accipe. Jube te piari de mea pecunia: Nam ego quidem insanum esse te certo scio.* accedit et Horatianum illud Serm. 2, 3, 164.: *immolet aequis hic porcum Laribus.* uterque de insanis, qualis fuerit Orestes, intelligendus. quin de immolatione porci plura reperies apud Varronem, ubi tamen hoc praetermissum. sic enim ille de R. R. 2, 4.: *sus graece dicitur ὗς, olim thysus dictus ab illo verbo, quod dicunt θύειν, quod dicunt immolare. ab suillo enim genere pecoris immolandi initium primum sumtum videtur; cujus vestigia, quod initiis Ce-*

πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ·
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ', εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
* τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα,

veris porci immolantur, et quod, pacis foedus cum feritur, porcus occiditur" etc. St. porci sanguine etiam concio lustrabatur Athenis; qua de re Schw. conferri jussit Scholiasten Comici ad Plut. 450. et Ach. 44.

270. ἀβλαβεῖ, *innoxio*, nec pollutis iis, ad quos accessi. Schol.: ἐβλάπτοντο γὰρ οἱ μυσαροῖς ξυντυγχάνοντες.

271. καθ. *destruit*, consumit, finit.

275. αὐτόν. ἐμαυτόν. male codices: αὐτόν. vide Cho. 97, Aristoph. Nub. 932, Matth. gr. gr. §. 489, II. — his verbis significari foedus ictum Atheniensibus cum Argivis Ol. 79, 4., intellexere Schol. (ὡς τότε συμμαχούντων Ἀργείων Ἀθηναίοις.), Boeckh. libro de gr. trag. princc. p. 45. et Süvern. *über einige hist. und polit. Bezieh. der alten Trag.* p. 8. seqq. (vid. ann. ad Suppl. 339.) quadrat tempus, quo primum acta fertur Orestea, Ol. 80, 2. cf. 607, 698 seqq.

277. χώρας — Λιβ. dictum est per enallagen poëticam, nec probandum, quod Casaubono aliisque placuit, Λιβυστικῆς. sic, monente Schw., Eurip. Troad. 1. Αἰγαῖον βάθος πόντου pro Αἰγαίου, Herc. fur. 387. Εὔξεινον οἶδμα λίμνας pro Εὐξείνου, Iphig. T. 1164. χθονίαν θεᾶς μῆνιν pro Χθονός, Androm. 156. ἠπειρῶτις ψυχὴ γυναικῶν pro ἠπειρωτίδων etc. cf. 305.

278. circa flumen et lacum Tritonis Minerva primum virginali habitu apparuisse dicebatur. hinc nomen ei Τριτογένεια. Catull. 54, 396.: *aut rapidi Tritonis hera.* S. cf. Eurip. Ione 802, Aristoph. Nub. 960. etc. Apollodorus 1, 3, 6.: ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει Προμηθέως ἤ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, καὶ Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς, ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος, Ἀθηνᾶ σὺν ὅπλοις ἀνέθορε. ubi vid. Heyn., itemque ad 3, 12, 3., p. 297.

279. ineptum κατηρεφῆ. vel καταῤῥεπῆ scribendum fuerit Heathio auctore, vel κατωρεφῆ, ut forte inter se permutatas esse existimemus initiales vicinarum syllabarum litteras, quod saepe factum. ita sensus horum hic erit: *sive stet ambuletve, sive sedeat.*

280. εἴτε Φλεγραίαν πλάκα. Aristides orat. in Minervam: λέγεται γάρ, ὡς, ἐπειδὴ οἱ Γίγαντες παρετάξαντο ἐν τῇ Φλέγρᾳ, Ἐγκέλαδον μὲν καὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν κτείνει ἡ θεός. St. Steph. de Urbibus: Φλέγρα, πόλις Θρᾴκης, ἣν Εὔδοξος μετὰ ταῦτα Παλλήνην φησὶ κληθῆναι. conf. Strab. epit. libri 7, 12. et de Gigantomachia Apollod. 1, 6., Eurip. Ione 906. etc.

θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι (κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεὸς),
ὅπως γένοιτο τῶνδέ μοι λυτήριος!
ΧΟ. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἄν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔῤῥειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
* οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους·
ἐμοὶ τραφεὶς τε καὶ καθιερωμένος,
καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·
ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.
ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ a. d. προῳδ.
μοῦσαν στυγερὰν a.
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν, a. par.
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἐπινωμᾷ στά-
σις ἁμά. a. Aristoph.

281. ταγ. prima correpta, ut ταγᾶς ap. Comicum Lys. 105., quem locum indicavit H. Voss. Schol.: ὡς θρασὺς ἡγεμών. ἁρμόττουσα δὲ ἡ εὐχή· δεῖται γὰρ ἐδρανοῦς βοηθοῦ.

283. libri: τῶνδ' ἐμοὶ, sed nihil opus est pronomine ὀρθοτονουμένῳ.

286. τὸ χαίρειν — φρενῶν. *ita ut prorsus, quid sit animo laetari, dediscas*, ut nullus laetitiae sensus ad animum tuum penetrare possit. S. ὅπου ἐστί. cf. 381.

287. σκιὰν primus Heath. codd.: σκιά (σκιᾶ). — δαιμόνων. ipsarum Furiarum. *incruentum pabulum daemonum*, h. e. vivum. conf. 170, 250, 290.

288. manifesto depravata. sic scribamus ἃ δ' ἀντιφωνεῖς ἄλλ', ἀποπτύῃς λόγους, *et quod attinet ad alia, quae adversus me dixisti* (261. sequ., 265 — 271.), *despue istos sermones* tuos. etiam h. l. permixta sunt α et ου, ut passim. Eurip. Med. 426.: ἃ δ' εἰς τυράννους ἐστί σοι λελεγμένα, Πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ. Heracl. 214.: ἃ δ' ἐκτὸς ἤδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ Τῖσαι, λέγω σοι, παισὶ etc.

291. ὕμνον δέσμιον, (τὸν δεσμεύοντα αὐτοῦ τὰς φρένας, ut Schol. explicat ad 306.) *carmen ligatorium*, ex genere incantationum, quo Furiae Orestem se quasi constricturas et in potestatem suam redacturas esse minantur. S. cf. Theocriti et Maronis interpp. Pharmaceutria, Senecae ad Herc. Oet. 453. (*artibus magicis fere Conjugia nuptae precibus admixtis ligant.*) alius generis est δυσκέλαδος ὕμνος Ἐριννύος Theb. 810.

292. καὶ χορόν. nempe non canebant solum, sed etiam saltabant, prorsus ut Shakspearius in Macbethi tragoedia nobilissimum illud sagarum canticum instituit. S.

293. μοῦσαν, *musam* (Virg. Ecl. 1, 2.), *carmen*. Eurip. Phoen. 50, Alc. 335. etc.

295. λάχη. τοὺς κλήρους ἡμῶν. (munus nostrum. cf. 310, 319.) ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δεδόκηκε. δεδόκηκεν ἡμῖν, τίνα τρόπον τὰ κατ' ἀνθρώπους λάχη ἐφοδεύομεν. ἐπιν. ἐπισκοπεῖ. (vide Theb 25. etc.) στάσις δὲ τὸ σύστημα. Schol. — hos versus esse anapaestos Aristophaneos, alternis positi paroemiaci du-

* εὐθυδίκαι θ' ἡδόμεθ' εἶναι. τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖ-
ρας προσνέμοντας
* οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν, ἀσινὴς δ' αἰῶνα
διοιχνεῖ·
ὅστις δ' ἀλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ, χεῖρας φονίας
ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν a. d.
παραγιγνόμεναι, πράκτορες αἵματος αὐτῷ τελέως
ἐφάνημεν. a. Aristoph.
μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ Νὺξ, ἀλαοῖσι as., t.
d. c. et pher. στ. α'.
καὶ δεδορκόσιν ποινὰν, t. d. c. clod.
κλῦθ'! ὁ Λατοῦς γὰρ ἶνις μ' ἄτιμον τίθησιν, τόνδ'
cr. pent. c.
ἀφαιρούμενος dm.
πτῶκα, ματρῷον ἅγνισμα κύριον φόνου· as., cr.
d. et t. d. c.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος, παρακοπὰ, paeon. t.

bitare nos haud sinunt; quibus versibus longioribus immixtus est anapaestus dim. 299., quo praeparatur clausula proodi.

296. scribamus:
εὐθυδίκαι μενθ' ἡδόμεθ' εἶναι.
καθαροὺς χεῖρας προνέμοντας
etc.
μένθ' pro μέντοι neminem, opinor, male habebit, cum elisi τοὶ non desint exempla ap. Tragicos. vel scribi fortasse potest μέν θ' pro μέν τε, more Homerico et Epicorum. τοὺς ablegandum est ab hoc versu, cujus nec necessarium est sententiae et metrum evertit. προνέμοντας habet codex Farnes. καθ. χ. προν., *puros manibus procedentes*, tropo a gregibus pascentibus, quemadmodum αἰπολεῖσθαι, βουκολεῖσθαι et similia dicuntur. S.: εὐθυδ., *justitiam strenue administrantes, nec ab ejus tramite unquam deflectentes.*

297. ita Porsonus, verbis transpositis, quae facillima emendandi via est ap. poëtas. codd. hiatu non ferendo: οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει, qui est verborum ordo tritior, quem sectati sunt librarii. — διοιχνεῖ, permeat, *transigit vitam.*

398. ὅστις ἀλιτρῶν. h. e. ὅστις ἀλιτρός: nam genitivus pluralis est ἀλιτρῶν, nec quidquam mutandum.

300. πράκτορες, *ultores*. τελ., *cum vi et potestate*. E S.

301. Noctis filias dicit Furias. aliter Hesiodus Theog. 185. et Apollod., ad quem vide annotata ab Heynio 1, 1, 4. — Schol.: ἀλ. — ποινάν. ζῶσι καὶ θανοῦσιν ἔκδικον. res dicta pro persona. conf. 343. ἀλαοὶ et 348 δυσόμματοι, *coeci*, appellantur mortui, ut vivi δεδορκότες seu βλέποντες, *videntes.*

305. πτῶκα, *leporem*, feram. Schol.: ματρ. ἅγνισμα. τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀφαγνιοῦντα τὸν φόνον τῆς μητρός. S.: „*hominem ob maternam caedem sacrum et devotum.*“ κύριον, *praecipuum*, quod inprimis puniendum est. ματρ. ἅγνισμα φόνου pro ματρῴου. cf. 277.

306. ἐπὶ δὲ τῷ τεθ. *super hunc, quem immolatum pergimus*

παραφορὰ φρενοδαλής, pher.
ὕμνος ἐξ Ἐριννύων t. d. c.
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὑονὰ βροτοῖς. as., 2 t. d. c.
τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἀντ. α'.
ἐμπέδως ἔχειν, θνατῶν
τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι, τοῖς
ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος, παρακοπά,
παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ Ἐριννύων
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὑονὰ βροτοῖς.
γιγνομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη, da. pent. στ. β'.
ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας. οὐδέ τις ἐστὶ
ξυνδαίτωρ μετάκοινος, pher.

immolare, in quo inest significatio futuri. hinc Schol.: ἐπὶ Ὀρέστῃ δὲ μέλλοντι θύεσθαι λεχθήσεται ὕμνος ἐξ ἡμῶν, ὡς ἐπὶ ἱερείῳ. vide Matth. gr. gr. §. 497. τεθυμ. secunda brevi, ut Comicus Ach. 748.: κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύεν, ubi vide ann., itemque a Schwenkio citatum testem Passovium dissert. de Trach. v. 995. sic λελυμένος υ correpto a λύω etc. — rursum Schol.: παρακοπά. ἤγουν ὃς αὐτοῦ τὰς φρένας παρακόψει. cf. Agam. 197.

307. φρεν. ἡ δηλουμένη τὰς φρένας. sic libri vett. a Turnebo est φρενοδαλὶς, quod vulgo legitur; sed antiquam nos scripturam jam in priore ed. restituimus. Schol.: φρενοδαλίς. παρακίνησις τῶν φρενῶν.

309. ἀφόρμ. Agam. 891.: τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅπως ὑμνῳδεῖ θρῆνον Ἐριννύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν θυμός. *St.* cf. monente Schw. Cho. 430, Suppl. 607, Eurip. Iphig. T. 138. etc. — αὑονὰ βρ. *consumtio seu tabes mortalium.* male Vict. et alii: αὔων βροτοὺς, quod est interprete Schol.: ὁ ξηραίνων τοὺς βροτούς.

310. διαντ. ἡ διαμπὰξ τιμωρουμένη. Schol. „Hesych.: ἀνταίαν. ἔκτοπον, χαλεπήν. Σοφ. Ἀκρισίῳ. ἀνταίας. πολεμίας, ἐχθρᾶς. Σοφ. Πολυΐδῳ." *Schw.* τὸ διὰ est αὐξητικόν. — ἐπέκλωσεν ἡμῖν.

311. θνατῶν Canter. etc. codd. male: θανάτων.

312. τοῖσιν. οἷς. Schol.: αὐτ. αὐτοφονίαι. (male αὐτουργίαις et ap. Schol. legitur, et in Guelf. et priscis edd., τῷ σ huc pertinente ex verbo proximo.) recte S. *caedes propinquorum* seu *consanguineorum* intelligit. — ματ., *insanae*, impiae. Suppl. 681.: ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων. Sophocl. Trach. 534.: φανεῖ ματαίαις χερσὶν, ubi Schol.: ἀδίκοις, ἀκολάστοις. cf. Schw. — Schol.: τοῖς ὁμ. τούτοις ἡμᾶς ἀκολουθεῖν, ἕως ἀποθάνῃ ὁ τοιοῦτος.

314. οὐκ ἄγαν, *non admodum.* cf. Aristoph. Equ. 551.

319. γιγν. *cum nasceremur.* ἐφ' ἁμ. ἐκρ. tmesis.

* παλλευκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην·
δωμάτων γὰρ εἱλόμαν t. d. c.
ἀνατροπάς, ὅταν ἄρης τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ· paeon. t.
ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι κρατερὸν ὄνθ' ὅμως as., paeon. d. et dm.
* μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου,
σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας, ἀντ. β'.
* θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν,

322. color albus felix: hinc albae vestes convivantium, albi equi imperatorum, etc. Eurip. Phoen. 293. ὅθεν ἐμάν τε λευκόχροα κείρομαι Δακρυόεσσ' ἀνεῖσα κόμαν, Ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, τέκνον, Δυσόρφναια δ' ἀμφιτρυχῆ τάδ' ἀμείβομαι. cf. ejusdem fabulae 170, 571, Nitsch. *Beschreib. des Zust. der Gr.*, vol. 1. p. 637. etc. Schol.: παλλ. οὐδαμοῦ, ὅπου ἑορτὴ καὶ ἀμπεχόνη καθαρά, πάρειμι. — quod ad metrum hujus versus et ἀντιστοίχου attinet, uterque depravatus est, nec facile quisquam dubitaverit, quin verba ἄμοιρος et ἀξιόμισον adscripta sint ab explicatoribus. quibus verbis expunctis hic quidem apparet dact. pent., in antistropha vero idem genus metri restitueris sic scribendo:

Ζεὺς αἱμοσταγὲς ἔθνος γὰρ τόδε λέσχας.

satis frequens est ap. Aeschylum forma αἱματοσταγής (Theb. 784, Pers. 768, Ag. 1195, Cho. 779.), quam etiam Euripides Aristophanesque usurparunt, cum rarius legatur αἱμοσταγής. posuerunt igitur librarii vocabulum, cujus sono adsuetae erant eorum aures, et praeterea γὰρ particulam quarto loco collocatam mirati, quam rem explanavit Schäferus Melet. crit. p. 76., in solitam sedem promoverunt.

323. *domuum enim suscepi eversiones*. St. h. e. praesum isti muneri atque officio, ut domus evertam etc.

324. ὅταν. ὅταν τις ἐχθρὸς συγγενὴς ὢν τὸν συγγενῆ φονεύσῃ. τιθασός. οἰκεῖος, φίλος. (metaphora a cicuribus animalibus, quae domi aluntur. S.) Schol.

325. τόν. τοῦτον. „διομ., *irruentes*." St.

326. habemus h. l. in antistropha pherecrateum omnibus numeris absolutum et eum, qui suspicione careat corruptionis. recte igitur viri docti hunc versum illi similem reddere studuerunt, sed minus feliciter, cum mordicus tenerent τὸ νέον, quo minime opus est huic orationi, quodque verisimile est ex scholio irrepsisse. scilicet legerant explicatores νεοσπαδὲς ξίφος 42. et αἵματος νέου 191., quorum tamen locorum diversa ab hujus ratio est: neque enim hic, ut illis in locis, agitur caedes recens facta, sed generatim caedes, quam ulciscuntur Furiae. videtur hoc sensisse Lachmannus, ut qui libro de chor. syst. p. 62. haec ita scribenda esse putet: κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως μαυροῦμεν ὕφαιμα. equidem hanc esse manum Aeschyli arbitror:

— ὅμως
ἀμαυροῦμεν ὕφαιμον,

quamvis fortem, tamen obscuramus perdimusque *sanguine pollutum*, h. e. perdimus eum propter caedem perpetratam. Schol.: διὰ τὸ νέον αἷμα τοῦ νεωστὶ εἰργασμένου. scripsit homo, ni fallor: διὰ τὸ αἷμα τοῦ νεωστὶ ε. — ὅμως pro ὁμοίως Arnaldus aliique, recte. alioqui nullo negotio scribi posset in antistropha τανυδρόμοισι. — de sententia cf. 335. seqq.

327. seqq. illud quidquid moliuntur, impingit oratio ad scopulum verborum ἐμαῖσι λιταῖς, nec dubitandum

μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν·
* Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
ἇς ἀπηξιώσατο.
* μάλα γὰρ οὖν ἀλλομένα ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν σφαλερὰ τανυδρόμοις
κῶλα, δύσφορον ἄταν.
δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ da. pent. στ. γ'.
τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν, da. t.
ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός· as., dm. et i.
πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ, ἀντ. γ'.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος

est quin sint depravata. id se studere ajunt Furiae, ut quemvis alium (intelligunt autem inprimis Apollinem et Minervam) cura ista ulciscendi parricidas liberent, et aliqua re sua, quae res significatur verbis *ἐμαῖσι λιταῖς*, immunes reddant deos ab isto officio. igitur istis verbis ipsum Furiarum munus significari necesse est, quoniam opera sua otium facere volunt diis. haec mihi reputanti in mentem venit scribendum esse *ἐμαῖς λύπαις*, *doloribus molestiisque meis* ex adspectu scelerum ac persecutione noxiorum, qui non modo se subtrahunt fuga, sed etiam patronos nonnunquam inveniunt, velut Or. Apollinem, quem sibi *λυπρὸν* dicunt Furiae 162. sed habet haec scriptura nescio quid duri atque affectati: quare malim legi, quod apertum est aptissimumque, *ἐμοῖσι λύτροις*, ut sua se opera molestias deorum ex tali munere capiendas velut redimere dicant Furiae, itaque indignas esse, quae factorum suorum rationem reddere cogantur, *μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν*.

330. haec quomodo mihi scribenda esse videantur, dixi in annotatis ad 322. Schol.: *ἔθνος τόδε. τὸ τῶν φονέων.* Jovem opponentibus respondet, esse quidem Jovem *ἱκέσιον*, sed ejusmodi supplices spernere, nec sermone illos dignari suo.

332. — 334. hos versus, qui post 338. leguntur in libris, recte hic posuit Herm., quem secuti sunt recentiores. — *ἄμετρον* est *ἀλλομένα*. R: *ἀλωμένα*. Lachmann. l. l. ad 326. p. 62.: *ὀλομένα*. scribendum, maxime propter hiatum, *ὀλομέναν*. *ὀλομέναν βαρυπεσῆ*, *perniciosam propter violentum impetum.* sic Eurip. Phoen. 971.: *ὀλομέναν τ' ἐριννὺν*, et Med. 1195.: *οὐλομέναν γυναῖκα.*

333. *σφαλ. ταν. κῶλα.* h. e. *τανυδρόμοις σφαλεροῖς κώλοις*, parricidis, qui currunt facile labentibus pedibus. vide Matth. gr. gr. §. 423.

335. *ὑπ' αἰθέρι*, *sub aethere*, h. e. in terra.

336. *κατὰ γᾶν μιν. καὶ τοὺς ὑψηλοὺς καθαιροῦμεν.* Schol.

338. *ἐπιφθ.*, *invidiosis*, infestis.

339. *τόδε*, *hoc*, Furias in causa esse. *ὑπ' ἄ. λύμᾳ*, *propter insanam noxam*, exitiosam insaniam.

340. *tali caligine scelus in virum ejusmodi scelestum involare solet.* (*ἐπιπόταται*. Matth. gr. gr. §. 503, 3.) Schol.: *κνέφας. σκότος φρενῶν. τὸ μύσος κνέφας εἴρηκεν.*

341. *δνοφ. τιν' ἀχλὺν*, *ob-*

* αὐδᾶται πολύστονος Φάτις.
* μένει γὰρ εὐμήχανοι δὲ καὶ τέλειοι, as., i. h. et an. στ. δ',
κακῶν τε μνήμονες σεμναί, i. d. clod.
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς, ἄτιμ' ἀτίεται διόμεναι, i. t.
θεῶν διχοστατοῦντ' ἀνηλίῳ λάμπᾳ, i. tr. clod.
δυσοδοπαίπαλα δερκομένοισι καὶ do.
δυσομμάτοις ὁμῶς, i. d. br.

scuras nescio quas tenebras, verba obscura, ambigua, *αἰνιγματώδη*, nemine suspicante causam miseriarum, quibus subito scelestus opprimitur.

342. πολύστονος Φάτις. *multum defleta.* at cur, quaeso, defleta? perire dicit scelestum. num propterea flendum est? minime. nec melius procedit πολυστόνος Φάτις, *multum gemens Fama.* scribamus πολύστομος Φάτις, *multiloqua Fama*, quo nihil aptius. Virgilius de Fama Aen. 4, 181.: *monstrum horrendum ingens, cui, quot sunt corpore plumae, Tot vigiles oculi subter (mirabile dictu), Tot linguae*, totidem ora sonant, *tot subrigit auris.* similes μ et ν litterae in MSS.: vide Porson. ad Hecub. 369, nos ad Aristoph. Pac. 156. πολυστομεῖν dixit hic noster Suppl. 464.

343. codd. prava interpunctione: μένει γάρ· εὐμήχανοι etc. eam qui correxit, Wakef., simul scribendum esse putavit εὐμήχανοί τε, Hermanno aliisque assentientibus; sed insolitum putidumque est, bis poni τὲ et καὶ particulas, praesertim in eadem oratione. nec tamen ferendum δὲ, sed scribendum est, nisi magnopere fallor, μένει γὰρ εὐμήχανοι δίκαι τέλειοι. δίκας se ipsae vocant Furiae, ut 302. ποινὰς, h. e. δικαστὰς, ποινάτορας. ε et ι litterae confusae, ut saepe alias. — μένει, *vigore animi*, quicum conjuncta esse solet agilitas, τὸ εὐμήχανον. — sunt hi nominativi consequentiae, nec recte Schol.: εὐμήχ. λείπει τὸ ἐσμέν. male itidem libri 348.: — ὁμῶς. τίς οὖν etc., cum verbis τίς οὖν incipiat apodosis.

344. sequ. κακῶν, *malorum facinorum.* δυσπαρ. *inexorabiles.* — ἀτίεται fere vett. libri, non ἀτίετα, ut Canterus et recentiores, nec tolerari potest ἄτιμα, ἀτίετα, potest ἄτιμα, ἄτιμα, vel ἀτίετα, ἀτίετα, sed ejusmodi repetitio Euripidi quam Aeschylo est convenientior. ἀτίεται, *inhonoratae* ap. deos, quarum munus contemserit Apollo 215. cf. 352.

346. vidit hic aliquid Well. libri enim: λάχη θεῶν etc., quam ille interpretationem esse intellexit, sublectam in superioribus. Schol.: λάχη θεῶν. ἀφωρισμένα τῶν θεῶν τῷ προσόντι αὐτοῖς σκότει. ἄλλως. μετερχόμεναι λάχη, ὑπὲρ οὗ (ὧν) τιμώμεθα (imo ἀτιμώμεθα. *Schw.*) ὑπὸ θεῶν. — λάμπᾳ, *situ.* σὺν ἀνηλίῳ λάμπᾳ, quae descriptio est Inferorum. Virg. Aen. 6, 461.: *sed me jussa deum, quae nunc has ire per umbras, Per loca senta situ cogunt noctemque profundam, Imperiis egere suis.*

347. δυσοδ. δυσπαράβατα (*invia propter arduos montes*, praerupta) καὶ τραχέα ζῶσι καὶ τοῖς θνήσκουσι. Schol. Virg. Aen. 6, 327.: *nec ripas datur horrendas et rauca fluenta Transportare prius quam sedibus ossa quierunt.* ridicule Comicus Ran. 435.: τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς φρουροῦσι.

348. δυσομμ. cf. 301.

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικε ἀντ. δ'.
βροτῶν, ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον, ἐκ θεῶν δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
γέρας παλαιόν, οὐδ' ἀτιμίας κύρω,
καίπερ ὑπόχθονα τάξιν ἔχουσα καὶ
δυσήλιον κνέφας.
ΑΘ. πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν i. tr.
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη,
ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,

349. οὖν. hac particula protasis longior conjungitur cum apodosi, more Graecorum: vide Matth. gr. gr. §. 611. et cf. ann. ad 343.

350. θεσμόν, *legem*, institutum Furiarum.

351. τὸν μοιρ. τὸν ὑπὸ Μοιρῶν καὶ θεῶν τετελεσμένον. (Cho. 568.: μοιρόκραντον ἦμαρ. *Schw.*) ἔπι. ἔπεστι. Schol.

352. κύρω Herm. et Schw. libri κυρῶ, quo metrum corrumpitur. S.: „οὐδ' ἀτ. κύρω. haec repugnare videntur superioribus, ubi λάχη sua ἄτιμα nominabant (345.). sed duplex erat conditio Furiarum: altera, quod exclusae essent a deorum consortio, nec honoratae apud illos (172. seqq., 215.); altera, quod hominibus venerandae essent, ab iisque non sine metu et horrore colerentur."

353. minus bene codd.: ὑπὸ χθόνα.

354. δυσήλιον. ἀνήλιον.

356. ita St., S, alii. codd. mendose: τὴν καταφθατουμένην. St.: — „Hesych., hunc locum, ut videtur, respiciens: καταφατουμένη (leg. καταφθατουμένη), κατακτωμένη. Sigeum intelligit, ut templum fuisse Minervae Herod. refert 5, 95.: ἐν δὲ δὴ καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής, συμβολῆς γενομένης καὶ νικώντων Ἀθηναίων, αὐτὸς μὲν φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δέ οἱ ὅπλα ἴσχουσι Ἀθηναῖοι, καί σφεα ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ ἐν Σιγείῳ. et Alcaeus ap. Strab. 13. (vol. 3. p. 110. ed. Tauchniz.): κελεύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν οἴκῳ, Ἀλκαῖος ὡς σάος ἄροι ἔνθα δ' (?) οὐκ αὐτὸν τὸν ἀλεκτορίν (imo ἀλέκτορα, sed deest mihi melior editio Strabonis: quare nihil definio. *Both.* ἐς Γλαυκωπὸν ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί. eandem cum Herodoto historiam innuit. unde τὸ Γλαυκωπὸν ἱερὸν esse Ἀθηνᾶς γλαυκώπιδος templum in Sigeo constat. hinc ansam captat Aesch., quo excitet Athenienses ad recuperandum Sigeum, in Mitylenaeorum manus nuper delapsum" etc. ceperat olim Pisistratus Sigeum, auctore Herodoto 5, 94.; sed hic noster, quo illustret ejus oppidi possessionem, ex praeda Trojana ob virtutem id accepisse, tanquam munus eximium, fingit Thesidas, quos, ab Homero haud commemoratos, incertum est bello Trojano interfuisse. Schol. ἀπὸ Σκαμ. Μιτυληναῖοι (fort. Μυτιλ.) ἐμάχοντο πρὸς Ἀθηναίους περὶ πόλεως Σιγείου· ἔδοξεν οὖν μονομαχίᾳ λῦσαι τὸν πόλεμον. καὶ ὑπὲρ μὲν Μιτυληναίων ἐπολέμει Πιττακός, ὑπὲρ δὲ Ἀθηναίων Φρύνων. (vid. Strab. l. l.) ἔοικεν οὖν παρορμᾶν Ἀθηναίους ὁ Αἰσχ. εἰς τὸ ἀντέχεσθαι πάλιν Σιγείου, λέγων τὴν θεὸν ἐκεῖθεν ἐληλυθέναι.

357. δῆτ'. malim legi δῆθ', olim.

ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον·
καὶ νῦν θ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω,
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας,
οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασι.
λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
πρόσω δικαίων, ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.
ΧΟ. πεύσει τὰ πάντα ξυντόμως, Διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα,
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα.
ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

359. αὐτ., *ipsam cum trunco*, h. e. totam.

360. Θησέως τόκοις. Thesei filiis, Demophonti et Acamanti, de quibus vide Eurip. Heracl. 115, Plut. Theseo cap. 33., Muncker. ad Hygin. fab. 108.

361. ἄτρυτον πόδα, *otiosum pedem*, quia curru vecta est. oxymoron.

362. πτερῶν ἄτερ. contra Chorus Oceanitidum Prom. 135.: σύθην δ' ἀπέδιλος, inquit, ὄχῳ πτερωτῷ, ubi vid. ann. ῥοιβδ., *movens cum strepitu*, et tanquam velo usa sinu aegidis. Schol.: ὡς ἀρμένῳ χρωμένη τῇ αἰγίδι.

363. πώλοις ἀκμαίοις, *equis fortibus*. putide St.: *pullos adultos* adjungens currui. πώλους poëtae generatim vocant equos, non pullos, quos proprie dicunt Latini; neque tam adultis Minervae opus fuit equis quam fortibus ad faciendum iter per aërem.

368. casum quartum intulit post tertium, quorum uterque convenit verbo λέγειν. vide Matth. gr. gr. §. 410. — Schol.: σπαρτῶν. τῶν σπειρομένων. recte S. σπαρτῶν γένος interpretatur quidquid natum est, sive homo, sive deus. cf. sequentia. similiter Macbethus apud Shakspearium de sagis.

369. Stanleji emendatio in annotatis. codd. ὁρωμέναις proclivi lapsu.

371. ἄμομφον R et Well., nec ferri potest ἄμορφον, quae vulgata scriptura est. maledixit Furiis Apollo propter deformitatem 179. et sequente versu; moderate Atheniensium dea patria non maledicit turpibus quidem et ipsi visis, nec tamen iis, quae adhuc in reprehensionem aliquam incucurrerint. cf. 431.

372. ἠδ' ἀπ. θέμις. *et absistit*, h. e. abhorret, *justitia* a tali faciendo.

376. κληδ. ἐπ. τὰ ἐπώνυμα, οἷς καλεῖσθε. Schol. *famam de nomine vestro*.

ΕΥ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.
ΑΘ. μάθοιμ' ἂν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
ΕΥ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;
ΕΥ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς;
ΕΥ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.
ΑΘ. ἄλλης ἀνάγκης; οὔ τινος τρέων κότον;
ΕΥ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν;
ΑΘ.* δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα.
ΕΥ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἂν, οὐ δοῦναι θέλει.

377. *τιμάς*, *munus*. vide Valck. ad Hipp. 107., Seidler. ad Eurip. El. 988. *Schw.*

379. *ἐκ δόμων*. hoc verbo significantur percussores domestici, sive cognati, quales fuerunt Aegisthus et Orestes.

380. libri: *καὶ τῷ κτ. τοῦτο τέρμα τῆς σφαγῆς; ποῦ τὸ* primus Arnald., *φυγῆς* Pearson., St., Tyrwhitt.

381. *ὅπου*. *ἐν τῷ ᾅδῃ*. Schol. cf. 286. Dantius Inf. cant. 3.: *Per me si va nella città dolente: Per me si va nello eterno dolore.*

382. ita Herm., S, Well. minus recte Scal. et alii: *ἐπιῤῥοίζεις*. Bentlej.: *ἐπιῤῥοίζῃ*. vulgo: *ἐπιῤῥοιζεῖ*. Schol.: *ἐπιῤῥοιζεῖ*. *ἐπιβοᾷς*, *ἐπιβάλλεις*.

383. *ἠξ.* *voluit*. vide Schneideri lex. gr. v. *ἀξιόω*. Hesych.: *ἀξιοῖς· βούλει, προαιρῇ*. cf. ann. ad Aristoph. Plut. 259, 927, 1076.

384. vulgo, una sententia, si diis placet: *ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον*; scripsi olim, quod sensum haberet, *ἄλλαις ἀνάγκαις, ἢ τινος τρέων κότον; num alia necessitate adductus, an alicujus iram timens?* nunc interpunctione defunctus sum. dicitur autem ira Apollinis, vel Agamemnonis; sed illius potius: vide infra 384. seqq. genitivus *ἄλλης ἀνάγκης* causam indicat, ut passim ap. scriptores. ceterum hodieque malim *ἄλλης ἀνάγκης, ἢ τινος τρέων κότον;*

385. *κέντρον*, *stimulum*, causam. negat Chorus, cujusquam auctoritatem tantam esse, ut propterea mater interficiatur.

386. sic Medic., A, T, Well. vulgo: *λόγος*. Matth. gr. gr. §. 353. etc. sed hoc parum est: nam putide dictum est *δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα*, *duobus praesentibus dimidium sermonis adest*, ut reddidit St. scribamus *δυοῖν γὰρ ὄντοιν* etc., quemadmodum olim ap. Euripidem Herc. fur. 1128. legebatur *οἰκτρὸς πάρειμι*, cum Reiskius ponendum esse vidit *οἰκτρὸς γάρ εἰμι*. quam significat *γὰρ* sententiam intelligendam, haec est: nescio, qualis sit ille stimulus, quem vos dicitis. nescire autem id se dicit propterea, quia Orestes nondum respondit Furiis. at illae praefestinantes per anteoccupationem: *ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἂν* etc., *at ne juraverit quidem ille*, se non esse auctorem caedis; nihil habet, quod respondeat: itaque vel sic sceleris ejus damnandus est. quas reprehendit Minerva dicens, videri potius ipsas velle justas quam esse, quae conficere studeant rem per jusjurandum, non audita parte altera.

387. observat ritus curiae Areopagiticae. tenebatur enim reus jurare, se caedis auctorem non fuisse. *Abresch.* Schol.: *μὴ πρότεινε αὐτῷ ὅρκον, καὶ διὰ τοῦτο θέλε νικᾶν. οὕτως, φησὶ, φανερόν ἐστι τὸ κατ' αὐτὸν, ὡς μήτε αὐτὸν δύ-*

ΑΘ. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
ΕΥ. πῶς δή, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.
ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
ΕΥ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ΑΘ. ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
ΕΥ. πῶς δ' οὔ; σέβουσαι γ' ἀξίαν σ' ἐπαξίων.
ΑΘ. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
τὰς σὰς ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον.
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς πέλας,
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος,
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων

νασθαι ὀμόσαι ὅτι οὐκ ἔστι τοιοῦτος, μήτε θέλειν ἡμᾶς ὅρκον αἰτῆσαι, εἰ δικαίως αὐτὸν κολάζομεν. cf. ann. ad Aristoph. Vesp. 520., quosque laudant, Harpocrationem vv. ἀντωμοσία et διωμοσία, et Bekkerum Anecd. 1. p. 186. et 239.

389. *τῶν σοφῶν*. σοφίας. St.: *τῶν — πένει*. *verborum enim prudentum non indiga es*. St.

392. *κἀπ' ἐ. τρ.* tmesis. *αἰτίας τέλος*. *causae finis*. St. h. e. judicium, quo finitur lis. *num igitur mihi ipsum* (haec est potestas τοῦ καὶ) *judicium de hac causa mandabitis?*

393. ita S. codd.: ἀξίαν τ' ἐπαξίων, permutatis inter se σ et τ litteris propter similitudinem.' *σέβ.* est nominat. absolutus; vel subaudiendum ἐσμέν. Schol.: *ἐπαξ.* ἀξίων οὖσαν γονέων. Schwenkio ἀξία ἐπ. pleonastice dictum videtur, *digna cui digna obtingant*, h. e. *digna*, nihil amplius. et similiter S.: „ἀξίαν ἐπ.," inquit, „appellant Minervam, quae digna sit, ad quam judicii honos ac munus deferatur." cui assentior.

395. *λέξας — ἔπειτα*. cf. 29.

396. *ψόγον*. ἀντὶ τοῦ ἔγκλημα.

398. *ἑστ. ἁ. π.* *prope ad aram meam*. St.

399. *σεμνός*, *expiatus*. cf. 403. seqq., 433. *purus, ut Ixion post expiationem factam ab ipso Iove*, h. e. purissimus, qualem deos adire decet. Schol. (*ἐν τρ. Ἰξίονος*.): ὃν τρόπον κἀκεῖνος προσεκάθητο τῷ ναῷ τοῦ Διὸς καθαρισθησόμενος. πρῶτος γὰρ Ἰξίων, φόνον ποιήσας, ἐκαθαρίσθη ὑπὸ Διός. Diod. Sic. 4, 69. de Ixione: οὗτος δ', ὥς φασιν, ὑποσχόμενος ἕδνα πολλὰ δώσειν Ἠϊονεῖ, ἔγημε τὴν Ἠϊονέως θυγατέρα Δίαν, ἐξ ἧς ἐγέννησε Πειρίθουν. ἐπειθ' ὁ μὲν Ἰξίων οὐκ ἀπέδωκε τὰ ἕδνα τῇ γυναικί, ὁ δ' Ἠϊονεὺς τὰς ἵππους ἀντὶ τούτων ἠνεχύρασεν. ὁ δ' Ἰξ. τὸν Ἠϊονέα μετεπέμψατο ἐπαγγελλόμενος πάντα ὑπακούσεσθαι, καὶ τὸν Ἠϊονέα παραγενόμενον ἔβαλεν εἰς βόθρον πυρὸς μεστόν. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῆς παρανομίας μηδένα βούλεσθαι καθᾶραι τὸν φόνον· τέλος δὲ ὑπὸ Διὸς κατὰ τοὺς μύθους ἁγνισθεὶς ἠράσθη μὲν τῆς Ἥρας etc. cf. Schol. Pindari ad Pyth. 2, 71. et inferius 654.

400. *τούτοις*. πρὸς ταῦτα. *Abresch*. *ἀμείβου*. ἀποκρίνου μοι τὸ εὔγνωστον. Schol. *εὐμ.* Terent. Phorm. 2, 3, 52.: *dilucide expedivi, quibus me oportuit, Judicibus.*

401. *ἄνασσ'*. cf. 85.

τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
* πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ τὸ σὸν ἐφεζομένῃ βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
οἴκοισι καὶ βοτοῖσι, καὶ ῥυτοῖς πόροις.

403. προστρόπαιος. ἐναγής. Schol. *pollutus*, non expiatus.

404. ἐφεζομένῃ. anapaestus inauditus ista sede senarii; quod reputantes S aliique posuerunt ἐφημένῃ: sed longe similius vulgatae scripturae est ἐφιζούσῃ, fierique potest, ut ejus verbi paulo rarioris explicatio sit ἐφεζομένῃ. nam ἵζειν quidem legitur ap. hos scriptores, frequentiusque ap. Euripidem, ἐφίζειν autem nusquam, quod sciam; quae tamen res non valet ad labefactandam fidem vocabuli, cum et alias legatur, sintque poëtarum scenicorum tot scripta deperdita. πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ ἐφιζούσῃ, proprie *ad manum meam impositam*, h. e. a manu mea, a me simulacrum tuum amplectente.

406. παλ. φονέα. Schol. Etym.: παλαμναῖος, ὁ τοὺς αὐτοχειρὶ φονεύσαντας τιμωρούμενος Ζεὺς παλαμναῖος. — καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲ καὶ πολέμιος παλαμναῖος καλεῖται, ὁ διὰ χειρῶν καταγωνιζόμενος τὴν μάχην, παρὰ τὴν παλάμην. παλαμναῖος, φονεύς, ἀντίθετος τῷ θεῷ, μεμιασμένος, πικρός, φόνιος, σοβαρός. παλαμᾶσθαι γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ διὰ χειρὸς ἐργάζεσθαι. γίνεται πάλαμνος καὶ παλαμναῖος ἐξ αὐτοῦ. *E Schw.*, qui comparavit verbum αὐτόχειρ significatione homicidae. Soph., eodem annotante, Trach. 1142: φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν, ubi Schol.: παλ. ἀλάστορα, αὐτόχειρα.

407. ordo: ἔστ' ἂν σφαγαὶ αἵματος βοτοῦ νεοθ. καθαιμάξωσιν (αὐτὸν) πρὸς ἀνδρός (τινος). σφαγαὶ αἵματος, ut Agam. 1275., Soph. Trach. 541., quemadmodum Euripides El. 92. dixit σφάζειν αἷμα. vide Schw. male St.: *a viro sanguinis expiatorio.* ceterum recte conferri jussit Euripidis illud Iphig. T. 880.: σιγῇ δὲ τεκτήναντ' (sic malim legi, ne omni caesura careat hic versus) ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως Δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα.

408. νεοθ. βοτοῦ. porci. vide 268.

410. καὶ ῥ. πόροις. *et fluentis liquidis.* Oresti in expiatione Hippocrenes aquam adhibitam fuisse, refert St. secundum Paus. in Corinthiacis c. 31., ubi memorabilia templorum ap. Troezenios describit, quorum viros 9 expiasse Orestem dicit: τοῦ δὲ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν οἰκοδόμημα ἔμπροσθεν, Ὀρέστου καλούμενον σκηνή. πρὶν γὰρ ἐπὶ τῷ αἵματι καθαρθῆναι τῆς μητρός, Τροιζηνίων οὐδεὶς πρότερον ἤθελεν οἴκῳ δέξασθαι, καθίσαντες δὲ ἐνταῦθα ἐκάθαιρον καὶ εἱστίων, ἐς ὃ ἀφήγνισαν. καὶ νῦν ἔτι οἱ ἀπόγονοι τῶν καθηράντων ἐνταῦθα δειπνοῦσιν ἐν ἡμέραις ῥηταῖς. κατορυχθέντων δὲ ὀλίγον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν καθαρσίων φασὶν ἀπ' αὐτῶν ἀναφῦναι δάφνην, ἣ δὴ καὶ ἐς ἡμᾶς ἐστιν ἡ πρὸ τῆς σκηνῆς ταύτης. καθῆραι δέ φασιν Ὀρέστην καθαρσίοις καὶ ἄλλοις, καὶ ὕδατι ἀπὸ τῆς Ἵππου κρήνης. ἔστι γὰρ καὶ Τροιζηνίοις Ἵππου καλουμένη κρήνη, καὶ ὁ λόγος ἐς αὐτὴν οὐ διαφόρως τῶν Βοιωτῶν ἔχει· Πηγάσῳ γὰρ τῷ ἵππῳ καὶ οὗτοι λέγουσι τὸ

ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω·
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει, πεύσει τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς
Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα,
* ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
ἔθηκας. οὗτος ἔφθιτ' οὐ καλῶς, μολὼν
ἐς οἶκον, ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασι
κρύψασα· λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθὼν, τὸν προτοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν (οὐκ ἀρνήσομαι),
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
* σύ τ', εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ὕδωρ ἀνεῖναι τὴν γῆν θίγοντι τοῦ ἐδάφους τῇ ὁπλῇ, Βελλεροφόντην δὲ ἐλθεῖν ἐς Τροιζῆνα γυναῖκα αἰτήσοντα Αἴθραν παρὰ Πιτθέως, πρὶν δὲ γῆμαι συμβῆναί οἱ φυγεῖν ἐκ Κορίνθου.

411. φροντίδα. τὴν τοῦ μύσους. Schol. S.: ἐκπ. λέγω. intell. εἶναι vel ἔχειν, ut monuerunt Abresch. et S.

413. ἱστ., *nosti.* S.

414. ἁρμ. διάκτορα, βασιλέα. Schol. Lacedaemoniorum ἁρμοστὰς commemoravit Schw., quorum munus ἁρμόζειν dixit Xenophon libro de rep. Laced. 14, 2. Soph., annotante Schw., Oed. Col. 849.: νῦν δ', ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων, Τούτοισι, κοὐκ ἄλλοισιν, ἁρμοσθήσεται.

415. Τροίαν Ἰλίου πόλιν inusitate dictum est. scribamus Τρῳάν. contrario modo Eurip. Hecub. 877. dixit Τροίαν Ἰλιάδα. Schol.: διὰ τούτων φιλοποιεῖται τὴν θεόν.

417. κελ. δολιόφρων. Schol. simile est βυσσοδομεύειν ap. Hom.

418. ποικ. ἀγρ. τῷ πέπλῳ. Schol. ἄγρευμα θηρὸς dixit Cho. 931. S.: *doloso artificio textis*, ut infra 571. δαιδάλῳ πέπλῳ.

419. λουτρῶν. δροίτην vocat Agam. 1422., Cho. 931. quod caedem testatum esse ait vas balneatorium, nihil aliud significat quam in eo occisum esse Agamemnonem. Horat. Od. 2, 1, 30.: *campus sepulcris impia proelia Testatur* etc.

423. τῶνδε κοινῇ. πάντων. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἄλλης ἀνάγκης κ. τ. λ. (384.) Schol.

424. ἀντ., ut 131.

425. St. ann.: *dolores praedicens cordi* meo *instar stimuli pungentes.*

426. suspicor scribendum esse σύ τοι δικ., et εἰ ex interpretatione irrepsisse. haec permisceri in proclivi est: vide Jacobs. Anthol. Palat. 3. p. 546.

427. ἐν σοί. διὰ σέ. τάδε et ad participium et ad verbum finitum pertinet. παντ., *omnino*, prorsus. Schol.: τὰ κατὰ τὴν σὴν κρίσιν ἀποβαίνοντα, ὁποῖα ἂν ᾖ, ἐπαινέσω.

ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴτις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν, οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτους δίκας·
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου
χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ'. ἔστιν ἀμφότερα μένειν·

428. et cuivis homini difficile esse ait hanc litem dirimere, nec sibi ipsi licere judicium facere de caede, ob quam tantae irae exarserint. — *μεῖζον*, *μέγα*. Matth. gr. gr. §. 457.

430. ita St. curis secundis, Herm., S. codd. male: *ὀξυμηνίτου*, quod ad *φόνον* retulerunt. Schol.: *φόνους, ἐφ' οἷς ταχέως μηνίσουσιν Ἐριννύες*. legerat haud dubie Graeculus *φόνους*, quae scriptura et veterum librorum est praeter Robortelli.

431. hunc versum h. l. ponendum esse, animadvertit Butlerus: nam in libris legitur post 433. *ἄμομφον* Pallas dicit Orestem, ut supra Furias 371., quorum neuter in se deliquit. cum hanc ob causam se recipere ait Orestem in urbem suam, tum propterea quod purus expiatusque ad se accesserit.

432. *κατηρτ. φόνον*, *caede perpetrata*. sic Hom. Odyss. λ', 439.: *σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε*. cf. Soph. Ant. 448, Oed. Col. 71. Schol.: *κατ. τέλειος τὴν ἡλικίαν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ζώων*. quae significatio hujus participii aliena est.

434. vereor ne hic noster scripserit *εὐπέμφελον*, quemadmodum *δυσπέμφελος* legitur ap. Epicos antiquos, formaque *πέμπελος* et ab ea derivatae Lycophroni (682, 826.) et recentioribus relinquendae sint. Etymolog.: *δυσπέμφελος. δυσάρεστος, δυσπειθὴς, δυσκίνητος, χαλεπὸς, μεμψίμοιρος. εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρῇ* (Hesiod. Opp. et D. 722.) — *εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσπεπτούντων σιτίων*. (Iliad. π', 748.) cf. Schw. Schol.: *εὐπ. εὐπαραίτητον, εὐχερῆ, εὐάρεστον. δυσάρεστοι φύσει εἰσὶν αὗται.* severum Furiarum munus intelligit, haud facile placandarum.

435. *τυχ. ἀντὶ τοῦ τυχουσῶν*. Schol. *πρ. νικ. νίκης*.

436. *φραν. φρενῶν*. *venenum ex animis* earum *in terram cadens intolerabilis pestis est aeterna*. similiter Naso de Invidia Met. 2, 776.: *pectora felle virent, lingua est suffusa veneno*. cf. inferius 666. seqq.

438. vulgo: *τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν, πέμπειν* etc. S: *τ. μὲν τ. ἐστίν· ἀμφότερα, μένειν, πέμπ. τε, δυσπήμαντ' ἀ. ἐ.*, quae sic interpretatur: *et haec quidem ita se habent, utramque partem* (Furias et Orestem) *manere, utramque autem dimittere sine offensione haud licet*, quae non optime cohaerent. recte tamen vir doctissimus explicuit formulam *τοιαῦτα μὲν τάδε* et vocab. (Soph. El. 657, 722, Aristoph. Av. 766, Plut. 8.) et *δυσπήμαντα*, quam Stanleji atque Bentleji correctionem merito probarunt recentiores, cum ferri prorsus non possint scripturae codicum *δυσπήματ', δυσσήματ'*. interpunctione haec expedivisse mihi videor. *ἔστιν ἀμφ. μένειν* etc., *licet utramque partem hic manere: nam ignominiose* utramque *dimittere non possum*. *ἀμ-*

πέμπειν δὲ δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους
* θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον·
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
* καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἥξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
* ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν.
ΧΟ. νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων, as., t. h. et dm.
στ. α'.
εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα as., cr. d. et i.

φότερα dictum de personis, ut τὰ βέλτατα 445., τρομερὰ ap. Eurip. Herc. fur. 113., τόδε, τάδε, τὰ πρῶτα, Aeschyl. Theb. 897, Eurip. Orest. 1219, 1221, Suppl. 1137. et similia passim.

439. δυσπ. *vehementer laesa* per ignominiam.

440. ἐπ. ὡς σκηπτὸς ἐπῆλθεν. Schol. cf. Prom. 643, Pers. 88. etc.

441. sequ. depravata esse verba θεσμὸν τὸν, intellexit Well. scribendum arbitror θεσμόν τιν', *legem quandam*, h. e. insignem. vide Herm. ad Viger. ann. 112., nos ad Eurip. Hel. 1327., et de ι et ο permixtis supra 45. praeterea nihil mutandum est, sed ipsi δικασταὶ vocantur θεσμός. Schol.: οἷον ἐνόρκους δικαστὰς ἐγὼ θήσω. διετέλεσε γὰρ τὸ Ἀρειοπαγιτικὸν συνέδριον. quae videtur esse interpretatio scripturae ὁρκίους, quam nonnulli posuerunt, simulque αἱρουμένη, cum φόνοι ὅρκιοι dicantur caedes, quas jurat utraque pars, altera factas esse, altera non factas.

444. friget ὁρκώματα, nec nolim hodieque legi ὀγκώματα, *auxiliaria causae momenta*, quibus ei pondus additur. Soph. Ajace, 129.: μηδ' ὄγκον ἄρῃς μηδέν', ubi Schol.: ἀντὶ τοῦ μηδὲ ἐπαρθῇς. ὄγκος δηλοῖ δύο, τὴν ἔπαρσιν, ἤγουν ὑπερηφανίαν, καὶ τὸ βάρος. idem Oed. Col. 1251.: βραχεῖ ξὺν ὄγκῳ, *facili negotio*. Eurip. Troad. 1103.: ὦ μεῖζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν. conf. Creuzeri ann. ad G. J. Bekkeri Specim. obss. ad Philostr. p. 94. de γ et ρ confusis dictum ann. ad Eurip. Troad. 1194.

445. τὰ βέλτατα. vide 438.

446. ἐτ., *vere*, recte. Terent. Heaut. 1, 1, 102.: *hoc ibi fit, ubi non vere vivitur.* et Adelph. 5, 9, 30.: *id non fieri ex vera vita*, ubi Eugraph.: quod non recta vita est ea etc.

447. affecta, quae nemo adhuc expedivit. equidem nunc scripserim ὅρκων, ceteris non mutatis. ἔκδικον ὅρκων, *expers jurisjurandi*, h. e. id, quo laeditur jusjurandum, dictum est ut ἄπεπλος φαρέων ap. Eurip. Phoen. 295., ἄχαλκος ἀσπίδων Soph. Oed. R. 183. et similia plurima. φρεσίν, εἰς φρένας. nihil cives istos in mentem velut immittere ait, quod sit contra jusjurandum, ab illis datum; h. e. nunquam inducere in animum pejerare.

448. Ἀθηνᾶ ἀπῆλθεν εὐτρεπίσαι δικαστάς· ὁ δὲ Ὀρέστης ἱκετεύων μένει. αἱ δὲ Ἐριννύες φρουροῦσιν αὐτόν· μέλος δὲ οἰκεῖον ᾄδουσι τῇ ἑαυτῶν προαιρέσει. Schol. S.: vox κατ. vicissitudinem designat novarum rerum, quibus pristinae leges abolentur.

449. δίκα τε καὶ βλάβα. δίκη βλαβερά. hendiadys.

τοῦδε μητροκτόνου. cr. d.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ as., cr. d. et i. h.
ξυναρμόσει βροτούς, i. d. br.
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα t. d.
πάθεα προσμένει τοκεῦσιν, μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.
as., t. d. et i. d. br.
οὔτε γὰρ βροτοσκόπων Μαινάδων ἀντ. α'.
τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων·
πάντ' ἐφήσω μόρον·
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφωνῶν
τὰ τῶν πέλας κακά,
λῆξιν ὑπόδυσίν τε μόχθων
ἄκεά τ' οὐ βέβαια· τλάμων δὲ μάταν παρηγορεῖ.
μηδέ τις κικλησκέτω ξυμφορᾷ τετυμμένος, as., 2 t.
d. c. στ. β'.
τοῦτ' ἔπος θροούμενος, t. d. c.
„ὦ δίκα, ὦ θρόνοι τ' Ἐριννύων!“ as., dm. et i.

451. *omnes jam mortales hoc facilitati adaptabit*, ad idem aggrediendum promtos faciet. *St.* τόδ' ἔργον. haec Orestis victoria.

453. ἔτυμα. ἐτύμως, vere, quod licet vere dicere. pertinet huc ἤδη, cui oppositum μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ. et nunc, et in posterum metuendum esse ait Chorus parentibus, ne liberorum manibus occidantur.

455. — 457. οὔτε. τῷ τὲ respondet δὲ sequens 458. — βροτ. τῶν τοὺς βροτοὺς σκοπούντων. Μαιν. ἡμῶν δηλονότι. πάντ' ἐφήσω μόρον. οὐκέτι τινὰ μὲν ἔννομον ἡγήσομαι μόρον, τινὰ δὲ οὔ, ἀλλὰ πάντα ἐφήσω μόρον, ὅπως τις βούλεται ἀναιρεῖν. οὐ τιμωρήσω τοῖς ἀδικουμένοις, ἀλλὰ συγχωρήσω ἀλλήλους ἀναιρεῖν. Schol. *Μαιν.* sic ap. Eurip. Phoen. 1409. Antigone dolore furens ob mortes cognatorum vocatur *Βάκχα νεκύων*. cf., monente Schwenkio, Hecub. 1020. (*Βάκχαις ᾅδου*, Troadibus.), Herc. fur. 1016. (*ᾅδου Βάκχος*, Hercules.), et de latiore usu verbi *μαίνειν* Wernick. ad Tryphiod. 230.

458. — 461. *accipiet alius aliunde, mala sibi a propinquis inflicta querens, cessationem effugiumque laborum ac remedia infirma esse; infelix autem frustra solatur* alium, cum suis ipsius miseriis ostendat, nihil sperandum esse. cum haec verba sensum habent emendata, ut hic leguntur, Heathio Schützioque auctoribus. libri: — λῆξιν ὑπόδοσίν τε (T: λῆξις ὑπόδοσίς τε) μ. οὐκέτ' (Paris. 3521, Guelf., A, R; ἀκέτ') οὐ βέβαια.

462. τετυμμ. figurate dictum est, ut 149. Eurip. Ione, 700: διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με. Hom., annotante Schneidero in lex. h. v., Iliad. τ', 125.: τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. Herod. 3, 64.: ἔτυψε ἡ ἀληθηΐη Καμβύσεα. —

464. sic Pauw. et alii. abhorret a metro versus ἀντιστοίχου pessimus iste senarius, librariorum foetus, qui legitur in libris, ἰὼ δίκα, ἰὼ θρόνοι τ' Ἐρ. sed tamen illi quoque emendatores errarunt, cum hunc

ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς sim. 462.
οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπειδὴ t. d.
πιτνεῖ δόμος Δίκας. i. d. br.
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ, καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον ἀντ. β'.
δειμανεῖ καθήμενον.
* ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
* τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει καρδίας ἀνατρέφων,

versum habuerunt pro asynarteto, qui constet ex cretico dim. et iambo; quod fieri non potest, cum haec uno tenore dicantur, pausa perbrevi post vocab. *δίκα*, quippe quae unam eandemque sententiam efficiant; quod vel copula *τὲ* monstrat. fefellit viros doctos versiculus *ἀντίστοιχος*, qui isto metro conscriptus est; sed ex eo ipso intelligitur, eum versum corruptum esse, cum hoc dedisset Tragicus *ξύμφορα σωφρονεῖν ὑπὸ στένει*, quod quidem excudi jussimus priore ed. Aeschyli. origo fraudis *ε* et *ο*, itemque *α* et *ει*, litterarum similitudo in codicibus. frequens autem metrum, quod ita restitui, apud Tragicos; alterum illud minus. ceterum cf. ann. ad 471.

465. *νεοπ.* *recens percussa.* Schol.: *ταῦτά τις.* *ἀναιρούμενος πατὴρ ἢ μήτηρ ὑπὸ παιδός.*

466. *ἐπειδὴ — Δίκας.* *quandoquidem cecidit domus Justitiae.* St. Schol.: *ἐπειδήπερ ὄλωλε τὸ δίκαιον.* sic *μέλαθρον φόβου* dixit Ag. 1322., ejusdem autem tragoediae 351. *μέγαν Δίκας βωμὸν*, ut inferius 481.

468. *εὖ ἐστι.* Schol.: *οὐ πανταχῆ τὸ δεινὸν ἀπεῖναι φρενῶν δεῖ.* *est ubi timor bonum sit.* — *καὶ — καθήμενον.* *et mentis inspector sedens terrebit homines.* conf. 634. sequ.

469. sic primus Abresch. libri corrupto metro: *δειμαίνει.*

470. vide ann. ad 464. Schol.: *ὑπὸ στένει.* *ὡσεὶ ἔλεγεν ὑπὸ δέει.* S.: „*inter angores* et *suspiria timoris.*" similia habet Agam. 164 seqq.

471. ita Canter., St., alii. codd.: *καρδίαν*, inepte quidem. sed ipsa illa scriptura Canteri obscura est, nec dubitandum quin aliquid lateat. Aldus (vel quisquis ille est: nam Aldum esse negat Schwenkius; potest tamen, ut ita legatur in quibusdam illius exemplaribus, quae denuo recognita fuerint inter excudendum, ut solet fieri;) probabiliter edidit *ἀναστρέφων*, quo recepto haec est horum sententia: *quisnam nihil*, quod agere cogitat, *versans* consideransque *in luce cordis*, *seu civitas seu mortalis* singulus, *porro colat justitiam?* lux cordis est conscientia, quae significatur nomine Furiarum. Cic. orat. pro S. Roscio Am. c. 24.: *Nolite enim putare*, inquit, *quemadmodum in fabulis saepenumero videtis, eos, qui aliquid impie scelerateque commiserint, agitari et perterreri Furiarum taedis ardentibus. sua quemque fraus et suus terror maxime vexat; suum quemque scelus agitat, amentiaque afficit; suae malae cogitationes conscientiaeque animi terrent. hae sunt impiis assiduae domesticaeque Furiae* etc. est itaque hoc velut jus hominum non scriptum, *δίκη* autem, quam dicit, scriptum, quod jus utrumque sublatum iri ait Chorus, si ipse causa ceciderit. — *καὶ πόλις* dedit, ni fallor, Aeschylus, respondentibus sibi *καὶ* et *τὲ* particulis, ut ap. Eurip. Alc. 620. (*ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα, Πατέρα τέ γ', ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην.*) neque enim dicitur *ἢ, τέ*: et miscentur non-

* ἢ πόλις, βροτός θ' ὁμοίως,
ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;
μήτ' ἄναρκτον ἂν βίον, μήτε δεσποτούμενον sim. 462. στ. γ'.
αἰνέσῃς· παντὶ μέσῳ τὸ κράτος as., cr. et da. d. h.
θεὸς ὤπασεν, ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει. a. d. h.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω, t. d. c.
Δυσσεβίας μὲν Ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως, da. t. h.
ἐκ δ' ὑγιείας adon.
φρενῶν ὁ πασίφιλος καὶ πολύευκτος ὄλβος. as., i. h. et gl. h.
ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω, βωμὸν αἴδεσαι Δίκας, ἀντ. γ'.
μηδέ νιν κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ
ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς· ποινὰ γὰρ ἐπέσται
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων
καὶ ξενοτίμους
ἐπιστροφὰς δωμάτων αἰδόμενός τις ἔστω.

nunquam ἢ et καί, velut Eurip. Hel. 168. cf. indicem Anthologiae Pal.

474. Heath. et alii: —ἄναρκτον οὖν, quod minus elegans: vide Matth. gr. gr. §. 598, c etc. et hic et 492 -ον simile, quod antecedit, offecisse videtur particulae. praeferrem τὸν βίον, nisi hoc cantico spondeos a trochaïcorum sedibus mediis poëta exclusisset. — *ἄναρκτον*, *haud gubernatam vitam* legibus conscientiaque. Schol.: μήτε δεσπ. ἀλλὰ τὸν ἠρέμα τούτων ἐφαπτόμενον. παρόσον οἱ μὲν παντάπασι τυραννούμενοι κακῶς βιοῦσιν, οἱ δὲ ἄναρχοι πονηρῶς. similia infra dicit Minerva 632 seqq.

475, 6. *παντὶ — ὤπασεν.* omnium rerum mediis victoriam tribuere ait deos; cujusmodi sententiis scatent scripta veterum, quarum est πολυθρύλλητον illud, quod commemoravit Schw., Μηδὲν ἄγαν. — ἄλλ' ἄ. δ' ἐφ. *alia vero*, quae non sunt mediocria, *aliter tractat*, h. e. deprimit. ἄλλα nonnunquam dicuntur *mala* per euphemismum. Aristoph. Vesp. 589.: ἄλλην μή μοι ταχὺ μάξῃ. cf. Valck. Diatr. Eurip. p. 112. notus horum et quorundam verborum usus, ἀλλοδοξεῖν, ἀλλοφρονεῖν. cf. etiam inferius 533. Germani quoque hoc sensu dicunt: *doch Anderes ordnet er anders. Dann wirst du wohl anders sprechen.*

477. *ξύμμετρον.* σύντομον. Schol. imo *aptum*, verum, γνώμην.

479. *ἐκ δ' ὑγ. φρ.* ἐκ τοῦ ὀρθὰς ἔχειν φρένας. νόσον δὲ φρενῶν τὴν δυσσέβειάν φησιν etc. Schol.

480. minus bene codd.: ὁ πᾶσι φίλος. sic saepe erratur. cf. 353.

484. *μένει*, *impetui* isti tuo *animi*, cupiditati. κύριον μένει τέλος pro μένεος.

485. inprimis parentum sanctitatem, quam laeserat Orestes, atque hospitium quemvis revereri jubet.

ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὢν as., i. h. et i. d. br. στ. δ'.
οὐκ ἄνολβος ἔσται, ith.
πανώλεθρος δ' οὔ ποτ' ἂν γένοιτο· as., 2 i. h.
* τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παρβάταν, sim. 488.
* τὰ πολλὰ παντοφύρτον οὖν ἄνευ δίκης, i. tr.
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν, ant. d. h.
λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος θραυομένας κεραίας. ch. t. c.
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν ἐν μέσᾳ ἀντ. δ'.
* δυσπαλεῖ τε δίνᾳ·
γελᾷ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ,
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
* δύαις λέπαδνον, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν,
δι' αἰῶνος δὲ, τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προσβαλὼν δίκας, ὤλετ' ἄκλαυστος, αἴστος.

488. ἐκ τῶνδε, *propter haec, si ita fecerit.* ordo: δίκαιος ὢν ἄτερ ἀνάγκας οὐκ ἄνολβος ἔσται ἐκ τῶνδε. felicitatem promittit illis, qui sua sponte, neque necessitate adducti, coluerint justitiam.

490. *nec funditus unquam interierit.*

491. sic primus Herm. Heath.: παραβάταν. codd. mendose et violato metro: παραιβάδαν, παραιβάταν etc. Schol.: τὸν ἀντ. τὸν τὰ ἐναντία τοῖς εἰρημένοις τολμῶντα. ἀντὶ τοῦ τὸν ἄδικον. παραιβάδαν. παραβεβηκότα. St.: *in contraria* vero *audacem legum violatorem* etc.

492. *omnia commiscentem injuste.* St.

493. καθ. *me detrusurum esse.* minatur interitum Chorus sceleratis. minus bene Schol.: ἀντὶ τοῦ ταπεινωθήσεσθαι. sed recte addit: ἀπὸ τῶν χειμαζομένων, τροπικῶς.

494. πόνος. ἀτυχία. Schol. hoc metrum, quo etiam alibi utitur poëta, commemoratur ab Hephaestione 15, 14. sequ., qui vocat χοριαμβικὸν ἐπίμικτον Ἀνακρεόντειον. cf. Soph. Phil. 1050.

495. ἀκ. οὐδέν. τοὺς θεούς. Schol. imo et homines.

496. malim δυσπ. γε: neque enim copulari solent epitheta ornantia.

497. θερμῷ, *calido*, audaci. cf. Sept. 570. Schol. recentior: θερμῷ. θερμουργῷ. et similiter glossator Farnes. male Medic. et edd. usque ad Schützii θερμοέργῳ, vel θερμουργῷ. recte Pauw., quamvis obstrepentibus librariis, posuit θερμῷ metri gratia.

498. τὸν οὔπ. αὐχ. *nunquam id sperantem.* cf. Prom. 667, Pers. 693, Ag. 445. — ἀμ. δύαις. intell. ἐν, ut passim. vide Eurip. Iphig. A. 685, Jacobs. Anth. Pal. 3. p. 168, Matth. gr. gr. §. 405, 8.

499. scribamus λεπάδνων. dicitur ἀνάγκας λέπαδνον, *jugum fatorum*, ut Agam. 192. cf. Pers. 168. — ἄκραν, *altum.* Eurip., annotante Schw., fragm. Archel. 24.: οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Δυνάμεσθ'.

500. δι' αἰῶνος, *in perpetuum.* Ag. 493, Cho. 24.

501. ἕρματι, *scopulo.* Ag. 902. — ὤλετο, *perire solet.* — αἴστος. Suppl. 778, Ag. 412. Schol.: γελῷ,

ΑΘ. κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου·
* ἥ τ' οὖν * * * διάτορος Τυρσηνικὴ
σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον,

φησίν, ὁ δαίμων ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ πάσχοντι, τὸν μηδέποτε προσδοκήσαντα τιμωρεῖσθαι ἰδὼν ἐν μέσῃ τῇ δύῃ ὑπεζευγμένον καὶ χαλινωθέντα. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ λέπαδνον. (en acumen Grammatici, quasi fieri posset, ut jugatus aliquis diceretur jugum, vel frenatus frenum, quae semper opponuntur apud poëtas, ut consentaneum est.) τὸν πολυχρόνιον δὲ ὄλβον ἑαυτοῦ προσκρούσας τῷ βράχει τῆς δίκης ὤλετο.

502. κληρώσασα Ἀθηνᾶ τοὺς ἀρίστους ἄγει δικάσοντας. καθισάντων δὲ αὐτῶν, ἐν μέσῳ στᾶσα κελεύει διὰ τοῦ κήρυκος καὶ τῆς σάλπιγγος (perperam libri, inverso horum ordine: διὰ τῆς σάλπ. καὶ τοῦ κήρ. illud cum prius forte scripsisset oscitans librarius, delere noluit, more istius nationis.) σιωπὴν γενέσθαι, ὡς μὴ ἀρκοῦντος μόνου τοῦ κήρυκος. ὅρα δὲ, πῶς τὰ νέων ἤδη ἀναχρονίζει. ἃ γὰρ νῦν γίνεται, ταῦτα τὴν Ἀθηνᾶν εἰσήγαγε λέγουσαν· ἐχρῶντο γὰρ τῇ σάλπιγγι ἀνείργειν τὸ πλῆθος θέλοντες. κατεργ. κάτεχε, κώλυε. (*cohibe*. St. eadem sunt εἰργάθειν et ἐργάθειν; hoc Hom. adhibuit, illud Soph. et Euripides. sed mediam formam Aeschyli non meminimus nos alibi legisse etc. *Wakef.* qui scripsit κατειργάθου, in quo secutus eum est editor Glasguensis, cum Ionismis haud abstineant Tragici, ut nemo ignorat.) Schol. — στρατόν, *populum*, concionem. cf. 505, 604, 619, 698, Pers. 717 etc.

503. trepidant interpp. ad emendandum hunc locum explendamque lacunam, qua quidem caret Farnesiani codicis scriptura, sed inepta nec dubie supposita, haec εἶτ' οὖν διάκτορος πέλει τυρσηνική. etiam Paris. 3521. habet διάκτορος. quibus libris ducti Askew. et Burgess. hoc posuerunt: ἥ τ' οὐρανοῦ διάκτορος Τυρσηνική. alii alia excogitarunt, quae silentio praeteriens neque invidere mihi videor Aeschylo, neque de fama istorum detrahere. equidem vix dubito, quin haec sit manus poëtae: ἥ τ' οὖν, διάκτωρ διάτορος, Τυρσηνικὴ σάλπιγξ etc. scripserunt quidam librarii, ut vidimus, διάκτορος pro διάκτωρ, quae causa fuit omittendi hujus verbi propter simile proximum διάτορος. et *proinde haec*, *nuncia clara*, *Tyrrhena tuba* etc. inest in verbis διάκτωρ διάτορος paronomasia non inficeta, qua figura non ita raro utitur Tragicus. — ceterum Athen. 4, 84.: Τυῤῥηνῶν δ' ἐστὶν εὕρημα κέρατά τε, καὶ σάλπιγγες. cf. ann. ad Eurip. Phoen. 1298, Rhes. 942 etc. Lobeck. ad Soph. Ajac. 17.: scienter, inquit, Tyrrhenam tubam vocat poëta, quae quoniam tortuosum habebat exitum multisque cum flexibus (κώδωνα κεκλασμένον Athen. 4, 84.), sonum referebat ampliorem. quanquam Aurelius Victor H. R. cap. 9. negat tubae usum recte ad heroïca tempora referri; quod cum alii faciunt, tum Tragici frequenter. — Eustathius ad Il. σ', p. 1139,60., postquam tubarum varia recensuit genera: ἕκτη, inquit, Τυρσηνική, ὁμοία Φρυγίῳ αὐλῷ, τὸν κώδωνα κεκλασμένον ἔχουσα.

505. *intentam vocem proferat multitudini*. St.

507, 8. ἀρήγει. συμφέρει. αἰανῆ. διηνεκῆ· παρὰ τὸ αἰεί. Schol.

* καὶ τῶνδ', ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε.
ΑΠ. * καὶ μαρτυρήσων ἦλθον (ἔστι γὰρ δόμων
ἱκέτης ὅδ' ἁνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος),
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε,
ὅπως ἐπίστᾳ, τὴν δὲ κύρωσον δίκην.
ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθος (εἰσάγω δὲ τὴν δίκην)·
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων

509. τῶνδ'. imo τώδ', *hos utrosque*, Orestem et Furias. — κατ. ἐπιγνωσθῇ. Hesych.: καταγνῶναι· ἐπιγνῶναι. St.: *dijudicetur*. cf. Schneideri lex. gr. h. v. — litium amantissimi erant Athenienses: itaque credibile est, hac eos scena valde delectatos fuisse.

510. ἄναξ. vide ann. ad 85. Schol.: ὧν ἔχεις. ὧν ἐκληρώθης, δηλονότι μαντείων. παραφανέντος δὲ Ἀπόλλωνος ταῦτά φησιν. — αὐτὸς, μόνος; quia deorum coelestium nemo praeter Apollinem vaticinari credebatur. eodem modo Furiae munus puniendi parricidas sibi solis vindicant. cf. 651 sequ.

512.—515. μαρτ. ὅτι οὐκ ἔστιν ἐναγής· ἐκάθηρα γὰρ αὐτόν. ξυνδικ. σύνδικοι λέγονται οἷς ἴσον μέτεστιν ἐν τῇ δίκῃ τῆς αἰτίας. Schol. minime ferendum est δόμων temere repetitum. haud male Burgessius: ἔστι γὰρ νόμῳ ἱκέτης ὅδ' ἀνήρ. fuit tamen, cum potius scribendum esse existimarem οὔτι γὰρ δόλῳ, h. e. ἀδόλως, δικαίως. Aristoph. Av. 603.: λόγους δικαίους, ἀδόλους, ὁσίους. et Lys. 169.: παντᾷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν. ει, ες, εν, ον, permisceri in codd., ostendit eruditissimus Jacobs. in ann. ad Anthol. Palat., cujus libri vide indicem; de λ et μ autem litteris confusis Eurip. Suppl. 1175. et Iphig. T. 98.; denique ν et ι subscriptum sexcenties inter se permutata esse, monuit Schäfer. Melet. cr. p. 109. quodsi divinavimus, hoc dicit Apollo, Orestem non dolo malo et clanculum opem suam expetivisse, sed palam, ut innocentem, seque approbante. — δὲ (v. 515.) causale est, ut passim.

517. κύρωσον Guelf., A et codd. quidam H. Stephani. male vulgati libri: τήνδε κυρώσων. articulus a nomine remotus, ut in illis scriptorum locis, quos commemoravit Matth. gr. gr. §. 278. (cf. ann. ad Soph. Oed. Col. 624, Eurip. Ion. 678, Aristoph. Equ. 209.), vel ita explicandus est ut supra 503. pertinet huc εἴσαγε, quasi dixisset σὺ δ' εἴσαγε καὶ κύρωσον τὴν δίκην, ὅπως ἐπίστᾳ, quemadmodum Minerva in sequentibus: εἰσάγω δὲ τὴν δίκην. cf. 575.

518. ὑμῶν. τῶν Ἐριννύων. εἰσάγω — δίκην. ὅρα τὸ δικαστήριον. Schol. proprium hujus rei verbum: vide Aristoph. Vesp. 817, Nub. 762. S.: „hoc scil. erat officium praesidis judicii, reis copiam dicendi facere, ac deinde judices in suffragia mittere. Furias alloquitur Minerva iisque priorem dicendi locum, ut accusatricibus, assignat.“ ridet veterem poëtam, qui istum morem judiciorum violaverat, Terentius prologo Eunuchi 10, et seqq.

519. ὁ γὰρ διώκων. ὁ κατηγορῶν. Schol. verbum itidem forense, ut notum est.

γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
ΕΥ. πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.
ΕΥ. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ΟΡ. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.
ΕΥ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ', ὅπως κατέκτανες.
ΟΡ. λέγω. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
ΕΥ. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;
ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΕΥ. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ΕΥ. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.
ΟΡ. *πέποιθ'· ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.
ΕΥ. νεκροῖσί νυν πέπεισθι, μητέρα κτανών.

521. πολλαὶ μέν ἐσμεν. *τοῦτο οὐ πρὸς τὰς τρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸν Χορόν· ιέ γὰρ ἦσαν.* Schol. vide annotata ad arg. fabulae et ad 135. St.: „λέξομεν δὲ συντόμως. neque enim prooemio uti licuit ad captandam judicum benevolentiam. Themistius orat. 16.: *τάχα οὖν οὐδέ μοι ἐπιτρέψετε ἐπὶ πλέον προοιμιάζεσθαι· οὐδὲ γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ὁ νόμος ἐδίδου.*" — cf. G. G. S. Köpkii librum germ. de legg. et judicc. Gr. p. 586.

525. τριῶν καὶ. *ἐκπέπτωκας. ἡ μεταφορὰ δέ ἐστιν ἀπὸ τῶν παλαιόντων, οἳ ἐπὶ τοῖς τρισὶ πτώμασιν ὁρίζουσι τὴν ἧτταν.* Schol. „tertia nimirum in luctationibus abjectione in terram victoria constitit. Plato Euthydemo: *ἔτι δή, ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλὼν ὥσπερ πάλαισμα, ὥρμα ὁ Εὐθύδημος πρὸς νεανίσκον.* Seneca de Benef.: *luctator ter abjectus perdidit palmam, non tradidit.* Aristides: *τὸ τρίτον πλεύσας, ὥσπερ οἱ παλαισταὶ παλαίουσιν.*" St. cf. Ag. 159.

526. οὐ κ. πω. *nondum jacenti* sic, ut non resurgam.

528. sic Medic., Paris. 3521, R, Well. vulgo: λέξω.

532. δεῦρό γ' αἰεί. *ἕως δεῦρο. τὸ ἀεὶ ἐπὶ τοῦ ἕως τάττουσιν Ἀττικοὶ πολλάκις.* — Schol. Eurip. Or. 1620.: *ἥ σε μυρίοις Πόνοις διδοῦσα δεῦρ' ἀεὶ διήνυσεν*, ubi vide ann. Suidas: *δεῦρο ἀεὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ παρόντος.* cf. Aristoph. Lys. 1063. et Schw. ad h. l. negat Or., adhuc facinus suum, quod Apollinis jussu commiserit, sibi male cessisse.

533. ἄλλα. vide ann. ad 476. Schol.: *τάχα. ἀντὶ τοῦ ἴσως.* dictum per *λιτότητα* in re, quam certam putant Furiae, ut *ἴσως* apud Eurip. Alc. 988., Soph. Ajac. 935., Oed. Col. 621., Aristoph. Plut. 148.

534. imo *ἀρωγούς*. Hom. Il. σ', 502.: *λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί* etc. cf. Schneideri lex. gr. h. v. α et ου mixta, ut saepe alias.

535. *πέπεισθι* Medic., Guelf. et priscae edd., quemadmodum *κέκραχθι, ἄνωχθι, δέδιθι* et similia dici monet Well. languidius est, quod praebuerunt T et Vict., *πέποιθε.*

ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.
ΕΥ. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.
ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
ΕΥ. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου.
ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;
ΕΥ. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν.
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
ΕΥ. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε,
ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;
ΟΡ. ἤδη σὺ μαρτύρησον· ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε ξὺν δίκῃ κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ, ὥσπερ ἔστιν, οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
θεσμὸν δικαίως, μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κέλευσε Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει, μαθεῖν,
βουλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρός·

536. *προσβολάς.* συντυχίας. Schol. leniter dicit piacula duo *accidisse* Clytaemnestrae, velut fati decreto. — probabiliter Elmsl. ad Eurip. Med. 798. et Soph. Oed. Col. 531. scribi jussit *μιασμάτοιν*, assentiente Buttmanno gr. gr. uber. p. 282.; sed vid. Göttling. ad Theodos. p. 212.

538. h. e. et virum occidit, et patrem meum. quae sunt duo ista piacula.

539. *at tu quidem vivis, illa vero a caede libera est*, i. e. morte sua caedem expiavit. *Wakef.* conf. Valck. ad Eurip. Hipp. 1450. *Well.*

540. *φυγῇ.* εἰς φυγήν.

541. cf. ann. ad 198.

542. *ἐν αἵματι* est idem quod ὅμαιμος, *consanguineus.* Schw.: *quomodo enim mater te in utero gestans nutrivit, nisi sanguine suo?*

544. *ἀπ.* *abominaris.* St. laxe Schol.: ἀπαρνῇ.

545. ὡς ἀπορῶν τῆς ἀποκρίσεως. ἐπεὶ γὰρ ἦλθεν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ δικαίως ἢ μὴ ἀνῃρηκέναι τὴν μητέρα, ἐπὶ τὸν συμβουλεύσαντα θεὸν καταφεύγει. τραγικὸν οὖν καὶ πρέπον ὁμοειδές τε τὸ πάντα (scrib. τὸν ἴσαντα) λέγειν. Schol.

547. *ὥσπερ ἔστιν.* *ut res est.* St.

554. libri: κελεύσει. Glasg.: μὴ 'κέλευσε. Herm., S, Well.: κελεύσῃ.

556. *ὔμμε.* Theognis 1103.: ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε, καὶ Κολοφῶνα, Καὶ Σμύρνην· πάντως, Κύρνε, καὶ ὔμμ' ἀπολεῖ. sic et ἄμμε dicebant vett.: vide Matth. gr. gr. §. 148, 8. Schol.: κελεύω δὲ ὑμᾶς πεισθῆναι τῇ βουλῇ τοῦ Διός.

ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεύς, ὡς λέγεις σύ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;
ΑΠ. οὐ γάρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν,
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὔτι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ' ὡς ἀκούσει, Παλλάς, οἵ τ' ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γάρ νιν, ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἄμεινον, εὔφροσιν δεδεγμένη

557. *neque enim* ipsius *Jovis jusjurandum plus valet* veriusque est quam id, quod ego dicam.

560. μητρὸς — νέμειν; *nullum honorem habere matri?*

561. *non enim idem est, virum illustrem mori* et non mori. hoc subaudiendum est. sine ellipsi Eurip. Alc. 685.: ταυτὸν γὰρ ἡβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;

562. διοσδότοις. *ab Jove datis*. Hom. Il. β', 196.: θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος· Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς. et ibidem 204.: εἷς κοίρανος ἔστω, Εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. cf. Köpkii librum de legg. Gr. pag. 11., Theb. 875. — Schol.: τιμ. συνεχὲς τὸ ὄνομα παρ' Αἰσχύλῳ (cf. 15, 738, Agam. 828, Hesych. v. τιμαλφῆς etc. *Schw.*) δι' ὃ σκώπτει αὐτὸν Ἐπίχαρμος.

563. καὶ ταῦτα. idque, et quidem.

566. διαιρεῖν. intell. ὥστε. St.: *vosque qui sedetis ad hanc litem calculo dirimendam.*

567. ἠμπ. — ἄμεινον, *qui plurima gessisset melius* feliciusque quam tum, cum percussus est ab uxore. potest etiam ἄμεινον accipi pro εὖ: vide Matth. gr. gr. §. 457. ἐμπολᾶν est idem quod περιποιεῖν, *acquirere*, sed etiam πραγματεύεσθαι significat ἀπὸ κοινοῦ, teste Hesychio, et ad varias res transfertur. Soph. Ajace, 903.: ὦ φίλτατ' Αἴας, — Ἆρ' ἠμπόληκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ; quo loco ἠμπόληκας ita dictum videtur Lobeckio, ut ap. Hippocratem 4. de Morb. p. 173.: κάλλιον ἐμπολήσει ὁ ἄνθρωπος, *melius sese habebit*. cui nunc suffragor, et hoc addam, simili modo Germanos dicere *der Mann wird besser fahren*, quae vox item propria est in iis, qui negotiandi causa peregrinantur. Euripides, vel quisquis ille est apud Gregor. Naz. t. 2. p. 210., sed Euripidem esse puto: ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν· Κρεῖσσον γὰρ ἢ σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους Πένητα ναίειν, δόξαν ἠμποληκότα. haud male igitur Schol.: βελτίονα πλεῖστα ηὐτυχηκότα ἀπὸ στρατείας, nisi quod vulgatum istud ἀμείνον' interpretatus est, cum alii libri, quos A secutus est, offerrent ἄμεινον, quod recte Herm. Schützius que posuerunt.

568. εὔφροσιν. h. e. εἰς εὔφρονα, εἰς εὐφροσύνην, *ad laetitiam* epularum. Eurip. Bacch. 331.: τὸν Σεμέλας, τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις Εὐφροσύναις δαίμονα πρῶτον μακάρων etc. usus iste dativi notior est, quam qui exemplis illustretur. sic etiam sequente versu δροίτῃ dictum est pro εἰς δροίτην etc. simulans Clytaemnestra se maritum convivio accepturam esse, in

* δροίτῃ, περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι
φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.
ΧΟ. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ·
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΑΠ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν (ἔστι τοῦδ' ἄκος,
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος)·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὑμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.

balneum eum deduxit more, ibique interfecit.

569. inepta est vox τέρματι, nec dubie depravata; aptum τύμματι, quod dedisse puto Aeschylum. ἐπὶ τύμματι, *eo consilio, ut egredientem eum e balneo* (περῶντα λουτρὰ) *percuteret.* hoc requirit sententia, facileque explicari potest, quomodo factum sit ut corrumperetur. quippe similes sunt in plerisque MSS. μ et ρ litterae, itaque cum forte scriptum esset τύρματι, voce nihili expuncta corrector aliquis insulsus scripsit τέρματι, quod certe intelligeretur. Agam. 1317.: ἔτι σε χρὴ στερομέναν φίλων Τύμμα τύμματι τῖσαι. καὶ in verbo κἀπὶ respondet τῷ δὲ, quod sequitur. cf. Eurip. Hipp. 688. sequ. etc. *et* veste eum exitiali induit, *et* revera involutum occidit.

570. παρεσκ. *induit.* σκηνὴ proprie locus dicitur, figurate autem, certe ap. hunc nostrum, significat id, quo quis tegitur aut circumdatur, vel in quo versatur. δροίτης κατασκήνωμα dixit Cho. 931.

570. ἐν — πεδήσ. tmesis. Schol.: ἀτ. ἀτραχήλῳ. *exitum non habente*, inextricabili. alio sensu Eurip. ἐνόπτρων ἀτέρμονας αὐγὰς, h. e. κυκλοτερεῖς, dixit Hec. 879. cf. 418.

574. ταύτην. ῥῆσιν, quod intelligendum ex εἴρηται, verbo ejusdem originis. Agam. 1208.: ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω. sic ταῦτα τοιαῦτα dicitur.

575. κυρ. δίκην. *dijudicare litem.* cf. 517.

576. ὡς λέγεις οὖν, πατέρα προτιμᾷ μητρὸς ὁ Ζεύς. Schol.

577. cf. Prom. 217. seqq., Apollod. 1, 2. etc.

580. κνώδαλα, *belluae.* Prom. 449, Suppl. 240, Cho. 549.

583. ἀνασπ. *attraxerit.* St. *biberit.* S.

586, 7. ἄνω τε καὶ κάτω etc. Eurip. Bacch. 497.: ὁ γὰρ ἄναξ ἄνω Κάτω τιθεὶς ἔπεισι μέλαθρα

ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς, ὅρα.
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται;
ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,

πάδε. conf. Phoen. 179, Aristoph. Equ. 809 etc. S.: *cetera vero omnia Jupiter constituit, sursum deorsum volvens*, h. e. modo sic, modo aliter dirigens. οὐδὲν ἀ. μένει de *viribus nullo labore exhauriendis* dicitur, sive de eminente Jovis potentia, cui nihil grave aut difficile est. *facili opera*, uno quasi impetu, non *laboris anhelus*, ut loquitur Sil. Ital. 15, 721., neque ἄσθματος καὶ ἀπορίας μεστὸς γενόμενος, ut Plato de Rep. 496. contra hic noster supra 235.: πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ σπλάγχνον.

588. *enimvero vide*, *quomodo aut quo jure huic tu patrocineris*, *ut absolvatur*. τὸ φεύγειν, h. e. τὸ ἐκφεύγειν, ut infra 688., monente Abreschio, vel τὸ ἀποφεύγειν ap. Comicum Nub. 167. (ἢ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην.)

589. ὅμαιμον. cf. 198.

592. φρατ. qui ad eandem φρατριὰν pertinent, quae erat tertia pars γένους, quemadmodum γένος nonagesima pars φυλῆς seu tribus. eorum albis omnes cives Attici inscribebantur. vide interpp. Aristophanis ad Av. 731., et de ἑταιρίαις φρατόρων Böttigeri ann. ad Isocrat. Panegyr., germanice versum a Wielandio Mus. Att. fascic. 1. eo pertinet χέρνιψ, proprie dictum, ut ap. Hom. l. l. a Schneidero in lex. gr. h. v.: nam sacrificia, ad quae item adhibebatur χέρνιψ (Eurip. Or. 1560, Herc. fur. 838.), jam in antecedentibus commemoravit. hoc igitur dicit, Orestem propter scelus inexpiabile neque ad sacra publica, neque ad curialium epulas admissum iri.

595. κύματος. κυήματος. Schol. *foetus*. Cho. 114. annotavit S., similia legi ap. Euripidem Or. 534 seqq. et fragm. incert. 58. ed. Beck. negat autem eam, quae mater appelletur, genitricem veramque parentem esse foetus. H. Grotius: *non mater illi*, *quem suum gnatum vocat*, *Genitrix*, *sed altrix imbris est genitabilis. Gignit rigator; illa velut hospes*, *dei Si cura faveat*, *hospitis servat genus*.

596. ὁ θρώσκων. ὁ σπερμαίνων. (Hesych.: θρώσκων κνώδαλα. ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων, γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνῃ.) ἅπερ ξένῳ. ὡς παρακαταθήκην. Schol.

597. οἷσι. ἔρνεσι.

601. οὐδὲ, *ne quidem*. reliqui procreantur quidem a patre, sed ali in matris utero debent; Minerva autem ne nutrita quidem est a matre, sed tota a patre profecta. *E Well.*

ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου.
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεὰ,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος·
μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ΑΘ. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων.
ΔΙΚΑΣΤΗΣ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεὶς ἄμομφος ὦ;
ΧΟ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.
ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεὼς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ·

602. Grotius: *sed tanta, nulli quanta progenies deo est.*

603. ὡς ἐπ. ὅσον δύναμαι. Schol.

604. στρατόν. 502.

606. εἰς τὸ πᾶν χρόνον. εἰς τὸν πάντα χρόνον, εἰς ἀεί.

607. τόνδ', Orestem. σύμμαχον. vide ann. ad 275.

608. sequ. τάδ'. τὸ τοὺς ἐπισπόρους στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε. malim τόδ', quod caret ambiguo. *et hoc in aeternum volo Maneat, ut horum posteri servent fidem.* Schol.: αἰανῶς. δι' αἰῶνος. ἐπισπ. ἀπογόνους.

610. 611. haec post 613. leguntur in codd., cum appareat, dicta esse antequam Minerva judices mittat in suffragia. — ἀγών. δίκη.

612. ἀπὸ γνώμης. ὃ δοκιμάζετε. (male codd.: δοκιμάζεται.) cf. 686.

614. hic quoque lapsi sunt librarii, Minervae hunc versum tribuentes, cum unus judicum pro omnibus dicat, postquam eos suffragia ferre jussit dea. conf. seqq. male codd. τιθεῖσ'. τιθείς. intell. ψῆφον ex superioribus.

615. ἠκ. ὧν ἠκ. nota formula loquendi, de qua Herm. ann. ad Viger. 30., nos ad Ag. 68. est autem non admodum probantis: neque enim placuit Furiis oratio Apollinis ita comparata, ut clienti ejus Oresti et Minervae et Atheniensium benevolentiam conciliet.

617. Ἀττ. λεώς. totum pro parte dictum: nam Areopagitas alloquitur. fungitur autem munere archontis βασιλέως, qui inter eos considebat. vide L. Bos. l. l. ad 625. p. 142.

618. cum πρώτας δίκας dixit, hanc primam esse voluit causam, ab Atheniensibus in Areopago judicatam. *E St.* frustra Meursius in Areopago c. 9. κρίναντας scribi jussit, monuitque, caedem Halirrhothii judicium Orestis antecessisse annis amplius trecentis, et interea Cephalum quoque Daedalumque judicatos esse in Areopago. illustravit hoc commento, si quidem commentum est, Aeschylus Oresteam, ut ejusmodi rerum, praesertim vetustate obscuratarum, liberi sunt poëtae.

ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' Ἄρειον τόνδ', Ἀμαζόνων ἕδραν
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε
(Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα πάγος τ' Ἄρεως), ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν φόβος τε ξυγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν
σχήσει τό τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους.
κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων οὔ ποθ' εὑρήσεις ποτόν.
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,

619. ita Scal., Abresch., Glasg. R: *Αἰγέω*. T: *Αἰγείῳ*, quem sequuntur Herm. et Well. vulgo: *Αἰγέῳ*. correctionem sapit scriptura Turnebiana.

621. *quod autem attinet ad hunc Areopagum* etc. de bello, quod Theseo intulerunt Amazones duce Orithyia, quae repetebat sororem Hippolyten, legendus inprimis est Justinus 2, 4. cf. Apollodori interpp. 2, 5, 9.

623. *πόλιν νεόπτολιν*. *recens conditam* a Theseo *urbem* Athenarum. Diodorus Sic. 4, 61.: *μετὰ δὲ τὴν Αἰγέως τελευτὴν Θησεὺς διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν ἦρχε τοῦ πλήθους νομίμως, καὶ πολλὰ πρὸς αὔξησιν τῆς πατρίδος ἔπραξεν. ἐπιφανέστατον δὲ συνετελέσθη τὸ τοὺς δήμους, ὄντας μικροὺς μὲν τοῖς μεγέθεσι, πολλοὺς δὲ τὸν ἀριθμόν, μεταγαγεῖν εἰς τὰς Ἀθήνας· ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν χρόνων Ἀθηναῖοι διὰ τὸ βάρος τῆς πόλεως φρονήματος ἐνεπίμπλαντο, καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ὠρέχθησαν.* vide ibi Wessel. et quos auctores citavit, inprimis Thuc. 2, 15.

625. paulo aliter, monente St., Etymologus: *Ἄρειος πάγος. δικαστήριον Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον, ὅτι αἱ Ἀμάζονες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐστρατεύοντο, Ἄρεος οὖσαι* (Martis filiae). Eustath. in ann. ad Dionysium Perieg. de Amazonibus: *ἀφ' ὧν, ὡς ἐξ Ἄρεος ἀγομένων, καὶ ὁ Ἄρειος πάγος ἐν Ἀθήναις ὠνόμασται, οἷα μέχρι καὶ ἐκεῖ ἐλθουσῶν.* cf. L. Bosii Antiqu. gr. descript. brev. p. 139. sequ.

627. *φόβος ξυγγενής*, *timor cognatus reverentiae*, quam Areopago praestandam esse ait a civibus. — *τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει*, h. e. *κατασχήσει*, *a malefaciendo abstinebit*.

629. ita scribendum esse intellexit H. Steph. libri: *μὴ πικαινόντων*. vulgo: *μὴ 'πικαινόντων*. tangi videtur his verbis Pericles, qui Areopagi auctoritatem imminuit. vide ann. 22. ad vitam Aeschyli.

630. interpunctio Hermanni atque Schützii. vulgo: — *νόμους κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι*· *βορβ.* etc. *ἐπιῤῥ. βορβ. θ'*. hendiadys.

632. cf. 474.

633. *περιστ.*, *curantibus*. „frequens est usus verbi *περιστέλλειν* pro *θεραπεύειν καὶ σπουδῆς ἀξιοῦν*,

καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν·
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἄν, οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτ' ἐν Σκύθῃσιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρή,
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην,
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.
ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
ΑΠ. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.
ΧΟ. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσει μένων.
ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;
ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.
ΑΠ. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις

quomodo exponit Schol. Pindari Isthm. 1, 46." *Abresch.*

634. cf. 468.

639. h. e. neque apud barbaros, neque apud ceteros Graecos: nam Peloponneso tota significari videtur Graecia a parte majori.

641. *αἰδ.*, *ὀξ.*, *pudens*, *acre.*

643. *et haec quidem*, quae modo de Areopago exposui, *ad omnes cives in posterum pertinent; jam vero surgere oportet et calculos ferre.* S.

646. *εἴρηται λόγος.* sic vel similiter illi, qui peroraverunt. cf. Eurip. Or. 1175 etc.

647. *βαρ.*, *gravem futuram huic terrae societatem nostram*, si eam judicio vestro laeseritis. cf. 656. *E S.*

650. *μηδ' ἀκ. κτίσαι.* *nec irritos reddere.*

651. *σέβεις*, magni facis, curas.

652. *μένων.* manens, hic moratus diutius. abire jubent Apollinem. cf. 510. sequ.

654. cf. 399.

655. *λέγεις*, *loqueris* (Comici id dicunt *ληρεῖς*, *garris*); ego vero inferior discedens non loquar, sed agam, cum rediero, gravibus hanc terram suppliciis affectura. Schol.: ἐπ' ἀπειλὰς τρέπονται, ἀφεῖσαι τὴν δικαιολογίαν. similiter Mors ap. Eurip. Alc. 72.: πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις.

θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
ΧΟ. *τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·*
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
ΑΠ. *οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν*
ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι;
ΧΟ.* *σύ τοι, παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας,*
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
ΑΠ. *σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,*
ἐμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.
ΧΟ. *ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβύτιν νέος,*
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.
ΑΘ.* *ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην.*
ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι·
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν

659. *Φέρητος.* patris Admeti, quem morte Apollo liberavit. vide Euripidis Alcestidem. ibi deus ille 11.: *παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐῤῥυσάμην, Μοίρας δολώσας· ἤνεσαν δέ μοι θεαὶ, Ἄδμητον ᾄδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν, Ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτῳ νεκρόν.*

661. *τὸν σέβοντ'. eum, qui nos veneratur* atque honorat. pie coluit Admetus Apollinem ap. se servientem; qui eum *ὅσιον ἄνδρα* vocat ap. Euripidem l. l.

662. *χὤτε δ. τ.* vide proximam ann.

663. scribamus *παλαιοὺς δ. κατ., qui prisca numina perdere* atque honore suo privare *soles.* et se intelligit Furia et Parcas Mortemque, Erebi et Noctis filium (Hygin. praef. p. 1.), cui Admetum Apollo eripuit ipsius rogatu, ut auctor est Tragicus.

664. Schol. Euripidis ad Alc. 12.: *Μοίρας δολώσας. οἴνῳ γὰρ ταύτας, φασὶ, τῶν λογισμῶν ἀπαγαγὼν ἐξῃτήσατο Ἄδμητον* etc.

665. *τῆς δίκης τέλος, finem litis*, ob quem litigatur, h. e. victoriam. cf. 655.

666. *τὸν ἰόν.* vide 436. — *ἐχθροῖσιν, inimicis* tuis. Schol.: *ἐκβάλλεις τὴν ὀργὴν, οὐδὲν δυναμένη βλάψαι τοὺς ἐχθρούς.*

667. *καθιππ.* 144.

669. *quippe quae pendeam animi, an irascar huic urbi.* Schol.: *ὡς ἀμφ. ἀμφιβάλλουσα. τέως γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ ἔχω τὸ ὀργίζεσθαι.*

670. non Minervae est dijudicare litem (*κρῖναι*), sed Areopagitarum: ergo scribamus *κρῆναι, absolvere, finire.* Jacobsius Anthol. Palat. 3. p. 824.: „sic ap. Hom.“, inquit, „Odyss. ε', 170.: *νοῆσαί τε κρῖναί τε.* rectius Eustath. p. 214. 50. *κρῆναι.*“ idque recepit Wolfius. — *λοισθίαν* ab effectu *τοῦ κρῆναι.*

671. Minervam suum adjecisse calculum, quo absolutus est Orestes, tradunt alii quoque, Aristides orat. in Minervam, Julianus in Eusebiae encomio, orat. 2., Philostratus Aristocle lib. 2., Dio libro 51. *E St.*

673. sequ. *πάντα, πάντως*, ut Hom. Odyss. ν', 209.: *ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες* etc. praeter necessitatem Casaub. et St. curis 2.: *τὰ δ' ἄρσεν'.* Abresch.: „*τὸ*

ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον,
νικᾷ δ' Ὀρέστης κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
ΕΥ. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε;
ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.
ΕΥ. ἡμῖν γὰρ ἔῤῥειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.

δ' ἄρσεν — πατρός. ut φιλεῖν παντὶ τῷ θυμῷ Aristid. t. 3. p. 712. tum εἰμὶ τοῦ πατρὸς, ut Eurip. El. 1036.: οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων, Οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός. estque elegans iste usus τοῦ εἶναι vel γίγνεσθαί τινος pro ἔχεσθαί του aut ἑλέσθαι τινὰ, teneri ac deditum esse." — Soph. Oed. R. 864.: ἀλλ' ἔστι τοῦ λέγοντος, ubi vidd. Casaub. et interpp.

675. οὕτω. sic, his de causis, cum res ita comparata sit.

676. ἐπ., curatorem.

677. κἂν ἰσ. κριθῇ. nempe si suffragia essent utrimque aequalia, annumerato Minervae calculo Orestem absolutum iri denuntiat. S. L. Bos. l. l. ad 625. p. 144. sequ.: „si in utraque urna," inquit, „pares essent calculi, alius in urnam Ἐλέου injiciebatur a praecone, qui calculus Minervae dictus. (Aristid. or. in Minervam, Julian. or. 3. p. 114. alludit Philostr. vit. Sophist. 2, 3. p. 568., ubi Ἀθηνᾶς ψῆφος de sententia salutifera etc.) condemnatus autem illico in vincula conjectus ad supplicium ducebatur; quod apparet ex Lycurgi or. adv. Leocratem p. 134.; an vero semper et statim, dubium videtur ex Demosthene quidem adv. Cononem p. 730. C. manifestum est, Areopagum etiam exilio mulctasse sontes" etc. judicabat scil. non solum de homicidiis, sed etiam de furtis, teste Cic. de Div. 1, 25. vid. Bos. p. 141.

678. τευχέων, vasorum, urnarum judicialium. cf. ann. ad 684.

679. ὅσοις δικ. ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀρειοπαγιτῶν λ' καὶ εἷς. Schol.

683. πρόσω, porro, in posterum. Schol.: ἢ — νέμειν. ἢ τὰς πρώην ἔχειν τιμάς. S.: „actum est enim de nobis, nisi antiqui nobis honores maneant." subaud. τέρματα: ἡμῖν γὰρ τέρμα ἐστὶν ἔῤῥειν etc.

684. πεμπ. ὀρθῶς, accurate et ordine numerate. ἐκβ. ψήφων. h. e. ψήφους ἐκ τευχέων ἐκβεβλημένας. cf. 678. S. de duabus urnis, in quas calculos conjiciebant judices, quarum altera fuit aenea, altera lignea, vide Schol. et interpp. Aristophanis ad 955.

685. διαιρέσει. διακρίσει τῶν λευκῶν καὶ μελαινῶν. Schol.

686. γνώμης, integritatis, fidei, alienae a studio partium. S. ad 612.: ἀπὸ γνώμης, ex animi sententia. Abreschius attulit Plut. t. 2. p. 44. D.: δικάζοντα δεῖ μήτε πρὸς χάριν, μήτε πρὸς ἔχθραν ἀκούειν, ἀλλ' ἀπὸ γνώμης πρὸς τὸ δίκαιον.

687. ψῆφος δὲ βαλεῖν τε καὶ ὀρ-

ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
κατῴκισάς με, καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
„Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος," ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον
σώζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ, χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ·
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις,
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους

θῶσαι οἶκον δύναται. Schol. fieri solere] dicit, ut in uno calculo, qui desit vel accedat, interitus salusque vertatur familiae. βαλοῦσα intelligendum est καταβαλοῦσα. *una sors destruere, eademque erigere solet domum.* — his dictis a Minerva judices tacite ferunt sententiam; deinde calculos eximunt ex urnis et numerant; quo facto apparet, calculorum numerum utrumque parem esse. itaque Pallas laeta exclamat, Orestem absolutum esse. cf. ann. ad 677. „Orestem ἰσοψηφίᾳ liberatum esse a Minerva, refert ipsa ap. Eurip. Iphig. T. 1362. cf. Eurip. El. 1188, Aristoph. Ran. 641.", ubi vid. Schol. E St.

693. ἀνὴρ priore longa, quod rarum in senariis: nam alias quidem produci solet ista syllaba, velut ap. Soph. Ajac. 1117. ipsumque Aeschylum Pers. 612., ubi vide annotata a Langio et Pinzgero, collatis etiam, si tanti est, Wellaueri Comm. Aeschyl. p. 68.

694. Παλλ. καὶ Λοξίου ἕκατι, *ope Minervae et Apollinis.*

696. σωτ. Διός: vide Eurip. Herc. fur. 48. *Wakef.*

697. τάσδε συνδ. τὰς συνηγόρους Εὐμενίδας. Schol. μητρὸς — ὁρῶν. *hasce cernens matris patrocinium agentes.* St.

698. στρατῷ. cf. 502.

699. *deinceps in omne futurum tempus, quamvis longissimum.* Heath. cf. 275.

701. πρυμν. κυβερνήτην, ἄρχοντα. Schol. 16.

702. κεκασμ. vox frequentior ap. Epicos. Eurip. El. 568.: τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς οὐδ' ἂν, εἰ θέλοις. ΟΡ. φρουραῖς κέκασται δεξιαῖς τε δορυφόρων; — δόρυ εὖ κεκ., *hasta bene instructa*, est *ferrata*, quae purae opponitur.

705. πράξομεν. τιμωρησόμεθα. Schol. pertinet huc verbum ὁρκώματα. — πραξ. δυσπραξ. paronomasia.

706 ἀθ. *tristes*, molestas. Schol.: παρόρν. ἀπαισίους.

τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμὲν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεὼς
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.
ΧΟ. *ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους* as., dm., i. br., dm. *σύστ.*
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου· i. tr.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος
* *ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ, ἰού, ἰού,* as., dm. et i.
ἀντιπενθῆ μεθεῖσα καρδίας as., cr. d. et i.
* *σταλαγμὸν, χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ* do.
λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα, πέδον i. tr.
ἐπισύμενος βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ. i. t.
* *στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι; δύσοιστα* as., 2 dm. h.

708. *ὀρθ.* *recta statuentibus.* St. contra, monente Schw., dativum sequitur genitivus absolute positus Odyss. *ι'*, 257.; nec sane haerendum est in mutata verborum constructione ap. scriptores graecos.

711. *καὶ χαῖρε.* formula loquendi. cf. Eurip. Hipp. 1373, Heracl. 587. — his dictis scena egreditur Orestes.

715. *καθ.* 144.

717. *ἰοὺ, ἰού.* Medic. Guelf. et libri quidam H. Stephani: *ἰὸν ἰόν.* requiritur verbum finitum, nisi quis Scholiastae obtemperet, qui *μεθεῖσα* interpretatur *μεθήσω*, quemadmodum illud dictum putat Iliad. *θ'*, 306. *μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ, Καρπῷ βριθομένη,* quasi *βριθομένη* significet *βρίθεται*, cum verbum substantivum intelligendum sit in verbis *ἥτ' ἐνὶ κήπῳ.* sic arbitror scribendum esse: — *ἴω, ἴω, eamne, eam*, qua voce repetita desiderium vindictae ostendit. deinde signum interrogandi ponemus post *ἄφορον.*

718. sic meliores libri, certe h. l.: nam 743. plures habent *ἀντιπαθῆ*, quod hic quidem manuscriptorum, quos pernovimus, solus ostendit Paris. 3521, a Stephani vero libris acceptum propagavit Canterus. ceterum cf. 436.

719. ferendus est hiatus in commissura versus asynarteti.

720. malim *λειχὴν*, ut Cho. 267., qui comparandus est locus. dicuntur autem hic arborum lichenes. Schol.: *ἄφυλλος.* (scrib. *ἄτεκνος.*) *ἄκαρπος.* — *ὦ Δίκα* est Justitiam obtestantis, merito id eventurum esse.

722. *στενάζω; ingemiscam?* subinsulsa quaestio, praesertim in ore Furiae minime loquacis. malim *στεγάζω; ferone hoc? patiar, me esse contumeliose habitam?* — etiam *γένωμαι* ineptum est. scribamus *γεύσωμαι; experiarne?* Soph. Ajac. 789.: *ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποινίμοις* (ita nunc scripserim, ut dies diem docet, h. e. *εἰς ποίνιμα, εἰς ποινὰς, promtae ad expetendas poenas*) *Ἐρινύες,*

πολίταις ἔπαθον. ἰὼ μεγάλα τοι do.
κόραι δυστυχεῖς Νυκτὸς, ἀτιμοπενθεῖς! do. h.
ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν· i. tr.
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν·
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτός θ' ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
τεύξητ', ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους·
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς,
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις,
ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

Γεύεσθε, μὴ φείδεσθε. idem figurate Antig. 923.: *ἐμπύρων ἐγευόμην*, ubi vid. ann. — Schol.: (*δύσοιστα πολ. ἔπαθον.*) — *ἔμιξε τῷ θρήνῳ τὴν τιμωρίαν τεχνικῶς. εἰπὼν γὰρ δύσοιστα ἔπαθον ἐπήγαγε πολίταις, ἵνα ᾖ πολίταις δύσοιστα ὄντα.*

724. *ἀτ. τὸ ἄτιμον πενθοῦσαι.* Conz.: *schmachgekränkte.*

728. *ἀλλ' ἐκ Δ. γάρ. ἔφασκε γὰρ ὁ Ἀπόλλων γνώμῃ Διὸς μαντεύεσθαι.* Schol.

733. *δαιμόνων σταλ.*, *daemonum stillas.* St. virus, quale stillant daemones. H. Voss.: *Daemonengiftes Traüfelung.* scripsi olim *δαιμονοσταλάγματα* conjuncte, ut *δαιμονοβλάβεια, δαιμονοφόρητος*, necdum poenitet conjecturae. Schol.: *γράφεται στενάγματα* (sic margo codicis Paris. 3521. error librariorum.) *σταλάγματα δέ εἰσιν αἰχμαὶ βιβρώσκουσαι τὰ σπέρματα.* grandinem intelligit S., Furiarum ira segetibus immissam. Theophrastus de Caus. plant. 5, 11.: *ὥς γ' ἔνιαι* (plantarum *φθοραὶ*) *καὶ ἀπὸ τῶν δαιμόνων συμβαίνουσι, καθάπερ ἡ χαλαζοκοπία.* „grandines," inquit, „optime dici possunt *αἰχμαὶ βρωτῆρες σπερμάτων ἀνήμεροι.* ceterum hic locus ceterique in hac tragoedia, ubi de noxis ex Furiarum ira in terram redundantibus agitur, optime illustratur his Callimachi versibus h. in Dian. 124.: *σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐκμάξεαι ὀργήν! Κτήνεά φιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη· Κείρονται δὲ γέροντες ἐφ' υἱάσιν· αἱ δὲ γυναῖκες Ἢ βληταὶ θνήσκουσι λεχωΐδες, ἠὲ φυγοῦσαι Τίκτουσιν· τῶν δ' οὐδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη.*

735. *πανδ. justissime.* St. *sancte.* S. malim: *optimo jure vestro.* H. Voss.: *rechtgemäss.* cf. 808.

736. *ἕδρας, sedes*, templa. *κευθμ., adyta, penetralia, recessus templorum. κεῦθος οἴκων* dixit Eurip. Alc. 846. Musaeus 119.: *ἔσχατα τιμήεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα ναοῦ. E Wakef. ἐνδίκου. justae*, justitiam colentis, nec honore vos debito privantis.

737. *sedentes* seu *collocatas ad altaria, thronis splendentibus instructa.*

738. *τιμ.* 562.

ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους   ἀντισύστ.
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου·
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
* ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ, ἰοὺ, ἰοὺ,
ἀντιπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
* σταλαγμὸν, χθονὶ ἄφορόν· ἐκ δὲ τοῦ
λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα, πέδον
ἐπισύμενος βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
* στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι; δύσοιστα
πολίταις ἔπαθον. ἰὼ μεγάλα τοι
κόραι δυστυχεῖς Νυκτὸς, ἀτιμοπενθεῖς!
ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν   i. tr.
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
* κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῇδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·

751. *δύσκηλον*, *turbatam*, *vexatam*.

752. *κἀγὼ — Ζηνὶ*, *ego quoque confido Jovi*, eoque freta sum, ut Apollo, cui dictat oracula: ita ut, si opus sit, uti ejus auxilio contra vos possim. — „*καὶ τί δεῖ λέγειν*; *et quorsum dicam?* quasi dicat: *nolim sane vires meas gloriari, et quantum valeam irata.* Wakef. at maxime interest nunc Minervae dicere, quid possit, quo perterreat Furias, urbi suae minitatas. quare hodieque verum puto id, quod olim posui: κεἴ τι δεῖ λέγειν, καὶ κλῇδας etc., *et*, *si fas est aliquid dicere, vel claves novi* etc. *τὶ*, *aliquid*, quod momentum habet. Matth. gr. gr. §. 487, 6. εἴ τι δεῖ λέγειν modesti est, qui nolit magnifice de se loqui, potentiamque suam praedicare, quemadmodum Pers. 1, 8: *si fas dicere, sed fas* etc. de καὶ et κεὶ confusis vide ann. ad Aristoph. Eccl. 622.

754. *ἐν ᾧ* pro ἐν οἷς dictum figura πρὸς τὸ σημαινόμενον, cujus multa exempla congessit Schw. „hoc etiam Virg. testatus est, quod nec Stanlejum fugit, Aen. 1, 46.: *ipsa* (Minerva) *Jovis rapidum jaculata e nubibus ignem Disjecitque rates, evertitque aequora ventis.* cf. Callim. Lav. Pall. 131." seqq. *E Wakef.*

757. *καρπὸν φέρ.* τὸν πάντα ποιοῦντα κακῶς πράττειν.

758. idem planius minusque ποιητικῶς dixisset, trita quidem metaphora: κοίμα κελαινὸν κῦμα πικροῦ μένους.

759. ordo: ὡς καὶ ξυν. σεμν. ἐμοὶ, *tanquam ea*, *quae etiam veneranda sis mihi contubernalis*.

πολλῆς δὲ χώρας τῆσδε τἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.
ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, ἐμὲ παλαιόφρονα as., dm. et paeon. d. σύστ.
κατὰ γᾶς οἰκεῖν ἄτιετον! φεῦ μύσος! as., a. et cr. d.
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. do.
οἰοῖ, Δᾶ, φεῦ! a.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα; as., dm. et a.
* θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ pher.
Νύξ! ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν· as., dm. et i. h.
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. do.

760, 1. πολλῆς pro μεγάλης. *Schw.* Schol.: τἀκρ. ὡς προτέλεια θυόντων Ἀθήνησι ταῖς Ἐριννύσι. γαμ. τέλους. τοῦ γάμου. ἀκρ. θύη proprie sunt *primitiae frugum*, quae etiam aliis diis dabantur; sed h. l. intelligenda sunt sacrificia natalicia atque nuptialia, quae facere solebant Furiis, aliunde parum nota; quae propterea, nisi fallor, dicuntur ἀκροθίνια, quia natales nuptiaeque velut primitiae sunt vitae.

763. καλ. *more prisco*, vel *cum veteribus, sentientem.*

764. sic Herm. Elem. d. m. p. 370. libri: κατὰ γᾶν, quod inusitatum sensu, quo hic opus est, siquidem hoc dicit Furia, se nolle habitare sub terra inhonoratam. — St.: φεῦ μύσος! *heu facinus!*

765. codd.: ἅπαντά τε κότον, quod nescio quid sibi velit. aptum ἁπάντη, *omnino*, adversus omnes, Orestem, Areopagitas, Athenienses, Apollinem, Minervam. sic etiam bonum habemus dochmium soluta postrema longa, cum sequatur vocalis: ᾽ἅπᾰντᾰ τε̆ κŏτŏν. τὲ accipiendum pro καὶ, ut passim apud poëtas.

766. Δᾶ, *o terra.* cf. Agam. 958, Prom. 549. Schol.: Δᾶ. ὦ γῆ, Δωρικῶς. ὅθεν καὶ Δαμάτηρ.

768. θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ Νύξ. *iracundiam audi, mater Nox.* St. iracundiam intelligunt verba iracunda, quod mihi durius videtur. fero tamen; sed ipsa illa Furiarum verba iracunda num tantum valere ap. matrem Noctem existimanda sunt, ut propterea ab Inferis excitetur, succurratque filiabus adversus Minervam, Apollinem ipsumque Jovem? injuriam questas audire matris est; non item inanibus fortasse iris exardescentes. sic Achilles Homericus Iliad. α', 352.: μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν. Ἡ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. suum fatum, suas injurias queritur, non iras. itaque etiam h. l. vereor ut genuinum sit vocab. θυμὸν, malimque sane legi θᾀμὸν, *nos*, quemadmodum τοὐμὸν vel τἀμὰ pro *ego* et similia leguntur ap. hos scriptores. solent autem α, οι, υ permutari inter se in codd.

770. παρ' οὐδέν. intelligo ου-

ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ, i. tr.
* καίτοι μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε (προὐννέπω τάδε)·
οὑπιῤῥέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε, καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως
τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι,
* μηδ' ἐξελοῦσ', ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,

σαν, huc relato με pronomine: *me pro nihilo habitam*. cf. 200. Eurip. Or. 551.: παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις. Schol.: οἱ δόλοι γὰρ τῶν θεῶν ὡς οὐδὲν παρῇράν (?) με τῶν δημοσίων τιμῶν. S.: *nam a publicis honoribus deturbatam me deorum insuperabiles doli in nihilum redegerunt.*

772. ita Guelf. A quoque et R: καίτοι μὲν σὺ γάρ τ'. male T: καίτοι σὺ μὲν κάρτ' εἶ γ' ἐμοῦ σ., nec rectius Vict. Cant. et alii: καί τοί γε μὴν σὺ κάρτ' ἐ. σ., quae sunt versificatorum commenta, ne sensum quidem orationis hujus perspicientium. neque enim est quod se sapientiores Furias habeat Minerva, ira furentes et γλώσσης ματαίας, quasque, si alio terrarum abierint, desideraturas esse dicat Atticam, qua inconsulto excesserint. scribamus sine cunctatione: καίτοι μὲν οὐ σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφ., *iram tibi condono: nam senior es, quanquam haud sane tu quidem me sapientior, sed mihi quoque intelligentiam Jupiter dedit non malam.* similia in codd. οὐ et σὺ (Eurip. Heracl. 717, Aristoph. Lys. 1139, Schäfer. Melet. crit. p. 107.), quo factum est, ut negatio omitteretur.

776. τιμ. vide ann. ad 623.

779. *a virorum et mulierum coetibus obtinebis.* S. dicit pompas festorum. cf. 760. seqq.

781. ἐν — ἐμοῖσι, *in locis meis*, in Attica. vetat eam projicere atque spargere per Atticam cotes sanguineas, quibus viscera puerilia atterantur; quibus verbis significat abortus vel infantium mortes, quas deprecatur pariter ac bella civilia. Agam. 1418.: δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης Πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

783. cotes istas Furiarum dicit ἐμμανεῖς ἀοίνοις θυμώμασιν, *vesanas iris vini expertibus*, h. e. ἀοίνων, Furiarum, quarum sacris vinum non adhibebatur.

784. corruptum est ἐξελοῦσ'. suasit Jacobs. μηδὲ ζέουσ'. malim: μηδ' ἐκζέουσ', ὡς καρδ. ἀλ., *nec inflammans, ut cor gallinaceorum, bellum colloces inter cives meos.* miscentur ζ et ξ litterae: itaque, magis magisque, ut fieri solet, depravato verbo, scriptum esse videtur primum ἐκξέουσ', deinde ἐξέουσ', tum, quod intelligi posset, quamvis alienum, ἐξελοῦσ'. Theb. 674.: ἐξέζε-

ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως,
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.
ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, ἐμὲ παλαιόφρονα ἀντισύστ.
κατὰ γᾶς οἰκεῖν ἀτίετον! φεῦ μύσος!
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.
οἰοῖ, Δᾶ, φεῦ!
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ! ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.
ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά, i. tr.
ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ

σεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα. vel potius scribendum est ἐξαλοῦσ', *prorsus depravatura* ac *perditura* animos civium h. e. animosos gallinaceos, animosos fortesque cives, ita ut sibimet ipsi bellum inferant, ἐξολοῦσα καρδίαν τῶν ἐμῶν ἀστῶν (quod supplendum ex verbis proximis), ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων. Aristoph. Equ. 143.: ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν. Eurip. Or. 505.: ἀμυνῶ δ', ὅσονπερ δυνατός εἰμι, τῷ νόμῳ, Τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μιαιφόνον Παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεί. rarior forma corruptioni fuit obnoxia.

787. οὐ μόλις παρών, h. e. *satis vicinus*, ut exponit Herm. ad Viger. ann. 251, b., quoniam molestiae plus afferunt longinqua bella. intelligit autem Persica.

789. contemnit gallinaceorum pugnas, tanquam non pugnas dicendas, sed improbas ignominiosasque rixas. quibus pugnis bella civilia comparat. mire autem his ineptiis delectabantur Athenienses, qua de re videatur Aristoph. Equit. 461. et Acharn. 166., ubi Scholiastes: ἐσκοροδισμένοις. ἀντὶ τοῦ σφοδροῖς καὶ πικροῖς γενομένοις, μετειληφόσι τῶν σκορόδων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρυόνων. τούτοις γάρ, ὅτε μέλλουσι μάχεσθαι, σκόροδα δίδοται ἐσθίειν, ἵνα θερμανθέντες ὀξύτεροι γένωνται. cf. Plin. H. N. 10, 21. extremo. leges Att., annotante ibi Harduino, lib. 1. p. 4.: ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους. — Dioscorides 4, 136.: coturnices, inquit, et gallinaceos pugnaciores facit in cibum eorum additum adiantum. cf. Plin. l. l. 22, 21. extr.

792. θεοφ. *diis carissimae.* ἱερωτάτην χώραν Atticam vocat Aristoph. Equ. 539., tanquam omnium deorum velut hospitium. vide ibi ann. et infra 837. seqq.

θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔῤῥειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου,
ἀλλ', εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔτ' ἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ·
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδέ γ' εὐμοίρου χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.
ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν;
ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;
ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι ξυμφορὰς ὀρθώσομεν.
ΧΟ. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρόνου;
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.
ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσει φίλους.
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,

805. cf. 882. Schol.: *εἰ πείθῃ τῷ μειλίγματι τῆς ἐμῆς γλώσσης, παράμεινον, καὶ τῶν καταλεχθέντων ἀγαθῶν μεταλάμβανε· εἰ δὲ μὴ πείθῃ, ἴσθι μὴ βλάψασα πόλιν.*

808. *δικ.* cf. 735. „*ἐπιῤῥ.*, *affligas*, transitive, ut Soph. Antig. 1060.: *τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταῤῥέπει Τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί.*" *E S.*

810. *τῆσδε εὐμ. χθ.* *hoc loco urbis felicis*, prope Areopagum, de quo postquam dixit Paus. 1, 28,: *πλησίον δέ*, inquit, *ἱερὸν θεῶν ἐστιν, ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνὰς* etc. conferri jussit St. ann. ad 937. Schol. Thucydidis 1, 126. Ulpian. commentario ad Demosth. orat. in Mid.: *ὧν* (Eumenidum) *καὶ τὸ ἱερὸν πλησίον ἵδρυντο τῆς Βουλῆς.* Eurip. de iisdem El. 1193.: *δειναὶ μὲν οὖν θεαί, τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι, Πάγον παρ' αὐτὸν* (Areopagum) *χάσμα δύσονται χθονός.* vide etiam 912. et Soph. Oed. Col. 39.

815. sic primus Scal., cum legeretur *εὐσθενεῖν* vel *εὖ σθενεῖν*. R.: *ἀθενεῖν*, sicut *α* et *ευ* permisceri solent in codd. Hesych.: *εὐθενεῖν, εὐπαθεῖν.* cf. 828, 861. idem est *εὐθηνεῖν.* Xenoph. de Rep. Athen. 2, 6.: *οὐ γὰρ ἅμα πᾶσα γῆ νοσεῖ, ὥστε ἐκ τῆς εὐθηνούσης ἀφικνεῖται τοῖς τῆς θαλάττης ἄρχουσιν.*

817. *curabimus enim, ut is, qui vos pie coluerit, prospera utatur fortuna. S.*

823. *qualia ad victoriam non malam spectant.* St. *μὴ κακῆς* pro *ἀγαθῆς καὶ καλῆς*, ut *φρονεῖν οὐ κακῶς* 773. et contra *μὴ καλῶς* pro

καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,
ἐξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπιῤῥυτον
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις·
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτα σοὔστι· τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.
ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, as., cr. d. et i. στ. α.
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν, t. d. c.
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε as., dm. et i. h.
φρούριον θεῶν νέμει, t. d. c.
ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων, as., ith. et t. d. c.

κακῶς Prom. 987. ἐπίσκοπα pro τυγχάνοντα, quo sensu frequens. vide Hesych., Themist. or. 8, p. 116, B., 11, 143, A etc., Spanhem. ad Julian. p. 114. *Abresch.* nempe νίκης μὴ κακῆς ἐπ. dicuntur omnia bona, quae ad justam victoriam in bello de hostibus reportandam valent, nimirum frugum copia, armentorum et equorum abundantia, felicia humanae sobolis incrementa; quae omnia deinceps enumerantur. S.

824. καὶ ταῦτα, *et quidem.*

827. βοτῶν pro βροτῶν recte St. et ab eo editores. — ἐπιῤῥ., *copiose affluentem.* Horat. Od. 1, 17, 15.: *hic tibi copia Manabit ad plenum benigno Ruris honorum opulenta cornu.* E Wakef. et S.

830. ἐκφορ. Abresch. imaginem ab elatione funeris ductam esse existimat. aptius vero est vocem referri ad noxias inutilesque herbas hortorum, quae exstirpantur atque egeruntur. hoc enim interdum dicitur ἐκφορεῖν. E S. Xenoph. de Vectig. 4, 2.: οὕτω δὲ πάλαι ὀρυσσομένης τε καὶ ἐκφορουμένης τῆς ἀργυρίτιδος etc.

831. optime hortulanus dicitur φιτυποιμήν, quasi *plantarum pastor.* E S. Conz.: *denn einem Pflanzenhüter gleich bin ich bestrebt* etc.

832. τῶνδ'. τῶν δυσσεβούντων, ἀπένθητον τῶν δυσσ., *ab impiis haud afflictum.*

833. ἀρειφ. ἀρείων, ut Eurip. Suppl. 589. ἀρείφατοι φόνοι. Hesych.: ἀρείφατον λῆμα· ἰσχυρόν. ἀντὶ τοῦ Ἄρει ἐοικώς. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. S.

835. ἀστ. ὥστε αὐτὴν εἶναι ἀστύνικον. *urbium victricem.*

838. *quam et praepotens Jupiter et Mars* tanquam *praesidium deorum colit.*

840. Ἑλλάνων. Ἑλληνικῶν, quemadmodum στολήν γ' Ἕλληνα καὶ

ᾅ τ' ἐγὼ κατεύχομαι, θεσπίσασα πρευμενῶς, as., 2 t. d. c.
ἐπισύτους βίου τύχας ὀνησίμους as., dm. et i. d. br.
* γαίας ἐξαμβρόσαι dm. h.
φαιδρὸν ἁλίου σέλας. t. d. c.
ΑΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις a. d.
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ καταναssαμένη·
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν, a
* ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρεῶν τούτων a. d.
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου·
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει, a.
σιγῶν δ' ὄλεθρος καὶ μέγα φωνοῦντ' a. d.
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει. a. par.
ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα ἀντ. α'.
(τὰν ἐμὰν χάριν λέγω),
φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν, τὸ

ῥυθμὸν πέπλων Eurip. Heracl. 130, *heroas sensus* ap. Persium, et similia dicta sunt. cf. ann. ad Aesch. Prom. 2. et Eurip. Iphig. A. 63. cf. 792. S.: *ornamentum ac decus graecorum numinum, altaribus eorum tuendis idoneum.* cf. 792, 905.

842. libri ἐπισσύτους, quod alicujus est, qui senarium procuderet.

843. recte, ni fallor, S. et alii, auctore Pauwio: ἐξαμβρῦσαι. S.: *cui et nos ipsae precamur, benevole simul vaticinatae* (preces nostras ratas fore), *ut jucundum solis jubar omnium rerum vitae alendae utilium affluentem copiam* (ἐπισ. βίου τύχας ὀν.) *e terra educat.*

847. κατ. κατοικίσασα, ut explicat Schneiderus in lex. gr. h. v.

850. sic scribamus: ὁ δέ μοι κύρσας βαρέως τούτων etc. usitatum hoc sensu μοὶ pronomen, nec inelegans. Eurip. Suppl. 496.: καὶ τοῦτό μοι τἀνδρεῖον, ἡ προμηθία, ubi vid. ann. μὴ et μοὶ etiam alias permixta sunt, velut ap. Schol. Sophoclis Trach. 46.

852. τὰ γὰρ ἐκ πρ. ἀπλακ. *delicta majorum*, ut ait Horat. Od. 3, 6, 1.

853. τάσδε, Furias. ἀπάγει, quemadmodum dicitur ἀπάγειν τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, *ducere al. ad supplicium.*

855. ἀμ. *in pulverem redigit*, perdit, ab ἄμαθος.

856. δενδρ. *arboribus noxia vis* ventorum.

857. *meo id beneficio eventurum esse ajo.*

858. φλογμὸς ὀμμ. *solis ardor, qui germina plantarum cor-*

* μὴ περᾶν ὅρον τόκων,
μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος,
* μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις
* τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ, γόνος
πλουτόχθων δ' ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.
ΑΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον, a. d.
οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται
πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
* τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν,
τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. a. par.
ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας, as., 2 cr. et t. d. c. στ. β'.
νεανίδων τ' ἐπηράτων l. d. c.
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες da. pent.

rumpit. Horat., annotante Wakef., Od. 3, 1, 36.: *arbore nunc aquas Culpante, nunc torrentia agros Sidera, nunc hiemes iniquas.* — ὄμματα vocat ὀφθαλμούς, *oculos plantarum, die Augen.*

859. ὅρος τόπων quisnam hic dici possit, non intelligo, malimque τὸ πᾶν, *prorsus*, ὥστε μὴ περᾶν τὸ πᾶν τὰ τῶν φυτῶν ὄμματα ὅρον, ita ut oculi plantarum ad terminum suum prorsus non perveniant, h. e. non erumpant, sed moriantur. cf. inferius 944. τὸ πᾶν sive τοπᾶν, ut Agam. 1053. S.: ὅρον τόκων, ut germina impediri dicantur, quominus velut exeant ex utero matris.

860. αἰανής, *ater*, infaustus. „Lucanus 1, 243.: *et scabros nigrae morsu rubiginis enses*, ut Claudian. Stil. 2, 194." *Wakef.*

861. probabiliter Dobraeus in *Classical Journal* 3. p. 654.: εὐθενοῦντα γᾶ. versum proximum restitueris scribendo ἀνατρέφοι. facile neglecta est praepositio, cum ad sensum sufficeret verbum simplex, nec de metro solliciti essent librarii. — εὐθεν. 815.

863. addidimus δέ. γόνον πλουτόχθονα recte Schw. interpretatur *homines, qui terrae divitiis fruuntur*, populum Atticum.

865. πόλ. φρ., *urbis praesidium*, archontes, magistratus, non Areopagitae, ut St. aliique putant.

868. malim, quod usitatius, ὑπὸ γαίας. — περί τ' ἀνθρ. *et quod ad homines attinet.*

869. Furiae dicuntur hominum causas et fortunas manifesto et efficaciter tractare: manifesto quidem, ut quivis earum vim sentiat; efficaciter autem, ut nemo earum consilia et potestatem inhibere possit. S.

870. ἀοιδάς h. e. laetitiam. E S. δακρ. genitivus causae. δακρ. βίον ἀμβλ., vitam lacrimis hebetatam, infelicem. adscripsit Wakef. ista Senecae Herc. fur. 1044.: *quid hoc est? errat acies luminum, Visusque moeror hebetat.*

872. ἀνδροκμῆτας. 235.

874. ἀνδρ. *virum nacti*, nupti.

θεοὶ τῶν, καὶ Μοῖραι ματροκασιγνῆται, do.
δαίμονες ὀρθονόμοι, da. d. h.
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι, παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς, da. hex.
ἐνδίκοις ὁμιλίαις t. d. c.
παντᾶ τιμιώταται θεῶν! as., dm. et i.
ΑΘ. τάδε τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως a. d.
ἐπικραινομένων a.
γάνυμαι, στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς, a. d.
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾶ
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας,
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
νικᾷ δ' ἀγαθῶν a.
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. a. par.
ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν ἀντ. β'.
τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν,
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν

875. vulgo θεαί, τῶν Μοῖραι etc. Butlerus: θεοὶ καὶ Μοῖραι. sed τῶν pertinet ad κύρια, κύρια τῶν, h. e. τούτων, illorum, quae dixit, mortes puerorum nuptiasque virginum. pertinent haec non ad solas Parcas, sed etiam ad deos τελείους aliosque, inprimis ipsum Jovem. ergo rectum est θεοί, quo et referri potest ἔχοντες, non item ad θεαί, ut nonnullis visum est, dissimilia permiscentibus. — „ματροκ. Nox enim et Eumenidum et Parcarum mater. Hesiodus Theog. 217.: καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους. cf. supra 301.“ *Wakef.*

877. ἐπιβρ. *incumbentes*, tanquam maximum cujusque hominum temporis momentum.

881. ἐπικρ. Εὐμενίδων.

882. *exosculorque Suadae oculos*, vehementer amo Suadam deam. S.

884. ἀπ. *recusantes*, renisas.

885. ἀγορ. epithetum compluribus diis commune, praecipue illis, qui rebus forensibus et facundiae praesunt, quo sensu hic intelligendum est de Jove. narrat Plut. libro de genio Socratis, patrem Socratis oraculo monitum fuisse, ut sacra faceret ὑπὲρ αὐτοῦ (nempe pro filio recens nato) Διῒ ἀγοραίῳ καὶ Μούσαις. E St.

886, 7. *et prorsus vincit aemulatio nostra beneficiorum*, quibus afficiendus a nobis est populus Atheniensis, quem vos quidem, Furiae, perdere voluistis, sed a me delenitae abstitistis incepto. similiter Butlerus: *contentio nostra bonorum*, h. e. certamen, utrum plus boni Minerva an Eumenides civitati conferant, *in aeternum valebit*. nec tamen ita intelligenda esse arbitror verba νικᾷ διὰ παντός.

888. στάσιν, *seditionem*. Lucanus, annotante Wakef., 9, 217.: *fremit interea discordia vulgi.*

δι' ὀργὰν ποινὰς ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως,
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν κοινοφιλεῖ διανοίᾳ,
καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί·
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.
ΑΘ. * ἆρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς — a. d.
ὁδὸν εὑρίσκειν; — a.
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων — a. d.
μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις·
τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες αἰεὶ
μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν
ὀρθοδίκαιον — a.
πρέψετε πάντως διάγοντες. — a. par.
ΧΟ. χαίρετε, χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου, — da. t. h.
στ. γ.
* χαίρετ' ἀστικὸς λεώς, ἴκταρ ἥμενοι Διός, — as., 2 t. d. c.
παρθένου φίλας φίλοι, σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ·

892. ἁρπ. ἁρπάζοι, arripiat, auferat, consequatur.

893. *gaudia potius et beneficia sibi mutuo tribuant* cives, *communi reip. amore et studio ducti, et odium quoque* adversus reip. hostes *unanimiter exerceant.* στυγεῖν pro στύγος dictum, et post μιᾷ φρενὶ repetendum est ἀντιδιδοῖεν. S.

896. affecta. scribamus ἆρα φρόνησις etc. *nonne prudentia est persuadendi viam inire?* mirum quantum peccare solent librarii in litteris permiscendis, praesertim vocalibus et diphthongis α, ει, η, ο, οι, ου, ω, aliisque. — ἆρα pro ἆρα οὐ: vide Matth. gr. gr. §. 609. etc.

903. ita Herm. et S., recte, h. e. πάντως ὀρθοδίκαιον γῆν καὶ πόλιν. libri πάντες, quod per se intelligitur, cum dixerit τοῖσδε πολίταις sine exceptione. sed similitudine syllabae finalis librarii ducti scripserunt πάντες, ut εὔφρονες, τιμῶντες, διάγοντες. — διάγ., *gubernantes.*

904. αἰσιμίαι πλούτου sunt τὰ πρέποντα πλοῦτον, *commoda vitae beatae.*

905. sic A, R, T, Well., sed ἀττικὸς Erotianus in lex. Hippocr. v. ἴκταρ, quod hodieque placet: nam nescio quid languidi sonat ἀστικὸς λεώς: contra Ἀττικὸς λεὼς et proprie dictum est, et ita comparatum, ut eo poëta facile benevolentiam civium suorum sibi conciliaret. vulgo ἀστυκός. Erotianus l. l.: ἴκταρ ἐγγὺς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσι φησί· χαίρετ' etc. S.: ἴκταρ — Διός. nempe Jupiter quoque ob templa ipsi sacrata, quae inter celeberrimum illud Jovis Olympii eminebat, Athenis sedem cepisse ferebatur.

906. παρθ., Minervae, quae κατ' ἐξοχὴν vocatur παρθένος: cui Parthenonis nomine templum Athenis

Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἅζεται πατήρ.
ΑΘ. χαίρετε χὑμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ — a. d.
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν.
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν
ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ! — a. par.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις,
εἴη δ' ἀγαθῶν — a.
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις. — a. par.
ΧΟ.* χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις (ἐπιδιπλοίζω), — ἀντ. γ'.

nobilissimum dicatum fuisse constat. S. hic tamen verba παρθ. φίλας nihil aliud significare putem quam *filiae ejus virginis*, quemadmodum Eurip. Phoen. 158. dixit: ἐκεῖνος ἑπτὰ παρθένων τάφον πέλας Νιόβης, et Herc. fur. 746.: Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε. Virg. Aen. 2, 403.: *Priameïa virgo* etc. — σωφρ. ἐν χρόνῳ, *suo tempore* (Cho. 972.) *sapientes*, h. e. tempestive et cum expedit. non enim omnibus horis sapiebant, aut sapere studebant, Attici et Graeci, sed, minime omnium inepti, probe callebant illud, quod dicit Lyricus Romanus, *desipere in loco.* bene ille, quisquis est, et graece, ut ita dicam, Anacreont. p. 98.: σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συνστεφανηφόρει, Σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σώφρονι σωφρόνει.

907. Παλλ. ὑπὸ πτ. h. e. *sub tutela Palladis*, nihil amplius: neque enim mythice alae intelligendae sunt h. l. sed metaphorice, ut contra Winkelmannum monuerunt S. et J. H. Voss. in *Mythol. Br.* 2. p. 32. — ἅζεται, colit, diligit.

908. *anteire me oportet, templum vestrum vobis assignaturam.* θαλάμους, *sedes, domicilium, cubiculum.* Virg. Aen. 6, 280.: *ferreique Eumenidum thalami.* E S.

910. jam Eumenides pompa solemni deducuntur ad fanum iis destinatum. praeit Pallas, viam quasi monstratura; sequuntur viri, Areopagitae praecipue, qui judices sederant, cum victimis. hos excipit Eumenidum Chorus; easque praeter sacerdotes Minervae comitatur triplex agmen puellarum, mulierum et vetularum cum facibus. S.

912. κατὰ γῆς σύμεναι. in fano Eumenidibus dicato erat cella subterranea, ubi nocturna iis sacrificia fiebant. in hanc igitur cellam deducuntur, indeque finguntur ad Tartarum descendere. S. cf. 109, 810, 925.

916. Κραναοῦ. Paus. 1, 2.: τὴν ἀρχὴν τὴν Κέκροπος Κραναὸς ἐξεδέξατο. ridicule Comicus Acharn. 75.: ὦ Κραναὰ πόλις, ubi vid. ann.

917, 8. honorifice deduci jubet Furias, quo cives ostensuros esse ait, se bene, quid sibi et civitati prosit, intelligere, siquidem irae illarum, sicubi offensae fuerint, magno futurae sint Atheniensibus detrimento.

919. hoc ponendum arbitror, quo corrigatur metrum: χ., χ. δ' αὖθ' (ἐπιδιπλοίζω) etc.

πάντες οἱ κατὰ πτόλιν, δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
εὖ σέβοντες οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου.
ΑΘ. αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων, i. tr.
πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
ξὺν προσπόλοισιν αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμὸν δικαίως· ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῇδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
* φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.
ΠΡ. βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι da. t. στ. α'.
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ,
as., 2 pher.
(εὐφαμεῖτε δὲ, χωρῖται!) gl.
γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι, ἀντ. α'.
τιμαῖς καὶ θυσίαισι τύχα τῳ περίσεπται!
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί!
ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ da. tr. c. l. m. στ. β'.
δεῦρ' ἴτε, Σεμναί, πυριδάπτῳ a. par.

927. ὄμμα, oculus, flos. usitatus utrique genti tropus.

930. scribamus: φοιν. ἐνδυτοί σφ' ἐσθήμασι. σφὲ, *illas*, Furias. ἐνδυτοὶ Wakef. et alii.

934. ita Well. vett. libri: ἐν δόμῳ. vulgo ἐκ δόμων. δόμῳ, εἰς δόμον.

935. παῖδες ἄπαιδες dictum est ut παρθένος ἀπάρθενος et similia. vide ann. ad Eurip. Hecub. 587. — εὐθ. *benevola*.

936. χωρῖται. sic Herm. Elem. d. m. p. 435., quem secutus est Well. codd.: χωρεῖτε. χωρῖται, *incolae*, colonae, appellantur Furiae, ut μέτοικοι 916.

937. ὠγυγ. *antiquis*. St. sic Thebas dixit πόλιν ὠγυγίαν Theb. 294. cf. Pers. 36, 900. Soph. Phil. 139.: σὲ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν Πᾶν κράτος ὠγύγιον, ubi Schol.: τὸ ἐξ ἀρχῆς τιθέμενον κράτος.

938. corrupte libri: καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπται, τύχα τε. τύχα τῳ, τύχῃ τινι, ut Theb. 439. σὺν τύχῃ τῳ, et alias σὺν τύχῃ, vel per se τύχῃ. vide Soph. Phil. 737, et Seidler. ad Eurip. El. 547. idem Comicus Eccl. 114. dixit κατὰ τύχην τινά, et Av. 646. ἀγαθῇ τύχῃ. vide Matth. gr. gr. §. 487, 6.

941. πυρ. igne comesa, h. e. consumta, accensa.

λαμπάδι τερπόμεναι, καθ' ὁδὸν δ' da. tr. h.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς! a. par.
* σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων. ἀντ. β'.
* Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας.
* οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς!

943. ὀλ. *laete occinite*, sive *acclamate*, *nunc*, ut ante ejulastis, injurias vestras conquestae.

944. — 946. haec depravata sunt, versusque medius etiam in metrum peccat. sed ei malo facile medebimur expungendo nomine Ζεὺς, quod interpretandi gratia adscriptum est, etiam sequentia intelligentur, si scribemus ξυγκατάβα, *simul descende*. sed major quaestio est de versu 944., nisi haec fortasse fuerit manus Aeschyli: σπονδᾷ δ' ἐς τόπον ἔνδαϊδ' οἴκων Παλλάδος etc. σπονδᾷ, εἰς σπονδήν. frequentat hic noster verbum τόπος, eoque uti solet περιφραστικῶς, velut Σαλαμῖνος, Αὐλίδος, Ἑλλάδος sive Ἑλλήνων, et χθονὸς τόπους dixit supra 236, Pers. 420, 742, 748, Ag. 173. ut autem h. l. τὸ πᾶν pro τόπον, ita propemodum 459. τόπων scripserunt, ni fallor, pro τοπᾶν. sic igitur haec se habuisse videntur in vetustis exemplaribus:

σπονδᾷ δ' ἐς τόπον ἔνδαϊδ' οἴκων
Παλλάδος ἀστοῖς ὁ Πανόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατάβα!

Ἐπιφώνημα
editoris ad poëtam.

Jamque vale longum, pater Aeschyle Thyados artis,
Deliciae juvenum, deliciaeque virûm,
Cui solet ingenium, solet et stupor, heu, malesanae
Doctrinae et nasus se dare Faunigenae!
Me vocat ad Trojae celebres heroas Homerus,
Quicum vel tecum vivere semper amem.

INDEX.

(ANNOTATIO. f. significat *figurate*, p. *pro*, s. *saepius*.)

α. vide ε, ι, οι, υ.
α et αι confundi visa A 146, Ch. 66, 603, 769, E 174, 345. — Item: Α et Δ S 242, 700, Th. 568, Ch. 852; — α et ε vel ευ Th. 186, P 300; — α et ει S 397, P 243, 938, A 98, 1008, Ch. 437 (cf. 448), 767; — α et ευ A 405, Ch. 951; — α et η (Α, Η) S 414; — α et ι Th. 579. Schol.; — Α et Λ Ch. 38; — α et ο S. 129, 587. cf. S 594, Th. 543, A 1058, 1357, E 332, 875; — α et οι S 50, A 261, Ch. 448, 461, 732; — α et ον P 12, A 104, Ch. 210. cf. τάδε; — α et ος Pr. 659, Ch. 356; — α et ου S 260, Ch. 945, E 254, 461, 534, 663; — α et ϱ S 761; — α et ω Th. 621; — ᾳ et αι Ch. 593; — ᾳ et οι Ch. 901. —
ἆ A 973. ἆ Ζὴν S 140.
ἆἆ Pr. 114, 546, A 1011.
ἄβατος Pr. 2.
ἀβλάβεια A 913.
ἀβλαβὴς P 527, Th. 68, E 270, 433.
ἀβουκόλητον f. S 820.
ἀβουλίαι Th. 709.
ἀβϱοβάτης P 988.
ἀβϱογόος? P 514.
ἀβϱοδίαιτος P 40.
ἀβϱότιμος A 627.
ἀβϱοχίτων P 516.
ἀβϱύνειν τινὰ A 825. ἀβϱύνεσθαι A 1091.
ἄβυσσον πέλαγος ἄτης S 432. ἄβυσσος ὄψις S 937. ἄβυσσος πλοῦτος γᾶς Th. 876.
ἄγα et ἄτα confusa A 126.
ἀγάζειν S 938.
ἀγαθὸς dictus strenuus P 43, 894. ἀγαθὰ S 573. τἀγαθὰ λέγειν E 801. cf. v. ἀμείβεσθαι.
ἀγάλακτος A 647.
ἄγαλμα Pr. 453, S 168, A 185, E 55. ἄγαλμα δαιμόνων Ἑλλήνων, Athenae, E 840. τύμβου Ch. 186.
Agamemnon propensior ad iram A 1274. mors ejus non uno modo narrata A 1000.
Ἀγαμεμνόνιος A 1384.
ἄγαμος S 124.
ἄγαν. οὐκ ἄγαν E 314. ἄγαν, παντελῶς, Th. 761. ἄγαν πολὺς Ch. 896. cf. v. γᾶ.
ἀγανόϱειος Dor. P 947.
ἀγανὸς A 102.
ἀγαστόνος Th. 94.
ἀγαυὸς P 912.
Ἀγβάτανα P 15.
ἄγγαϱος A 254.
ἀγγελία Pr. 1015, A 87.
ἀγγέλλειν per se dictum Ch. 605.
* ἀγδαβάται P 857.
Agdabatas P 886.
ἄγειν, ducere, existimare, S 815. ἄγειν κῦμα Th. 716. ἄγειν p. ἄγειν ἄνω, Ch. 469. ἄγειν, vi abducere, Th. 311, S 559. vide v. κϱεουϱγόν.
ἀγείϱειν f. Ch. 591.
ἀγείτων Pr. 268.
ἀγέλαστος Ch. 26, A 700.
ἀγεμὼν Dor. P 607.

ἀγὴ P 398.
ἄγη, φθόνος, A 126.
ἀγήνωρ Th. 114.
ἄγκαθεν A 3, E 80.
ἀγκαλεῖν A 911.
ἀγκάλη S 443, A 650. f. Pr. 994, Ch. 549.
ἄγκρισις E 329.
ἄγκυραν μεθιέναι etc. f. Ch. 609.
ἀγκυρουχία S 685.
ἀγλάϊσμα Ch. 179. vide v. Σύριον.
ἀγνεύειν S 202.
ἄγνισμα E 305.
ἀγνοεῖν E 129.
ἄγνοια S 461, A 1473.
ἀγνόρυτος Pr. 421.
ἀγνός. ἁ. ἀνὴρ S 334. ἁγνὰ (παρθένος) Dor. A 217. ἁγνὴ βοῦς P 580. ἁγνὸν σέβας πειθοῦς E 805. ἁγνὸν στόμα E 272, S 618. ἁγνὰ μαντεῖα E 652. ἁγνοὶ δόμοι προνάων, si divinavimus, Th. 258.
ἁγνῶς S 883, A 937, Ch. 624.
ἄγοος Th. 988.
ἀγοραῖοι θεοὶ A 91. vide v. Ζεύς.
ἀγορᾶς ἐπίσκοποι θεοὶ Th. 252.
ἄγος Ch. 141. ἄγος ἔχειν E 157.
ἄγος et ἄχος confusa Ch. 588.
ἀγὸς πόλεως S 224.
ἄγρα E 142. δορὸς Th. 295.
ἀγρεῖν A 123.
ἀγρέτης P 926.
ἄγρευμα Th. 574, A 934. θηρὸς Ch. 930. cf. v. ποικίλον.
ἄγριος P 583. f. Pr. 155, 174. ἄγριον ποίφυγμα Th. 261.
ἀγρίως E 885.
ἀγρονόμος A 135.
ἄγρυπνον βέλος Ζηνὸς Pr. 356.
ἀγυιάτης Ἀπόλλων A 967, 972.
ἀγύρτρια A 1159.
ἄγχι πνευμόνων Ch. 592.
ἀγχίαλος (insula) P 829.
ἀγχιγείτων P 823.
ἀγχίπτολις Th. 468.
ἄγχιστος A 228.
ἀγχόνης τέρματα E 682.
ἀγωγὴ A 1149.
ἀγὼν ἐν πανηγύρει A 751. ἀγών, lis, E 611, 680. ἀγὼν ὑπὲρ πάντων P 378. cf. v. ξιφηφόρος.
ἀγώνιοι θεοὶ S 165, 218, 305, A 452.
ἀδ' et οὐδ' confundi visa E 288.
ἄδαιτος A 142.
ἀδαμάντινος Pr. 6, 64.
ἀδαμαντόδετος Pr. 148, 414.
ἀδάματος S 124, Ch. 45.
ἀδάματος et ἀδάμαστος confusa Th. 213.
ἀδειμάντως Ch. 718.
ᾄδειν f. Ch. 957.
ἀδελφεὸς Th. 898. in senario Th. 543., ubi vide annot.
ἀδελφὴ Th. 898.
ἀδελφὸς adject. Th. 761.
Adeues P 285.
ἅδην Pr. 567, A 734.
ἀδήριτος Pr. 105.
Ἅιδης. vide v. σωτήρ.
ᾅδης Pr. 1004. ᾅδης πόντιος A 606. ᾅδου μήτηρ dicta Clytaemnestra A 1121. ᾅδου πύλαι A 1177. εἰς ᾅδου Pr. 234. ἐν ᾅδου S 384. vide v. δίκτυον. adject. masc. junctum substantivo fem. Ch. 553. neutrius gen. et plurale positum p. adverbio A 167.
ἄδικα νέμειν τινί, h. e. τὸ ἧσσον, S 372.
ἀδίκως A 1427.
ἄδιστος ἰδεῖν Dor. A 375.
ἀδμὴς S 129.
ἀδμῆτα Dor. S 129.
ἄδολος f. A 96.
* ἀδόλως Ch. 889.
Adrastea Pr. 911.
Adrastus Th. 50.
ἄδρεπτος S 596.
ἀδύνατος? P 632.
ἀεί, ἑκάστοτε, Pr. 912. ὁ ἀεὶ ἀτέλευτος ὕπνος A 1338.
ἀείδειν A 16 et s.
ἀεικὴς Pr. 97, 512. ἀεικὲς οὐδὲν Pr. 1018.
ἀείρειν Th. 717, P 622. ἀείρειν ἔρνος A 1408.
ἀέκων S 39.
ἄελπτος S 50. et s.
ἀέλπτως S 877, P 236.
ἀέναος S 510.
ἀέξειν S 759, Ch. 765.
ἀεξίφυλλος A 631.
ἄεπτος (?) A 134.
ἀέρδην A 207.
ἀερία γῆ, Aegyptus, S 67.
ἀετὸς Pr. 997, P 182. f. Ch. 233.
ἄζεσθαι S 589, E 349, 907.
ἄζηλος Pr. 143, Ch. 949.

ἀηδὼν S 56, A 1030, 1.
ἀήθης S 519.
ἄημα A 1305, E 825.
ἀήσυροι μύρμηκες Pr. 439.
ἄηται Ch. 358.
Ἀθαμαντὶς Ἕλλη P 67.
ἀθάνατος θρὶξ Ch. 574. ἀθάνατοι E 320, 867.
ἄθαπτος Th. 938, 969.
ἀθέλεος. vide v. θέλεος.
ἄθελκτος S 935.
ἄθεος P 470, 1, 760, E 145. ἄθεος ποῦς E 482.
ἀθέρμαντος δόλων, si forte, Ch. 582.
ἀθέτως Pr. 150.
Ἀθηναία E 273, 284.
Athenarum laudes. vide vv. ἄγαλμα θεῶν, ἀστύνικος, θεοφιλέστατος, φρούριον θεῶν.
Atheniensium foedus cum Argivis Ol. 79, 4. E 275.
ἄθικτος κερδῶν E 640. νόσοις S 515. cf. A 343.
ἀθλεύειν Pr. 95.
ἄθλιος Ch. 910, 913. et s.
ἆθλον f. S 919.
ἆθλος Pr. 255, 260, 909.
ἀθροίζειν P 387.
ἀθυμεῖν Pr. 461.
ἄθυμος Th. 583. ἄθυμος ὁδὸς E 706.
Ἄθῳος A 257.
αι elisum Pr. 813, Th. 440. αι et ε confusa (vide —αιρεῖν); αι et ει E 175; αι et η A 1501; αι et οι A 413, E 875, Ch. 675, 734, 892. αι correptum in αἰὼν P 932. vide ε.
αἶα Pr. 300, S 230. et s. vide v. Ἑλλάς.
αἰάζειν P 855.
αἰαῖ Pr. 136. cum genit. P 861.
Ajacis insula P 280.
αἰακτὸς Th. 792, P 864, 984.
αἰανὴς P 604, 871, E 437. f. E 860. αἰανὴς χρόνος E 508.
αἰανὸς E 374.
αἰάνως E 608.
Aegaeum mare A 598.
αἰγίλιψ S 711.
Aegiplanctus m. A 275.
αἰγὶς Ch. 554, E 362.
Aegisthus mulier dictus A 1502, Ch. 290.
αἰγύπιὸς A 49.
Aegypti fertilitas: vide v. ἄλσος.
Aegyptii infames S 491. cf. v. εὐσεβεῖς.
Αἰγυπτογενὴς S 30, P 34. γάμος S 934.
Aegyptus, frater Danai, S 9, 295.
Ἀΐδας Dor. S 708. Ἀΐδα παιὰν Th. 811.
αἰδεῖσθαι S 317, 333, A 843. vereri, P 762.
αἴδεσθαι E 481, 487.
ἀΐδης Pr. 152.
αἰδοῖος, pudicus, probus, S 453, E 641. venerandus, A 539. αἰδοῖος Ζεὺς S 168. αἰδοῖον πνεῦμα χώρας S 28. αἰδοῖα ἔπη S 170. αἰδοῖοι λόγοι S 417.
ἄϊδρις A 991. κακῶν S 415.
Ἀϊδωνεὺς P 614.
αἰδὼς Ch. 612. metus, A 854. αἰδὼς ἐμὴ p. ἐμοῦ P 652.
αἰείμνηστος P 712.
ἀΐειν S 53 et s. prima brevi P 602.
αἰὲν Th. 799, A 797.
αἰθαλοῦσσα φλὸξ Pr. 967.
αἴθειν A 1323.
αἰθέριος Pr. 157.
αἰθήρ. ὑπ' αἰθέρι E 335. cf. v. θρόνος.
Aethiops fl. Pr. 787.
Aethiopes significati Pr. 786. cf. S 262.
αἴθων Th. 415.
αἰκὴς Pr. 459.
αἰκία Pr. 93, 176.
αἰκίζεσθαι Pr. 167, 193.
αἴκισμα Pr. 964.
αἰκῶς et διχῶς confusa Ch. 852.
αἴλινον A 118.
αἷμα, caedes, Th. 647. et p. ζώφυτον S 760. μέλαν πολιτῶν E 890. ἐν αἵματι ὤν τινος E 542. αἵματα πατρῷα Ch. 270.
αἱμάσσειν P 565, A 1466. et s. πέδον S 439.
αἱματηρὸς Ch. 437. et s. αἱματηρὸν μένος A 953. πνεῦμα f. E 132. αἱματηρὰ πράγματα E 651.
αἱματηφόρος Th. 38.
αἱματίζειν S 595.
αἱματόεις Ch. 431. et s. consanguineus, Th. 713.
αἱματολοιχός. vide v. ἔρως.

αἱματοῤῥόφος E 180.
αἱματοσταγὴς Th. 784, Ch. 779, P 768, A 1195.
αἱματοῦν A 1533.
αἱμοσταγὴς et αἱματοσταγὴς confundi visa E 330.
αἱμύλος Pr. 204.
αἵμων S 753.
αἰνεῖν, dicere, A 1368. αἰνεῖν ποιεῖν τι, suadere aliquid, S 155, Ch. 518, 661. (cf. v. ἐπαινεῖν.) αἰνεῖν, praedicare, pronuntiare, Ch. 178. probare, S 945. sinere, cum part., P 609.
αἴνιγμα Pr. 589, A 998. et s. ξυνιέναι τι ἐξ αἰνιγμάτων Ch. 824.
αἰνιγματώδης S 426.
αἰνικτηρίως Pr. 811, 924.
αἰνολαμπὲς φῶς A 355.
αἰνόλεκτρος A 643.
αἰνόμορος Th. 840.
αἰνοπάτηρ Ch. 301.
αἶνος S 494, 911. oratio, A 1369. cf. vv. ἐπιτύμβιος, παράσημος.
αἰνῶς P 863.
αἰολόμητις S 922.
αἰόλος S 300, Th. 461.
αἰολόστομος Pr. 640.
αἰπολεῖν E 183.
αἶπος A 257, A 281.
αἰπυμήτης Pr. 18.
αἰπύνωτος f. Pr. 808.
—αιρεῖν scriptum p. ἔριν Ch. 437.
αἴρειν f. P 520. αἴρειν ὄλβον P 141. αἴρειν τι μέγα Ch. 248. cf. Ch. 737. et vv. ὀρθὸν, στόλον. αἴρεσθαι κέαρ A 531. κῦδος Th. 290. ναῦν S 2. πόλεμον S 314. αἴρεσθαι πρός τι Th. 194.
αἱρεῖν πόλεις P 814. αἱρεῖν, tollere, interficere, E 324. αἱρεῖν τύχην S 349. αἱρεῖσθαι, accipere, probare, Th. 244. αἱρεῖσθαι ἐκ χερῶν f. E 715. αἱρ. θάνατον Th. 933. αἱρ., capere, Th. 752. αἱρεῖσθαί τινα πόλει E 431. αἱρ. φυγὴν P 454. εἱλόμην sensu simili praesentis A 322.
αἵρεσιν διδόναι τινὶ Pr. 757.
ἀΐς Pr. 420.
ἀΐς excidisse visum propter antecedens —οις S 594.
Αἶσα φασγανουργὸς Ch. 597.
αἶσα, fortuna, sors, Pr. 104, S 191. vide vv. δούλιος, παρ' αἶσαν, ἡ πεπρωμένη α., θανατηφόρος, ὀρθοῦν. ἐν αἴσᾳ S 503. αἶσα et ἄτα confundi visa Ch. 769.
αἰσθάνεσθαι Pr. 932.
αἰσιμίαι πλούτου E 904.
αἴσιος A 105.
ἀΐσσειν P 443.
ἄϊστος, αἶστος, Pr. 885, A 412, E 501. et s.
ἀϊστοῦν Pr. 151, 230.
αἴσχιστος Pr. 665.
αἴσχιστα Pr. 934.
αἶσχος S 898, P 305.
αἰσχρόμητις A 196.
αἰσχρὸς A 553. αἰσχρὰ Th. 652.
αἰσχρῶς Ch. 457.
Aeschylus eloquens P 276. minime ineptus Ch. 191.
αἰσχύνειν A 364. αἰσχύνεσθαι Th. 958, Ch. 854.
αἰσχύνη Th. 650. αἰσχύνη πάτρᾳ dictus Mardus P 726. αἰσχύνης θρόνος Th. 376.
αἰσχυντὴρ Ch. 922.
αἰτεῖσθαι Th. 240, P 594.
αἰτία, crimen, culpa, S 205. αἰτία θεῶν Th. 4. αἰτίαν τινὸς ἔχειν E 515. ὑπό τινος E 99. ἐκτὸς αἰτίας Pr. 328. κακῆς Ch. 963.
αἴτιος P 833, Ch. 259. ὁ αἴτιος μόρος Ch. 774.
αἰφνίδιος Pr. 659.
αἰχμάεις Dor. P 115.
αἰχμάζειν ἔνδον P 709.
αἰχμάλωτος Th. 332, A 306, E 358.
αἰχμὴ Pr. 900. bellum, A 424. αἰχμὴ f. P 923, E 734. αἰχμὴ γυναίκειος ἄτολμος Ch. 583. αἰχμὰν δεικνύναι Pr. 400. vide v. τοξουλκός.
αἶψα S 443.
αἰὼν, vita, A 202, 219. et s. αἰὼν ἐμὸς p. ἐγὼ Th. 199. δι' αἰῶνος P 922, A 493, Ch. 24, E 500. cf. vv. ἐπιστρεπτὸς, πουλύβοτος.
ἀϊὼν Dor. A 1043.
αἰωρεῖν ἔριν ἔκ τινος, si divinavimus, Ch. 437.
αἰωρεῖν et αἰῶν' ἂν — confundi visa Ch. 437.
ἄκαιρος Pr. 1011.
ἀκαίρως, ἀδίκως, A 714.

ἀκαίρως et ἀκραίως confundi visa Ch. 577.
ἀκακὴς P 807.
ἄκακος P 623, 629.
ἀκάματος P 837.
ἄκαμπτον μένος Ch. 418.
ἀκαρπία E 732.
ἄκαρπος E 860.
ἄκαρπα et ἢ κάρτα confusa S 414.
ἀκάρπωτος E 650.
ἀκασκαῖος A 660.
ἀκέλευστος A 654, 883.
ἄκεσμα Pr. 469.
ἀκηδεῖν Pr. 495.
ἀκήρατος P 583, A 600.
ἀκίθαρις f. S 607.
ἄκικυς Pr. 529.
ἀκίχητος f. Pr. 182.
accus. absol. A 1497. accus. apud verbum motus S 846. in verbis τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπὲ Ch. 629. accusat. causalis A 202, 209. accusat. p. dat. vel adverbio dictus Th. 430, 432. accus. temporis E 109, 628.
ἄκλαυστος Th. 668, E 501.
ἄκληρός τινος E 322.
ἄκλητος Pr. 999, Ch. 775.
ἀκμάζει Th. 93, Ch. 673.
ἀκμαῖος E 363. φύσιν P 414. ἀκμαία ἥβη Th. 11.
ἀκμὴ P 380, A 1239. ποδός. vide v. καταφέρειν. χερῶν P 977.
ἄκμονες λόγχης P 50.
ἀκοὴ Pr. 668.
ἀκοίμητος f. Pr. 139.
ἄκοιτις P 638.
ἀκόμπαστος Th. 505.
ἄκομπος Th. 521.
ἀκοντιστὴς P 51.
ἀκόρεστος P 923, A 671. ἀκόρεστος f. A 671, 1370. ἀκόρεστον τέρμα τῆς πολλῆς ὑγιείας A 899. cf. v. εὖ πράσσειν. ἀκορεστότατος P 518.
ἀκόρετος A 1029. cf. v. στάσις.
ἄκος Pr. 43. et s. ἄκος κακῶν P 600. χομαῖον Ch. 502. vide v. ἀντίμολπον.
ἄκοσμος P 443.
ἀκόσμως P 347, 395.
ἀκούειν τινὸς, auscultare alicui, A 862.
ἀκούσιον θράσος A 709.
ἄκρα Pr. 656. altum, E 499.
ἀκραγὴς Pr. 781.
ἀκραία Ἀφροδίτη S 511., ubi libri: —α καὶ τᾶς Ἀφροδίτας.
ἄκραντος A 221, Ch. 819. νὺξ Ch. 53.
ἀκρατὴς γλώσσης Pr. 861.
ἄκρατος ὀργὴν Pr. 657. ἄκρατον αἷμα Ch. 541.
ἀκριβῶς εἰδέναι Pr. 326.
ἀκριτόφυρτος Th. 329.
ἀκρόβολος Th. 142.
ἀκροθίνια θύη E 760.
ἀκροπενθὴς P 113.
ἀκρόπτολις Th. 220.
ἄκρος A 567, 1471. οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς A 711.
ἀκρωνία E 175.
ἀκταίνειν E 36.
ἀκτὴ P 246, 276. et s. ἀκτὴ et ἄκρα confundi visa P 890.
ἀκτὶς P 337, 476. ἡλίου A 615.
activum p. passivo S 711.
Actor Th. 522.
ἄκτωρ P 529, E 357.
ἀκύμων, ἀκύματος, A 505.
ἄκων ἄκουσαν Pr. 650. ἄκων κακὸς Th. 957.
ἄλαι βροτῶν A 176.
ἀλαίνειν A 83.
ἀλᾶσθαι Pr. 645, S 769, Ch. 118, E 98.
ἀλαὸς Pr. 531. (ἀλαὸν γένος φωτῶν.) ἀλαοὶ dicti mortui E 301.
ἀλαπάζειν A 125.
ἄλαστος P 914.
ἀλάστωρ S 383, P 327, A 1386, 1392. οὐ προστρόπαιος E 223.
ἀλατεία Dor. Pr. 875.
albae vestes E 322. albus color bene ominatus E 322.
ἀλγεῖν P 963, A 510, Ch. 948.
ἀλγεινὸς Pr. 195, 236, S 410. ἀλγίων Pr. 909.
Ἄλγος. vide v. Apsus.
ἄλγος κακῶν P 787. cf. A 50. ἄλγος πράσσειν A 1353. ἄλγη κακὰ S 927.
ἀλγύνειν Pr. 243, Th. 327, Ch. 693.
ἀλδαίνειν Pr. 522, Th. 12, 524.
ἀλέγειν οὐδέν τινος S 672.
ἀλείτειν τι E 255.
ἄλειφα A 294.
ἀλέκτωρ πέλας θηλείας A 1548. ἀλεκτόρων καρδία E 784.

Alexander seu Paris A 335.
ἀλέξημα Pr. 466.
ἀλεξητήριος Ζεὺς Th. 8.
ἀλεύειν Pr. 549, Th. 124, S 489.
ἀληθείᾳ φρενῶν A 1430. ἀληθείας γέμειν A 552. ἐπὶ, ξὺν ἀληθείᾳ S 575, A 1444.
ἀληθεύειν Th. 529.
ἀληθὴς P 486. et s.
ἀληθόμαντις A 1127.
ἀληθῶς E 727.
ἀλήτης γῆς Ch. 974.
ἀλίγκιος Pr. 436.
ἀλίδονος Pr. 248.
ἀλίμενος χθὼν S 687.
ἅλιος P 109. ἅλιον κῦμα S 14.
ἀλίῤῥοθος. vide v. πόρος.
ἀλίῤῥυτον ἄλσος S 768.
ἅλις A 450, 1533, 36. ἅλις, satis est, sufficit, Th. 646.
ἁλίσκειν. ἁλόντες A 296. ἑάλωκε sensu pass. A 30. ἁλίσκειν f. E 67.
ἀλίστονος Pr. 690.
ἀλίτειν Pr. 518.
ἀλιτρὸς E 298.
ἀλίτυπος P 875.
Alcaei versus quidam restitutus Th. 365.
ἀλκή, auxilium, praesidium, A 989, S 652. bellum, Th. 820. tutela, E 244. ἀλκῇ πεποιθὼς Ch. 223. cf. v. ζυγόν.
ἀλκίφρων P 81.
Alcmene A 926.
ἀλλ' ἦ —; S 804. ἀλλ' οὖν Pr. 1034, Th. 197. ἀλλ' ὡς scriptum p. ἄλλως A 1203.
ἀλλὰ et ἄλλαν confusa Ch. 569.
ἀλλὰ μὴν P 210.
ἄλλᾳ Dor., aliter, sensu malo, E 476.
ἀλλαγὴ λόγου A 423.
ἀλλάσσειν τί τινος Pr. 942.
ἀλληλοφόνος μανία A 1452. cf. Th. 863.
ἀλλοδαποὶ φῶτες Th. 1002.
ἄλλοθεν. ἄλλος ἄλλοθεν A 93.
ἀλλόθροος S 863.
ἀλλόθρους πόλις A 1086.
ἄλλος ἄλλοσε P 332. ἄλλος παρ' ἄλλου A 285. ἄλλος sensu deteriore E 476, S 581. τἄλλα Ch. 475.
ἄλλοτ' ἄλλος Pr. 274.
ἀλλότριος A 401.
ἀλλοφανῆ, si forte, Ch. 757.
ἀλλόφυλος χθὼν E 774.
ἄλλως, alias, germ. ohnehin vel doch, Ch. 627. ἄλλως ἄλλοτε Th. 995. ἄλλως τε καὶ S 687, E 432. ἄλλως τε πάντως καὶ E 662, P 643, Pr. 615.
ἄλμη P 370.
ἁλμήεις S 752.
ἀλοίδορος A 374.
ἄλοξ A 908. ὄνυχος Ch. 23.
ἀλουργὶς A 852.
ἄλοχος S 55, 276, P 62, A 1384.
Alpistus P 907.
ἅλς S 36, 117, A 1295. πελαγία P 400, 440.
ἄλσος S 470. ἄλσος dicta Aegyptus S 513. cf. vv. ἀλίῤῥυτον, πόντιον.
ἀλύειν Th. 358.
ἄλυξις A 1185.
ἀλύσκειν Pr. 568, P 82, 86.
ἄλυτος Pr. 154.
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ (Nili) S 759.
ἀλφηστὴς ἀνὴρ Th. 727.
ἅλως, corona solis vel lunae, Th. 456.
ἁλώσιμος βάξις A 10. παιὰν Th. 602.
ἅλωσις Th. 109.
ἅμα S 565.
Amazones Pr. 701, S 263. (carne viventes.)
Ἀμαζὼν E 564. Ἀμαζόνων ἕδρα σκηναί τε Athenis E 621.
ἀμαθύνειν f. E 855.
ἀμᾶν καλῶς f. A 930.
ἁμαξήρης θρόνος A 940.
ἁμαρτάνειν, aberrare a scopo, A 1080. τινὸς A 189. cf. Pr. 561, S 806.
ἁμαρτία A 1083, Ch. 482.
ἁμαρτίνοος S 501.
ἀμάρτιον P 633.
ἁμὰς, ναῦς, S 751.
ἀμαυρὸς f. A 412, 485, Ch. 790. ἀμαυρὰ φρὴν A 485, Ch. 143.
ἀμαυροῦν P 200.
ἀμάχετος Th. 85.
ἄμαχος P 807, A 656, 680. ἄμαχον κῦμα P 80.
ἀμβλύνειν f. Th. 790.
ἀμβλὺς f. E 225.
ἀμβλωπὸς δακρύων βίος E 871.

ἀμβόαμα Ch. 30.
ἀμβοᾶν P 543.
ἀμέγαρτος Pr. 398, S 583.
ἀμείβειν βαλὸν Ch. 534. τί τινι P 290. χάριν A 653.
ἀμείβεσθαι ἀγαθὰ A 1153. ἀμείβεσθαι, deducere, comitari, Th. 799. ἀμείβεσθαι πρόθυρα Ch. 898. τί τινα S 171. τόπον S 208. cf. Th. 281.
ἀμείλιχοι πόνοι Ch. 577.
ἀμείνων ποιεῖν τι P 644. ἄμεινον sensu positivi S 651, E 568.
ἀμελεῖν S 646, 692, 920, E 86.
ἄμεμπτός τινος P 646.
ἀμέμπτως S 245, 576.
ἀμεμφὴς S 529, P 145.
ἀμεμφία Th. 843.
ἄμερος Dor. A 648.
ἀμήνιτος S 865, A 588.
ἀμηνίτως A 922.
ἀμηχανεῖν P 431, S 348. ἀμ. τι A 1063.
ἀμήχανος S 567, E 498, E 705. ἀμήχανος ἐν κακοῖς Th. 207.
ἀμηχάνως (εἶναί τινι) E 439. ἔχειν Ch. 372.
ἀμίαντος dicta θάλασσα P 549.
ἄμικτος βοή A 293.
ἅμιλλα πτερύγων Pr. 129.
ἄμισθος A 883. f. Ch. 680.
Amistres, Amistris, P 20, 293.
ἀμνημονεῖν E 24.
ἄμμι Dor. Th. 138.
ἀμνήμων θεῶν Th. 573.
ἄμοιρος Th. 696.
*ἄμοιρος E 322.
*ἀμόμφητος Ch. 473.
ἄμομφος E 431.
ἄμομφος et ἄμορφος confusa E 371.
ἀμὸς Th. 384.
ἀμὸς Dor. E 295, S 295, Ch. 392, 401.
ἀμοχθὶ Pr. 206.
ἀμπεδιήρεις P 537.
ἄμπελος P 584.
ἀμπέμπειν Ch. 349.
ἀμπεταννύναι S 700.
ἀμπέτραις S 323.
ἀμπέχειν P 800.
ἀμπίπτειν A 1476.
ἀμπλακεῖν S 807, A 1098.
ἀμπλάκημα Pr. 112, 384, 599, S 206.
ἀμπλακίη Pr. 548.
ἀμπυκτὴρ Th. 428.
ἄμπυξ S 394.
ἀμυγμὸς Ch. 22.
ἀμυνάθειν E 396.
ἀμύνειν, ἀμύνεσθαι, A 103, 1267.
ἀμύσσειν f. P 96, 138.
ἀμφαίνειν S 741.
ἀμφέρειν, imputare, Ch. 778.
ἀμφῆκες δόρυ, securis, A 1034. ἀμφῆκες κέντρον f. Pr. 670.
ἀμφὶ adverb. P 430. ἀμφί τι, propter al., A 644. ἀμφί τινος f. S 359. ἀμφί τινι, propter al., P 668, A 796, 799. ἀμφί τι ἔχειν Th. 97.
Amphiaraus Th. 536.
ἀμφιβάλλειν ζυγὸν P 49.
ἀμφιβάντες πόλιν δαίμονες Th. 156.
ἀμφίβληστρον Pr. 81, A 1268, Ch. 455.
ἀμφίβολος Th. 276.
ἀμφιβόλως P 839, Th. 806.
ἀμφίβουλος E 669.
ἀμφίζευκτος P 109.
ἀμφιθαλὴς Ζεὺς Ch. 360. ἀμφιθαλὴς (κακοῖς) A 1029, Ch. 360.
ἀμφιλαφὴς A 907, Ch. 310.
ἀμφίλεκτος A 787.
ἀμφιλέκτως Th. 759.
ἀμφινεικὴς vel ἀμφινείκητος A 624.
Amphionis sepulcrum Th. 495.
ἀμφίπτολις ἀνάγκα Dor. Ch. 62.
ἀμφίσβαινα A 1119.
Amphistreus P 293.
ἀμφίστροφος βᾶρις S 780.
ἀμφιταρβὲς πάθος Ch. 510.
ἀμφιτειχὴς Th. 271.
ἀμφιτόμος A 1381.
ἀμφιχάσκειν Ch. 508.
ἀμφότερος P 109. et s.
ἄμφω A 1525, Ch. 240.
ἄμωμος P 162.
ἂν et αὖ confusa Ch. 587. αν et ον confundi visa Ch. 946, E 474; ἂν et ὃν S 587; ἂν et οὖν A 613. ἂν intelligendum in optativo S 20.
ἀνὰ dictum p. ἐν P 555, Th. 316. ἀνὰ, in, per, Pr. 555.
ἀναβάλλειν κίνδυνον Th. 952.
ἀναγγέλλειν Pr. 640.
ἀνάγειν, ἀνυμνεῖν, Ch. 896. ἀνάγειν δόμοις Ch. 117. ἀνάγειν τῶν φθιμένων A 912. ἀνάγεσθαι, verbum nauticum, A 565.

τὸ ἀναγκαῖον A 808.
ἀναγκαίως ἔχειν Ch. 225.
ἀνάγκη, fati necessitas, Pr. 105, 501, 2, P 266. ἀνάγκαι Pr. 108. cf. vv. πᾶς, πρός.
ἄναγνος Ch. 918, A 194.
ἀναίθειν Ch. 499.
ἀναίμακτοι φυγαὶ S 172.
ἀναίματος E 287.
ἀναίνεσθαι S 716, A 272, 1529. cum partic. A 522.
ἀναιρεῖν, si forte, Ch. 946.
ἀναίτιος Ch. 809, A 1390.
ἀνακαλεῖσθαι P 590.
ἀνακτᾶσθαι Ch. 223.
ἀνάκτωρ Ch. 329.
ἀνακωκύειν P 441.
ἀνάλιος Dor. Th. 802.
ἀναλίσκειν, perdere, Th. 763. ἀναλίσκεσθαι, perire, A 509.
ἄναλκις Pr. 846. ἄναλκις λέων A 1110.
ἀναλυτὴρ δόμων Ch. 146.
ἀνάλωμα f. S 438.
ἀναμένειν E 230.
ἀναμπλάκητος A 317.
ἀναμυχθίζεσθαι Pr. 721.
ἀνανδρία P 708.
ἄνανδρος, innupta, S 263, P 261, 271. ἄνανδρα χρήματα P 143.
ἄναξ, ἄνασσα, appellatio regum et deorum, Th. 145, E 85, P 132, Pr. 566, S 198, 228, 476, A 452, Ch. 395. ἄναξ ἀνάκτων S 486. ἄνακτες ναῶν P 356. ἄναξ dictus Xerxes κατ' ἐξοχὴν P 416, 536. cf. v. αὐτόχειρ.
ἀνάξια δρᾶν τινα A 1409.
ἀναπομπὸς P 614.
ἀναπτεροῦν f. Ch. 214.
ἀναπτύσσειν f. P 231.
ἀνάριθμος P 39.
ἄναρκτος βίος E 474.
ἀναρπαξάνδρα Th. 732.
*ἀνάρσιος A 450.
ἀναρχία S 800, A 789. ἀναρχίαν ἔχειν Th. 954.
τὸ ἄναρχον E 632.
ἀνασπᾶν, bibere, haurire, E 583.
ἄνασσα. vide v. ἄναξ.
ἀνάσσειν Pr. 200, S 708. f. A 78. δόμων A 377. πηδήματος P 83.
ἀνάστασις P 90, A 528, E 584.
ἀναστατὴρ Th. 939, Ch. 289.
ἀναστάτης A 1113.
ἀναστενάζειν Ch. 312.
ἀναστένειν A 370, 1171.
ἀναστῆναι A 508.
ἀναστρέφειν πάλιν f. P 306.
ἀναστρέφειν et ἀνατρέφειν confusa E 472.
ἀναστροφὴ δαιμόνων E 23.
ἀνασχετὸς Pr. 894, Th. 162.
ἀνατεὶ E 59.
ἀνατλῆναι A 645.
ἄνατος S 327, 330. ἀνατός τινι S 378. sequ. ἄνατος et ἄνακτος confusa A 1097.
ἀνατρέπειν Th. 1001.
ἀνατρέφειν, si forte, E 862.
ἀνατροπὴ E 324.
ἀνεύγητος Pr. 1003.
ἀναύδατος Dor. Th. 834.
ἄναυδος A 435. ἄ. ἄγγελος κόνις Th. 82, S 156. ἄναυδον μένος A 210. ἄναυδοι παῖδες τᾶς ἀμιάντου P 548.
ἀναφαίνειν Ch. 308.
ἀναφέρειν λίβη Ch. 411.
ἀναφυγαὶ κακῶν Ch. 879.
ἀνδαίειν A 277.
ἀνδρακὰς A 1472.
ἀνδρεία Th. 52.
ἀνδρηλατεῖν A 1306, E 208.
ἀνδρηλάτης Th. 604.
ἀνδρόβουλος A 11.
ἀνδροδάϊκτος Ch. 797.
ἀνδροθνὴς φθορὰ A 720.
ἀνδροκμὴς S 605, E 235, 872, Ch. 826.
ἀνδροκτασία Th. 660.
ἀνδροκτονεῖν E 538.
ἀνδρολέτειρα Th. 289, A 1351.
ἀνδρόπαις ἀνὴρ Th. 500.
ἀνδροπλήθεια P 212.
ἀνδροτυχὴς βίοτος E 874.
ἀνδροφόντης Th. 539.
ἀνδρῶν A 216, Ch. 659.
ἀνέδην S 14.
ἄνειν Ch. 743. ἄνειν τινὰ f., si divinavi, Ch. 867.
ἀνέκαθεν Ch. 391.
ἀνεκτὸς A 1250.
ἀνελεύθερος A 1378, 1404.
ἀνέλληνν στόλος S 210.
ἀνέλπιστος S 302.
ἀνεμόεις Ch. 553.
ἄνεμος E 825, Pr. 1021, 1061.
ἀνέρχεσθαι dictus sol oriens A 597.

ἄνευ δίκης A 410, E 492. ἄνευ θεῶν P 141.
ἄνευθε P 576.
ἀνευρίσκειν A 980.
ἀνέχειν, ἀνέχεσθαι, Th. 232, A 811. ἀνέχεσθαι cum participio P 790, A 1160. ἀνέχεσθαι πῆμα Ch. 694. ἀνέχεσθαι τὸ μὴ οὐ ποιεῖν τι E 834.
ἀνεψιὸς Pr. 834.
ἄνη Th. 678.
ἀνηβᾶν S 553.
ἀνῆθον et ἀνῆλθον confusa Ch. 499.
ἀνήκεστον πάθος Ch. 479.
ἀνηκουστεῖν Pr. 40.
ἀνηλεῶς Pr. 238.
ἀνήλιος Pr. 440, E 346. f. Ch. 43.
ἀνήμερος E 14, 734, Pr. 694.
ἀνὴρ Ἕλλην P 328, 335. cf. Th. 42, 433, Ch. 933, 1004. ἀνὴρ κατ' ἄνδρα αἱρεθεὶς Th. 472. ἀνὴρ, maritus, P 12. ἀνὴρ ὅδε A 802. ἀνὴρ priore longa in senario E 693.
ἀνήριθμος Pr. 90.
ἀνήροτος Pr. 686.
ἀνθαιρεῖν, ut videtur, A 312.
ἀνθεῖν f. dictum in deteriorem partem A 598, Ch. 941.
ἀνθεμίζεσθαι γόεδνα, quasi dicas *Trauerblumen pflücken*, S 65.
ἀνθεμουργὸς P 581.
ἀνθεμώδης Pr. 442.
ἀνθίστασθαι Pr. 352, 655.
ἀνθονομεῖν S 42.
ἀνθονόμος S 499.
ἄνθος. vide v. πλεκτά. ἄνθος ἥβας S 596. ἄνθος f. Pr. 7, 23, 410, P 58, 229, A 178, 861, 662.
ἀνθρακοῦν Pr. 370.
ἀνθρώπειος A 843, P 658.
ἀνιδεῖν Ch. 752.
ἀνιέναι S 242, Th. 380. emittere, exspuere, E 170. sursum mittere, P 614. ἀνιέναι τινὰ Ch. 452.
ἀνίερος S 677, A 194, 681.
ἄνιος P 233.
ἄνιπτον αἷμα f. A 1346.
ἀνιστάναι (ἀνστήσῃς) f. S 296. θανόντας A 1247.
ἀνιστορεῖν Pr. 938.
ἀνίσχειν A 94.
ἄνοια Pr. 1055, Th. 369.
ἀνοίγειν S 294, Ch. 813.
ἀνοιμώζειν P 438.
ἀνοίμωκτος Ch. 397, 474.
ἄνολβος E 489.
ἀνολολύζειν A 526.
ἀνόμοιος S 49.
anomoeostropha A 1336 seqq.
ἄνομος A 142. ἄνομος νόμος A 1027.
ἀνόσιος S 681, Th. 518.
ἀνοτοτύζειν A 960.
ἀνούστερος Pr. 962.
ἀνταῖος? Ch. 550. ἀνταῖα θεῶν P 573.
ἀντακούειν E 185.
ἀνταλαλάζειν P 363.
ἀνταλλάσσεσθαι Ch. 119.
ἀνταμείβεσθαι Th. 973. ἀντ. τινά τινι Ch. 109.
ἀντᾶν S 36.
ἀνταποκτείνειν Ch. 107, 260.
ἀντειπεῖν Pr 51.
ἀντέλλειν Th. 502.
ἀντερᾶν A 478, 483.
ἀντέχειν P 386.
ἀντήλιος A 458.
ἄντην, si forte, Ch. 550.
ἀντήνωρ σποδὸς A 399.
ἀντηρέτας δορὸς Dor. Th. 918.
ἀντηρέτης f. Th. 264, 562.
ἀντία, coram, P 648, 653.
ἀντιάζειν A 1435.
ἀντιβαίνειν Pr. 232.
ἀντιδέχεσθαι Ch. 853.
ἀντιδιδόναι Ch. 80. τινὶ λαβεῖν Ch. 461.
ἀντίδικος A 41.
ἀντίδουλος Ch. 121.
ἀντίδουπος P 101, 958. seqq.
ἀντικαταθνήσκειν Ch. 130.
ἀντίκεντρος E 131, 424.
ἄντικρυς Ch. 178.
ἀντικτόνος ποινὴ E 422.
ἀντιλάμπειν A 266.
ἀντίμισθος S 246.
ἀντίμολπον ἄκος A 17.
ἀντινικᾶν Ch. 462.
ἀντίος A 438.
ἀντιοῦσθαι S 357.
ἀντίπαις E 38.
ἀντίπαλος Pr. 514, Th. 384.
ἀντιπενθὴς et ἀντιπαθὴς confusa E 718.
ἀντίπνοος A 140.

ἀντίκοινος E 254. ἀντίκοινα P 449.
ἀντίκορος S 503, P 65.
ἀντιπυργοῦν E 624.
ἀντιῤῥέπειν f. A 513.
ἀντισηκοῦν f. P 410.
ἀντισπᾶν Pr. 335.
ἀντιστάτης ἀνὴρ Th. 485.
ἀντιτάσσειν Th. 362, 375. ἐπί τινι Th. 588.
ἀντιτίσασθαί τί τινος A 1149.
ἀντίτολμος E 491.
ἀντίτυπος, inimicus, Th. 488.
ἀντίφερνος A 367.
ἀντίφονος Th. 831, E 891.
ἀντιφωνεῖν E 288.
ἀντλεῖν Pr. 373. κακὰ Ch. 695.
ἄντλον Th. 747.
ἀντολὴ ἄστρων Pr. 444, A 7. ἀντολαὶ ἡλίου Pr. 685, A 1066.
ἀντρέπειν P 140, A 1214.
ἄντρον E 180. Oceani Pr. 133.
ἀνύειν P 673, 678, 696, 700.
ἀνύτειν A 844, Ch. 795. ἀνύτεσθαι χρείαν παρά τινος Pr. 678. ἀνύτεσθαι τροφαῖς, adolescere, A 1044.
ἄνω P 610. ἄνω καὶ κάτω f. E 586. ἄνω ξὺν θεοῖσι Ch. 133. ἀνωτέρω Pr. 310.
ἀνώγειν Ch. 682, 719, E 822. ἄνωγα Pr. 922, 1012.
ἄνωθεν A 777, 781. οἱ ἄνωθεν ἥμενοι S 544. ἄνωθεν καθῆσθαι A 1472. οἱ ἄνωθεν φίλοι Ch. 772.
ἄνωθεν, ἀνέκαθεν Ch. 391.
ἀνωφελὴς Pr. 33.
ἀνωφέλητος Ch. 699.
* ἀξιόμισος E 330.
ἄξιος οὐδενὸς Ch. 409. ἄξιον, operae pretium est, Ch. 894. ἄξια πάσχειν A 1409. ἀξία τριβὴν Pr. 618. ἀξιώτατος A 470.
ἀξιοῦν A 1538, Pr. 213, 238, P 309. τινά τινι A 809. ἀξιοῦσθαι A 842. velle, E 383. cf. v. πολύς.
Axius fl. P 466.
ἀξίως σέθεν Ch. 654.
ἀξονήλατος. vide v. σύριγξ.
ἀξυνήμων A 946.
ἀξύστατον ἄλγος A 1353.
ἄξων Th. 135.
ἄοζος A 204.
ἀοιδὴ A 883. ἀοιδαὶ laetorum seu felicium E 870.
ἄοινος χοὴ Furiarum E 107. earundem ἄοινον θύμωμα E 783.
aoristus simili praesentis significatione P 796, 899.
ἀπαγγέλλειν S 822, Th. 929, A 543. et s.
ἀπάγειν S 111. ad supplicium ducere, E 853.
ἀπάγχεσθαι S 427.
ἀπαθὴς P 812.
ἀπαιόλημα Ch. 934.
ἄπαις P 551, A 669. vide v. παῖδες. ἄπαισι σπαργάνοις, si divinavi, Ch. 507.
ἀπαιτεῖν δίκην ἔκ τινος Ch. 363.
ἀπαλέξειν S 934.
ἀπαλλαγὴ πόνων et similia A 1, 20, Pr. 314, S 311. etc.
ἀπαλλάσσειν A 1174. τινά τινος E 83. τινὸς Pr. 751. ἀπαλλάσσεσθαι E 167.
ἁπαλὸς S 63. ἁπαλὴ χεὶρ P 510.
ἀπαμβλύνειν f. Pr. 844, Th. 680.
ἀπαναίνεσθαι E 884.
ἀπανθίζειν ματαίαν γλῶσσαν A 1539.
ἀπάνθρωπος Pr. 20.
ἀπάντα Dor. E 765, 795.
ἀπαντλεῖν f. Pr. 84.
ἅπαξ A 779. οὐχ ἅ. μόνον Pr. 207.
ἀπαξιοῦσθαι E 331.
ἄπαππός τινος A 283.
ἀπαράμυθος Pr. 183.
ἀπάρθελκτος S 354.
ἀπαρκεῖν P 447.
ἄπαρνος S 924.
ἀπαρτίζειν πόδα Th. 341.
ἅπας. ἅπαντι θυμῷ E 674.
ἀπάτη, error, S 97.
ἀπατιμάζειν ἔν τινι E 95.
ἀπαυρᾶν Pr. 28, P 878.
ἄπαυστος S 524.
ἀπέδιλος Pr. 135.
ἀπειθεῖν A 935.
ἀπειλεῖν Th. 393, 407, A 1309.
ἄπειμι E 700.
ἀπεῖναι S 108, A 488.
ἀπειπεῖν f. Th. 787. τι A 1219.
ἀπείργειν Th. 438, Ch. 279, 532.
ἀπειρόδακρυς S 64.
ἄπειρος Pr. 371, A 1268, Ch. 104.
ἀπενθὴς Pr. 931.
ἀπένθητός τινος E 832. ἀπένθητος φρὴν A 801.

ἀπεννέπειν E 872, Th. 977.
ἅπερ E 596.
* ἅπερ τε Ch. 348.
ἀπέραντος Pr. 153. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης Pr. 1051.
ἀπέρατος φρὴν Διὸς S 931.
ἀπέρωπος, ubi codd. habent ἀπέρωτος, Ch. 560.
ἀπευθύνειν A 1544.
ἀπευκτὸς S 707, A 577.
ἀπεύχεσθαι E 544.
ἀπεύχετος Ch. 141. τινι Ch. 578.
ἀπέχειν. ἄπεχε Pr. 667. ἀπ. τινά τινος A 1011. ἀπ. χέρας E 320. ἀπέχεσθαί τινος χεῖρα S 676.
ἀπήμαντος A 348. ἀπήμαντον σθένος S 525.
ἀπήμων S 162, A 493. οἰζύος ἕδρα E 813.
ἀπήνη A 812, 926.
Apia S 103, 112, 236, 696, A 229.
Apis, ἰατρόμαντις, S 238, 245.
ἀπιστεῖν, ἀπιθεῖν, Pr. 619.
ἀπιστία A 240.
ἄπιστος S 253, Th. 791. incredibilis, Pr. 810. non persuasus, Th. 788. ἄπιστός τινι Th. 954.
ἀπλάκημα E 852.
ἀπληστία. vide v. πλησίοισι.
ἄπληστος f. A 103, Pr. 369. κακῶν E 888. μάχης S 663.
ἄπλοια A 141, 171.
ἁπλοῦς ὁ μῦθος Ch. 517. ἁπλῷ λόγῳ Pr. 46, 950.
ἀπό τινος, per aliquid, A 1188. ἀπὸ φθογγῆς χαρὰ A 1507. ἀφ' οὗπερ P 154. τρίτος ἀπό τινος P 720. cf. vv. σμικρὸς, ὑπό.
ἀπὸ et ἐπὶ confusa Pr. 630. Schol.
ἀπογυμνάζειν στόμα Th. 408.
ἀποδεικνύναι A 652, E 909. et s.
ἀποδίκειν f. A 1297.
ἀποδύρεσθαι Pr. 616.
ἀποζεύγνυσθαι πόδας Ch. 623.
ἀποθαυμάζειν A 290.
ἀποθραύειν P 383.
ἀποικία Pr. 792.
ἄποικος Σκυθῶν χάλυβος Th. 692.
ἀποιμώζειν A 301, Ch. 946.
ἄποινα P 760, A 1307. μωρίας A 1547.
ἀποκείρειν f. P 854.
ἀποκλάζειν A 146.
ἀποκλαίειν Pr. 616.
ἀποκλείειν τινὸς Pr. 649.
ἀποκοπὰ κρατὸς S 749.
ἀποκτείνειν A 1136.
ἀποκωκύειν A 1425.
ἀπολακτίζειν f. Pr. 630, E 136.
ἀπολακτισμοὶ βίου S 828.
ἀπολέγω Th. 253.
ἀπολείπειν P 889.
ἀπόλεμος A 680, Ch. 45. ἀπόλεμος πόλεμος Pr. 879.
ἄπολις πόλις E 415.
Apollo exul ap. Admetum S 190. Jovis interpres, E 19. cf. vv. ἀγυιάτης, ἑβδομαγέτας, μάντις. Apollinis fil. Apis S 239. Apollinis vatis laus Th. 586.
ἀπολλύναι S 809. ἀπόλλυσθαι dicti, qui occiduntur, P 301. ἀπόλλυσθαί τινος S 185.
ἀπολολύζειν Th. 774.
ἀπομούσως γεγραμμένος A 707.
ἄπονος P 812. ἄπονος et ἄποινος confusa S 89.
ἀπόξενος Ch. 974. τινος E 804.
ἀπόπολις A 1297.
ἀποπρὸ S 3.
ἀποπτύειν Pr. 1046, A 884, 1078, Ch. 183, E 288.
ἀπόπτυστος E 188.
ἀπόρθητος P 321.
ἄπορος Pr. 879.
ἀποῤῥηγνύναι πνεῦμα βίου P 480.
ἀποῤῥίπτειν f. Ch. 851, E 202. λόγον τινὸς S 446.
ἀποῤῥύειν A 1180.
ἀπορφανίζειν Ch. 235.
aposiopesis A 496, Ch. 180. notatu digna P 190. (annot. ad 188. seqq.)
ἀποσκήπτειν f. P 692.
ἀπόσκοπος, si divinavi, S 586.
ἀποσπᾶν S 797.
ἀποστάζειν αἰδῶ δακρύων S 527.
ἀποστατεῖν Ch. 408, 766, A 990. f. E 372.
ἀποστέγειν Th. 214.
ἀποστείχων ἥλιος ἐς νύκτα S 688.
ἀποστέργειν A 438.
ἀποστερεῖν Pr. 660, 755. auferre, avertere, S 939.
ἀποστρέφων τινὰ φόβος A 1193.
ἀποστροφὴ Pr. 747.
apostrophus neglectus Th. 595, Ch. 895.
ἀποσυλᾶν Pr. 170.
ἀποσφάλλειν f. Pr. 459.
ἀποσφάλλεσθαι γνώμης P 365.

ἀποτέμνειν f. A 1297.
ἀποτίειν A 1388.
ἀποτίνειν αἷμα A 1224.
ἄποτμος P 253.?
ἀποτρέπειν S 779, 787. ἀποτρέπεσθαί τι Th. 985.
ἀποτροπήν τινος λαμβάνειν P 194.
ἀπότροπος Ch. 141. κακῶν Ch. 36. ἀποτρόποι δαίμονες P 180.
ἀπουσία A 821, 1145.
ἀποφθείρειν Ch. 242.
ἀποφθίνειν A 763. βίον A 1342.
ἀποφθορά. vide v. σπέρματος.
ἀποχρήματος ζημία Ch. 261.
ἀποψιλοῦν Ch. 642.
appositio A 656. sequ.
ἄπριγδα P 975, 980.
ἀπριγκτόπληκτος Ch. 389.
ἀπροβούλως Ch. 574.
ἀπρομήθητος S 328.
ἀπρόξενος S 215.
ἀπρόοπτος Pr. 1050.
ἀπρόσδεκτος et ἀπρόσδεικτος confusa S 711.
ἀπροσδόκητος Pr. 659, S 633.
ἀπρόσοιστος P 81.
Apsus fl., non Algus, S 230.
ἅπτειν Th. 202, A 267. πάλην Ch. 805. χορὸν E 292. ἅπτεσθαί τινος f. A 1485.
ἄπτερος E 51, 237. p. αἰφνίδιος, A 248.
ἀπύειν Pr. 574, Th. 127, P 103.
ἄπυρος Pr. 857. ἄπυρα ἱερὰ A 71.
aquilarum duo genera A 113.
Ἀρὰ Th. 662. δωμάτων Ch. 639.
Ἀραὶ Th. 880, E 375. φθιμένων Ch. 371.
ἀρὰ Th. 70, 622, 831, A 407, Pr. 885. ἀρὰ καλὴ Ch. 131. ἀρά, pernicies, germ. *Fluch*, Th. 781. ἀραί. cf. vv. γενέθλιοι, δημοῤῥιφής.
ἆρα μὴ Th. 188.
ἆρα p. ἆρα οὐ Pr. 713, Ch. 283, E 896.
ἄρα et ἄρει confundi visa S 397.
Arabus P 291.
ἀραγμὸς Th. 229.
ἀραίας et ἀῤῥάτους confundi visa Th. 738.
ἀραῖος Th. 834, A 209, 1284.
ἄραρεν Pr. 60.
ἀραρότως μένειν S 836.
ἀρᾶσθαι Pr. 887. ἀρᾶσθαι καὶ κατεύχεσθαι Th. 600.
ἀράσσειν Pr. 58, P 433, 972.
Arachnaeus mons A 281.
ἀράχνη f. A 1377.
Ἀργεία θεὸς S 273.
Ἀργεῖον δάκος A 730.
argentifodinae Atheniensium P 215.
Argestes P 281.
ἀργηστὴς Th. 60. f. E 168.
ἀργητόμαλλος, si divinavimus, E 45.
ἀργίας A 113.
Argivi A 45, Ch. 972. breviloquentes S 177.
Ἀργολὶς ἐσθὴς S 212.
Argos Th. 515, Pr. 847, A 24, Ch. 623. Argis jam antiquitus coërcita regum potestas S 339.
ἀργὸς αἰσχρῶν Th. 378.
Ἄργους γαῖα S 15.
Argus, Terrae fil., Pr. 548, S 279.
ἀργυρότοιχος A 1421.
ἀργυροστερὴς βίος Ch. 934.
ἀργύρου λαβὴ S 826. πηγὴ P 215.
ἀργυρώνητος A 855.
ἄρδειν P 460, 758.
ἀρδεύειν Pr. 830.
ἄρδην Pr. 1026.
ἄρδις P 294. f. Pr. 857.
ἄρδεσι et Σάρδεσι confusa P 295.
ἄρει. vide v. ἄρα.
Areopagus E 621, 626. ejus judicii laus E 636. seqq.
ἄρειος Pr. 410, Ch. 387. ἄρειος media correpta P 919.
ἀρείφατος E 833.
ἀρείων Th. 282, A 82.
ἀρέσκεσθαι S 590.
ἀρήγειν Pr. 265. et s. βωμοῖς Ch. 247. conducere, opus esse, E 507.
ἀρήϊος Th. 111.
ἄρην et ἀρὰν confusa A 1121.
ἄρηξις Pr. 528.
Ἄρης Ch. 148, E 625. f. S 670, Ch. 874.
ἄρης, bellum, Th. 379. robur bellicum, A 79. cf. Th. 53. caedes, Pr. 839. f. S 607. cf. vv. ἑτεραλκής, τοξόδαμνος.
ἀρθμὸς Pr. 189.
ἀρίδακρυς γόος P 877.
ἀρίθμημα E 689.
ἀριθμὸς P 312.

Ἀριμασπὸς Pr. 783.
Ariomardus P 37, 294, 894.
ἀριστεύειν Pr. 866.
ἄριστον A 803.
ἄριστος Th. 559, P 279. ἀλκὴν Th. 536. ψυχὴν P 415. ἄριστοι ἄνδρες Th. 57. ἄριστα Th. 163, A 19, 539.
Ἀρκὰς Th. 514.
ἀρκεῖν E 200, Th. 228. ἀρκεῖν cum alio infin., *posse*, Pr. 600. ἀρκείτω βίος A 1200.
ἀρκεῖν, si forte, Th. 159.
ἀρκούντως ἔχειν Ch. 829.
Arcteus P 43, 285.
ἄρκυς Ch. 932, E 141. ξύνευνος A 1002.
ἄρκυσμα E 112.
ἀρκύστατον P 85.
ἀρκύστατος f. A 1261.
ἅρμα Th. 50, 133, P 167. πημάτων. vide v. ζευγνύναι.
ἁρματόκτυπος Th. 184.
armatura graeca S 158. cf. v. Graecorum.
ἁρμοῖ Pr. 594.
ἁρμονία ἡ Διὸς Pr. 532. opus Suadae, S 925.
ἁρμόστωρ E 414.
ἀρνεῖσθαι Pr. 264. et s. οὐκ ἀρνήσομαι dictum παρενθέτως E 421.
ἄρνησις E 524.
ἄροτος f. S 581.
ἄρουρα P 565. f. Th. 712. vide v. ἄτης.
ἁρπαγὴ Th. 321, S 472, A 473. κυσὶν Th. 938.
ἁρπάζειν A 566. ἁρπάζειν, abripere, f. Th. 239. δόρυ παρ' ἀσπίδος Th. 591.
ἁρπαλίζειν E 892, Th. 223.
ἄῤῥηκτος Pr. 6, S 166.
ἀῤῥυσίαστος S 557.
Arsaces P 920.
Arsames P 36, 281.
ἀρσενογενὴς S 730.
ἀρσενοπληθὴς S 29.
ἄρσην S 449, A 1117. ἄρσην θρόνος A 232. ἄρσην, maritus, A 767. τὸ ἄρσεν E 673. ἄρσενες S 842. sequ.
Artames P 291.
ἀρτάνη S 138, A 977. δέρης A 781.
Artaphrenes P 20, 730.
Artembares P 28, 898.
Artemidorus emend. A 995.
Ἄρτεμις ἁγνὰ A 128. cf. v. Diana.
ἄρτι Th. 501.
ἀρτιζυγία P 515.
ἀρτίκολλος Th. 340, Ch. 543.
articulus a suo nomine disjunctus Ch. 470. omissus, vide v. δακτυλόδεικτον. perperam neglectus Th. 514. sensu pronominis demonstr. A 7, Ch. 461, E 132, 312, 325. articuli usus in generatim dictis Th. 188. in verbis τὰ μάσσω A 537.
ἀρτιτρεφὴς Th. 320.
ἀρτίτροπος Th. 305.
ἀρτίφρων Th. 783.
ἀρχαιόπλουτοι δεσπόται A 929.
ἀρχαιοπρεπὴς Pr. 402.
ἀρχαῖος P 620, 727. ἀρχαῖος, μωρὸς, Pr. 315. ἀρχαία φύσις Ch. 267.
ἄρχειν Pr. 902. τινὸς P 326, 882. ἄρχων P 35.
ἀρχέλαος P 270.
ἀρχὴ, imperium, Pr. 735, Th. 176. ἀρχὰ κακοῦ ἔρωτος Th. 655. ἀρχὴ, magistratus, A 121, S 447. πολισσονόμος Ch. 801. ἀπ' ἀρχῆς S 316. ἐξ ἀρχῆς E 519. ἀρχαὶ S 542. βίου Ch. 66. cf. v. οὐρανοῦχος.
ἀρχηγενὴς f. A 1505.
ἀρχηγέτας Dor. Th. 923.
ἀρχηγέτης S 160, 227.
ἀρχηγός. cf. v. φῶς.
ἀρχικὸς πυθμὴν Ch. 246.
ἀρχῶν et ἀρχόντων confusa P 302.
ἀρωγὴ S 693, P 387, A 199. bellica virtus A 74. ἀρωγὴ et ἀρωγὸς confusa E 534.
ἀρωγὸς S 647. et s. τῆς δίκης E 444.
ασ et ω confundi visa S 778.
ἄσαντος Ch. 385.
ἄσβεστος πόρος (Oceani) Pr. 517.
ἀσεβεῖν τινα E 256.
ἀσεβὴς S 9, Th. 780. ἀσεβὴς θάνατος A 1378.
ἄσημος A 1473. ἀσήμως Pr. 641.
ἀσθενὴς Pr. 501, 504, 986.
ἆσθμα P 457.
ἀσθμαίνειν E 587.

Asia Pr. 713, P 56. Asia sacra Pr. 404. cf. P 60, 243, 522, 555, 715.
Ἀσιατογενὴς P 11.
ἀσινὴς Th. 775. (sensu activo), Ch. 950, A 1227. incolumis, E 297.
ἀσκεῖν κακότητα Pr. 1042. ἀσκεῖν, ornare, P 159.
ἄσκοπός τινος A 410. ἄσκοπον ἔπος Ch. 758.
ἄσμενος P 688.
ἀσμένως Pr. 706.
ἀσπάζεσθαι A 463.
ἀσπαίρειν P 903.
ἀσπασίως A 1434.
ἀσπιδηφόρος Th. 19.
ἀσπιδοστρόφος A 731.
ἀσπὶς θράσους f. 1325. παρ' ἀσπίδος Th. 591.
ἀσπίστωρ A 365.
ἄσπονδος ἄρης A 1121.
ᾆσσειν Pr. 655, 815.
Astacus Th. 374.
Astaspes P 21.
ἀστεργάνωρ Pr. 873.
ἀστὴρ A 7.
ἀστιβὴς Th. 802.
ἀστικὸς S 463, 565. ἀστικὸς et Ἀττικὸς confusa E 905.
ἄστονος Th. 800.
ἀστόξενος S 327.
ἀστὸς S 609, 855, P 847, A 365. et s.
ἀστραβίζειν χθόνα S 261.
ἀστραπὴ Th. 397.
ἀστράπτειν Pr. 354.
ἀστρογείτων Pr. 699.
ἄστρον Pr. 445, Th. 355, 357, 368, A 4. ἄστρων βέλος, fulmen, A 337. astris metiri al. S 361.
ἄστροφα ὄμματα τοῦ ἐκπέμποντος καθάρματα Ch. 85.
ἄστυ S 507, Th. 316. et s.
ἀστυάναξ S 908.
ἀστυγειτονεῖσθαι S 262.
ἀστυγείτων A 281.
ἀστυδρομεῖν Th. 201.
ἀστύνικος πόλις, Athenae, E 835.
ἀστυνόμοι θεοὶ A 89.
ἀσυλία S 557.
ἀσφάδαστος A 1179.
ἀσφάλεια S 457.
ἀσφαλὴς P 322, S 129, A 1233. ἀσφαλὲς p. ἀσφαλῶς S 127.
ἀσφαλῶς Pr. 61.
ἀσώδης S 31.
Asopus fl. P 757, A 269.
ἄσωτος A 1474.
Atalanta, Iasii fil. Th. 499.
ἀτᾶν, si forte, Th. 227.
ἀτὰρ Pr. 339.
ἀταρβὴς Pr. 827.
ἀτανρωτος A 217.
ἀτέκμαρτος P 843.
ἄτεκνος E 720, Th. 777.
ἀτέλεια f., si divinavimus, A 1345. cf. E 328.
ἀτέλευτος. vide v. ἀεί.
ἀτενὴς ὀργὴ A 72.
ἄτερ δίκης S 807. κακῶν Ch. 314.
ἀτέραμνος Pr. 188, 1038.
ἄτερθε, ἄτερθεν, S 701, 901.
ἀτέρμων πέπλος E 570.
ἀτερπὴς Pr. 31, S 610.
Ἄτη Th. 881. δέρκουσα f. P 931. cf. v. ἱερεύς.
ἄτη ταχεῖα A 1010. ἄτης ἄρουρα Th. 568. ἄτης θύελλαι A 725. vide vv. ἀτρίακτος, δίλογχος, μηλοφόνος, πολεμοφθόρος, πρώταρχος, στάχυς.
ἀτημέλητος A 797.
ἀτηρὸς Pr. 724, E 912. ἀτηρὴ τύχη A 1370.
ἀτίετος A 1317, E 345.
ἀτίζειν S 654. et s. θεοὺς Th. 408.
ἀτιμάζειν, contemnere, Pr. 205. cf. S 145, 347, E 648.
ἀτιμαστὴρ Th. 604.
ἀτιμία E 352, 727. ἐσθημάτων P 799.
ἀτιμοπενθὴς E 724.
ἄτιμος πάντων Ch. 281. ἄτιμος πόνος S 516. ἄτιμός τινος Th. 948. ἄτιμα δωμάτων Ch. 373. cf. S 561, Th. 556.
ἀτιμοῦν S 585, A 954, Ch. 589.
ἀτίμως Pr. 193, 894. et s.
ἀτίμωσις A 635, Ch. 399.
ἀτίτας Dor. E 243.
ἄτιτος A 73.
Atlas Pr. 346.
ἄτλητος A 370.
ἀτμὸς E 133. ἐκ τάφου A 1197.
ἀτόλμητος A 344.
ἄτολμος Pr. 14, Ch. 583.
ἄτρεστος καρδία A 1288. ἄτρεστος μάχας Pr. 407.
ἀτρέστως S 216.
ἀτρίακτος ἄτα Ch. 315.
ἀτρύμονες κακῶν Th. 819.

ἄτρυτος E 361.
Atridae A 44. cf. A 60, 282, Ch. 372.
ἄτρωτος Ch. 495.
Attica diis cara E 792.
attractio Th. 20. vide ibi annot.
ἀτυχεῖν Pr. 1033.
αὐαίνειν f. Ch. 246.
αὐγὴ P 477, A 9. αὐγή, αὐγαί, ἡλίου S 189, P 662. αὐγή, lux, dies, A 1068. αὐγαὶ βίου δύντος A 1009.
augmentum male additum Th. 884. omissum in senario Th. 575, P 431, 463. et p.
αὐδᾶν Pr. 923. et s. edicere, Th. 966, 7. ὁ κάκιστα αὐδώμενος Th. 645.
αὐδή, cantus, A 218. vox, jussum, Ch. 768.
αὕειν Th. 166.
αὐθάδης f. Pr. 64. αὐθάδη φρονεῖν Pr. 882.
αὐθαδία Pr. 79, 423, 987, 1009.
αὐθάδισμα Pr. 939.
αὐθέκαστος Pr. 925.
αὐθέντης θάνατος A 1450. φόνος E 199.
αὐθήμερον P 429.
αὖθις, postea, A 289. cf. vv. μάλ' αὖθις, μήποτε..
αὐθόμαιμος S 436.
αὖλαξ f. Th. 560.
αὐλὴ ἡ Διὸς Pr. 122.
αὐλῶν Pr. 709.
αὐξάνειν P 708.
αὐονὰ f. E 309.
ἄυπνος Pr. 32.
αὔρα A 628.
αὐτάδελφον αἷμα Th. 683, E 89.
αὐτανέψιος S 874. στόλος S 824.
αὐτάρκης, obstinatus, Ch. 704.
αὖτε A 451, Ch. 375.
ἀϋτεῖν P 976, A 833. et s.
ἀϋτή P 368. γλώσσης Ch. 527.
αὐτή et αὕτη confusa A 860.
αὑτήν, σεαυτήν, Ch. 97.
ὁ αὐτίκα μόχθος Ch. 952.
αὐτόβουλος Th. 977.
αὐτογενὴς S 8.
αὐτοδάϊκτος Th. 697.
αὐτόδηλος Th. 793.
αὐτοδίδακτος A 892.
αὐτόθεν S 91.
αὐτόκλητος E 159.
αὐτόκτιτος Pr. 299.
αὐτοκτόνος θάνατος Th. 648.
αὐτοκτόνως Th. 697, A 1512.
αὐτόκωπος Ch. 149.
αὐτόμαρτυς A 890.
αὐτοπήμων Th. 851.
αὐτόπρεμνος f. E 359.
αὐτὸς dictum ἐμφατικῶς Pr. 697, 699. αὐτὸς ἐφ' αὑτῷ Pr. 896. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ Ch. 207, Th. 373. καθ' αὑτὸν Pr. 988. αὐτοὶ ὑφ' αὑτῶν etc. P 388, Th. 174. ὁ αὐτός. ταυτὸν E 561.
αὐτὸς et αὑτὸς confusa E 275.
αὐτόσσυτος E 159.
αὐτόστονος Th. 851.
αὐτότοκος A 130.
αὑτοῦ A 404.
αὐτουργία E 312.
αὐτοφόνος Th. 795. αὐτοφόνα κακὰ A 977.
αὐτοφόνως S 60.
αὐτόφορτος Ch. 622.
αὐτόχειρ ἄναξ S 539.
αὐχεῖν Pr. 336, A 1382. putare, Pr. 667, P 693, A 445, E 498, S 302.
αὐχὴν P 168, Ch. 821. πόντου P 69.
ἀφαιρεῖν f. A 1453, E 402. χώρας Th. 732. ἀφαιρεῖσθαί τι S 823.
ἀφάλλεσθαι P 278.
ἀφάνεια A 351.
ἀφανής. cf. v. χέρσος.
ἄφαντος S 700, A 563. ἄφαντον ἕρμα A 902. cf. v. οἴχεσθαι.
ἄφαρ P 442.
ἀφεγγὴς f. Pr. 115.
ἀφειδὴς A 176.
ἀφέλκειν E 171.
ἄφερκτός τινος Ch. 410.
ἄφερτος A 353, 359, 503. et s.
ἄφετος Pr. 645.
ἄφθεγκτος. vide v. μηνυτήρ.
ἄφθιτος E 660, Ch. 969.
ἄφθογγος P 183, E 406.
ἀφθόνητος A 845.
ἄφθονος A 277. ἄφθονος λόγος S 294. ὄλβος A 415.
ἀφιέναι, amittere, P 517. emittere, E 733. ἀφιέναι τί τινι Th. 282.
ἀφιεροῦν E 409.
ἀφικνεῖσθαι P 466. κακοῦ Ch. 828.
ἀφίκτωρ S 1.
ἄφιλος Th. 489, 864. πάντων Ch. 281.

ἀφίλως A 711.
ἄφιξις S 445.
ἀφίστασθαι f. Ch. 380.
ἀφνεὸς P 3.
ἄφοβος Pr. 876.
ἀφοίβαντος χέρα E 224.
ἀφόρμικτος f. E 309.
ἄφορος E 719.
ἀφραδμόνως P 390.
ἄφρακτος f. Ch. 172.
ἀφρασμόνως A 262.
ἀφράσμων A 1287.
ἄφραστος f. P 142. ἄφραστος κατιδεῖν S 85.
ἀφροδίτη A 379. venus, venustas, S 925.
ἀφρόντιστος A 1263.
ἀφρὸς Th. 60. μέλας E 170.
ἄφρων E 338.
ἄφυκτος Pr. 878, 991, S 702, E 712.
ἀφύλακτος A 309.
ἄφυλλος E 720.
ἄφωνα P 771.
Ἀχαϊκὸς A 168, 171. στρατὸς A 563.
Ἀχαιὸς ἀνὴρ Th. 297, cf. A 599. Ἀχαιοὶ E 357, A 292.
Ἀχαΐς, Ἀχαῒς γῆ, Th. 28, P 461.
ἀχάλκευτος πέδη Ch. 456.
ἄχαρις χάρις Pr. 527, A 1426, Ch. 36.
ἀχείματος δορὸς S 118.
Acheloïdes urbes P 817.
Ἀχερούσιος A 1045.
Acheron Th. 799.
ἀχέτας Dor. Pr. 556.
ἀχηνία (ὀμμάτων) A 379, Ch. 287.
ἄχθεσθαι Pr. 388.
ἀχθηδὼν Pr. 26.
ἄχθος dictum piaculum S 878. f. A 566, Ch. 779.
ἄχθος et ἄχος confusa Ch. 380, 383.
ἀχλὺς f. E 341. Στυγία P 627.
ἄχορος βοὰ S 580. λοιγὸς S 607.
ἄχος. vide vv. δεῖμα, συρᾶνι' ἄχη, πόρθμευμα.
ἀχρεῖον δέπας Pr. 361.
ἀχρήματος P 144.
ἀχὼ Dor. Pr. 115, 133, Th. 849.
ἀψευδὴς S 222, Th. 26, Ch. 522. ἀψευδεῖ λόγῳ, ἀληθῶς, S 528.
ἄψοῤῥον Pr. 996.
ἀψυχία Th. 239, 350.
ἄψυχος κακὴ Th. 172.
ἀωρόνυκτος Ch. 30.
ἄωρος P 469, E 872.
ἄωτον f. S 597.

β et γ confundi visa Ch. 763; β et κ P 285; β et φ (Β, Φ) S 419.
βᾶ S 787.
Babylon P 51.
βάγμα P 604.
βάδην P 18, S 784.
βάζειν Th. 450, 538, Ch. 819. ἐλεύθερα P 563. βάζειν κακοῖς τινα Th. 538.
βάθος κακῶν P 438. βάθη Pr. 1004.
βαθρεία S 762.
βαθύβουλος P 119.
βαθύζωνος P 132, Ch. 155.
βαθύκολπος Th. 807.
βαθύπλουτος S 510.
βαθὺς λειμὼν Pr. 632. βαθεῖα φροντὶς S 375. cf. v. μηχανή.
βαθυχαῖος S 761.
βαθύχθων αἶα Th. 283.
βαίνειν dicta res Th. 840. et s. βαίνειν f. P 926, 7.
βαιὸς P 421, 944, A 1451.
Βάκτριος P 291, 684.
βάκτρον A 181. cf. v. πεισίβροτον.
βακχᾷν Th. 465.
βακχεία f. Ch. 645.
βαλὴν P 620.
βάλλειν, destruere, E 687. βάλλειν dictus φθόνος A 853. βάλλειν θυμῷ Pr. 684. βάλλειν τινὰ εἰς ἔχθραν Pr. 386. cf. v. κίνδυνος.
balneorum usus serior A 995.
βαλὸς Ch. 534.
βάξις S 866, A 418, Pr. 642. vide v. ἁλώσιμος.
βάπτειν Ch. 943. ξίφος ἐν σφαγαῖς Pr. 841.
βάρβαρος P 164. βάρβαρος p. βάρβαροι P 310. βάρβαρος τρόπος Th. 430. βάρβαροι appellati Persae ab ipsis Persis P 232.
βᾶρις S 747, 772, 780, P 525.
βάρος f. P 875. βάρος ὑπὸ ζώνην φερόμενον Ch. 924.
βαρύδικος Ch. 872.
βαρυδότειρα Th. 900.
βαρύκοτος E 716.
βαρύμηνις A 1368.

βαρύνειν f. A 171. βαρύνεσθαι f. A 1349. πήμασιν A 742.
βαρυπεσὴς E 332.
βαρὺς f. S 383, A 184, 5. βαρὺς κότος E 731. βαρὺς, saevus, Pr. 77. tristis, A 398, 406. βαρὺν ἐφίζειν f. S 588. βαρὺν πίτνειν ἔν τινι Ch. 32. βαρὺ Pr. 17, P 543.
βαρυστόνως φέρειν E 725.
βαρύτιμος, βαρέως τιννύμενος, Schol., S 24.
βασίλεια P 129.
βασίλειος P 7, 65, 592, A 97, Ch. 318. βασίλεια πάθη ἀνδρὸς Ch. 1002. vide vv. ἰσχὺς, μέλαθρον.
βασιλεὺς A 457, Ch. 331. ἐνέρων P 598. μέγας P 23. βασιλεῖς dicti Jupiter et Juno S 272.
βασιλικὸς Pr. 847.
βάσκειν P 624, 629.
βαστάζειν Pr. 994. βαστάζειν, ψηλαφᾶν, A 35. βαστάζειν f. Pr. 864.
Batanochus P 907.
βαΰζειν f. P 12, A 402.
βαφὴ A 211, 551, Ch. 945.
Bacchae E 25.
βακχεία καλὴ ironice dictum Ch. 645.
βδελύκτροπος E 52.
beatum non esse, cui non invideatur, A 845.
βέβαιος f. Pr. 295, 443, E 461.
βεβαίως A 15.
βέβηλον ἄλσος S 471.
βέλεμνον ἐκ χερὸς A 1381.
βέλος f. Pr. 369, 628, E 610. βέλος κεραυνοῦ Th. 420. ὄμματος A 213, 661. πύρπνοον Pr. 892. vide vv. παλίντονα, σκοτεινὸν, φλέγειν.
βέλτερος S 944, Th. 308. βέλτατος S 935, E 445. τὸ βέλτιστον A 347.
Belus S 291.
βία δυσφιλὴς ὀμμάτων E 54. βία, necessitas, Ch. 66. βία Πολυφόντου Th. 415. cf. 536, Ch. 603, 830. βίᾳ δίκας S 393. χερὸς βίας S 713. φρενῶν Th. 579. πρὸς βίαν A 782. τινὸς E 5.
βιάζεσθαι A 700, 1893, Pr. 985. τινα Th. 966.
βίαιος S 725, 733, 743, Pr. 715. πρὸς τὸ βίαιον A 125.
βιαίως E 493.
βιᾶσθαι A 352.
βίβλος. vide v. πτυχαί.
βιβρώσκειν A 983.
βιοτὴ P 805.
βίοτος P 333, 660, 663, Ch. 950, E 851.
βλάβη Pr. 741, S 346, E 449. βλάβη dicta persona A 1120. res perniciosa E 856, 782. βλάβην τιθέναι Th. 181. βλάβας ἔχειν E 730. ἔν τινι, laborare aliqua re, A 795.
βλάπτειν Ch. 890, E 597. impedire, A 117. λόγῳ Pr. 194. βλάπτειν et βλαστεῖν misceri visa Ch. 551.
βλαστάνειν f. Th. 561, A 671.
βλάστημα f. Th. 500.
βλάστημος Th. 12, S 290.
βλαχαὶ Dor. Th. 319.
βλαψίφρων Th. 689.
βλέπειν f. Ch. 781. βλέπειν ἔς τι f. P 754. vide vv. ζῆν, φάος.
βλέφαρον A 15.
βλοσυρὸς E 157.
βλοσυρόφρων S 745.
βοᾶν dictus κέλαδος P 574. βοᾶν dicti fluctus Pr. 419. fluctus exercitus Th. 64. βοᾶν, flagitare, Ch. 367.
βοάτης, ut videtur, Ch. 763.
βοᾶτις P 546.
βοὴ, auxilium, S 651, A 1235. cf. vv. ἱστάναι, κηρύσσειν.
βοηθεῖν S 560.
βοηλάτης S 281.
Boeoti P 455.
Bolbe, palus, P 467.
βολὴ A 1215. κεραύνιος Th. 397.
βόλος, jactus, P 397. βόλος f., ut videtur, A 1058.
βορὰ Pr. 565, P 463. et s.
βόρβορος E 630.
Βοῤῥαῖαι πύλαι Thebarum Th. 494.
βοσκὰ Dor. E 252.
βόσκειν f. Ch. 24. βόσκεσθαι A 116. τινι Th. 224.
βόσκημα E 287. πημονῆς S 587.
Βόσπορος P 675 (μέγας), 698.
Bosporus Cimmerius Pr. 711.
βόστρυχος Ch. 154, 164, 215. πυρὸς Pr. 1019.
βοτὴρ E 183. οἰωνῶν Th. 24.
βοτὸν S 520. et s. cf. v. πρόνομος.
βουθόρος S 275.

βούθυτος τιμὴ S 627. βούθυτον ἦμαρ Ch. 247.
βούκερως παρθένος Pr. 569.
βουκολεῖν f. A 608. βουκολεῖσθαι πόνον E 78.
βουκόλος Pr. 656, f. S 513.
βούλαρχος S 11, 860.
βουλεύειν, βουλεύεσθαι, Pr. 973, A 752. et s.
βούλευμα Pr. 740, Th. 561, E 529, 653.
βουλευτέον A 753.
βουλευτήριον E 506, 620, 640.
βουλευτήριός τινός τινι Th. 542.
βουλευτὸς Ch. 457.
βουλὴ Pr. 533, Th. 788. senatus, A 790.
βουλιώτερον Ch. 619.
βοῦνις S 103.
βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ A 36. ἡ βοῦς f. A 1011.
βούστασις Pr. 632.
βούτης Pr. 550.
βουφόνος Pr. 517.
βούχιλος S 500.
βραβεὺς f. P 275, A 203.
βραδύνειν τινὶ S 651. βραδύνεσθαι χεῖρα Th. 590.
βραχίων S 668.
βρέμειν Pr. 412, E 889. et s. βρέμεσθαι Th. 320.
βρέτας S 393, 425. et s. βρέτη ἀρχαῖα Th. 192.
breves frequentiores A 426.
βρίζειν Ch. 834. βρίζειν dicta mens A 247. βρίζειν f. E 265.
βρίθειν Th. 135, P 319.
βριθὺς A 180.
Bromius E 24.
βρόμος Th. 193, 443.
βροντὴ S 34.
βρόντημα χθόνιον Pr. 968.
βρότεα E 160.
βρότειος Pr. 743, S 92. et s. βρότειον αἷμα A 1075. cf. v. σπέρμα.
βροτοκτονεῖν E 378.
βροτολοιγὸς S 597.
βροτὸς, βροτοὶ A 791. et p.
βροτοσκόποι Μαινάδες, Furiae, E 455.
βροτοστυγὴς Pr. 777, Ch. 43.
βροτοφθόρος S 240, E 721.
βρόχος S 706. f. Ch. 520.
βρυάζειν S 777.
βρύειν ἀγαθοῖς S 857. μένει Ch. 58. cf. A 157.
βρύχιος Pr. 1058, P 370.
βρώσιμος Pr. 466.
βρωτὴρ f. E 735.
Byblini montes Pr. 789.
βύβλος S 680.
βυθὸς Pr. 420, Ch. 470. f. S 376.
βύσσινος Th. 963, P 103.
βυσσόφρων Ch. 599.
βωμὸς Δίκας E 481. βωμὸς κρεῖσσον πύργου S 166. πατρῷος A 1163.

Γ(Λ) et Δ confundi visa S 394, 508.
γ et ξ confusa E 528; γ et π E 386; γ et τ S 932, E 356. vide β, κ et v. γναφεὺς, ν, ρ, τ.
γᾶ et ἄγαν confundi visa E 861.
γᾷ et γὰρ confundi visa P 634.
γάγγαμον A 333.
Γαῖα, Γῆ, mater omnium rerum et sepulcrum, Ch. 113. sequ., 134. cf. Ch. 452.
γαῖα P 472, S 915.
γαιάοχος Ζεὺς S 728. ὁ γαιάοχος Ποσειδᾶν Th. 286.
γάϊος S 738. ὁ γάϊος Ζὴν, Pluto, S 135.
γάλα Ch. 496, 509 (φίλον). cf. vv. εὐτραφὲς, λευκόν.
γαλήνη f. A 659.
γαμβρὸς A 640.
γαμεῖν γάμον Pr. 884.
γαμετὴ S 141.
γαμέτης Pr. 872.
γαμήλευμα Ch. 578.
γαμήλιος S 718. γαμήλιοι χοαὶ Ch. 450. vide v. τέλος.
γαμοδάπτεσθαι Pr. 874.
γαμόρος S 560.
γάμος, γάμοι, E 673, Th. 734.
γαμφηλὴ Pr. 353.
γαμψώνυχος Pr. 475.
γανᾷν S 908.
γανεῖν A 1278.
γάνος P 456, A 518.
γάνυμαι E 882.
γάπεδον et δάπεδον confusa Pr. 807.
γάποτος τιμὴ P 590. χύσις Ch. 83.
γὰρ in oratione ironica A 190. γὰρ et παρ- confusa E 386. cf. A 393. vide vv. δὲ, enuntiatum causale, παρ'.
γᾶς et γᾶν confusa E 764.

γαστρὸς ἀνάγκαι A 651.
γὲ et -δε misceri visa Ch. 472; γὲ et τὲ S 56. γὲ forte omissum, ut videtur, A 652. frustra insertum A 1127.
γεγώνειν, γεγωνεῖν, Pr. 191, 510. et s.
γεγωνίσκειν Pr. 606.
γεγωνὸς Th. 410.
γειτονεῖν S 698, P 284.
γείτων Th. 453, 469. f. Th. 269. cf. v. ὁμότοιχος.
γελᾷν ἐπί τινι E 497. ἔν τινι p. ἐγγελᾷν τινι, Ch. 208.
γέλασμα f. Pr. 90.
γέλως Ch. 411.
γέμειν S 598. τινὸς f. A 905. cf. v. ἀληθείας.
γεμίζειν A 399.
γέμος A 1107.
γενεὰ Th. 994, P 74, A 1449. Περσῶν P 845.
γενέθλιος δόσις E 7. πόρος E 278. γενέθλιοι ἀραὶ Ch. 849. θεοὶ Th. 606.
γένεθλον S 266, A 691, 820, Ch. 244.
γενειὰς P 289.
γένειον Th. 633, P 974.
γενέται θεοὶ S 69.
genit. causae A 681, Pr. 395, S 185, P 418, 490, Ch. 286, 309, E 384. genit. in verbis πόνοι πόνων Th. 796. genit. loci Pr. 692. partit. E 386. sensu dativi A 1212. genit. temporis A 250.
γέννα Pr. 752, 831, 868, A 1362. et s.
γενναῖος A 553, 1191. γενναῖος ἀνὴρ E 561.
γενναίως, firmiter, A 1084.
γεννᾷν S 45.
γέννημα Pr. 828.
γεννήτωρ S 182.
γένος δαιμόνων Th. 216. γένος, gens, S 229. modus agendi, mos, S 177. proles, Pr. 847, S 532, A 1443. ἐν γένει Ch. 273 cf. v. γυναικεῖον.
γένυς Th. 112.
γέρα Pr. 82, 107, 227.
γεραιὸς P 133. γεραιὰ πόλις A 641. γεραιοί. vide v. Πέρσαι.
γεραίτερος E 771.
γεραρὸς A 648. sacerdos, S 598.
γέρας S 876, A 823, E 196, 352. vide v. εὔθοινον.
γεραφρόνων scriptum, ut videtur, p. γέρας φρενῶν S 332.
γέρων P 553. γέρων τὸν νοῦν Th. 589. γέρων λόγος A 667. γέρων φόνος μηκέτι τέκοι Ch. 750.
γεύεσθαι A 1108.
γεύωμαι et γένωμαι confundi visa E 722.
γέφυρα P 688.
Γῆ P 598, 607, Th. 69.
γῆ, urbs, A 404.
γηγενὴς Pr. 349, 548 (Argus). γηγενὴς, αὐτόχθων, S 226.
γήθειν Ch. 719.
γῆθεν E 824. γῆθεν? Th. 227.
γῆν πρὸ γῆς Pr. 661.
γῆν et τῆν confusa E 356.
γηραιὸς P 806. γηραιὰ φρὴν S 553.
γηραλέος P 148.
γηρᾷν act. S 789.
γῆρας f. Th. 649.
γηράσκειν f. Pr. 956. γηράσκων ὁμοῦ χρόνος E 271.
γηρύεσθαι Pr. 78, S 422.
γῆρυμα E 505.
Γηρυὼν ὁ δεύτερος A 776.
Gigantes significati, ut videtur, A 159.
γίγας A 628. f. Th. 391.
γίγνεσθαι πρός τι Th. 20.
γιγνώσκειν, decernere, Th. 617. γιγνώσκειν ποιεῖν τι Th. 619. λόγους S 51.
γλυκὺς αἰὼν lusciniae A 1033. γλυκὺ Pr. 608.
γλῶσσα, sermo, A 916. γλῶσσα ἐχθρὰ Ch. 295. κακὴ S 884. Περσὶς P 379. γλῶσσα καὶ στόμα E 883. γλῶσσα ἀγαθὴ E 896. ἀπὸ γλώσσης A 719. γλώσσης χάριν Ch. 252. γλῶσσαν νέμειν A 623. vide vv. ἐλευθερόστομος, εὔφημος, ματαία.
γνάθος f. Pr. 704, Ch. 266. γνάθος κυρὸς Ch. 306.
γνάμπτειν f. Pr. 970.
γνάπτειν f., si scriptura genuina est, P 547.
γναφεὺς Ch. 707.

γνῶμα A 1238.
γνώμη, consilium, sententia, Pr. 978, P 676. mens bona, A 838. ἀπὸ γνώμης E 612. ἄτερ γνώμης Pr. 443. παρὰ γνώμην A 837. cf. vv. ἀποσφάλλεσθαι, σώφρων.
γνωρίζειν Pr. 474.
γνωστὸς Ch. 649.
γοᾶσθαι P 988, Ch. 585.
γόεδνος S 65, 170, P 965, 980.
γοερὸς A 1062.
γόμος S 406.
γομφόδετος S 753.
γόμφος Th. 509. f. S 836.
γομφοῦν σκάφος S 402.
γονὴ Pr. 752, P 770, A 1442.
γονίας χειμὼν Ch. 999.
γόνον et λόγον confundi visa Ch. 472.
γόνος E 862. proles, S 286. vide v. πατροστερής.
γόνυ A 64. cf. v. κλίνεσθαι.
γόος Th. 625, 797. et s. γόος θανάσιμος A 1333. cf. v. εὐκλεής.
Γόργειος E 49.
Γοργόνεια πεδία Pr. 771.
Gorgones Pr. 777, Ch. 980, E 48.
γοργὸς Th. 504.
Gorgopis palus A 274.
γοργωπὸς Pr. 354.
γοῦν A 1312.
Graeae. vide v. Phorcides.
Graecorum et Persarum arma diversa P 78.
γραῖος E 69, 144. (γραῖαι δαίμονες.) f. A 267.
γράμμα Pr. 447, Th. 401, 613, 627. γραμμάτων ξυλλαβαὶ Th. 435.
γραῦς E 38.
γράφειν; pingere, E 50. γράφεσθαί τι ἐν φρεσὶ Ch. 413.
γραφὴ A 1215, Ch. 218. pictura, A 214.
gryphes Pr. 782.
γύαλον S 503.
γύης Pr. 367, 686.
γυιοβαρὴς P 63.
γυῖον S 641, P 846.
γυιοπέδη Pr. 167.
γυμνάζειν f. Pr. 567, 573, A 479.
γυμνὸς Th. 399. τινος P 954.
γυμνοῦν δόρυ Th. 591.
γυναικεῖος S 258, A 538, Ch. 583. γυναικεῖον γένος Th. 168. γυναικεῖαι πύλαι Ch. 814. γυναικεῖα δώματα Ch. 82.
γυναικόβουλος μῆτις Ch. 579.
γυναικοκήρυκτος A 427.
γυναικόμιμος Pr. 980.
γυναικοπληθὴς ὅμιλος P 103.
γυναικόποινος A 199.
γύνη. vide v. Aegisthus.
γυπιὰς S 712.

δ et θ confusa S 546; Δ et Λ S 135; δ et σ A 1058; δ et τ S 448. vide Λ, Γ.
Δᾶ A 958, E 766.
Dadaces P 277.
δαῆναι Ch. 563. cum duplice accus. A 120.
δαίδαλος E 571.
δαίειν A 435, E 290. cf. v. πῦρ.
δαΐζειν S 606, A 185, Ch. 361.
δαϊκτὴρ Th. 850.
δαΐκτωρ S 713.
δαιμονᾷν Th. 925. κακοῖς Ch. 529.
δαιμόνιος S 89. infelix, Th. 830. δαιμόνι' ἄχη P 552.
δαίμων Δαρεῖος P 589. cf. ibid. 608. δαίμων, τύχη, Th. 671, 762, 884. δαίμων τύχης P 571. ὁ δαίμων γελῶν etc. E 497. daemon Plisthenidarum A 1446. Tantalidarum A 1354, 1362. δαίμονες, dii, Pr. 85, 197. et p. cf. vv. ἐγχώριοι, κακοφρονᾶν, καιρᾶσθαι, σταλάγματα.
δαῒ Th. 856.
δάϊος Dor. Th. 109, 129. et s. δάϊον πῦρ Th. 202.
δαὶς A 654, 1128. δαῖτες ἔννομοι Ch. 446.
δαιταλεὺς Pr. 999.
δαΐφρων Th. 852.
δακνάζεσθαι P 542.
δάκνειν Th. 366. f. E 574, P 798, Ch. 780. στόμιον Pr. 984.
δάκος Pr. 565, S 242, A 1118, Ch. 493. cf. vv. Ἀργεῖον, θήρ.
δάκρυ λείβειν Th. 50.
δακρύειν Th. 764. et s. cf. v. εἷμα.
δάκρυμα P 112.
δακρυογόνος S 607.
δακρυοπετὴς S 99.
δακρυσίστακτος Pr. 396.
δακρυτὸς ἐλπὶς Ch. 222.

δακρυχεῖν Th. 853.
δακτυλόδεικτον sine articulo A 1218.
δαλὸς Ch. 567.
δαμάζειν Th. 309, 722, P 252, f. Ch. 305.
δάμαλις S 323.
δαμᾶν Ch. 337. f. Th. 575. δαμᾶν ἐν πόνοις Pr. 414.
δάμαρ Pr. 540, 745. et s.
δάμιος Dor. Ch. 47, E 151. δάμιοι τιμαὶ Dor. E 769.
δαμνᾶν f. A 1339, 1380.
δάμνασθαι Pr. 163, 839, S 796.
Danaus S 10, 293.
δᾷος, δάϊος, P 254, 259, Th. 258.
δάπεδον Ch. 743, vide v. γάπεδον.
δάπτειν Pr. 366, S 63. δάπτεσθαι κέαρ Pr. 424.
Δαρειὰν οἷ P 623.
Δαρειογενὴς βασιλεὺς P 5.
Darius P 175. etiam ap. Inferos rex P 645.
δαρόβιος Th. 491.
δαρὸν Pr. 627, 915, S 478.
δάσκιος P 289. f. S 84.
δασμοφορεῖν P 557.
δατήριός τινος Th. 676.
δατητὰς Dor. Th. 872.
dativus loci, ad quem quis accedit, E 194. dat. pro accus. cum praep., quae motum indicat, E 437, 447, 540, 568, 589, Ch. 415.
Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων Ch. 621.
δαυλὸς f. S 83.
δαφνηφόρος S 627.
δαφοινὸς Ch. 566, Pr. 997.
δὲ alienum Ch. 760. δὲ emphaticum Ch. 180, S 710. δὲ et γὰρ confusa A 1032, Ch. 594. δὲ et δ' εὖ confundi visa A 507. δὲ et δὴ A 1394. δὲ causale A 378. δὲ male intrusum A 1220, S 570. omissum A 660, E 863. δέ τ' et δ' ἔτ' confundi visa Ch. 453.
—δε. vide γέ.
δεῖ et δ' εἰ confusa Ch. 569.
dii urbes captas relinquere crediti Th. 197, 8. vide v. invidia.
δεῖγμα, ostentum, A 881.
δείδειν E 38. et s. δεδιέναι ἀμφί τινι Pr. 180.
δείλαιος Pr. 562, P 298. δειλαία χάρις Ch. 480.
δεῖμα, res terribilis, Pr. 670. et s. terror, quem quis incutit, Th. 986. δειμάτων ἄχη Ch. 548.
δειμαίνειν S 66, E 469, P 569.
δειματοσταγὲς ἄχθος Ch. 779.
δειματοῦν Ch. 782.
δεῖν, opus esse, S 335. δεῖν τοῦ παντὸς Pr. 981. καὶ καθευδουσῶν δεῖ; E 94.
δεῖν, vincire, E 577.
δεινὸς μάχην P 26. δεινὸς πόνος A 1101. δεινὸς, potens, Th. 563. δεινὸν, τὸ δεινὸν, magnam vim habens res, Th. 955. metus, E 468, 634. quodvis funestum, Ch. 587. δειναὶ πομπαὶ P 57. δεινὰ Th. 393.
δεῖπνον E 51. ἀετῶν A 131. κυσὶ καὶ ὄρνισι S 716. vide v. λάκτισμα.
δεισάνωρ A 144.
δεῖσθαι E 662. δεῖσθαί τινος S 329.
δεκὰς P 313.
δέκτωρ αἵματος E 191.
δελτογράφος φρὴν E 260.
δέλτοι φρενῶν Pr. 767.
δελτοῦσθαι S 155.
Delphus E 16.
δέμας P 429, A 1032. δέμας dicta persona Ch. 276. vide v. μητρῷον.
δεμνιοτήρης A 53.
δενδροπήμων E 856.
δεξιὸς, dexter p. faustus, Pr. 476, A 138.
δεξιοῦσθαι θεοὺς A 758.
δεξιώνυμος S 554.
δέομαι P 653.
δέος P 656.
δέργμα P 76.
δέρη A 781, A 1151. et s.
δέρκειν, δέρκεσθαι Pr. 54, 93, 658. et s. δέρκειν dicti viventes E 302. δέρκειν κτύπον Th. 98. δέρκειν f. A 1065. δρακεῖν A 541, E 34.
δέσμιος. vide v. ὕμνος.
δεσμὸς Pr. 52, 97. et p. δεσμὸς, poena, A 1498.
δέσμωμα P 697.
δεσμώτης Pr. 119.
δεσπόζειν Pr. 206. λόγου A 482. cf. Pr. 905, Ch. 174.
δέσποινα Ch. 500.
δεσπόσιος S 752.

δεσπόσυνοι ἀνάγκαι P 558. δόμοι Ch. 878.
δεσποτεῖν Ch. 90. δεσποτούμενος βίος E 474. τὸ δεσποτούμενον E 632.
δεσπότης P 967, A 1111. δεσπότης appellatus rex Persarum P 626. δεσπότης f. Th. 27. vide v. ἀρχαιόπλουτος.
deus haud conspectus A 621.
δεῦρο ἀεὶ E 632.
δεύτερος E 134. δευτέραν A 1231. δεύτερον, τὸ δεύτερον, P 196, A 968.
δέχεσθαι λόγον, τὸ λέγειν, A 946, 1530. δέχεσθαί τινα Ch. 280. vide vv. θυσίαν, ὅρκον.
δή et δῆτα confusa Th. 907.
δηάλωτος Th. 72.
δῆγμα f. A 697, 1049.
δηθὰ et δῆτα confundi visa E 357.
δῆθεν Pr. 200.
δήϊοι A 498.
δήλημα, si forte, P 760.
δηλοῦν P 492, Ch. 784. et s.
δημηγόρος στροφὴ S 570.
δημηλασίαν γιγνώσκεσθαι S 6.
δημήλατος S 561.
δημιοπληθὴς A 124
δήμιος A 579, E 591. δήμια δώματα S 848. τὸ δήμιον S 340, A 579. cf. v. ἱερά.
δημόθρους A 789.
δημόκραντος A 407.
δημόπρακτος ἐκ πόλεως ψῆφος S 833.
δημοῤῥιφὴς λεύσιμος ἀρὰ A 1493.
δῆμος S 366, Th. 930. et s.
δηναιὸς Pr. 772, 887.
δηξίθυμος A 662.
δῆος Ch. 581.
δήποθεν Ch. 585.
δήποτε A 516.
δήπου et δέ που confusa A 166.
δῆρις S 380, A 848.
διὰ αὐξητικὸν Ch. 56, E 310. δι' αἰῶνος μακροῦ S 530. διὰ μακροῦ χρόνου P 693. διὰ φρενὸς Th. 560. διὰ χερὸς Th. 480. διὰ χερῶν ἔχειν S 169. ἔρχεσθαί τινι δι' ἀπεχθείας Pr. 121. cf. vv. ἥκειν, ὅλος.
διαβαίνειν P 815.
διαβοᾷν P 605.
διάγειν, gubernare, E 903. διάγειν ἁμάρτια P 633. βίοτον P 663.
διαγιγνώσκειν δίκην E 645.
διάδετος Th. 112.
διαδοχὴ A 285.
διάδοχος Pr. 451, 1002.
διαδρομὴ Th. 321.
διάδρομοι φυγαὶ Th. 171.
διαθρύπτεσθαι. vide v. πλούτῳ διαθρ.
διαὶ p. διὰ A 401, 1019, 1341, 1371, Ch. 568, 594.
διαίνειν, διαίνεσθαι, f. P 234, 956, 965, 981.
Diaexis P 920.
διαιρεῖν E 566. δίκην E 430. cf. ib. 446.
διαίρεσις E 685.
δίαιτα Pr. 477.
διακληροῦν S 868.
διακναίειν A 65. f. Pr. 94.
διάκονος Pr. 917.
διάκτωρ, si forte, E 503.
διαλαγχάνειν Th. 740, 766.
διαλγὴς Ch. 56.
διαλλακτὴρ Th. 842.
διαλλάσσεσθαι Th. 825.
διαμαθύνειν A 730.
διαμείβειν, διαμείβεσθαι, Th. 306, S 502. διαμείβεσθαι κέλευθον Pr. 283.
διαμπὰξ Pr. 65, S 506, 836.
διαμπερὲς οὖς Ch. 348.
διαμυδαλέος P 511.
διαμυθολογεῖν γλώσσῃ Pr. 865.
διαμφίδιος Pr. 535.
Diana S 604, Th. 417. cf. v. Ἄρτεμις.
διάνοια Th. 780, E 893, 918. cf. v. εὔφρων.
διανταῖος Ch. 593, E 310. διανταία πλαγὰ Dor. Th. 832. διανταῖον βέλος Ch. 170.
διαπάλλειν Th. 694.
διαπαντὸς Pr. 281, Ch. 799.
διαπερᾷν Th. 915.
διαπεύθεσθαι A 713.
διάπλοος P 355.
διαπονεῖν A 19.
διαπόντιος γῆ Ch. 325.
διαπορθεῖν P 666.
διαπράσσειν Ch. 686.
διαπράσσεσθαι, interfici, Ch. 816, 940. sensu item malo P 235. cf. vv. τελέως, φανερῶς.

διαπρέπειν P 931.
διαρκεῖν Th. 788.
διαῤῥαίειν Pr. 234.
διαῤῥοθεῖν Th. 172.
διαῤῥύδαν Dor., f., Ch. 55.
διαρταμεῖν f. Pr. 998.
διασπαράσσειν P 172.
διάσσειν Pr. 133.
διαστοιχίζεσθαι Pr. 228.
διαστρέφειν f. S 907.
διάστροφος f. Pr. 652.
διατέμνειν πόρον S 504.
διατιμᾶν Th. 971.
διατομὴ Th. 864.
διατόρος Pr. 76. f. Pr. 179, E 503.
διαφέρειν, διασπαράσσειν, Ch. 56.
διαφθείρειν A 548. γνώμην A 838.
διαφθορὰ μορφῆς Pr. 622.
διδάσκαλος E 264. κακῶν τινι Th. 540. πράγματος E 520.
διδάσκειν, δεικνύναι, E 537. διδάσκεσθαι A 1496.
διδόναι, dare, concedere, Th. 684, A 1221, Ch. 126, E 31, 874. θεῶν διδόντων (πημονὰς) P 267. cf. vv. ἡδονὴν, ὅρκον.
διδυμάνωρ Th. 794.
δίδυμος Th. 735, P 951. δίδυμα καὶ τριπλᾶ ἀμείβειν Ch. 738.
διεκπερᾶν P 458.
διέπειν E 849. πολέμους P 89.
διερὸς, ὑγρὸς, E 249.
δίεσθαι E 325.
δίζημαι S 733, 745.
διήκειν Th. 836, P 478, A 417.
διηνεκῶς A 291.
δίθηκτος Pr. 841.
δίθρονος τιμὴ A 43.
dii vett. et novi E 657.
δικάζειν E 537. decernere, A 1299.
δίκαι et δὲ καὶ confundi visa E 343.
δίκαιος, aptus, E 56. congruus, dignus, S 143. δίκαιον, conveniens, S 220. τὸ δίκαιον Pr. 185, S 374, Th. 998, Ch. 294. τὸ δίκαιόν τινος E 555. τὰ δίκαια Th. 996. δίκαια ὄμματα. vide v. παρουσία. δίκαια πράττεσθαί τινα A 718.
δικαιοῦν, explorare, A 357.
δικαίως εἶναι A 1282. ἔχειν E 147.
δικαστὴς Ch. 106, E 441, 620, 679.
δίκειν Ch. 85.
Δίκη, Jovis filia virgo, Th. 613, 629, Ch. 883. vide S 364, 630. et vv. δόμος, Κράτος. Δίκη νικηφόρος Ch. 184.
δίκη, δίκαιον, Th. 809. δίκη ἐστὶν A 231. δίκη, jus divinum sive naturae, A 222. δίκη, lis, Ch. 919. δίκη ὁμαίμων Th. 882. δίκη, ποινὴ, Th. 551. δίκην κυνὸς A 3. cf. Th. 85, A 205, 269, 884, Ch. 181, 188. τοῦ δίκην Pr. 593. δίκαι ἑπόμεναι τῇ δίκῃ S 946. δίκας διδόναι τινὶ S 624. δίκας κλύειν A 719. cf. vv. ἄνευ, ἀπαιτεῖν, ἄτερ, πρὸς, πυθμὴν, τυγχάνειν.
δικηφόρος A 464, 1454, Ch. 106.
δίκτυον A 774, Ch. 469, 931. ᾅδου A 1001. f. A 330. cf. v. ἀπέραντον.
δίλογχος ἄτη A 582.
δίμοιρος Th. 795. τὸ δίμοιρον, anceps fortuna, S 945.
δινεῖν Th. 429, 457.
δίνη Pr. 1028. f. A 896.
διογενὴς Th. 495. διογενὲς κράτος Th. 117. διογενεῖς θεοὶ S 577, Th. 278.
δίοδοι ἄστρων Pr. 1025.
διόδοτος, διόσδοτος, Th. 875, E 562.
Διόθεν, διόθεν, Ch. 292, Pr. 1065, Th. 143, A 43, 414.
διοιχνεῖν f. E 297.
διολλύναι, διόλλυσθαι, P 456, 560, S 799.
δίομαι S 731.
δίοπος P 43.
διορίζειν Pr. 427, 476.
διόρνυσθαι S 509.
δῖος f. S 513. appellatio dignitatis, S 858. Jovialis, Pr. 598, 633, 1008, S 41. δῖα φρὴν S 936. δῖα χώρα Ἑλλὰς P 244.
Dioscuri A 455.
δίπαις S 291, Ch. 312.
δίπλαξ P 250.
διπλοίζειν A 741.
διπλοῦς S 566. et s. διπλῇ συμφορὰ A 297. vide v. μάστιξ.
δίπους S 790. δίπους λέαινα A 1144.
Dirce fons, Th. 253.
δίῤῥυμος P 46.
δὶς P 150.
δίσκηπτρος A 43.

δυσπαραίτητος Pr. 84.
δυσπαρήγορος E 345.
δύσπεμπτος A 1076.
δυσπετῶς Pr. 730.
δυσπήμαντος E 439.
δύσπλανος Pr. 587, 875.
δυσπολέμητος S 587.
δυσπόλεμος, infelix bello, P 937.
δυσπόνητος P 488.
δύσποτμος Pr. 119, 196, S 280, Th. 763, 769. δύσποτμος et ἄποτμος confundi visa P 253.
δυσπότμως P 245.
δύσποτος E 252.
δυσπραγεῖν A 696.
δυσπραξία Pr. 941, E 705.
δυσσεβεῖν E 830.
δυσσεβής A 193. δυσσεβὲς ἔργον persona A 672. δυσσεβέστερος Th. 565.
Δυσσεβία E 478. cf. v. Ὕβρις.
δύστανος Dor. Th. 922.
δυστέκμαρτος Pr. 484.
δυστερκῆ κακά Ch. 263.
δύστηνος P 263, 436. δύστηνος cum genit. P 842. δύστηνον θέρος f. A 1532.
δύστλητος A 1447.
δύστονος p. δύσστονος Th. 909, Ch. 432.
δυστυχεῖν Pr. 343, Th. 449.
δυστυχής Th. 310, A 1214, E 724.
δυστυχῶς A 1537.
δύσφατος A 1036.
δυσφημεῖν A 964.
δυσφιλής A 1118, 1518, Ch. 577, 590, 990, E 54.
δυσφορεῖν S 475. ἐπί τινι Th. 784.
δύσφορος S 730, E 334. δύσφορος βίος A 765. δυσφορώτερος Th. 624.
δύσφρων Th. 818, A 547. δύσφρων γάμος S 362. δράκων S 473. ἰὸς f. A 740. δύσφρον στύγος A 486. δυσφρόνων μείλιγμα Ch. 264.
δυσφρόνως P 525.
δυσχείμερος Pr. 15. f. Pr. 724. δυσχείμερος ἄτη Ch. 257.
δυσχερής S 520. θεωρία Pr. 780.
δύσχιμος Th. 470, P 538, Ch. 172.
δῶμα, familia, Ch. 326. et p. δώματα, templum, S 267. cf. v. δήμια.
δωματῖτις ἑστία A 874.
δωματοῦν S 849.
δωρεά Pr. 336, 595.
δωρεῖσθαι Pr. 249, 756.
δώρημα Pr. 605, P 496, A 861, E 360.
Δωρὶς αἶα P 459. λόγχη P 769.
δῶρον θεοῦ Th. 592. δῶρα dicta sacrificia A 92.

ε et α confusa E 946; ε et αι A 258; ε et η Ch. 576; Є et Θ S 830, 841; ε et ι E 343, S 129; ε et ο S 332, 770, 798, 877, 908, Th. 467, P 924, 926, Ch. 473, 781, E 784. vide ει.
ἔα, Pr. 546. ἔα ἔα, Pr. 114, 666. ἔα, ἔα μάλα Ch. 806.
ἐᾶν Th. 523.
ἑαυτοῦ εἶναι, apud se esse, P 139.
ἑβδομαγέτας Apollo Th. 751.
ἕβδομος Th. 263. ἕβδομαι πύλαι, 7 portae, si scriptura genuina est, Th. 115.
ἔγγαιος P 855, S 53.
ἐγγελᾶν. vide v. γελᾶν.
ἐγγενής S 303. ἐγγενὴς κόνος Ch. 429. ἐγγενεῖς θεοὶ Th. 549.
ἐγγράφειν S 837. f. Pr. 767.
ἐγγύην τίθεσθαι E 818.
ἐγγὺς Th. 59, P 640. ἐγγύτατα γένους S 356.
ἐγγύθεν Th. 897, Ch. 789.
ἐγείρειν A 271, E 135.
ἐγκατασκήπτειν f. P 487.
ἐγκατιλλώπτειν E 113.
ἐγκελεύειν Pr. 72.
ἐγκονεῖν κέλευθον Pr. 937.
ἐγκοτεῖν Ch. 35.
ἔγκοτον στύγος Ch. 859. ἔγκοτοι κύνες f. Ch. 861.
ἐγκρατής Pr. 55.
ἐγρηγορὸς πῆμα A 318. φρούρημα E 642.
ἐγχεῖν A 294.
ἐγχειρίδιος S 21.
ἐγχλίειν S 805.
ἔγχος P 217.
ἐγχρονίζειν Ch. 890.
ἐγχώριος S 454. et s. ἐγχώριοι δαίμονες, θεοί, S 444, A 716.
ἐγώ. vide ἠ 'γώ.
ἑδανὸς A 1293.
ἕδνα Pr. 539.
ἕδος Pr 404, Th. 147, 221. ἕδος

Ἰκάρου P 830. ἕδη θεῶν P 877.
ἕδρα S 318, P 439. ἕδρα θεῶν S 381. cf. S 389, 456, A 535, E 736.
ἕδρανον S 91, 756, P 3.
ἑδώλιον Th. 422. ἑδώλια νυμφικὰ Ch. 58.
ἒ ἒ S 123, A 1000. ἒ ἒ, ὀτοτοτοτοῖ, Ch. 806.
ἕζεσθαί τι E 3.
ἔθειρα P 979, Ch. 161.
ἐθέλειν, cupere, P 731.
ἔθεν S 60.
ἔθνος, genus hominum, E 330.
ἔθος A 652.
ει et ε confusa S 770; ει et η S 570, 877. εἰ et ἐν confundi visa Ch. 387; ει et ι S 140, 770, 830, 841. vide —αιρεῖν. εἰ et καὶ confusa S 767; ει et υ S 162; ει et ω E 200. vide α, αι, οι.
εἰ, εἰ γάρ, utinam, Th. 240, Ch. 320. εἰ δὲ μή Ch. 291. εἰ μὴ νῦν. cf. v. πότε. εἴ που πάλαι A 459. εἴ τις ἄλλος, si forte, Ch. 569.
εἶ—. vide εὖ.
εἶα δή A 1527, 8.
εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως A 1257. εἰδέναι τὸ μὴ ἀδικεῖν E 85. εἰδότι λέγειν Pr. 1015. cf. S 663, A 1288. ᾖσαν Pr. 438. ἴσθι S 396. ἴσθι cum participio A 619. et alio modo A 838. in parenthesi Pr. 286. εἴδεσθαι med. P 156.
εἰδόμενος, similis, A 682.
εἶδος Th. 474.
εἴδωλον Pr. 548. σκιᾶς f. A 745.
εἰκάζειν Th. 325. cum duplice accus. S 264.
εἴκασμα Th. 490.
εἴκειν S 173, A 957. κακοῖς Pr. 318.
εἰκῇ Pr. 437, 862.
εἰκός Ch. 637. et s.
εἰκότως S 371. et s. εἰκότως τινὶ A 821.
εἰκὼ Th. 526.
εἰκὼς S 259, A 673, Ch. 523.
εἱλίσσειν Pr. 138, 1068. et s.
εἰλοθερῆ mutatum in νειλοθερῆ S 63.
εἷμα A 827, 866, 9. δακρύειν ὑφ' εἱμάτων. cf. v. lugentes.
εἱμαρμένα A 819.
εἶναι subaudiendum Ch. 377. in v. εὔχεσθαι S 251, 287. εἶναί τινος A 846. f. E 674. εἶεν E 231. ἔστω consentientis Th. 651. ἴσθι Th. 218, Ch. 133.
εἵνεκα Pr. 343, S 164.
εἰπεῖν τινα ποιοῦντα ἢ πάσχοντα Ch. 629.
εἴργειν Th. 470, 933, P 80. εἴργειν τινος vel ἀπό τινος S 37, 57.
εἰρήνη P 721.
εἰρῆσθαι A 1497.
εἰς ἅπαντα χρόνον E 442. εἰς sive ἐς τὸ πᾶν E 276, 359, 481, 811, Ch. 631. εἰς et ὡς confusa, ut videtur, P 536. cf. v. εἷς.
εἷς ἀνήρ P 300.
εἰς ἓν συμπίτνειν Ch. 285. vide v. ἕν.
—εις et —ες confusa Ch. 867.
εἰσάγειν δίκην E 516, 518.
εἰσακούειν, si forte, P 536.
εἰσαμείβειν Th. 525.
εἰσάπαξ Pr. 728.
εἰσβάλλειν f. Pr. 1051.
εἰσέρχεσθαί τινα, alicui in mentem venire, Pr. 977.
εἴσεται, scietur; vel dictum est p. εἴσ. τις, Ch. 291.
εἰσιδεῖν Pr. 673.
εἰσικνεῖσθαι βέλει S 512.
εἰσὶν et ἐστὶν confundi visa A 1118.
εἴσοδος E 30.
εἰσοιχνεῖν Pr. 122.
εἰσόκιν χρόνον S 564.
εἰσορᾶν Pr. 550, 874. et s.
εἴσω Th. 527. cf. v. ἔσω.
εἴτε prius omissum A 1289. εἴτ' οὖν, εἴτ' οὖν, Ch. 630.
ἐκ. amat Aesch. cum hac praepos. composita verba, quae fere sunt αὐξητικά, ut etiam eorum nonnulla, in quibus inest διά. P 207. ἐκ δρόμου πίπτοντα τρέχειν A 1131. ἐκ θεῶν ὄλλυσθαι Ch. 938. ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνειν Ch. 59. ἐκ νυκτῶν Ch. 274. ἐκ ποίου φρονήματος— S 802. ἔκ τινος δοθεὶς E 351. ἐκ τίνος λόγου Ch. 478. ἐκ τῶνδε Ch. 315, E 488. cf. v. ὅμοιος.
ἔκαθεν S 388, Ch. 302.
ἑκὰς Ch. 435, A 990.
ἑκάτα Diana S 604.

ἕκατί τινος, ope alicujus, E 695.
ἑκατογκάρανος Pr. 851.
ἐκβάζειν A 437.
ἐκβαίνειν A 925.
ἐκβάλλειν f. Th. 655. δόμων f. A 1442. ἕδρας Pr. 199. cf. Pr. 885. ἔπη A 1540, Ch. 39. πάλους τευχέων E 678.
ἔκβασις στρατοῦ S 690.
Ecbatana P 15.
ἐκβολή f. S 388. ἐκβολὰν φέρειν Th. 726. ἐκβολαὶ ψήφων E 684.
ἐκβροντᾶν Pr. 360.
ἔκγονος Pr. 750. ἔκγονα Pr. 137.
ἐκγράφειν et ἐγγράφειν confundi visa Ch. 646.
ἐκδέχεσθαι A 257. ἐκδέχεσθαί τί τινι Ch. 709.
ἐκδιδάσκειν Pr. 676, 956.
ἐκδιδόναι S 382, 834. πάλιν S 313. ἐκδιδόναι, prodere, S 472.
ἔκδικος Pr. 1069. ἔκδικον ὅρκων, si divinavi, E 447.
ἐκδίκως Pr. 951, Th. 574.
ἐκδοχή A 271.
ἐκδρακοντοῦν Ch. 512.
ἐκδύειν A 1155.
ἐκεῖ, illic, ap. Inferos, Ch. 330.
ἐκεῖθι Th. 760.
ἐκείνου perperam scriptum pro ἐκ κείνου E 165.
ἐκζεῖν f. Th. 674.
ἐκηβόλος Pr. 689, E 564.
ἔκηλος Th. 218.
ἐκθαμνίζειν f. Th. 72.
ἐκθοινᾶσθαι Pr. 1000.
ἐκθρώσκειν τινὸς P 490.
ἔκθυμος φρήν P 345.
ἐκκαθαίρειν τί τινος S 240.
ἐκκαλεῖσθαι δάκρυον A 242.
ἐκκαλύπτειν Pr. 191.
ἐκκαρπίζεσθαι Th. 568.
ἐκκεινοῦν Ionice P 713.
ἐκκενοῦν Th. 302, P 522.
ἐκκηραίνειν E 124.
ἐκκλέπτειν A 601, E 146.
ἔκκριτος Th. 57, P 313. ἔκκριτον πλῆθος στρατοῦ P 755.
ἔκκρουστος Th. 509.
ἐκλάμπειν Pr. 1059.
ἐκλαπάζειν Th. 423.
ἐκλείπειν P 486, A 1072. absolute dictum Th. 198. ἐκλείπεσθαι, desinere, E 97.
ἐκλύειν Pr. 759, E 162. τινά τινος Pr. 324. vide v. κλύειν.
ἔκλυσίς τινος Pr. 260.
ἐκμανθάνειν Pr. 252, 684, 754, 795, 854, P 207.
ἐκμαρτυρεῖν A 1082, E 419.
ἐκματεύειν E 234.
ἐκμοχθεῖν, exantlare, Pr. 803.
ἐκνόμως A 1359.
ἐκπαγλεῖσθαί τινα Ch. 203.
ἔκπαγλος Ch. 511. ἔκπαγλον κακὸν A 768. τέρας Ch. 511.
ἐκπάτιος, insolitus, A 50.
ἐκπέμπειν A 253. cf. v. κάθαρμα.
ἐκπέραμα δωμάτων Ch. 602.
ἐκπερᾶν Pr. 691, 709, E 227.
ἐκπέρθειν Pr. 355, Th. 394, 434.
ἐκπεύθεσθαι P 882.
ἐκπήδημα. vide v. κρεῖσσον.
ἐκπιδύειν restitutum P 767., ubi codd. habent παιδεύειν.
ἐκπιμπλάναι P 403.
ἐκπίνειν f. A 1284. ἐκποθέντα Ch. 54.
ἐκπίπτειν τινὸς sive ἐκ τινὸς f. Pr. 734, 5, 923, 932.
ἐκπιτνεῖν Pr. 887.
ἔκπληξις κακῶν P 575.
ἐκπλήσσειν f. Pr. 134. τινά τινος Pr. 358. ἐκπλήσσεσθαι P 263. φρένας Ch. 219.
ἔκπλους P 340, 358.
ἔκπλυτον μίασμα E 266.
ἐκπνεῖν Pr. 357. βίον A 1378.
ἐκποδὼν ἔχειν Pr. 342, Th. 396. ἵστασθαι Ch. 18. λέγειν τι E 411.
ἐκπονεῖν S 337.
ἐκπράσσειν S 91. et s. τινά, conficere al., A 1161.
ἐκπρεπής P 161, 415.
ἐκρήγνυσθαι f. Pr. 365.
ἐκρίπτειν ἔπη Pr. 907.
ἐκρύεσθαι Pr. 233.
ἐκσώζειν P 333, 424.
ἐκτείνειν Ch. 915. παραίνεσιν E 643. φροίμιον A 735. cf. E 188.
ἐκτελεῖν P 205.
ἐκτελευτᾶν Pr. 995, S 379, P 693.
ἐκτελής P 195. f. A 106.
ἐκτενής S 878.
ἐκτήκειν f. Pr. 519.
ἐκτίνειν Th. 515, A 1439, 1459. θέμιν ὁμοίαν S 397.
ἔκτοθεν Ch. 436, P 819.

ἐκπολυπεύειν A 919.
ἐκτὸς ἀγαλμάτων Th. 245.
ἐκτρέπειν Th. 595. κότον εἴς τινα A 1350.
ἐκτρέφειν Ch. 697.
ἐκτροπὴ Pr. 888.
ἐκτυφλοῦν Ch. 499.
ἐκφανὴς E 231. ἰδεῖν P 871.
ἐκφάτως A 638.
ἐκφεύγειν P 536. et s. τι Th. 684.
ἐκφθίνειν P 634, 860.
ἐκφοβεῖν P 575.
ἐκφορὰ mortui Th. 948, Ch. 894.
ἐκφορώτερός τινος E 880.
ἐκφράζειν Pr. 925.
ἐκφυσᾷν Pr. 698.
ἐκφυσιᾷν A 1275.
ἐκχεῖν Ch. 83, E 589. f. Ch. 483, P 778.
ἑκὼν Pr. 264, A 38. mea sponte, E 221. ἑκοῦσα S 831.
ἐλαία A 433, E 43. vide v. ξανθή.
ἕλανδρος A 626.
ἔλασσον ἢ μηδὲν Pr. 913. οὐκ ἐλάσσονα P 765.
ἐλατὴρ ἵππων P 31.
ἐλατήριον Ch. 900.
ἐλαύνειν βίᾳ P 723. μίασμα E 268. τί τινι f. A 634. φυγῇ E 540. cf. v. μύσος.
ἐλαφρὸς Pr. 125, 277. ἐλαφρὸν p. ῥᾴδιον Pr. 261.
ἐλέγχειν Ch. 856. et s. πρᾶγμα A 1237.
*ἐλεδεμνὰς Th. 88.
ἐλεινὸς Pr. 244.
ἐλειοβάτης P 38.
ἕλειος δόναξ P 467.
ἐλελελελελελεῦ Pr. 855.
ἑλένας A 626.
ἑλέπτολις A 626.
ἐλευθερία Ch. 800.
ἐλευθερίως Ch. 753.
ἐλεύθερος φόνου E 539. cf. v. βάζειν.
ἐλευθεροστομεῖν Pr. 178.
ἐλευθερόστομος γλῶσση S 839.
ἐλευθεροῦν Ch. 978. et s.
ἐλίγδην Pr. 859.
ἐλινύειν Pr. 53, 515.
ἕλιξ στεροπῆς Pr. 1059.
ἑλίτροχος. vide v. σύριγξ.
ἑλκαίνειν f. Ch. 780.
ἕλκειν, raptare, S 797.
ἑλκοποιὸς Th. 865.
ἕλκος f. A 579.
Ἑλλὰς S 213. αἶα A 389. ἥβη A 109. πόρος πλατὺς P 822. χώρα P 244.
ἐλλείπειν μὴ ποιεῖν τι Pr. 1032. πολλοῦ καὶ παντὸς Pr. 936. cf. Th. 10, Pr. 339.
Ἕλλην φάτις A 1140. Ἕλληνες S 196. Ἕλληνες δαίμονες E 840. vide v. ἀνήρ.
Ἑλληνικὸς P 882, 890, Th. 249.
Ἑλληνὶς P 807.
ellipsis in formula οὐ σῖγα; Th. 230. in verbo βαρείαις A 1517. πεπρωμένας A 1534. in verbis τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος; (ἔρδειν, quod positum in superioribus.) A 841. nominis ex superioribus supplendi A 82, 629, Ch. 109. τοῦ ἐστὶν in ἕτοιμος Ch. 957. in ὅπου E 286. cf. A 1285. τοῦ εἰσὶν E 31. τοῦ ἐποίει in verbis ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο P 186. τοῦ ὂν in χαμαὶ E 247. τοῦ ὄντα in verbo τάδε P 702. verbi γνώμην A 1256. verbi εὔχομαι Th. 282. verbi ῥῆσις E 574. vide v. εἶναι.
ἑλόντα et ἔχοντα confusa, ut videtur, E 41.
ἐλπίζειν Th. 556, P 698. f. A 930.
ἐλπὶς dictum ἐμφατικῶς Th. 834. παρ' ἐλπίδα A 806. vide vv. δακρυτὸς, μεῖζον.
ἐλῶ fut. Att. E 75.
ἕλωρα S 715.
τὰ ἐμὰ E 106.
ἐμβαίνειν ἔς τι f. A 1444. τινὸς A 812. τινὶ f. P 844.
ἐμβάλλειν ἄταν Th. 290. στράτευμα Th. 550.
ἔμβασις. vide v. πρόδουλος.
ἐμβατεύειν f. P 422.
ἐμβολὴ P 382, A 887. ναΐος P 252.
ἐμβριθὴς P 647.
ἐμβριμᾶσθαι Th. 428.
ἔμβρυον E 861.
ἐμεῖν, ἐμεῖσθαι, E 171, 666.
ἐμμανὴς Pr. 654, E 783.
ἐμμένειν Pr. 519.
ἐμμιγνύναι Th. 866.
ἔμμοτος Ch. 434.
ἐμοὶ δοκεῖν P 223.
ἔμπαιος τύχῃ A 170.

ἔμπας Pr. 48, 186, S 91, Ch. 356.
ἐμπατεῖν A 1322.
ἐμπεδεῖν E 570.
ἔμπεδος A 500.
ἐμπέδως ἔχειν E 311. cf. A 760, 881.
ἔμπειρος P 567.
ἐμπιτνεῖν S 105. f. A 1061, 1354.
ἐμπίπτειν f. A 313. ἐμπίπτειν, si forte, A 1058.
ἐμπλεῖν, ἐμπλήθειν, S 406.
ἐμπλέκειν Pr. 1055. f. Pr. 589.
ἐμπνεῖν, spirare, vivere, A 610.
ἐμποδίζειν f. Pr. 531.
ἐμποδὼν ἵστασθαι Th. 940.
ἐμπολᾶν, πραγματεύεσθαι, E 568.
ἔμπορος, viator, Ch. 608.
ἐμπρέπειν A 6, 1316, Ch. 328.
ἐμπρεπὴς S 101.
ἔμπυρα Ch. 448.
ἐμφανὴς P 491, Ch. 614. λόγος E 378. οὐδὲν ἐμφανέστερος Ch. 760.
ἐμφερὴς S 255, Ch. 192, E 370.
ἔμφρων Pr. 826, Ch. 958.
ἐμφύλιος E 786.
ἐν ἀγνῷ p. ἀγνῶς S 199. ἐν forte omissum, ut videtur, A 654. ἐν p. σὺν Th. 261, Pr. 412. ἔν τινι, quod attinet ad al., S 884. ἔν τινι φέρειν p. εἴς τι A 1338.
ἓν vel ἐν et —εν confundi visa P 438.
ἐναγὴς S 107.
ἐναίρειν Th. 761.
ἐναίσιμος βίος A 684.
ἐναισίμως A 822.
ἐνάλιος πόρος P 426.
enallage in verbis χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς E 277.
ἐνάλλεσθαί τινι f. P 489.
ἐναντίος Th. 342. ἐναντίον φέρειν τινὶ A 1301. οἱ ἐναντίοι E 712.
ἐναντιοῦν Pr. 764.
ἐναντίως E 578.
ἐναργὴς Pr. 642, P 156.
ἐναργῶς Th. 123. ἐναργῶς et ἐν ἔργῳ vel ἔνεργα confundi visa Ch. 148.
ἐναρίζειν A 1521.
ἔνδαις E 944.
ἐνδάκνειν S 791.
ἐνδακρύειν A 480.
ἔνδημος Ch. 533, S 608.
ἔνδικος E 635, 877. χθὼν E 736.
ἔνδικον ὄμμα S 726. σέβας S 695. ἔνδικοι φρένες A 895. ἐνδικώτερος S 537, Th. 640.
ἐνδίκως Ch. 591, 920, E 636.
ἔνδοθεν, domi, Th. 174. οἱ ἔνδοθεν Ch. 773.
ἔνδοθί τινος P 916.
ἔνδον γίγνεσθαι Ch. 219. ἔνδον καρδίας Ch. 88. vide v. αἰχμάζειν.
ἔνδροσος A 12.
ἐνδυναστεύειν P 645.
ἐνδυτὸς E 930.
ἐνεγκεῖν S 685.
ἐνεῖναι Pr. 380.
ἐνέζεσθαι P 117.
ἔνερθε, ἔνερθε γῆς, Pr. 487, Ch. 111, P 199, 206. et s.
ἔνεροι Pr. 553. cf. v. βασιλεύς.
ἐνέρτερος. vide v. σκοτεινόν.
ἐνέχεσθαι λόγοις οὐ δικαίοις S 144.
ἐνζευγνύναι f. Pr. 560.
ἐνθάδε, hic, domi, A 783.
ἔνθεν S 531. τὰ ἔνθεν A 220.
ἐνθένδε Pr. 685.
ἔνθεος Ἄρει Th. 464. ἔνθεός τινος E 17. ἔνθεοι τέχναι A 1095.
ἔνθηρος θρὶξ A 501.
ἐνθυμεῖσθαι E 209.
ἔνι, ἔνεστι, Pr. 292.
ἐνίπτειν A 529.
ἐνίσπειν S 550.
ἐννέπειν A 220. et s. πρός τινα S 180. ἐννέπειν f. Ch. 513.
ἐννοεῖν A 974.
ἔννομος γᾶς S 518. ἔννομος δίκη S 352.
ἔννους Pr. 431.
ἔννυχος. cf. v. ὄφις.
ἐνόδιος Pr. 474.
ἐνοίκιος E 789.
ἔνοικος Pr. 407, S 558. ἀπό τινος γῆς S 497.
ἐντελὴς, adultus, Ch. 236.
ἐντέμνειν ἄκος A 17.
ἔντερα A 1107.
ἐντεῦθεν Pr. 814, Th. 424, P 461.
ἐντιθέναι f. A 1147. vide v. πρόστριμμα.
ἐντολὴ Pr. 12.
ἔντος P 171.
ἐντὸς ἀγρευμάτων A 934. ἐντὸς, in corpore, Th. 892. cf. E 543.
ἐντρίβειν μύσος E 182.

enuntiatum causale. vide v. causale en.
ἔνυδρον τεῦχος A 1014.
ἐνύπνιον P 491. vide v. κριτής.
ἐνύπνιος Th. 675.
Enyo Th. 45.
ἐνώπιος S 127.
ἐξ ἑνὸς ῥόθου P 435.
ἐξαγίζειν δόμων f. A 580.
ἐξαιρεῖν S 815.
ἐξαίρετος A 860, E 360.
ἐξαίσιος S 476.
ἐξαιτεῖσθαι A 601.
ἐξαίφνης Pr. 1053.
ἐξακούειν E 355.
ἐξαλείφειν f. Ch. 466, Th. 15.
ἐξαλύσκειν E 111.
ἐξαμᾶν f. P 774, A 1532.
ἐξαμαρτάνειν Pr. 920, 1014.
ἐξαμβρύειν f. E 843.
ἐξαμείβειν Pr. 221. trajicere, P 109.
ἐξαμέλγειν Ch. 835.
ἐξαμύνεσθαι Pr. 470.
ἐξαναζεῖν Pr. 368.
ἐξαναλίσκειν f. A 617.
ἐξαναστρέφειν P 764.
ἐξανθεῖν f. P 773.
ἐξανίστασθαί τινος Pr. 745.
ἐξαπολλύναι A 467, Ch. 774.
ἐξαποφθείρειν P 437.
ἐξαρκής P 214.
ἐξαρτᾶν Pr. 689.
ἐξαρτύειν Pr. 883.
ἐξαυδᾶσθαι Ch. 137, 258.
ἐξαυχεῖν A 778.
ἐξαφρίζειν f. A 953.
ἐξεγείρειν Ch. 458, A 798.
ἐξεικάζειν Th. 412, A 1130.
ἐξειπεῖν A 840.
ἐξελαύνειν Pr. 649.
ἐξελέγχειν E 391.
ἐξεπίστασθαι A 744.
ἐξεργάζεσθαι ἔργον P 711. ἐπ' ἐξειργασμένοις P 498, A 1265.
ἐξέρχεσθαι Ch. 610. evenire, E 727.
ἐξέσθειν f. Ch. 267.
ἐξεύρημα Th. 616.
ἐξευρίσκειν Pr. 447, 456.
ἐξεύχεσθαι A 472, Ch. 201, S 248, 251.
ἔξηβος Th. 11.
ἐξηγεῖσθαι Ch. 104, E 531. et s. λόγοις Pr. 212.
ἐξικνεῖσθαι A 275, E 928.
ἐξιστορεῖν Th. 473, Ch. 625.
ἐξιχνεύειν A 340.
ἔξοδος Th. 33, 58.
ἐξοκέλλειν S 400, A 605.
ἐξολοῦσ' et ἐξελοῦσ' confundi visa E 784.
ἐξομματοῦν Pr. 486.
ἐξὸν Pr. 627.
ἐξόπιν A 113.
ἐξοπλίζειν βίαν S 88.
ἐξορθιάζειν Ch. 257.
ἐξορίνειν A 1508.
ἐξορμᾶν E 169, P 45.
ἐξοτρύνειν Th. 659.
ἔξοχος Pr. 446. ἐξοχώτατος A 1499.
extrema vocabulorum depravari solita S 477.
exules multum sperare A 1545.
ἐξυπτιάζειν f. Th. 544.
ἔξω βάλλειν Th. 938. f. E 634. ἔξω δρόμου φέρεσθαι f. Pr. 860. cf. Ch. 477.
ἔξωθεν Th. 527. τἄξωθεν Th. 181.
ἐξώλης S 662.
ἐξωριάζειν Pr. 17.
ἐξωτέρω Ch. 955.
ἔοικα, angl. *I am likely*, A 1046, 1066, Pr. 982. et s.
ἑορτή f. E 178.
ἐπαγγέλλειν Ch. 199.
ἐπάγειν Th. 139. f. A 1334. τί τινι P 78.
ἐπαγώνιος A 451.
ἐπαείδειν A 911.
ἐπαΐειν τινὸς S 678.
ἐπαινεῖν Th. 996. hortari, suadere, S 886, Th. 563. ποιεῖν τι Ch. 544.
ἐπαισθάνεσθαι A 87.
ἐπαισχύνεσθαι A 1259.
ἐπαιτιᾶσθαι Pr. 949.
ἐπαίτιος E 423, 425.
ἐπακρίζειν f. Ch. 869.
ἐπακτὸς Th. 550, 943.
ἐπακούειν Ch. 672.
ἐπαλαλάζειν Th. 464, 879.
* ἐπαλκὴς Ch. 379.
ἔπαλξις Th. 40, 142. πλούτου A 350.
ἐπαμβατήρ. vide v. σαρκῶν.
ἐπαμμένειν Pr. 584, P 759.
ἐπαναγκάζειν Pr. 650.
ἐπαναδιπλάζειν Pr. 795.
ἐπανέρεσθαι P 899.

ἐπανθίζειν f. Ch. 136. τί τινι Th. 877. ἐπανθίζεσθαί τι f. A 1346.
ἐπαντέλλειν εὐνῆς A 27. τινὶ Ch. 268.
ἐπάξιος Ch. 81, E 393. et s. ἐπάξια τῆς δίκης E 257.
ἐπαοιδή Pr. 172.
ἐπάργεμος f. Pr. 486, A 999, Ch. 612.
ἐπαρήγειν Ch. 672.
ἐπαρκεῖν Pr. 893, Th. 90. ἐπαρκεῖν dicta persona A 348. ἐπαρκεῖν τι A 1056.
ἔπαρχος A 1113.
ἐπασσυτεροτριβής Ch. 390.
ἔπαυλον P 818.
ἐπαΰτεῖν Ch. 767.
ἐπαφᾶν Pr. 827.
ἐπαφή Διός S 17.
Epaphus Pr. 829, S 45.
ἐπεὶ (nam) in interrogatione Ch. 200. postquam, A 40. ἐπεὶ τάχιστα Pr. 197.
ἐπεὶ et ἔπει misceri visa P 369.
ἐπείγειν ποιεῖν τι Pr. 52. ἐπείγεσθαι Ch. 607.
ἐπειδή E 466.
ἐπεικάζειν S 220, Ch. 12, 530, 908.
ἐπεικότα δόμοις Ch. 616.
ἐπεῖναι A 486. ἐπεῖναι dictus rex P 218, 527, 780.
ἐπειπεῖν τί τινι S 863.
ἐπείπερ Ch. 627.
ἐπεισφέρειν A 770, Ch. 598.
ἔπειτα post partic. A 423, E 396. ἔπειτα φῦναι significanter dictum A 159.
ἐπεκχωρεῖν P 374.
ἐπέλπεσθαι A 918.
ἐπεμβαίνειν πύργοις Th. 601.
ἐπενδιδόναι A 1272.
ἐπενθόρειν P 332.
ἐπεξέρχεσθαί τι f. Pr. 848.
ἐπεξιακχάζειν Th. 602.
ἐπέρχεσθαι f. Pr. 98, S 605, P 569, A 1142.
ἕπεσθαι P 40. et s. τινι S 173.
ἐπέτειος A 908.
ἐπευθύνειν P 811.
ἐπευφημεῖν P 589.
ἐπεύχεσθαι A 1348, 1360. et s. μεγάλα sensu malo Th. 419.
ἐπέχειν, desistere, Pr. 675, Ch. 833.
ἐπήβολος A 471. φρενῶν Pr. 431.
ἐπήκοος A 1307, Ch. 912. δίκης E 668.
ἐπηλυς S 171, 369, 558, P 220.
ἐπήρατος E 873.
ἔπι, ἔπεστι, E 351.
ἐπὶ ναῶν P 18. ἐπὶ νίκῃ εἶναι Ch. 805. ἐπὶ νίκην Ch. 441. ἐπὶ τάδε S 235. ἐπί τινι, propter al., S 922. ἐφ' ἵππων P 17. vide vv. ἀλήθεια, ἀπὸ, ὑπό.
ἐπιβαίνειν λέκτρων S 39.
ἐπιβάλλειν χεῖρα f. Ch. 360.
ἐπιβοᾶν S 616.
ἐπιβουλεύειν Th. 29.
ἐπίβουλοι νόσοι S 534.
ἐπιβριθής τινι f. E 877.
ἐπιγήθειν Pr. 156.
ἐπιγιγνώσκειν A 1475.
ἐπιγλωσσᾶσθαι Pr. 903, Ch. 977.
ἐπίγονοι Th. 839.
ἐπιδεικνύναι S 48.
ἐπιδεῖν, ἐπιδεῖν τι, f. Th. 100, 200, S 126, 724. ἐπιδεῖν sensu malo Th. 452.
ἐπιδεσπόζειν τινὸς P 218.
ἐπιδιπλοίζειν E 919.
ἐπίδρομός τι S 108.
ἐπιέναι dicta nox ingruens P 351. ἐπιέναι, invadere, f. Pr. 991.
ἐπιζευγνύναι E 363. f. Ch. 976.
ἐπίζηλος A 845.
epitheta epithetis accumulata A 144, 5.
ἐπιθοάζειν Ch. 793.
ἐπιθύειν A 1389.
ἐπιθωΰζειν Pr. 73, 275.
ἐπικαινοῦν E 629.
ἐπικέκλεσθαι S 40.
ἐπικεύθειν A 706.
ἐπικηρύσσειν Th. 601.
ἐπικλήσκειν P 618.
ἐπίκλοπος E 143.
ἐπικλώθειν E 310.
ἐπίκοτος Th. 789, Ch. 581. ἐπίκοτα μήδεα Pr. 582.
ἐπικότως Pr. 161.
ἐπικουρία S 642, P 683.
ἐπίκουρος P 838.
ἐπικραίνειν S 344, 571. (τέλος) et s.
ἐπικρούειν A 182.
ἐπικρύπτειν E 298.
ἐπικτᾶσθαι E 607, 821.
ἐπικύρειν τινὸς P 805.
ἐπιλαβή S 395.

ἐπιλέγεσθαι S 46. putare, A 1383.
ἐπίλυσις φόβων Th. 121.
ἐπιμαίνεσθαι A 1315.
ἐπιμαστίδιος Th. 320.
ἐπιμέλπειν Th. 812.
ἐπιμνᾶσθαι Ch. 576.
ἐπίμολος γᾶς Th. 596.
ἐπίμομφος A 492.
ἐπινέμειν A 426.
ἐπινίκια κλάζειν τινὰ A 160.
ἐπινωμᾶν E 295.
ἐπιξενοῦσθαι A 1206.
ἐπίξηνον A 1163.
ἐπιπάλλειν Ch. 148.
ἐπίπαν P 41, S 734.
ἐπιπείθεσθαί τινι A 981.
ἐπιπίπτειν Th. 370.
ἐπιπλήσσειν τί τινι Pr. 80.
ἐπιπνεῖν Th. 314.
ἐπίπνοια S 42, 526. instigatio, S 927.
ἐπιποτᾶσθαι f. P 627, E 340.
ἐπιῤῥεῖν f. ὁ ἐπιῤῥέων χρόνος E 776.
ἐπιῤῥέπειν τι f. E 808. ἐπιῤῥέπειν, appendere, f. A 223.
ἐπιῤῥηγνύναι P 949.
ἐπιῤῥίπτειν f. Pr. 716.
ἐπιῤῥοὴ f. E 630. vide v. ὁμόσποροs.
ἐπιῤῥοθεῖν Ch. 391, 421.
ἐπίῤῥοθος Th. 335.
ἐπιῤῥοιζεῖν E 382.
ἐπιῤῥύεσθαι Th. 147.
ἐπίῤῥυτος E 827.
ἐπίσημος Th. 626.
ἐπισκήπτειν Pr. 643, P 88, E 440.
ἐπισκοπεῖν E 281. δίκην Ch. 51. ἐπισκοπεῖσθαί τινι f. A 13.
ἐπίσκοπος δωμάτων E 676. φρενῶν E 468. cf. E 823. ἐπίσκοπός τινος εὐχὴ Ch. 112. vide v. ἀγορᾶς.
ἐπισπᾶν κόμης S 797. ἐπισπᾶν f. P 450.
ἐπισπένδειν A 1281, Ch. 135.
ἐπισπέρχειν Th. 656.
ἐπισπέσθαι E 556.
ἐπίσπορος E 609.
ἐπίσσυτος A 793, 1035.
ἐπισταθμᾶσθαι A 153.
ἐπίστασθαι εἶναί τι S 808. cf. E 86. ἐπίστασθαί τι dicta domus A 868. ὡς ἐπίσταμαι E 603.
ἐπιστατεῖν τινι A 1134.
ἐπιστάτης Th. 765. ὅπλων P 352.
ἐπιστείχειν τι f. E 826.
ἐπιστέλλειν Ch. 726, E 679, Th. 936.
ἐπιστενάζειν τινὶ P 679.
ἐπιστενάχειν A 696.
ἐπιστολὴ Pr. 3, S 902, P 735.
ἐπιστρατεύειν P 732.
ἐπίστρεπτος S 887. αἰὼν Ch. 324.
ἐπιστρέφεσθαι κατά τι S 470.
ἐπιστροφαὶ δωμάτων Th. 615, E 487.
ἐπίστροφός τινος A 361.
ἐπιστρωφᾶσθαι δῶμα A 878.
ἐπισύμενος E 721.
ἐπίσυτοι τύχαι E 842.
ἐπισχέθειν Th. 420.
ἐπιτέλλειν Pr. 100.
ἐπιτίθεσθαι θύος A 1296.
ἐπιτιμητὴς Pr. 77.
ἐπιτίμιον Th. 945, P 775.
ἐπιτρέπειν τί τινι E 392.
ἐπιτύμβιος, ἐπιτυμβίδιος, Ch. 312, 317. ἐπιτύμβιος αἶνος A 1428.
ἐπιτυχὴς S 665.
ἐπιφέρειν δόρυ E 702.
ἐπιφθίγγεσθαι Ch. 420.
ἐπίφθονος A 128, 827, E 838.
ἐπιφλέγειν f. P 368.
ἐπίφοβος A 1036.
ἐπιφορώτατός τι Ch. 755.
ἐπιχαλᾶν Pr. 177.
ἐπιχαρὴς Pr. 159.
ἐπίχαρις Th. 844.
ἐπίχαρτος Pr. 158, A 649.
ἐπίχειρον Pr. 317.
ἐπίψογος. vide v. φάτις.
ἐποδώκει? P 619.
ἔποικος Pr. 404.
ἐποικτείρειν A 955, Ch. 116.
ἔποικτος A 1491. ἐποίκτιστος A 1107.
ἐποίχεσθαι Ch. 891.
ἐπολολύζειν Th. 774, Ch. 878. ἐπολολύζεσθαι A 1122.
ἑπόμενα προτέροις A 1059.
ἐπόπτεσθαι Pr. 933. f. A 1519.
ἐποπτεύειν A 1156, Ch. 1.
ἐποπτὴρ f. Th. 607.
ἐπόπτης Pr. 297.
ἐπορθιάζειν P 968, A 29, 1006.
ἐπόρνυσθαι S 163.
ἔπος πρὸς ἔπος E 522.
ἐποτρύνεσθαι Th. 665.

ἔποχος P 44, 53.
ἑπτάπυλος Th. 147.
ἐκτατειχὴς Th. 265.
ἐπουρίζειν f. E 132.
ἐπῳδὴ E 585.
ἐπῳδός τινος A 1305.
ἐπωνυμία Th. 778, S 43.
ἐπώνυμος κάρτα Th. 625, E 90. ἐπώνυμος κληδὼν E 376.
ἐπωπᾶν, observare malo consilio, Ch. 640. τί τινι E 883.
ἐπωπὴ S 499.
equitatus niger P 288.
ἔρασθαι P 778.
ἐρᾶσθαι E 775.
Erasinus fl. S 909.
ἐράσμιος A 544.
ἐραστεύειν Pr. 869.
ἐρατὸς Th. 807.
ἐργάζεσθαι Th. 791. τοὔργον Ch. 284.
ἐργάτις Pr. 448.
ἔργειν sive ἔρδειν S 374.
ἔργμα Th. 523, E 456.
ἔργον, opus belli, Th. 381. ἔργον (οὐ λόγος) Pr. 1056. cf. Pr. 334. ἔργον τέκνων A 1093. ἔργον χερὸς Ch. 217. τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε A 1527.
ἔρδειν A 1526. E 425, P 213. (ἔρξας) ἔρδειν σφάγια Th. 211.
ἐρεθίζειν Pr. 179, 1020.
ἐρείδειν, καταβάλλειν, Ch. 596. cf. A 64. ἐρείδουσα νόσος A 900.
ἐρείκειν P 977, A 594.
ἐρείκη A 267.
ἔρειν P 138. τὰ εἰρημένα A 273.
ἐρείπιον ναυτικὸν A 599. ἐρείπια P 398.
ἐρειψίτοιχος Th. 823.
ἐρεμνὸς A 1276.
ἔρεσθαι τὴν τύχην A 1530.
ἐρέσσειν P 395. f. Th. 798, P 964, A 52. ἐρέσσεσθαι οἴστρῳ S 501.
ἐρέτης P 38.
ἐρετμὸς f. A 52.
ἐρευνᾶν Pr. 1013.
Erechthei domus E 778.
ἐρημία Pr. 2.
ἔρημος A 768, P 686.
ἐρημοῦν S 478, P 271, A 232, 956.
ἐρίδματος Dor. A 1347.
ἐρικύμων, fecundissimus, A 116.
Ἐριννύος κλητὴρ Th. 541. τέκνον (Ποινὴ) Ch. 598. Ἐριννύες, Parcarum sociae, Pr. 503. Ἐριννύων πέπλοι A 1457. cf. Th. 980, A 410 et vv. νυμφόκλαυτος, ὑστερόποινος.
ἐριννὺς Th. 70.
ἐριόστεπτος S 22.
Ἔρις Th. 975.
ἔρις S 585. ἀγαθῶν E 886. Διὸς Th. 396.
ἕρκειος πύλη, βαλὸς, Ch. 524, 534.
ἕρκος f. P 16, 80, 322, A 229. ἕρκη δίκης A 1488.
ἕρμα E 501. pondus, S 528. vide v. ἄφαντον.
ἑρμαία δόσις δαιμόνων E 863.
ἑρμηνεὺς A 555, 948.
Ἑρμῆς κερδῷος Th. 475. μαστήριος S 811. πομπαῖος Ch. 575. φίλος κῆρυξ A 454. χθόνιος P 598, Ch. 1, 110.
ἕρνος f. A 1408, E 597, 602.
ἕρπειν Th. 17, Pr. 788, 999, E 39.
ἔῤῥειν P 684. et s. ἄτιμον E 804. ἔῤῥειν, perire, A 379.
ἐῤῥωμένως Pr. 65, 76.
ἐρυθρὸς E 251.
ἐρύκειν Th. 1000.
ἔρυμα E 637. κεδνῶν Ch. 140.
ἔρχεσθαι dictus fl. S 230. ἔρχεσθαι ἐς ἄγκρισιν E 329. cf. A 1093. ἔρχεσθαί τινα A 450.
ἐρῶ. οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν, h. e. gravissimam poenam, Ch. 964.
ἔρῳ et ἐρῶν confundi visa A 1476; item ἔρῳ et ἔρως Pr. 877.
ἔρως αἱματολοιχὸς A 1364. ἔρως (cupido, ὥστε) ποθεῖν etc. A 313. desiderium, E 788. ἔρως ἔχων τινὰ cum infin. S 483. ἔρωτος ἄνθος A 662. cf. v. πάντολμοι.
ἐρωτᾶν P 265.
Ἔρωτες S 926.
ἐς αἰεὶ E 762. ες et ου confundi visa E 512. ἐς μακράν. οὐ μάλ' ἐς μ. S 816. ἐς τὰ πάντα Pr. 714. ἐς ταυτὸν ἔρχεσθαί τινος Pr. 823. ἔς τινα ἐρεῖν P 138. ἐς τὸ πᾶν. vide v. εἰς τὸ πᾶν. ἐς τὸν πολὺν χρόνον A 560.
ἐσαναγκάζειν Pr. 288.
ἐσάγειν δούλιον αἶσάν τινι Ch. 64.
ἐσάσσειν, si divinavimus, A 1067.
ἐσβαίνειν f. S 433.
ἐσέρχεσθαι dicti affectus P 797.

ἐσήκειν? A 1067.
ἔσθ' ὅπου E 468.
ἔσθειν A 1474.
ἔσθημα A 501, P 788, 800, E 930.
ἐσθὴς Th. 815. cf. vv. Ἀργολὶς, χρηστηρία.
ἐσθλὸς dictus vir fortis P 30, 294. ἐσθλός τινι A 547. ἐσθλὰ, fausta, S 197. cf. A 322, 383. ἐσθλὰ adscriptum ab interprete A 685.
ἐσθορεῖν Th. 419.
ἔσκεν P 619. cf. A 650.
ἐσκομίζειν A 857.
ἐσμὸς S 199. f. S 30, 609.
ἐσορᾶν S 520.
ἕσπεροι τόποι Pr. 346.
ἕσπεσθαι A 760.
ἔστε Pr. 444, 635. etc.
ἔστι p. ἔξεστι P 86, E 438.
ἑστία P 816. ara, E 398. θεοῦ E 267. θεῶν Th. 255. ἑστία μεσόμφαλος A 942. ἑστία πατρὸς Ch. 250. χθονὸς (βωμὸς) S 341.
ἑστιοῦχος γαῖα P 484.
ἐσχάρα P 182. πυρὸς, germ. *Feuerheerd*, E 108. cf. v. λιπαρόθρονος.
ἔσχατος dictus locus in littore maris situs Pr. 824. ἔσχατος τόπος γᾶς Pr. 409.
ἔσω φρενῶν λέγειν A 938. cf. v. καθῆσθαι.
ἔσωθε Ch. 745. ἔσωθεν ὑμνῳδεῖν A 892.
ἕταρος P 913.
ἐτεὸς A 2.
Ἐτεοκλέης, forma Ionica, Th. 6, 39. etc.
ἑτεραλκὴς ἄρης P 879.
ἑτεροῤῥεπὴς Ζεὺς S 371.
ἕτερος p. κακὸς A 142.
ἑτερόφωνος Th. 152.
ἔτης, civis, S 223.
ἐτήτυμος A 418, P 689.
ἐτητύμως A 155. et s.
ἕτοιμος A 697, Ch. 957. ἑτοιμότερός τινος Ch. 411.
ἔτυμα et ἐτήτυμα confusa Pr. 577. item ἐτύμως et ἑτοίμως S 71.
ἔτυμος Pr. 291, Th. 82, E 453.
ἐτύμως, revera, S 71. cf. Th. 852, E 478.
εὖ, bonum, res fausta, S 621. cf. v. κοινόμητις. τὸ εὖ A 321. τὸ εὖ νικάτω, form., A 118. εὖ, δικαίως, S 489. εὖ γίγνεσθαι S 416. εὖ δρᾶν E 791. εὖ κεῖσθαι Ch. 640. εὖ κλύειν A 413. εὖ λέγειν τινὰ A 400. εὖ μανθάνειν A 523. εὖ μένειν A 753. εὖ πάσχειν E 791. εὖ πράσσειν P 189. τὸ εὖ πράσσειν ἀκόρεστον A 1217. ευ πρὸς εὖ φανεῖσι A 439. εὖ προσειπεῖν θεοὺς A 325. εὖ ῥεῖν f. S 453. εὖ τιθέναι, bene vertere aliquid, S 76. εὖ τιμᾶσθαι E 791. εὖ φρονεῖν, bene velle, A 243. sapere, Pr. 383. cf. formulas loqu. et α.
ευ et ει confusa Ch. 991; εὖ et εἶ — A 280; εὖ et ἐν Ch. 720, 741; εὖ et οἱ Ch. 337.
εὐάγγελος A 21, 236, 417. εὐάγγελοι ἐλπίδες A 234.
εὐαγὴς P 439.
εὐάγκαλος Pr. 348.
εὐαίων P 663.
εὐακοεῖν S 104.
εὔανδρος E 933.
εὐαρκτόν στόμα P 170.
εὔβατος Pr. 696.
εὐβόλως (libri: εὐβούλως) ἔχειν Ch. 643.
εὐβουλία Pr. 1010, 1013.
εὐγένεια P 415.
εὐγενὴς Th. 376, P 656. λέων A 1145.
εὔγλωσσος φρὴν S 694.
εὖγμα Pr. 566, Th. 247, Ch. 426.
εὐδαίμων ἀνὴρ appellatus Cyrus P 720.
εὐδάκρυτος Ch. 167.
εὕδειν f. A 504.
εὔδειπνος Ch. 447.
εὔδηλα γὰρ P 933.
εὐδία f. Th. 746.
εὔδιοι, si forte, A 1534.
εὐδόκιμος P 809.
εὔδοξος φρὴν Ch. 289.
εὔεδρος Th. 93.
εὐειδὴς ἀνὴρ P 297.
εὐείμων P 158.
εὔελπις Pr. 496.
εὐέξοδος P 642.
εὐεργετεῖν τινα E 661.
εὐερκὴς πόλις S 846.
εὐεστὼ Th. 167, A 586. φίλη A 835.
εὐηθία Pr. 881.

εὐηλίως E 826.
εὐήρετμος P 349.
εὐθαρσὴς S 859, A 836.
εὐθαρσῶς S 225.
εὐθενεῖν E 815.
εὔθετος Th. 609, A 399.
εὐθήμων δωμάτων Ch. 70.
εὐθήρατος S 77.
εὐθνήσιμος A 1179
εὔθοινον γέρας Ch. 243.
εὐθυδίκης E 296.
εὐθύδικος A 674.
εὔθυμον S 850.
εὐθύμως A 1469.
εὐθύνειν Pr. 285.
εὔθυνος P 780, E 258.
εὐθυντὴρ S 638.
εὐθυπορεῖν f. A 901.
εὐθὺς P 334. εὐθεῖα δίκη E 391.
εὐθύφρων E 935, 940.
εὐκλεὴς E 928. γόος Ch. 304. εὐκλεέστατος Ch. 288.
εὔκλεια Th. 652, S 865, Ch. 323, E 788.
εὐκλεῶς P 301, A 1189.
εὔκοσμος P 454.
εὔκραιρος S 274.
εὔκρυπτος A 562.
εὐκταῖος Th. 687, S 578. εὐκταία φάτις Th. 787. χάρις A 1273.
εὐκτέανος P 834.
εὔκυκλος Pr. 688. ἀσπὶς Th. 557.
εὐλογεῖν A 519.
εὔλογος P 782.
εὐλόγως S 45, 228, Th. 475.
εὐμαθές τι E 400.
εὐμαρὴς S 311. εὐμαρὲς χείρωμα A 1212.
εὔμαρις media longa P 622.
εὐμενὴς P 152, A 455. βία S 943. εὐμενὲς πέδον Th. 17. ποτὸν P 460. εὐμενέστερος E 710. εὐμενέστατος A 1340.
εὐμενῶς A 858.
εὐμήχανος E 343.
εὔμοιρος E 810.
εὐμορφία Pr. 482.
εὔμορφος A 378. f. Ch. 453. εὔμορφος (?) A 405. εὔμορφος χλιδὴ παρθένου S 893. εὔμορφον κράτος Ch 453.
εὐνάτειρα Dor. Pr. 871, P 134.
εὐνατὴρ Dor. P 115.
εὐνατήριον P 137.
εὐνάτωρ Dor. S 597.
εὐνὴ dictum sepulcrum Ch. 302. εὐναὶ ἀνδρῶν S 123. λέκτρων P 516. cf. A 13, 498.
εὐναῖοι γάμοι S 304.
εὖνις P 262, A 1335, Ch. 233.
εὔνοια Pr. 433, Th. 931, Ch. 794. εὐνοίας φέρειν τινὶ S 451. cf. Th. 417. κατ' εὔνοιαν φρενῶν S 831.
εὔνους P 203.
εὔξενος Ch. 659.
εὐξύμβλητος Pr. 753.
εὐξύμβολος S 622, Ch. 156.
εὐόρκωμα Ch. 838.
εὐόρκως ἔχειν Ch. 911.
εὐπάλαμος μέριμνα A 1414.
εὐπάτωρ P 896.
εὐπειθὴς S 570, Ch. 245, E 755. εὐπειθῆ φάσματα ὀνείρων A 246.
εὐπέμπελος sive εὐπέμφελος E 484.
εὐπετὴς P 83, S 885, 901.
εὐπετῶς Ch. 979. εὐπετῶς ἔχειν A 491.
εὐπιθὴς Pr. 331, A 885.
εὔπλοια S 929.
εὔπνοον et ἄυπνων confundi visa Th. 186.
εὔποχος A 1303.
εὔπομπος τύχη E 93.
εὔπορος S 432.
εὔποτμα A 219.
εὔποτος Pr. 655, 790.
εὐπραξία Th. 204.
εὔπραξις A 228.
εὐπρεπὴς P 785. εὐπρεπέστερον Ch. 611.
εὔπρεπτος S 643.
εὐπρεπῶς A 555.
εὐπρόσωποι τύχαι Ch. 901.
εὐπρυμνὴς χάρις S 879.
Euripus A 264.
εὖρις A 979.
εὐροεῖν f. P 570.
εὖρος Th. 720.
Eurynome Pr. 933. annot.
εὐρύπορος P 91.
Europa P 751.
Εὐρώπης πέδον Pr. 712.
εὐσέβεια Th. 315.
εὐσεβεῖν A 310.
εὐσεβὴς ἀνὴρ Th. 569, 577. εὐσεβὴς πρός τινα S 312. εὐσεβεῖς dicti Aegyptii κατ' ἐξοχὴν S 757. εὐσεβῆ παρὰ θεῶν Ch. 108.

εὔσημος A 724, S 635.
εὔσκοπος Ch. 641.
εὐσταλὴς στόλος P 747.
εὐστομεῖν Ch. 929.
εὔτακτος P 372.
εὖτε Th. 309, A 383. εὖτ' ἂν A 12.
εὔτεκνος S 251.
εὐτελὴς Th. 458.
εὔτιμος τιμὴ S 619.
εὐτλήμων P 27.
εὔτολμος A 1188.
εὐτόλμως A 1184.
εὐτράπεζος A 216.
εὐτραφὴς Th. 284. εὐτραφὲς γάλα Ch. 835.
εὐτρεπὴς Th. 88.
εὐτρεπίζειν A 1528.
εὔτυκος S 864, 884.
εὐτυχεῖν Th. 448. et s. τὸ εὐτυχεῖν θεός τε καὶ πλέον θεοῦ Ch. 48.
εὐτυχὴς P 661. et s. εὐτυχεῖς δόμοι S 850.
εὐτυχῶς P 298, 936.
εὐφεγγὴς ἰδεῖν P 360.
εὐφημεῖν A 28, E 936, 939. etc. εὐφημεῖν dictus κέλαδος Ἑλλήνων, h. e. ἀλαλαγή, P 362.
εὔφημος S 474, 616. εὔφημος γλῶσσα Ch. 544. εὔφημον ἦμαρ A 575. εὔφημον κοιμᾶν στόμα A 1133.
εὐφήμως E 272.
εὐφθογγότερος Ch. 316.
εὐφιλὴς A 34, E 184.
εὐφίλητος Th. 101.
εὐφιλόπαις A 648.
εὐφάρητος Ch. 326.
εὐφραδὴ Ch. 877.
εὐφραίνειν S 477. νόον Ch. 689.
εὐφρόνη Pr. 634. et s. κατ' εὐφρόνην E 628.
εὐφρόνως A 323, 755, P 789.
εὐφροσύνη Pr. 522.
εὔφρων αἶνος S 494. διάνοια A 703. πόνος A 712. τόπος S 862. φωνὴ Ch. 181. ψῆφος S 582. εὔφρων, sapiens, P 724. εὔφρονα, εὐφροσύνη, E 568. εὔφρονα εἰπεῖν Ch. 74. cf. 95.
εὐφύλακτος S 888.
εὔφωνος A 1073.
εὔχαλκος P 429, Th. 426.
εὐχείρωτος P 425.
εὐχερείᾳ προσαρμόζειν τινὰ E 451.
εὔχεσθαι λιταῖς θεοὺς P 471. cf. Th. 246, P 822.
εὐχὴ S 592. ἀγαθὴ ἐπί τινι S 573. etc.
εὐψυχία P 299.
εὔψυχον θράσος P 367.
εὐώδης A 536, P 586.
εὐώνυμος Th. 828. laevus p. infaustus, Pr. 477.
ἐφάπτειν S 380.
ἐφάπτωρ S 286, 495.
ἔφαψις S 43.
ἔφεδρος f. Ch. 803.
ἐφέζεσθαι A 603.
ἐφέπειν P 37, 525.
ἐφέρπειν, accedere, E 297. f. E 456, 860.
ἐφέστιος δόμος Th. 73, A 757. ἐφέστιος δόμων Th. 796, E 513. cf. S 335. ἐφέστιος θεῶν S 465. cf. v. θῦμα.
ἐφέτης P 74.
ἐφετμὴ S 182, Ch. 286, 632.
ἐφηβᾶν Th. 632.
ἐφηλοῦν τορῶς f. S 835.
ἐφήμεροι sive ἐφημέριοι dicti homines Pr. 83, 251, 528, 920.
ἐφῆσθαι A 1103, Ch. 464. ἐφῆσθαι dicti judices E 565. ἐφῆσθαί τι E 367.
ἐφιέναι, permittere, E 457. ἐφίεσθαι P 205, Ch. 971. ἐφίεσθαί τινι ἐπιστολὴν Pr. 4.
ἐφίζειν, si forte, E 404.
ἐφίμερος Ch. 777.
ἐφιστάναι τινά τινι S 277. ἐφίστασθαί τινι Th. 505.
ἐφοδεύειν Ch. 675.
ἔφοδος E 337.
ἐφολκὸς ἐν λόγῳ S 176.
ἐφορεύειν S 574, 604, P 6. tractare, administrare, E 476.
ἐφορμαίνειν P 185.
ἐφορμᾶσθαι P 435.
ἔφορος γᾶς S 603. στρατιᾶς P 24.
ἐφυμνεῖν P 366, Ch. 353. τινὶ E 822.
ἔχειν p. κατέχειν P 566, 698. occupare, opprimere, Ch. 53. reperire, habere dicere, Pr. 880. se habere, Th. 845. ἔχειν πόλιν dictus αἶνος S 911. ἔχειν τινὸς p. κατέχειν E 628. ἔχειν χῶρον E 24. οὐδ' ἔχω τί φῶ Ch. 77.

cf. A 153. φόβος μ' ἔχει φρένας S 348. ἔχουσά τινα νόσος P 702. ἔχεσθαί τινος Th. 94. vide vv. ἀναγκαίως, φυγήν.
ἐχενηΐς A 140.
ἐχθαίρειν Pr. 950. et s.
ἔχθεσθαι A 378.
ἐχθίων S 473. τύχη P 411.
ἔχθιστος Th. 525, A 589.
ἔχθος S 304, Ch. 87. odium, res invisa, P 257.
ἔχθρα Pr. 479, S 308.
ἐχθρόξενος Pr. 705, Th. 573. et bono sensu Th. 588.
ἐχθρὸς, invisus, Th. 812. ἐχθρὸν κακὸν Ch. 925.
ἔχιδνα S 791. f. Ch. 235, 926.
ἑῷος Pr. 25.
ἕως Ch. 958.

ζ et ξ confusa A 885.
ζάλη Pr. 369, A 595.
ζαπληθής P 289.
ζάπυρος Pr. 1060.
ζεῖν f. Th. 673.
ζεύγλη Pr. 450.
ζευγνύναι P 168, 674. βαρείαις A 1517. ἐν ἅρματι πημάτων Ch. 740. ζεύγνυσθαι f. A 748.
ζεῦγος f. A 44.
ζευκτήριον f. A 468.
ζευκτήριος ἐν δυοῖν P 688.
Ζεὺς ἀγοραῖος E 885. ἀλεξητήριος Th. 8. ἄλλος S 207. ἄναξ P 714. βασιλεὺς P 505, A 327. ἱκέσιος S 319. ἱκταῖος, ἱκτὴρ, S 353, 441. κλάριος S 331. κτήσιος S 407. μέγας S 600. ξένιος S 574, 601, A 61, 334. ὅρκιος significatus E 201. παναίτιος, πανεργέτης, A 1371. πάντων μέγιστος Ch. 231. σωτὴρ S 26. τέλειος A 879. Διὸς θέλοντος Th. 581. Διὸς κόρη, Minerva, E 373. μάκελλα A 465. νότος A 1277. πλαγὰ A 339. Ζεῦ, Ζεῦ, Ch. 232. cf. vv. γαιάοχος, Θεσπρωτὸς, νεμέτωρ, ξυνέστιος, ὅρκιος, παγκρατὴς, πανόπτας, Jovis, Jovem.
Zephyrus gigas A 628.
ζηλοῦν Pr. 328. ζηλοῦν τινα P 664.
ζηλωτὸς P 662.
ζημία Pr. 380. ζημίαν προστρίβειν Pr. 327. vide v. ἀποχρήματος.
Ζὴν S 136, 140, 149. Ζηνὸς κύνες Pr. 781. Ζῆνα Th. 482. cf. v. ὄρνις.
ζῆν f. A 725. ζῆν τινι Th. 958. τὸ ζῆν, vita, Pr. 660. ζῆν καὶ βλέπειν A 616. ὁ ζῶν A 510.
ζόφος γῆς P 791.
ζυγὸν f. P 68, 564. ζυγὸν ἀλκᾶς P 564. δορὸς A 1495. ζυγὸν δούλειον Th. 75, 438. ζυγὸν ταλάντου S 734. ζυγὰ per se dicta servitus A 927. ζυγὰ (servitutis) A 927. cf. A 957. vide v. δούλιον.
ζοὰ Dor. Th. 867.
ζώνη S 419, E 544. vide v. βάρος.
ζωπυρεῖν f. Th. 270, A 920.
ζώφυτος S 760.

ἢ et καὶ confusa E 472, Ch. 461; η et υ S 328. vide α, αι, ε, ει.
ἢ excidisse visum ante ἔστι P 687.
η pro ο in verbis quibusdam compositis Th. 387. cf. Th. 455, Ch. 981.
ἦ, sane, Ch. 866. et s. ἢ et εἰ confusa E 206; ἤ et ἢ S 70. ἤ 'γὼ et ἐγὼ confundi visa Pr. 263. ἦ μὴν Pr. 166, 882.
ἡβᾶν f. S 694, A 523, Ch. 815.
ἥβη P 635. χθονὸς P 485. vide v. ἀκμαία.
ἡγεῖσθαι P 373, Th. 612. putare, Pr. 1010. regnare, A 1249. f. E 33. cf. v. δύναμις.
ἡγεμὼν S 643, P 288. ἡγεμὼν στρατοῦ dictus rex Persarum P 717.
ἡγητὴς S 215.
ἤδὲ P 898, 920, Ch. 957, E 372.
ἥδεσθαι Pr. 736. ἥδεσθαι εἶναί τι E 296.
ἡδονὴ παλίγκοτος A 769. ἡδονὴν διδόναι ψυχῇ P 793. καθ' ἡδονὴν εἶναί τινι Pr. 259. πρὸς ἡδονὴν A 259.
ἡδύ τι Pr. 520.
'Ηδωνὶς αἶα P 468.
ἠὲ? P 540.
ἦθος P 613. ἤθεα καὶ κέαρ etc. Pr. 182. ἤθεα, loca consueta, S 58.

ἥκειν διὰ μάχης τινὶ S 437. εἰς φιλότητα Pr. 190. cf. Ch. 767, 952.
ἥκιστα. οὐχ ἥκ. Ch. 102.
Electra porta Thebarum Th. 390.
Electrae statura solito major ficta ab Aeschylo Ch. 191. ann.
ἦλθ' ἐπ' αἶαν male scriptum, ut videtur, pro ἦλθε παίειν P 243.
ἠλίβατος S 324.
ἠλίθιος A 338.
ἠλιθιοῦν Pr. 1037.
ἡλικία ἀστῶν P 847.
ἧλιξ P 635. f. Ch. 567.
ἡλιόκτυπον γένος (Aegyptiorum) S 135.
Ἥλιος ἄναξ P 209. cf. A 572, Ch. 918.
ἡλίου φάος dicta dies A 514.
τὸ ἦμαρ, interdiu, E 628. ἤματος μέρος A 496. vide v. βούθυτον. emendata adscripta mendosis A 1008.
Ἡμέρα P 359.
ἡμέρα f. dici visum E 105. καθ' ἡμέραν P 793, Ch. 760.
ἡμερεύειν Ch. 657.
ἡμερήσιος A 22.
ἡμερόλεγδον P 62.
ἵμερος A 1509.
ἡμεροσκόπος Th. 66.
ἡμεροῦν χθόνα E 14.
ἡμερόφαντον ὄναρ f. A 83.
ἥμισυς λόγου E 386.
ἡνία Pr. 985, P 170.
ἡνιόστροφος Ch. 954.
ἠοῖ et ἠρι confusa S 546. ann.
ἧπαρ Pr. 1000, A 698. sedes affectuum E 130. ἧπαρ θερμὸν Ch. 258. cf. v. θιγγάνειν.
ἠπειρογενὴς P 41.
ἤπειρος P 670, 689. Ἀσιὰς Pr. 713. μακρὰ E 75.
ἤπιον ἄκεσμα Pr. 469.
ἠπίοις et νηπίους confundi visa A 1508.
Ἥρα τελεία E 201.
ἥρως οἱ πέμψαντες A 455.
ἦσθα A 707.
ἧσθαι σέλμα A 167. ἧσθαι f. Th. 480, A 768. vide v. καθῆσθαι.
ἡσσᾶσθαι Th. 483.
ἥσσων S 179, 451. οὐχ ἧσσον Ch. 167.
ἡσυχάζειν Pr. 325, 342.
ἥσυχον ὄμμα S 175.
ἡσυχαίτερος E 210.
ἡσύχως S 645.
ἦτε, ἴστε, ἦσθα confundi visa A 481.
ἤτοι A 419. ἤτοι — ἢ A 755.
ἦτορ P 916.
Ἡφαίστου παῖδες E 13.
ἠχὴ P 361.
ἠχὼ Pr. 1058, P 364.

halitus pestilens Furiarum E 53, 132.
Halys fl. P 815.
Helena A 706, 1344, 1350. Helena et Clytaemnestra ἰσόψυχοι A 1356. Helenae levitas A 365. seqq. ejus pictura pulcherrima A 658 — 666.
Helle P 67.
hendiadys E 234, 449.
Hercules in servitutem venditus A 926.
Hermaeum prom, in ins. Lemno A 255.
Hesiodus emend. A 218.
Hesione, Promethei conjux, Pr. 539.
Hesych. emend. A 1107.
hiatus Th. 670. (τί οὖν.) cf. P 741.
homines miseros prorsus oblivisci pristinae felicitatis A 1214, 5.
homoeoteleuton vitiosum librariorum Ch. 387.
Homoloïdes Thebarum portae Th. 537.
Hybristes fl. Pr. 695.
hypallage Ch. 1002.
hyperbaton Ch. 612, S 238, Th. 760. metricum Pr. 896, 954. patheticum Ch. 537.
Hyperbius Th. 471.
Hyperboreorum felicitas Ch. 341.
Hystaechmas P 898.

θ et φ confusa Ch. 566.
θ. vide δ, κ.
θακεῖν Pr. 311. ἕδρας Pr. 387.
θᾶκος Pr. 278, A 458.
θαλαμηπόλος Th. 328.
θάλαμος Eumenidum E 909. θάλαμος ὑπὸ γῆς P 593.
θάλασσα E 227, P 392.
θαλάσσιος Pr. 362, P 530. θαλασσία νόσος Pr. 899.
θαλασσόπλαγκτος Pr. 454.
θαλασσόπληκτος P 280.

θαλερώτερον πνεῦμα Th. 673.
θάλλειν f. S 760. θάλλειν sensu malo S 94. θάλλειν βίον P 585.
θαλλὸς Ch. 967.
θάλπειν f. Pr. 856. θάλπειν κέαρ Pr. 571. cf. Pr. 629.
θάλπος S 668, Th. 398, 413, A 504. θάλπος ἐν χειμῶνι A 875.
θαμβεῖν S 521.
θάμνος ὄρνιθος A 1202.
θάμὸν et θυμὸν confundi visa E 768.
θανάσιμος A 910. θανάσιμοι τύχαι A 1162. cf. v. γόος.
θανατηφόρος αἶσα Ch. 338.
θανατοφόρος A 1062.
θανατοῦν Pr. 1029.
θἄπαξ A 910.
θάπτειν Th. 932. et s. ἔταφεν vel ἐτάφεν P 924.
θαρσαλέος Pr. 520.
θαρσεῖν A 1548, Ch. 767, Pr. 891. et s. θαρσεῖν εὖ S 905.
θάρσος Th. 965. θάρσος id, quod fiduciam affert alicui, Th. 164, 250.
θαρσύνειν P 193.
Tharybis P 50, 296, 897.
θαῦμα S 475, E 365.
θαυμάζειν A 785. θαυμάζειν, τιμᾶν, Th. 669.
θαυμαστὸς P 189, S 216, E 46.
θέα Pr. 239.
θεαὶ et θεοὶ confusa E 875.
θεήλατος A 1183.
θείνειν Pr. 56, 76. et s.
θεῖος Pr. 661. θεῖος ἀνὴρ A 1428. cf. Ch. 804. θεῖος vel θεία φρὴν Ch. 356. θεῖον ἔργον dictum εἰρωνικῶς Th. 547. θεῖον φῦθος A 419. τὸ θεῖον A 970, Ch. 892.
θέλγειν Pr. 172, 843. et s.
θέλειν S 184. θέλοντος καὶ μὴ θέλοντος θεοῦ Th. 394. θέλοντι εἰκεῖν τι Ch. 485. θέλουσα, libens, propitia, A 603. θέλουσα θέλουσαν S 125. θέλων Ch. 17, 738, 756.
θέλεος ἀθέλεος S 763.
θέλιμος S 914.
θελκτήριον E 806.
θελκτήριος μῦθος S 409, E 81. θελκτήριον τόξευμα ὄμματος S 894. θελκτήρια πόνων Ch. 617.
θέλκτωρ S 924.
θεμερῶπις αἰδὼς Pr. 134.
Themis Pr. 18, 207. ἱκεσία S 331. Themis vates E 2.
θέμις S 37, 398, A 99, E 372. θέμις (ἐστὶ) A 191. θέμις ὁρκίων A 1319. τὸ μὴ θέμις S 308, Ch. 594.
Themiscyra Pr. 702.
θεμιστὸς Th. 661.
θεμίστως Ch. 595.
θένειν ὀνείδει Th. 348.
θεοβλαβεῖν P 783.
θεόθεν A 106, 126, Ch. 38, P 87.
θεοκλυτεῖν P 473.
θεόκλυτος Th. 126.
θεόκραντον A 1373.
θεομανὴς Th. 620.
θεομήστωρ P 618.
θεομυσὴς E 40.
θεόπρεπτος P 839.
θεοπρόπος Pr. 638.
θεόπτυστον γένος ἀνδρῶν Th. 571.
θέορτος Pr. 743.
θεὸς dicta effigies dei S 427. θεὸς, fatum, fortuna, P 427, 487, Pr. 837, Th. 21. θεὸς Περσῶν dictus rex Persarum P 134. ἐκ θεοῦ A 657. τὰ θεῶν S 938. θεῶν διδόντων Th. 684. θελόντων Th. 529. σὺν θεοῖς A 867. cf. vv. γενέθλιοι, ἐγγενεῖς, κρίσις.
θεοστύγητος Ch. 588.
θεόσυτος, θεόσσυτος, Pr. 116, 622. θεόσυτος νόσος Pr. 577.
θεοτίμητος A 1223.
θεοφιλέστατος E 792.
θεοφόρητος, θεόφορος, A 1026, 1035.
θεραποντὶς S 869.
θερίζειν βροτοὺς S 581.
θερμαίνειν P 478. φρενὶ Ch. 936.
θερμόνους A 1058.
θερμὸς f. Th. 570, E 497. θερμὰ λουτρὰ Ch. 617.
Thermodon fl. Pr. 703.
θέρος A 5. f. P 774. vide v. δύστηνον.
θέσμιον E 448, S 629.
θέσμιος A 1441.
θεσμὸς E 442, 507. et s. cantus, S 920. judicium, E 551.
θεσπεσίη ὁδὸς A 1038.
θεσπίζειν A 1096, 1099, E 841.

θεσπιῳδεῖν A 1046.
θεσπιῳδὸς A 1020.
Θεσπρωτὸς Ζεὺς Pr. 809.
Thessali P 462.
Thestias Ch. 564.
θεσφατηλόγος? A 1329.
θέσφατον A 999, 1016, 1018. et s.
θέσφατος A 1207.
θεωρεῖν Pr. 300.
θεωρία. vide v. δυσχερής.
θεωρὶς dicta cymba Charontis Th. 801.
θεωρὸς πραγμάτων Ch. 232. θεωρὸς p. θεατὴς Pr. 118.
Thebae Aegyptiae P 37.
Thebarum portae Th. 344.
θηγάνη f. A 1419, E 782.
θήγειν A 1148. f. Pr. 309. (τεθηγμένοι λόγοι.) Th. 680, A 1418.
θήκη, sepulcrum, S 25, P 378, A 404.
θηκτὸς Th. 870.
θηλυγενὴς S 28.
θηλυκρατὴς Ch. 560.
θηλυκτόνος ἄρης Pr. 838.
θηλύνους Pr. 978.
θῆλυς A 1117, Ch. 762. ὁ θῆλυς ὅρος A 426. θήλεια A 1548. θήλεια φρὴν Ch. 291.
θηλύσπορος Pr. 833.
θὴν Pr. 903.
θὴρ δάκος Th. 525. cf. S 889, E 70, 126. f. E 141. vide v. νεαίρετος.
θήρα, captura, Ch. 237.
θηρᾶν, θηρᾶσθαι f. A 1080, Pr. 1048. θηρᾶν πόλιν P 210.
θηράσιμος Pr. 836.
θηρεύειν f. Pr. 836, Ch. 456.
θηρίον Ch. 218.
θησαυρὸς βελέεσσι P 943. χθονὸς P 215.
Thesei bellum cum Amazonibus E 622. Thesei filii Trojae expugnatores E 360.
Θησῇς χθὼν E 928.
θιγγάνειν, θίγειν, Th. 44. et s. πρὸς ἧπαρ A 392. χερὸς ἐχθροὺς Ch. 882.
θὶς P 770.
θνατὸς ἀνὴρ Dor. P 82. θνατῶν et θανάτων confusa E 311.
θνήσκειν f. Ch. 783. θνήσκοντες ἄνδρες A 710. οἱ τεθνηκότες A 507.
θνητοὶ Pr. 8, 38. et s.
θοάζειν S 542.
θοινατὴρ A 1387.
θοίνη Pr. 516.
θολερὸς f. Pr. 862.
θοὸς A 417.
θοῶς Pr. 1036, P 371.
θρᾶξαι Pr. 607.
θράσος Pr. 42. et s. λαμβάνειν S 846. cf. v. εὔψυχον.
θρασύνειν, audere, A 196. θρασύνεσθαι, θρασύνεσθαί τινι, A 1074, S 691.
θρασὺς, animosus, fortis, E 281. τὸ μὴ θρασὺ S 173.
θρασύσπλαγχνος Pr. 708.
θρασυστομεῖν S 179.
θρασύστομος Th. 579, A 1285.
θραύειν P 173, 389, E 494.
θραῦμα κλύειν A 1051.
θραῦσμα P 398.
θρεῖσθαι S 98, Th. 78, A 1050, Ch. 902.
θρέμμα f. Th. 162.
θρεπτήριος Ch. 508. θρεπτήριος πλόκαμος, Fluviis oblatus, Ch. 6.
Θρῄκη P 482, 537.
Θρῄκιος A 1305. Θρῄκιαι πνοαὶ A 593.
θρηνεῖν Pr. 594.
θρηνητὴρ, θρηνητὴς, P 869, 961.
θρῆνος Th. 806, 989. θρῆνος ὀδυμὸς, querela de me, Pr. 386.
θρίζειν f. A 475.
θρὶξ Ch. 159, 212. et s. vide vv. ἀθάνατος, ἔνθηρος.
θροεῖν, θροεῖσθαι, Pr. 587, E 463. et s.
θρόμβος Ch. 496, 509, E 171.
θρόνος Pr. 745. αἰθέρος S 709. θρόνοι Ἐριννύων E 464. θρόνους ἔχειν S 184. vide vv. ἀμαξήρης, ἄρσην, μαντικός.
θρόνῳ et χρόνῳ confusa A 1440.
θρύπτειν A 1472.
θρώσκειν E 596. volitare, f., Ch. 783.
θούριος A 111, E 563, P 70. θούριος Ξέρξης P 670.
θοῦρος P 115.
θύειν A 533. furere, A 1121. θύεσθαι med. A 130. τεθυμένος τῷ υ brevi E 306.
θύελλα. vide v. ἄτης.

Thyestae coena A 1128.
θυηπολεῖν A 234.
θυηπόλος χείρ P 179.
θυηφάγος A 536.
Θυιάς Th. 465.
θυιὰς Ἥρας S 517.
θῦμα A 1004. ἐφέστιον A 1196.
θυμαλγὴς A 918.
θυμέλη S 599.
θυμηδέστατος S 853.
θυμοβόρος A 104.
θυμόμαντις P 201.
θυμοπληθὴς Th. 653.
θυμὸς, ira, E 768. ἐκ θυμοῦ A 48. cf. vv. δριμὺς, θαμόν.
θυμοῦσθαι A 955, E 669, 732.
θύννος P 397.
θύος E 761. vide v. ἐπιτίθεσθαι.
θυοσκινεῖν (?) A 88.
θύρα ἕρκειος Ch. 600.
θύραθεν. τὰ τῶν θ. Th. 68, 173.
θυραῖος A 743, 1485, Ch. 101, E 787. θυραίαν σχολὴν τρίβειν A 941.
θυροκόπος A 1081.
θυρωρὸς Ch. 528.
θυσία A 102, E 938. θυσίαν δέχεσθαι Th. 667.
θυστὰς βοὴ Th. 249.
θυτὴρ A 198, 212, Ch. 241.
θῶμιγξ P 434, E 169.
θωμὸς A 267.
θώπτειν Pr. 912.
θωρακεῖον Th. 32.
θωΰσσειν Pr. 391, A 799.

ι et α confusa Th. 402, 723; ι et ν A 599; ι et ο E 442; ι et ρ P 634, Ch. 566; ι et ς confundi visa A 481, Ch. 31, 195; ι et ου S 477; ι et υ A 104. — ι paragog. dativorum plur. temere vel additum vel omissum Pr. 517. cf. A 421. — ι perperam adscriptum Ch. 66. — produci visum in verbo πατραδελφία S 38. — ι subscr. et ν finale confusa A 97, E 512. ι subscr. forte omissum Pr. 1033. vide ε, ει, λ, ο, τ.
ῑ et ō confundi visa S 41.
ια et ω confusa S 579.
ἰάλλειν Pr. 638, Ch. 38, 460.
ἰαλτὸς Ch. 20.
Ἰὰν P 946.
Ἰαόνιοι νόμοι S 62.
ἰάπτειν S 86, 505. et s. f. A 1429. κεφαλὴν Th. 492. ἰάπτειν, mitti, proficisci, S 505.
ἰάσιμος Pr. 462.
ἰατρόμαντις S 239, E 62, A 1500.
ἰατρὸς Pr. 376, 460, S 237. ἰατρὸς ἐλπὶς Ch. 646.
ἰαχεῖν Th. 811.
ἰαχὴ P 870.
Ἰάων P 878 (media correpta), 935. Ἰάονες P 155, 535.
Ida m. A 258, 255.
Ἰδαῖος A 288. vide v. χιών.
ἰδεῖν, ἰδέσθαι, Pr. 871, Th. 388. et s. ἰδεῖν, adspectu, A 321. ἰδεῖν, curare, S 330. εὖ τὸ δίκαιον S 69. cf. S 182. ἴδετε, ἴδεσθε, Ch. 372. ἦν ἰδεῖν Ch. 889.
ἴδιοι νόμοι Pr. 398. ἰδία γνώμη Pr. 526.
ἴδοι et ἰδεῖν confusa Ch. 743.
ἴδρις A 400.
ἱδρύειν E 785.
ἵδρυμα A 311, 466, Ch. 968, P 763.
ἱδρῦναι S 381, P 208.
ἰδοὺ, ἰδοὺ, A 1011.
ἰὲ, ἰὲ S 744.
ἱέναι dictum πνεῦμα, ut ap. Germanos, S 142. ἐκ τινὸς f. S 175. ἱέναι, verbum militare, Th. 666. ἴτων E 32.
ἱερεὺς Ἄτης A 657.
ἱεροδόκος S 334.
ἱερόραβδος S 224.
ἱερὸς Ἑλλήσποντος P 697. ἱερὰ δήμια Th. 158. ἱερὰ πατρῷα Th. 934.
ἵζειν, ἵζεσθαι, S 200, 610, E 18.
ἰή, ἰή S 100, P 928.
ἰήϊος Παιὰν A 139.
ἰήλεμος S 101.
ἰθαγενὴς P 279.
ἰθύνειν P 384, 725.
ἱκάνειν P 136, A 1223.
Icarus P 830.
ἱκεταδόκος S 634.
ἱκετηρία S 168.
ἱκέτης Ch. 313. et s. ἱκέτης ἐμὸς E 92.
ἱκέτις S 322.
ἱκνεῖσθαι θεοὺς προστροπαῖς P 193. ἱκνεῖσθαι, redire, Th. 905.

ἱκταῖος, ἱκτήρ. vide v. Ζεύς.
ἴκταρ, ἐγγύς, E 905, A 114.
ἴκτωρ S 589.
ἵλαος E 940.
ἱλέομαι S 103.
Ἰλιάς A 404.
Ilium A 397, 565, 633, Ch. 320. cf. v. Τροίαν.
Imaeus P 30.
ἱμείρειν P 210, A 846.
ἵμερος, voluntas, S 77. cf. Pr. 843, S 895, A 1089, Th. 659.
Ἰνάχειος Pr. 571.
Inachus fl. S 459, Pr. 642.
Inferorum dii P 598, 607.
Indae nomades S 260.
infinit. pro imperat. A 137. infinit. sine art. pro substantivo dictus A 165.
ἶνις S 41 (?), E 303.
insulae maris Aegaei P 826. seqq.
interpretationes sublatae S 53.
interpunctio vitiosa Ch. 141, E 384. interpunctionis vis Ch. 604.
interrogatio duplex conjuncta Pr. 527, A 973. cf. Ch. 478.
invidia deorum P 82, A 126.
Ἰόνιος. vide v. κλῆρος.
ἰὸς ἐκ φρονημάτων E 436. cf. E 666, 718. seqq., 733. seqq. et v. δύσφρων.
ἰόστατι Pr. 538.
Jovis cultor maximus Aeschylus A 150. seqq. Jovem esse Jovem, A 150. seqq.
ἰὸφ S 739.
ἱππηδὸν Th. 300.
ἱππηδὸν et ἱππηγὸν misceri visa S 394.
ἱππηλάτης P 105.
ἱππιάναξ P 921.
ἱππικὸς Th. 61, 186, 442.
ἵππιος Th. 112, 118.
ἱππιοχάρμης P 28, 90.
ἱπποβάμων Pr. 783, S 260.
ἱπποβάτης P 25.
ἵππος, equitatus, P 275, 288.
ἱππότας Dor. Th. 80.
ἰποῦν Pr. 363.
Ixion supplex E 399.
ironice dicta a persona aversa A 551.
ἰσάργυρος A 865.
Ismenus fl. Th. 253, 345.
ἰσοδαίμων P 602.
ἰσόθεος P 808. ἰσόθεος φὼς P 75.
ἰσόμοιρός τινι Ch. 303.
ἰσόνειρος Pr. 530.
ἰσόπαις ἰσχὺς A 76.
ἰσόπρεσβυς A 79.
ἰσόῤῥοπος τύχη P 319.
ἴσος. ἐξ ἴσου S 373.
ἰσοτριβὴς A 1331.
ἰσόψηφος E 677. δίκη E 726.
ἰσόψυχος A 1356.
ἱστάναι p. ποιεῖν E 751. ἱστάναι βοὴν Ch. 822. ἵστασθαι σύν τινι, aggredi al., Th. 642.
ἴστε. vide v. ἦτε.
ἱστορεῖν Pr. 611. f. A 615. scire, P 427, E 413.
ἰσχαίνειν (ἰσχναίνειν) f. Pr. 378, E 253.
ἰσχύειν E 557.
ἰσχυρὸς S 276. ἰσχυρὰ χθὼν P 283.
ἰσχὺς P 11, 126. βασίλεια P 560. Διὸς Th. 999. λαμπάδος A 259. ἰσχὺς στομάτων dicta vox cantantium Ch. 668. κατ' ἰσχὺν Pr. 210.
ἴσως S 648.
Itys A 1029.
ἴτω et ἰὼ confusa Ch. 145.
ἰοὺ Ch. 817. ἰοὺ ἰοὺ A 1100. ἰοὺ, ἰοὺ gaudentis A 25. ἰοὺ et ἰὼ confundi visa E 717.
ἴουλος Th. 501.
Juno S 517, 534. cf. v. Ἀργεία θεός.
jus talionis Ch. 295. seqq.
ἰυγμὸς Ch. 24.
ἴυγξ P 913.
ἰύζειν S 721, 771, 773, P 253, 960, A 1409, 1434.
ἰχθυβόλος μηχανὴ Th. 120.
ἰχθὺς P 397, A 1268.
ἴχνος S 498. κακῶν A 1070. φρενὸς S 907. κατ' ἴ. A 630.
ἰχνοσκοπεῖν Ch. 213.
ἰχὼρ A 1366.
ἰὼ Γαῖα μαῖα Ch. 37.
ἰὼ ἰὼ δῶμα A 372. ἰὼ ἰὼ πόποι Pr. 558. ἰώ μοί μοι Pr. 720.
ἰὼ et ὦ confusa Th. 920.
Ionia P 723.
Ionicae formae ap. Tragicos A 848.
Ionismi Pr. 122.

Κ et *Γ* confusa Ch. 679; *κ* et *θ* Ch. 495. *κ* et *π* confundi visa Th. 467; *κ* et *χ* S 884, A 133, 650, Ch. 852, 875. vide *β*.
Cadmei Th. 498, 510.
Κάδμου πολῖται Th. 1.
κάζειν. εὖ κεκασμένον δόρυ E 702.
καθαιμάσσειν E 408.
καθαιρεῖν A 362. destruere, E 270.
κάθαρμα ἐκπέμπειν Ch. 84.
καθαρμὸς Th. 700, Ch. 900, 991, E 262, 268.
καθαρὸς f. S 590. (*βωμὸς*), E 296, 433.
καθάρσιος Th. 647, E 63. *φόνου* E 514. *καθάρσιον αἷμα* E 407.
καθέζεσθαι E 6.
καθεύδειν μάτην Ch. 818. *χερὶ* A 1243.
καθήκειν, in certamen descendere, Ch. 418.
καθῆσθαι vel *ἧσθαι ἔσω* dictae mulieres Ch. 856, 858. cf. v. *ἄνωθεν*.
καθιέναι f. E 493.
καθιεροῦν E 289.
καθιζάνειν E 29.
καθιππάζεσθαί τι f. Ch. 844, E 144, 667, 715.
καθιστάναι, disponere, P 355. *καθίστασθαι*, instituere, E 642. *ἔκπλουν* P 358. *καταστὰς* f. P 268.
καθορᾷν f. S 937.
καθορμίζειν f. Pr. 940.
καθυπέρτερος Th. 206.
καὶ ἐμφατικὸν in interrogatione Pr. 905. *καὶ*, imo, Pr. 936. *καὶ γὰρ οἶδα* P 314. *καὶ — δὲ* E 65, 364. *καὶ δὴ* S 400, Ch. 528. *καὶ μὴν* Th. 225. *καὶ τᾶς*. vide v. *ἀκραία*. *καὶ ταῦτα* E 112. *καὶ — τὲ* — E 472. *καὶ* transpositum Th. 760, A 497. vide vv. *εἰ*, *ἤ*, *κεί*.
καίειν A 273.
καίνειν Th. 318.
καινίζειν (*ζυγὸν*) A 957, Ch. 455.
καινοπηγὴς Th. 609.
καινοπήμων Th. 331.
καινὸς P 625. *καινοὶ λόγοι* Ch. 606.
καινοῦν βίον? A 1248. ann.
καίριος A 919. *πληγὴ* A 1178. *συμφορὰ* Ch. 996. *τὰ καίρια* S 408, Th. 1, 586, Ch. 545.
καιρίως A 1290, 1258.
καιρὸς, modus, S 938. *καιρὸς χάριτος* A 693. *ὁ καιρὸς* Ch. 657. *πέρα καιροῦ* Pr. 494.
κακάγγελος γλῶσσα A 575.
κάκη λήματος Th. 583. vide v. *ἄψυχος*.
κακῆς et *καλῆς* confusa Ch. 131.
κακία, si divinavi, S 740.
κάκιον Th. 567.
κακκυνηγέτις E 218.
κακόμαντις, *ἡ κακῶν μάντις*, Th. 687. *κακόμαντις θυμὸς* P 9.
κακομέλετος P 868.
κακὸν, scelus, E 344, 459.
κακόποτμος A 1022.
κακοῤῥήμων A 1039.
κακόσπλαγχνος Th. 217.
κακόστρωτος A 495.
κακόσχολος A 175.
κακότης Pr. 1042.
κακοῦν P 680.
κακουχία Th. 685.
κακόφατις P 868.
κακοφρονεῖν. *κακοφρονῶν δαίμων* A 1060.
κακόφρων A 101.
κακῶς λέγειν τινὰ E 371. *κακῶς πάσχειν* Pr. 729, 737, Th. 978. et s.
κάκωσις παίδων, si divinavimus, E 175.
καλεῖσθαι simili τοῦ *εἶναι* significatione Ch. 804, Th. 861. *καλεῖσθαί τινα* Ch. 202.
καλλίκαρπος Pr. 367.
καλλίπαις, *καλὸς παῖς* A 675.
καλλίπρῳρος f. Th. 500, A 208.
καλλίῤῥοος P 178.
κάλλος P 162. *κάλλη* A 829.
καλὸς ironice dictum Ch. 645, E 196. *καλὸν*, gloriosum, A 1487.
κάλυκος λόχευμα A 1278.
κάλυμμα Ch. 457. f. A 1064.
καλύπτειν Th. 964, P 611. f. Ch. 44, P 850.
καλύπτρα S 106, 115, P 510, Ch. 754.
Calchas A 146, 221.
καλῶς ἔχειν A 752.
κάμαξ A 66.
κάμηλος S 261.
καμμαρτυρεῖν, si divinavi, Ch. 973.
κάμνειν, *κάμνεσθαι*, Th. 190, E 801.

et s. οἱ κεκμηκότες S 187. cf. S 207.
κάμπτειν δίαυλον f. A 316. κάμπτειν f. Pr. 235, 304, 500.
καμπύλον ὄχημα S 159.
καμψίπους Ἐριννὺς Th. 742.
κἂν Ch. 929.
καναχὲς δάκρυ Ch. 138.
cantores dei, si divinavimus, S 617.
Canopus oppidum Pr. 824, S 285.
Capaneus Th. 390.
καπηλεύειν μάχην Th. 512.
καπνὸς Th. 313. μέλας S 698.
κάππεσε A 1432.
κάρα Ch. 216. et s. κάρα τὸ σὸν periphrastice A 1492. vide v. φίλον.
κάρανα f. Ch. 361.
καρανιστὴρ E 173.
καρανοῦν Ch. 491, 652.
καρβὰν, κάρβανος, S 104, 113. cf. 805, A 947.
καρδία ᾄδουσα καὶ ὀρχουμένη Ch. 956. cf. vv. ἀλέκτωρ, ἔνδον, φάος.
καρδία et κραδία confusa Ch. 358.
καρδιόδηκτος A 1357.
κάρπιμον θέρος Pr. 442.
καρπὸς S 680, Th. 326. f. Th. 567, 585 (θεσφάτοις), E 757.
καρποτελὴς S 612.
καρποῦν P 773. καρποῦσθαι Pr. 829. χθόνα S 229. cf. S 289. f. Th. 560, A 441, 560.
κάρπωμα S 891.
κάρτα S 177, 264. et s.
καρτερὸς Pr. 205. τὸ καρτερὸν, vis, S 559. καρτερώτερος Th. 484.
κάρφειν, si forte, Ch. 566.
κασιγνήτη Pr. 615, P 162.
κασίγνητος Pr. 345, Th. 599, 641, A 299.
κάσις, frater, Th. 641. soror f. Th. 461, A 433.
castratio puerorum E 174.
κατ' ἄνδρα σώφρονα A 323. cf. A 831. κατ' ἄνθρωπον φρονεῖν Th. 392. κατὰ γαίας P 596. cf. P 628. κατὰ γῆν E 336. καθ' ἑαυτὸν Pr. 866. κατὰ χθονὸς P 643. τὰ κατ' ἀνθρώπους E 848. cf. v. ἡμέρα.
καταβάλλειν ὀφθαλμοὺς Ch. 537.
καταβασμὸς dictus κατ' ἐξοχὴν Pr. 789.
κατάγειν τινὰ Th. 614, 627, A 1484.
καταγελᾷν A 1157.
κατάγελως A 1150.
καταγιγνώσκειν δίκην E 509.
καταθάπτειν A 1432.
καταθνήσκειν A 779.
καταιβάτης κεραυνὸς Pr. 357.
καταιγίζειν f. Th. 63.
καταινεῖν Ch. 653.
καταίσιος A 1475.
καταισχύνειν S 886, Th. 513.
καταισχυντὴρ A 1249.
κατακάρφεσθαι A 81.
κατακλύζειν f. Th. 1003.
κατάκρας Ch. 638.
κατακρατεῖν P 87.
κατακτείνειν E 418. et s.
καταλείπειν Th. 199.
καταλήγειν A 1365, Ch. 1007.
καταλλαγὴ Th. 724.
καταμηνύειν Pr. 174.
κατάμομφος A 138.
καταναῖσθαι, κατοικίζειν, E 847.
καταξαίνειν f. A 178.
καταξενοῦν Ch. 653.
καταξιοῦσθαι Th. 634, A 511.
καταπαύειν S 634.
καταπνείειν A 106.
κατάπτερος Pr. 776.
καταπτήσσειν E 239.
κατάπτυστος Ch. 586, E 68.
κατάρα Th. 689.
καταῤῥάπτειν μόρον E 26.
καταῤῥινεῖν S 668.
καταῤῥίπτειν A 790.
καταρτύειν (φόνον) E 432.
κατάρχειν τινὸς P 324.
κατασβεννύναι πηγὴν f. Th. 551. cf. A 794.
κατασθμαίνειν τινὸς Th. 360.
κατασκάπτειν A 464.
κατασκαφὴ Th. 46, 961. δόμων f. Ch. 42. κατασκαφαὶ φίλαι Th. 932.
κατασκέλλειν Pr. 468.
κατασκήνωμα Ch. 931.
κατασκήπτειν f. S 299.
κατάσκιος S 318, 325, Th. 351, A 432.
κατασποδεῖν Th. 759.
κατάστασις χορῶν A 23.
καταστρέφειν f. P 739. καταστρέφεσθαί ποιεῖν τι A 862.
καταστροφὴ S 404, E 448.

κατασφάζειν E 102.
κατασφραγίζειν S 838.
κατασχέθειν S 942.
καταφέρειν ποδὸς ἀκμὰν E 333.
καταφθατεῖσθαι E 356.
καταφθείρειν P 228. δορὶ P 681. στρατὸν P 318.
καταφθίνειν P 292, 350, E 663.
καταφθορὰ φρενῶν Ch. 197.
καταψεκάζειν A 500.
κατειδέναι P 696. κάτοιδα A 4.
κατεναρίζειν Ch. 322.
κατεργάζεσθαι πέδον f. A 465.
κατεργάθεσθαι E 502.
κατερείκεσθαι P 511.
κατέρχεσθαι dicti exules postliminio redeuntes A 1524, E 420. ἐς πόλιν Th. 917.
κάτευγμα Th. 674, Ch. 204, E 923.
κατεύχεσθαι A 1136, Ch. 74, 125, 440.
κατέχειν per se dictum P 42. κατέχειν, implere, P 400. cohibere, E 913, P 167. κατέχειν δάκρυ A 182. κατέχειν sive ἔχειν θήκας A 405. cf. Th. 695. et v. φυλακὴν κατ.
κατηγορεῖν, testari, ostendere, A 243.
κατήγορος ἀληθὴς Th. 406.
* κατηρεφὴς E 279.
κατιδεῖν S 85, P 901, A 416. κατεῖδον P 947.
κατισχαίνειν E 133. κατισχανεῖσθαι Pr. 267.
κατοικίζειν Pr. 703, E 692. f. Pr. 248.
κατοικτίζειν, κατοικτίζεσθαι Pr. 36, P 979, E 119. κατοικτίζειν f. S 795.
κατοκνεῖν Pr. 67.
κατοπτὴρ, κατόπτης, Th. 36, 41, 336.
κάτοπτός τινος A 279.
κάτοπτρον. vide v. ὁμιλίας.
κατορθοῦσθαι φρενὶ Ch. 475.
κάτοχος P 200.
ἡ κάτω χλαῖνα χθονὸς A 777.
κάτωθεν P 650, Ch. 349.
κατώρυξ Pr. 439.
Caucasus Pr. 411.
causale enunciatum sententiam, quam sequi deberet, antecedens A 613, 1125, Th. 180.
καχλάζειν f. Th. 106.
κέαντες A 755.
κέαρ Ch. 24. et s. cf. v. δάπτεσθαι.
κεδνὸς Th. 62, P 861. et s. κεδνὴ ἀρωγὴ P 683. κεδνὰ, fausta, Ch. 140.
κεί et καὶ confundi visa E 752.
κεῖνος E 99.
κείρειν f. P 880, S 597. κείρεσθαί τι Ch. 158, 175.
κεῖσθαι devictorum vel lugentium Ch. 897, E 526. κεῖσθαι κοίτην A 1377. cf. v. εὖ.
κέκλεσθαι S 538.
κελαδεῖν dictus infans natus Ch. 567.
κέλαδος P 361, 574, Ch. 316.
κελαινόβρωτος Pr. 1000.
κελαινὸς Pr. 786. et s. f. A 410. κελαινὸν κῦμα f. E 758.
κελαινόφρων E 417.
κελαινοῦσθαι πρός τι f. Ch. 378.
κέλεσθαι A 1005.
κελευθοποιὸς E 13.
κέλευθος P 700, 710, Ch. 658. expeditio, A 123. στέλλειν κέλευθον P 576. κέλευθος f. Ch. 324. cf. v. ὀπαδοί.
κέλευσμα E 222. ὄρθιον infantis Ch. 698. ἐκ κελεύσματος P 370.
κέλλειν S 15, 303, E 10. f. Pr. 181.
κεναγγὴς A 171.
κεστανδρία P 682.
κένανδρος P 98.
κενὸς Th. 322. et s. κενὸς, inanis fame, P 457. κενὴ ἐλπὶς P 756.
κενόφρων Pr. 740.
κεντροδάλητος Dor. S 517.
κέντρον f. Pr. 579, S 97, E 385 (auctor, causa).
κενοῦν S 593, P 670.
κεραία E 494.
κεραννύναι. κεκραμένος Pr. 116.
κέρας δεξιὸν P 372.
κεράστις Pr. 653.
κεραυνία φλὸξ Pr. 992. cf. v. βολή.
κεραυνὸς A 414, E 754.
κερδαίνειν Pr. 854. cf. v. σμικρά.
κερδάλεος E 913.
κέρδιστον Pr. 383.
κέρδος Th. 651, 664, E 899.
κεροτυπεῖν βίᾳ f. A 594.
κερτομεῖν Pr. 961.
Cerchnea Pr. 655.

κεύθειν Pr. 552, Ch. 356. sensu neutro Th. 555.
κευθμὼν Pr. 218. penetrale, E 736.
κεῦθος S 697. γῆς E 937.
κήδειος χοὴ Ch. 73, 501.
κηδεμὼν, qui curat sive observat, sensu malo, S 68.
κηδεύειν Pr. 866.
κῆδος S 303. luctus, Ch. 432. κῆδος ambigue dictum A 633.
κηκὶς A 866, Ch. 944. κηκὶς κισσήρης φλογὸς Ch. 254.
κηλὶς E 721.
κὴρ, calamitas, A 184. κὴρ dicta Sphinx Th. 732. κὴρ, ubi libri κέαρ, S 702.
κηραίνειν S 889.
Κῆρες. vide v. φθερσιγενεῖς.
κηρόπλαστος Pr. 556.
κηρυκεύειν S 197.
κῆρυξ A 432, 454. etc.
κηρύσσειν S 891, Th. 967, Ch. 4. edicere, Ch. 958. κηρύσσειν βοὴν A 1235. τινὰ Ch. 110.
Cigdagatas P 922.
κιγχάνειν Ch. 575.
κίειν S 466, P 984, Ch. 627.
Cithaeron m. A 270.
κικλήσκειν S 188, 193, A 643. et s.
Cilices S 509, P 300.
Κιλίκια ἄντρα Pr. 349.
Κίλισσα Ch. 679.
Cimmerius isthmus Pr. 707.
κινάθισμα Pr. 124.
κινδύνῳ βάλλειν τι Th. 972. κίνδυνον περᾶν Ch. 256.
κινεῖν τινα f. Ch. 275.
κινητήριος S 281. cum accus. S 410.
κίνυγμα Pr. 157.
κινύρεσθαι Th. 113.
κινύσσεσθαι f. Ch. 182.
κιρκήλατος S 56.
κίρκος Pr. 835, S 200, P 184.
κιρκοῦν Pr. 74.
Κισθήνη Pr. 771.
Cissia bellatrix Ch. 387.
Κίσσιος P 100. vide v. ἕρκος.
civitas non semper justa Th. 995, 6.
κλαγγαίνειν E 126.
κλάγγειν Th. 185.
κλαγγὴ Th. 348, A 1036.
κλάδος (ἱκετήριος) S 22, 137, 306. et s.
κλάζειν γόον P 877. ἄρη A 48. φόβον Th. 353.
κλαίειν A 18. κλαίεσθαι dicti mortui Ch. 634. κλαίεσθαι med. Th. 853. σφαγὰς A 982. κεκλαυμένη, Ch. 420, 678.
κλαυθμὸς A 1433.
κλαῦμα P 657, A 793, 1033, 1505.
κλαυτὸς Th. 305.
κλείειν S 847, P 675.
κλεῖθρον Th. 363.
κλεινὸς Pr. 812. et s. κλειναὶ Ἀθῆναι P 447.
κλέος A 427, 984. et s.
κλέπτειν φρένα Ch. 791.
κλέπτης Pr. 921.
κληδοῦχος S 267.
κληδὼν Pr. 473, A 780, Ch. 790. πατρῷος A 201. σωτήριος Ch. 468.
κλῄζεσθαι A 570.
κλῆρος Th. 691. Ἰόνιος P 834. κλήρῳ λαγχάνειν P 164.
κληροῦν Th. 55, S 897.
κλῇς E 753.
κλητὴρ, κῆρυξ, S 569. vide v. Ἐριννύος.
κλίμαξ Th. 433.
κλίνεσθαι ἐπὶ γόνυ P 863.
κλόνος P 90, A 366.
κλοπαῖος Pr. 110.
κλοπὴ A 364, 473.
κλύδων f. P 568, Pr. 419.
κλυδώνιον f. Th. 746, Ch. 169.
κλύειν, perhiberi, Pr. 846. κλύειν εὖ S 148. κλύειν τινὸς, obtemperare alicui, A 950. κλῦθι S 320, Ch. 125, E 304. κλύειν et ἐκλύειν confusa, ut videtur, P 554.
κλύζειν et κλύειν confusa A 1068.
κλυτὴ Ἐριννὺς Ch. 599.
κλωστὴρ Ch. 470.
κνεφάζειν f. A 126.
κνεφαῖος Pr. 1004.
κνέφας P 330, 338, E 354. f. E 340.
κνημῖδες Th. 643.
κνῖσα Pr. 483.
κνισωτὸς Ch. 448.
κνώδαλον Pr. 449, S 240, Ch. 549, E 580. et s.
κοιλογάστωρ Th. 463, 960.
κοίλη πέτρα E 23.
coelum. vide v. terra.

κοιμᾷν ὕπνῳ βλέφαρα Th. 3. κοιμᾷν f. A 536, E 758. κοιμᾶσθαι dictus vigil A 2. cf. v. εὔφημον.
κοινοβωμία S 198.
κοινόλεκτρος Pr. 540. cf. A 1329.
κοινόμητις, ubi legitur εὐκοινόμητις, S 621.
κοινὸς Th. 995. κοινὸν αἷμα Ch. 970. κοινῇ E 423. ἐς κοινὸν Pr. 822, E 366. τὸ κοινὸν p. κοινῶς S 336.
κοινοῦν S 339, Ch. 620, 664, A 1233.
κοινοφελὴς E 893.
κοινωνεῖν S 297, Th. 957.
κοινωνὸς A 923. πραγμάτων S 316.
κοιρανεῖν P 191, Pr. 933. τινὶ Pr. 49.
κοίρανος A 488.
κοίτη S 718. vide vv. κεῖσθαι, μεσημβριναί.
κοῖτον et καὶ τὸν permisceri visa Ch. 675.
κολαστὴς P 779.
κολλᾶσθαι f. A 1443.
κολοσσῶς A 378.
Colophonium schema A 1198.
κολπίας P 977.
κόλπος Pr. 815, Th. 963, E 362. vide v. Μηλιεύς.
columba παντρόφος Th. 274.
κολούειν f. P 953.
κολυμβητὴρ S 376.
Colchis Pr. 407.
κόμης ἀποσπᾷν S 797.
κομίζειν, curare, Ch. 248. deducere, Ch. 319. κομίζειν θράσος τινὶ A 710. κομίζεσθαι Pr. 890. εἴσω A 921. ἐξ ὀμμάτων S 840.
κομιστέος Th. 567.
κόμιστρα A 861.
κόμμα et κομμὸς confusa Ch. 387.
κομπάζειν Th. 403, A 1286. et s. κομπάζειν ἐπί τινι ridicule dictum Th. 447. λόγον E 526.
κόμπασμα Pr. 359, Th. 518.
κομπεῖν Pr. 922.
compellatio crebrior benevolentis Ch. 251.
κόμπος Th. 392, A 552.
κόναβος Th. 141.
κονίαι A 64.
κονίειν Th. 60, P 140.
κόνις E 890. κάσις πηλοῦ A 434. κόνις χθονία Th. 701.
κόνις posteriore longa S 156, Pr. 1060.
conjugatio periphrastica Ch. 700.
κόπανον Ch. 797.
κόπος S 185, 704.
κόπτειν, percutere, A 1164, E 571. κόπτειν κόμμα Ch. 387. κόπτεσθαι, succuti, P 637. κεκομμένος φρενῶν A 420.
κόραξ S 672, A 1358.
κορεῖν κέαρ Pr. 164.
κόρη Ch. 155. filia, Pr. 570, E 724. κόρα Διὸς dicta Minerva κατ' ἐξοχὴν S 126.
κορκορυγὴ Th. 316.
κόρος. πρὸς κόρον A 350.
κόρση λευκὴ Ch. 268.
κόρυμβα P 384.
κόρυμβος ὄχθου P 621.
κορυφὴ Pr. 364, 700, S 82.
κοσμεῖν Th. 446.
κόσμος, habitus, vestitus, S 222, E 55. κόσμος ἀνδρῶν P 853. κόσμῳ P 373, A 460. κόσμοι A 1157. μεγάλοι A 328.
κότος S 61, 319, 353, 391, A 406. et s. cf. vv. ἐκτρέπειν, σκότος.
κραδαίνειν Pr. 1023.
καρδία Pr. 858, S 64.
κράζειν Pr. 721. ἐξ ὕπνου Ch. 498.
κραίνειν A 137, 341. finiri, Ch. 1007. κραίνειν πάντα dictus Ζεὺς σωτὴρ E 695.
κραιπνὸς P 83.
κραιπνόσυτος Pr. 277.
κραιπνοφόρος Pr. 132.
Cranaus E 916.
κράνος Th. 352, 426.
κρὰς S 749, Th. 798, Ch. 184.
κρᾶσις Pr. 469.
crasis verborum μὴ ἀλλὰ Ch. 855.
κραταίλεως χθὼν A 605.
κραταιὸς Pr. 417.
κρατεῖν Pr. 506, 912, 914, S 269. (φάτις κρατεῖ.) κρατεῖν dictus λόγος P 690. κρατεῖν, potentiorem esse, S 551. praestare, A 1250. κρατεῖν ἐπὶ ζυγῷ δορὸς A 1495. παρά τι Ch. 892. τινὸς Th. 884. administrare seu curare al., E 510. κρατεῖν τι S 680. κρατεῖσθαι ἔκ τινος Th. 709. τινι E 142. cf. v. στύγος.
κρατερὸς Pr. 166, E 325.
κρατὴρ κακῶν A 1283.

Κράτος Βία τε Pr. 12. *Κρ. καὶ Δίκη* Ch. 230.
κράτος S 183, A 109. κράτος ambigue dictum A 849. κράτος, munus, Ch. 1. victoria, S 944. κράτος γῆς dictus princeps A 558. κράτος δόμων Ch. 443. κράτος τελειότατον appellatus Jupiter S 487. κράτος χθονὸς ἔχειν, κράτη ἔχειν, P 737, S 390. κράτη ἀρσένων S 361. δίκαια διόθεν S 399. cf. vv. νίκη, ὅδιον.
κρατύνειν Pr. 150. et s. κρ. κράτος τινὶ A 1357.
κρέας A 1106, 1128.
κρεισσότεκνα ὄμματα Th. 737.
κρείσσων Pr. 877, S 543, 679. potior, Ch. 842. κρεῖσσον Pr. 943. κρεῖσσον ἐκπηδήματος ὕψος A 1262. κρείσσονες dicti dei A 60.
κρεκτὰ Ch. 763.
κρεμᾶν, p. κρεμᾶσθαι S 711.
κρεοβρότος S 263.
κρεοκοπεῖν P 436.
κρεουργὸν ἦμαρ ἄγειν A 1469.
Creon Th. 441.
κρέων S 524.
κρημνᾷν Th. 209.
κρῆναι et κρῖναι confusa E 670.
κρηναῖος P 456.
κρηπὶς κακῶν P 767.
Κρητικὸς Ch. 571.
κριθᾶν A 1518.
κριθὴ S 844.
κρῖμα S 365.
κρίνειν Pr. 472. decernere, Th. 381. praeferre, optare, A 415. κρίνειν περί τινος P 202.
κρίσις θεῶν A 1174.
κριτὴς S 365. ἐνυπνίων, ὀνειράτων, P 203, Ch. 33.
κροκόβαπτος P 622.
κροκοβαφὴς σταγὼν A 1007.
κρόκος A 211.
Κρόνιος παῖς Pr. 559.
κρόταφος (montis) Pr. 699.
κροτησμὸς Th. 528.
κροτητὸς Ch. 392.
κρύβδα Ch. 163. κρύβδα et κρυπτὰ confusa S 271.
κρύος f. Th. 782, E 152.
κρυπτάδιος Ch. 881.
κρύπτειν A 354, 405. ἀγρεύμασί τινα E 418. δέμας τινὸς Pr. 993. κεκρυμμένος Ch. 412.
κρυπτὸς Ch. 758.
κρυσταλλοπὴξ P 474.
κρυφαῖος P 333, 358, Ch. 69.
κρυφαίως P 343.
κτᾶσθαι P 707, 722, 856. ἄγος θεῶν Th. 941. κτᾶσθαί τινα πιστὸν E 274. ὁ κεκτημένος, possessor, dominus, S 309.
κτέανον Th. 693, 839, Ch. 879. κτεάνων μέρος A 1450.
κτεάτειρα A 328.
κτείνειν Th. 886. et s. βίον? A 1248.
κτένες manuum et pedum A 1471.
κτῆμα Th. 741, 767.
κτῆνος A 124.
κτήσιος βωμὸς A 924. κτήσια χρήματα A 903.
κτίζειν, efficere, reddere, S 121, 943. et s. γόνῳ S 145.
κτίσαι et κτεῖναι confusa Ch. 405.
κτύπος Ch. 391. et s. θύρας ἑρκείας Ch. 600. πεδάρσιος Pr. 891.
κοῦρα Th. 130.
κουρὰ Ch. 212.
κουροβόρος A 1395.
currus alatus Pr. 135.
cursores P 224.
κουφόνους Pr. 381.
κοῦφος Th. 240, P 278.
κούφως Pr. 678, E 112.
κυανοῦς P 76.
κυανῶπις ναῦς P 531, S 664.
κυβερνήτης S 689.
κύβοι Ἄρεως Th. 381.
κύδιστος, αἱρετώτατος, S 13.
κῦδος διδόναι P 428.
κυκᾷν Pr. 969.
κυκλεῖσθαι active Th. 111, 227.
κύκλος, clypeus, Th. 463, 558. ἡλίου P 477. κύκλῳ P 341, 391, Ch. 915.
κυκλοῦν P 431. κυκλούμενον κέαρ. A 896.
κυκλωτὸς Th. 507.
cycni morituri cantus A 1332.
κυκνόμορφος Pr. 773.
κυμαίνειν f. Th. 410.
κῦμα, fluctus, f. Th. 1002. et s. κῦμα χερσαῖον στρατοῦ Th. 64. κύματος ζάλη A 604. cf. vv. ἄγειν, κελαινόν. — κῦμα, foetus, Ch. 114, E 595.
κυματίας πόρος S 504.

κυναγὸς f. A 630.
κυνηγετεῖν Pr. 554.
κυνοθρασὺς S 678.
κυνόφρων Ch. 575.
Κύπριος χαρακτὴρ S 258.
Κύπρις S 891, 920, E 202.
κύπρις Pr. 629, 842.
κυπτὸς et κρυπτὸς confusa Ch. 720.
κύρειν τινὸς P 731, A 567. et s. sensu malo P 936.
κυρεῖν Th. 328 (κυρήσας, qui fuit.), rem attingere, S 536. κυρεῖν βίον Th. 665. κυρεῖν πέλας S 52. κυρεῖν τινος sensu malo Th. 574. κυρεῖν τι Ch. 654, 661.
κύριος, δυνατὸς, A 105, E 123. praecipuus, E 305. qui ratum facit al., A 784. κύριος χρόνος S 653. κύριον τέλος E 484. τὸ κύριον A 678. κύριοι δωμάτων Ch. 605. κύριά τινος ἔχειν E 874. κυριώτερος S 856.
κυρίσσειν P 283.
κυρίως ἔχειν A 163. — κυρίως male scriptum pro κυρίοις Ch. 732.
κῦρος S 359.
Cyrus P 720.
κυροῦν S 550, P 204, Ch. 810. δίκην E 517, 575.
κύτος Th. 462, A 294, 722.
Cychrea littora P 541.
κύων f. Pr. 781, A 129, 1114 (Clytaemnestra), Ch. 861. κύων δωμάτων f. A 546.
κώδων Th. 353, 366.
κωκύειν A 1199.
κώκυμα P 305, 400.
κωκυτὸς Th. 223, Ch. 136.
Cocytus fl. A 1045, Th. 657.
κῶλον Pr. 81, 483, E 334. διαύλου A 316.
κωλύειν S 892.
κῶμος Ἐριννύων A 1075.
κώνωψ A 798.
κώπη A 1495. κώπης ἄναξ P 351.
κωπήρης στόλος P 389.
copula (τε) neglecta Ch. 474.
Corycides Nymphae E 22.
κωφὸς, κωφὴ, Ch. 818, Th. 182.

λ et ι confusa Ch. 61; λ et μ P 297, Ch. 582, E 512; λ et ρ S 546. — Λ. vide Α, Δ.
λαβή. vide v. ἀργύρου.
λάβρον πνεῦμα P 92.
λαβροστομεῖν Pr. 325.
λαβρόσυτος Pr. 581.
λάβρως Pr. 997.
λαγίνη γέννα A 116.
λαγοδαίτης A 120.
λαγχάνειν κῦμα Κωκυτοῦ Th. 657. πάλον Th. 343. πάλῳ Th. 55, 116. λαγχάνειν per se dictum Th. 390, 418, 424, A 496. vide v. κλῆρος.
λαγὼς E 26.
λαθραῖος A 1116.
λαθραίως Pr. 1053.
λαῖλαψ S 33.
λαιὸς Pr. 692.
λαῖς Dor. Th. 303.
Laius Th. 658.
λαῖφος S 636, 644, E 494.
λακάζειν S 771, Th. 166.
λάκειν, λακεῖν, Ch. 735, Pr. 401. et s.
λακὶς S 105, P 104, Ch. 25. et s.
λακτίζειν f. Pr. 858, A 351, 791.
λάκτισμα δείπνου A 1478.
λαμβάνειν dictum κνέφας αἰθέρα P 338. λαμβάνειν δόλῳ Th. 38, Ch. 520. ἐκ δαιμόνων S 615. καιρὸν Th. 65. πρὸς βίαν A 782. λαμβάνειν, recipere, Ch. 114. λαμβάνεσθαι τινὰ P 540. cf. v. δόξαν.
λαμπαδηφόρος A 284.
λαμπὰς A 8. et s. λαμπὰς, flamma sacrificii, A 94. λαμπὰς ὡπλισμένη διὰ χερῶν Th. 400.
λάμπειν f. P 144, A 683.
λάμπη, situs, E 346.
λαμπρὸς Th. 509, P 477. vehemens, A 1066. λαμπρὸν ὕδωρ E 631. λαμπρὸν (adv.) Ch. 271, λαμπρὰ μαρτύρια, E 728.
λαμπρύνεσθαι ὄμμασι E 104.
λαμπρῶς Ch. 753. dilucide, Pr. 811.
λαμπτὴρ Ch. 500. νυκτὸς A 22.
λαμπτηρουχία A 796.
λανθάνειν S 635, 652. λανθάνεσθαι Ch. 629.
λὰξ Ch. 594, E 110, 483.
λαοδάμας Th. 314.
λαοπαθὴς P 875.
λαοπόρος P 94.
λαὸς S 337. et s.
λαπάζειν Th. 47, 498.

lapidationis poena E 176.
Lasthenes Th. 587.
λάσκειν A 535.
λατρεία Pr. 941.
λατρεύειν f. Pr. 933.
λατρὸν, merces, S 901.
laus justa A 822, 3.
λάφυρα Th. 258, A 517.
λαχὴ, sors; Th. 848.
λάχος Ch. 331, E 5, 295, 310, 319. pars praedae, E 358.
λέαινα f. vide v. δίπους.
λέβης A 399, 1015, Ch. 633.
λέγειν dictus aliquis per contemtum E 655. λέγειν, jubere, Ch. 260. λέγειν καλὰ τὰ ψευδῆ A 559. cf. 561. υἱὸν Οἰκλέους λέγω et similia Th. 576. cf. vv. εὖ, ψῆφος.
λείβειν S 871, E 54. cf. v. δάκρυ.
λειμὼν Pr. 632, S 500.
λειμώνιος A 499.
λείξασα et λέξασα confusa A 1115.
λεῖος f. Pr. 626.
λειότης Pr. 480.
λείπειν A 546. etc. λείπεσθαί τινος Pr. 835. τινὶ P 317. λελειμμένος δορὸς A 456.
λείχειν A 784, 1115. λείχειν dicta numina, quibus libatur, E 106.
λειχὴν, impetigo, Ch. 267, E 720.
λεκτὸς P 747.
λέκτρον P 111, 656, S 37.
λέξις, si forte, S 422.
leonum mores A 649.
λέπαδνον P 168, A 192, E 499. ἀνάγκας A 192.
λέπας A 255.
λεπτοβαθὴς S 3.
λεπτόδομος P 94.
λεπτὸς A 798. et s.
Lerna Pr. 631, 656.
λέσχη E 330.
λεύκασπις Th. 88.
λευκήρης P 974.
λευκόπτερος f. Pr. 968.
λευκόπωλος P 359.
λευκός. λευκὸν γάλα P 580. ἦμαρ P 274, A 607. ὕδωρ S 23. vide v. κόρση.
λευκοστεφὴς S 167, 306.
λευκόστικτος δάμαλις S 323.
λευρὸς Pr. 367, 392, S 470.
λεύσιμος A 1004.
λευσμὸς E 176.
λεύσσειν Pr. 541, S 318. etc.
λευστὴρ μόρος Th. 179.
λέχος Pr. 537. et s. αἰγυπτιῶν A 51. πελειάδος Th. 272.
λέων A 134, 646. f. A 733, Ch. 874. λέοντες ἄρην δεδορκότες Th. 53. vide v. ἄναλκις.
λεωργὸς Pr. 5.
λεὼς S 368, 447, 568. et s. vide v. ναυτικός.
λήγειν A 1417. et s. λήγειν et λέγειν confusa Ch. 408.
λήθεσθαι A 39.
λῆμα Th. 415, P 54, A 119.
λῆμμα S 334.
Lemnus ins. A 256.
ληνός E 44.
λῆξις E 460.
Λητογένεια Th. 130.
Leto E 303.
λίαν, serio, Pr. 1006.
λιβὰς P 582.
librarii senarios sectari visi A 1142, 3. verba composita distrahentes S 224.
Libye S 289.
Λιβυστικὸς S 255, E 277.
λιγαίνειν Th. 817.
λιγνὺς Th. 461.
λιγὺς S 99, P 305, A 1031. λιγὺ P 441.
λιθὰς Th. 142.
Lilaeus P 281, 896.
λιμὴν κακῶν S 433. vide v. πλοῦτον.
λίμνη A 274. mare, S 490, P 819. λίμνη Δηλία E 9.
λιμοθνὴς A 1160.
λιμὸς P 464. et s. λιμὸς σκότῳ ξύνοικος, poena, A 1519. vide v. νῆστις.
λινόδεσμος P 66.
λίνον, linea vestis, S 105, 114.
λινόπτερος Pr. 455.
λινοῤῥαφὴς δόμος S 116.
λινοφθόρος Ch. 25.
λιπαρεῖν Pr. 507.
λιπαρόθρονος ἐσχάρα E 737.
λιπαρὸς, laetificans, fecundans, S 915.
λιπο— et λυπο— confusa A 104.
λιπόναυς A 189.
λίπος A 1316.
λιπόφωνος, si divinavimus, A 104.
λίπτειν Th. 324.
λισσὰς πέτρα S 711.

λίσσομαι S 669.
λίπαρα μέλη S 722.
λιτὴ S 147, 347. et s. λιτὴ πατρῷος A 201.
litotes Ch. 102.
littera forte distracta esse visa A 624. littera male geminata Ch. 598. littera similis omissa E 165. litterae transpositae S 784.
λιχήν. vide v. λειχήν.
λὶψ φιλόσπονδος Ch. 278.
λιψουρία Ch. 703.
λοβὸς Pr. 482.
λόγον. vide v. γόνον.
λόγος, ratio, causa, Th. 325. res, de qua sermo est, A 1134, S 555. λόγος μέγας τινὸς, h. e. περί τινος, Pr. 710. λόγον ἔχειν τινὸς Pr. 229. λόγῳ, ἐν λόγοις, Ch. 569, 585. ἐν λόγῳ, inter sermones, Ch. 626. πρὸς λόγον τινὸς Th. 486. τῷ σῷ λόγῳ, ex tuis verbis, E 576. οὐ λόγῳ Th. 792. λόγοις τοιούτοις A 532. cf. v. ἐκ.
λόγχη P 50, 126.
λόγχιμος A 366.
λοιγὸς S 605, Ch. 367.
λοιδορεῖν E 193.
λοιμὸς S 593, P 667.
λοιπὸς P 455. et s. ὃ δὲ λοιπὸν A 1448. τὸ λοιπὸν, εἰς τὸ λ., E 619, 644, 933, P 499. τὰ λοιπὰ, ceterum, Th. 66. τὰ λοιπὰ Ἀτρειδᾶν Ch. 372.
λοίσθιος A 117, Ch. 463, E 670.
Λοξίας Pr. 648, Th. 585, A 960. et s.
λούειν Th. 701.
lugentes obvoluto capite Ch. 68.
lusus verborum A 633, Th. 945. cf. Th. 128.
λουτροδάϊκτος Ch. 1003.
λουτρὸν Pr. 536, A 995. cf. vv. θερμὰ, περᾷν.
λουτρῶν E 419.
λόφος Th. 351.
λοχαγέτης Th. 42.
λόχευμα. cf. v. κάλυκος.
λοχίτης A 1527, Ch. 715.
λόχος Th. 56, 427. f. E 46, 928, S 604. partus, A 130.
λυγρὸς Ch. 15.
Lydi P 40, 722.
Λύδιος S 508.
λύειν A 782. κλεῖθρα Th. 363. νεῖκος S 827. φόβον Th. 250. λύεσθαι αἷμα Ch. 749. cf. P 562, 564, 846.
Lythimnas P 922.
Λύκειος Ἀπόλλων A 1143. ὁ Λύκειος S 611.
λύκειος Th. 128.
Lycii Ch. 321.
λύκος S 679, Th. 960, Ch. 385. f. A 1145.
λῦμα f. Pr. 670.
λυμαίνειν Ch. 276.
λυμαντήριος A 1326, Ch. 711, Pr. 966.
λύμασις dicta persona S 776.
λύμη Pr. 148, 415, Th. 822, E 839.
λύπη S 404, Ch. 680. et s.
λυπρὸς Ch. 772, P 952. λυπρός τινι E 162.
λύρα. ὁ ἄνευ λύρας θρῆνος Ἐρινύος A 891.
λύσιμος S 724.
λύσις, finis, A 224.
λύσσα Ch. 274, Pr. 860.
λυτὴρ S 720. νεικέων Th. 869.
λυτήριος S 244, Th. 156. λυτήριος πλοῦτος, opes liberatae, Ch. 761. sequ. λυτήριός τινος E 283. cf. v. μηχανή.
λύτροις et λιταῖς confundi visa E 328.
λύτρον Ch. 40.
τὰ λῷστα Pr. 202, 306, S 853, 864. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων A 939.
λωφᾷν Pr. 27, 374.

μ' et μὴ confusa A 1082; μ et ν E 342; μ et ρ A 405, E 371, 569; μ vel ν et ρ Ch. 437. μ. vide λ, π.
μᾶ Γᾶ S 786.
Μαγνητικὴ γαῖα P 465.
Magus, nomen gentile, P 291.
μάθος A 162.
μαῖα Ch. 37.
Majae fil. Ch. 755.
μαίεσθαι Ch. 733.
μαιμᾷν S 790.
μαίνεσθαι Th. 313, A 950. νόσον Pr. 952.
μαινόλις S 96.
Μαιωτικὸς αὐλὼν Pr. 709.
Maeotis palus, Pr. 409.

μάχαιρα Th. 145.
μάκαρες Th. 93, A 1222. μάκαρες θεοὶ S 908. μακάρων μακάρτατε S 486. vide v. χθόνιοι.
μακαρίτης P 602.
Macedones P 465.
μάκελλα. vide v. Διός.
μακεστὴρ P 651.
μακιστὴρ καρδίας S 428.
Macistus m. A 261.
μᾶκος Dor. S 51. (ἐν μάκει.)
μακρὰν Th. 678, Pr. 310, 835, A 822.
μακρηγορεῖν Th. 976.
μακροβίοτος P 237.
μακρὸς Ch. 658. f. A 568. longinquus, Pr. 792. μακρῷ Pr. 866, E 30. cf. v. ἤπειρος.
μάλ' αὖθις Ch. 601.
μαλακογνώμων Pr. 186.
μαλακὸς A 96.
μαλερὸς Ch. 306, A 134. f. P 61.
μαλθάζειν E 129.
μαλθακίζεσθαι Pr. 79. τινὶ Pr. 927.
μαλθακὸς A 661, 1519. f. E 74.
μαλθακῶς A 857.
μαλθάσσειν Pr. 377, 983.
μάλιστα A 525. τὰ μάλιστα Th. 1003.
μᾶλλον restitutum Ch. 927. μᾶλλον cum comparat. S 255. οὐ μᾶλλον Th. 262.
μὰν Dor. Ch. 896.
μανθάνειν, intelligere, A 554, Ch. 99. μαθόντες, οὐ μαθόντες, A 39. vide v. εὖ.
μανία Pr. 1033. cf. v. ἀλληλοφόνος.
μαντεῖον Pr. 809, E 4, 652. μαντεῖα στέφη A 1151.
μαντεύεσθαι Th. 373. et s. μαντεύεσθαι μαντεῖα E 652.
μάντευμα Th. 27, A 991, Ch. 837.
μαντικὴ Pr. 471.
μαντικὸς θρόνος E 552. μαντικοὶ μυχοὶ E 167.
μαντικολεῖν A 883.
μάντις Th. 24. et s. μάντις (Apollo) Ch. 522. cf. A 1088. μάντις ἐξ ὀνειράτων Ch. 866.
μάραγνα διπλῆ Ch. 343.
Marathon P 448.
μαραίνειν E 134. f. Pr. 578, E 134. μαραίνεσθαι f. E 265.
Maraphis P 780.
μαργᾶν Th. 347.
μάργος Pr. 861, E 67, S 662, Th. 442.
μαργοῦν S 678.
Mardi P 918.
Mardus P 726.
Mardon P 50.
Mariandyni P 868.
μαρμαίρειν Th. 368.
μάρπτειν f. E 533.
μάρπτις S 738, 9.
Mars S 597, Th. 315, E 889. et s. Martis flagellum A 581. Marti sacrificantes Amazones E 625.
μαρτυρεῖν A 1203. et s. f. A 433.
μαρτύρεσθαί τινα E 579.
μαρτύριον A 981, E 443. cf. v. λαμπρά.
μάρτυς ἐν δίκῃ Ch. 919. μαρτύρων ὕπο S 825.
μᾶσθαι Pr. 464, Th. 982, Ch. 38. et s.
μασθὸς Ch. 508.
Masistras, Masistres, P 29, 897.
masculinum nomen feminino junctum S 924, Th. 205, A 110, 148, 1117. masculinum verbale feminino junctum P 876.
μάσσων P 413, 660. μᾶσσον Pr. 608. τὰ μάσσω A 537.
μάστειρ' perperam scriptum pro μάστιξ S 140.
μαστεύειν A 985.
μαστήριος. vide v. Ἑρμῆς.
μαστίκτωρ E 151.
μάστιξ f. Pr. 661, S 140, Th. 575 (μάστιξ θεοῦ). μάστιξ διπλῆ f. A 581. cf. Ch. 343.
μαστὸς Ch. 834.
μασχαλίζειν Ch. 403.
μασχαλιστὴρ Pr. 71.
ματάζειν act. A 894.
μάταιος Pr. 974. et s. μάταιος φόβος Ch. 274. ματαία γλῶσσα Pr. 327, E 756. ματαία δόξα A 382. μάταιον αἰτίας S 205. τὸ μὴ μάταιον S 174. vide v. ἀκανθίζειν.
Matallus P 287.
ματᾶν Pr. 57, Th. 37. ματᾶν τινος E 137.
ματεύειν A 980, Ch. 205, 309, 830.
μάτη S 732, Ch. 855.
μάτην, μάταν Dor., Pr. 976, 982,

A 383. et s. τὸ μάταν ἄχθος Dor. A 154. μάτην εὖνις P 261.
ματρόθεν Ch. 567.
ματροκασιγνήτη E 875.
ματρόπολις Dor. P 832.
ματροφόνος Dor. E 243, 254.
ματρῷος Dor. E 247, 305.
μαυροῦν A 268.
* μαυροῦν E 326.
μαχαιροφόρος P 55.
μάχεσθαι περί τινος S 661. πρὸς ἡνίας Pr. 985.
μάχη, altercatio, A 846. μάχη δορὸς A 396. ναῶν P 428. vide vv. ξυνάπτειν, τροπή.
μάχιμος S 724, A 120.
μάχλος f. S 580.
Megabazes P 21.
μεγαίρειν Pr. 605.
μεγαλαυχεῖν A 1410.
μεγάλαυχος Th. 979, P 506.
μεγαλήγορος Th. 532.
μεγαλόμητις A 1313.
μεγάλος Th. 772.
μεγαλόστονος Pr. 405.
μεγαλοσχήμων Pr. 402.
μεγαλύνεσθαι Pr. 868.
μεγάλως, vehementer, P 841.
Megareus Th. 441.
μέγας, adultus, A 330. μέγας, δεινὸς, Ch. 751, 888. μέγας μόρος Ch. 445. μέγα p. μεγάλως Pr. 979, A 642, 1157, Ch. 297. μεγάλα, verba magnifica, Th. 532. μεγάλα, valde, E 723. μέγα et μετὰ confusa S 932.
μεγασθενὴς Ch. 255, E 61, Th. 70. et s.
μεγαυχὴς P 608.
μέγεθος P 161.
μέγιστος, δεινότατος, σεμνότατος, E 44. μέγιστον ἔργον P 712. μέγιστον p. μεῖζον, ut videtur, S 289.
μεγιστότιμος S 630.
mediocritatis rerum humanarum laus E 475.
medium. cf. v. fut. medii.
μεθαρμόζειν Pr. 307.
μεθιέναι Th. 79. μεθιέναι dicta membra morientis A 1271. μεθιέναι, ἐᾶν, P 644. μεθιέναι νόμον τινὶ Ch. 764. μεθιέναι, omittere, Pr. 260, E 718. μεθιέναι τι Pr. 1013. μεθίεσθαί τι S 755.
μεθίστασθαι P 135, S 498. τινὸς E 820.
μέθυ S 844.
μεθύστερος Th. 548. μεθύστερον P 184, Ch. 479. vide v. οὐ μ.
μεῖζον αὔξεσθαι S 310. μεῖζον ἐλπίδος A 238. μεῖζον ἢ δικαίως A 345.
μείλιγμα γλώσσης E 806. μειλίγματα E 107. νέρτερα Ch. 13. vide v. δυσφρόνων.
μειλικτήριον P 579.
μειλίσσειν οὖδας dicti fluvii S 916.
μείων Ch. 482. μεῖον Th. 324, Ch. 654. μεῖον οὐδενὸς Pr. 988. μηδὲν μεῖον Pr. 497. τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνειν S 543.
μελάγκερως A 1013.
μελάγκροκος Th. 800.
μελάγχιμος S 640, P 274, Ch. 9.
μελαγχίτων φρὴν P 95.
μελάγχροος, ubi libri μελανόχρως, S 703.
μέλαθρον φόβου ἐμπατεῖν A 1322. cf. v. δόμος Δίκης et A 1453. μέλαθρα βασίλεια Ch. 318. μέλαθρα δόμων A 863. cf. A 114, 457, 681.
μελαίνειν S 134.
μελαμβαθὴς Pr. 217.
μελαμπαγὴς Dor. f. A 357. μελαμπαγὲς αἷμα Th. 699.
μελαναιγὶς δόμων Ἐριννὺς Th. 666.
μελάνδετος Th. 43.
μελανείμων E 337.
Melanippus Th. 331.
μελανοζυγᾶτις S 491.
μέλας ἄρης A 1394. μέλαινα ἄτη A 681. πλαγὰ Dor. P 970. τύχα Dor. S 79. μέλαν αἷμα A 911. ὄναρ S 785.
μέλειν πάρεστι P 967. μέλειν τί τινι dictum id, cui studet, vel quod patravit, Ch. 881. cf. A 524, 1136. μέλει θεοῖσιν etc. Ch. 727.
μελεοπαθὴς Th. 887.
μελεοπόνος Th. 887.
μέλεος S 98, Th. 734, A 645. μέλεα ἔργα Ch. 939.
μέλεσθαι Th. 158, 9, E 61.
μέλημα A 1431, Ch. 221, E 402.
μέλι. vide v. παμφαές.
μελίγλωσσος Pr. 171.
μελίζειν A 1062.
μέλισσα P 107.

μέλλειν, cunctari, A 814. et s. τὸ μέλλον S 936. et s. τὸ μέλλον ἔκ τινὸς P 346.
μελλὼ A 1242.
μέλος, canticum, P 960. cf. v. νυμφότιμον. μέλη, membra, corpus, P 436, 916, E 251.
μελοτυπεῖν A 1037.
μέλπειν A 217, 1333.
μέμφεσθαι Pr. 1049. et s. τὴν τύχην E 532.
Memphis sancta P 35. cf. P 897, S 285.
μὲν non sequente particula, quae ei respondeat, A 507. μέν νυν P 385. μὲν οὖν S 116. μὲν οὖν extrema sententia E 38. vide v. μή.
μένειν, expectare, Th. 361, 846. μένειν, ὁρμᾶν. μέμονας Th. 653. μένειν τινὰ Th. 403, P 220. τινὶ S 353.
Menelaus A 41. Menelai dolor ex raptu Helenae acceptus A 374. seqq.
μένος, cupiditas, E 484. cf. S 677. μένος (fluvii) Pr. 698. cf. S 514, A 277. μένος, ira, Th. 834, robur, E 587. μένος ἄτης Ch. 1008. vide vv. αἱματηρὸν, ἄκαμπτον, ἄναυδον, βρύειν.
μέντοι, scilicet, iron. A 583. cf. A 792, 849.
μέριμνα A 100, P 142. μέριμνά μου velut dictum pro ἐγὼ A 408. μέριμνα, cura, negotium, E 327. μέριμνα πόνου E 127. cf. v. εὐπάλαμος.
Mercurius S 279. divinus Pr. 989. cf. v. Ἑρμῆς.
μέροπες, μέροπες λαοὶ, Ch. 950, S 80.
μέρος ἀγγέλου A 263. ἔργων Ch. 767. μέρος dictum adverbialiter Ch. 277. ἐν μέρει A 304. et s.
μέσακτος P 829.
μεσημβρία S 667.
μεσημβρινὸς Th. 348, 398, 413. μεσημβριναὶ κοῖται πόντου A 504.
μεσολαβὴς E 149.
μεσόμφαλος Th. 707. μεσόμφαλον πέδον (Delphi) Ch. 968. vide v. ἑστία.
μέσος E 112. ἐν μέσῳ S 656. τιθέναι τι ἐν μέσῳ τινὸς f. Ch. 131.
Messapius m. A 265.
μεσοῦν P 408.
μετὰ μάκαρας, *nächst den Göttern*, Th. 999. μετά τι A 204. vide v. μέγα.
μεταβαίνειν Ch. 294.
μεταγιγνώσκειν, post sive sero intelligere, S 97. μεταγιγνώσκειν φρονεῖν τι A 195.
μεταίτιος (βουλῆς) Ch. 86, 120, A 717, E 186.
μεταίχμιον σκότου Ch. 52. cf. Th. 177.
μετάκοινος E 321. τινὶ S 923, E 877.
μετακοιμίζειν f. Ch. 1008.
μεταλγεῖν S 374.
μεταλλακτὸς Th. 672.
μεταμανθάνειν A 641.
μεταμέλειν E 707.
μεταξὺ Th. 719.
μεταπτοιεῖν S 304.
μεταῤῥυθμίζειν P 699.
μεταστένειν E 59.
μετάτροπος δαίμων P 873.
μεταῦθις E 436.
μεταχωρεῖν Pr. 1036.
μετεῖναί τινος E 511.
μετέρχεσθαι μόρον τινὸς Ch. 920.
μετέχειν τινὸς P 513. τινὶ Pr. 329, Ch. 278. τι A 446.
μετιέναι τινὰ Ch. 259, A 1542. μετιέναι τινὰ δίκας E 218.
μετοικεῖν γῆς S 556.
μετοικία, f. E 916, 921.
μέτοικος S 884, Ch. 631. f. P 292, A 58.

metra Aeschyli praeter usitatissima senariorum, trochaïcorum t. c., anapaestorum mon., dim. et paroem., tum dochmiacorum, forma vulgari.

1. *metra simplicia.*

adon. A 148, 1369, P 69, E 479.
aeol. pent. Pr. 514.
alc. Pr. 415, Ch. 740.
amph. (?) *d.* A 966.
amph. tr. Th. 710, 714.
amph. tr. c. Pr. 414.
amph. t. h. P 805.
anap. paribus locis senariorum P 956., ubi vid. ann.

a. E 766.
a. h. S 768, P 67, 879, 881, A 627.
a. d. br. Pr. 516, P 880.
a. d. log. A 113.
a. d. h. E 476. in disyll. Pr. 531.
a. par. log. Pr. 529.
a. tr. br. S 55.
a. hex. A 1434, 5.
a. hex. h. P 827.
a. Aristoph. E 295. seqq.
An. Pr. 397. seqq., 563, S 488, 610, 910, 913, 926. Th. 299, 317 (antepen. longa.), 686, 688, P 613, 901, A 367, 625, 1001, Ch. 374. antepenult. longa Pr. 555. longa penultima soluta S 64.
antisp. Pr. 549.
chor. S 102, 491, 529, 940, P 545, 962, Th. 280, 316, 852, A 200, 349.
ion. S 106.
cat. Th. 532, Ch. 306.
Anacr. major Ch. 738. (— ⏑ — ⏑ — ⏑ — | — ⏑⏑ — ⏑ — ⏑)
antibach. d.
ant. d. Pr. 581, S 619, Th. 108, 832, 834, 842, 844, P 254, A 369, 629, 967, 1027, 1419, 20, Ch. 61, 322, 353.
ant. d. h. S 498, 524, 538, 577, 608, Th. 110, 113, 116, 304, 866, P 256, 818, 946, 976, A 177, 339, 345, 6, 660, 1430, 1443, Ch. 357, 583, 763, E 493.
ant. tr. Th. 709.
ant. tr. br. S 342. sequ., 695, Th. 841, Ch. 370.
archil. S 595, 760, Th. 452, 690, 803, A 1339, 1357, 1368, 1381.
asclep. P 836.
asynartetorum versuum indoles ac necessitas Th. 270.
ba. d. Th. 295, 725, 848.
ba. pent. Th. 99.
ch. c. l. m. S 78, Th. 300, 830, 864.
ch. d. S 90, Th. 278, 591, 654, P 883, A 661.
ch. d. c. l. m. S 66, Th. 303.
ch. d. br. Ch. 320, 429.
ch. d. c. Ch. 326, 350, 355, 423, 430, 1.
ch. d. h. S 516, Th. 685, P 621, 808. si divinavi, A 624, Pr. 400. (— ⏑⏑ —, ⏒ — ⏑ —, ⏒)
ch. tr. S 52.
ch. tr. c. (⏑⏑ — ⏑ —, — ⏑⏑ —, ⏑ — ⏑) S 142.
ch. tr. cat. c. l. m. S 63, Th. 320, 865.
ch. tr. h. S 503, 912.
ch. t. Th. 851, P 602.
ch. t. c. S 91. ἐπίμικτος E 494.
ch. t. h. A 181.
cr. P 241, 961, 969, 983.
cr. d. Th. 279, P 105, A 1294, E 151, 450.
cr. d. c. P 806.
cr. tr. S 386, 392, A 1341, 2, Ch. 549.
cr. tr. c. Ch. 739. 741.
cr. tr. h. P 107.
cr. t. Pr. 559, S 387, 8, Ch. 730.
cr. t. c. Pr. 578.
cr. pent. Ch. 755.
cr. pent. c. E 303.
da. d. A 107.
da. d. h. Pr. 513, 518, S 40, 67, A 141, 1390, E 876.
da. tr. Th. 451, P 539, 555. seqq., 814, 835, 840, A 649, 908, 1367.
da. tr. c. l. m. E 940.
da. tr. h. Pr. 421, 532, S 43, 502, P 631, E 942.
da. tr. h. log. S 747.
da. t. Pr. 864, S 76, Th. 772, P 615, 804, 815, 834, 839, 905, A 111, 135, 1422, 1433, E 337, 934.
da. t. c. Pr. 865.
da. t. h. P 807, 826, A 112, E 478, 904.
da. pent. P 824, A 106, 138, 154, 883, 907, Ch. 26, 553, E 319, 320, 335, 6, 874.
da. hex. S 513, 582, A 110, 114, 140, 648, 1408, 9, 1432, E 877.

dm. Pr. 557, S 87, 123 (–⏑– –⏑– – –⏑⏑), 394, 726, 743, 758, 785, Th. 273, 386, 733, 872, P 97, 866, 888, 973, 991, A 680, 990, 1030, 1343, Ch. 733, 875, 893, 904, E 241, 259, 305.
dm. h. S 606, 766, 775, P 903, 986, 7, A 150, 366, 958, 1414, 1429, 1438, Ch. 37, 138, 358, E 843.
do. hujus formae ⏑⏑⏑ – ⏑ – | – – ⏑⏑ – – A 899.
do. br. S 576.
do. c. Th. 183, A 848.
do. h. Pr. 558, 879, S 324, 581, 591, 745, 763, Th. 653, 727, P 233, 4, 623, A 1428, Ch. 751, E 159, 724.
Eurip. A 399.
gall. Th. 795, A 678, Ch. 577.
gl. S 727, Th. 296, A 143, 977, 1295, Ch. 321, 388, 742, 757, E 936.
gl. a dactylo incipiens Th. 202. finitus paeone 4. E 243. solutis longis E 152.
gl. pol. Ch. 732, S 104.
gl. h. S 364, 767, Th. 124, 534, 655, P 242, 542, A 136, 662, 1395, Ch. 310, 351, 354, 432, 1, 735, 765, 769.
gl. h., ab anapaesto incipiens, Th. 849.
gl. pol. h. S 490, A 137, 1355, 1370, 1392.
hexam. her. S 62, P 817, 837, A 105, 116, 142, 144. seqq.
iamb. Pr. 417, 666, 867, S 100, 942, A 1374.
i. h. S 80, 746, P 543, Ch. 550, A 403.
i. d. Pr. 548, 579, 580, S 53, 56, 65, 99, 101, 124, 525, 540, 699, 721, 723. seqq., Th. 712, 784, 786, 800, 871, 886. seqq., P 521. seqq., 928, 942. seqq., 982, 984, A 117, 194, 375, 626, 1048, Ch. 20, 41. seqq., 141, 422, 592, 758, 764, 766, 874, 897, E 244.
i. d. clod. E 344.
i. d. br. Pr. 546, P 99, 107, 255, 544, A 179, 664, A 886, 1040, 1380, Ch. 57, E 348, 452, 467.
i. d. h. Pr. 533, 554, 878, S 116, Th. 870, 873, P 975, A 213, 340.
i. tr. clod. E 346.
i. tr. br. S 118, 539, P 525, A 370.
i. tr. c. Pr. 550, 552, 669, S 489, 621, Th. 109, 123, A 341, Ch. 22, 736.
i. tr. h. Ch. 305.
i. t. Pr. 567, S 514, Th. 734, 785, 796, 840, A 400, 1346, 1393, Ch. 25, 594, E 345, 721.
i. t. c. A 426.
ith. Pr. 586, S 121, 134, Th. 120, 270, 274, 715, 868, P 110, 828, Ch. 744, E 489.
ion. a ma. d. S 728.
ion. a ma. t. Th. 297.
ionici a min. non unius moduli S 908. seqq.
ion. a min. d. S 141.
ion. a min. tr. Th. 83, 850, P 65, 6, 622.
ion. a min. tr. c. P 89.
ion. a min. tr. c., in quo choriambus, Th. 689.
ion. a min. t. S 769, P 64, 76, 7, 82, 648, 653, A 663, 4, Ch. 767.
ion. a min. t. c. P 86.
metra suavia in re tristi Th. 698.
pae. d. c. P 603.
pae. tr. c. P 605.
pae. t. E 306, 324.
pent. eleg. S 501, 752, 759, Th. 294, A 901, Ch. 348.
phalaec. A 630.
Pher. S 526, 609, Th. 319, 713, P 244, 528, 9, 540, 1, 606, 838, 943. seqq., A 108, 115, 632, 665, 885, 1298, 1337, Ch. 307, E 307, 321, 768.
Pherecrat. major Ch. 302, 304.
proceleusmat. in anapaesto (ἐλελε-λε-) Pr. 855.
sapph. A 219.
sp. octon. S 140 (vide Emend.), P 634.

tribrach. tr. h. Ch. 23.
t. d. Pr. 408, 530, 880, S 119, 714, Th. 89, 187, 835, A 621, 1340, Ch. 565, 743, E 453, 466.
t. d. br. S 138.
t. d. c. Pr. 877, S 68, 117, 137, 713, 948, Th. 105, 215, 323, 801, P 95, 6, 106, 526, 816, 826, 884, 5, A 152, 155, 163, 166, 418, 623, 889, 906, 909, 987, 1041, Ch. 27, 140, 859, 394, 552, 554, 734, 745, 747, E 808, 323, 463, 477, 837, 839, 844. etc.
t. d. h. Ch. 748, 771.
t. tr. Ch. 66, 67.
t. tr. br. S 344, Th. 819, A 167, 882.
t. tr. c. S 135, Th. 321, 324.
t. t. Pr. 407.
t. t. br. Pr. 519.
t. t. c. Pr. 584, S 341. in cantico.

2. *metra composita, inprimis asynarteta.*
aeol. d. h. et ant. S 45.
amph. tr. c. et ith., Th. 711.
a. et an. Pr. 528.
a. et cr. d. E 764.
a. et dm. S 738.
a. et gl. h. Ch. 325.
a. et i. P 85.
2 *a. h.* S 77, P 878.
a. h. et a. P 68.
2 *a. par.* A 900, 1344.
a. d. br. et an. Pr. 527.
2 *an.* Pr. 398, 583, S 593 (chor.), Th. 687, A 176, 180 (chor.), 402, 628, Ch. 308, 9.
an. et ant. P 882.
an. chor. et dm. Pr. 553.
an. et i. h. S 517, A 199, Ch. 303.
an. et i. d. h. Pr. 420.
ant. et an. S 86.
ant. et cr. A 422.
ant. et dm. Ch. 60, P 870.
ant. et i. Pr. 671.
ant. et i. d. A 344.
ant. et i. d. br. Pr. 413, 561, S 512, Th. 325, 723.
ant. et ith. Ch. 593.
ant. et t. S 88, Th. 847, 867, P 546, A 198, 1347.
ant. d. et t. h. Ch. 24.
ch. et cr. S 89, 722 (soluta prima longa).
chor. et dm. A 1354.
ch. et ith. P 931, Th. 298, 797.
τρίκ., ch. i. br. ch., Th. 119.
ch. d. et a. h. S 42.
ch. d. et an. c. P 90.
2 *ch. d. c.* Ch. 356.
ch. c. l. m. et cr. Th. 301.
cr. et ant. E 302.
cr. et da. d. h. E 475.
2 *cr. et t. d. c.* E 872.
cr. d. et dm. Th. 186, Ch. 894, E 254.
cr. d. et i. A 151, 396, Ch. 773, E 449, 718, 836.
cr. d. et i. h. E 451.
cr. d. et t. h. Ch. 770.
cr. d. et t. d. c. E 305.
2 *cr. d. c.* E 242.
cr. d. c. et a. Pr. 868.
cr. d. c. et ant. Pr. 869.
cr. tr. et i. Ch. 548.
cr. t. et i. A 165.
da. d. et cr. d. c. Pr. 670.
da. d. h. et t. d. S 41.
2 *da. tr.* Th. 773.
da. tr. et ith. P 841.
dm. et a. E 767.
dm. et ant. S 103.
τρίκ., dm. chor. dm. Th. 839.
dm. et cr. Ch. 761.
dm. et cr. vel *paeon. t.* S 363.
τρίκωλος, dm. cr. dm. Pr. 556, E 256.
dm. et cr. d. Pr. 569, 576, 587, Th. 318, A 1004, 1028.
dm. et gl. Th. 449.
dm. et gl. h. A 681.
dm. et i. Pr. 585, S 786, Th. 302, 387, 699, 828, 836, P 624, 902, 992, A 164, 423, 622, 677, Ch. 39, 139, 562, 578, 749, 759, E 338, 464, 717, 879.
τρίκ., dm., i., dm. E 149.
τρίκ., dm., i. br., dm. E 714.
as., dm. et i. h. Pr. 673, S 762, Th. 818, P 620, 985, 988, A 1394, Ch.

64, 393, 754, 768, E 769, 838.
dm. et i. d. br. E 249, 842.
dm. et ith. S 105.
dm. et paeon. d. E 763.
2 *dm. h.* Ch. 324, 772.
dm. h. et dm. A 1022, Ch. 36.
τρίκωλος, 3 *dm.* Th. 665, A 1026, Ch. 872, E 140, 145.
as. c., 3 *dm.* Ch. 895. et contra dochmio hypercat. finitus Th. 665.
τρίκ., *dm.*, *i. br.*, *dm.* E 150.
dm. et t. Pr. 582, A 1009.
dm. et t. d. c. Ch. 56.
2 *dm. h.* A 989, E 722.
2 *gl.* P 604, Ch. 900.
gl. et gl. h. S 672.
gl. et an. chor. Pr. 409.
gl. pol. et an. c. Pr. 866.
gl. et dm. h. A 631.
gl. et i. Th. 184.
gl. pol. et i. h. S 487.
gl. et ith. Ch. 301.
i. et ant. Ch. 349.
i. et cr. S 622. sequ., 698, Th. 272, 700, 783, 845, 6, P 927. 929, 930, A 133, 215, 376, 424, 1010, 1359, Ch. 65, 394, 5, 400. sequ., 576, 580, 774, Ch. 876, E 248.
2 *comp. ex i. et cr.* Th. 271, 829, 833, 869, A 343, 417.
τρίκ., *i. cr. i.* Th. 701, A 178.
i. et dm. S 320, 340, 659, Th. 338, 448, A 1003.
i. et t. Pr. 564, 672, A 212, 347, Ch. 566.
i. et t. d. c. Th. 702.
i. h. et a. P 900.
i. h. et a. par. A 109.
i. h. et an. Pr. 395, E 343.
i. h. et ant. A 217.
τρίκωλος, *i. h.*, *ba.*, *i. h.* P 938.
i. h. et cr. d. A 1418, E 252.
i. h. et dm. Pr. 562, 565, Th. 268, P 242, 912, 926, A 210, 342, 365, 395, Ch. 62, E 142.
τρίκωλος, *i. h. dm. i. h.* Th. 697.
i. h. et dm. h. Th. 102, A 676.
i. h. et gl. h. E 480.
i. h. et i. Pr. 416, Th. 794, 837, A 679, 986, 1042, E 161.
τρίκωλος, *i. h. i. et i. h.* A 658.
2 *i. h.* Pr. 547, 568, S 500, 515, 587, 620, 624, 701, 744, Th. 666. sequ., 820, 843, 4, A 134, 174. sequ., 192. sequ., 195, 211, 216, 371, 397, 8, 421, 659, 902, 1338, 1413, 5, 7, 1437, 9, 1441, Ch. 63, 323, 373, 397. seqq., 402, E 490.
i. h. et i. d. br. S 486, P 940, Th. 863, A 214, 372, 3, 425, 1416, 1440, 2, Ch. 372, 419. seqq., 551, 579, 581, 731, 750, 760, 762. E 488, 491.
τρίκ., 3 *i. h.* P 98.
i. d. et ith. Ch. 595.
i. d. et t. d. c. S 711.
i. d. br. et ant. A 218.
i. d. br. et cr. Ch. 564.
i. d. br. et dm. Pr. 419, S 796.
i. d. br. et t. A 197.
i. d. h. et an., A 401.
τρίκ., *i. ion. a min. i.* A 374.
ion. a min. et a. h. P 84, 87.
τρίκ., *ion. a min. a. h. ion. a min.* P 614.
ion. a min. d. et an. Pr. 396, P 78, 83.
ion. a min. d., *vel an.*, *et i. h.* A 132. cf. S 504.
pher. et a. Pr. 517. (?)
pher. et an. chor. P 560.
ith. et i. h. Ch. 563.
ith. et ith. c. Ch. 38, Pr. 566.
ith. et t. d. c. E 840.
2 *ith. c.* Th. 92.
pae. 1. *et ch. h.* Ch. 752.
paeon. d. et dm. E 325.
2 *pher.* S 596, Th. 275. seqq., A 350, 378, 404, 646 (⏑— —⏑⏑—⏑⏑|—⏑—⏑⏑—⏓), E 935.
pri. S 527, 583, 597, 611, A 351, 379, 405, 651, 1391, Ch. 567, 8.
pri. polysch. Ch. 44.
t. et dm. S 54, 79, P 911.

t. et i. Pr. 575, S 122, Th. 101, A 1360.
t. et i. h. Pr. 560, Th. 269, A 377, A 1356.
t. et i. d. br. S 139, Ch. 746.
t. h. et ant. S 120.
t. h. et dm. E 448.
t. d. et i. d. A 427.
t. d. et i. d. br. P 527, E 454.
t. d. c. et cr. d. S 941.
t. d. c. et dm. Ch. 880.
t. d. c. et pher. E 301.
2 *t. d. c.* S 136, 712, 939, A 153, 162, 620, 650, A 881. seqq., 903. seqq., E 309, 462, 465, 474, 841, 905. seqq.
tr. d. c. et an. chor. Pr. 881.

μετρεῖν Ch. 195.
μέτριον ἔπος S 937.
μέτρον προστιθέναι Ch. 741.
μέτωπον exercitus P 672.
μετωποσώφρων S 174.
μή et μὲν confusa A 419; μή et μοὶ E 850.
μηδαμὰ P 404.
μηδαμῇ Pr. 58.
μηδαμοῦ E 381.
μηδαμῶς Pr. 335, A 1531, Ch. 629.
μηδ. ποτε S 652.
μηδέπω et μηδ' ἑκῶν confusa Pr. 719.
μήδεσθαι, moliri, A 986, 988.
Medi dicti pro Persis P 213.
Μηδικὸς P 743.
Medus rex Persarum P 717.
μῆκος dictum ut τρόπον et similes accusativi A 2. λόγου E 188. μακρὸν χρόνον Pr. 995. οὐδὲν χρόνον S 656. ἐν μήκει χρόνου A 549.
Μηλιεὺς κόλπος P 459.
μηλόβοτος S 506.
μῆλον, ovis, Th. 255. et s.
μηλοτρόφος P 715.
μηλοφόνος ἄτη A 654.
μὴν Pr. 244, A 1264, E 51. μὴν et μιν confusa S 889.
μήνη Pr. 775.
μηνίεσθαι ὑπέρ τινος E 101.
μῆνις S 140. et s. ἀπό τινος E 297. μῆνις οὐχ ὁρωμένη πατρὸς Ch. 279.
μηνίτη, si forte, S 242.
μηνυτὴρ ἄφθεγκτος E 232.
μήκοτ' αὖθις A 508.
μήτηρ, appellatio honorifica vetularum, P 192. μήτηρ dicta patria Th. 551. μήτηρ f. P 583.
μῆτις Pr. 881, S 861. et s. vide v. γυναικόβουλος.
μητραλοίας E 146, 197.
Metrogathes P 42.
μητρόθεν Th. 631, Ch. 697.
μητροκτονεῖν E 189. et s.
μητροκτόνος χεὶρ E 102. μητροκτόνον φίτυμα A 1167.
μητρυιὰ f. Pr. 705.
μητρῷον δέμας E 84.
μηχανᾶσθαι Th. 962, A 871.
μηχανὴ βαθεῖα πύργων S 847. μηχανή, dolus, A 1459. μηχανὴ λυτήριος S 948, E 582. μηχανή, ratio, consilium, Pr. 204, E 82. studium, opus, S 183. μηχανὴ σωτηρίας Th. 189. μηχαναὶ Διὸς A 616. cf. vv. λαοπόρος, τελεῖν.
μηχάνημα Pr. 456, 964, Ch. 913. dolus, A 1013.
μηχανοῤῥαφεῖν Ch. 208.
μῆχαρ S 362, A 180. τὸ πᾶν μ. dictus Jupiter S 541.
μιαίνειν γένος S 201. ὕδωρ E 631. μιαίνειν dictus Jupiter sceleratorum domos S 588.
μιαιφόνος Pr. 846, E 543.
μίασμα S 241, Th. 649, E 158. χώρας καὶ θεῶν ἐγχωρίων A 1522.
μιάστωρ idem quod ἀλάστωρ, *ein Plagegeist*, E 165. μιάστορες appellati Aegisthus et Clyt. Ch. 880.
μιγνύναι f. P 970. μίγνυσθαί τινι E 69.
μιμεῖσθαι Ch. 527.
μίμνειν P 757. et s. μίμνειν, superstitem esse, Ch. 941.
μινύθειν Th. 853, E 336.
μινύρεσθαι A 16.
μινυρὸς A 1050.
Minos Ch. 573.
μιξόθροος Th. 303.
μιξόμβροτος S 520.
μισεῖν Pr. 1044.
μίσημα dicta persona E 73. μίσημα, odium; h. e. id quod odimus, Th. 166.
μισητὴ κύων f. A 1114.
μισθὸς f. A 1147.

μισόθεος A 976.
μῖσος p. μισητὸς A 1298.
μνᾶσθαι ἄλλου λόγου Pr. 509.
μνῆμα Pr. 819.
μνημεῖον pugnam facturi Th. 49.
μνήμη Pr. 448, S 246.
μνήμων (μνάμων Dor. A 145.) E 344. μνήμονες Ἐριννύες Pr. 503.
μνημονεύειν P 735.
μνησιπήμων πόνος A 165.
μνηστὴρ, μνήστωρ, Pr. 718, Th. 161.
μογεῖν A 1501, Pr. 273, 583.
μογερὸς Pr. 545, 575, Th. 776, A 130. et s.
μόγις P 482.
μοί. vide μή.
Μοῖρα, Μοῖραι, Pr. 498, 503. et s. ὦ μεγάλαι Μοῖραι Ch. 292. vide v. Parca.
μοῖρα ἀσφαλὴς A 1465. μοῖρ' ἀφροδίτας S 925. θανάτου P 850, A 1348. μοῖρα, fatum, Pr. 672, Th. 473. et s. munus, officium, E 434. μοῖραν νέμειν τινὶ Pr. 289.
μοιράζειν Th. 841.
μοιρόκραντος E 351. μοιρόκραντον ἦμαρ Ch. 568.
μολεῖν, μολεῖσθαι, Pr. 646, 668. μολεῖν δόμοις E 194. μολεῖν f. S 376, Ch. 872. et s. ἔκ τινος f. E 148.
μόλις. οὐ μόλις E 787.
Molossis Pr. 807.
μολπὴ A 107. vide v. ὀλολύζειν.
μολπηδὸν P 362.
μομφὴ Th. 934.
μοναρχίαι πικραὶ Th. 824.
μονὰς Ξέρξης P 686.
μονογενὲς τέκνον A 804.
μονόδους Pr. 774.
μονόζυξ P 116.
μονόκλαυτος Th. 989.
μονομάχος Th. 749.
μόνον S 902.
μονόῤῥυθμος δόμος S 852.
μόνος αὐξητικὸν P 790.
μονόσκηπτρος S 343.
μονοστιβὴς Ch. 715.
μονοῦν S 670.
μονόφρουρος A 229.
μονόφρων A 672.
μονόψηφος S 342.
μόριμος Ch. 331.
μόρος Pr. 246. et s. κακὸς P 342. cf. vv. αἴτιος, λευστὴρ, πάμφθαρτος.
μόρσιμος S 44, A 147. μορσίμη E 204. μόρσιμον, τὸ μόρσιμον, Pr. 908, S 930, Th. 243, 262, Ch. 89. vide v. ἄγρευμα.
mortis descriptio similis Catullianae Th. 580. cf. A 1008.
μορφὴ, persona, Pr. 208.
μόρφωμα A 779, 1104, E 370.
Moschus emend. Pr. 827.
μουνὼψ Pr. 782.
μοῦσα, carmen, E 293.
Musae et deae cantatrices (?) S 617.
μουσομήτωρ Pr. 448.
μοῦστιν Ch. 108.
mutilati sontes E 175.
μόχθημα Pr. 451.
μοχθηρὸς, infelix, Th. 237. molestus, Ch. 699.
μόχθος Pr. 99, 242, 381, A 494. et s.
μοχλὸς Ch. 815.
μυδροκτυπεῖν Pr. 364.
μυελός. vide v. νεαρός.
Mygabates P 909.
μύζειν, μυγμὸς, E 116, 176.
μυθεῖσθαι S 253. μυθεῖσθαι cum alio infin., *jubere*, ut λέγειν, Pr. 643.
μῦθος βραχὺς sive ἐν βραχεῖ λόγῳ Pr. 492, 665. μῦθος νέος Ch. 152. vide vv. πρόσφθογγος, τρυγέρων.
μυθοῦσθαι A 1254.
μύκειν S 324.
μύκημα βροντῆς Pr. 1038.
μυκτηρόκομπος Th. 431.
μύραινα f. Ch. 926.
μυριάδαρχος P 918.
μυριὰς P 860.
μυριετὴς χρόνος Pr. 95.
μυριόνταρχος P 287.
μυρίος dictum numero rotundo Pr. 499, 524. cf. Pr. 550. etc. μυρία πεμπαστὴς P 905.
μυριωπὸς Pr. 550.
μύρμηξ. vide v. ἀήσυροι.
μύσαγμα S 885.
Mysi S 507, P 51.
Μύσιος P 295. τὸ Μύσιον ἐπιβοᾶν P 972.
μύσος E 182. et s. μύσος ἐλαύνειν Ch. 900. vide v. φεῦ.

μύχιος P 822.
μυχόθεν A 97, Ch. 31.
μυχὸς Pr. 134. et s. Apollinis Delph. E 159. δωμάτων, penetralia domus, Ch. 746.
μύωψ Pr. 654. S 281.
μωμᾶσθαι A 249.
μωμητὸς Th. 475.
μωραίνειν τι P 671.
μωρία. cf. v. ἄκοινα.

ν et γ confundi visa E 722. ν et μ confusa (ἂν ἄλλον p.—α μᾶλλον) Ch. 927; ν et ρ Ch. 946; ν et ς S 54, Ch. 742, 845, E 764, 850, 868; ν et υ P 27, E 213, 722, Ch. 465. cf. 470, 1, et v. ἐν. — ν superscriptum omissum, ut videtur, A 137.
νᾶες ἄναες P 634.
ναὶ, ναί, P 987.
ναίειν μέγα στόμιον dictus Apollo Delphicus Ch. 751. ναίειν χθόνα Th. 694.
νάϊος Dor. S 2, 738. vide v. ἐμβολή.
νᾶμα Pr. 784.
ναρθηκοπλήρωτος Pr. 109.
ναυάγια P 393.
ναύαρχος P 336. ναύαρχον σῶμα τὸ βασίλειον Ch. 670.
ναυβάτης P 935. ἀνὴρ P 348, E 414. στρατὸς A 889. ναυβάται ὁπλισμοὶ A 367.
ναυκληρεῖν πόλιν Th. 619.
ναύκληρος S 153.
Ναυπακτία S 233.
ναύπορος E 10.
ναύστολος Th. 800.
nautae improbi S 491.
ναύτης Th. 188. vector, S 465, Th. 570.
ναυτικὸς λεὼς P 356. στρατὸς A 573, S 683.
ναυτίλος Pr. 455, A 570. et s.
ναύφρακτος P 878, 948.
νέα Th. 299. — νέα et νέον misceri visa P 12.
νεάγγελτος Ch. 683.
νεάζειν, juvenari, S 93. νεάζουσα ὕβρις A 677.
νεαίρετος θὴρ A 949. πόλις A 951.
νεᾶνις Pr. 682, E 873.
νεαρὸς A 331, 1389. νεαρὸς μυελὸς A 77.
νεβρὸς E 111, 233.
νέειν Aeschylo restitutum S 326.
negatio duplex conjuncta A 1391. prior intelligenda Ch. 280, 435, A 471.
νεῖκος S 826. et s.
νειλοθερῆ. vide v. εἰλοθερῆ.
Νεῖλος Αἰγύπτιος P 284. Νεῖλος ὁ μέγας S 778, P 32. cf. S 813, Pr. 825, S 4, 282, 459.
Nili aqua sancta et dulcis Pr. 790. eadem salubris S 515, 759. sequ., P 32.
Νειλῶτις Pr. 792.
νεῖρα A 1365.
νεκροδέγμων Pr. 153.
νεκρὸς A 598. νεκρὸς ἀδελφὸς Th. 937. νεκρὸν τιθέναι Ch. 538. νεκροὶ P 579.
νέμειν Pr. 513. (Ζεὺς ὁ πάντα-νέμων.) νέμειν κράτος τιμὰς S 944, E 683. νέμειν, νέμεσθαι, πόλιν E 921, Th. 213. cf. S 600, Pr. 411. νέμειν, possidere, A 76. putare, E 839. νέμειν τινὶ θράσος, animos addere alicui, S 467.
νέμεσις Th. 215.
νεμέτωρ Ζεὺς Th. 452.
νεόγαμος νύμφη A 1065.
νεογενὴς Ch. 493.
νεογνὸς A 1043.
νεόδρεπτος S 306.
νεόδροπος S 325.
νεοζυγὴς Pr. 984.
νεόθηλος E 408.
νέοικον mutatum in νέον οἶκτον S 58.
νεόκοτος Th. 754, P 233.
νεοκρὰς f. Ch. 319.
νεολαία S 611, P 628.
νεοπαθὴς E 465.
νεόπτολις E 623.
νέος, inauditus, S 841. νέος λόγος S 633. νέον νέα φρονεῖν P 734. νέον, κακὸν, S 906. νέον p. νέως Pr. 35, 930. νέον, recens, A 1502. οἱ νέοι Th. 935, A 1104.
νεοσπαδὲς ξίφος E 42.
νεόσπορος E 595.
νεοσσὸς Th. 470, Ch. 464. ἵππον A 731.
νεότομος Ch. 23.
νεότροφος A 650.

νεοῦν S 494.
νεοχμὸς Pr. 150, P 647.
Neptunus Pr. 900.
νέρθεν. οἱ ν. γᾶς Ch. 34. cf. Pr. 152, P 606.
νέρτεροι P 588, Ch. 370. ν. θεοὶ P 591. cf. v. μειλίγματα.
νεῦμα S 342.
neutra usurpata in personis E 438, 445, Th. 897.
νεφέλη f. Th. 209.
νέφος S 710.
νεὼς, navis, P 278. μακρὰ P 353. templum, P 762.
νεωτέρα Ch. 157. οἱ νεώτεροι θεοὶ E 153, 714. cf. E 802.
νηδὺς Ch. 704.
νήϊος ἀνὴρ S 640.
Neïta porta Thebarum Th. 427.
νηλεῶς Ch. 228. νηλεῶς et νηδύος confundi visa E 133.
νημερτὴς P 223.
νήνεμος A 505. f. A 659.
νήπιος f. Pr. 430. vide v. ἠπίοις.
νησιῶτις πέτρα P 363.
νῆστις Pr. 554. αἰκία σκιρτημάτων Pr. 580. λιμὸς Ch. 236. νόσος A 909. πνοὴ A 175. πόνος A 303.
νηφάλιος E 107.
νικᾷν εὖ dictum πρᾶγος S 209. νικᾷν f. A 286, 513, 522, Ch. 630, E 88. νικᾷν, vincere in judicio, E 390. νικᾶσθαί τινος S 895. f. A 314. ὕπνῳ A 818.
νίκη καὶ κράτη S 842.
νικηφόρος δορὸς E 713. νικηφόρον πρᾶγμα E 435. vide v. Δίκη.
Nilus. vide v. Νεῖλος.
νὶν Ch. 337. et s. p. αὐτοὺς S 650, Th. 451.
Nisus Ch. 574.
νιφὰς Pr. 968, Th. 192.
νίφειν Th. 193.
νομὰς S 260.
νόμευμα A 1303.
νομίζειν βίον Ch. 935. θεοὺς οὐδαμοῦ P 470, 1. μυχὸν δωμάτων Ch. 746. νομίζειν, usurpare, Ch. 87. νομίζεσθαι, moris esse, A 932, E 381. ὡς νομίζεται E 32.
νόμιμον Th. 305.
νόμισμα, νόμος, Th. 249. νομίσματα πύργινα P 810.
νόμος, canticum, carmen, Pr. 557, Ch. 763, S 62. mos, A 533. νόμοι λαμπαδηφόρων A 284. πολεμιστρίας Ch. 388. ἐκ νόμων E 92. κατὰ νόμους S 358. cf. vv. ὀξὺς, ὄρθιος.
Nox mater Furiarum E 301, 374, 681. cf. v. Νύξ.
νόος Ch. 689.
νοσεῖν dicti infelices Pr. 676. νοσεῖν f. Pr. 953. νοσεῖν νόσῳ Pr. 382.
νόσημα f. Pr. 223, 664, 953.
νόσος f. Pr. 247, 952, A 481, 741, E 437.
νόστιμος A 557. σωτηρία P 749, A 315, 1124. νόστιμον φάος P 236.
νόστος A 718. et s.
νόσφι S 215.
νοσφίζειν Th. 907, Ch. 574. occidere, Ch. 402, E 198.
νότιος Pr. 396.
νότος. cf. v. Διός.
νουθετεῖν Pr. 262.
νουθέτημα P 782.
νοῦς Th. 589. mens, sententia, Pr. 390.
νύκτερος P 153, A 4. et s. νύκτερον τέλος f. Th. 334.
νυκτηγορεῖν Th. 29.
νυκτηρεφὴς f. A 408.
νυκτίπλαγκτος A 12. νυκτίπλαγκτον Ch. 698.
νυκτίσεμνα δεῖπνα Furiarum E 108.
νυκτίφοιτος Pr. 636.
νυκτιφρούρητον θράσος Pr. 839.
νύμφη. vide v. νεόγαμος.
νυμφικός. vide v. ἑδώλια.
νυμφόκλαυτος Ἐριννὺς f. A 666.
νυμφότιμον μέλος A 637.
οἱ νῦν A 471. νῦν ὅτε, νῦν ὅτε καὶ, Th. 671, S 577. — νυν et νῦν confusa S 183, 197. νῦν male scriptum pro ξὺν Ch. 845.
Νὺξ A 327. Νυκτὸς ἅρμα Ch. 607. cf. v. Nox.
νὺξ f. Th. 370, Ch. 759. νυκτὸς, noctu, *Nachts*, P 177. νυκτὸς ὀφθαλμὸς Th. 357. cf. v. ἐκ.
νύχιος A 527.
νωθέστερος Pr. 62.
νωμᾷν Th. 3, 25. et s.

nomen verbale cum casu verbi, a quo derivatum est, A 1084. et aliud A 1320.
nominat. absolutus S 564, P 925, E 95, 100. nominativi duo compositi, quorum alter vim genitivi habet, P 113.
νῷν Ch. 265.
νώνυμος P 927.
νωτίζειν πόντον A 258.
νῶτος f. S 81. cf. πίπτειν.

ξ. vide γ, ζ, χ.
ξανθὴ ἐλαία P 586.
Xanthes P 919.
ξεῖνος Th. 869.
ξενεῖσθαι S 818.
ξένη S 178, A 856 (captiva).
ξένιος S 574. ξενία τράπεζα A 364. ξένια A 1467.
ξενικὸς S 565.
ξένος Pr. 694. et s. ξένος, inauditus, prodigiosus, Pr. 667.
ξενότιμος E 486.
ξενοῦν Ch. 649.
ξηρὰ ὄμματα Th. 663.
ξιφηφόρος ἀγὼν Ch. 547.
ξιφοδήλητος (θάνατος) A 1408, Ch. 676.
ξίφος πρόκωπον A 1528.
ξιφουλκὸς χεὶρ E 528.
ξουθὴ ἀηδὼν A 1027.
ξυγγενὴς Ch. 185. ξυγγενὴς σέβει φόβος E 627. τὸ ξυγγενὲς Pr. 39, 287.
ξυγγηράναι Ch. 845.
ξυγγίγνεσθαί τινι Ch. 419, 423.
ξύγγονοι Ἐρινύες A 1076.
ξυγκαθελκύειν Th. 581.
ξυγκαθεύδειν τινὶ f. Ch. 843.
ξυγκαθιστάναι f. Pr. 303.
ξυγκαλεῖν S 479.
ξυγκαλυπτὸς Pr. 483.
ξυγκάμνειν Pr. 1035.
ξυγκαταβαίνειν Ch. 674.
ξυγχαίρειν A 699.
ξυγχωννύναι Pr. 1024.
ξυλλαβή. vide v. γράμμα.
ξυλλαμβάνειν Ch. 755.
ξυλλήπτωρ A 1392.
ξυλλογὴ Th. 633.
ξυλουργία Pr. 438.
ξυμβάλλειν τινὶ Ch. 424. ξυμβάλλεσθαι Ch. 944.
ξυμβολεῖν Th. 322.
ξυμβολὴ P 323.
ξύμβολον A 8, 137.
ξύμβολος, obvius, S 464.
ξύμβουλον εἶναι ποιεῖν τι E 648.
ξυμμαχεῖν P 745.
ξυμμαχία A 189.
ξύμμαχος Th. 553, P 744.
ξύμμετρος Ch. 216, 568. ξύμμετρον ἔπος E 477
ξυμπέμπειν S 455.
ξυμπίπτειν E 312.
ξυμπιτνεῖν Pr. 419.
ξυμπλουτίζειν f. A 525.
ξυμπράσσειν Pr. 293.
ξυμφέρειν Th. 477. conducere, expedire, E 470. καλῶς τινι S 673. τί τινι E 771. ξυμφέρεσθαί τι S 219. ξυμφέρεσθαί τινι Th. 603.
ξύμφημι Pr. 40.
ξύμφθογγος A 1073.
ξυμφορὰ κακὴ P 418. ξυμφορὰς ὀρθοῦν τινι E 817.
ξύμφρων A 110.
ξύμφυτος A 108.
ξύν τινι, ope alicujus rei, S 946.
ξὺν et νῦν confusa Ch. 845.
ξυνάγειν Th. 475.
ξυναινεῖν A 1094. χάριν A 425.
ξυναίρεσθαι Pr. 629.
ξυναιτία A 1002.
ξυναλλάσσειν τινά τινι Th. 564.
ξυναμπέχειν f. Pr. 508.
ξυνανύτειν A 1009.
ξυνάπτειν μάχην P 309. μηχανὴν A 1486. ξυνάπτεσθαι P 676, 694.
ξυναρπάζειν βίᾳ P 172.
ξυνασχαλᾶν Pr. 160, 241.
ξυναυλία δορὸς Th. 786.
ξυνδαίτωρ E 321.
ξυνδικεῖν E 515.
ξύνδικος S 647.
ξυνδρόμως A 1070.
ξυνεδρία Pr. 479.
ξυνειδέναι τινὰ ποιοῦντά τι Ch. 203.
ξυνεῖναι Th. 638. ὀνείρασι P 154.
ξυνεισβαίνειν Th. 569.
ξυνεμβολὴ P 369.
ξυνέμπορος S 830, Ch. 194, 660, 680 (f.).
ξυνεξελαύνειν A 1483.
ξυνεπαινεῖν Th. 998.

ξυνίσκεσθαι A 861.
ξυνέστιος Th. 729. ξυνέστιος Ζεὺς A 636.
ὁ ξυνεύδων χρόνος A 800.
ξύνευνος Pr. 844, A 1330. vide v. ἄρκυς.
ξυνέχεσθαί τινι Pr. 635.
ξυνῇ S 337.
ξυνήγορος A 737.
ξυνῆλιξ P 736.
ξυνθάλπειν f. Pr. 664.
ξυνθάπτειν Th. 993.
ξυνθνήσκειν Ch. 911, A 1025.
ξυνιέναι S 429. et s.
ξυνίστασθαί τινι Th. 402, 476, 639.
ξύννομος Th. 323, P 656.
ξυνοικεῖν Ch. 846.
ξυνοικήτωρ E 759.
ξυνοικία S 243, E 836.
ξύνοικος Th. 168, Ch. 937. f. S 383.
ξυνομνύναι Ch. 910. f. A 589.
ξυνὸς Th. 76.
ξυνταράσσειν Pr. 1064.
ξυντέλεια Th. 231.
ξυντέμνειν f. E 214.
ξυντιθέναι, componere (velut carmen), S 59.
ξυντόμως E 373, A 568.
ξυντυγχάνειν εὖ Th. 254.
ξύνουρος f. A 434.
ξυνουσία E 270.
ξυνωμότης f. E 123.
ξυνώνυμοι χεῖρες (sororum Danaïdum) S 169.
ξυνωρὶς φοινία f. A 582. cf. Ch. 914.
ξυρόν. ἐπὶ ξυροῦ (ὢν) Ch. 820.

ο et ι confundi visa S 422. ο et οο, item ο et ω, confusa Th. 186; ο vel ου et ι S 41, 477; ο et ρ S 546. ann., 700; ο et τ E 270; ο et ου A 374, Ch. 952, E 492; ο et υ E 843; ο et ω Pr. 418, S 89, Th. 52, 442, 743, P 310, 931, A 344, 418, 475, 739, 966, 1356, Ch. 139, 303, 470, 882, 889, 946, E 447, 499, 517. vide α, ε, η, φ.
ὁ, ἡ, τό. τὰ Περσῶν P 566. cf. v. articulus.
ὀᾶ P 97, 102, 544, 549, 552.
ὀβρίκαλα A 136.
ὄβριμος Th. 745, A 1298.
Ὄγκα Th. 146.
ὄγκωμα et ὅρκωμα misceri visa E 444.
ὅδε praesentem significans Ch. 980. vide v. ἀνήρ. τάδε, sic, S 370.
ὁδηγεῖν Pr. 706.
ὅδιον κράτος A 105.
ὅδισμα P 68.
ὀδμὰ Dor. Pr. 115.
ὁδοιπόρος A 805.
ὁδὸς f. E 897.
ὁδοῦν Pr. 485, 791, f. A 162.
ὀδύνα Dor. E 767. cf. S 517.
ὀδυνᾶν Ch. 342.
ὀδύρεσθαι Pr. 621, Th. 623.
ὄδυρμα Ch. 471.
ὀδυρμὸς Pr. 33.
ὄζειν A 1196.
ὁθούνεκα Pr. 328.
οι et α confusa S 678. οι et ει confundi visa: vide τ' εἰ; οι et ου Ch. 68; οι et υ A 218. ann.; οι et ω Ch. 732, 921, 991. vide αι, ευ.
οἴ 'γὼ Ch. 638. et s.
οἴ ἐγὼ A 1143.
οἰακονόμος f. Pr. 149.
οἰακοστροφεῖν f. P 719.
οἰακοστρόφος Th. 62. f. Pr. 502.
οἴαξ S 638, A 602. f. Th. 3.
οἵαπερ A 932.
Oebares P 910.
οἴγειν Ch. 58. στόμα Pr. 590.
οἶδα dictum per parenthesin P 790.
Οἰδιπόδης Th. 711.
οἰζὺς S 774, A 671, E 813. et s.
οἴκαδε A 1223.
οἰκεῖν ἐν χρήμασι πατρῴοις E 693.
οἰκεῖος Pr. 394, A 1106.
οἰκέτης A 656.
οἴκημα A 306.
οἴκησις S 899.
οἰκήτωρ Pr. 349, S 834.
οἰκιστὴρ Th. 19.
Oecles Th. 576. cf. Th. 349.
οἴκοθεν S 358.
οἶκοι γῆς ὕπαι E 375. οἴκοι f. A 128.
οἴκοι et οἴκῳ confusa A 128.
οἰκονόμος A 145.
οἶκος f. A 18.
οἰκουρεῖν πόλιν A 715.
οἰκουρός τι A 1503.

οἰκοφύλαξ S 26.
οἰκτείρειν Pr. 350. et s. οἰκτείρειν τι et τινὸς Ch. 465.
οἰκτίζειν Pr. 68. et s. οἰκτίζειν οἶκτον E 466. οἰκτίζεσθαι med. S 917.
οἰκτισμὸς E 176.
οἶκτος S 354. et s. cf. v. οἰκτίζειν.
οἰκτρὸς Pr. 236, 422, Th. 294.
οἰκτρῶς P 417, 642.
οἰκουρὸς A 1111.
οἶμαι Pr. 736.
οἴμοι Ch. 811. sequ. et s.
οἶμος αἰθέρος Pr. 392.
οἴμωγμα Th. 8. et s.
οἰμωγὴ P 399.
οἰμώζειν A 1476.
οἰνοῦσθαι f. S 377.
Oenops Th. 471.
οἰοβουκόλος S 278.
οἰοῖ P 864, 882. etc.
οἶμαι orationi interjectum Ch. 705.
οἰόφρων πέτρα S 711.
οις et ῳ confundi visa Ch. 778.
οἰστοδέγμων P 941.
οἰστρᾷν f. Pr. 314.
οἰστρήλατος f. Pr. 562.
οἰστροδίνητος f. Pr. 570.
οἰστροδόνητος f. S 523.
οἰστρόδονος f. S 17.
οἰστροπλὴξ f. Pr. 660.
οἶστρος proprie dictus S 282. f. Pr. 547.
οἴχειν. ᾤχωκε P 12.
οἴχεσθαι ἄφαντον A 596. οἴχεσθαι, effugere, E 141. perire, P 229, 849, Ch. 589. οἴχεσθαι, proficisci, ins *Feld ziehen*, P 59. οἴχεσθαι φόβῳ S 704. οἱ οἰχόμενοι P 519.
οἴω dictum in parenthesi Pr. 186.
οἰωνόθροος γόος A 57.
οἰωνοκτόνος. vide v. χειμών.
οἰωνοπόλος S 52.
οἰωνὸς Pr. 125, 284, A 112. cf. v. βοτήρ.
ὀκνεῖν Pr. 607.
ὄκνος, metus, A 903. cf. Th. 54.
ὀκριόεις Pr. 279, Th. 277.
ὀκρὶς Pr. 991.
oculi carissimum Th. 497. oculis effossis interfecti sontes E 173.
ὀλβίζειν A 834.
ὄλβιος A 847. ὄλβιε Ζεῦ S 487.
ὄλβος P 661. et s. vide v. ἄφθονος.
olea ὑψιγέννητος E 43.
ὀλέθριος Th. 178. et s. ὀλέθριος μόρος Th. 670. ὀλέθριός τινος A 1041.
ὄλεθρος Ch. 799. cf. v. σιγῶν.
ὀλέκειν Pr. 544.
ὀλιγοδρανία Pr. 529.
ὀλίγος. δι' ὀλίγου Th. 719.
ὁλκὴ S 782.
ὀλλύναι νόσον A 909. πόνον A 54. ὀλόμενος, ὀλομένη, S 750, 751. οἱ ὀλωλότες A 318.
ὀλολυγμὸς Th. 248, A 28, Ch. 354.
ὀλολύζειν ἐπὶ μολπαῖς E 943, 947.
ὀλοὸς Th. 193. et s. perditus, Pr. 534. τὰ ὀλοὰ Th. 724.
ὅλος. δι' ὅλου S 753.
Ὀλύμπιος Ζεὺς E 600. Ὀλύμπιοι θεοὶ S 139, 871, 904, Ch. 731. Ὀλυμπίων πατὴρ Ζεὺς E 554.
ὅμαιμος ἀνὴρ Th. 648. φόνος E 199. ὅμαιμος argute dictum Th. 868.
ὁμαίμων f. Th. 321.
ὁμαλὸς f. Pr. 876.
ὁμαρτεῖν Pr. 657, Th. 946, E 313.
ὁμαυλία f. Ch. 559.
ὄμβρος f. A 1416.
ὀμβρόκτυπος A 595.
ὀμβροφόρος S 35.
ὁμήγυρις A 4, Ch. 8.
ὁμιλεῖν τινι P 705. βαρὺν E 656.
ὁμιλητὸς Th. 169.
ὁμιλία κακὴ Th. 566. χθονὸς E 647. ὁμιλίας κάτοπτρον A 745. ὁμιλίαι E 878.
ὅμιλος S 326. et s. vide v. γυναικοπληθής.
ὀμίχλη Pr. 145.
ὄμμα dicta persona Ch. 224. ὄμμα δόμων P 146. νυκτὸς P 401. πάσης χθονὸς E 927. ὄμμα συμβάλλειν A 1180. ὄμματα βροτῶν P 771. ὀμμάτων ὑπέρτερον Th. 497. φαίνεσθαι ἐν ὄμμασι P 573. cf. v. Πειθοῦς.
ὀμματοστερής. vide v. φλογμός.
ὀμματοῦν f. S 429, Ch. 791.
ὁμοδέμνιος πόσις A 994.
ὁμοιοπρεπὴς A 699.
ὅμοιος. ὅμοιον, εἰ — A 1125. ἐκ τῶν ὁμοίων p. ὁμοίως.

ὁμοίως A 66. et s.
ὁμοπάτριος Pr. 538.
ὁμόπτερος S 200. f. P 531, Ch. 160.
ὁμόσπλαγχνος Th. 829.
ὁμόσπορος Th. 862, 3, Ch. 228. ὁμόσπορος ἐπιῤῥοὴ αἵματος A 1393.
ὁμόστολος φύσις S 458.
ὁμότοιχος γείτων A 900.
ὁμοῦ P 399, A 1037. ὁμοῦ τιθέναι P 960.
ὁμόφωνος A 148.
ὀμφὰ Dor. S 721.
ὀμφαλὸς (Delph.) E 40.
ὄμφαξ A 876.
ὁμώνυμος Th. 909.
ὅμως in fine sententiae Th. 677, P 268, 792.
ὅμως et ὁμοίως confusa E 325.
ὁμῶς Pr. 714, E 348.
ον. vide α, αν.
ὄναρ Ch. 489. f. S 785. ὄναρ, per somnium, E 116. vide v. ἡμερόφαντον.
ὀνειδίζειν Ch. 854.
ὄνειδος, convicium, evocatio, Ch. 458, E 97, 130, 148. probrum, opprobrium, Th. 506, P 709, A 1437. et s.
ὀνειρόμαντις Ch. 29.
ὄνειρον. ὀνείρατι, ὀνείρατα, ὀνειράτων, ὀνείρασι, Pr. 472, 634, Ch. 486, 494, A 797. et s.
ὄνειρος A 13. ὀνείρων A 1104.
ὀνειρόφαντος A 380.
ὀνήσιμος E 842.
ὄνησις A 322.
ὀνομάζειν A 620.
onomatopoeia A 726.
ὀνοτάζεσθαι S 10.
ὄνυξ Ch. 23.
ὄξος A 294.
ὀξὺς νόμος Th. 880. ὀξεῖα σφαγὴ αἵματος A 1275. ὀξὺ ἀκούειν, ἀϋτεῖν, S 798, P 976.
ὀξυβόας A 57.
ὀξύγοος Th. 293.
ὀξύθυμος E 641.
ὀξυκάρδιος Th. 841.
ὀξυμήνιτος E 430.
ὀξύμολπος Th. 947.
oxymoron E 223, 237.
ὀξυπευκὴς Ch. 593.
ὀξύπρωρος αἰχμὰ Pr. 412.
ὀξύστομος Pr. 653, 781.
ὀξύχειρ κτύπος Ch. 21.
ὀπάζειν Pr. 250. et s. ἔργον Th. 459. χρησμὸν E 558.
ὀπαδὸς S 875, 911. ὀπαδοὶ ὕπνου κέλευθοι A 386.
ὀπάων S 454, Ch. 716. ὀπάονες, ancillae, S 845.
ὄπιθεν P 925.
ὀπισθόπους Ch. 660.
ὅπλα Th. 111. vide v. ἐπιστάτης.
ὁπλίζειν. vide vv. λαμπὰς, πελάζειν.
ὁπλισμός. vide v. ναυβάται.
ὁπλίτης, ὁπλίτης ἀνὴρ, Th. 433, 682.
ὅποι A 1394.
ὁποῖόσπερ Ch. 616.
ὁπόταν et ὅταν confusa A 678.
ὁπότερος S 397.
optativus cogitata exprimens S 648.
ὀπτεσθαι Pr. 973, S 801, E 255.
ὀπτὴρ S 161.
ὀπτὸς A 983.
ὀπώρα f. S 838, 905.
ὅπως; τῷ πῶς in alterius oratione respondens Ch. 714. ὅπως ἄριστα, τάχιστα, A 539, 544, 1236, Ch. 682, 814, Pr. 226. ὅπως ποδῶν S 747. — ὅπως et ὅμως confusa Ch. 352.
oraculum Delphicum E 1. seqq.
ὁρᾶν τὸ δράσιμον dicta manus Th. 521. ὅρα cavere jubentis Ch. 861. ὁρᾶσθαι πρός τινος E 369.
ὀργᾶν Ch. 417.
ὀργὴ p. ψυχὴ Pr. 376. ὀργαὶ Ch. 307. vide v. ὠμὴ ὁ.
ὄργια Th. 160.
ὄρεγμα πημάτων Ch. 744. χερὸς Ch. 390.
ὄρειν. ὀρούσας A 732. ὄρεσθαι Th. 86. ὄρμενος A 1295. ὀρμένα S 388.
ὄρειος A 436.
ὀρέσκοος Th. 499.
Orestes Strophio in tutelam traditus A 785.
ὀρθιάζειν P 641.
ὄρθιος νόμος A 1037. ὄρθιον p. ὀρθίως P 362. cf. v. κέλευσμα.
ὀρθόβουλος Pr. 18.
ὀρθοδαὴς A 912.
ὀρθοδίκαιος E 902.
ὀρθόθριξ φόβος Ch. 28.
ὀρθομαντεία A 1101.

ὀρθονόμοι δαίμονες E 876.
ὀρθὸς μάρτυς E 299. πούς E 279. ὀρθὸν αἴρειν κάρα Ch. 459.
ὀρθοστάδην Pr. 32.
ὀρθοῦν f. Th. 209. et s. ὀρθοῦν αἶσαν S 602. γνώμην A 1361. ὀρθοῦν τι φρενὶ S 806. cf. v. ξυμφοράς. ὀρθοῦσθαι, surgere, E 644.
ὀρθώνυμος A 683.
ὀρθῶς ἐνδίκως τε Th. 372. ὀρθῶς φράζειν Ch. 489. φρονεῖν Pr. 975.
ὁρίζειν S 504. ὁρίζεσθαι, decernere, S 362. ὁρίζεσθαι χθόνα S 232.
ὀρκάνη πυργῶτις Th. 317.
ὅρκιον A 1319.
ὅρκιος (φόνος) E 441.
ὅρκος Ζηνὸς E 557. ὅρκον δέχεσθαι, διδόναι, E 387. ὅρκους τίθεσθαί τινι A 1446.
ὅρκωμα E 704.
ὁρκωμοτεῖν Th. 46, E 700.
ὁρμαίνειν Th. 861. θυμὸν A 1274.
ὁρμᾶν, se jactare, franc. se démener, Ch. 492. ὁρμᾶσθαι E 93, 931.
ὅρμος S 684, 691, A 604, Ch. 572.
ὄρνις, gallus gall., E 789. ὄρνις Ζηνός, sol, S 188. ὄρνις p. τύχη Th. 564. vide proverb. ποταινός, ὄρνις et v. χρηστήριος.
ὀρνύναι P 469. αἰρώρειν A 592. ὄρνυσθαι Th. 88, 886.
ὀροθύνειν Pr. 198.
ὅρος Pr. 645, S 234. ὅρος ὁδοῦ τινος f. A 1038. cf. v. θῆλυς.
ὀροτύπος Th. 85.
ὄροφος S 588.
ὀρσολοπεῖσθαι P 9.
ὀρτάλιχοι A 54.
ὀρούειν E 113.
Orpheus A 1506.
ὀρφναῖος A 21.
ὄρχαμος στρατοῦ P 108.
ὀρχεῖσθαι dictum cor Ch. 153.
ὀρχησμὸς E 338.
ος. vide α.
ος et ου confusa A 550; ος et ους A 1084.
ὅς. ᾗ Pr. 209. ὃ μὴ γένοιτο Th. 5.
ὅσιος Pr. 515. et s. ὅσιός τινος Th. 934. ὁσία χεὶρ Ch. 346. ὅσιοι ἄνδρες S 27. ὅσια dicta victoria bellorum vel litium S 372.
ὅσια, ὁσιότης, A 687.
ὀσμὴ E 240.
ὅσον μάλιστα Pr. 511. ὅσον τάχιστα S 781.
ὅσοσπερ P 395.
ὅσσα, si divinavimus, A 413.
ὅσσος Pr. 396, 658. ὅσσε P 981. — ὅσσοις et ὅσσαις confundi visa A 413.
ὅστε. ἐξ οὗτε E 25.
ὅστις ἄπιστος Th. 65.
ὀσφὺς Pr. 483.
ὅτλος Th. 18.
ὀτοβεῖν Pr. 556.
ὄτοβος Th. 133, 184.
ὀτοτοῖ? A 1143. cf. P 851. ὀτοτοτοῖ P 241, 247. et s.
ὀτοτύζειν Ch. 308.
ὀτρύνειν Th. 690, A 276.
οὐ et σὺ confusa E 772; ου et ω A 443, 1209, E 96, 183, 175. cf. σόν. οὐ omissum a librariis A 1171. vide α, ες, ι, οι. — οὐ λέγω in re male ominata A 777. οὐ μάλα P 298. οὐ μεθύστερον, statim, A 385. οὐκ ἄλλων πάρα etc. A 764. οὐκ ἐς φθόρον; Th. 232. οὐκ ἔσθ' ὅπως A 559. οὐκ εὔβουλίᾳ P 701. οὐ μὴ cum conjunctivo S 675. οὐ μὴν Th. 505, A 954. οὐ μόλις A 968. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε; A 1500.
οὐδ'. vide ἃ δ'.
οὐδαμῇ P 358.
οὐδαμῶς S 256. et s.
οὖδας S 916. et s.
οὐδέ πω A 268.
οὐδείς. οὐδὲν dicta persona E 38. οὐδὲν εἶναι S 670. οὐδὲν p. οὐ Pr. 177, E 365. οὐδὲν τόδε A 1301. παρ' οὐδὲν τίθεσθαί τι A 202.
οὐδέπερ S 367.
oves immolatae Palladi Th. 255.
οὖθαρ Ch. 495.
οὐλόμενος Pr. 395.
οὖλον Ch. 835.
οὖν omissum propter similem syllabam, quae antecedit, E 492. οὖν, sane, scilicet, Ch. 82. vide ἄν.
οὔποτε A 930, 944.
οὔπω, οὐπώποτε, A 998, Pr. 667.
οὐράνιος f. S 721. οὐρανία γέννα Pr. 168. οὐράνια ἄστρα Pr. 1025.

οὐράνιοι θεοὶ A 91. οὐράνι' ἄχη P 544.
οὐρανομήκης A 93.
οὐρανόνικος S 141.
οὐρανός. οἱ ἐξ οὐρανοῦ Pr. 872.
οὐρανοῦχος ἀρχή Ch. 894.
οὐρίζειν Ch. 302. f. P 571, Ch. 864.
οὔριος Ζεὺς S 541. οὐρία πρᾶξις Ch. 756.
οὐριοστάτης Ch. 762.
οὖρος f. Th. 797. κατ' οὖρον ἰέναι f. Th. 657. cf. P 454.
οὖς. βοᾶν ἐν ὠσὶ P 574. δι' ὤτων φρενός τε Ch. 46. — οὖς et ὧς confusa Ch. 348.
οὐτάζειν A 1230.
οὐτᾶν Ch. 593.
οὔτι et οὔτοι confusa Th. 216.
οὐτιδανὸς Th. 330.
οὔτις Ch. 590.
οὔτοι A 941. οὔτοι — οὐδένα —, si divinavi, S 782.
οὗτος, heus tu, S 802.
οὕτως ante consonam Ch. 337.
vatum honor Th. 555.
verbale cum casu verbi sui Pr. 879, S 724, Ch. 21, P 857.
Venus S 596. Venus proavia Thebanorum Th. 124. Venus et Juno proximae Jovi potentia S 921.
verbum de conatu dictum Th. 943. verbum simplex male inferri visum pro composito, E 862. verba ἀκέφαλα A 1317, 1345. transposita E 297. verborum ordo mutatus ab iis, qui vulgarem sectarentur, Th. 860.
versus desideratus post S 288, 524; quod rarum. suspectus Th. 779. versus alieni S 324. annot., 431, 456, Th. 257. spurii Ch. 132. trajecti P 905, Th. 141, 481. seqq., A 1189, Ch. 151, 213, E 212, 431, 610.
vinum hordeaceum Aegyptiorum S 844.
virtus dicta pro laude virtutis A 161.
vitae humanae conditio A 1213. seqq. vitae malorum occultae causae Furiae E 850.
vitium dictum pro ejus crimine seu poena Th. 753.
vocula in versum proximum aberrasse visa Th. 729. cf. P 542.
Vulcanus A 253.
vulturum nidificatio S 712.
ὀφείλειν Pr. 960, Ch. 296. τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη.)
ὀφέλλειν Th. 173, 229. ὄφελεν P 848.
ὄφελος S 658.
ὀφθαλμὸς f. P 145. ὀφθαλμὸς, amicus regis Persarum, P 906. ὀφθαλμὸς οἴκων Ch. 871. cf. v. καταβάλλειν.
ὀφθαλμώρυχος E 173.
Ophion Pr. 933. annot.
ὄφις Ch. 507. ὄφις dicta sagitta E 168. ὄφις δίπους S 790. — ὄφιν posteriore longa Ch. 865.
ὀφλεῖν δίκην A 473.
ὄφρα Ch. 331, E 313.
ὀχετεύειν A 773.
ὄχημα Pr. 455, S 159, P 576.
ὄχθη Pr. 788, Th. 359. collis, mons, Ch. 888.
ὄχθος P 440. Ἀχερούσιος A 1046. ὄχθος τύμβου Ch. 4. cf. P 612, 621.
ὀχλεῖν Pr. 976.
ὄχλος λόγων Pr. 805. ὄχλος, multitudo, S 158, Th. 214, P 883. vide v. πάμμικτος.
ὀχμάζειν Pr. 5.
ὄχος Pr. 688. et s. ὄχος ταχυήρης S 32.
ὀχυρὸς P 73, 80, A 44.
ὄψ S 54.
ὄψανον Ch. 497.
ὀψὲ A 1312.
ὀψίγονος S 332.
ὀψίκοιτος A 795.
ὄψις, adspectus, P 47. ἔννυχος Pr. 624. cf. Th. 676, A 385. εἰς ὄψιν μολεῖν P 160. cf. Ch. 201. et v. ἄβυσσος.

π et μ confundi visa Th. 543; π et τ litterae permixtae Ch. 560, P 307, S 414. cf. S 586. vide γ, κ.
παγὰ Dor. Pr. 397.
πάγη f. A 728.
παγκάκως P 255, Th. 519, Ch. 687.
πάγκλαυτος Th. 335, P 774.

παγκληρία Ch. 449.
παγκοίνιστος, ubi codd.: παγκαίν., A 866.
πάγκοινος Th. 575, Ch. 421.
παγκρατὴς ἕδρα Pr. 387. Ζεὺς S 728, Th. 235, E 838. φονεὺς A 1525.
παγκρότως S 644.
πάγος, frigus glaciale, A 307. rupes, Pr. 20, S 165. et p.
πάγχαλκος Th. 558.
πάγχυ Th. 608.
πάθος A 799, E 119, Ch. 941, 948. et s. πάθεα μέλεα S 98. vide vv. ἀνήκεστον, δρᾶμα et proverbia v. πάθει.
Παιάν. vide v. ἰήϊος.
παιὰν Th. 602. Ἐριννύων f. A 584. παιὰν σεμνὸς dicta ἀλαλαγὴ P 366. παιὰν τοῦ θανόντος Ch. 137.
παιὰν et παιὼν confusa Ch. 318.
παιανίζειν Th. 248.
παιδεία Th. 18.
παίδειος. παίδεια κρέα A 1128, 1470.
παιδεύειν et πιδύειν confusa P 767.
παιδιὰ μόχθων Pr. 812.
παιδνὸς f. A 420.
παιδοβόροι μόχθοι Ch. 1000.
παιδολέτωρ Th. 690.
παιδολύμας Ch. 563.
παιδότρωτα πάθεα E 453.
παίειν P 370, 382, 389. et s. παίειν dictus scopulus A 902. παίειν f. Pr. 862. vide v. ἦλθε.
παῖς νέα dictum per contemtum A 249. παῖδες ἄπαιδες Νυκτὸς E 935. παῖδες Ἑλλήνων P 375.
παῖς et πᾶς confundi visa Ch. 507.
παίων f. A 100, 1134.
Paeones S 233.
παιώνιος f. P 574, A 754, 1085. παιωνία χεὶρ S 941.
πάλαι, dudum, A 487. et s. ὁ πάλαι Pr. 823.
παλαιγενὴς Pr. 218. et s. παλαιγενεῖς μοῖραι E 161.
παλαιὸς E 352. et s. παλαιά, vetula, Ch. 157, Th. 299. τὸ παλαιὸν P 88. παλαίτερος Ch. 598, E 657.
παλαιόφρων S 540, E 763.
πάλαισμα A 63, E 712. παλαίσματα τρία E 525.
παλαιστὴς f. A 1092.
παλαίφατος S 492, Th. 723, A 667.
Palaechthon S 226, 320.
παλαίχθων Ἄρης Th. 99.
παλάμη Pr. 164, S 765.
παλαμναῖος E 406.
πάλη f. Ch. 803.
παλίγκοτος, hostis, S 345. παλίγκοτος τύχη A 510.
παλιμμήκης A 177.
παλίμπλαγκτος Pr. 816.
παλίμποινος Ch. 738.
πάλιν ἄγειν A 759. δοκεῖν Th. 964. ἥκειν, μολεῖν A 540, 557. πέμπειν E 35.
παλίνορσος A 144.
παλινστομεῖν Th. 238.
παλίντονα βέλη Ch. 147.
παλίντροπος ὄψις S 146. παλίντροπα ὄμματα A 686.
παλιντυχὴς A 411.
παλίῤῥοθος A 173.
πάλλαγμα S 271.
Παλλὰς προναία Delphis E 21. Palladis urbs P 320, E 708, 921.
πάλλεσθαι f. S 519, 703, Ch. 375. ἔκ τινος f. Ch. 487.
πάλλευκοι πέπλοι E 322.
πάλος Th. 425, P 731. et s. πάλος τύχης. vide v. σπᾶν. πάλῳ λαγχάνειν E 32. cf. vv. ἐκβάλλειν, λαγχάνειν.
πάμβοτος S 513.
παμμάταιος A 354.
παμμάχον θράσος A 157.
παμμήτωρ Pr. 90.
παμμιγὴς P 242.
πάμμικτος P 838. ὄχλος P 52.
παμπήδην P 681.
παμπησία Th. 767.
πάμπρεπτος A 115.
*παμπρόσθη A 644.
παμφαὲς μέλι P 581.
πάμφθαρτος μόρος Ch. 282.
παμφόρος P 587.
Pamphyli S 509.
Pan A 56, P 422.
πανάθλιος Th. 894, Ch. 392, 642.
πανάιολος P 604.
παναίτιος E 187. vide v. Ζεύς.
παναληθὴς Th. 687.
παναληθῶς S 76.
παναλκεῖς θεοὶ Th. 148.
πανάλωτος A 333.

παναρκέτα νόσος Dor. Ch. 57.
πανδάκρυτος Th. 621, 893.
πανδαμεὶ Dor. E 939. cf. Th. 275.
πανδημίᾳ S 554.
πάνδικος Th. 153.
πανδίκως Ch. 227, 628, E 735.
πανδοκεῖν Th. 18.
πανδόκος Ch. 609.
πάνδυρτος P 871, 874.
πανεργέτης. vide v. Ζεύς.
Pangaeus m. P 467.
πανήγυρις Th. 200, A 751.
πανήμερος Pr. 999.
πάννυχος P 355.
πανοιζὺς ἑστία Ch. 41.
πανοίμοι Ch. 811.
πάνολβος S 530.
πανομιλεὶ Th. 275.
πάνοπλος Th. 59.
πανόπτης Pr. 91, S 278.
πανὸς A 256.
πανσέληνος Th. 356.
πάνσοφος S 292. (?)
πανταᾷ Dor. S 78, E 242, 879.
παντάλαν' ἄχη P 605.
πανταρκὴς P 807.
πανταχῇ Pr. 196, P 202.
παντελὴς Ch. 523. παντελὴς Ζεὺς Th. 108. παντελὴς p. πᾶς S 548.
παντελῶς Pr. 427, 886.
πάντες et φάντες confundi visa Ch. 382.
παντευχία Th. 31.
πάντεχνος Pr. 7.
παντοδαπὸς Th. 326.
πάντοθεν, prorsus, A 1256.
πάντολμος Ch. 393. φρένας Th. 638. πάντολμοι ἔρωτες Ch. 557.
παντομισὴς E 580.
παντόπτας πατὴρ S 120.
παντόσεμνος E 573.
παντότολμος A 1123. τὸ παντότολμον βροτοῖς A 195.
παντόφυρτος E 492.
παντόφωνος, si divinavimus, S 292.
πάντροπος φυγὴ Th. 880.
πάντροφος Th. 274.
πάντως et πάντες confusa E 903.
πανουργία τις p. πανοῦργος Th. 570.
πανοῦργος χεὶρ Ch. 351.
πάνυ πολὺς A 1344.
πανώλεθρος P 534. et s. ὁ πανώλεθρος θεὸς S 382.
πανώλης S 87, Th. 519, P 684.
πάγωρος S 613.
παπαῖ A 1142. et s.
παπταίνειν Pr. 332, 1009.
παρ—. vide γάρ.
παρ' αἶσαν S 70. παρ' ἑαυτῷ ἔχειν τὶ Pr. 184. παρ' οὐδὲν E 200, 770. παρὰ γνώμην S 416. νόμον E 160. στάθμην A 931. παρά τινος dictum pro genitivo S 948. ἔρχεσθαι παρά τινα A 165. cf. v. οὐδέν. πάρα p. πάρεστι Pr. 54. et s.
παρὰ et περὶ confusa Ch. 787.
παραβαίνειν, delinquere, A 59. παραβαίνειν δίκην A 695.
παραγγέλλειν P 442. et s.
παράγγελμα A 421.
παράγειν P 85.
παραγίγνεσθαι E 300.
παραθέλγειν A 72.
παραινεῖν P 201. et s.
παραίνεσις E 643.
παραιτεῖσθαι S 483, Ch. 730.
παραίτιος Ch. 847.
παρακαλεῖν P 353.
παρακλίνειν, deflectere, f. A 663.
παρακοπὴ A 197, E 306.
παράκοπος Pr. 563.
παράκτιος Pr. 814.
παράλιος Pr. 555.
*παραλλαγὴ A 429.
παραλλάσσειν, abire, A 384.
παραμελεῖν Th. 668, E 285.
παράμουσος f. Ch. 430.
παραμυθεῖσθαι Pr. 1039.
παραμυκᾶσθαι dictum tonitru Pr. 1058.
παρανικᾷν Ch. 560.
παράνοια Th. 714.
παράνομος A 1343.
παραπαίειν Pr. 1032.
παράῤῥυσις S 636.
παράσημος αἴνῳ πλοῦτος A 688.
παρασκευάζειν Ch. 966. et s. παρασκευάζεσθαι A 325.
παρασκηνοῦν E 570.
παρασκοπεῖν A 1138.
παρασταδὸν Ch. 915.
παραστατεῖν A 14. et s. πέλας Th. 636.
παραστάτης P 884.
παραστείχειν δόμοις Ch. 531.
παρασύρειν τι Pr. 1041.
παραυτὰ, similiter, A 658.

παραυτίκα S 686.
παραφορὰ E 307.
παραφρονεῖν Th. 756.
παρβαίνειν E 704.
παρβασία Th. 703.
παρβάτης E 491.
πάρβατος S 931.
παρειὰ S 63.
παρεῖναι dicti testes Ch. 919. παρεῖναι ἔργοις καὶ φρεσί τινος Th. 629. πάρεστι, licet, copia est, E 247. πάρεστιν ἰδεῖν Ch. 239. πάρεστι per parenthesin dictum S 853. πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἕκος S 545. τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος Ch. 77. παρῇ Ch. 486.
παρεικεῖν Pr. 131.
παρεκβαίνειν Ch. 595.
παρεξιέναι τὶ f. Pr. 533.
παρέρχεσθαι Th. 725, Ch. 786.
πάρευνος f. Th. 928.
παρέχειν, efficere (in re mala), A 503. παρέχειν στῖφος P 19. vide v. πένθος.
παρηβᾷν A 888.
παρηγορεῖν E 461, P 503, Pr. 976.
παρηγορία f. A 96.
παρηΐς Ch. 22, Th. 501.
πάρηξις A 495.
παρήορος Pr. 361.
παρθένειος A 202.
παρθενεύεσθαι Pr. 627.
παρθενία Pr. 873.
παρθένιος A 190.
Parthenopaeus Th. 514.
παρθένος, filia virgo, E 906. παρθένος πηγή P 582.
παρθενοσφάγος A 186.
παρθενὼν Pr. 625.
παριέναι, negligere, A 263, Ch. 862, 964. omittere, Pr. 797. permittere, A 849.
Parthus P 910.
Paris A 471. et s.
παρίστασθαι P 174. et s. τὰ παρεστῶτα Pr. 214, A 939. vide v. τὰ λῷστα.
Parca poenas aliorum scelerum aliis cotibus acuens A 1419. Parcae inebriatae ab Apolline E 660. seqq. cf. E 875.
Παρνησὶς φωνὴ Ch. 526.
Παρνησὸς E 11.
πάροιθε, πάροιθεν, P 444, Pr. 490. et s.
πάροικος P 818.
παροιμία A 236.
παροίχεσθαι A 506, 7. δείματι S 659. cf. S 414.
paronomasia S 350, Pr. 671, P 959, A 426, 626, 878. seqq.
πάρορνις κόρος E 706.
πάρος (ἦν) Ch. 337. οἱ πάρος Pr. 400.
παροφώνημα χλιδῆς A 1335.
partic. pro infin. (τὸ δρῶν) A 1245.
particip. significatione gerundii Latinorum A 591.
παρουσία P 146. δικαίων ὀμμάτων Ch. 618.
παρώνυμον ὄνομα E 8.
πᾶς τις S 451, A 1528. πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη S 402. διὰ παντὸς E 887. εἰς τὸ πᾶν E 187. παντὸς εἵνεκα S 164. πάντ' ἔχεις λόγον A 521. πᾶν, τὸ πᾶν, πᾶν ἔργον, πάντα, Pr. 588, 596, 606, S 89, 615, Ch. 875. τὸ πᾶν p. πάντως S 700, A 389, E 154. τὸ πᾶν θράσος A 893. τὸ πᾶν χρόνον E 607. παντὶ θυμῷ A 206. παντὶ τρόπῳ Th. 278. πάντα p. πάντως A 931, E 673. διὰ πάντα Ch. 951. cf. v. δεῖν.
πᾶσθαι Ch. 177, E 165.
πασίφιλος E 480.
πασσαλεύειν Pr. 56, 65, A 518.
πασσαλευτὸς Pr. 113.
πάσσεσθαι, vesci, A 1294.
πάσχειν. τί πάθω; P 845. cf. v. κακῶς π.
πάταγος Th. 98, 219.
πατεῖν A 863. πατεῖν πύλας Ch. 679. πατεῖν f. A 343, 1079.
πατὴρ dictus Jupiter κατ' ἐξοχὴν Pr. 922, 993. item senior vel deus P 623, 629.
πατησμὸς A 869.
πάτρα Pr. 644, P 163.
πατραδελφία S 38.
πάτριος A 1042.
πατρὶς, πατρὶς γαῖα, P 376, Th. 552.
πατρόθεν Th. 787, A 1391.
πατροκτονεῖν Ch. 846.
πατροκτόνος Th. 711, Ch. 906, 947, 960.
πατροστερὴς γόνος Ch. 239.
πατροφόνος Th. 736.
πατρωνύμιος P 123.

πατρῷος Pr. 130. et s. πατρῴα χεὶρ A 1459. vide vv. βωμός, ἱερά, χρήματα.
παύειν τινα A 913.
paulopostfuturum usitatum Atticis Pr. 818.
παῦρος A 738. παῦροι πολλῶν P 752.
πανσάνεμος A 190.
πάχνη Pr. 25. f. A 1395.
παχνοῦσθαι πένθεσι Ch. 69.
παχύνειν, implere, S 565. f. Th. 727.
πεδαίχμιος Ch. 551.
πεδάορος Ch. 552.
πεδάρσιος Pr. 267, Ch. 783.
πέδη Pr. 6, Ch. 914, E 581. cf. v. ἀχάλκευτος.
πεδίον Th. 60. et s.
πεδιονόμος Th. 252.
πεδιοπλόκτυπος Th. 83.
πεδοβάμων Ch. 553.
πεδοῖ Pr. 270.
πέδον γᾶς S 595. κελεύθου A 815. πέδον πατεῖν A 1243, Ch. 594. πέδῳ πίπτον αἷμα Ch. 40. cf. vv. κατεργάζεσθαι et ῥαντήριον.
πεδοστιβὴς P 106, S 890.
πεζοὶ P 18, 530. et s.
πεζονόμος P 72.
πειθάνωρ A 1516.
πειθαρχία μήτηρ τῆς εὐπραξίας Th. 204.
πείθαρχος φρὴν P 347.
πείθειν, πείθεσθαι, A 938. et s. πεποιθότες τύχῃ A 607. πεποιθὼς ποιεῖν τι Th. 497. vide v. ἀλκῆ. πείθεσθαι διά τινος A 530. πρός τινος E 529. τινι P 756, Ch. 283, 284. etc. τὶ Th. 990.
Πειθὼ S 485, Ch. 673. Πειθοῦς ὄμματα E 882. vide v. Suada.
πειθὼ A 107, 352, Pr. 171. cf. v. ἁγνόν.
πεῖρα Th. 466, P 671.
πειρὰ Ch. 797.
πειρᾶσθαι P 802. et s. δαίμονος A 1540, Ch. 476.
πεισίβροτον βάκτρον Ch. 332.
πεῖσμα S 684, P 94, A 176.
πελάγιος. cf. v. ἅλς.
πέλαγος f. Pr. 724, P 406.
Pelagon P 886.
πελάζειν et ὁπλίζειν confundi visa Ch. 507.
πελάζειν ἐπί τινι S 274. τινὰ δεσμοῖς Pr. 155. πελάζεσθαι Th. 126.
πέλανος P 181, Ch. 78, E 251, A 97.
πέλας. οἱ Νείλου πέλας S 282. οἱ πέλας S 351, E 459. cf. E 371.
Pelasgi S 571.
Pelasgia Pr. 838.
Pelasgus, Pelasgi, S 227, 229. notatio ejus nominis tentata annot. ad S 227.
πελάτης P 48.
πέλεια Pr. 835.
πελειὰς S 199, Th. 274.
πέλειν Pr. 871. et alias saepissime. πέλεσθαι S 723, E 143, 186. καλῶς S 107.
πελειοθρέμμων P 282.
πέλεκυς Ch. 826.
Pelopidae A 1477, Ch. 466.
Peloponnesii. vide v. Scythae.
πελώριος Pr. 151.
πεμπάζειν E 684. πεμπάζεσθαι, si forte, Th. 467.
πεμπαστής. vide v. μυρία.
πέμπειν κοινὰς E 190.
penates Ch. 745.
πένεσθαι A 868. τινὸς E 389.
πένθεια A 390.
πενθεῖν S 58. et s. τριχὶ Ch. 159.
Pentheus E 26.
πενθήμων A 330.
πενθητὴρ Th. 987, P 876.
πενθητήριος πλόκαμος Ch. 7.
πένθιμος S 527.
πένθος παρέχειν P 295. πένθος τινὸς, luctus ex al. re, Ch. 286.
πεντάκις P 296.
πεντηκοντόπαις Pr. 831.
πεντηκοστόπαις S 298.
πεπαίτερος f. A 1251.
πεπαμένος A 741, Ch. 177.
πέπεισθι E 535.
πέπλος viri P 176, 441, 949. πέπλοι Περσικοὶ, Δωρικοὶ, P 159, 160. cf. v. ἀτέρμων.
πέπλωμα Th. 963, S 641.
πεπραγμένοι et πεπραμένοι confusa Ch. 118.
ἡ πεπρωμένη αἶσα Pr. 103. ἡ πεπρωμένη Pr. 505. τὸ πεπρωμέ-

νον A 69, 622. πέπρωται Pr. 793. act. Pr. 499, 506.
πέπων f. E 66.
πὲρ A 1447. πὲρ male scriptum p. περὶ S 333.
πέρα subst. A 172.
πέρα δίκης Pr. 30.
περαίνειν, efficere, S 424. cf. Pr. 57, P 652. etc.
περαιτέρω Pr. 245.
περᾶν λουτρὰ E 569. ὅρον E 859. περᾶν f. E 447. vide v. κίνδυνον, Pr. 696, 768, 770. etc.
πέρας τινὸς P 601.
πέρας et πέραν confundi visa S 238.
πέργαμα Pr. 931.
πέρθειν Th. 297. et s. f. P 974.
περί. vide v. παρά.
περὶ pro ὑπὲρ S 333.
περὶ σᾷ et περισσὰ confundi visa P 633.
περιβάλλειν A 468. et s. χαλκεύματι Ch. 539. χεῖρε A 1436. περιβάλλεσθαί τι Th. 815.
περίβαρυς E 152.
περιγραφὴ Ch. 193.
περίδρομος Th. 462, S 322.
περιελαύνεσθαι πύργον, turri, h. e. muris, cingere, P 820.
περίθυμος Th. 688.
Pericles notari visus E 629. seqq.
περίκλυστος P 824. περικλύστα νᾶσος Αἴαντος P 565.
περιναίειν S 910.
πέριξ P 341, 391.
*περιόργως A 191.
περίπεμπτα A 88.
περιπετὴς A 206.
περιπιτνεῖν f. Th. 782.
περιῤῥήγνυσθαι Th. 301.
περιῤῥύτη πόλις E 77.
περίσεπτος E 938.
perissologia Attica, praesertim Tragicorum, S 833.
περισσὸς Pr. 381. περισσὰ Th. 967.
περισσόφρων Pr. 326.
περιστιχίζειν A 1269.
περίφοβον τάρβος S 657.
περιφόβως Ch. 31.
περίφρων S 677, A 1313.
περιχριμπτὸς (?) S 777.
περιώδυνος A 1336.
Perrhaebi S 232.
Πέρσαι γεραιοὶ P 636.
Persae equitatu gaudentes P 28. Persarum armatura. vide v. Graecorum.
περσέπτολις P 65.
Perseus proavus Xerxis P 74. Persei animus Ch. 770.
Περσέφασσα Ch. 453.
Περσικός. vide v. δράμημα.
Persis P 58.
Περσίς. cf. v. γλῶσση. mulier Persica P 113, 132, 261. Περσὶς αἶα P 227.
περσονομεῖσθαι P 556.
Περσονόμος τιμὴ P 852.
personae confusae Th. 761 — 770. personarum nomina falsa S 570.
personificationes audaciores Th. 461, A 433.
πεσήματ' ἀνδρῶν S 828.
πεσσονομεῖν f. S 12.
πέτασμα A 815.
πετεινὸς Th. 944.
πέτρα P 433. πέτρα. ἐκ πέτρας εἰργασμένος f. Pr. 240. vide v. πρόβλημα.
πετραία ἀγκάλη Pr. 994.
πετρηρεφὴς Pr. 298.
πεύθεσθαι A 556, 890, 984. ἐν λόγῳ Ch. 626.
πευθὼ Th. 337.
πεύκη A 260.
πευκήεις f. Ch. 354.
πηγαῖος A 805.
Pegastagon P 34.
πηγὴ P 179. et s. πηγὴ dictae lacrimae Th. 551. πηγὴ κακῶν, κλαυμάτων, P 695, A 794. πυρὸς Pr. 110. πηγαὶ ἡλίου Pr. 787. vide v. ἀργύρου.
πῆγμα πηγνύναι A 1084.
πηγνύναι P 469. πήγνυσθαι Ch. 55.
πηδάλιον f. Th. 186.
πηδᾶν f. Th. 426.
πήδημα P 83, 278, A 732.
πῆμα A 568. et s.
πημαίνειν Pr. 332.
πημονὴ Pr. 499, 561, 568. et s.
πημοσύνη Pr. 1034.
πιαίνειν χθόνα dictus sepultus Th. 554. πιαίνειν f. A 248. πιαίνεσθαι A 1546.
piaculum qui commisisset, tacere jussus, donec expiatus esset, E 406.
πίασμα P 758.

πιέζειν f. Ch. 236.
pietas commendata Th. 563.
πιθανὸς A 426.
πικρόγλωσσος Th. 739.
πικρόκαρπος f. Th. 660.
πικρὸς f. Pr. 919, Th. 824. et s. inimicus, Ch. 220. πικρός τινι E 145.
πικρῶς f. Pr. 193. πικρῶς ἀκούειν τι S 874.
πιμπλάναι P 112, A 1284.
πιμπράναι P 762.
πίναξ S 425, 837.
Pindus m. S 233.
πίνειν αἷμα dicta pulvis Th. 699. πίνειν f. E 890. πίομαι Ch. 541.
πίνος χερῶν A 685.
πινύσκειν P 782.
πιπλάναι Ch. 331.
πιπράσκειν A 927, Ch. 118, 852.
πίπτειν f. Th. 745, A 791, Ch. 903. πίπτειν ἀμφί τινι A 298. πίπτειν ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ f. S 81. πίπτειν dicta domus f. Ch. 249. πίπτειν dicti caesi in pugnis A 401, 1205. πίπτειν ἔκ τινος Ch. 273. εὖ πίπτειν f. A 32. πίπτειν πτῶμα f. Pr. 894. πίπτειν τινὶ pro εἴς τι E 68, 437. ἔργον πεσὸν P 713. τὸ πεσὸν ἐπὶ γῆν αἷμα A 910. cf. v. ἐκ δρόμου.
πισσήρης. vide v. κηκίς.
πιστεύειν P 752.
πίστευμα A 784.
πίστις P 416.
πίστις et πύστις confusa Th. 54.
πιστὸς, certus, A 244. fidus, A 545. et s., πιστός τινι P 54. πιστὰ (h. e. πιστοὶ) Περσῶν P 2. πιστὰ πιστῶν P 635. πιστὸν S 423, Ch. 362. τὰ πιστὰ δεικνύναι A 590. τὰ πιστά τινος E 609.
πιστὸς, potabilis, Pr. 467.
πίστωμα Ch. 909, E 201, P 148.
πίσυνος S 324, Th. 192, P 93.
πιτνεῖν A 1014. f. Th. 717. ἐς φρένας Ch. 988. cf. v. βαρύν.
πίτυλος χεροῖν Th. 799. cf. P 902.
πιφαύσκειν P 623, Ch. 265, A 23, E 556.
πίων A 726.
πλαγὰ Dor. vide v. διανταία.
πλαγκτὸς P 250, A 532.
πλάζειν p. πελάζειν Pr. 872. (πλαθείην.) πλάζεσθαί τινος Th. 737.
πλανᾶν Pr. 554. πλανᾶσθαι Pr. 273.
πλάνη Pr. 460, 567, 601, 716.
πλάνημα Pr. 806.
πλάνος Pr. 559.
πλανοστιβὴς χθὼν E 76.
πλὰξ P 670, A 130, E 280.
πλάσσειν f. Pr. 1005.
πλάστιγξ. vide v. χαλκήλατος.
πλαστὸς, πρόσπλαστος, E 53.
Πλαταιῶν γῆ P 769.
πλάτα Dor., πλάτη, S 116, A 630.
πλατύῤῥους Νεῖλος Pr. 830.
πλατύς. cf. v. Ἕλλας.
Pleiadum occasus A 732.
πλεῖν P 354, A 628. πλεῖν χρόνῳ A 1185.
πλειστήρης χρόνος E 699.
πλειστηρίζεσθαι f. Ch. 961.
Plisthenes A 1479.
Plistus fl. E 27.
πλεῖστος P 300, 463.
τὰ πλείω Th. 23.
πλέκειν δόλον ἀμφί τι Ch. 206. πλέκειν f. E 245.
πλεκτανᾶν Ch. 981.
πλεκτάνη Th. 462.
πλεκτὴ Ch. 234.
πλεκτὸς Pr. 687. πλεκτὰ ἄνθη P 587.
pleonasmus τοῦ μᾶλλον in comparativo Th. 640. in verbis δυσμαὶ φθινασμάτων ἡλίου P 209. in verbis πόθεν ἔκ τίνος λόγου Ch. 478. vide vv. μᾶλλον, μεῖζον.
πλέος. πλέα φόβου Pr. 674, P 572.
πλεύρωμα Th. 829, Ch. 633.
πλέων, potior, si forte, P 600. πλέον δίκας Dor. E 154. πλέον εἰδέναι τι S 265. cf. P 600. πλέον ἢ παπαῖ P 950. πλέον φέρειν A 915.
πλευρὰ E 767.
πλέως Pr. 928.
πληγή. ἐν μιᾷ πληγῇ P 228. πληγὴ κλυδωνίου Th. 747. σπάθης Ch. 218. πληγαὶ βιότου E 851. vide vv. Διὸς π., φονία.
πλήθειν Ch. 551. et s.
πλῆθος P 310, 315, 325. et s. χρημάτων P 143.
πληθύειν A 775, Ch. 989. πληθύεσθαι S 551.

πληθύνεσθαι f. A 1256.
πλημυρὶς Ch. 172.
πλὴν ἔγωγε Pr. 748. πλήν τινος A 492.
πληροῦν Th. 431, f. 444. πληροῦν (ἐκ) χειρὸς A 723. cf. A 285. etc.
πλησίοισι et ἀπληστίαισι confundi visa E 182.
πλησίον Pr. 362.
πλήσσειν Ch. 821. πλήσσειν, πλήσσεσθαι, f. Th. 575, A 1049, 1089, S 259, P 932, 938. πλήσσεσθαί τινι f. A 483.
πλινθυφὴς Pr. 437.
πλοῖον S 635, 642. et s.
πλόκαμος Th. 300, Ch. 173. vide vv. θρεπτήριος, πενθητήριος.
πλόκος Ch. 183.
pluralis usurpatus pro singulari Th. 753, A 682. et p.
πλουτίζειν τινά τινος A 1154.
πλουτογαθὴς Ch. 745.
Πλοῦτος P 140.
πλοῦτος P 145, 214, A 660. πλοῦτος εἵματος κακὸς A 1269. πλούτου λιμὴν P 227. πλούτῳ διαθρύπτεσθαι Pr. 867. cf. v. ἄβυσσος.
πλουτόχθων E 863.
Pluto fl. Pr. 784.
πνεῖν ἄρη A 344, 1122. κότον Ch. 30. μένος E 765. πνεῖν ὕπνῳ Ch. 575. πνεῖν τι ἔν τινι f. Ch. 886. πνεῖν φόνον A 1195. χάριν τινὶ A 1092. cf. A 1067, Th. 53.
πνεῦμα, halitus, Th. 431. βρότειον E 504. πνεῦμα ἀπολλύναι Th. 906. πνεῦμα βίου. vide v. ἀποῤῥηγνύναι. λύσσης Pr. 861. cf. vv. αἰδοῖον, χαλεπόν.
πνεύμων Th. 61.
πνοὴ S 118, A 174. πνοὴ Ἄρεος Th. 63, 106. πλούτου A 726. πνοὰς ἔχειν, h. e. vivere, Pr. 778.
πόδ' et ποτ' confusa S 791.
ποδαπὸς S 210, Ch. 538.
ποδένδυτον Ch. 930.
ποδήρης στύλος A 804.
ποδιστὴρ πέπλος Ch. 982.
ποδόψηστρα A 832.
ποδώκης f. Ch. 589. ποδῶκες ὄμμα Th. 590.
ποδωκία σκελῶν E 37.
poëta quidam emendatus S 546.
ποθεῖν P 917. et s.
πόθεν Ch. 478.
ποθὲν P 327.
Πόθος S 924.
πόθος Pr. 633. et s.
ποῖ f. Ch. 491. ποῖ Κλυταιμν.; Ch. 819.
ποικιλείμων Pr. 24.
ποίκιλμα Ch. 945.
ποικίλος Pr. 482, P 788. ποικίλον ἄγρευμα E 418. ποικίλα A 829, 832, 842.
ποιμαίνειν f. E 91, 236.
ποιμανόριον P 71.
ποιμάνωρ P 218.
ποιμὴν κακὸς f. A 596. ποιμὴν νεὼς S 686.
ποίμνη Pr. 632. f. S 583, E 184.
ποινάτωρ πατρὸς A 1167.
ποινὴ Ch. 872. cf. v. δολιόφρων. ποινὴ dictae Furiae E 302. π. θανάτου A 1226. ποινὴ πατρὸς, poena caedis paternae, E 190. ποιναὶ ἀγαθῶν S 573.
poenae immanes, sed fere barbarorum, E 173. seqq.
ποιονόμος A 1055.
ποιόνομοι τόποι S 47.
ποῖος. ποίου χρόνου A 250. ποίῳ τρόπῳ Pr. 741.
ποίφυγμα Th. 261.
πολεῖν P 280. πολεῖσθαι Pr. 624.
πολέμαρχος ἀνὴρ, πολέμαρχος, dux, Th. 777, Ch. 1004.
πολέμιος A 547. πολέμιος φόβος pro πολεμίων Th. 250. πολέμιον δόρυ Th. 383.
πολεμόκραντος Th. 144.
πολεμοφθόρος ἄτη P 616.
πολιαίνειν P 92.
πολιήτης Σουσίδης P 528.
πολιὸς νόμος S 602.
πολίπορθος A 690.
πόλις, resp., P 733.
πόλισμα P 226. et s. πόλισμα, resp., P 462. πόλισμα Κάδμου Th. 110.
πολισσονόμος P 805, Ch. 801. vide v. ἀρχή.
πολισσοῦχος λεὼς E 711. πολισσοῦχοι βροτοὶ E 803. πολισσοῦχοι θεοὶ, qui alias audiunt πολιοῦχοι, quae vox minus congruit

senario, S 455, Th. 69, A 310.
πολισσοῦχοι παῖδες Κραναοῦ E 915.
πολίτης S 446. et s. πολῖται θεοὶ Th. 233.
πολιοῦχοι δαίμονες Th. 772. θεοὶ S 909.
πολλαί. vide v. πῶλοι.
πολλάκις P 709.
πολλαχῆ S 430.
πόλος οὐράνιος Pr. 417.
πολυαίμων S 748.
πολύανδρος P 506, 835, A 629. πολύανδρος Ἀσία P 70.
πολυάνωρ (Helena) A 62.
πολυβαφὴς P 248.
πολύγομφος P 68.
πολύγονος S 614.
πολύδακρυς P 870. πολύδακρυς γόος Ch. 412.
πολυδάκρυτος Ch. 311.
πολύδονος Pr. 766.
πολυδρόμος S 658.
πολυεπὴς A 1020.
πολύευκτος E 480.
πολύθεοι ἕδραι S 389.
πολυθρέμμων P 32.
πολύθρηνος A 642. πολύθρηνος et πολύφημος confundi visa A 644.
πολύθροος S 732.
πολυκανὴς A 1055.
πολύκλαυτός τινι P 631. πολυκλαύτη A 1408.
πολυκρατὴς Ch. 371.
πολυκτόνος A 409, 656.
πολύμιτος S 395.
πολύμνηστος A 727, 1345.
πολυμνήστωρ S 495.
πολυναύτης P 77.
πολυνεικὴς Th. 779.
ὁ πολυξενώτατος Ζὴν τῶν κεκμηκότων S 136.
πολυπάλακτος Ch. 389.
πολυπενθὴς P 520.
πολύπλαγκτος Pr. 567, S 523.
πολυπόνον δόρυ P 293.
πολυπονώτατος Th. 924.
πολύπυρος αἶα S 511.
πολύῤῥοθος Th. 7.
πολύῤῥυτος πόρος S 751.
πολὺς, magnus, crassus, A 777. cf. P 227. ὁ πολὺς χρόνος. vide v. ἐς. πολὺν ὑμνεῖσθαι Th. 6. πολὺ P 161. πολὺ cum comparativo Ch. 126. πολεῖ S 666. πολέα A 650. πολλὰ dictum pro πολλὰ καὶ κακὰ Th. 854. πολλὰ, saepe, Ch. 834. strenue, P 732. valde, A 1181, Ch. 257. τὰ πολλὰ, plurima, E 492. πολλῶν ἀξιοῦν τι, aliquid magni facere, S 452. cf. vv. ἄγαν, ἐλλείπειν, φάτις.
πολύσινος Ch. 410.
πολυστεφὴς E 39.
πολυστομεῖν S 464.
πολύστομος et πολύστονος confusa E 342.
πολύστονος Th. 791, Pr. 13.
πολύτεκνος S 915.
πολύφθορος Pr. 612, Th. 856. πολύφθορος πλάνη Pr. 798.
Polyphontes Th. 415.
πολύχειρ P 77.
πολύχρυσος P 8, 44, 52.
πολύχωστος Ch. 325.
πολυψάμαθος S 769.
πομπαῖος Ἑρμῆς E 91.
πομπὴ P 57. Διὸς A 665. ἡ μακρὰ πάλιν μολεῖν Th. 580.
πόμπιμος Th. 798. πόμπιμοι χνόαι ποδῶν Th. 338.
πομπὸς A 121, 271. πομπὸς ἐσθλῶν Ch. 133.
πονεῖν Pr. 340, 1, P 457. πονεῖν αἶνον ἐπιτύμβιον A 1430. πονεῖν πόνον P 636. ὁ πονῶν dictus vir Ch. 856.
πόνος Pr. 906. et s. πόνου πτερὸν οὐ ταυτὸν S 301. πόνον παρέχειν ἐχθροῖς P 300. πόνοι πόνων Th. 796. vide v. μνησιπήμων.
ποντίζειν A 906.
πόντιος μυχὸς Pr. 817. ὁ πόντιος ξεῖνος etc. Th. 869. πόντιον κῦμα Th. 191.
ποντομέδων ἄναξ Th. 119.
πόντονδε S 33.
Πόντου στόμα P 823.
πόντος dicta navigatio S 897.
πόπαξ E 138.
ποποῖ P 523, 532, A 962.
πορεία Pr. 711.
πόρειν Th. 700, Pr. 108, 595, 610, 921.
πόρευμα E 226.
πορευτὸς A 259.

πορθεῖν Th. 174. et s. πορθεῖν τινα S 405. cf. Ch. 688.
πορθήτωρ Ch. 906. π. ποὺς Ἴλιον A 813.
πορθμεύειν f. Ch. 632.
πόρθμευμα ἀχέων A 1435.
πορθμὸς P 66, A 279. et s.
πόριμος ἄπορα Pr. 879.
πόρος fluvii Pr. 784, Ch. 336. cf. Ch. 59. πόρος ἀλίῤῥοθος P 340. πόρος f. S 84, 719. πόρος μακρᾶς κελεύθου Th. 513. πόρος πλούτου τινὶ P 703. πόρος, via, Pr. 279, A 816, 827. cf. vv. ἐνάλιος, κυματίας.
πορπάζειν Pr. 61.
πορσύνειν S 484. et s. κακὰ P 240, Ch. 973.
portae Proetides Thebis Th. 344.
πόρτις (Epaphus) S 41.
πορφύρα A 863, 5.
πορφυροειδὴς S 490.
πορφυρόστρωτος A 816.
Ποσειδῶνος κράτος periphr. E 27.
πόσις Ch. 541. et s. vide v. ὁμοδέμνιος.
positio debilis S 344, Th. 192.
πότ', εἰ μὴ νῦν, Th. 97.
ποταίνιος Pr. 102, Ch. 987, E 267. cf. Th. 219.
ποτάμιος Th. 359.
ποτανὸς Dor. A 358.
ποτᾶσθαι f. S 591, A 515, 882, Ch. 357. ποτᾶσθαι dictus clamor Th. 84.
πότερα P 216.
ποτὶ Dor. A 651.
ποτινίσσεσθαι Dor. Pr. 516.
ποτιπίπτειν Dor. Th. 92.
ποτιτρόπαιος Dor. S 333, E 164.
πότμος A 675. et s.
πότνια Χθὼν, πότνια ἀκτὴ χώματος, Ch. 669. πότνι' Ἐρινὺς Th. 827, E 867.
ποτὸν P 584, A 1042. vide v. εὐμενές.
ποτὸς A 1294.
που A 642, 687. — που et τοῦ confundi visa A 687.
ποῦ f. (germ.: *wo bleiben die Orakel?*) Ch. 837. — ποῦ et πῶ confusa A 1391.
πουλύβοτος αἰὼν βροτῶν Th. 730.
πούς. πόδα ἔχειν ἔξω τινὸς Pr. 261.
πρᾶγμα. ὁρᾶν πρὸς πρ. S 646. πράγματα, molestiae, Pr. 946. πράγματα Περσῶν, res Persarum, P 666.
πρᾶγος Th. 566. et s. πόλεως Th. 2.
praepositio verbalis temere omissa visa E 862.
πρᾶξις, eventus, P 691. fortuna, Pr. 673. vide v. οὐρία.
πρακτήριος τύχη S 485.
πράκτωρ S 586. πράκτωρ αἵματος E 300. πράκτωρ χεὶρ A 110.
πράπιδες S 83. εὖ πραπίδων λαγχάνειν, sapere, A 349. πραπίδων οἴακα νέμειν A 708.
πράσσειν αἶσχος, ἡδονήν, τινι S 899. ἄκη S 245. ἀρωγὴν S 693. βέλτερα, δυστυχῆ, Th. 308, 310. — πράσσειν, exigere, P 449, Ch. 296. πρ. εὔπλοιαν S 929. πρ. καλῶς Pr. 954. πρ. φόνον E 560. πρ. τι p. πάσχειν P 679. πρ. τι ἔν τινι E 427. πρ. τινά τι Ch. 404. πρ., ulcisci, E 705. πρ. ὡς cum conjunctivo S 296. cf. vv. ἄλγος, ὀφείλειν Ch. 296. πράσσεσθαι, interfici, Ch. 748. πράσσεσθαί τί τινι A 637. cf. v. εὖ.
πραΰνειν P 167.
πρέπειν, apparere, conspici, S 640, A 214, 1108, P 216. πρέπειν cum participio A 30. πρέπειν, decere, Th. 623, A 463, S 822. existere, A 293. πρέπειν τινὶ, insignem esse aliqua re, Ch. 10, Th. 114, E 933. πρέπειν, similem esse, vel congruere, Ch. 66, S 275. πρέψετε E 903. πρέποντα A 1281.
πρεπόντως A 625.
πρεπτὸς E 835.
πρεσβεία P 4.
πρεσβεύειν Ch. 451, E 1, 21. πρεσβεύεσθαι f. Ch. 584. τινὸς A 1186.
πρέσβιστος Th. 357.
πρέσβος P 592, A 761. Ἀργείων A 1279.
πρεσβύτης πατὴρ E 577.
πρέσβυτις E 667, 929.
πρεσβυτοδόκος S 598.
πρευμενὴς S 121, 186. et s. πρευ-

μενεῖ τύχῃ A 1524. πρευμενεῖς χοαὶ P 578.
πρευμενῶς P 197, 201, A 856.
πρήθειν Th. 401.
Priamus A 40. et s. ibi.
Priamidae A 664, Ch. 872.
τὸ πρὶν S 303, Ch. 45. τὰ πρὶν κακὰ A 810.
πρὸ p. ὑπὲρ A 1152. πρὸ καιροῦ A 337. πρὸ καρδίας A 164. πρὸ πάντων Th. 921. cf. ib. 858. πρὸ et πρὸς confusa S 566.
προβαίνειν f. Pr. 245, A 1394.
προβάλλειν A 903.
προβατογνώμων f. A 701.
πρόβλημα πετρῶν Th. 643. σώματος Th. 507.
προβουλόκαις A 353.
πρόβουλος Th. 930.
πρόγονος S 42. πρόγονος γυνὴ S 493. πρόγονοι P 378.
προδεικνύναι Pr. 757.
προδέρκεσθαι Pr. 246, 774.
προδιδόναι, deserere, prodere, P 803., E 64. cf. S 387, Ch. 255, 832.
πρόδικος A 403.
προδότης Pr. 1044.
πρόδρομος Th. 80, 191.
πρόδουλος ἔμβασις ποδὸς A 851.
Proetus Th. 362.
προθεσπίζειν Pr. 209.
προθυμεῖσθαι Pr. 609.
προθυμία Pr. 339.
προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως A 1468.
προϊάπτειν Th. 295.
πρόκακα P 912, 915.
προκάλυμμα A 628.
προκάμνειν E 78.
προκεῖσθαι Pr. 255, 733. προκείμενον P 344.
proceleusmat. in anapaesto P 863.
προκήδεσθαι Pr. 608.
προκλύειν A 224.
Procne in lusciniam mutata S 55.
πρόκωπος A 1529. cf. v. ξίφος.
προλέγειν Pr. 1047, Th. 308.
προλείπειν Pr. 278, S 669, P 17.
πρόλεσχος S 176.
πρόμαντις Ch. 705.
πρόμαχος Th. 386, 449.
προμήθειαν λαμβάνειν S 154.
προμηθεῖσθαι Pr. 379.
Prometheus omnium artium inventor Pr. 493.
προμηθεὺς Pr. 86, S 621.
πρόμος S 796, A 180, E 357.
πρόναον Th. 259.
*πρόναος S 456.
προνέμειν et προσνέμειν confusa E 296.
πρόνοιά τινος A 622. vide v. πυρδαής.
πρόνομα βοτὰ S 614.
πρόνοος S 860.
προνωπὴς A 207.
πρόξενος S 387, 458, 810. sequ. πρόξενός τινος f. S 742.
προοίμιον Pr. 719. (εἶναι ἐν προοιμίοις.)
προομνύναι A 1082.
πρόπαρ S 708.
προπάροιθε, προπάροιθεν, A 911, Th. 306.
πρόπας Pr. 401. et s.
προπέμπειν Th. 850. et s. ἐς δόμους P 503.
προπιτνεῖν P 559.
πρόπολος Ch. 330.
πρόπομπος Th. 994, P 954. πρόπομπός τι Ch. 21. πρόπομπος iron. dictum E 192.
Propontis P 823.
προπράσσειν τί τινος Ch. 772.
πρόπρυμνα Th. 726.
πρόπυργος θυσία A 1054.
πρόῤῥιζα, funditus, P 764.
πρὸς adv. Pr. 73. — πρὸς ἀνάγκην P 540. πρὸς βίαν Pr. 206, 351, 573. (πρ. τὸ καρτερὸν Pr. 210.) πρὸς δίκην Ch. 821. πρὸς δυσσεβείας εἶναι Ch. 651. πρὸς ἡδονὴν εἶναι Pr. 481. πρὸς οἶκον A 773. πρὸς ταῦτα, πρὸς τάδε, proinde, Th. 57, E 485. et s. πρός τι, secundum aliquid, Pr. 975. huc pertinet formula πρὸς ταῦτα. πρός τινος εἶναι A 531, 1513. et s. πρός τινι Th. 191. cf. vv. βίαιος, κόρος, πρό.
πρὸς et πῶς confundi visa E 225.
προσάγεσθαι S 403.
προσαγορεύειν Pr. 812, Ch. 884.
προσαιτεῖν Ch. 366.
προσάμβασις Th. 433.
προσάπτειν A 1443.
προσαυδᾶν A 453. et s.
προσαναίνεσθαι Pr. 147.
προσβαίνειν τι A 687.
προσβάλλειν πύλαις Th. 582. προσ-

βάλλειν τί τινι f. P 733, Pr. 926.
προσβλέπειν f. Pr. 213.
προσβολή Th. 28, A 356. Ἐριννύων Ch. 269. μιάσματος E 536.
προσγελᾶν f. E 240.
προσδέρκειν, προσδέρκεσθαι, Pr. 53, 878, A 858, E 156.
προσδέχεσθαι E 592.
προσδοκᾶν Pr. 905, 963, A 614.
προσδόκητος Pr. 910.
προσεδαφίζειν Th. 463.
προσείδεσθαι Ch. 164.
προσεικάζειν Th. 398. et s.
πρόσειλος Pr. 438.
προσεῖναί τινι A 497.
προσειπεῖν, appellare, A 691, 717, Ch. 929, Th. 634.
προσεννέπειν A 214. et s. προσεννέπειν τί τινα A 152.
προσέρπειν Pr. 127. f. Pr. 270.
προσέρχεσθαί τινι E 270.
προσεύχεσθαι Pr. 912, A 289.
προσέχειν μαζὸν Ch. 494.
προσήγορος Pr. 810.
προσήκειν P 120. et s. προσήκειν ποιεῖν τι A 965.
προσῆσθαι κόπῃ A 1494. προσῆσθαι f. A 740.
πρόσθε, antea, olim, P 448. πρόσθε sive πρόσθεν τινὸς P 420, 502. et s. τὸ πρόσθεν ἴχνος φρενὸς S 907. τὰ πρόσθε A 19.
προσθήκη A 439.
προσθιγγάνειν Ch. 991.
προσθόδομος Ch. 304.
προσθροεῖν Pr. 577.
προσιδέσθαι P 47, 648.
προσιέναι τι E 229. προσιέναι, adire, A 723.
προσιζάνειν Pr. 274, Th. 663.
προσίζειν τι S 165.
προσικνεῖσθαι Ch. 967. ἐφ' ἧπαρ A 698. τόξῳ f. Ch. 965.
προσίκτωρ, patronus supplicis, E 118. supplex, E 399.
προσίστασθαι Th. 504. et s. f. Ch. 169.
πρόσκοπος, conspiciendus, E 105.
προσκυνεῖν Pr. 911. γαῖαν etc. P 472.
προσκυρεῖν Ch. 11.
προσλαμβάνειν Pr. 215, 319.
προσμανθάνειν Pr. 675.
προσμένειν τινὶ E 454.
προσμηχανᾶσθαι Th. 610.
προσμηχανεύειν Th. 508.
πρόσκαιος A 319.
προσκασσαλεύειν Pr. 20.
πρὸσπιέζειν Ch. 287.
προσπιτνεῖν P 434, P 129.
πρόσπλαστος Pr. 694.
πρόσπολος E 926. φόνου Th. 541.
προσπορπατὸς Pr. 141.
προσπτάναι f. Pr. 115, 535. προσπτάσθαι Pr. 623.
προσσαίνειν Pr. 813, A 1542.
προσσέβειν Th. 947.
προστάσσειν E 195.
προστατεῖν Th. 363. et s.
προστατήριος Th. 416, A 881.
προστάτης S 854, Th. 950. προστάτης portae Th. 375. cf. Th. 749.
προστέλλεσθαι med. Th. 382.
προστενάζειν Pr. 674.
προστένειν A 225.
πρόστερνος Ch. 26.
προστιθέναι τί τινι Pr. 83. f. Ch. 445. cf. S 559. et v. μέτρον. προστίθεσθαι P 504.
προστρέπεσθαι dicti supplices E 192.
προστρέφειν A 657.
προστρίβεσθαί τινι f. E 225.
πρόστριμμα ἐντιθέναι τινὶ A 359.
προστρόπαιος Ch. 273. cf. E 224. supplex, E 221. ἑστίας A 1464.
προστροπή P 193. et s.
πρόσφαγμα A 1164.
πρόσφατος Ch. 749.
προσφέρειν ἀνάγκην Ch. 63. θήραν σκηνήμασι Ch. 237.
προσφερὴς A 1104. προσφερὴς ἰδεῖν Ch. 162.
πρόσφθεγμα Ch. 812, A 809.
πρόσφθογγος P 867. μῦθος P 130.
προσφίλεια Th. 481.
προσφιλὴς Th. 547.
πρόσφορον E 194. τὰ πρόσφορα Ch. 658, 661.
προσφύειν λόγῳ S 252.
προσφωνεῖν S 212, Ch. 947.
προσχαίνειν f. A 826.
προσχρῄζειν Pr. 620, 765.
πρόσχωμα Pr. 825.
πρόσχωρος P 246.
πρόσω, τὸ πρόσω, in posterum, E 683, Th. 921. πρόσω, porro, A 266, 279. πρόσω τινὸς (ὂν) f. E 372. cf. v. τείνεσθαι.
πρόσωθεν A 853, 858. et s.

πρόσωπον. vide v. στυγνόν.
προταρβεῖν Th. 304.
προτάσσεσθαι S 746.
προτείνειν Pr. 755. vide v. χεῖρα.
προτέλεια f. A 65. προτέλεια βιότου A 648.
πρότερον Ch. 368. πρότερον φήμης Th. 809.
πρότερος, antiquior, S 933. potior, S 861. πρότερος ὑστέρου Th. 664. πρότερον στείχειν E 908. πρότεροι A 1224, E 852. πρότερα A 1059.
προτίειν A 695, E 485.
προτίθεσθαί τινα Pr. 237.
προτιμᾶν A 1302. et s.
πρότονος A 803.
προτρέπεσθαι Pr. 965.
προτοῦ A 1090, E 420.
προτύπτειν A 127.
proverbia.
δικτύου πλέον τέτρωται A 774.
δράσαντι παθεῖν Ch. 299. cf. A 1441, Ch. 299.
ἔξω πηλοῦ κομίζειν πόδα Ch. 644.
Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν Th. 975.
εὐάγγελος ἕως γένοιτο etc. A 236.
κέρδει κέρδος τίκτειν Th. 404.
Lemnia mala Ch. 587.
lupi fortiores canibus S 679.
πάθει μάθος A 162.
περὶ πόδα, περὶ κάρα, E 155.
πλέον λακτίζειν τὸν πεσόντα A 791.
ποτανὸς ὄρνις A 358.
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτείνειν Pr. 321. cf. A 1501.
τόξῳ προσικνεῖσθαί τινος Ch. 965.
τρίτην τῷ σωτῆρι A 1272.
οὐδὲν ὕστερος νεὼς E 238.
cf. vv. ἀλέκτωρ, astris metiri, κρατὴρ κακῶν, χρυσός.
προυννέπειν Ch. 210, E 98, 775.
προυξενίστασθαι Pr. 101, 677.
προῦπτος Th. 793.
προυσελεῖν Pr. 425.
προφέρειν, exprobrare, A 181. προφέρεσθαι dicta oracula A 870.
προφήτης Th. 578. et s. vide v. δόμων.
προφθάνειν A 915.
προφοβεῖσθαι S 928.
προφρόνως S 1. et s.
πρόφρων Ch. 995. et s. πρόφρων καρδία S 321.
προφωνεῖν, edicere, P 336. et s.
προχαίρειν, valere, sensu malo, A 224.
προχαλκεύειν Ch. 597.
πρόχειρος Pr. 54.
προχοὴ Νείλου S 912.
πρύμνη f. Th. 2, S 317.
πρύμνηθεν, a puppi, Th. 189.
πρυμνήσια A 887.
πρυμνήτης ἀνὴρ f. E 701. πρ. ἄναξ E 16.
πρυμνόθεν Th. 71, 981.
πρύτανις μακάρων Pr. 168.
πρῷν f. P 110.
pronomen encliticum familiariter additum A 435.
πρῴρα seu πρῷρα Th. 188. βλέπουσα ὁδὸν S 637. f. Ch. 857.
πρώταρχος ἄτη A 1078.
πρωτοκτόνος E 654.
πρωτόμαντις E 2.
πρωτόμορος P 539.
πρωτοπήμων A 197.
πρῶτος, praecipuus, P 416. πρῶτος εἴς τι P 299. τὸ πρῶτον P 84. πρῶτα, τὰ πρῶτα, S 173, P 385. πρῶτον πάντων Ch. 451.
πτ et στ confusa Ch. 551.
πταίειν πρός τινι Pr. 901.
πτανὸς Dor. A 129.
πτέρνη Ch. 195.
πτερὸν P 185. et s. f. E 907. volatus, S 301.
πτερόεις, πτεροῦς, S 513, 890.
πτεροφόρος A 1032.
πτερυγωκὴς Pr. 284.
πτέρυξ S 701, A 52.
πτερωτὸς Pr. 135, S 472.
πτηνὸς Pr. 997. f. E 168.
πτῆσις Pr. 475.
πτήσσειν Pr. 173, P 186.
πτοᾶσθαι Ch. 498. φρένας Pr. 834.
πτόλεμος S 73.
πτολιπόρθης A 415.
πτόλις Th. 6.
πτυχαὶ βίβλων S 838.
πτῶμα βαθὺ S 712. πτῶμα f. S 595, Ch. 11. vide v. πίπτειν.
πτὼξ f. E 305.
πτώσιμος A 578, 1008.
πτωχὸς A 1160.
Πυθικὸς Th. 707.
Πύθιος ἄναξ A 448.

πύθμενον Pr. 1022.
πυθμὴν δίκης Ch. 596. πυθμὴν dictus pater S 93, Ch. 190. vide v. ἀρχικός.
Πυθόκραντος A 1141.
πυθόμαντις Λοξίας Ch. 962.
πυθοχρήστης, πυθόχρηστος, Ch. 838, 876.
Pytho Pr. 637.
πυκάζειν Th. 131.
πυκνὸς, multus, numerosus, Pr. 657. cf. Ch. 982. etc.
πύκνωμα S 211.
πύλη. πύλαι λίμνης Pr. 707. πύλας ἀνοιγνύναι A 543. cf. v. ᾅδου.
πύλωμα Th. 375.
πυλωρὸς Th. 588.
πυνθάνεσθαι. πευσεῖσθαι Pr. 963.
πῦρ καὶ φῶς δαίειν ἐπί τινι Ch. 800. πυρὸς ἄγγελος A 527. πῦρ, πυρετὸς, f. A 1142.
πυργηρεῖν Th. 22.
πυργοδάϊκτος P 89.
πύργος S 166, 847. et s.
πυργοῦν f. P 169.
πυργοφύλαξ Th. 150.
πύργωμα Th. 30, 231, 436.
πυργῶτις. vide v. ὀρκάνη.
πυρδαὴς πρόνοια Ch. 565.
πυριγενετὴς χαλινὸς Th. 187.
πυρίδαπτος λαμπὰς E 942.
πυρίφατος S 579.
πυρπνόος Th. 460, 478, Pr. 369, 892.
πυῤῥὸς P 289.
πυροῦν, cremare, Pr. 484, A 397. f. A 422.
πυρφορεῖν Th. 312.
πυρφόρος Th. 399.
πυρωπὸς Pr. 646.
πώγων πυρὸς A 278.
πωλικὰ ἑδώλια virginum Th. 422.
πῶλοι et πολλαὶ confundi visa P 510.
πῶλος, equus, E 363, Pr. 985, A 1518. f. Ch. 739.
πῶμα S 914, Th. 284, E 252.
πῶς οὐ P 702. πῶς οὐχὶ, quidni, S 438, 809.
πώτημα E 237.

ρ et γ confusa E 444; ρ et λ P 760. ann.; ρ et ξ S 140; ρ et ο A 104, 130. ann. vide ι, μ, ν.
ῥαδινὸς Pr. 396.
ῥαίειν f. Pr. 187.
ῥαίνειν P 542. (ἐῤῥάνται.)
ῥαιστὴρ Pr. 56.
ῥάκος σώματος Pr. 998.
ῥαντήριον πέδον A 978.
ῥᾷον A 1442.
ῥαφεὺς φόνου A 1481.
ῥαχία Pr. 691.
ῥαχίζειν P 399.
ῥάχις. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες E 177. Rheae magnus sinus Pr. 815.
ῥέγκειν E 53.
ῥέεθρον P 470.
ῥέζειν Th. 99, Ch. 301.
ῥεῖθρον Pr. 768. cf. v. παρθενοσφάγος.
ῥεῖν ῥόον θεοῦ P 698. ῥεῖν f. Th. 80, 524.
ῥέος Pr. 396, 655, A 805. et s.
ῥέπειν f. S 373, Th. 21, P 413, Ch. 226.
repetita verba ἐμφατικῶς A 987, Ch. 904, E 904, 919, Pr. 204, 272, 336, 575, 6, 585, 974. cf. P 505. — repetita temere S 747, 8, Th. 839.
ῥεῦμα Pr. 139, 298. ῥεῦμα φωτῶν P 79. cf. P 385.
ῥηγνύναι P 176, 441. ῥαγεῖσαι ἐλπίδες A 444.
res dicta p. persona S 776, Th. 416, 570, E 302.
ῥῆσις S 562, A 1208.
ῥητὸς Pr. 743, 4.
ῥίζα f. Th. 713. ῥίζαι Αἰτναῖαι Pr. 363. χθονὸς Pr. 1022.
ῥίζωμα Th. 880.
ῥίμφα A 369.
ῥινηλατεῖν A 1071.
ῥιπὴ Pr. 1065. πτερύγων Pr. 126. cf. A 799.
ῥίπτειν Pr. 726. f. Pr. 310, Ch. 850. ῥίπτειν πλέω A 954.
ῥίψοπλος Th. 289.
ῥοὴ P 757, A 264.
ῥοθιὰς κώπη P 369.
ῥόθιον Pr. 1024, Th. 330.
ῥόθος P 379.
ῥοιβδεῖν E 362.
ῥοπὴ f. P 410. δίκης Ch. 50.
ῥοφεῖν E 250.
ῥύεσθαι S 471, 773, Th. 90, E 219, 285.
ῥυθμίζειν f. Pr. 239.

ῥυθμὸς Ch. 742.
ῥῦμα S 75. τόξου P 124.
ῥυσιάζειν S 390.
ῥυσίβωμος E 840.
ῥύσιον, ῥύσια, S 380, 649, A 474. ῥύσιον, servatio, S 288.
ῥύσιος S 130.
ῥυσίπολις Th. 118.
ῥυτὴρ Th. 292.
ῥυτὸς πόρος E 410.
ῥυτὸς et ῥυσὸς confusa A 1295.
ῥώμη P 846.
ῥώσσειν Ion. f. P 406. (ἔῤῥωγεν.)

σ et ι subscr. confusa Ch. 910; σ et ν Ch. 845; σ et τ S 42, 292, Th. 352, Ch. 472, 769, 1001, E 175, 182, 393; σ et υ S 227. vide δ.
σάγη Th. 115, 358, P 217, Ch. 523. cf. v. φέρασπις.
σαίνειν f. Th. 350. cf. 84, A 651, Ch. 180, 384.
σάκος Th. 43. et s.
σάκτωρ ᾅδου P 857.
Σαλαμινιὰς P 891.
Salamis ins. P 246, 257.
σαλεύειν Pr. 1057.
Salmydesus Pr. 704.
σάλπιγξ Th. 361, P 368. vide v. Τυρσηνική.
Samos olearum ferax P 826.
sanguinem victimae tangentes Th. 44.
sanitati vicinus morbus A 900.
σαργάνη S 706.
Sardes P 44.
Σάρδεσι. vide v. ἄρδεσι.
σὰρξ, σάρκες, corpus, A 73, 983, Th. 959. σὰρξ ἡβῶσα Th. 589. σαρκῶν ἐπαμβατὴρ νόσος Ch. 266.
Sarpedonium promont. S 769.
Sardnicus sinus A 278.
Saturnus Pr. 199, 218, 886. ligatus ab Jove E 577. significari visus A 156, 7.
σάττειν f. A 583.
σάφ' ἴσθι P 310. σάφ' ἴσθι dictum per parenthesin, A 1493.
σαφήνεια Th. 67.
σαφηνὴς P 603. et s.
σαφηνίζειν Pr. 225, 600. ὁδὸν Ch. 625.
σαφηνῶς Pr. 759.
σαφὴς S 839. et s.
σαφῶς Pr. 385. σαφῶς ἐπίστασο dictum per parenthesin Pr. 818. σαφέστερον S 429. et s. σαφέστατα A 38.
σέβας ἄμαχον etc. Ch. 45. σέβας Areopagi E 636. Διὸς Ch. 595. σέβας, munus honorificum, E 92. σέβας p. σεβαστὸς Ch. 143. cf. Pr. 1067. σέβας τὸ πρὸς θεῶν S 364. σέβας τοκέων E 485. cf. S 628. σέβας φέρειν τινὶ Ch. 229. σέβη S 675. cf. v. ἁγνόν.
σέβειν, σέβεσθαι, colere, magni facere, Pr. 526, A 688. σέβειν πράγματα E 651. cf. E 685. σέβειν, probare, A 1489.
σεβίζειν, σεβίζεσθαι, A 230, S 727, 812. sequ. et s. μέγα σεβίζειν E 12.
σέθεν S 342, 436, 469. et s.
σείειν Th. 352.
σειραφόρος f. A 748, A 1517.
Seisames P 295.
σέλας Pr. 7. et s.
σελασφόρος E 924.
Sirius A 873.
σελήνη. vide v. φαιδρά.
σέλμα P 331, A 1330. πύργου Th. 32. σέλμα σεμνὸν A 167.
Σεμναὶ E 941.
σεμνὸς Th. 751. et s. σεμναὶ δόξαι ἀνδρῶν E 335. σεμνὰ ἔργα S 922. σεμνὰ Ch. 95.
σεμνόστομος Pr. 928.
σεμνότιμος Ch. 329, E 759.
σεμνῶς S 169.
senarius vitiosus S 174. vide v. librarii.
sententiae.
δεινὸς, ὃς θεοὺς σέβει, Th. 563.
ἐν παντὶ πράγει etc. Th. 566.
θεοῦ δῶρον τὸ εὐτυχεῖν Th. 592.
cf. vv. felicem etc., felicitas etc., Eum. 474. sequ.
σεπτὸς Pr. 790.
sepulturae honor Th. 932.
σεσωφρονισμένως S 645.
Seualces P 895.
σεύεσθαι. σύθην Pr. 135.
σῆμα ἐπ' ἀσπίδος Th. 354, 365. etc. σῆμα, omen, Ch. 245. σῆμα φλογωπὸν Pr. 485.
σημαίνειν Pr. 293. et s.
σημαντήριον A 548.

σηματουργὸς Th. 458.
σημεῖον Pr. 820. θεοῦ S 194. cf. v. τυραννίδος.
σήπειν Ch. 927.
Sesames P 909.
σθένειν Pr. 988. et s.
σθένος Pr. 360. et s. ἀνδρῶν P 837. σθένος f. Ch. 786. σθένος, opes, S 310. παντὶ σθένει S 128.
Sibyllae A 1081. ann.
σῖγα Th. 230. et s. σῖγά τις, si forte, A 1230.
σιγᾶν A 235. et s. σιγῶν ὄλεθρος E 854.
σιδαρονόμος Dor. Th. 740.
σιδαρόπλακτος Dor. Th. 845, 6.
σιδηρομήτωρ Pr. 299.
σίδηρος (σίδαρος Dor. Th. 693.) Pr. 489.
σιδηροτέκτων Pr. 692.
σιδηρόφρων Pr. 240, Th. 52.
Σιδόνιος S 106.
Sicilia fertilis Pr. 367.
Sileniae P 276.
simile simili offecisse visum S 594, Ch. 734.
Simois fl. A 631.
singul. pro plurali in nomine gentis Th. 297.
σίνις A 646.
σίνος A 355.
σιτεῖσθαι ἐλπίδας A 1545.
Scamander fl. A 450, 1042, Ch. 336, E 356.
σκαλμὸς P 349.
σκάφος, σκάφος νεώς, alveus navis, A 600, P 392.
σκεδάζειν Pr. 25, 900. spargere, P 475.
σκεθρῶς Pr. 102, 475.
σκέλος. vide v. ποδωκία.
σκέπτεσθαι Ch. 215, Pr. 989. (σκέψαι δέ.)
σκηνὴ P 924.
σκήνημα. vide v. προσφέρειν.
σκήπτειν A 280, 282. πέδῳ Pr. 727, Th. 396. σκήπτεσθαι f. E 732.
σκηπτὸς f. P 667.
σκῆπτρον Pr. 739. baculus senilis A 76. σκῆπτρον vatis A 1151.
σκηπτουχία ducis P 270.
σκῆψις A 792.
σκιὰ f. A 1214. E 287. σκιὰ Σειρίου κυνὸς A 873.
σκιρτᾶν f. Pr. 1061.
σκίρτημα Pr. 580, 654.
σκληρὰ γῆ P 291.
σκοπεῖν S 208. et s.
σκόπελος Pr. 142.
σκοπὴ A 281. f. S 634.
σκοπὸς A 567. et s.
σκοτεινὸς Ch. 608. σκοτεινὸν βέλος τῶν ἐνερτέρων Ch. 272.
σκότος f. S 79. σκότος γαίας P 200. σκότος Τάρταρός τε E 72. ὑπὸ σκότῳ A 916. σκότοι νηδύος E 601. σκότος, et κότος confusa A 679. cf. v. φεύγειν.
scriptura continua fons errorum P 243, S 324, 326, 332, 333, 621.
Scythae et Peloponnesii dicti, ut videtur, pro barbaris et Graecis E 639. Scythae Nomades Pr. 687.
Σκύθης ἀνὴρ f. Ch. 146. cf. Th. 692. Σκύθης οἶμος, ὅμιλος, Pr. 2, 408. Σκύθης σίδηρος Th. 767.
σκυθρωπὸς Ch. 685.
Scylla A 1119, Ch. 570.
σκύλλειν P 548.
σμερδνὸς Pr. 353.
σμῆνος P 107.
σμικρός. ἀπὸ σμικροῦ αἴρειν μέγαν δόμον Ch. 248. σμικρὸν τρόπον Th. 432. σμικρὰ κερδαίνειν τινὶ A 1187. cf. v. χείρ.
Σμυρναῖος, si bene conjeci, P 297.
σοι et τοι confundi visa A 783.
Soli, urbs, P 832.
σός. σὸν Th. 212. τὸ σὸν δὴ A 489.
σόφισμα Pr. 446, 986.
σοφιστὴς Pr. 62, 919.
Sophocles Ajace, 789., tentatus E 722. idem explicatus Oed. Col. 1575. (ἀπίαν γῆν.) S 103. Sophoclis fragm. tentatum A 213. Sophocles Nauplio emendatus Pr. 445.
σου et σ' ᾧ confusa Ch. 129.
σοφὸς A 1181. σοφὸς κακῶν S 415. τὰ σοφὰ E 389. σοφώτερος E 772.
σπάθη Ch. 218.
σπᾶν, discerpere, Th. 960. σπᾶν πάλον τύχης A 305. σπᾶν, sugere, Ch. 496.
σπανίζειν τινὸς Ch. 664, P 945.

σπαράσσειν Pr. 993.
σπάργανα A 1483, Ch. 492, 702, 706.
σπαρνὸς A 495.
Sparti Th. 379.
σπαρτὸς E 368.
σπείραμα Ch. 234.
σπέρμα βρότειον E 829. Ἰνάχειον Pr. 683. cf. S 122, 131, 251, 266, Th. 441, Ch. 466. σωτήριον Ch. 222. σπέρμα χθονὸς A 467. σπέρμα f. Ch. 190. σπέρματος ἀποφθορὰ E 174.
Spercheus fl. P 460.
σπερχνὸς Th. 266.
σπεύδειν αὐτὸν P 694. σπεύδειν, ὅπως etc. A 540. σπεύδειν, σπουδάζειν, Pr. 190, 201. σπεύδειν τι S 546. σπεύδεσθαι med. A 142, E 327.
Spes A 723.
σπλάγχνα Pr. 480. et s. σπλάγχνα νέα E 782. σπλάγχνα f. A 894, Ch. 378.
σποδεῖν κακῶς A 609.
σποδὸς Th. 296, A 725, Ch. 634.
σπονδὴ S 872, E 944.
sponsae velatae A 1065.
σπορὰ, si forte, Th. 543. σπορὰ f. Pr. 849.
σπορητὸς A 1278.
σπουδὴ Th. 338, 341. et s.
στ. vide πτ.
στάγμα P 581.
σταγὼν A 794, Ch. 172. φονία Ch. 365. vide v. κροκοβαφής.
σταδαῖος Th. 480, P 217.
στάζειν αἷμα Ch. 990. αἵματι E 42. στάζειν dicti fructus maturi S 891. στάζειν f. A 164.
σταθευτὸς Pr. 22.
στάθμη f vide v. παρά.
σταθμὸς Pr. 394. σταθμῶν κύνων, A 802.
σταλάγματα δαιμόνων E 733.
σταλαγμὸς Th. 61, E 234, 719.
στασίαρχος S 11.
στάσις Pr. 198. et s. στάσις ἀκόρετος θύματος λευσίμου dictae Furiae A 1003. ἀντιπνοῦς Pr. 1063. στάσις, discrepantia, P 690. στάσις ἐν πόλει E 888.
στάχυς S 680. στάχυς ἄτης P 773.
στεγάζω et στενάζω confundi visa E 722.
στεγανὸς A 330.
στέγαστρον Ch. 916.
στέγειν Th. 196. στέγειν, εἴργειν, S 117, Th. 196, 748.
στέγη ἀνθρώπων E 56. στέγαι Ἀτρειδῶν A 3.
στέγος A 282, P 118.
στείχειν ἐπί τινι f. Pr. 1066.
στέλλειν λαῖφος S 644. στρατὸν P 154. στέλλεσθαι, instrui, Ch. 713. cf. v. κέλευθος.
στεναγμὸς P 833.
στενάζειν P 964.
στενάχειν τὶ Pr. 99.
στένειν Pr. 395. et s. στένεσθαι Th. 816, P 61.
στενόπορος Pr. 707.
στένος E 470.
στενός. ἐν στενῷ P 386.
στενωπὸς Pr. 362.
στέργειν Pr. 11, S 249. et s.
στέργηθρον Pr. 479, E 179, Ch. 227, 235, P 344.
στέρειν, στερεῖν, A 1317, 1413. et s. στέρεσθαι κράτος P 344.
στερεὸς f. Pr. 172.
στέρνα Ch. 693, P 972.
στεροπὴ Pr. 1060, S 34.
στεῤῥὸς Pr. 1028.
στεύεσθαι P 48.
στέφειν S 317, E 44. λάφυρα Th. 259. στέφειν χερσὶ f. Th. 50.
στέφος Th. 96, Ch. 967. στέφος incertum propriene an figurate dictum sit Ch. 81. cf. v. μαντεῖα.
στῆθος Th. 808.
στημοῤῥαγεῖν P 788.
στιβεῖν Pr. 769.
στίβος ποδὸς Ch. 191, 196, 213. φιλάνωρ A 373.
στιγμὸς S 748.
στῖφος πολέμου P 19.
στίχες Th. 857.
στίχος P 339.
στοιχηγορεῖν P 403.
στοιχίζειν Pr. 471.
στολὴ, instrumentum, P 169. στολὴ στρατοῦ S 683. στολὴ, vestitus, P 940.
στολμὸς S 636, Ch. 26.
στόλος S 2, 28. et s. Ἀργείων A 516. στόλος, classis, P 373. στόλον αἴρειν P 747, A 45. στό-

λοι γυναικεῖοι E 779. cf. vv. κωπήρης, χαλκήρης.
στόμα Νείλου Pr. 825. διὰ στ. Th. 51. κατὰ στόμα Ch. 536. στόμα. vide vv. γλῶσσα, εὔαρκτον, εὔφημον.
στόμαργος Th. 414.
στόμιον Pr. 285. f. Pr. 984. στόμιον Νείλου S 3. στόμιον Τρωΐας A 127. στόμιον, χάσμα, Ch. 751.
στονόεις Pr. 401, P 971.
στόνος Th. 129, 836.
στορεῖν f. Pr. 188.
στρατεία A 542, E 567.
στράτευμα Th. 550, P 672.
στρατηγεῖν τινι E 25.
στρατηγὸς Th. 766, A 520.
στρατηλατεῖν P 669, E 623.
ὁ στρατηλάτης νεῶν E 573.
στρατιὰ P 507, 809, A 705.
στρατιῶτις ἀρωγὴ A 47.
στρατόμαντις A 119.
στρατόπεδον Th. 79.
στρατὸς Th. 36, 59. et s. στρατὸς dictus populus sive concio P 717, 725, E 502.
στρατοῦν A 128.
στρέβλη ναυτικὴ S 403.
στρέφειν E 587.
στροβεῖν f. A 1102, Ch. 189.
στρόβος A 596.
στρόμβος Pr. 1060.
στροφή. vide v. δημηγόρος.
Strophius A 787, Ch. 626.
στροφοδινεῖσθαι A 51.
στρόφος, strophium, S 419, Th. 815.
στρουθὸς, ὄρνις, A 138.
Strymon fl. S 231, P 470, A 174.
Strymonium mare P 817.
στρωμνὴ Ch. 618.
στρωννύναι A 815, 827.
στρωφᾶσθαι A 1110.
στυγάνωρ Pr. 702.
στυγεῖν Ch. 569. et s. στυγεῖν, odisse, improbare, Th. 215. στυγεῖν p. στύγος E 894.
στυγερὸς Ch. 940. et s. στυγερὰ Ch. 346.
στυγητὸς Pr. 573.
Στύγιος. cf. v. ἀχλύς.
στυγνὸς P 901, 915. et s. στυγνὸν πρόσωπον A 578.
στύγος Ch. 960. odiosum scelus, Ch. 923. odium, res invisa, A 497. στύγος θεῶν Th. 620. στύγη θεῶν dictae Furiae E 580. στύγος φρενῶν A 1194, Ch. 67. vide v. ἔγκοτον.
στύλος. vide v. κοδήρης.
στὺξ dictus serpens Ch. 495.
στυφελὸς P 74, 891.
στύφλος Pr. 726, P 276.
Suada Veneris filia S 924.
subjunctivi usus in formula τί πάθω et similibus P 845.
substant. p. adjectivo dictum Pr. 900.
superlat. pro compar. S 289, P 161.
Susa P 15.
Susas P 886.
σοῦσθε Th. 31, S 747. seqq.
Σουσιγενὴς P 609.
Σουσίδης. vide v. πολιήτης.
Σουσὶς P 99.
Susiscanes P 33, 887.
σοῦστι E 833.
σύ. vide οὐ.
σὺ δὲ dictum per anacoluthon, sive ellipsin, A 84.
συγγενὴς γάμος Pr. 833. συγγενὴς A 738.
συγγίγνεσθαί τινι f. Ch. 231.
συγγιγνώσκειν τί τινι S 191.
σύγγονος φρὴν Th. 958. σύγγονον, innatum, A 790.
συγκαλυπτέος Pr. 510.
συγκάμνειν Pr. 406.
συγκαταβαίνειν E 946.
συγκεραννύναι f. Ch. 691.
συγκοιμᾶσθαι A 1144.
συγκόλλως S 284. συγκόλλως ἔχειν Ch. 505.
σύγχορτος S 5.
σύδην P 453.
Syennesis P 299.
σύεσθαι P 816.
σύζυγος f. Ch. 559.
σύζωμα S 424.
συλᾶν Pr. 83, 739, P 762.
συλήτωρ S 818.
συλλαβὴ πέπλων S 419.
syllabae verborum inter se permutari visae P 857.
συλλήβδην Pr. 493.
συλλύειν Ch. 280.
συμβαίνειν, congruere, Ch. 543. ἐς ταυτὸ Ch. 196. συμβαίνειν, evenire, P 754.

συμβάλλειν 'βλέφαρα ὕπνῳ A 15. συμβάλλειν, incidere alicui, Ch. 624. vide v. ὄμμα.
σύμβολος Pr. 474.
σύμβουλος P 147, 152, Ch. 72.
σύμενός, συμένα, Dor. E 912, A 664.
σύμμαχος E 276. σύμμαχον δόρυ E 709.
συμμιγής τινι Th. 702.
συμμιγνύναι A 587. συμμίγνυσθαί τινι Th. 578.
συμπαραστατεῖν Pr. 216.
συμπενθεῖν Ch. 185.
συμπλουτίζειν A 525.
συμπνεῖν τινι f. A 170.
συμπονεῖν Pr. 272.
συμπρεπής S 420. συμπρεπὲς Th. 13.
συμφορὰ Th. 5. et s. συμφορὰ πάθους P 409.
σύμφρων Ch. 747.
σύμφυτος A 143.
σὺν p. διὰ Th. 825. et p. σὺν, simul, A 1521. vide v. τύχη.
συνάγειν Th. 714.
συναλγεῖν τύχαις Pr. 286.
συνάπτειν, συναφῆ εἶναι, P 827.
σύνδικός τινος E 697.
συνειδέναι τί τινι Ch. 202.
συνθάπτειν Th. 951.
σύνθεσις γραμμάτων Pr. 447.
σύνθετος λόγος Pr. 665.
συνθήκη Ch. 518.
συνθνήσκειν f. A 725.
συνίστωρ τι A 976.
συνναίειν Th. 175.
σύννοια Pr. 424.
σύννομος f. Ch. 558.
σύνορθρος, ubi vulgo legitur σύναρθρος, A 226.
συνόρμενος A 389.
συντελής A 471.
συντέμνειν S 234.
συντετραίνειν μῦθον δι' ὤτων Ch. 414.
σύντομος P 651.
συντόμως λέγειν E 521.
synchysis. vide v. hyperbaton.
synonyma in commotione Pr. 140.
σύρδην P 53.
Syria S 5.
σύριγξ ἀξονήλατος S 157. ἑλικτρόχος Th. 185.
συρίζειν f. Th. 430. φόνον Pr. 353.
Σύριον ἀγλάϊσμα A 1198. Σύριον ἅρμα P 77.
σφαγεῖον ἀνδρὸς A 978.
σφαγὴ αἵματος E 407. σφαγή, jugulum, Pr. 841. σφαγὴ πυρὸς ἑστίας A 943. cf. v. ὀξεῖα.
σφάγιον Th. 210, 346, E 911.
σφαδάζειν P 171.
σφάζειν A 1321, Ch. 841, E 290.
σφάκελος Pr. 855, 1021.
σφαλερὸς E 333.
σφάλλεσθαί τινος E 653.
σφὲ, αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτοὺς, Th. 582, 584, 597, 701, E 546.
σφενδόνη εὔμετρος f. A 904.
σφετερίζεσθαι S 38.
σφέτερος A 673, P 836.
σφὴν Pr. 64.
σφίγγειν Pr. 58.
Sphinx Th. 508.
σφόγγος Att. A 1215.
σφοδρύνεσθαι Pr. 986.
σφραγίζειν E 754.
σφριγᾶν f. Pr. 378.
σφυρήλατος P 699.
σχεδία P 66.
σχέδια βέλη Ch. 149.
σχέθειν Th. 75, 396, Ch. 770, E 780.
σχέσις ὅπλων Th. 474.
σχέτλιος Pr. 623.
σχῆμα Th. 455.
σχηματίζειν Th. 432.
σχίζειν f. A 562.
σχισμὸς A 1034.
σχολάζειν S 183, 781.
σχολὴν τιθέναι A 945. vide v. θυραίαν.
Schol. emendatus S 578, 621, Th. 459. et p.
σώζειν ἔκ τινος Ch. 470. σώζειν ἐφετμὰς E 228. σώζειν, servare, ut depositum, E 597. σώζειν τινὰ ἀπό τινος A 542. σώζειν, φυλάττειν, Pr. 511. σώζεσθαι ῥυθμὸν Ch. 742.
σωκεῖν E 36.
Sol terram nutriens A 572.
σωματοφθορεῖν A 854.
Sosthanes P 31.
σωτὴρ ναὸς πρότονος A 803. σωτὴρ νεκρῶν Ἅιδης A 1273. σωτὴρ ὁ τρίτος E 695. cf. Ch. 1005.
σωτηρία πεισμάτων Ch. 684. vide v. νόστιμος etc.

σωτήριος Th. 163. et s. σωτήρια πράγματα A 585.
σωφρονεῖν Pr. 957, A 1312, 1497. etc. σωφρονεῖν ἐν χρόνῳ Atticorum et Graecorum E 906.
σωφρόνως Th. 612, E 44.
σώφρων Th. 166. σώφρων γνώμη A 1541. σωφρονέστερος Ch. 126. σωφρονέστατος Th. 535.
σωφρόνισμα S 882.

τ et γ confusa A 126, Ch. 40, 953; τ et δ S 791; τ et ι A 130. ann; τ et π A 130. ann.; τ et σ Th. 781; τ et φ S 780. vide ο.
τὰ et τῶν confusa S 49.
ταγεύειν, ordinare, Th. 58.
ταγή A 110.
ταγὸς P 22, 297, 453. μακάρων Pr. 96.
ταγοῦχος prima brevi E 281.
τάδε p. ἡμεῖς Th. 897, P 1. τάδε et τόνδε misceri visa Ch. 210.
ταλαίπωρος Pr. 229, 313, 576.
talio. vide v. jus talionis.
τάλαντον, libra, S 735, P 319.
ταλαντοῦχος Ἄρης A 396.
τάλας Pr. 456, P 671. τάλας et τεῖλας confundi visa P 938. τάλας, improbus, Th. 908, A 197, 852, 993. τάλας μόχθος Ch. 1001. τάλας τινὸς P 418, 490. τάλανα Th. 908.
τἄλλα A 548, 824.
τἄμπαλιν τῶνδε P 200.
Tantalidae A 1355.
τανύδρομος E 333.
τάξις Pr. 128, P 271, 353, E 353.
ταπεινὸς Pr. 883.
τἀπέκεινα S 233.
τἄπερ Ch. 382.
τἄρα Ch. 98, 207.
ταραγμὸς Ch. 988.
ταράκτωρ πόλεως Th. 539.
ταράσσειν Pr. 969, Ch. 275, 310.
ταρβεῖν Pr. 872, 907. et s.
τάρβος S 657, Th. 270, P 649. pudor, A 764.
ταρβόσυνος φόβος Th. 220.
ταριχεύειν f. Ch. 282.
Tartarus Pr. 154, 1004. vide v. σκότος.
ταρφῆς, si forte, P 859. annot.
ταρφὺς Th. 502.
ταρχαῖον S 298.
τάρχας A 121.
τάσσειν A 304, 914, E 575. τάσσειν ποιεῖν τι E 264. τάσσεσθαι ἐπί τινι P 271. τεταγμένος χρόνος E 862.
τὰ σώφροσιν perperam scriptum pro τοῖς σώφροσιν Ch. 732.
ταύρειος Th. 44.
tauri immolati Th. 256. nigris cornibus praestantiores A 1013.
ταυροκτονεῖν Th. 256.
ταῦρος S 275. f. A 1012.
ταυροσφαγεῖν Th. 43.
ταυροῦν f. Ch. 261.
ταῦτα p. διὰ ταῦτα A 543, 1206. ταῦτα, sic, A 1206.
ταύτῃ Pr. 187, 498.
ταυτό. vide v. συμβαίνειν.
ταυτολογικῶς dici visum κλύειν, ἀκοῦσαι Ch. 5.
ταφὴ χθονὸς Th. 768.
τάφος Th. 848. et s. εἶναι ἐν τάφοις E 703. cf. v. ἀτμός.
τάχα A 1046, 1058. τάχα usurpatum in re haud incerta E 533.
τάχιστα Pr. 934, P 480. ὅπως τ. S 427. vide v. ἐπεί.
τάχος, cito, subito, Th. 58, E 121, 166. τάχος τόδε, tam celeriter, A 252. ἐν τάχει Pr. 725. et s.
ταχυήρης. cf. v. ὄχος.
ταχύμορος A 427.
ταχύνειν P 646, Ch. 607.
ταχύπομπος S 929.
ταχύπορος A 426.
ταχύπτερος Pr. 88.
ταχύῤῥοθος Th. 266.
τὲ — καὶ dictum pro ἢ — ἢ Th. 991. τὲ neglectum P 348. τὲ pro καὶ dictum Th. 310. τὲ significatione τοῦ καὶ, cum valet *et quidem*, Ch. 81. vide v. γέ.
τέγγειν P 290. et s. κέαρ Pr. 983.
τεθνάναι ἔκ τινος Th. 755.
τ' εἰ et τοὶ confundi visa E 426.
τείνειν αὐδὴν P 545. βίον Pr. 521. τείνειν, contendere, Th. 580. τείνειν dicti πόροι S 84. τείνειν τόξον ἐπί τινι f. A 336. τείνων χρόνος P 63. τείνεσθαι πρόσω f. P 660.
τείρειν Pr. 346, S 73.

τεῖχος Ch. 334. et s. σταθεὶς πρὸ τειχέων S 437.
τεκμαίρειν Pr. 584. τεκμαίρεσθαι Pr. 334.
τέκμαρ Pr. 441. et s.
τεκμήριον Pr. 804. et s. πρὸς οὐδὲν τ. A 304.
τεκνογόνος Th. 861.
τέκνον appellatus junior a seniore Ch. 251, 305, 486. τέκνον f. P 587.
τεκνόποινος A 145.
τεκνοῦν, τεκνοῦσθαι, f. Th. 624, A 669.
τέκος S 320, Th. 183.
τέκτων f. S 541. et s. τέκτων ἄρσην S 259.
τεκών, τεκοῦσα, Ch. 687, P 222, Th. 859. et s. τεκοῦσα μήτηρ Th. 383. οἱ τεκόντες S 628, Ch. 628.
τελέθειν S 614, A 101, 412.
τέλεια, perfectrix, Th. 662.
τελεῖν Th. 626. et p. γλῶσσαν Ch. 296. ἔς τι A 68. τελεῖν μηχανὴν A 1139. τελεῖν, occidere al., Ch. 811. perficere, E 819. τελεῖν p. τελεῖσθαι P 202. τελεῖσθαι ἔκ τινος Ch. 270. τελεῖσθαι μέγαν A 668.
τέλειος, ad finem sive exitum perductus, Th. 723. cf. S 736. τέλειος ἀνὴρ A 878. τέλειός τι A 1320. τελεία ψῆφος S 660. τέλειος ὕψιστος Ζεὺς E 28. τέλειοι θεοὶ Th. 149, A 879. τελειότατος S 487. cf. Ἥρα.
τέλεος S 70. adultus, A 1389. τέλεοι θεοὶ S 487.
τελεσσίφρων A 633.
τελεσφόρος Ch. 504, 610 (γυνή). et s. τελεσφόρος εὐχὴ Ch. 198.
τελευταῖος A 286.
τελευτᾷν, mori, enden, Th. 584, 863. τελευτᾷν neutr. P 687, S 187, 272.
τελευτὴ P 692, Th. 865, 879.
τελέως E 300. διαπράσσειν E 869.
τέλλεσθαι Th. 725.
Tellus fatidica Pr. 208, E 2.
τέλος αἰτίας E 392. γαμήλιον E 761. δίκης, victoria, E 665. τέλος, δόσις, Th. 240. τέλος ἔχειν τινὶ Pr. 13. τέλος ἐξειπεῖν A 840. τέλος θανάτου Th. 840. τέλος, imperium, Th. 144. magistratus, Th. 949. τέλος μάχης S 437. τέλος, munus, negotium, A 814, Ch. 707, E 679, S 550. ordo, series, P 46. τέλος, tandem, Pr. 642. τέλος ταυτὸν ἔχειν dicta similia Ch. 707. διὰ τέλους Pr. 271, E 64. τέλη, sacra, P 181. cf. v. κύριον.
τέμενος αἰθέρος P 338.
τέμνειν Ch. 184. et s. τέμνειν dicti chirurgi A 755. τέμνειν κάρα Ch. 979. τέμνειν πρὸς δέρην E 528. τέμνειν f. S 720.
Tenagon P 279.
τενόντων δ' scriptum, ut videtur, pro θ' ἑνὸς τῶνδ' Ch. 195.
τεὸς Dor. Th. 99.
τεράζειν A 122.
τέρας Pr. 350, 896, S 521. et s. τέρας dictus draco Ch. 511.
τερασκόπος A 882, 1328, Ch. 514, E 62.
τέρην S 888.
τέρμα A 1063, Pr. 181. et s. τέρματα λόγων S 417.
τερμόνιος Pr. 117.
τέρμων S 576.
τέρπεσθαι E 942.
τερπνὸς A 136, 431, 481.
Terra. vide v. Tellus.
terra et coelum invocata P 472, Pr. 88. seqq., 1067. sequ.
τέρψις P 517, A 550.
τετρασκελὴς Pr. 393.
Teuthras, rex Mysiae, S 507.
Τευκρὶς αἶα A 111.
τεύχειν, efficere, struere, instruere, cum sensu proprio, tum figurato, Th. 783, 876, A 654, 667, E 733. et s. κακὸν Ch. 677, E 122. μέγαν E 604. στάσιν P 165. τεύχεσθαι E 322. τετυγμένος Th. 355.
τευχεσφόρος ἀνὴρ Ch. 580.
τευχηστήρ, τευχηστής, P 837, Th. 611.
τεῦχος, vas, urna, A 721, Ch. 85. τεύχη καὶ σποδὸς A 394. vide vv. ἐκβάλλειν, ἔνυδρον.
τέχνη, ars vaticinandi, E 17. dolus, A 1020. scientia, A 221. cf. v. ἔνθεοι.
τέως Ch. 925.
τῇδε E 45, Ch. 293. τῇδέ τινος τόπου E 810.

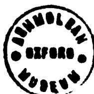
Tethys Pr. 137. Tethyos filiae Th. 287.
τήκειν f. E 336.
τῆλε P 209.
τηλέπλαγκτος Pr. 559.
τηλέπομπος A 272.
τηλικοῦτος A 1497.
τηλουρὸς Pr. 1, 785.
τήν. vide γῆν.
Τηρεία ἄλοχος S 55.
τηρὸς, φύλαξ, S 224.
τί; anteoccupantis Th. 308. (P 632.) τί γάρ; depravatum, ut videtur, Ch. 342. τί ἐστι etc. P 647. τί νέον; A 86. τί οὖν Th. 670. τί πῶς; vide ὅπως. τί χρέος; A 86. τί φῶ; Th. 796. τί χρῆμα; Pr. 296.
tiara P 623.
τίειν A 476. (ἁμάρτια.) 848. (τ. τί τινος.) S 626, Th. 77, E 864. et s. τίειν ὑμέναιον A 638.
τιθασὸς f. E 824.
τιθέναι εἰρήνην τινὶ P 721. ἔπος E 522. τιθέναι, facere, reddere, Pr. 826, Th. 47. et s. τιθέναι καλῶς τινος A 1550. τιθέναι p. θάπτειν Th. 926. τιθέναι τι, sancire al. ceu lege, A 163. τιθέναι τι ἀρᾷ A 1478. τιθέναι τινὰ πρό τινος f. Ch. 736. τιθέναι τινά τι S 273. cf. vv. εὖ, νεκρὸν, σχολῇ, χρόνον. — τίθεσθαι νόον ἄγναμπτον Pr. 162. τίθεσθαι πλέον πόνου, ut videtur, E 213. τίθεσθαι, ποιεῖν, Th. 862. τίθεσθαί τι (ἐν φρεσί) S 162. τίθεσθαι χάριν Pr. 761. cf. vv. παρ' οὐδὲν τ. et φροντίς.
τίκτειν, τίκτεσθαι, Th. 863, Ch. 113. τίκτειν f. S 689, Th. 404, A 251.
τίλλειν P 186.
τιλμὸς S 748.
τιμαλφεῖν A 828, E 15, 562.
τιμᾶν A 219. et s.
τιμάορος A 453.
τιμάωρ (?) S 41.
τιμή, honor, munus, E 196. cf. P 714. etc. ἐν τιμῇ σέβειν P 143. τιμάς τινος νέμειν E 560. vide vv. βούθυτος, εὔτιμος.
τίμημα Ch. 474.
τίμιος ἀνὴρ Ch. 519. τίμιον γέρας S 876. τιμιώτερος S 880, E 776.
τιμιώτατος E 879. τιμιώτατον Th. 927.
ὁ τῖμος Ch. 853.
τιμωρία P 446.
τιν' et τὸν confusa, si divinavimus, E 442.
τινάκτειρα γῆς νόσος Pr. 899.
τινάσσειν Pr. 892.
τίνειν A 407. et s. τίνειν ποινάς τινος Pr. 112, 175. χάριν Pr. 960.
τίκτε A 881.
τὶς intelligendum A 69. τίς p. ὅστις P 323, 412. τὶς significanter dictum Th. 369. (P 859, E 442.) τίνι τρόπῳ P 667. τῳ Th. 439.
Τιτανὶς E 6, Pr. 852.
τίτας φόνος Dor. Ch. 55.
τιτρώσκειν Th. 222, A 774.
τίω et τίων confusa Ch. 582.
τλάμων Dor. P 902.
τλᾶσ' ἢ et τλάσῃ confusa Ch. 700.
τλᾶν, τλῆναι, audere, vel sustinere, Ch. 397, Pr. 636, A 370. et s. τλῆναι, pati, exantlare, A 801. τλῆναι cum part. A 927.
τλημόνως Ch. 695.
τλήμων Th. 332. audax, Ch. 351, 556. τλήμων Ὀρέστης Ch. 870.
τλησικάρδιος Pr. 159, A 390.
τλητὸς Pr. 1041.
tmesis Pr. 27, 556, 674, 1036, Th. 199, 253, 370, 429, 545, 740, 867, 952, P 86, 7, 103, 4, 850, A 402, 504, 525, 903, 1436, Ch. 208, 537, 542, 845, E 141, 392, 454 (μετά τ' αὖθις), 526, 570.
Tmolus sacer P 48.
τὸ pro ὃ S 177, 241. τὸ μὴ A 15, 1466. τὸ μήτε — μήτε P 265.
τὸ πᾶν et τόπων confundi visa E 859.
τόδε dicti praesentes A 761. τόδε scriptum per errorem, ut videtur, Ch. 140.
τόθεν A 194. τόθεν p. ὅθεν P 86.
τοι. vide σοι.
τοὶ elisum Ch. 953. τοὶ in sententiis Pr. 273, Th. 405, E 92.
τοιγὰρ S 591, E 539.
τοιγάρτοι S 590.
τοῖος. μὴ τοῖον, h. e. malum, S 368.
τοιόσδε Th. 514, P 302.
τοιοῦτον εἶναι, idem sentire, A 1246.

τοκεὺς P 551. et s. τοκεὺς φίλος E 256. τοκήων A 652.
τόκος, proles, E 360, Th. 339, 471.
τόλμα Ch. 928. τόλμαν τινὸς σχεθεῖν Pr. 16.
τολμᾶν Pr. 233, 329. et s. sustinere, es über sich gewinnen, etwas zu thun, Pr. 297, 974, Th. 983. cf. v. τλᾶν.
Tolmus P 923.
τομαῖος S 244, Ch. 154. vide v. ἄκος.
τομὴ Ch. 215.
τόξαρχος P 528.
τοξεύειν f. S 408, E 610.
τόξευμα f. S 895.
τοξικὸς P 433.
τοξοδάμας P 25, 29.
τοξοδάμνος ἄρης Persarum P 78.
τόξον P 124. et s. τόξα f. Ch. 641. vide proverb. et v. τείνειν.
τοξοτευχὴς S 264.
τοξότης A 567, 1080.
τοξουλκὸς αἰχμὴ P 216. τοξουλκὸν λῆμα P 54.
τοπάζειν A 1255.
τοπᾶν A 1053.
τόπαρχος Ch. 611.
τόπον et τὸ πᾶν confundi visa E 944.
τόπος πᾶς χθονὸς E 236. τόπος τινὸς periphrastice P 420, 742. cf. E 944, 781, A 173. vide v. ἔσχατος.
τορὸς S 250, A 226, 555, 1047.
τορῶς Pr. 584, 677, S 172, A 6. et s.
τὸς A 465.
τοσόνδ', ὅσονπερ, quamdiu, A 766.
τόσσον (?) A 133.
τοσουτάριθμος? P 405.
τότε E 703. τοτὲ — τοτὲ — A 101. τότ' ἢ τότε A 678. τότε —, ὅταν δ' αὖτε —, Ch. 377.
τοτοῖ P 524, 533.
transpositione verborum restituti meliores numeri Pr. 1044. locus A 138.
τρανῶς E 45.
τράπεζα f. A 634. cf. v. ξενία.
τραῦμα A 772.
τραυματίζειν E 233.
τραχύνειν argute dictum Th. 969.
τραχὺς Pr. 704. f. Pr. 35, 184, 309, 322, 1024, Th. 968, A 1308.
τραχύτης ὀργῆς Pr. 80.
τρέπειν νόσον A 756. τρέπεσθαι, se convertere, P 432, Ch. 374. τρέπεσθαι, τρέπεσθαι φυγῇ, P 948, Th. 880.
τρέφειν E 543, 601. παῖδα A 786. τρέφεσθαί τινι, nutriri alicui, E 289. τραφεὶς, adultus, A 1484.
τρέχειν χερσὶν E 37. δραμὼν A 286. cf. v. ἐκ δρόμου.
τρεῖν S 632, 650. et s.
τρέμειν Th. 387.
τρία. vide v. παλαίσματα.
τρίαινα Pr. 900, S 194, 675.
τριακὰς P 312.
τριακτὴρ f. A 159.
τρίβειν f. A 1449. vide v. θυραίαν.
τριβὴ Ch. 696, 879. βίου A 411. τριβὴ ἀξία Pr. 618. τριβὴ ψυχῆς Ch. 696.
τρίβος, attritus, A 357. via, iter, A 178. τρίβοι, f. S 926.
τριγέρων μῦθος Ch. 300.
τρίγωνος Pr. 791.
τρικυμία f. Pr. 990.
τρίμοιρος, triplex, A 778.
τρίμορφος Pr. 503.
τρίπαλτος Th. 910.
* τριπάχυιος A 1362.
τριπλοῦς P 951.
τρίποδες ὁδοὶ A 81.
τρίῤῥυμος P 46.
τρὶς ἓξ βάλλειν f. A 33.
τρίσκαλμος P 990.
τρισμύριος P 288.
τρισώματος A 776.
τρίτος ἐπὶ δέκα A 1482.
τριτόσπονδος A 218.
τριτόσπορος P 770.
Triton fl. E 278.
τρίχαλος Dor. Th. 718.
τρίχωμα Th. 633.
τρομέειν Ion. Pr. 525.
τρομεῖσθαι P 63.
τρόμος Ch. 426.
τρόπαιον Th. 882. τροπαία f. Th. 671, Ag. 193, Ch. 722.
τροπὴ μάχης A 1123.
τρόπος μορφῆς E 180. φρενὸς Ch. 701. τρόπον τινὸς A 49, 356. τρόποι A 762. ἐν τρόποις τινὸς A 824, E 399.
τροποῦσθαι P 349.

τροφεῖα Th. 444.
τροφὴ S 789. τροφῆς χάρις, τροφεῖα, A 653. τροφαὶ Th. 515. ἐν τροφαῖσι Th. 632.
τροφεὺς Ch. 707.
τροφὸς Ch. 678, E 595. τροφὸς γῆ Th. 16. cf. v. χθών.
τροχήλατος P 925.
τρόχις Pr. 916.
τροχοδινεῖν Pr. 859.
τρύειν f. Pr. 27.
Troja A 241, 464, 468, Ch. 289.
Τροίαν et Τρῳὰν confusa E 415.
Τρῳὰ πόλις Ἰλίου E 415.
Τρωϊκὸς A 306.
Τρώϊος Ch. 333.
τοῦ. vide v. κου.
τοῦ et τοῦδε confundi visa A 1391.
τοὔμπαλιν A 1311.
tunica ξύνευνος A 1002. ann.
τοὔργον Ch. 284.
τοῦτό γε, hac quidem in re, P 690.
τυγχάνειν καλῶς Ch. 199, 885. τυγχάνειν cum part. A 1119, Ch. 929. τυγχάνειν, metam attingere, Ch. 302. τυγχάνειν τῆς δίκης E 655. τινὸς, exorare aliquem, S 139. τραυμάτων A 772. cf. v. φρήν.
Tydeus Th. 344, 347.
τύμβος Th. 783, Ch. 78. et s.
τυμβοχόα χειρώματα Th. 946.
τύμμα et τέρμα confusa E 569. τύμμα τύμματι τίειν A 1318.
Tyndareus A 84.
τύπος S 258. τύπος μέγας Th. 455.
τύπτειν, percutere, A 1014. κέντρῳ f. E 149. ξυμφορᾷ E 462.
tyranni diffidentes Pr. 222.
τυραννικὸν αἷμα A 734. τυραννικοὶ τρόποι Ch. 442.
τυραννὶς Pr. 10, 303, 734. τυραννὶς dictum p. τύραννος Ch. 905. τυραννίδος σημεῖα A 1241. τυραννίδες Ch. 370.
τύραννος Pr. 917, 932. τύραννος Ἀργείων A 1510. τύραννος p. τυραννικὸς Pr. 739.
Tyria navis P 889.
Τυρσηνικὴ σάλπιγξ E 503.
τυτθὸς A 1483. τυτθὰ P 536.
Typhon Pr. 352, Th. 460. seqq.
τυφὼς A 595. τυφῶ μένος S 514.
Τύχη A 603.
τύχη γυναικῶν S 420. τύχη εὖ τυχοῦσά τινι Ch. 731. ἐν τύχῃ A 623. σὺν τύχῃ τινὶ, σὺν τύχῃ τῳ, Ch. 124, Th. 439. vide vv. αἱρεῖν, ἔμπαιος, πρακτήριος, et cf. E 938.
τυχηρὸς A 411.
τῶδε et τῶνδε confusa E 509.
τῶν. vide τά.
τῶν, τούτων, S 235.
τὼς in cantico S 62, 614, Th. 451. in senario Th. 604.

υ et α confundi visa E 768. υ et ο confusa E 460. vide ει, η, ι, ν, οι, σ.
ὑβρίζειν Pr. 945, A 1489.
Ὕβρις filia Impietatis E 478.
ὑβριστὴς S 30.
ὑγίεια A 899. φρενῶν E 479.
ὑγρὰ θάλασσα S 235.
ὑδαρὴς φιλότης A 704.
ὑδρηλὸς S 710, P 582.
ὕλαγμα f. A 1508, 1549.
ὑλάσκειν f. S 776.
ὕλη A 436.
ὑμέναιος A 639.
ὑμεναιοῦν Pr. 537.
ὔμμε E 556.
ὑμνεῖν sensu malo Th. 7. ὑμνεῖν ὕμνον A 1077, 1360.
ὕμνος A 641. ὕμνος δέσμιος Furiarum E 291, 308. (ἐξ Ἐριννύων) ὕμνος Ἐριννύος Th. 810. ὕμνος inferialis et magicus P 589, 594. τῶν κατὰ γᾶς Ch. 438. ὕμνοις σέβειν S 913.
ὑμνῳδεῖν A 891.
ὑπάγγελος Ch. 775.
ὕπαὶ A 798, Ch. 570, E 375.
ὑπαίθριος Pr. 113, A 307.
ὑπαντιάζειν P 380, 786, 802.
ὕπαρ Pr. 473.
ὑπάρχειν A 1533, Ch. 1000.
ὑπασπιστὴρ S 158.
ὕπαστρος S 361.
ὕπατος A 51. ὕπατος χώρας Ζεὺς A 448. ὕπατοι θεοὶ S 24, A 90. cf. A 55.
ὑπέγγυος f. Ch. 33. cf. A 1023.
ὑπείκειν A 1248.
ὑπείροχος Pr. 416.
ὑπεκσῴζειν P 426.
ὑπὲρ absolute dictum A 337. ὑπὲρ f. A 347. ὑπέρ τινος στένειν Pr. 67.

ὑπεραίρειν A 692.
ὑπέραυχος Th. 450.
ὑπερβάλλειν Pr. 700, 898, P 264, A 279.
ὑπερβαρὴς f. A 1061.
ὑπερβατώτερος f. A 389.
τὸ ὑπεργήρων A 80.
ὑπερδεδιέναι Th. 272.
ὑπερδικεῖν τί τινος E 588.
ὑπερδίκως A 1282.
ὑπερέχειν, superare, P 661. ὑπερέχειν ἀλκάν τινι, si divinavimus, Th. 195. οἱ ὑπερσχόντες Pr. 211.
ὑπερήφανος Pr. 399.
ὕπερθε Th. 208, A 205.
ὑπερθορεῖν A 733, E 499. f. A 269. ὑπερθορεῖσθαι S 772.
ὑπερθύμως E 750.
ὑπέρκομπος Th. 358, 371, P 315, 779, 783.
ὑπέρκοπος Th. 423.
ὑπερκόπως, si forte, A 413, Ch. 122.
ὑπέρκοτος A 728.
ὑπερκότως A 413.
ὑπερμήκης Pr. 572.
ὑπέρπικρος Pr. 919.
ὑπέρπλουτος Pr. 453.
ὑπερπόντιος S 41, A 376.
ὑπέρπωλος (? ὑπερπολύς.) P 746.
ὑπερστατεῖν τινος S 315.
ὑπερστένω τινὸς Pr. 66.
ὑπέρτατος S 601, P 132.
ὑπερτείνειν A 873.
ὑπερτελεῖν A 331.
ὑπερτελὴς A 258.
ὑπέρτερος Th. 333. ὑπέρτερόν τινος ἔχειν Ch. 91.
ὑπέρτολμος Ch. 555.
ὑπέρτονος E 505.
ὑπερτοξεύσιμος S 435.
ὑπέρφευ P 772, A 346.
ὑπερφεύγειν P 86.
ὑπερφοβεῖσθαι Th. 218.
ὑπερφρονεῖν A 925, P 777.
ὑπέρφρων Th. 354, 377.
ὑπέρχεσθαι γῆν E 314.
ὑπεύθυνος Pr. 322, P 190, Ch. 662.
ὑπήκοος P 211, 219, Ch. 290.
ὑπηρέτης Pr. 929, 958.
ὑπίσχομαι E 735.
ὑπνοδότης Pr. 557.
ὕπνος A 14. seqq., 262. vide vv. ὁ ἀεὶ etc.
ὑπνώσσειν E 119, 121. f. Th. 268.
ὑπὸ et ἀπὸ confundi visa A 69.
ὑπὸ et ἐπὶ A 1023.
ὑπὸ γᾶν Dor. E 163. ὑπὸ γῆς P 593. ὑπ' Ἰλίῳ, Τροίᾳ, A 766, 788, 1327, 1344. ὑπὸ κηρύκων S 214. ὑπὸ πομπῇ E 935. ὑπὸ πομπαῖς τινος P 57. ὑπὸ πτόλιν Th. 528. ὑπὸ χθονὸς φίλοι Ch. 771.
ὑπογραφὴ Ch. 195.
ὑποδέχεσθαι μέλος S 911.
ὑπόδικος E 246.
ὑποδύεσθαι f. E 767.
ὑπόδυσις et ὑπόδοσις confusa E 460.
ὑποζευγνύναι f. Pr. 108.
ὑποκάμπειν τι f. A 693.
ὑποκλαίειν (?) A 69.
ὑπολείβειν A 70.
ὑπολείπεσθαί τινος A 74.
ὑπομιμνήσκειν P 914.
ὑπομνᾶσθαι P 302.
ὑπόπτερος φροντίσι f. Ch. 562.
ὑποπτήσσειν τὶ Pr. 29.
ὕποπτος A 1514.
ὑπορχεῖσθαι Ch. 957.
ὑπόσκιος S 591.
ὑποσπανίζειν P 462, Ch. 540.
ὑποστροβεῖν A 1102.
ὑποσυρίζειν Pr. 126.
ὑπόσχεσις S 338.
ὑποτοβεῖν Pr. 556.
ὑποχείριος S 360.
ὑπόχθων E 353.
ὑπτίασμα χερῶν Pr. 980.
ὕπτιος f. Th. 426.
ὑπτιοῦν P 391.
ὑπουργεῖν τινι Ch. 893. χάριν Pr. 614.
ὑπῶν et ὑπὸ confundi visa Pr. 418.
ὕστατος S 638, A 1186, 1210. et s.
ὑστερόποινος ἄτα Ch. 350. Ἐριννὺς A 58.
ὕστερός τινος E 238. ὕστερον Ch. 307. οὐδὲν ὕστερον Th. 916. ὑστέρῳ χρόνῳ A 635. ὕστεραι ἡμέραι A 1543.
ὑφαντὸς A 1457.
ὕφασμα A 1377, Ch. 25, 217, 947.
ὑφέρπειν f. A 242, Ch. 426.
ὑφὴ A 855.
ὑφηγεῖσθαι, congruere, E 179.
ὑφιστάναι P 79. ὑφίστασθαι, suscipere aliquid, E 191. ὑφίστασθαι, promittere, S 423.

ὑψήγορος Pr. 316.
ὑψηλόκρημνος Pr. 5.
ὑψηλὸς A 803, P 440.
ὑψιγέννητος E 43.
ὑψίκρημνος Pr. 410.
ὑψίπυργος E 624. ὑψίπυργοι ἐλπίδες S 86.
ὕψιστος Pr. 698. f. P 304, S 441. vide v. τέλειος.
ὑψόθεν S 148. ὁ ὑψόθεν σκοπὸς S 350.
ὕψος, καθ' ὕψος, A 1262.

φ. vide β, θ, τ.
φαεσφόρος A 428.
φαιδρόνους A 1115.
φαιδρὸς A 459, E 844. φαιδρὰ σελήνη A 270. φαιδρὰ φρὴν Ch. 528.
φαιδρύνειν A 995, 1006.
φαιδρύντρια Ch. 706.
φαιδρωπὸς A 651.
φαίνειν Ch. 925. γῆρυμά τινι E 505. ἀγανὰ φαίνουσα A 102. φαίνεσθαι, manifestum fieri, evenire, S 50, 566. τὸ φανὲν A 425.
*φαιοχίτων Ch. 981.
phalangia μητροκτόνα A 1167. ann.
φάλαρον P 623.
φάναι. οὔ φημι E 208. φάσθαι P 653. φάμενος Ch. 301.
φανερῶς Pr. 1066. φανερῶς διαπράσσειν E 869.
φανὸς Pr. 521.
φαντάζεσθαι, assimilari, A 1385.
φάντασμα Th. 675.
φάος βλέπειν E 682, P 272, A 1523. φάος ἡλίου A 447. καρδίας (conscientia) E 471. φάος, φῶς, f. P 128, 144, 273, Pr. 996, A 23, 679. ἐν φάει, luci, Ch. 51. vide v. νόστιμον.
φάραγξ Pr. 15.
Pharandaces P 30, 885.
φάρμακον Pr. 467. f. Pr. 247, 462, A 487, 754.
φαρμάσσειν f. A 95.
Pharnuchus P 286, 893.
φᾶρος Th. 301, Ch. 943, E 570.
φασγανουργός. vide v. Αἶσα.
φάσγανον A 1148.
φάσκειν S 356. jubere, Ch. 79, 262.
Phasis fl. S 505.
φάσμα f. A 377.
Φάτις, Fama, E 342.
φάτις Ch. 683. et s. ἐπίψογος A 550. πολλὴ S 269. φάτις, rumor, A 774. vide v. εὐκταία.
φαύλως, negligenter, P 493.
φέγγος E 924, 931. ἡλίου P 350. ἡμέρας A 1454. cf. A 443, 541. φέγγος πυρὸς ἄφθιτον Ch. 969.
φείδεσθαι Th. 379.
φελλὸς Ch. 469.
φέρασπις (σάγη) P 217, A 629.
φερέγγυος f. Th. 363, E 87.
φέρειν, auferre, f. Th. 654. nuntiare, Th. 40. φέρειν p. ἔχειν Th. 589, S 884, Ch. 544. φέρεσθαι βοσκὴν E 252. φέρεσθαι δάκρυ πρός τινος Pr. 617. φέρεσθαι dicta φήμη S 618. φέρεσθαι dictae res, quae accidunt, Ch. 66. φέρεσθαι, ferri, volvi, P 249.
φερεσσακής, si divinavi, P 285.
Pheres E 659.
φέριστος Th. 39.
φέρμα S 613, A 116.
φέρνη S 869.
φέρον, fors, si divinavimus, A 1499.
ferri tinctura A 551.
φέρτερος Pr. 746.
φεῦ μύσος E 764.
φεύγειν, exulare, Ch. 122, E 420. φεύγειν in jure E 588, S 358. φεύγειν σκότον μητρόθεν Th. 631. φεύγειν τινὰ f. S 418. φεῦγον ἔπος ἐξ ἀπιστίας A 240. φεύγοντες ἄνδρες A 1545.
φεύζειν A 1194.
φεψαλοῦν Pr. 360.
felicem praedicandum esse neminem ante mortem A 834, 5.
felicitas humana fragilis A 1213. sequ. v. τὸ εὐτυχεῖν.
φηλοῦν A 431.
φήμη (φήμα Dor. S 618.) S 679, Ch. 688. φήμη πονηρὰ Ch. 997. φήμη, vox, dictum, Th. 809.
φημίζειν dictus Apollo Delph. Ch. 521. φημίζεσθαι A 568, 1047, 1059.
φθάνειν. τοῦ φθάσαντος ἀρκτὴ P 704.
φθέγμα Pr. 569.
φθείρειν P 220, A 591, Ch. 945.

φθείρεσθαί τινος palari ab aliquo, P 424.
φθερσιγενεῖς Κῆρες Th. 979.
φθίνασμα P 209.
φθίνειν Th. 895, E 416. φθίνειν dicta sidera A 7. φθίνειν μοίρας E 161. φθίμενος, φθίμενοι, Th. 308, P 595. et s. vide ἀνάγειν.
φθιμένων et ἐφθαρμένων confundi visa Ch. 371.
φθιτὸς E 97, P 496.
φθογγὴ S 173, A 297. φθογγὴν λαμβάνειν A 37.
φθόγγος A 209. Ἑλλάδος Th. 73. φθόγγος, sermo, S 221.
φθονεῖν Th. 216. φθονεῖν cum participio Th. 447. φθονεῖν τινί τινος Pr. 566.
φθονερὸς A 402.
φθόνος E 622, A 235. ὄμματος A 853. φθόνον σωμάτων ἔχειν Pr. 837.
φθορὰ A 368. vide v. ἀνδροθνής.
φθόρος A 1153.
fig. πρὸς τὸ σημαινόμενον E 754.
φιλαιακτὸς S 717.
φιλαίματος Th. 45.
φιλαίτιος S 447.
φίλανδρος Th. 838.
φιλάνθρωπος τρόπος Pr. 11, 28.
φιλάνωρ P 114, A 762. φιλάνορες τρόποι A 762. vide v. στίβος.
φιλεῖν cum part. S 725. osculari, A 1436. solere, S 688, P 569, A 676.
φιλῆνοι ἵπποι Pr. 452.
φιλήτης ἀνὴρ Ch. 933.
φιλήτωρ A 1334.
φίλιος Pr. 128, Ch. 666, A 327. φιλία φρὴν A 1376. φίλια ὄμματα Ch. 754.
φιλογαθὴς Dor. Th. 852.
φιλόθυτος Th. 160.
φίλοικτος A 213.
φιλόπολις Th. 157.
φίλος, carus, proprius, S 845. φίλος p. ἐμὸς Th. 662. ἡ φίλη ψυχὴ Ch. 262. φίλον κάρα A 811. φίλον κέαρ Ch. 375. φίλον εἶναι, placere, A 150. φίλοι ἐχθροὶ A 1158. φίλα πράσσειν τινὶ Pr. 639. φίλτατος P 485, A 446, 1304. οἱ φίλτατοι Ch. 220. φίλτατα S 549. et alio sensu A 301, E 203.
τὰ φίλτατα P 803, E 100. vide v. τοκεύς.
φιλόδυρτος S 62.
φιλόμαστος A 135, 647.
φιλόμαχος Th. 117, A 203.
φιλόξενος S 817. φιλοξένη Ch. 603.
φίλορνις E 23.
φιλόσπονδος. vide v. λίψ.
φιλοστόνως Th. 260.
φιλότης Pr. 189. βροτῶν Pr. 123. vide v. ὑδαρής.
φιλότιμος E 934. honorificus, S 592.
φιλοφόρμιγξ S 618.
φιλόφρων, blandus, P 84.
φιλόχορος Πὰν P 421.
φίλτρον τόλμης Ch. 961.
φίλως A 219, 295, 1458, 1468.
φιμὸς Th. 430.
Phineus E 50.
φιτύειν Pr. 231, S 286.
φιτυποιμὴν ἀνὴρ E 831.
φλάδειν Ch. 25.
φλαῦρον P 194.
φλεγέθειν f. S 78.
φλέγειν S 599, Th. 400, A 280. φλέγειν act. P 477. φλέγειν βέλος Th. 480. φλέγειν f. Th. 267. φλέγειν πυρὶ Pr. 564. φλέγειν τινὶ f. Th. 52. φλέγων ὑπ' ἄστροις οὐρανὸς Th. 355.
φλέδων A 1081.
Phlegra E 280.
φλεῖν f. A 346.
φλογμὸς ὀμματοστερὴς φυτῶν E 858.
φλογωπὸς Pr. 251. φλογωπὰ σήματα Pr. 485.
φλὸξ Pr. 22, A 278. et s. vide v. κηκίς.
φλογὼψ Pr. 769.
φλοῖσβος Pr. 770.
φλύειν Pr. 491, Th. 628.
φοβεῖν P 192. φοβεῖσθαι Th. 443.
φοβερὸς A 144. et s. φοβερὸς ἰδεῖν P 26. φοβερὸν p. φόβος S 787.
φόβη Ch. 174.
Phoebe E 7, 8.
Phoebus Th. 658, E 8. et p. deus Persarum P 183.
φοῖβος Pr. 22.
Φόβος Th. 45. cf. v. μέλαθρον.
φοινικόβαπτος E 930.
φοίνιος Ch. 570. et s. φοίνιος ἄτη Ch. 773. δρόσος A 1276.

Φοίνισσα ναῦς P 383.
φοιταλέος Pr. 579.
φοιτὰς A 1159.
φοῖτος φρενῶν Th. 628.
φονεύειν Th. 312.
φονεὺς E 120, 383. vide v. παγκρατής.
φονὴ A 401.
φόνιος P 76. et s. φονία πληγὴ Ch. 298.
φονολιβὴς A 1314, E 154.
φονόρυτος Th. 867.
φόνος, αἷμα, Th. 44, 48. φόνος βροτῶν P 393. φόνος et φόνιος confusa S 748. φόνος parere dictus Ch. 750. cf. v. πράσσειν.
φορεῖν Th. 330. φορεῖσθαι κατά τι Th. 769.
φορητὸς Pr. 954.
Phorcides, sive Graeae, Pr. 772.
formulae loquendi.
ἅ τις βούλεται Pr. 903.
ἀλλ' εὐτυχοίης Ch. 995.
ἁπλῶς τι φράζουσα Ch. 107.
form. bene ominandi A 118.
γένοιτο δ' οὕτως Ch. 515.
γένοιτο ὡς ἄριστα A 613.
δίκαια καὶ μὴ δίκαια, fas et nefas, Ch. 65.
δρᾶν ἢ λέγειν Pr. 639.
εἰ μή τις βλάβη Pr. 741.
εἰδὼς λέγοιμ' ἂν A 744.
εἶεν Ch. 604.
εἴη τὰ λῷστα S 864.
εἴρηται λόγος E 646.
ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ Pr. 1056.
ἔστι δ' ὅπη νῦν ἔστι A 68.
εὖ γὰρ εἴη A 191.
εὖ τοῦτο Ch. 102.
ἠκούσαθ' ὡς ἠκούσατε E 615.
form. janitorem vocantis Ch. 600. sequ. janitoris, vocanti respondentis Ch. 604.
ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντα A 1153.
καὶ χαῖρε E 711.
form. modestorum, ni fallor, εἴ τι δεῖ λέγειν, si fas est aliquid dicere, E 752.
ξένοι, λέγοιτ' ἄν, εἴ τι δεῖ, Ch. 615.
ὁρᾶν πάρεστι, res apparet, vulgo das sieht man, A 1240.
οὐδέν ποτ' ἄλλο Ch. 14.
οὐκ ἄλλως ἐρῶ Th. 457.
οὕτως γένοιτο Th. 493.
πείθοι' ἄν, εἰ πείθοιο A 935.
ποδαπὸς ὁ ξένος; Ch. 538.
προὐννέπω τάδε E 775.
πῶς γὰρ οὔ; Ch. 701.
πῶς δ' οὔ; E 393.
πῶς ἔχει; Ch. 807.
πῶς φής; A 240.
σάφ' οἶδα Pr. 491.
σαφῶς ἐπίστασο Pr. 818, 942.
τάδ' ὧδ' ἔχει A 1292.
τί γάρ; A 1125, Ch. 816, E 198, 614.
τί γένωμαι Pr. 880.
τί δ' ἐστὶ χρῆμα; A 1193.
τί δ' οὐχί; dictum per parenthesin, A 245.
τί μή; interjectum orationi A 611.
τί μήν; quid tum postea? E 190.
τί σοι δοκεῖ; Ch. 926.
τί χρῆμα; τί δ' ἐστὶ χρῆμα; Pr. 296, Ch. 822.
τί χρῆμα λεύσσω; Ch. 8.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα, τοιαῦτα μὲν τάδε, Pr. 487, E 438.
τούτων μὲν οὕτω A 856.
φθόνος μὲν οὐδεὶς Pr. 607.
ὧδ' ἔχει P 676.
ὧδ' ἔχει λόγος Th. 205, A 1538, Ch. 484, P 316.
ὡς ἁπλῷ λόγῳ Pr. 46. cf. vv. ἐμοὶ δοκεῖν, πάντ' ἔχεις λόγον, ὡς οὕτως etc.
fulmina. vide v. domus.
Furia Oedipodionia Th. 685. seqq. Furiarum sacrificia E 107. φοβερὰ πρόσωπα E 898.
futurum exactum S 422. fut. medii pro passivi Ch. 291.
φραδὴ E 232.
φράζειν, nuntiare, A 528, P 240. φράζεσθαι E 125. φράζεσθαι, deliberare, Ch. 99. cf. S 399. sequ.
φράσσειν Th. 63, 749. δέμας ὅπλοις P 429. φράσσειν f. A 1262.
φράστωρ S 454.
φράτορες E 592.
φρενοδαλὴς Dor. E 307.
φρενομανὴς A 1026.
φρενοπληγὴς Pr. 856.
φρενόπληκτος Pr. 1030.
φρενοῦν Pr. 333, S 477, Ch. 102 et s.
φρενοῖ et φρενῶν confusa Ch. 579.

φρενώλης Th. 715.
φρὴν, διάφραγμα, Pr. 858. φρὴν μία E 894. ἐκ φρενὸς Th. 817. ὁ ἐκ φρενὸς λόγος Ch. 93. φρενὸς θρόνος φίλος A 886. φρένες sensu proprio E 150, Pr. 359. φρενῶν τυγχάνειν A 161. cf. vv. ἀπέρατος, δουλία, εὔδοξος, θεῖος, θήλεια.
φρίσσειν Pr. 523, S 555, Th. 457, 685, A 1129. et s.
φροιμιάζεσθαι A 1240. τινὰ E 20.
φροίμιον A 31, 735, 1102. f. Th. 7. φροίμια πρόξενα πόνων S 742.
φρονεῖν, cogitare, P 734. φρονεῖν, εὖ φρ., E 115. cf. Pr. 383. φρονεῖν καλῶς P 677. οὐ φρ. Ch. 480. τὸ μὴ φρονοῦν dictus infans Ch. 700. vide vv. κατ' ἄνθρωπον, ὀρθῶς.
φρόνημα, mens, S 820, Th. 405, 504, A 659, Ch. 177. cogitatio, A 736. fastus, superbia, Pr. 928, P 760, 780. φρόνημα δαιμόνιον S 90. καρτερὸν Pr. 205.
φρόνησις, si divinavimus, E 896.
φροντίζειν P 222, S 386.
φροντὶς P 138, Ch. 563. et s. φροντίδα τίθεσθαι P 119.
φρονούντως S 180.
φροῦδος S 764.
φρουρὰ A 2. φρουρὰ dicti custodes A 273. φρουρὰν ὀχεῖν Pr. 143.
φρουρεῖν E 926. f. Pr. 31. observare, E 205.
φρούρημα Th. 416. vide v. ἐγρηγορός.
φρούριον θεῶν, Athenae, E 839. πόλεως, magistratus, E 865. φρούριον, προφύλαγμα, Pr. 779.
φρύαγμα ἱππικὸν Th. 225, 442.
Phryges P 722.
Phrygia ovibus abundans S 506.
φρυκτὸς A 30, 254, 264.
φρυκτωρία A 33. cf. A 429.
φρυκτωρὸς A 529.
φυγὰς S 178, 190, Ch. 876. et s.
φυγγάνω Pr. 500.
φύγδα βαίνειν E 242.
φυγὴ S 172. et s. exilium, S 561, A 1299. φυγὴν ἔχειν τινὸς Ch. 240. vide vv. αἱρεῖσθαι, πάντροπος.
φύειν Th. 502.
φυλακή. φυλακὴν κατέχειν A 208. ἐν φυλακαῖς εἶναι f. P 562.
φυλακτέον Th. 466.
φύλαξ A 265, E 64. φύλαξ βροτῶν S 351. φύλαξ dictus rex A 1340.
φυλάσσειν, observare, curare, S 155, 181. φυλάσσειν τέλος δίκης E 230. φυλάσσεσθαί τι Ch. 861, S 344. τινὰ Pr. 693.
φυλλὰς f. A 80. φυλλὰς ἱκνουμένη ἐς δόμους A 872.
φύλλον P 585.
φῦλον Pr. 786. ὁμιλίας E 57.
φῦναι Th. 955, A 1217, 1228. φῦναι cum alio infin. Ch. 926.
φυξάνωρ γάμος S 8.
φυρᾶν Th. 48.
φύρδην P 764.
φύρειν f. Pr. 437. φύρειν οἶκον αἵματι A 655.
φυσίαμα E 53.
φυσιᾶν E 235.
φυσίζοον γένος S 532.
φύσις. φύσιν Pr. 476. vide vv. ἀρχαία, ὁμόστολος.
* φύστις P 859.
φυτάλμιος A 299.
φυτὸν E 858. genus hominum, S 257.
φυτουργὸς πατὴρ S 539.
Phocenses P 458.
Φωκεὺς A 787, Ch. 626. cf. v. Δαυλιεύς.
Φωκὶς γλῶσσα Ch. 527.
φωνεῖν, loqui, A 183. cf. Th. 401. etc. μέγα E 854.
φωνή. vide v. Παρνησίς.
ὁ φὼς Pr. 530. φὼς ἀρχηγὸς A 231. ἰατρὸς S 237. φὼς Th. 402, 437. et s.
τὸ φῶς f. Ch. 895, 905. φῶς ἱερὸν E 910. vide v. πῦρ.
Photius emend. A 130.

χ et κ confusa S 410 (vide K.); χ et ξ A 932.
χαίρειν τι Th. 765. τὸ χαίρειν E 286, 381, A 437. χαῖρε A 447. et s.
χαίτη κουρίμη Ch. 166.
χαίτωμα Th. 352.

χαλᾶν Pr. 58, 966. indulgere, E 206. χαλᾶν τινος vel ἔκ τινος Pr. 175, 254, 1033. χαλᾶν τί τινι Ch. 815.
χαλεπὸς, trux, A 1387. χαλεπὴ δύη Th. 208. χαλεπὸν πνεῦμα f. S 142.
χαλινὸς Th. 113. f. A 210, 952. Διὸς Pr. 651. πέτρινος Pr. 542.
χάλκευμα Pr. 19. vide v. περιβάλλειν.
χαλκήλατος Th. 353, 506. πλάστιγξ Ch. 276.
χαλκήρης στόλος navis P 381.
Chalcis A 172.
χαλκόδετος Th. 141.
χαλκὸς A 551. χάλκος κακὸς A 356.
Chalybes Pr. 693.
χάλυβος, χάλυψ, Th. 692, Pr. 133.
χαμάδις Th. 327.
χαμαὶ A 812, E 247.
χαμαιπετὴς A 826, Ch. 897.
χαμεύνης A 1422.
χαρὰ Th. 409, A 242, 480, 526, Ch. 219. vide v. ἀπό.
χαρακτήρ. vide v. Κύπριος.
χαράσσειν P 637.
χαρίζεσθαι P 653.
χάρις ἀπό τινος Th. 669. χάρις, beneficium, vel gaudium, A 944. cf. A 382. E 857. χάρις δαιμόνων A 166. Διὸς A 520. χάρις, donum, Ch. 166. χάρις κολοσσῶν A 378. χάρις πολλὴ καὶ θανεῖν A 489. χάρις πόνων, praemium laborum, A 326. χάριν ἐμὴν P 964. cf. vv. ἄχαρις, δείλαιος, καιρὸς, ξυναινεῖν, τροφῆς, ὑπουργεῖν.
χαριτογλωσσεῖν Pr. 292.
χάρμα A 238, E 893. χάρματα ἐχθροῖς P 952.
χαρτὰ et κάρτα confundi visa S 410.
χατίζεσθαι, ut videtur, A 276.
χεῖμα Pr. 441, A 5, 180, 566.
χειμάζεσθαι f. Pr. 543.
χειμὼν P 469. hiems, A 875. οἰωνοκτόνος A 502. χειμὼν, χειμῶνες, f. Pr. 622, 990, Ch. 188, 998, S 142.
χειμωνοτύπος S 34.
χεῖν S 578, 914, P 197, Ch. 78. f. A 211. φθόγγον Th. 73.
χεὶρ f. S 469. χεὶρ σμικρὰ f. S 849. χεὶρ, turba, S 551. χεῖρα ἐκ χειρὸς προτείνειν ὀρεγόμενοι A 996. χέρες, facinus, caedes, E 246. διὰ χερῶν A 384.
χειρομυσὴς φόνος Ch. 60.
χειροῦν Pr. 351, Th. 298, Ch. 641.
chirurgia veterum A 755.
χείρωμα. vide vv. εὐμαρὲς, τυμβοχόα.
χειρωναξία Pr. 45, Ch. 708.
χελιδὼν A 936.
χερμὰς Th. 277.
χερνήτης Pr. 869.
χέρνιψ A 923, Ch. 115, E 592.
χέρσος S 31, 154. et s. χέρσος ἀφανὴς Th. 803.
χεύειν Ch. 141, 366.
χεῦμα S 909, 915, E 278.
χηλὴ P 185.
χθόνιος δαίμων appellatus Typhon Th. 489. χθόνιοι P 607. χθόνιοι δαίμονες P 597. θεοὶ S 25, A 90. μάκαρες χθ., Ch. 364, 439.
χθόνιοι τύραννοι Ch. 330.
χθονοτρεφὴς A 1293.
Χθὼν Ch. 669, E 6.
χθὼν Pr. 139. et p. χθὼν τροφὸς Ch. 54. κατὰ χθονὸς Ch. 328. χθονὶ καλύπτειν Pr. 564. cf. vv. βρόντημα, κατά.
χιλίαρχος P 277.
χιλιὰς P 314.
χιλιοναύτης στόλος A 45.
χίμαιρα A 205.
χιονόβοσκος S 514.
χιτὼν S 795. vide v. tunica.
χιὼν S 710. Ἰδαία A 503.
χλαῖνα χθονὸς A 778.
χλιδᾶν Pr. 946, 7, S 745.
χλιδανὸς P 517.
χλιδὴ Pr. 423, P 577. χλιδαὶ S 893. cf. v. παροψώνημα.
χλίειν S 212, Ch. 123.
χλοῦνις E 175.
χλωρὸς S 519.
χνόη Th. 135. cf. v. κόμπιμος.
χοὴ P 196, 578, E 107. χοαὶ Ch. 13. cf. v. γαμήλιοι.
χοιρὰς P 394, E 9.
χοιροκτόνος E 268.
χολὴ Pr. 482. χολὴ, bilis, f. Ch. 170.
χόλος Pr. 311. χόλον ἄρχεσθαι Pr. 197.
χορεύεσθαι A 31.

choriambus in ionico a min. Th. 689.
χορός. vide v. κατάστασις.
chorus Furiarum A 1072. seqq. sanguinem humanum bibens A 1074.
χραίνειν S 242, Th. 61, 313, E 159.
χρᾶν Ch. 962, E 189, 190. et s.
χρεία P 120. et s. χρεία τύχης Th. 473. χρείαν τινὸς ἔχειν Ch. 444.
χρεῖος, egens, S 178. utilis, S 170.
χρέος S 343, P 729, A 407. χρέος, negotium, S 434, Th. 20.
χρεὼν Pr. 750, 945, S 464, P 130, A 828. τὸ μὴ χρ. Ch. 867.
χρὴ, πρέπει, Pr. 905. ἃ μὴ χρὴ A 314.
χρῄζειν τινὸς Ch. 493. χρῄζων Ch. 757. χρῄζων θεὸς Ch. 315.
χρήματα E 358. πατρῷα E 693, Th. 676. φεύγειν ἐκ χρημάτων Ch. 121.
χρηματοδαίτας Th. 693.
χρῆν A 785, Ch. 867.
χρῆσθαι ζυγῷ A 859.
χρησμὸς Pr. 641. et s. cf. v. ὀπάζειν.
χρησμῳδία Pr. 753.
χρηστήριον Th. 707, E 181. victima, S 412, Th. 210.
χρηστήριος E 228. χρηστήριος ὄρνις Th. 26. χρηστηρία ἐσθὴς A 1156. χρηστήριοι δόμοι A 870.
τὰ χρηστὰ P 205.
χρίειν Pr. 547, 578, 654.
χρῖμα A 95.
χρίμπτειν S 707, Pr. 691, E 172. χρίμπτεσθαι Th. 84.
χριστὸς Pr. 467.
χροιὰ Pr. 480.
χρονίζειν A 652, 753, 1242, Ch. 53. χρονίζεσθαι Th. 54.
χρόνιος A 140.
Χρόνος Ch. 898.
χρόνος, ἐπεὶ, diu est, cum, A 887. ἐν πολλῷ χρόνῳ A 490. ἐν χρόνῳ Ch. 972, E 906. et s. ξὺν χρόνῳ E 493. cf. A 1264. πολλῷ χρόνῳ A 460. χρόνῳ Ch. 599, 872. et s. vide v. θρόνῳ. χρόνον τιθέναι τινὶ A 177. vide v. πλεῖν.
ὁ χρυσαμοιβὸς σωμάτων Ἄρης A 395.
Chryseïdes A 1327.
χρυσεόδμητος Ch. 572.
χρυσεόστολμος δόμος P 136.
Χρυσεὺς P 287.
χρυσήλατος Th. 611, E 169.
χρυσογόνος P 74.
χρυσόπαστα A 685.
χρυσοπήληξ Th. 100.
χρυσόῤῥυτος Pr. 783.
χρυσός. κρείσσονα χρυσοῦ Ch. 340.
χρυσότευκτος Th. 627.
χρυσοῦς Th. 401.
χρυσοφεγγὴς A 260.
χύειν. κεχυμένον οἴχεσθαι E 249.
χύμεῖς E 908.
χύσις. vide v. γάποτος.
χυτὸς E 618.
χῶμα f. S 769.
χώρα Th. 732. ἐν χώρᾳ εἶναι f. A 79.
χωρεῖν P 352. et s. χωρεῖν dicta nox P 357. hostes Th. 60. χωρήσομαι Th. 443.
χωρὶς P 313, A 576.
χωρίτης f. E 936.
χῶρος Ch. 506, S 57. cf. v. ἔχειν.

ψαίρειν Pr. 392.
ψακὰς, ψεκὰς, A 1276, 1417.
ψάλιον f. Pr. 54.
ψάλλειν ἔθειραν P 979.
Psammis P 887.
ψάμμιος A 888.
ψάμμος Pr. 555.
ψαύειν S 816. ποδὶ Ch. 168.
ψαφαρὸς Th. 296.
ψέγειν Ch. 921, A 1289, P 169.
ψελλὸς f. Pr. 794.
ψεύδειν φρενῶν P 445. ψεύδεσθαί τινος Ch. 706. τινὰ A 1094.
ψευδηγορεῖν Pr. 1007.
ψευδὴς A 559, 564.
ψευδόμαντις A 1081.
ψευδώνυμος Pr. 695, Th. 637.
ψευδωνύμως Pr. 85.
ψῆγμα A 398.
ψηφίζεσθαι A 1239.
ψήφισμα S 548.
ψῆφος Th. 178, A 722, E 533, 566. ψῆφος πόλεως S 7. ψῆφον αἴρειν, φέρειν, τιθέναι, τίθεσθαι, E 612, 614. sequ., 645, S 582, 584. ἐν ψήφῳ λέγειν τι A 509.
ψίθυρος S 926.
ψόγος A 843. ψόγος, ἔγκλημα, E 396.

ψύθος. vide v. θεῖον.
ψυχαγωγὸς γόος P 641.
ψύχειν Pr. 671.
ψυχὴ, vita, persona, A 871. umbra mortui, P 599. ψυχὴ κακὴ A 1520. περὶ ψυχῆς λέγειν E 115. cf. v. ἡ φίλη ψ.
ψῦχος A 877.

ω. vide ει, ια, οι, ου. ω et ο confusa S 292. ω corruptum, ut videtur, A 104. ῳ et ο confusa Ch. 903; ῳ et ως Ch. 910. vide οις.
ὠ. vide ἰώ.
ὦ δᾶ Pr. 549. ὦ Δίκα E 720. ὦ media orat. E 325. ὦ μέλεος P 685. ὦ πόποι E 140, P 804. ὦ πόποι cum genit. P 683. ὦ φίλος Pr. 527.
ὦ, ὦ δαΐων P 911. ὦ, ὦ κακὰ A 1100.
Ogygia urbs Th. 294. cf. P 36, 900, E 937.
ὧδε S 317. et s.
ὠδὶν S 688, A 1305.
ὠδὶς Ch. 197,
ὤζειν, ὠγμὸς, E 121.
ᾠζυρὸς, si forte, A 1474.
ᾠή E 94.
ὠθεῖν f. Pr. 644.
Oceanus Pr. 140. fl. Pr. 298.
ὤκιστος Th. 65.
ὠκύποινος Th. 703.
ὠκύπορος A 1435.
ὠκύπτερος ναῦς S 655.
ὠλεσίοικος Th. 685.
ὠμηστὴς A 733.
ὠμοδακὴς f. Th. 659.
ὠμόδροπος Th. 305.
ὤμοι indignantis Pr. 955.
ὠμὸς, saevus, Th. 503, 621. ὠμός τινι A 931. ὠμὴ ὀργὴ S 163.
ὠμόσιτος Th. 508.
ὠμοφρόνως P 844.
ὠμόφρων Th. 693, Ch. 385.
ὠνεῖσθαι S 309.
ὤπολλον A 959.
ὤρα et ὥρα confusa Th. 13.
ὥρα Ch. 608. ὥρα juventutis S 887. cf. Th. 502. ὥραν p. ὥρᾳ E 109.
ὦρτο A 889.
ὣς A 308.
ὡς. vide v. εἰς.
ὡς ἄριστα Ch. 729. ὡς ἄριστα, quam maxime, Th. 173. ὡς δὴ A 1510. ὡς εἶναι τάδε S 569. ὡς εἰπεῖν ἔπος P 666. ὡς intelligendum Pr. 790, 835, A 355, 358, 733, 776. ὡς λόγος S 206. ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε P 147. ὡς πλεῖστοι Pr. 344. ὡς postpositum A 1080. ὡς, postquam, P 427. ὡς τάχος A 27.
ὡσπερεὶ A 1105, 1302, Ch. 700.
ὥστε intell. A 756, E 668. ὥστε, velut, si divinavimus, A 258. ὥστε μὴ οὐ E 285.
ὠφελεῖν P 794.
ὠφέλημα Pr. 249, 488, 592.

ADDENDA ATQUE EMENDANDA

IN HOC OPERE,

ET PRIMUM QUIDEM APUD AESCHYLUM.

PROM. 2. ann. versu 14. scribendum est *οἷον Ἕλληνα στρατὸν ἀντὶ τοῦ Ἑλληνικόν*. — 215. scrib. *προσλαβόντα*. — 378. ann. v. 3. scrib. *ἰσχναίνῃ*. — 414. scrib. *ἀδαμαντοδέτοις*. — 473. ann. v. 16. *omina*. — 517. ann. versibus 3. 4.: — *sententia; quod ineptissimum*, deletis verbis *vox similis, ut factum videtur* 531. — 709. scrib. *αὐλῶν'*. — 838. ann. v. 3. malim scribi *Argis oppositis*. — 860. delebis comma. — pag. 53. scrib. 385 pro 335.

SUPPL. 140. claudicat. haud inepte scripseris: *Ἰοῦς, Ἰοῦς μῆνις* etc. alioqui versus habendus esset pro antispastico t.; sed non placet *ἰὼ* illatum post *ἆ*, cum alterutrum horum sufficiat. — 190. de Apollinis exilio annuo ap. Admetum vide Euripideos interpp. initio Alcestidis. Hyginus fab. 49.: *Aesculapius, Apollinis fil., Glauco, Minoïs filio, vitam reddidisse, sive Hippolyto, dicitur; quem Jupiter ob id fulmine percussit. Apollo quod Jovi nocere non potuit, eos, qui fulmina fecerunt, i. e. Cyclopes, interfecit. quod ob factum Apollo datus est in servitutem Admeto, regi Thessaliae*. — 751. scrib. *εἴτ'*. — 752. scrib. *δεσποσύνῳ*. — 924. scrib. *ἄπαρνον*.

SEPT. ADV. THEB. argum. versu 1. scrib. *Λαβδάκου*. — 52. not. v. 7. scrib. *σιδηρόφρον'*. — 402. ann. v. 6. scrib. *ὅτῳ*. — 480. ann. v. 2. virgula est inserenda post vocab. *stat*. — 665. scrib. 3 dm. cum syllaba hypercat.

PERS. 224. ann. v. antepenult. scr. *alienum*. — 332. ann. v. 1. dele punctum post *sic*. — 467. monet Schneiderus in annotatis ad Aristot. H. A. 2, 12, 3., vol. 4. p. 311., lacum Bolben, in Mygdonia, supra Chalcidicen, situm, exire in mare circa Bromiscum et Aulonem, cis montem Dysorum, qui ad orientem versus Mygdoniam et Chalcidicen a Paeonia et Bisaltia disterminat. Aeschylum non sequi naturalem situm locorum. cf. Thuc. 1, 58. etc. — 863. ann. v. 3. scr. *usurp. est*. — 927. ann. v. 3. scr. *verba*.

2. APUD SOPHOCLEM.

PRAEFATIONE p. X. citatis testibus addendus est censor Aeschyli Both. ed. priore in *Neue allgem. d. Bibl.* 104. Bd, 2. St., 6. Heft, S. 297. seqq.; item de Graevii scholiis ad Horatium a me publicatis vir eruditissimus

in ephem. Jenensibus a. 1822., fol. 146., p. 190. seqq. — ibid. p. XI. versu 7. scrib. *argutiis*.

Vol. 1. p. 5., ann. Süvern. in dissert. *über historisch - politische Anspielungen in den alten Tragödien* (Abhandll. der hist. philol. Klasse der k. Akad. d. W. zu Berlin, p. 10.), si Ἀναυίους legatur in bonis libris, ut ait Br., verius fore censet πρὸς Ἀναίους, cum gentile sit, auctore Steph. Byz., Ἀναΐτης, quod habet Thuc. 3, 19., sive proprie Ἀναιΐτης: nam legitur ibi Ἀναιϊτῶν: sed dixisse videntur Ἀναΐτης p. Ἀναιΐτης, ut Ἀχαΐς p. Ἀχαιΐς. ceterum isti codicum scripturae Ἀναυίους longe similius est Ἀναΐτας, idque ponendum esse arbitror. idem Süvernius p. 39.: „Die Biographie ist aus alten Quellen geschöpft, und der Verfasser derjenigen, woraus die Notiz über Soph. Strategie entlehnt ist, konnte guten Grund haben, den 2. Samischen Feldzug durch ὁ πρὸς Ἀναίους πόλεμος zu bezeichnen: denn Anaia — ἡ Ἀναία oder τὰ Ἄναια (interpp. Thuc. 3, 19. u. 32.) — an der kleinasiat. Küste, Samos gegenüber, gelegen, und durch einen Theil der von den Ephesiern aus Samos Vertriebnen, unter ihrem König Leogoras, befestigt (Pausan. 7, 4, 3.), fehlt zwar in *d'Anville* und *Mannert* und auf unsern Charten vom alten Kleinasien und Griechenland, auch auf der neuesten Kruseschen, ist aber in der Gesch. von Samos nicht unwichtig. Es war immer der Zufluchtsort der aristokratischen Partei auf Samos, welche, so oft die demokratische mit Hülfe der Athenn. die Oberhand gewonnen hatte, von dort aus ihr auf alle nur mögliche Art entgegenwirkte, auf Samos Unruhen unterhielt, die Flüchtlinge von da aufnahm, und die Peloponnesier unterstützte; wie aus mehrern Stellen des Thuk., vornehmlich aus 4, 75., erhellt. (vergl. *Lessing* im Leben des Soph., in seinen sämtl. Schriften, Th. 14. S 391. folg., und *Krüger* in Dionysii Halicarn. Historiographicis p. 328.) Auch auf diesen Sam. Krieg hatte sie bedeutenden Einfluss. Thuk. 1, 115. sagt ausdrücklich, dass, als die Athenn. im 1. Feldzuge die Demokratie auf Samos eingerichtet hätten, einige Samier nicht da geblieben, sondern auf das feste Land geflüchtet wären; dass diese nach dem Abzuge der Ath. sowohl mit den Vornehmsten in der Stadt, als auch mit Pisuthnes, dem persischen Statthalter von Sardes, sich vereinbart; nachdem sie nächtlicher Weile nach Samos übergesetzt wären, die Demokratie wieder gestürzt und so den 2. Sam. Feldzug herbeigeführt hätten. Schon in dieser Beziehung konnte der 2. Feldzug, als gegen die, vom festen Lande Kleinasiens, also hauptsächlich von Anaia aus, seine Veranlassung herbeiführende Gegenpartei gerichtet, ὁ πρὸς Ἀναίους πόλεμος genannt werden, auf ähnliche Art, wie Thuk. 3, 32. dieselbe, den Feinden der Ath. immer Vorschub leistende, Partei Σαμίους ἐξ Ἀναίων nennt. Überdem geht aus Thuk. weiterem Berichte hervor, dass sich der Krieg nach den ersten Siegen des Perikles zur See und auf Samos eine Zeitlang „gegen Kaunos und Karien" zog. Hier in Karien lag aber eben nach Steph. Byz. Anaia. Es kann also die Bezeichnung des 2. Sam. Feldzugs in der Biographie durch ἐν τῷ πρὸς Ἀναίους πολέμῳ als von jener speciellen Beziehung desselben hergenommen erklärt werden."

Vol. 1. p. 6. ann. v. 13. *teste Pericle*. vide, monente Böckhio in dissert. *über die Antigone des Soph.* (Abhandll. der hist. philol. Kl. der k. Akad. d. W. zu Berlin, 1826., p. 44.), Ionem Chium, aequalem atque amicum, si diis placet, Sophoclis, ap. Athen. 13. p. 604. sequ., ubi, loco quodam ex Ionis Ἐπιδημίαις, Pericles dixisse fertur, idque ipso referente Sophocle, poësin quidem hunc callere, sed στρατηγίας

rudem esse. longius etiam progressus Ion l. l. non dubitat eum dicere et virtute et peritia rerum polit. parem τῷ τυχόντι Ἀθηναίων, quamvis παιδιώδη παρ' οἶνον καὶ δεξιόν: quod ἀσύστατον dignumque homine Chio (Ran. 921. ann.) est judicium. εὔκολος audit Soph. ap. Comicum Ranis 82., qua εὐκολίᾳ, conjuncta cum δεξιότητι, aptum eum fuisse necesse est procurandis negotiis, rebusque vel difficillimis transigendis cum Chiis, Lesbiis, sociisque; itaque facile, neque inhonesto modo, fieri potuisse censet Böckhius, ut se ditaret, quod narrat Schol. Aristophanis ad Pac. 672., ὅτι ἐκ τῆς στρατηγίας τῆς ἐν Σάμῳ ἠργυρίσατο.

Ajac. 703. ann. etiam vox δημογορῶν spatiosioribus litteris exaranda fuit. — 789. displicet copula. fortasse ponendum est κοινίμοις, Ἐρ., h. e. εἰς κοίνιμα, εἰς κοινάς. saepe σ et τ litterae confusae. — 1000. ann. v. 5. scrib. *profert.*

Elect. 19. scr. ἐκλέλοιπεν. — 470. ann. pro 681. scr. 624.

Oed. R. 185. ann. scrib.: Eurip. Androm. 1097. — 345. ann.: El. 1343. — 1034. recte G. Hermann. diss. de ell. et pleon. p. 168. verba καὶ — ἴδρις interpretatur *et ex animi sententia*, i. e. quantum cupio, *intelligens:* nam quod Schol. dici putet, Sophoclem id dicturum fuisse sine particula γνώμην ἴδρις. aliter tamen idem Herm. postea ad Trach. 102.

Vol. 2. p. 5. ann. cf. hac de re Süvern. l. l. p. 17. seqq. et Böckh. ibidem p. 42. seqq. in ceteris consentiens cum Seidlero Süv. de anno, quo primum Antigonen docuerit Soph., ita disserit: „Allein darin, dass in demselben Jahre, worin der 2. Samische Feldzug und Soph. Strategie wahrscheinlich fallen, auch die Antig. zum 1. Male gegeben sei, kann ich ihm nicht beistimmen. Da nehmlich, wie bekannt, immer 10 Strategen auf ein ganzes Jahr gewählt wurden, die Wahlen der Beamten für das nächste Jahr immer gegen das Ende des attischen Jahrs gehalten sein müssen, die grossen Dionysien aber, an welchen die Dichter mit neuen Tragg. auftraten, um mehr als 3 Monate vor dem Jahresschluss in den Elaphebolion fielen (*Böckh* über die Lenäen, Anthesterien und Dionysien, in den Abhandll. von 1816. u. 17., S. 59. u. 96.), so konnte Soph. wohl in einem und demselben Jahre die Ant. geben und zum Strategen für das nächste gewählt werden, unmöglich aber mehr für das nehmliche. Dies bringt die erste Aufführung der Ant. auf jeden Fall in ein früheres Jahr, als welches mit grosser Wahrscheinlichkeit Ol. 84, 4. angenommen werden kann, da der Eindruck, welcher die Ertheilung der Strategie bewirkte, noch frisch gewesen sein muss. — Da überdem die Meinung, wonach die Aufführung der Ant. schon Ol. 84, 3. geschehen sein soll, auf die Voraussetzung, Soph. Strategie gehöre schon in Ol. 84, 4., sich stützte, so muss, wenn diese um 1 Jahr weiter rückt, auch jene um ebensoviel vorrücken." multus hac de re est etiam Böckh. l. l. cf. Theodori Panofkae, Phil. D., Res Samiorum, Berol. 1822. editas, et Fr. Car. Wexii Antigonam Sophoclis, tomo priore, Lips. 1829. excuso, qui quidem vir doctus de anno primum actae fabulae adstipulatur Süvernio.

Antig. 161. ann. Athenn. haec probe notare jubet Demosth. l. l. cf. Süvern. ubi supra p. 14. — 186. ann. scrib. κατελθών. — 422. Süvern. p. 17. malit cum Erf. τοὺς, ut omnia divina et humana jura intelligantur. — 424. de ἀγράπτοις θεῶν νομίμοις idem conferri jussit Oed. R. 825. et Cic. pro Mil. 40., aliud esse dicens ἄγραφον

νόμον ap. Plat. de Legg. 8. p. 841, b. et *ἀγράφους νόμους* mysteriorum, de quibus *νόμοις* Wyttenb. ad Phaedon. p. 138. — 478. ann. scr.: — *ὀρᾷς*; — 542. male Süv. p. 33. Antigonae restitui jubet, quasi illi dicatur *ἄγαν γε λυπεῖς*. — 617. seqq. Süvern. l. l. p. 14. Periclem significari putat, victo ultimo adversario Thucydide solum imperantem. laudavit Plut. Pericle 15. et Thuc. 2, 65. — 757. de metro hujus versus vide Aeschyl. Ag. 374. — 891. scrib.: dact. tr. h. — 983. *τρόχους* simplicius videtur Süvernio p. 19. ann. — de Antigone generatim idem vir doctus p. 30.: „Es vereinigt sich in der Ant. Anmahnung an die Obrigkeiten zur Unterwürfigkeit unter die göttlichen Gesetze und an die Bürger zum Gehorsam gegen die Obrigkeit, sowie an Beide zu der den Menschen in seinen Schranken haltenden Besonnenheit und Mässigung. Aus dieser, den Charakteren des bürgerlichen Lebens in Athen so sehr angemessenen, pragmatischen Grundtendenz (?) des Drama erklärt sich die Wirkung vollständig (?), dass Soph. um dieser Tragödie willen zum Strategen im Samischen Feldzuge mit Perikles gewählt ist."

Oedip. Col. 624. ann. versu 1. delenda est virgula post verbum *vitiosus*. — 1465. scr. *πύλαισί φασι*. — 1570. haud invitus legerim *ὡς μ. ἂν ἐν κ. λ.*, redundante ad sensum praepositione, sicut passim: *ut tu vel maxime cuperes mori.*

Trach. 188. ann. v. 10. dele verbum *δόμοι*. — 980. adde comma post *φίλαι*.

Philoct. 480. scr. *ἐκτός*. — 602. Hermannus libello de ell. et pleon. p. 153. verba *νεὼς ἄγ.* reddit *ducentem ab navi*, genitivo remotionem significante, qua de re dixit in superioribus. — 1211. ann. scrib.: *nominativi absoluti.*

Indici haec addenda sunt: v. *αἰωρεῖσθαι* numerus falsus est, uti et numerus 309. v. *προσεννέπειν*. — v. *ἀνὴρ* scr.: *ἀνὴρ* f. Ant. 454. — v. *ἀπὸ* hoc addas velim: *ἀπὸ ἐλπίδων* El. 1062. item hoc: aposiopesis Oed. Col. 756., ubi prolatis locis subjungi potest Aesch. Agam. 496. *δὲ* extremo senario Phil. 425. — *διψία κόνις* Ant. 232, 399. — *ἔγχος*, *gladius*, habetur etiam Trach. 973. — *θεοὶ ἐγχώριοι* Tr. 166. — v. ellipsis notandum est verbum intelligendum ex aliquo praegresso, velut *Εὔρυτον* ex *Εὐρυτείαν* Tr. 237. cf. Aeschyl. Cho. 271. — v. *κατάκρας* forte omissa est significatio Oedipi Col., quo pertinet numerus 1154. — lemmata scholiorum nonnunquam a seriore manu esse, monui ad Phil. 148. — *λύπην λύπης* et similia vide ad Tr. 308. *ὄγκος* legitur etiam Ajace 129.

In indice metrico p. 536. deest exemplum metri illius, quod constat choriambo dim. iamb. et anacreonteo. simile est Nubium versus 683. asyn., constans ex a. et dm., legitur etiam ap. Comicum Vesp. 1202. et ex 3 dochmiis compositus versus ibidem 1205. in scolio.

3. APUD EURIPIDEM.

Hecub. 76. Reiskii *ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν* placet Reisigio Comm. crit. in Oed. Col. p. 257. — 978. scrib., versu asynart., *ᾆδαν. ἰὼ ταλ.* — 1024. fortasse scribendum est *ναῦς ὅπως*, *π. π. λ. φ. ἕλκον*, h. e. *φάρεος ἕλκοντος τὴν ναῦν.*

Orest. 128. recte Duportus. vide nos ad Aeschyl. Agam. 393. — 330. bene Ald.: *τᾶν*. — 480. ann. sententiam suam de duobus istis locis

retractavit Herm. Opp. 1. p. 179., laudatis Matthiaei annotationibus. — 527. male Musgrav.: ὅπου γε μ. σήν τι λ. φ., quod tamen verissimum putat Herm. lib. de ell. et pleon. in gr. l. p. 206. — 1127. dele virg. post κρεῖσσον: item signum σr. 1317.

Phoen. scrib. Ἑκάτα. — 144. sic interpungendum est: καταβ., ὄμμασι γ. εἰσιδεῖν, νεαν. et 158. sic: ἐκεῖνος, ἑπτὰ — Νιόβης, Ἀδρ. πλ. π. — 204. scrib. εὐκαρπίστων secundum 2 libros, King., Valck. — 293: male Herm. lib. de ell. et pleon. apud Graecos p. 128., antistrophas odoratus, ubi nullae sunt:

— — κείρομαι,
δακρυόεσσ' ἰὰν
ἱεῖσα πενθήρη, κόμαν.

constructione verborum languida, et oratoris, non poëtae. — 541. verba ἀσπ. ἔθηκε diductis litteris scribenda sunt. — 612. ann. scr. ἐνώπιος. — 615. ann. scrib. 603. et 877. scrib. 615. — 937. adscribenda est Menoecei persona. — 1612. adscrib. sigl. metr. *an*. — 1632. est *tribr*. t.

Med. 700. ann. dele asteriscum ante πίθοιο. — 878. ann. dele virg. post nomen *Matth*. — 924. scrib. a. d. br. — 1225, 6. hodie in hunc modum digeram:

Ἰνώ —— θεῶν, i. d.
ὅθ' —— ἄλῃ. i. t.

Hipp. 444. restitue veterem interpunctionem. — 628. qui carpere solet Euripidem J. H. Vossius Aristoph. Thesm. 85.:

„Weil ich in Tragödien etwas arg sie behandele."

et annotatione: „z. B. im Hippolytos 664. (628.):

Weh euch! zu hassen sättigt nimmer sich mein Herz
Die Weiber.

Anderswo ist Eurip. ein lieblicher Darsteller weiblicher Anmut." hoc testimonium veritas expressit. — 979. scrib. 1. Eliac. 441.

Alcest. 687. scr. *vivendo*. — 729. seqq. similia, item de Hercule, leguntur fragm. incert. 147. — 854. ann. adde hoc: cf. tamen Aeschyl. Ag. 540. seqq. — 890. dele ann. vide Agam. 35.

Androm. 102. scrib. Ἀταν. — 180. ann. adde: *Schol*. — 472. jam huic versui adscrib. sigl. metr. *do*. — 496. seqq. sic disponendi sunt:

ἴθ' ὑπ. a.
καὶ —— πύργων. a. d.
δύο —— ἀν.
σὲ —— ἀναιρεῖ,
παῖδα —— Ἑρμ.
καὶ —— λείπειν
ἐχθροὺς —— ἐξὸν etc.

688. scrib. φθερεῖ. — 1089. ann. scrib. *Heath*.

Suppl. 762. dele sigl. *as*.

Iphig. Aul. 46. ann. vers. 3. a fine scrib. ἄναξ. — 121. ann. adde nomen Matthiaei. — 199. etiam Herm. lib. de ell. et pleon. p. 171. vocab. πλάτας habet pro genitivo. — 576. certe scribendum est φίλτ. ἐμὲ πάτερ. — 1373. dele notam, et cf. ann. ad Soph. Ajac. 649, Ant. 321. — 1449. appinge stellulam.

Iphig. Taur. 30. ann. verba *Libri* etc. pertinent ad 35. — 372. recte Herm. lib. de diff. prosae et poët. orat. p. 33. ann. delet καὶ, tanquam

putidum et omissum in 2 codd. — 976. pone punctum. — 1023. est compositus ex 2 glyc. — 1042. Herm., in errorem fortasse inductus a Matthiaeo atque ipso Seidlero, istam emendationem, quam probat, amico attribuit. ante τὸ εἰς toleraverat, ut ἀπὸ βοῆς ἕνεκεν ap. Thuc. et Xenoph., de quo modo loquendi Wyttenb. ad Eclogas histor. p. 414., πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο Trach. 1160., ἀμφί σ' οὕνεκα Philoct. 554. — 1044. scrib. πρῷραν metri gratia. — 1200. forte excidit μ' post καί.

Rhes. 241. scrib.: as., 2 da. tr. — 722. insolenter correptum α in voce Ἑκτόρεια notavit Herm. lib. de dialecto Pindari p. 10. „quod iste Atticorum imitator," inquit, „ex diversae formae exemplis, ut βασίλεια χεὶρ, Πολυδείκεια χεὶρ, ap. Etym. M. (!) p. 451, 50. 461, 44. hausit."

Troad. 100. malim κοὐ.

Bacch. 481. scrib. ἀνά με κάλεσεν. — 490. delendus est, tanquam futilis interpretatio. — 865. ann. dele *Alc.* 198.

Cyclop. 678. ann. scr. τετρημένον.

Heracl. 600. Herm. ann. ad Oedip. Col. 372. proponit ἀλίταν. — 902. scrib. El. 624.

Hel. 677. ann. scr. 322.

Ion. 417. scr. Ἀθηνᾶς. — 800. restituenda vetus lectio. vid. Br. ad Soph. Oed. R. 626., ubi haec retractavi. — 1477. scr. χώ.

Herc. fur. 179. Ald. ἢ οὐ, quod superioribus jungit Doederlinus ann. ad Oedip. Col. 594. — 346. hunc versum satius est haberi pro asynarteto ejusmodi, qui constat ex i. et dm. h.; quod genus Soph. usurpavit Antigona. — 431. de Thebis φιλαρμάτοις cf. ann. ad Soph. Antig. 780. — 482. scr. κοἴ. de verbo κηραίνειν cf. Trach. 29. — 1016. ann. scr.: *tu Bacchus es.*

Elect. 492, ann. v. 5. a fine ponenda est virgula post βάθος. — 1036. scrib. μέν εἰσιν. — 1109. add. sigl. metr. ἀνομοιόστρ., quorum versus 1136, 7. manifesto respondent versibus 1142, 3., pariterque 1147 — 49. versibus 1153 — 1155.; quae vix operae pretium est inscribi strophae et antistrophae, cum similia effundere soleant commoti etiam in ἀνομοιοστρόφοις. — 1208. Herm. lib. de ell. et pleon. p. 124.: „Ἀχ. γῆς pertinet ad εἰσπορ., quod est πορευέτω εἴσω Ἀχ. γῆς, οἴκαδε. vide quae Schwebelius attulit p. 760."

Dan. 51. scrib. ἔνθεν.

Indice v. α et αι, item ann. ad Cycl. 110., dele Iph. T. 1278. v. καλῶς ἐξιέναι scrib. κάλως. v. κιγχάνειν scr. Hipp. 1380. v. myrrha scrib. Ion. 89.

In Indicem haec referenda sunt:

α et ο confusa etiam Antig. 2, Philoct. 405. cf. Trach. 51.
α et ος confusa. hoc remedio (scribendo διάσημος) succurras Philoct. 192.
α et ου inter se commutatorum insigne exemplum est Ione 341.
accusat. explicandus per verba *quod attinet ad* Heracl. 202, Ion. 634, Soph. Antig. 198.
anapaestus medio senario, sed in nomine proprio, Ph. 148.
ανθεῖν, θάλλειν, in deteriorem partem accepta, Trachin. 944.

apostrophus male neglectus ap. Soph. Trach. 162., ubi μέλεσθαι pro μ' ἐλέσθαι legitur in lemmate scholiorum.
ας et ω confusa Trachin. 940.
asyndeton, cum toti subjungitur pars, illustratur in annotatis ad Trach. 293, 1002, Philoct. 691.
de Bacchi cultu cum Cereris conjuncto in mysteriis Eleus. cf. Soph. Antig. 1035.
γ et π confusa Herc. fur. 1128.
δὲ excidisse videtur Oedip. Col. 13.
ε et ι etiam Oedip. Col. 577., ni fallor, confusa et ibid. 1568.
ellipsis τοῦ ἢ Iph. T. 67. cf. Antig. 264. τοῦ καλῶ vel similis cujusdam verbi in σὲ Hel. 502. cf. Antig. 411.
ἔτι et ὅ τι vel ὅτι confusa etiam ap. Soph. Oed. R. 1321.
Ζεύς. cf. v. Jupiter.
Ζηνὸς et Διὸς confusa El. 1032, Soph. Antig. 1053. vide Porson. ad Orest. 1700.
ἢ et καὶ etiam Philoct. 173. confusa esse videantur, ut Hel. 168.
ἤγγειλας, οἷ' ἤγγειλας. cf. ann. ad Oedip. Col. 239.
ἦσθα p. εἶ, ἦν p. ἐστὶ, Bacch. 798, Oed. Col. 118.
homoeoteleuton est etiam Iphig. Aul. 1197.
θεὸς, sol, Soph. Trach. 128.
dii Thebanorum antiqui, προγενεῖς. Antig. 966.
de ἱεροδούλοις cf. Trachin. 222.
initiales litterae syllabarum confusae etiam Trachin. 771. (προὔλαβες p. προὔβαλες.)
Ionica. adde Ἡρακλῆος in senario Heracl. 529.
κ et π confusa etiam ap. Aristophanis Schol. Ach. 47.
coronati incedebant, qui laetos nuntios afferrent, praesertim ab oraculis venientes. vide ann. ad Trachin. 161, Kuster. ad Aristoph. Plut. 765.
mare Atlant. et pont. Euxin. termini orbis terrarum, Hipp. 3.
μὲν et μὴ etiam Oed. Col. 1559. confusa.
de Minerva, Herculis adjutrice, vide ann. ad Trachin. 971.
μοῖρα dictum περιφραστικῶς Antig. 824.
ν et ρ scribendum p. γ et ρ.
nomen loco pronominis, cum de se ipsi loquuntur, Trach. 153.
οϊ non semper in οι contrahendum esse ap. Atticos poëtas, ut censent Porsonus et alii, vel unus ille versus ostendit Iph. A. 222. pertinet ea regula tantum ad senarios, t. t. c., et quicunque versus lyrico carent spiritu. de versu 386. Iphig. T. nihil temere affirmaverim.
οἶν El. 467.
οὐδὲ p. οὐ etiam Oed. Col. 474, Trach. 1063.
π. vide γ.
πατρῷος. mediam hujus vocabuli corripi vetat Triclin. ad Antig. 752. (798. ed. Erfurdt.)
ποθεινὸς Ph. 292.
σ et ο mixta: vide ο, et cf. ann. ad Schol. Philoct. 487.
σὸς dictum contemtim Philoct. 1169.
de Spartis cf. Oedip. Col. 1434.
σώζειν, antiquum suum obtinere, Bacch. 688.
τάδε, sic, etiam Philoct. 1061.
τημελεῖν Iph. A 655., Iph. T. 286.
de Tirynthe urbe ad Trachin. 1087.
verbum. de mediis sensu activorum Herm. ad Soph. Trach. 338. (316.)

verbum sine articulo pro nomine usurpatum est etiam ap. Soph. Oed. R. 345, Antig. 219, Philoct. 263. verba de conatu. de his vide Oedip. R. 1374.

form. loqu. τί δὲ, τί δῆτα (πράσσει, vel πράξει), Elect. Eurip. 246, Philoct. 397.

de formula loquendi τί γάρ; diximus ad Oedip. Col. 501. cf. Aeschyl. Ag. 1125. etc.

ὡς ἡμῖν, dictum ut ὡς γέροντι et similia, Ion. 1405. Matth. gr. gr. §. 389.

4. APUD ARISTOPHANEM.

Ran. 340. dele virgulas et ante et post vocab. χρή. — 862. ann. versu 10. a fine scr.: *MS. bonae notae.*

Plut. 985. ann. v. 6. scr. μισητούς.

Pac. 623. Hesychium et Suidam ἐβύννουν legisse h. l. monet Schneider. ann. ad Aristot. H. A. vol. 4. p. 255. — 1017. de σφονδύλη vid. idem ibidem vol. 3. p. 275. sequ.

Acharn. 92. ann. in fine scrib. *praeterea.* — 625. ann. extrema scrib.: *bonum, bonitas.*

Vesp. 107. vid. Schneider. l. l. vol. 3. p. 371. seqq. — 285. ann. v. 2. scr.: ἐπὶ Τιμοκλέους ἄρχοντος, secundum cod. Venetum, a Beckero excussum, et Diodorum. cf. Süvern. in *Abhandll. der hist. philol. Kl. der Berlin. Akad. d. W.*, 1826., p. 37. ibidem p. 51. Böckhius haec ita perscripsit: τὰ δὲ περὶ Σάμον ἐνν. ἔτει πρ. ἐπὶ Τιμοκλέους γέγονε καὶ ἐπὶ τοῦ ἑξῆς Δορυχίδου (Μορυχίδου. alterum habet liber ille Venetus.). — 1031. scr. κύκνοιό τε. — 1427. scribendum fortasse est ἐνηγωνίζετο. ceterum vide Bentl. Opusc. p. 297. et Plut. vita Solonis 29., quos laudavit Welcker. in *Aeschyl. Trilog. Prom.* p. 498., ubi refellit Casaubonum libro de p. satyr. p. 122., certamina dramatica, aevo Thespidis inusitata auctore Plut., a Phrynicho demum atque Aeschylo initium cepisse existimantem Olymp. 70., cum Choerilus, florens ille Olympiade 64., cujus poëtae nec Casaubonus meminit, nec ipse Bentl. p. 284. 13. fabulis, itidem ut Aeschylus, vicerit secundum Suidam. — 1458. vide Schneider. ann. ad Aristot. H. A. vol. 3. p. 320.

Avium 171. scr.: οὐδὲν, οὐδέ ποτ' ἐ. τ. μ. — 262. vide Schneider. l. l. vol. 4. p. 80. sequ. — 378, 9. explicantur ann. ad Aeschyl. Sept. adv. Th. 590. — 731. annotationi subscribendum est nomen Beckii. — 1077. ann. v. 10. post numerum 237. adde haec: ad Aristot. l. l., vol. 4. p. 77. — a versu 1550. numeri falsi sunt.

Equit. 357. cf. Schneider. ibidem 3. p. 655. sequ., qui et consulendus est de verbo συγκύπτειν 797. ejusdem operis vol. 4. p. 435. sequ.

Eccles. 34. scr. θύραν. — 81. adscribendum: vide ann. ad 77. Aeschyl. Suppl. 340.: σύ τοι πόλις, σύ τε τὸ δήμιον. — 590. Lacedaemonii γυναικοκρατούμενοι fuere, ut generatim populi bellicosi, non solum Celtae, secundum Aristot. Polit. 2, 6, 6., quem ad partes vocavit Welcker. in *Aeschyl. Tril. Prom.* p. 586., collatis J. Mülleri Opp. 15. p. 375., qui mulierum ap. vett. Gallos senatum comparat cum instituto illo ferorum hominum in America septentrionali, ap. quos filii sunt in

potestate mulierum, neque domo dimittuntur priusquam uxores duxerint, quibus post aeque parent atque antea matribus. similes vir doctissimus commemoravit Pictorum mores ap. Bedam, Liburnorum ap. Scylacem p. 14., Sitonum ap. Tacit. Germ. 45., Lyciorum ap. Herodotum 1, 173., Lemniorum, quos ante Argonautarum adventum *γυναικοκρατουμένους* fuisse ait Apollodorus 1, 9, 17., et aliorum, in his Amazonum, de quibus ipsius librum evolvere jubeo lectores.

Thesm. 175. ann. scr. *baubari*, et 1055. *ἅπασίν ἐστιν.*

Indici haec addi possunt: *ἐπίκλαυτος* Ran. 640. — negatio prior omissa, Vesp. 1380. — de *υ* et *οι* confusis vide ann. ad Nub. 177. et Aeschyl. Ag. 218. — v. *αἴρειν* scrib. *ἀρῶ*, v. *ἆρα*, nonne, Lys. 610., v. ellipsis v. 29. *praegressi*, p. 300. *λυπηρὸς*, denique v. Sibylla delendus est numerus 1156.

APPENDIX,

continens metra minus usitata Euripidis. quos versus nunc aliter atque olim digerendos appellandosque existimavi, iis asteriscus praepositus est. proponuntur etiam nonnullorum locorum novae emendationes, quarum rationem habere jubeo cum lectores, tum Criticos, ne carpant, quae jam ipse correxerim, ut dies diem docet, praesertim in litterarum genere vix renato.

---

1. *metra simplicia.*

adon. Hec. *1008, Alc. 258.
Aeol. h. Suppl. 933.
— d. h. M 940, Hipp. 127, 803, 834, Alc. 88, Andr. 976.
— tr. Ph. 1407, M 396, Andr. 765, 1160, H. f. 817, El. 1111.
— tr. h. Hec. 883, Ph. 109, M 603, 788, I. A.*942, Rh.*227, 502, Tr. *252. (*ἐνδυτ.— στολμ.*)
— t. Hec. 865. sequ., M*135. (*βοὰν — γύναι.*) 602, 925, 6, Rh. 28, *225. (*ἀγ.! — πομπᾶς.*)
— t. h. H. f. 1090.
— pent. Ion. 419.
alc. Hec. 894, Andr.*829. (*ἐπέρασεν — πλάτα.*) Suppl. 63, I. A. 970, I. T. 776.
— hyp. Ba.*74. (*ἐν — καθαρμοῖς.*)
amph. d. Hipp. 713.
— — tr. O 1228, 1267, Ph. 317, M 938, Andr. 797, Tr. 261, 772, H. f. 937, 8, El. 792.
— tr. c. O 117, Alc. 89, I. T. 27.
— t. c. M *134.
an. Hec. 885, 1037, O 163, 934, 970, 1361, Ph. 281, I. A.*1360. (*Διός τε φέγγος ἕτερον.*) Tr. 1180. (add. sigl. metr.) Cycl. 476. seqq.
an. ant. sive ion. Hec. 434, 621. (nam talis est ille versus.) Tr. 791.
— chor. Hipp. 1095, Alc. 445, Rh. 643.
— clod. I. A.*967. (*σὲ — στέφουσι.*)
— c. Ion. 111, H. f. 959.
— ant. cat. Hec. 445, 449, *864, O 1218.
a. Hec. 451, Alc. 113, Suppl. 762, I. A. 951, Rh. 650, Ba. 64. et s.
— h. Hec. 867, O 975, M 807, Hipp. 507, Alc. 881. (corr. sigl. metr.) Androm. 276, I. A. 941, 978. et s.
— d. restituendus Cycl.*48. (*οὔτ' — ᾠή.*) Ion. 1373.
a. d., qui proceleusmatico finitur, Hec. 1016. neglecta solita caesura Andr. 975. (*καὶ Πόντιε, κυανέαις ἵπποις.*)
— d. h. O 1328, I. T. 821, Tr. 502, Hel. 643, Ion. 1359.
— d. h. log. Alc. 247, 423, 568, 9, I. T. 817, Ph. 163, *1420. (deleto verbo *δάκρυσι.*) Hipp. 143, Ba. 762, Hel. 1274.
— d. br. O*1456. (*Μεν. ἀνασχ.* postrema syllaba hujus vocab. pro longa est propter ictum et pausam in fine versus.) Ph. 105, Alc. 564,

882. (⏑⏑⏑⏑, ⏑⏑⏑⏑, ⏑⏑—. corr. sigl. metr.) Andr. 769, I. A. *702. (μῦθοι τ. ἐς ἀνδρ.) I. T. 814, Rh. *435. (ἐκ. σέθεν κρ.) 691. Tr. *270. (χερὶ — βάκτρον.) Hel. *1272, H. f. 620.

a. d. br. log. M 411, Hipp. 1061, Andr. 991, El. 153, Hel. 1252.

— par., qui incipit a procel., Hec. 1003.

— par. log. (ita scrib.) Hipp. 714, 716, Alc. 217. (sic malim nunc.) 489. (corr. sigl. metr.) Tr. 801, *988.

— par. restituendus Hel. *598. (τὸ — κἀμέ.)

— par. spond. Hec. 1015, 1023, Ph. 224, I. A. 1194, I. T. 129, Tr. 126. et s.

— tr. O *982. (τὰ — δόμων. seorsim ponenda verba πολ. ἀνάγκαις, quae efficiunt do. h.) Andr. 828, Cycl. 62, H. f. 793.

— tr. br. Andr. 470, *829, I. A. *162, Ion. 650, 1336, H. f. 1098.

— tr. c. log. H. f. 794.

— tr. h. O *1384. (Φρυγίοις — αὔραν.) Hipp. 146, Alc. 425, Herc. f. 365, Ion. 425.

— Aristoph. Ph. 731, I. T. 127, 141, 160, Rh. 525.

— post da. in versu anap. I. A. 1193.

ant. Alc. 850, Andr. 796, 1025, 1161, Tr. 275.

— d. M 115, 1193, O 144, *958, Hipp. 119, 503. (cf. 512.) Tr. 247, Ba. 111, *495. (δίον πεδόσε.) *907. (οὐ — ἐμόν.) *1022, Cycl. *345. (χνανὲιν, βρ. κρ.) Hel. 341. et s.

— d. br. Ph. *967. (Καδμ. ἀρπ. verba πολύστ., πολύφθ. seorsim ponenda sunt, efficiuntque i. d.) cf. v. moloss. et cr.

— d. c. Hel. 325.

— d. h. (ita scrib.), Hec. 431 (?), 604, O 962, 1369, Ph. 970, 1625, Hipp. 1221, Androm. 278. (corrig. sigl. metr. a nomine Κύπρι incipit novus versus, gl. h.) 474, 1169, Alc. 550, I. A. *1355, 1381. (corr. sigl. metr.) Tr. *550, Herc. f. *370, El. *425.

ant. tr. M 152, Hipp. 720. (corrige notam metr.) Ion. 446.

— tr. br. I. A. *253, *1359, Tr., El. 435.

antistrophae duplices Cycl. 483.

Archil. Hec. 900, Rh. 32. (proceleusmatico loco 2.) Ion. 985, Herc. f. 364, El. 1149, 1155.

Asclep. Ba. 476.

ba. d. Suppl. 959, Ion. 1358.

— tr. Rh. 672, Ba. 1046, O 1394, Ph. 1447.

— t. Rh. 671, Tr. *560. sequ., Ion. *1340. (τίν' — μοι.)

— t. c. Ba. 890. (⏑———, ⏑⏑⏑—, ⏑——, ⏑—)

— pent. Hel. 597.

— hex. O 1393.

ch. c. l. m. (sic scribas velim.) M 928, Hipp. 508, Alc. 947, I. T. 1147, Hel. 1244.

— d. M 611, Alc. 87, 257, Suppl. 53, Ba. 42. (———, —⏑⏑— et in antistr. ———, ——⏑—)

— d. c. l. m. Θ 988, El. 423.

— d. br. Rh. 346.

— d. c. vide v. an. chor.

— d. h. Rh. 340, *434, H. f. 792. (οὔτε — ἀνδρῶν.) Hel. 595.

— d. h. c. l. m. Hipp. 696, Alc. 945.

— tr. I. A. *939. (⏑⏑⏑⏑—, —⏑⏑—, —⏑⏑—) Ba. 331.

— tr. c. l. m. I. A. 945.

— tr. br. Ba. 67, 477. (soluta prima alterius chor.)

— tr. br. c. l. m. Ion. 1131, 2.

— tr. cat. Ba. 336. c. l. m. Rhes. 345.

— tr. h. Ph. 1435, Alc. 126, I. T. 367, Rh. 436, El. 424.

— t. Suppl. 52, Ba. 332.

— t. br. c. l. m. Ph. 167.

— t. c. Alc. 210, Rh. 347, Heracl. 353, H. f. 601.

— t. cat. c. l. m. Rh. 243.

— t. h. I. A. 160, Ba. 472.

— t. h. c. l. m. Ph. 1449. sequ., Ion. 1136.

— pent. h. c. l. m. Ba. 95.

cr. d. O 303, I. A. 240, I. T. 793, Tr. 1172, Hel. 1373, Ion. *1442. (πόθεν — χαράν;)

— d. c. Rh. 501, 791, Tr. 277, 281, Heracl. 870, H. f. 818.

cr. tr. Hec. 1024, Ion. *1346.
— tr. cat. Herc. f. 128, 131.
— t. O 1330—32, I. A.*1360. (ἔτ. αἰῶνα — οἰκ.)
— t. c. O *1403. (ἄλλοσε — δεσποίνας.) Ba. *483. (μόλε νυν [sic scrib.] ἡμ. ε. θ., ὦ Βρόμιε. dele alterum Βρόμιε.) Hel. 322, Ion. *696. (συμφ. — ἀβίωτον.)
— hex. c. Hec.*1041. (αἰθέρ' — Ὠρίων. tum scribendum est:
ἢ Σ. ἔνθα πυρὸς φλογέας a. d.
ἀφ. — ἀΐδα as., 2 dm. h.)
da. d. h. Hec. 610, *665, 884, O 175, 1269, Ph. 150, 320, Tr. *773. (ὦ β. Τελ.)
— tr. Hec. 447, Heracl. *731.
— tr. h. O 1229, 1343, Ph. 119, 127, 133, 173, 190, 294, Suppl. 266, I. T. *822. et s.
— tr. h. log. O 1354.
— t. Hec. 196, 450, O 976, 1268, 1353, Ph. 132, 149, Cycl. *344. (ἐφθὰ — ἄπο.) et s.
— t. c. Ion. 966.
— pent. (ita scrib.) Alc. *391. (μᾶτερ, — σοῖσι.) Tr.* 252. (ῥίπτε — χροός.) 805, Ba. 127, Cycl. 588, Heracl. 602, Hel. *634, Ion. 449.
— pent. log. O *1334, Tr. 1029, Hel. 1377, Ion. 967, 969, El. 673.
— hex. log. Ph. 1408, M 410.
— hex. cat. M 790, I. A. 192, 3, Ba. 126, Hel. 344.
— hept. Hel. 337.
— hept. h. I. T. 1044. (scr. πρῷραν.)
— hept. h. log. Ba. 112.
dm. Hec. 161, 651, 653, 662, O 143, 168, 812, 793, 802 (⏑⏑——⏑⏑—), 972 (cf. 800.) 1226, 1235, 1319, Tr.*271. (γερ. κάρᾳ) Ba.*114. (ὁ Β. δ' ἔχων.) *449. (τὸ — ἔλαβες.) *483. (ἰὼ, ἰὼ, δέσποτα, ⏑⏑⏑ ———⏑⏑.) Hel.*1371, H. f.*1100. (καὶ — πρ.)
— h. Hec. 169, Ph. 176, 183, 1642, Alc. 91, Andr. 804, Heracl. *354. (delendum ὦ, quod temere invexerunt, cum metrum non agnoscerent; quo quidem firmatur ἔκτορας versu ἀντιστοίχῳ. ibi θεῶν pronuntiabis μονοσυλλάβως.)
do. Rh. *438. (εἰ — ἄναξ.)
do. restituendus est Ba. *496. (τρομερὰ — Μαινάδες.)
— c. Ph. 1452.
— h. Hec. 194, O 168 (ubi scrib. do. h.), *174. (malim enim nunc scribi, expuncta interp. οἰχόμεθα:
διοιχόμεθα. ΗΛ. κτύπον etc.)
1265, 1395, Ph. 185, 1217, 1431. (—⏑⏑⏑⏑⏑⏑⏑, —⏑——⏑⏑———) 1434, 1649. sequ., M 617, 1199, 1220, Hipp. 522, Suppl. 811. (— ⏑⏑———⏑⏑, ⏑———⏑———) I. A. *1170. (ἐπὶ — ὃς Ἰδαῖος. sequentia sic scribenda esse arbitror:
Ἰδαῖος ἐλέγετ', ἐλέγετ' (corr. vitiosus accentus, qui me invito mansit.) ἐν Φρ. πόλει! i. tr.
μή ποτ' — τραφέντ' t. t. c.
Ἀλ. οἰκ. as., ant. et cr.
ἀμφὶ — κεῖνται. hex. her. spond.)
I. T. *190. (ἔτεκεν — ἰππείοισιν, quod servandum est. tum ita scribamus:
ἐν δίφρ. φαμ. Α. a. d.
ἐκ. — δύσνυμφον as., 2 a. h.)
Ba. *107., ubi praestat Aldinum ὅρεσιν, etc.
— h. spond. Hec. 1004, I. T. 202.
elegiacum carmen Androm. 102. seqq.
elegiamb. M 792, Hipp. 61, Tr. 776.
gall. Hipp. 130, *510. (οἷον — χερῶν.) 524, I. A. 502, 691, Tr. 1263, Cycl. *345. (μέλη — καιν., ⏑—⏑ —⏑⏑ ——⏑—⏑⏑—⏑⏑—) Hel. *308. (τέθρ. — ἀστέρων.) H. f. 801. (purissimus.)
gall. ant. Hec. 433, 446, 609, 618, 9, 868, 879, Hipp. 132, I. T. 392, Tr. 283. *galliambum clodum* appelles versum illum Ba. 70. τὰ νομισθέντα γὰρ αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω, qui versus me diu et multum exercuit, quemque nunc genuinum puto. cf. Cycl. 60.
gall. inversus Ion. 990, H. f. 799, El. 671.
gl. O 1225, 1378, Ph. 184, I. A.*512. et s.
— ab anapaesto incipiens I. T. 1036.
— in spondeum contracto dactylo, sicut in Pherecrateo illo *nutriunt humore* ap. Catullum, M*132. cf. Hipp. 1322, Alc. 443, I. A. 187, 190, 498, 681, I. T. 1039, 1149.

gl. purus respondens polyschematisto cum alibi, tum I. T. 385., ubi vix opus est, ut scribamus cum Musgravio *πῶς πέτρας τὰς συνδρομάδας.*

— soluta prima choriambi et ultima (⏑—⏑⏑⏑⏑—⏑⏑⏑) Ba. 352.

— spondeo finitus El. 115, 120. et s.

— pol. Hec. 607, 881. (⏑⏑⏑ ⏑⏑⏑ ⏑⏑⏑ ⏑—) cf. O 167, 172, 789, 980, *1347 (*διὰ — ὀρν.*), 1363, 1391, Ph. 215. et s.

— h. Hec. 430, 432, 606, 869, 870, O *176 (ubi scrib. gl. h.), 815, 1273, M 793, Ph. 1619. et s.

— pol. h. Hec. 898, O 792, Hipp. 58, 830 (⏑—⏑,——⏑⏑—⏑), Tr. 778. cf. ib. 788. Ba. 499, 786, Hel. 1246, 1251, H. f. 695. et pri. Hel. 1372.

hex. her. El. 134, Ph. 731. seqq., 1425, 1455, 1463, 1470, 1480. sequ., M 153, Hipp. 1056, 1059, 1070, Androm. 102. seqq., Suppl. 258. seqq., 788, I. A. 180, *1174, 5. (spond.), Hel. 163, 320, 343, Rh. 506, Tr. 568. seqq., 580, 775, 777. et s.

— her. cat. I. T. 393, Hipp. 113, Tr. 501, 780.

i. O 1370, Suppl. 1074, 1078, I. A. 523, Tr. 315. et s.

— h. Hipp. 539, 1057, Alc. 429, 884, I. A. 1181, *1363. (*ἰὼ, ἰώ!* sequitur versus asyn., qualis est *1340. sequ., ⏑—⏑—, —⏑—— ⏑—, ⏑—⏑—) Rh. 229. et s.

— d. Hec. 976, 1006, 1011, 1038, O 963, 1352. et s.

— d. restituendus Hel. *1093, Ion. *1134, 5. (*ἢ — μυχῶν.*) H. f. *1100. (*κολ. — ἐκβαλών.*) El. *123, *1110. (*ἴδετε — μυσαρά.*)

— d. br. Ph. 301, Hipp. 115, Alc. 116, Andr. 806, 810, I. A. *1367. (delendum *θεᾶς*, quae est mera interpretatio verbi *δαίμονος*.) Hel. 187.

— d. br. clod. Suppl. 764, I. A. 181.

— d. h. Hec. 1021, O 957, 1432, Ph. 277. et s. fere ex brevibus constat Rh. 431.

iambici senarii tragoediarum graecarum paulo aliter facti sunt nonnunquam ap. Euripidem, praesertim seniorem, quam ap. Aeschylum atque Sophoclem, frequentius quam ante solutis longis, aliisque usurpatis licentiis, corruptane arte, ut nonnullis videtur, an variata libereque per spatia sua grassante, non ausim dicere. caute judicandum esse de hisce rebus, quae in forum poëtarum magis quam grammaticorum conveniunt, monstrat exemplum G. Hermanni, qui Elem. doctr. metr. p. 124. ab Aeschylo abjudicare non veretur versus illos Suppl. 235. (*ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε κἀπὶ τάδε κρατῶ*, quae ipsius scriptura est,) et 478. (*ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.*) propterea quod in illis versibus disyllabae voces *τάδε* et *χρόνον* ad solutionem longarum adhibitae sunt, ictu incidente in primas earum syllabas; quam rationem si allatam forte audivisset, risui non temperasset, opinor, pater tragoediae. — etiam de caesuris senariorum, totaque indole ejus generis, nonnulla protulit loco isto vir doctissimus, praesertim contra Porsonum, quae aliquando retracturum eum esse arbitror; velut cum caesuram *ἐφθημιμερῆ* adhibitam esse negat ab Tragicis, versumque istum prima Hecuba *ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας* ita dividendum putat:

ἥκω νεκρῶν | κευθμῶνα κ. σ. π.,

quae prorsus nulla est caesura, cum tamen ipse fateatur, de quo nemo facile dubitaverit, histriones versus non aliter, quam ut sententiis consentaneum fuerit, pronuntiasse. recte Porsonus:

ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα | καὶ σκότου πύλας,

vehementerque fallitur Hermannus, qui posteriorem istam partem ejus versiculi *καὶ σκότου πύλας* ita dissimilem priori esse existimet, ita levem, ita pene ludicram, ut gravitatem numerorum omnem frangat debilitetque. sed haec hactenus, ne longi simus. —

i. tr. restituendus est, ni fallor, Cycl. *343. (*ἀναστ. — σοι.*) item Hel.

* 216. (τὸν — γόνον.) item Ion. * 117. (⏑ — ⏑⏑⏑, ⏑ — ⏑ —, ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ —, et 127. ⏑ — ⏑⏑⏑, ⏑ — ⏑⏑⏑ ⏑⏑⏑ ⏑ —) El. * 1114. (διά — τᾷδ'.) * 1145. (κατ. — μεθεὶς. versus durissimus, sed rei aptus.)
i. tr. br. O 1400, Androm. 278, Suppl. 896, 1113, 1375. (corr. sigl. metr.) et s.
— tr. br. clod. I. T. * 372.
— tr. c. Hec. 624, O 964, 1336, 1374, Ph. 1617, 1635, Androm. 461, El. 1139, Hipp. 1324. et s.
— tr. h. O 1453, Hel. * 333. (κἀν. — ἔθηκεν.)
— t. Hec. 652, 878, 896. (ubi malim: ἐπεὶ πατρῴας ἔκ με γᾶς ἀπ.), O 968, 1397, Ph. 279, 280, 284, 302, 308, 9, 611, 974, 976, 1628, 1647, Hipp. 800, I. A. * 1375. (ὦ — εἰς. quae sequuntur verba Φρυγῶν — στρατὸν, efficiunt as., compositum ex dm. et i.) Tr. * 803, 4, Hel. 167, * 1248, 9. (frequentibus brevibus.) El. * 1117. sequ., 1136, 1142, * 1144. (ἐγὼ — φασγάνῳ.) * 1147, 8, * 1153, 4.
— t. br. I. A. * 1343. (ἐλ. — Ἄρτεμιν.)
— t. br. clod. O 1398.
— t. c. O 1448, 1453, Ph. 1219, M 603, Hipp. 147, Tr. 1239, Hel. 182, Ion. 177, El. 1129, 1134., ubi corr. sigl. metr.
iambeleg. Ph. 1419, 1429, 1464, M 789, Hipp. 1217, Alc. 851, Andr. 746, 7, 753, Ba. 1044, 5. et s.
ion. a ma. d. M 599, 612, 804. (contracto choriambo.) Hipp. 702, 1093, Alc. * 392. (πιτνῶν στ. νεοσσός.) 949, H. f. 694.
— d. br. Hipp. * 511. (Ἔρως — παῖς. cf. 520.)
— d. c. M 806, I. T. 1040.
— d. h. (ita scrib.) Hipp. 559, Suppl. 929.
— tr. br. Hipp. 504. (— — ⏑ ⏑, — ⏑ — ⏑ | — —) Alc. 549. (⏑ — ⏑ ⏑, — ⏑ ⏑ —, ⏑ —)
— t. M 148, 412, 803, 805, Alc. 948.
— t. br. M 149, 413.
ion. a min. d. Ba. 77, Heracl. 868, 882.
— d. c. Ba. 447, Hel. * 331. (Σκαμ. ἀμφ' εἷδμα. dele voc. Φρύγιον.)
ion. tr. Rh. * 528. (τό γ' ἂν εἴη φοβερόν μοι. haec esse videtur manus Tragici.) Ba. 68, 9, * 449. (ὅτε — Ζεύς.)
— tr. c. Ba. 66, 79.
— t. Ba. 75, 6, 78, 334, 448, 453, 456, 475.
— t. c. Suppl. 42, 45, Ba. 65. (corr. sigl. metr.) 469. seqq., 473.
— hex. Ph. 1436, Suppl. 50, 54.
— hex. cat. Ba. 474.
ith. Hec. 605, 1035, O 808, 961, 1445, 1450, Ph. 126, I. A. 1343. (χερν. τε κἀγαίς.) Ion. * 444. (τοῖσι — ἄντροις.) El. * 1115. (ἅ μ' ἔτλ.)
molossus pro choriambo usurpatus in glyc. pol. Herc. f. 344. (⏑ — — — — — —) cf. asynart. choriamb.
paeon. d. Ph. 289.
— tr. Tr. 1028, Ba. * 495.
pent. eleg. Hec. 195, Alc. 112, Tr. 794, 1047, 8, Cycl. 63., qui versus caret solita incisione.
phalaec. O 807, Ph. 1442, 1613, Suppl. 935, Heracl. 736, Ion. 1351, * 1369, 1395. (— ⏑⏑⏑⏑⏑ — ⏑ — ⏑ — —)
pher. Hec. 429, 623, 1025. sequ., O * 1387. (βαρβ. νόμοισι.) Ph. 213, Hipp. 527. et s.
Pindaricum cat. Andr. 974.
pri. Ph. 175, 202, 205. (pol.), 214, 219, 627. (pol.), M 198, Hipp. 63, 128. (pol.), 699, Andr. 490, Suppl. 944, I. A. * 496. (μετά τε Ἀφροδίτας.) et s. eodem metro conscriptus mihi nunc videtur esse I. A. * 498, contracto dactylo pherecratei, et contra soluta longa penultima (⏑ — — — — ⏑⏑ —, ⏑⏑⏑ — — ⏑⏑ —): γαλανείᾳ χρησάμενοι μένομεν οἶστρων, ὅτι δή. I. A. 943. (— ⏑⏑⏑ — — ⏑⏑ —, — ⏑ — ⏑⏑ — ⏑) cf. I. A. 957, Hel. 483, Ion. * 1134. (λεύσ. — πτερ.)
proceleusm. primo senario Tr. 235.
sapph. Hipp. 1319.
sp. pro dactylo. vide v. gl. in spondeum etc.
— d. Hec. 157, 171, 175, 6, 185, 190, 193, I. A. 1197, I. T. 124, 149, 150, 185, 194, 198, 9, 206, Tr. 127, Ion. 813, 819, 830, 835.
— d. c. Hec. 154.

sp. tr. Hec. 192, I. T. 123, 129, 163, *178, 9, *182, 3, Tr. 140.
— tr. br. Hec. 179, 180, 183, I. T. 125, Ion. 139, 40, 829.
— t. Hec. 158, 184, 198, I. A. 142, 1192, 1195. sequ., I. T. 134, 158, 177, *161, 2., qui versus conjungendi sunt, *204, 5, *207. (τὸν δ' Ἄργει δμαθ. κλαίω σύγγονον, ὃν λίπον [sic scrib.] ἐπιμ. [verba ἔτι βρ., ἔτι νέον, ἔτι delenda sunt, uti et vox Ἄργει sequente versu.] dein scrib., iterum usurpato sp. t.: θάλος ἐν χερσὶν ματρὸς, πρὸς στέρνοισίν τε, σκ. Ὀ.) Tr. 156, Ion. 144, 153.
— t. c. Hec. 153, I. A. 135, I. T. *135.
t. Hel. *316. (τί τ. ἀσ.;)
t. h. Rh. 645.
t. d. Hec. 1033, 1040, O 166, 939, *1340. (Ὠκ. ὃν τανρ.), 1344, I. A. *1370. (εὔδρ. π. πατρ. sequitur i. d. h., μένουσι σὲ, στρ. τ' Ἀχ.), Tr. *800. (αἱ δὲ — γερ.) meris brevibus constat O 1455. Ba. *907. (ὁ Διόν., ὁ Διόν.), Ion. *1389. (ἐξ — ἔθνησκες.)
t. d. c. O 941, *959, 1326, 1337, Ph. 145, 223, Hel. *222. (μαψ. — φάτιν.) et s.
t. d. h. Hec. 670, O 1375, 1434, Tr. 1252, Hel. *323, 329, El. 1141.
t. tr. I. A. *1352. (ἵνα — ὄνομα. tum scribendum:
τᾶσδ' — ὅρμοις! as., 2 i. h.
ἰὼ — Πελ., ant. tr. br.)
Tr. *1249. (merae breves), Hel. 213, *221. (τὸ — ῥοαῖσι.)
t. tr. br. Hec. 657, O 1371, 1433, Ph. 226, 282, 980, 1616, 1631, Hipp. 833, Suppl. 803, I. A. 246, Tr. *1265, Ba. *892. et s.
t. tr. br. clod. I. A. *1372. (ἀλλὰ — κλῄσωμεν. sequitur t. t. c., Ἄρτεμιν — πότνμα.)
t. tr. c. Ph. 1627, M 399, I. A. 221, Hel. 212, *216. (ὅς — πέπλων.), *308. (πότ. δ. φάος.), 596.
t. tr. h. Hel. *316. (φόνιον — ὀρ.)
t. t. O 973. sequ., 1362, Ph. 604, 1632. (merae breves.), Tr. 1259, Ba. *485. (τάχα — πεσ. nomen Πενθέως pronuntiandum δισυλλάβως.), Hel. 169, 190, 1.
t. t. br. Ph. 1614, Tr. 1246, Ba. *497. (ὁ γὰρ — μέλαθρα.), Ion. *697. (ὢ — αἰαῖ, αἰαῖ.)

---

2. *metra asynarteta.*

2 adon. Ph. 1418, 1426.
adon. et an. c. El. 164.
adon. et da. d. h. M *196. (ἅ νιν ἔβασεν — ἀντ.)
Aeol. tr. et dm. h. (ita scrib.) Alc. 538.
Aeol. tr. c. et gl. h. Rh. *242.
amph. d. et adon. El. 135.
— et cr. Rh. *667. (corripienda prior verbi ποίας.)
— et da. d. h. H. f. *968. (καλ. — στρέφεται.)
— et i. H. f. 971.
— et i. h. Rh. 857.
— tr. et sim. cat. Hel. *1387. (impingit se versus posterior. scribi potest γενοίμεθ', ἅθ' οἱ Λίβυες, quandoquidem aves Libycae, etc. excidisse videtur ἅθ' propter simile —σεθ—, οι vero mutatum esse in α, ut saepe alias.
— et da. d. h. H. f. *980, 1.
— et dm. Rh. *853, Hel. *617.
2 an. O 1431, Ph. 125, 285, 287, Tr. 1173, 1178., ubi add. sigl. metr., M 1231, I. T. 1024, Ba. 454, Cycl. 49, H. f. 716, El. 670.
2 an. ant. Hec. 448.
2 an. chor. Ba. *91.
an. et amph. d. Ion. 157.
— iamb. et an. ion. (ita scrib.) Alc. 212, Ba. *455.
— et a. O 1234, El. 408.
— et a. h. Rh. *343, 4.
— et a. par. I. T. 1027, Cycl. 61.
— chor. et a. par. log. Ba. *93.
— clod. et a. d. br. Hel. *1089, 90.
— et ant. O 1219.
— ant. et da. d. h. Hec. 435, Ph. 1430.
— et da. tr. c. H. f. *1093.
— clod. et gl. pol. h. I. A. *971. (βροτ. — τραφεῖσαν.)
— chor. et gl. h. Ion. 979.
— et dm. O 1379, H. f. 942.
— et dm. h. Tr. 513.
— et i. Ph. 638, Hipp. 558, M 1233.

an. et i. h. M 1200.
— chor. et pher. (corr. sigl. metr.) Alc. 438.
2 an. c. Hel. 1268, 1270, Ion. 420, 1364, 1367, H. f. 1099.
2 an. c. clod. Ion. 972.
an. c. et adon. Rh. 342.
— et a. h. I. T. 1141.
— et da. d. h. Hel. 1390.
— et dm. h. H. f. * 968. (φέρ', ἀκ. — κρύψω.)
— ant. c. et pher. I. T. 395.
a. et amph. d. c. Hel. * 1067. (Λακ. — ῶς.)
— et ant. Alc. 554, I. A. 519, Hel. 610, 632, 3, Ion. 1371, 1384.
τρίκ., a., ant., a. I. A. * 948.
a. et ant. d. br. Tr. * 779.
— et ch. d. Suppl. 44, 55.
— et cr. Androm. 275.
— et cr. d. Hipp. 770.
— et dm. O 1449, Ph. 110, Hipp. 698, 703, I. A. 518, Rh. 332, Heracl. 883, H. f. 713, 983.
— et i. Hec. * 1032, Ph. 278, Alc. 209, Rh. 483, Ion. * 1341. (συν. — ἀδονά;), 1377, H. f. 1084, El. 540.
— et i. h. Hec. 880, M 615, Alc. 424, 427, 8. (corr. sigl. metr.), 441, I. T. 818. (πότερον — ναί.), 1146, Rh. 504. et s.
— et i. d. br. Hec. 1026, Cycl. 586.
— et i. d. h. M * 613, 4., qui versus copulandi sunt.
— et t. Andr. * 1139.
— et t. h. Ph. 1441.
2 a. h. Alc. 883, I. T. * 192, Tr. 145.
a. h. et adon. H. f. 975.
— et Aeol. d. h. Andr. * 977.
— et a. d. br. Hel. * 113.
— et a. par. log. Heracl. * 355.
— et dm. h. Ion. * 833. (χάριν — οἰκ.)
— et gl. I. A. 163.
— et pher. I. T. 370.
2 a. d. br. Hel. * 1250. (scribendum arbitror θηρ. ὥστε ζυγ. etc. ὥστε σατ., velut plaustra. cf. 1262.)
2 a. d. br. log. Ion. 424.
a. d. br. et an. Hel. * 1068. (εἶλεν — Ἀφρ.)
— et an. chor. Hipp. 1220.
— log. et gl. h. El. 652.

a. d. br. et i. Andr. 750, 992, Tr. * 773. (νάσον — ἕδραν.), M 924.
2 a. par. Ph. 1440, 1454, Hec. 163.
2 a. par. spond. I. A. 116, 128, 132, 1193, I. T. 126, * 130, 1, * 137, 8, Ion. 138, 147, 149. et s.
a. par. spond. et dm. h. spond. Ion. * 826.
a. par. et i. h. Rh. 333.
ant. et a. Ion. 1378.
— et a. h. El. 797.
— et a par. Ph. 1648.
— et cr. Or. 1385. (Ἑλ. ε. κύκλῳ. quae sequuntur, verba πτερ. — αἴσσων efficiunt a. par.), M 1201, Andr. 136, Suppl. 895, El. 1083.
2 comp. ex ant. et cr., Tr. 535, 6.
ant. et cr. d. c. Ion. * 442. (συρ. — ἰαχᾶς.)
— et dm. I. A. 200, * 1179. (Ἥρα — ἄγγελος.), Tr. 1046, Ion. 617.
— et i. Suppl. 810, I. A. 217, 973, I. T. 802.
— et i. h. Suppl. 593, 1095, I. A. 946, Ion. 175.
— et i. d. br. Ph. 1623, 4, M 787, Alc. 849, Androm. 135, 290, Suppl. 586, 589, 606, H. f. 385.
— et t. Alc. 446, 852, Andr. 292, Suppl. 784, 897, I. A. 194.
— et t. d. c. Andr. 277.
— d. et a. h. Ion. * 1390. (⏑ — — —, — ⏑ ⏑ ⏑ — | — — — ⏑ ⏑ — ⏑)
— et pher. Cycl. * 632, 3. (τόρνευ' — μάτ.)
2 comp. ex ant. d. br. (malim enim hos versus conjungi, ut solent breviores.) Tr. * 552, 3.
Archil. et an. Heracl. 749.
2 comp. ex ba. et cr. Suppl. 608.
ba. et i. O * 1339. (αἰαῖ, πᾶ φ. ἐ.), Ph. 303.
— d. et i. Hec. 1007.
— d. et i. h. Andr. 979. cf. asyn. dochm.
τρίκ., ch. an. chor. an. Ba. * 80.
ch. et ant. Suppl. 930, Ba. 71, * 73. (καὶ θ. ψυχάν.)
— vel moloss. et cr. Androm. 271.
— et cr. d. c. I. A. 967. (καλλ. — Ἀργεῖοι.)
— vel moloss. et dm. O * 164. (in antistr. scribendum puto οὐ δὴ γὰρ etc.) cf. I. A. 1377, Rh. 664.

ch. et ith. Andr. 295, Suppl. 605, 1077, 1082, 1098, I. A. 1366.
— c. l. m. et gl. pol. Ph. 201, I. A. 679.
— c. l. m. et pher. (ita scrib.) Hipp. 521.
2 ch. h. Hipp. 1089.
ch. d. et a. h. Suppl. 43.
— et dm. Alc. 944.
— et gl. Hel. 594.
— et gl. h. Heracl. *879, 80.
— d. h. c. l. m. Ion. *971.
cr. et an. chor. Tr. *799. (*αἰ — παῖδας.*)
— et ant. Hec. 658, 668.
2 comp. ex cr. et ch. Hel. 1269.
τρίκ., cr. chor. cr. O *1387. (*ἁ δὲ — δακτύλοις.*)
cr. et dm. Ph. 813.
— et t. vide v. as., t. et i. d. c.
— d. et an. ant. c. Cycl. *631. (*τυφέτω — μηλ.*)
— et a. par. spond. (ita scrib.: *τέκνα, τέκν', οὐκ ἔτ', οὐκ ἔτι — ἔστιν.*) Alc. 260.
— et ant. Ion. *1388. (*ἐν — ψυχάν.*)
— et dm. O *177, 936, Hipp. 340, I. A. 693, Ion. *443. (*ὕμνον — Πάν.*), H. f. 674.
— et dm. h. El. 655.
— et i. Androm. 272, I. A. 233, Cycl. *584, H. f. *1096. (*ὦ — πέπλον.*)
— et i. h. I. A. 1369.
— et i. d. br. Ba. 785.
— et t. h. O *1346. (*ἁρμάτειον μέλος β. βοᾷ*, deleto altero *ἁρμ.*)
cr. d. c. et a. (ita scrib.) Alc. 565, 6.
da et cr. d. (ita scrib.) Hipp. 1060, Ion. *987.
da. d. et gl. I. A. *1379. sequ., Heracl. *748.
— et ith. I. A. 1346.
— et an. M *400, Tr. *1049.
— et a. Ph. 1409.
— et ant. Ion. 974.
— et dm. Ba. 97.
— et i. d. Cycl. *591, 2.
— et ith. M *133. (*οὐδὲ — λέξον.*), Alc. 426, Suppl. 584, 5, Tr. 500, Hel. 345.
— et pher. Tr. *1038. (— ⏑⏑ — ⏑ ⏑ —, ⏑ — ⏑⏑⏑ ⏑ — —)
2 da. tr. M 601, Heracl. 598, 601.
da. tr. et ith. Alc. 880.
2 da. tr. c. Rh. 241.
da. tr. c. et da. d. h. Hel. 1086, Ion. 1392.
2 da. t. Hec. 200.
dm. et amph. d. Hel. 1275.
— et an. Ph. 1271, Alc. 442, Tr. *1237, El. 154.
— et a. Hec. 895, Androm. 274, Ba. *41.
— et ant. Ion. 423, H. f. 932, *1097. (*ἀπόδ. — δεῖξον.*)
— et ba. H. f. *954.
— et ch. Suppl. 353, H. f. *1075.
τρίκ., dm. ch. dm. Rh. *239, 40.
dm. et cr. Ph. 288.
— et cr. d. Ion. 1339, 1360.
τρίκ., dm. cr. dm. O *1456. (*ἄνον. — γάμον.* metrum Aeschyleum.), I. A. *974. (*παρὰ — γάμον.*), Heracl. 885, Hel. *210. sequ., *686, Ion. *1363.
dm. et cr. d. c. O *1339. (*πολ. — πόντον.*), I. T. *1020, Ion. *441. (*στάδια — ναῶν.*)
— et da. d. h. Andr. 809.
— et gl. O *1347. (*διὰ — κυκν.*), Ph. 296, Andr. 825, I. A. 678. (gl. pol.), Hel. 477, Herc. f. 129, El. 668, 1082.
— et gl. h. M *136. (*ἄλγεσι — φιλία κέκρανται.*), Hipp. 114. (corr. sigl. metr.)
— et i. O 937, 1457, Ph. 1618, Andr. 766, 771, 822, I. A. 195. sequ., 201, 204, 216, 241, 254, I. A. 254, 1371, Rh. 659. et s.
— et i. h. Ph. 273, Hipp. 526, 792, 802, Alc. 848, Andr. 824, 1162, Suppl. 893, I. A. 1199, Rh. 432, Ba. *485. (*πέδον — ἀᾶ.*), Ion. *1388. (*ἀπέβ. — ἄκουσ'.*), Herc. f. 127, El. 1140. et s.
— et i. d. Hel. 188, 192.
— et i. d. br. Hec. 162, 197, 677, 972, 1018, O 1264, Ph. *113, 614, M 193, I. A. 699, Tr. 266. (scrib. *τί δὲ τοῦ χαλκομίτρου* etc.), 284, 533, Ion. 687. et s.
— et ith. Hec. 608, O 1260, Andr. 990.
— et pher. I. A. 944, Heracl. 871.
— et t. Herc. f. 107.
— et t. d. c. Hec. *146. (*ἴδ' — βοάν.* tum ita scripserim:
ναὶ — ἀτρέμας! do.

ἀτρέμας — κοτε. as., 3 dm. in antistr. jam servandum est ἔῤ'.), Andr. 459.
dm. et t. h. Alc. 207, Tr. *1240, Hel. 168, Ion. 1372. (dele alterum λέγεις.)
— et t. d. c. Hel. 1065. sequ.
dm. h. et aden. El. 658.
— et an. Ion. 160.
— et a. d. br. I. T. 1043.
— et a. par. Ion. *832. (ἰὼ — νυμφ.)
2 dm. h. Hec. *1044. (vide v. cr. hex. c.), Ph. 118, 978, *1215. (δίδυμον — αἱμ.), 1471, M *147. (spond.), Suppl. 362, Rh. *438, 9. (ὅπως — λόγχᾳ, ⏑—⏑⏑⏑—⏑⏑, ⏑⏑⏑—⏑ ——), Tr. 312, 1238, *1262, Ba. 493, Ion. *811. (ὦ — ἐνοπὰν, — ——————, ——⏑⏑—⏑⏑—), *812. (ἄτ. — ἀχεῖ.)
τρίκωλος, 3 dm. O *148. (vide v. dm. et t. d. c.), Tr. *510, 11, Heracl. *75, 6, *86, 7. (scrib. ἀνόμαζεν λεώς.), Hel. *599, 600. (ξυν. — τύχας.), *619, 20. (νεαν. pronunt. τρισυλλ.), Ion. *627, 8, *700, 1, *1385, 6.
τρικ., dm., i., dm. I. T. *597. (νεανία τρισυλλάβως pronuntiandum est.)
τρίκ., dm., i. h., dm. (sic scrib.) Hipp. 1219, I. A. *700.
τρίκ., dm. t. dm., H. f. *1101. (ἰὼ — ώς.)
τρίκ., 3 dm. h. Ion. *119, 20.
dm. ih., vel ba. d., et i. h. O 1260.
gl. et a. I. T. *385, 6, Ion. *968.
— et ant. M 616, H. f. *809. (οὔπο τ' — βακχ.)
— et ch. H. f. 709.
— et da. tr. h. El. 422.
— et dm. I. T. *389, 90, *817. (τόδε — ἀνευρ.), H. f. 807.
2 gl. Ph. 200, 203, 210, 212, 216, 7, Hipp. 62, Andr. 488. et s.
gl. et gl. pol. O 806. (ubi sic scrib.), Rh. *223. (ἅ — ἐννύχιος.)
gl. pol. et gl. Ph. 204., qui respondet composito ex puris glyc., 1433. contrario modo composit. Hipp. 1216.
2 gl. pol. O 788, 794, 810, Suppl. 946, 7, I. T. 1022, 3., ubi corr. sigl.
gl. vel purus vel pol. et gl. h. Hipp. 64, 700, 712, 804, I. A. 681. (contracto dactylo posterioris glyc.), 940. (gl. pol. et gl. h.), 952, I. T. 1038. et s.
gl. et i. I. A. 235, Tr. 304.
gl. pol. et i. h. Rh. *508, H. f. *602. (⏑⏑⏑⏑———⏑⏑—, ⏑⏑—⏑—)
gl. et dm. El. *1111. (πλαγᾷ — κηρ.)
— et ion. a ma. d. (ita scrib. θεῶν est monosyllabum.) Alc. 946.
— et ith. H. f. 978.
gl. h. et t. d. Ba. *780, 1. et *782, 3.
2 gl. pol. h. M 194.
i. et a. O 809, M 941.
— et a. h. Hel. 332.
— et a. par. Hel. 1059.
— et ant. H. f. *810. (αἰαῖ κακῶν — δῆτα.)
— et ch. I. A. *1177.
τρίκ., i. ch. i. Tr. *269. (ἐγὼ — τριβάμονος.)
i. et cr. Hipp. 1071, Alc. 110, 879, Andr. 289. (corr. s. metr.), Suppl. 65, 787, 800, 805. sequ. (⏑⏑⏑⏑ ———⏑—), 808, 9, Tr. 507, Ba. 893. et s.
comp. ex 2 verss., qui constant i. et cr. Suppl. 64.
τρίκ., i., 2 cr., i. Suppl. 763, 780, H. f. *388. sequ.
τρίκ., i. cr. i. Hel. *326.
τρίκ., i., cr. d., i. I. A. *1340, 1, *1363, 4. (ἴδ. — ἑλ.)
i. et da. d. h. Rh. 222.
— et dm. Hec. 622, 1034, I. A. 1378. (adde sigl. metr.), I. T. 368, Ion. 622, *727. et s.
— et t. Andr. 823, Suppl. 354, 360, I. A. 244, Tr. 537, 1258, Hel. 1094, H. f. 386, El. 543.
— et t. d. Ph. 965.
— et t. d. c. Ph. 1626, 1630. sequ.
i. h. et an. H. f. 111.
— et a. Ph. 181, O *811. (Ἀγαμεμνόνειος παῖς. ὦ μέλεος. sequentia sic scribenda arbitror: ματέρος ὅτι χρυσ. φαρέων δο. μαστὸν ὑπ. ἐσ. gl. pol.), Hipp. 1218, Andr. 818.
— et a. h. Alc. 261. (ita scrib.: χαιρ. — ὀρῶτον.), Hel. 1083.
— et a. d. br. log. I. T. 1135, El. 656.
— et ch. Alc. 551.
— et ch. c. l. m. Cycl. *585. (ὁ ξ. — δαιτ.)

i. h. et ch. h. (eam rationem nunc magis probo.) Alc. 386.

— et cr. El. 1138.

— et da. tr. M 791.

— et da. tr. h. Hel. 1061. (add. sigl. metr.), Ion. * 651, H. f. 1081. seqq.

— et dm. Hec. * 669, 1022, Ph. 186, 1438, Alc. 115, 216. (⏓ — ⏑ — ⏑⏑, — ⏑⏑ — ⏑ —. corrig. sigl. metr.), Andr. 993, 1166, Suppl. 590, 892, I. T. 369, Ba. 1024, Cycl. 353, * 629, Hel. 183. et s.

— et dm. h. Ph. 270, Hipp. 1213, Tr. 505, 529, Ba. * 353. (ita ictus metrici incidunt in verba magni ponderis θέμις et τόδε 361., secus ac fit, si hos versus compositos esse putes ex i. h. et ith.)

— et gl. Ion. 625, El. 815.

— et i. O * 1388. (ἔλ. — πέδῳ.), Ph. 283, 306, Hel. 1088, Tr. 308.

2 i. h. M 409, 942, O 942, 1340, Hipp. 117, Tr. * 1171. (scribendum ubique est αἰαῖ, non αἶ, αἶ.); * 1256, 7. et s.

τρίκ., 3 i. h. (ita scrib.) Alc. 244, Hel. * 334, 5. (ὄνυχι — πλαγαῖς.)

i. h. et i. d. br. O 791, Andr. * 989, Suppl. 587, 781, 785, Rh. 238, Tr. 1026, 1242.

i. d. et dm. I. A. * 1178. (ἔνθα — Κύπρις.)

— et t. d. Alc. 208, Hel. 219.

2 i. d. br. O * 1345, Tr. * 1027.

2 i. d. br. clod. Ba. 72.

i. d. br. et dm. Hec. * 664, * 882.

— et t. h. Ph. 608.

i. tr. br. et ith. Suppl. 789, 931.

2 ion. a ma. Heracl. 367.

ion. a ma. d. et amph. tr. I. T. 373.

— et a. d. br. I. A. 949.

— et ch. d. br., vel dm. (sic scribendum.) M 801.

— et dm. h. M 151.

— et i. h. M 393, Heracl. 357, 368.

— et pher. Ion. * 169.

ion. a ma. d. c. et pher. H. f. 626.

ion. a min. et i. h. Ba. * 457.

ion. a. min. d. c. et ch. d. Ba. * 335.

2 ion. a min. d. cat. Ba. 328. seqq., 333.

ion. a min. tr. et an. c. clod. Cycl. 482.

ith. et amph. tr. Rh. 854.

ith. et an. I. T. * 784, 5.

— et a. h. Androm. 122.

— et cr. d. Rh. 134.

— et i. O * 1341. (ἀγκ. — χθόνα;)

— et i. d. br. I. A. 1350.

2 ith. O 965, 1338, 1364, 1372, 3, * 1401, 2. (τοὺς μὲν — τοὺς δ' ἐν ἑξ. — ἄλλον.), Ph. 971, 1629, M 939, Alc. 385, I. A. 239. et s.

ith. et pher. Ion. 989, H. f. 943.

moloss. et cr., vel ant. d. br. Ion. 628.

paeon. 1. et iamb. Suppl. 1079.

pae. d. et dm. Tr. * 1041. (* 1053. metri gratia scribendum est πολυδάκρυον.), Ba. 110, * 122, * 125.

— et t. Ba. * 124.

pher. et an. chor. Ba. * 92.

— et a. par. spond. Ion. 135.

— et ba. d. H. f. * 371. (— ⏑ — ⏑⏑ — —, ⏑ — — ⏑⏑⏑ —)

— et da. tr. h. I. T. 1019.

— et dm. Alc. 388, I. A. 161.

pher. pol. et gl. pol. I. A. * 701. (⏑⏑ ⏑ — — — ⏑⏑, — — — — — ⏑⏑ —)

pher. et i. h. Ph. * 1443. (δεῖξον — μέλεον. verba ὃς — σκότον efficiunt do. et proxima ὄμμασι — ζωὰν da. hex. cat. spond.)

— et ith. I. T. 824, Tr. 504, H. f. 394.

— et gl. purus vel pol. h. Tr. 238, I. T. 394, Rh. 329, Ba. 120, 1, 349, 1025. cf. Ba. 891, Alc. 932, 934. cf. 936, I. A. 950, 979. etc.

2 pher. Ph. 1448, Alc. 935, Suppl. 960. ann., I. A. 184, 517, 694, 5. (pher. pol. et pher., ut etiam Rh. 790.), * 975. (priore dactylo contracto in spondeum, et expunctis verbis ἢ τὸ τᾶς ἀρετᾶς, quae ab interprete profecta esse videntur: nam putide dictum est ποῦ τὸ τᾶς ἀρετᾶς, h. e. ἡ ἀρετή, ἔχει σθένειν τι πρόσωπον, ὁπότε — ἁ ἀρετὰ ἀμελεῖται; scribendum igitur ποῦ τὸ τᾶς αἰδοῦς ἔχει σθένειν τι πρόσωπον.) Ba. * 114, 5. (πυρσ. — αἴσσει.) et s.

pher. et t. d. c. I. T. * 1149, 50.

sp. d. et a. par. spond. Ion. 138, 151, 155.

t. et amph. I. A. * 219.

— et an. chor. O 790.

— et a. h. I. T. 374.

t. et da. d. El. * 1110. (δίγονα — κείμενα.)
— et da. d. h. M 394.
— et dm. Hec. 667.
— et dm. h. Tr. 1045.
— et i. El. 1084, Hec. * 671, O 940, * 1221, * 1335. (εὐμάρίσιν. vide Aeschyl. Pers. 622.), Ph. * 187, * 764, 1272, Hipp. 344, Andr. * 1165, Heracl. * 82, Ion. * 1380. (—⏑⏑—⏑ ⏑⏑—⏑—, —⏑ —⏑ ⏑⏑—⏑—), H. f. * 822, * 951. (καὶ — κάρα.) cf. v. as., t. h. et cr.
— et i. h. Alc. 440, 571, Andr. * 1177, I. T. 812, Rh. * 223. (ναὸν ἐ., Ἀπ.)
— et i. d. br. I. A. 197, 215.
— et pher. Heracl. * 83.
t. h. et an. Ph. 969.
— et an. chor. M 150.
— et cr. vel t. et i., sed potior est altera ratio, H. f. 676.
— et cr. d. I. A. * 243, Cycl. * 589, 90.
— et ith. Herc. f. 116.
— et pher. Hel. 115.
2 t. h. Ph. 630, 968, O 140, 966, 1396, Alc. 211, El. 798.

t. h. et t. d. c. I. A. * 199, * 218.
t. d. et an. Hipp. 771.
— et an. chor. O 967.
— et cr. d. Hel. * 217. (ῥόδεα — μόλοιμ᾽.)
— et dm. Hel. * 318, 19.
— et gl. pol. h. Suppl. 66. (⏑⏑⏑—⏑ ⏑⏑⏑—⏑, —⏑—⏑—⏑⏑ ⏑⏑⏑ qui huic respondet, versus 72, sic se habet: ἐπίπονόν τι κατὰ γυναῖκας εἰς γόους πέφυκε πάθος ἕέ.), El. 1121.
— et i. O 1447, I. A. 1183.
— et i. d. Ph. 166.
— et i. d. br. O 1341.
— et ith. Hipp. 719.
t. d. c. et cr. d. I. A. * 249.
— et cr. d. c. H. f. * 950. (καὶ σὲ — τέκεα.)
— et dm. Ph. 632.
— et gl. pol. H. f. * 811. (τὸν — παιδ.)
— et ith. H. f. * 956.
— et pher. (⏑⏑⏑—⏑ ⏑⏑⏑—, ⏑⏑⏑ ⏑⏑⏑⏑——) Hel. 1391.
2 t. d. c. Ph. 220. seqq., 603, 605, 631, 1621, 1637, Hipp. 1214, I. A. 220, Hel. 166, 184, 5, * 309. (ἦ ᾽ν νέκυσι — τύχαν;)

1, *213

versu

83.

9.

11.

603,
1214
5,

